

Щоденні читання на 2020 рік

Еллен Уайт

Погляд угору

***«Ми покликані жити
в теплих і м'яких променях
Сонця Праведності».***

Київ 2020
«Джерело життя»
Християнське видавництво

УДК 274/278
ББК 86.376
У13

Уайт, Еллен

У13 Погляд угору. / Еллен Уайт; [пер. з рос. Н. Качмар], —
Київ: Джерело життя, 2019. — 448 с.

© The Ellen G. White Publications, 1982
© Переклад на українську мову,
редакційне-видавниче оформлення.
Видавництво «Джерело життя» 2019

ЗМІСТ

Січень	4
Лютий	43
Березень	78
Квітень	115
Травень	151
Червень	188
Липень	226
Серпень	263
Вересень	301
Жовтень	337
Листопад	375
Грудень	411

Нині ж кращої бажають [батьківщини], тобто небесної. Тому Бог не соромиться називати Себе їхнім Богом, адже Він приготував їм місто (Євр. 11:16)*.

Я бажаю вам щасливого нового року. Старий рік зі своїми численними турботами відійшов у вічність. Нехай же сьогодні всі ваші думки й почуття будуть спрямовані на спогади про прояви Божої любові. Перелічімо подібні досвіди один за одним...

Христос виклав Своїм учням безліч уроків з навколишньої природи, у яких ми також можемо побачити докази Божої турботи й любові до нас...

Ми повинні спрямовувати свій погляд не на вади і прокляття, а на багатство благодаті Христа, безмірно дарованої нам, щоб ми могли жити в цьому світі й виконати свою місію серед людства, не зливаючись водночас зі світом. Як пілігрими та мандрівники ми прагнемо до Божих красот, до радості, яка очікує нас попереду, ми прямуємо до міста, Творцем і Будівничим якого є Бог. Вірою ми очікуємо виконання обітниць та успадкування осель, які Ісус пішов приготувати для нас. Розмірковуючи про цей благословенний дім, ми забуваємо про неприємності й гнітючі турботи цього життя. Ми уявляємо, що дихаємо повітрям кращої, небесної країни. Господь дарує нам спокій, розраду й радість у Ньому.

Ми не можемо знати всіх милостивих Божих задумів щодо нас, але саме з Його обітниць, ми можемо дізнатися, що Він приготував для тих, хто любить Його. Ми схожі на квіти, які за Божим величним задумом отримують із землі й неба необхідні речовини, аби з бутону могла розпуститися квітка і радувати нас красою й ароматом.

Подібно до цих квітів, ми з вами отримуємо через Божі обітниці спокій, розраду і надію, які допоможуть зростити в нас гідні плоди – мир, радість, віру. Якщо ми самі живемо цими обітницями, то вони оживають і в житті наших ближніх. Застосовуймо ж ці обітниці до себе...

* Усі біблійні тексти (за винятком зазначених окремо) у цих Ранкових читаннях узяті з останнього, четвертого перекладу Біблії українською мовою (прим. редактора).

Обітниці подібні до дорогоцінних квітів у Божому саду. Вони здатні пробудити в нас надію, зміцнити нашу віру та залежність від Бога. Вони можуть дати нам сили у випробуваннях і викласти дорогоцінні уроки довіри до Господа. За допомогою цих цінних обітниць Він повертає нас до райських воріт і відхиляючи перед нами завісу надзвичайної вічної слави. Будемо ж знаходити спокій у Господі. У простоті серця довіряймо Йому і славимо Його за те, що Він дарував нам такі одкровення Своєї волі й намірів, аби ми не будували нашу надію на цінностях цього світу, натомість дивилися вгору на чудову спадщину та бачили й відчували дивовижну любов Ісуса (Лист 27. 1 січня 1886. Д-ру Дж. Х. Келлог і його дружині місіс Келлог).

Потреба в реформації

2 четвер
січень

Нині ж, звільнившись від гріха і ставши рабами Бога, маєте ваш плід – освячення, а кінець – вічне життя. Бо заплата за гріх – смерть, а Божий дар благодаті – вічне життя в Христі Ісусі, Господі нашім (Римл. 6:22, 23).

Павло розумів, що, підкоряючись Господнім повелінням, людина може уникнути Його судів. Подібно до Павла, ми маємо докласти всіх зусиль, аби отримати вінець життя, який принесе вічну славу кожному переможцеві. Ми не повинні задовольнятися безцільним життям.

Що таке покірність? Це усвідомлення своїх гріхів і недостойності, яке веде до покаяння. Ми відчуваємо потребу в зціленні лише тоді, коли розуміємо всю небезпеку хвороби. Не усвідомлюючи серйозності гріха, людина не спроможна гідно оцінити викуплення та свою потребу в очищенні від цього гріха. Грішник судить про себе за своїми мірками, а також за мірками тих, хто, як і він сам, є грішником. Він не дивиться на чистоту і святість Христа. Утім, коли Божий Закон дарує йому глибоке розуміння, він погоджується з Павлом: «Я жив колись без Закону, а як прийшла заповідь, гріх ожив» (Римл. 7:9)...

Бог створив людину для Своєї слави. Він не може і не буде терпіти гріх у Своему творінні. І якщо в Церкві є люди, котрі

свідомо грішать проти Бога, ми повинні зробити все можливе, аби привести їх до покаяння. Якщо цього не зробити, ім'я Боже буде знеславлене. Господь надто чистий, щоб поблажливо ставитися до зла...

Сучасні церкви розцінили б гріх Адама як просту помилку, яку можна легко пробачити і ніколи більше не згадувати. Проте Божі стандарти високі, а Його слово – незмінне, тому будь-яке самолюбство і жадібність – гідота в Його очах. Серця віруючих повинні бути очищені, освячені, оновлені й облагороджені...

Дорогі брати, подивіться вгору. Невже Євангеліє втратило свою силу змінювати серця? Невже відновлювальна сила Христового Духа вичерпалася і не здатна очищати й освячувати серця, готуючи їх до прийняття Святого Духа? Ні! Меч Духа і Слово живого Бога залишаються з нами. Однак ми повинні ставитися до них з усією серйозністю. Покладаймося ж на це джерело, як це робили святі Божі мужі в давнину. Жива сила Духа Божого здатна прокласти свій шлях до серця...

Господь закликає до перетворення на всіх рівнях... Коли Церква прокинеться, відбудуться великі зміни. Чоловіки й жінки навертатимуться до Бога. Вони будуть настільки сповнені Духом Божим, що підуть від країни до країни, від міста до міста, проголошуючи вістку істини. Вони розгортатимуть Біблію та проповідуватимуть людям Слово із серцями, сповненими любов'ю до душ, що гинуть (Рукопис 2. 2 січня 1900. «Потреба в перетворенні»).

Перемога в Христі

З п'ятниці
січень

Бо кожний, хто народився від Бога, перемагає світ. А перемога, що перемогла світ, – це віра наша! (1 Івана 5:4).

Ми повинні бути ближче до нашого Помічника, безмежного у Своїй мудрості. Він – наш Служитель і наш великий Медик-місіонер. Господь знає про всі труднощі, які мають подолати Його учні на Землі... Він пройшов через усі відомі нам спокуси. Пам'ятаймо ж, що диавол пропонував Христу багато різноманітних спокус, і в той момент Спаситель був у подібі людини. Він приніс відновлен-

ня й повноту у Свій заповіт з людьми, котрі залежать від Нього як від свого Царя і Викупителя.

Христос вийшов переможцем – безгрішним, святим, досконалим Сином Людським. Як справжній Месія Він здобув перемогу над спокусами ворога, щоб дати і нам можливість усе подолати, наслідуючи Його приклад. Ми можемо перемогти в будь-якій битві з ворогом. Ми можемо бути переможцями, стаючи учасниками Божественної природи, уникнувши морального розтління, що панує у світі. Кожна перемога, яку Ісус здобув у людському тілі, дає можливість і нам вийти переможцями, якщо тільки ми повіримо в Нього та приймемо від Нього силу. «А тим, які прийняли Його, дав владу стати Божими дітьми, – тим, які вірять у Його Ім'я» (Івана 1:12). Кожна перемога, яку Спаситель здобув у людському тілі, принесла нам цінні плоди. Кожна відбита Ним атака сатани – це велика переможна подія для всього людства...

Ми повинні розмірковувати над тим, як Бог піклувався про Свій народ і виявляв до нього милість у минулому, бо це є певною обітницею для нас. Адже, якщо ми довірятимемо Йому, Він зробить те саме і в нашому житті сьогодні. Через які б випробування не проходили Божі діти, якщо вони присвятять себе Богові від щирого серця, у смиренні й покайні, Він звільнить їх. Усім, хто вірою прийме Христа як свого особистого Спасителя, Він дасть силу стати переможцями – синами і дочками Божими. Такі віруючі будуть учасниками Божественної природи, вони зможуть у повноті досягнути Його милість і благодать Святого Духа...

Піднесімо ж у покорі наші молитви до Бога. Прийдімо до Христа зі скрушеними серцями, визнаймо перед Ним наші гріхи та залишмо їх, через Його велику благодать, яку Він прийшов дарувати цьому світові. Господь усе розуміє, Йому відкриті всі таємниці. У будь-якому вчиненому людиною переступі Йому від самого початку відомі всі людські наміри і слабкості...

У Євангеліях Христос неодноразово згадує про ту велику битву із сатаною, яку Він пережив на початку Свого служіння. Він часто говорить про царство сатани, про його протистояння Божому Царству. Будемо ж твердо стояти на стороні Бога (Лист 14. 3 січня 1906. Д-ру Д. Х. Кресс та його дружині місіс Кресс).

А тверда Божа основа стоїть, маючи таку печать: Господь знає Своїх, а також: Хай відступить від неправди кожний, хто прикликає Господнє Ім'я! (2 Тим. 2:19).

Моліться про наповнення вас Святим Духом та вірте, що це здійсниться... Дослідіть свої серця, приготуйте посудини для прийняття Святого Духа. Не задовольняйтеся своїм нинішнім станом. У пошуках істини копайте дедалі глибше...

Кожен віруючий має перевагу володіти такою природою Христа, яка перевершує природу Адама до гріхопадіння. Хто вірою споглядає Сина і вірить у Нього, той буде слухняний Заповідям Божим і в цьому послуху здобуде вічне життя... Пережити справжній досвід віри можна, тільки копаючи глибше й будуючи свій дім на Скелі...

Сатана діє через тих, хто дозволяє йому це робити. Він засліплює розум, паралізує почуття егоїстичними задоволеннями й любов'ю до світу. Такі люди не навернуться зі своїх доріг, доки не отримають пряму вістку з Небес.

Людській природі властива мінливість. Багато хто з легкістю приймає істину, однак відмовляється відокремитися від світу. Такі не зможуть стати особливим Божим народом. Вони знають біблійну істину, але не хочуть підкорятися їй і тим самим відвертаються від неї. Вони діють за своїм невір'ям, і темрява огортає їхні душі. Вирішуючи йти власним шляхом, ці люди залишаються сам на сам зі своїми немоцями. Істина виявляється знехтуваною, Христос – осторонь, і якщо вони не навернуться й не покаються, то пожнуть смерть...

Усвідомлюючи всю небезпеку супротивника, котрий працює з метою відвести людину від істини, віри й вічності та спрямувати її на широкий шлях самоогодження, Божі слуги повинні старанно трудитися, щоб спасати близьких до загибелі. Заручившись у молитві Божою підтримкою, зодягніться в усю Божу зброю, щоб виконати священну працю для навернення душ. Нехай усі побачать, що істина, про яку ви говорите, – не вигадка, а вічна реальність. Тепер, як ніколи раніше, вам необхідно виявити принципи. Поширюючи насіння істини, не купіться. Сійте понад

усякими водами*. Не ставте меж, котрих, як вам здається, ви не зможете подолати, натомість працюйте всіма дарованими вам Богом силами. Так люди дізнаються, що ви – народ істини і вона реальна у вашому житті. Нехай ваша віра буде непохитна. Ви повинні прийняти тверде рішення пробудитися від сну та діяти...

Стійте твердо. Використовуйте всі доступні засоби. Працюйте, пильнуйте, моліться і в покорі ходіть перед Богом (Лист ба. 4 січня 1900. Колезі, біблійному вчителеві та його дружині).

Святий Дух діє в згоді зі Словом

5 неділя
січень

Коли ж прийде Утішитель, Якого Я вам пошлю від Отця, Дух Істини, Який походить від Отця, то Він засвідчить про Мене (Івана 15:26).

Люди, у серцях котрих вірою живе Христос, отримали хрещення Святим Духом. Кожен, хто приймає Ісуса як особистого Спасителя, приймає і Святого Духа як свого Порадника, Дороговказ, Свідка й освячувальну Особу. Що тісніші відносини віруючого з Богом, то яснішим буде його свідчення, яке зі свого боку, справлятиме глибокий вплив на людей, відкриваючи їм любов Спасителя. Життя такого віруючого буде яскравим свідченням того, що він дорожить Словом Божим. Його їжа й пиття – задовольняти спраглі душі. Він усвідомлює важливість пізнання Божої волі через Його Слово.

Серед людей, котрі називають себе віруючими, декотрі нехтують Божим Словом і відвертаються від нього. Вони стали байдужими до Біблії – чудового керівництва й критерія перевірки всіх ідеалів. Такі люди вважають, що їхній наставник – Святий Дух і тому їм не обов'язково досліджувати Писання. Вони піддалися хитрим вивертам сатани, бо Дух і Слово діють спільно, як написано: «Звертайтеся до Закону і до Свідчення пророків! Якщо вони не говоритимуть згідно з цим словом, то в них немає світла» (Ісаї 8:20). По-справжньому вільним є лише той, кого істина робить вільним...

* Аллюзія на текст Ісаї 32:20, переклад І. Огієнка (прим. редактора).

Господь любить вас. Його ангели охороняють вас з усіх сторін. Якщо ви – виконавці Слова, то будете дотримуватися повелінь Ісуса Христа... Через людську природу ми вкрай слабкі, але, якщо повністю довіримося Ісусові Христу, Його сила підтримає нас, тому що Він спроможний зберегти кожного віруючого в Нього. Ми всі можемо опинитися в небезпечному становищі.

Великий супротивник Бога і ворог людства шукає можливість погубити нас, коли ми втрачаємо пильність. Ісус говорив нам про цю небезпеку і попереджав про дії хитрого ворога. Він неодноразово нагадував нам про наш обов'язок пильнувати й молитися, щоб не потрапити в спокусу. Вірте в Ісуса живою непохитною вірою та покладайтеся на Нього, адже Він має силу зберегти і спасти вас. Спаситель тримає вас у Своїх руках. І доки ви дозволяєте Йому провадити вас, доки навчаєтеся в Нього і довіряєте Йому, доти Він зберігатиме вас від падінь. Якщо Господь обіцяє, Він буде найнадійнішим захистом (Рукопис 1. 5 січня 1894. «Святий Дух діє в згоді зі Словом»).

Світло проти темряви

6 **понеділок**
січень

Всяке роздратування, гнів, лютість, крик, зневага нехай віддаляться від вас разом з усякою злобою. Будьте ж добрими огне до одного, милосердні, прощаючи огне одному, як і Бог через Христа вам простив! (Ефес. 4:31, 32).

Сьогодні, як ніколи раніше в історії цього світу, загострюється велика боротьба між Князем світла і князем темряви. Завжди пам'ятайте: які б плани не будував Бог задля прогресу Своїї справи на Землі, сатана завжди на сторожі, аби протидіяти нашому милостивому Небесному Отцю. І, якщо ви дозволите, диявол скористається будь-якою можливістю, щоб заволодіти вашим розумом...

Божий народ, вихоплений з вогню Ісусом Христом, усвідомлює свій гріх та впокорюється. Бог приймає їхнє покавання, Він бачить, що вони щиро шкодують про вчинений гріх, який не можуть самі перемогти. Однак коли вони моляться, Бог чує їхні молитви. Саме тому сатана бореться із Христом, Котрий чує молитви лю-

10

дей та заступається за вірних з Божої волі. Він відновлює грішника в правах, і навпроти його імені з'являється напис «Прощений». Саме це спонукає сатану до повстання. Він намагається стати перпоною між покайним віруючим і Христом. Він вишукує спосіб, щоб кинути свою диявольську тінь на цю людину, похитнути її віру та звести нанівець силу Божого Слова...

Якщо сатані вдається розділити віруючого з Ісусом, тоді туман зневіри огортає любов, прийняття і прощення Христа. Така людина безуспішно намагатиметься здобути одяг праведності для прикриття своїх вад і гріхів, тоді як Христос бажає, щоб вона прийшла до Нього такою, якою є, та повірила в Нього як у свого особистого Спасителя. У Своїй ніжній любові вибачливий Отець приготував найкращий одяг, аби вкрити ним дитину, котра повернулася...

Сатана – пильний, невтомний ворог. Він не дремає. Він знає, що його дні полічені, тому діятиме до самого кінця, використовуючи всілякі хитрощі, щоб захопити душі у свої тенета і знищити їх. У мене є вістка для вас: «Пильуйте і моліться, щоб не потрапити в спокусу». Не дозволяйте дияволу стати між вами і Христом, підпорядковуйте ваші інтереси Богові. Якщо ваша віра істинна, то вона обов'язково приведе до послуху. Бог не вимагає від нас виконувати те, що нам не під силу. Кожній душі, котра вірить і довіряє Йому, Він дасть силу...

Зрошуйте у своїх серцях любов Христову, поважайте одне одного, бо за вас Христос віддав Своє життя. У Божих очах кожна людина має велику цінність. Дивовижно усвідомлювати, що Бог пам'ятає й піклується про нас щогодини (Лист 65. 6 січня 1894. Членам екіпажу корабля «Піткерн»).

Де наші скарби?

7 вівторок
січень

Збирайте ж собі скарби на небі, де ані міль, ані іржа не нищать і де злодії не підкопують і не крадуть. Бо де ваш скарб, там буде й ваше серце (Матв. 6:20, 21).

Фінансові махінації – тенета в руках сатани, приготовлені для нападу на душі. Єдиний захист для людини в будь-яких комер-

ційних операціях – любов до Бога і страх перед Ним. Сьогодні в нашому світі спостерігається таке саме шахрайство, як і незадовго до того, як потоп очистив землю від моральної скверни. Подібне спостерігалось і в Содомі, поки вогонь з неба не забрав його жителів. Сатана затуманює розум людей казковими перспективами величезних доходів. У своєму прагненні до наживи такі люди поступаються йому і припускаються хибних учинків. Вони нехтують Богом та істиною...

Господь бажає, щоб Його слуги уникали будь-яких махінацій. Сатана може підготувати ґрунт і зробити так, що перші інвестиції принесуть прибуток, проте яким гірким виявиться кінець справи! Якщо той, хто називає себе християнином, домагається успіху у своїх перших фінансових махінаціях, його падіння майже неминуче. Ошуканці пропонують перспективні угоди, які, за їхніми словами, принесуть великий відсоток від вкладених коштів, і так розмножуються сумнівні проекти. Жертвами таких оманливих заходів стають хороші люди...

Люди, котрі пізнали істину, не повинні брати участь у жодних спекуляціях, натомість мають знайти надійне, чесне заняття, яке насамперед прославлятиме Бога та забезпечить їх заробітком. Ті, хто потурає своєму прагненню наживи, угашують послане Богом світло для осяяння їхнього шляху. Легкий заробіток призводить до легковажного ставлення до грошей, а таке марнотратство спричинить їхнє падіння. Звичка потурати своїм бажанням змушує їх продовжувати шукати швидких прибутків. Прагнення заробляти достатньо швидко з метою покривати марнотратні покупки штовхає багатьох у прірву азартних ігор...

Я молюся до Небесного Отця: «Господи, нехай зіллється Твоє ясне світло!» Якщо людина ретельно з молитвою вивчає Слово Боже, воно подарує їй мудрість і рівновагу. У цьому Слові чітко виражена Його воля. Щирий дослідник Слова не ходитиме в темряві. Ми не можемо відвернутися від посланого Богом світла і водночас ходити в його променях. Якщо ми християни, то повинні бути християнами в усьому, виявляючи Його чесноти і звершуючи Його діла. Істина – наш захист. Виплекана в серці під впливом Святого Духа, вона робить нас здатними відрізнати правду від омані (Рукопис 26а. 1890. «Застереження щодо фінансових махінацій»).

Я є Виноградна Лоза, ви – галузки. Хто перебуває в Мені, а Я в ньому, той приносить рясний урожай, бо без Мене не можете робити нічого (Івана 15:5).

Перед тими, хто заглиблюється в незбагненні багатства Божої премудрості, відкриваються дивовижні можливості. У цій справі, яку може завершити тільки Божественна сила, нічого не відбувається без участі людини. Таким чином, Божественне начало об'єднується з людським, як у житті Сина Божого...

Щирий християнин, котрий приймає Божу благодать, розуміє, що його успіх повністю залежить від Христа. У Ньому він знаходить єдине джерело Божественної сили. Він не покладається на власні заслуги, розуміючи, що в ньому самому немає праведності, з якою він міг би постати перед Небом. Він відчуває свою слабкість і неспроможність та переконаний, що потребує перетворення характеру. Самоприниження і самозречення свідчать про те, що в людині живе Христос. Її серце під впливом Христового Духа наповнилося покайням та живе за принципами Неба. Вона стає учасником Божественної природи. Характер Христа виявляється в усіх її повсякденних справах та відносинах.

Яка користь молитися про смирення і водночас плекати дух гордості? Яка користь просити Бога навчити нас Його любові, але шукати дружби зі світом та його слави. Яка користь прагнути досягнути лагідності Ісуса, але водночас потурати нестримному норову й промовляти слова, які не мають нічого спільного з Христом? Це не можна назвати пильнуванням у молитві. Господь не відповідає на такі молитви, тому що бракує віри, спонукуваної любов'ю. Кажу вам в Ім'я Господа: якщо Церква підведеться в силі Божій для виконання своїх обов'язків та присвятить Йому всі свої сили, Дух Господній рясно зіллється на них...

Деякі з тих, хто називає себе християнами, потребують щирого навернення. Вони хочуть бути прийнятими Богом і часто моляться про це. Однак їхня любов до багатства, егоїзм і любов до світу, їхнє обкрадання Бога відводять їх далеко від Нього. Самолюбство й світські розваги стягають на них Боже прокляття.

Доки вони не приведуть своє життя до згоди з Божим Словом, їхні молитви будуть даремними...

Безуспішні спроби багатьох так званих християн, котрі грішать, каються, а потім знову повертаються до свого попереднього жалюгідного духовного стану, – це результат світського, неосвяченого життя. Спасення благодать Христа має виявитися в повсякденному житті. Христос прийшов для того, щоб спасти людину не в її гріхах, а від її гріхів. Якщо принципи істини живуть у серці людини, вони освятять усе її життя (Рукопис 35. 8 січня 1893. «Видавнича справа»).

Бог прихиляється, щоб слухати

9 четвер
січень

Адже так говорить Всевишній, Величний, вічно Живий, Святий на ім'я: Я живу на Високому і святому місці, а також зі смиренними і скрушеними духом, щоб оживляти дух смиренних і давати життя упокореним серцем! (Ісаї 57:15).

Коли людина бере все у свої руки, бажаючи самотійно приймати рішення й керувати, тоді Божа справа зазнає серйозної шкоди, а людина погне відповідні плоди. Навіть найосвіченіший розум може бути засліпленим, якщо ним не керує Христос. Сатана щодня вигадуватиме різні виверти, щоб мати можливість сіяти свій кукіль між пшеницею. Доброчинність не може бути змішана з пороком, тому особливо сьогодні, коли Божа справа наближається до завершення, не має ослабнути заклик: «Тому вийдіть з-поміж них і відділіться, – каже Господь, – і до нечистого не доторкайтеся, і Я прийму вас» (2 Кор. 6:17). Бог завжди діє для добра Свого народу, але, на превеликий жаль, багато хто не спроможний відрізнити Його руку від руки ворога.

Якщо ми відхилимо завісу, яка приховує Божу славу, то побачимо Його на Своєму місці – Величного, Святого, вічно Живого, не усамітненого, а в оточенні міріадів святих радісних істот, котрі очікують, щоб передати Його вістку, виконати Його доручення. Через безліч каналів Небо підтримує тісний зв'язок з кожною частинкою Всесвіту, і Святий Бог, Який сидить на престолі, нахиляється, щоб чути кожну молитву і бачити дії кожної людської

душі. Найвеличніша Особа сходить до нашого людського рівня, схвалюючи чи засуджуючи різні вчинки. Він не байдужий до життя пригноблених. Він посилає Своїх вісників, аби вони несли Євангеліє тим, чий розум і серце уражені гріхом, та допомогли їм відновити зв'язок з істиною й праведністю. Доки особисто не здобудуть праведність, вони заражатимуть гріхом інших. Нам необхідно виконати велику працю зі спасіння людей, та якщо ми не будемо чітко прямувати Господніми стежками, аби привести їх до навернення і скерувати на шлях життя, існує небезпека, що сатана через своїх вірних слуг просуватиме власні плани в роботі наших установ.

Сатана маніпулює життям людей, за яких помер Христос. У своєму ревному бажанні служити Господу ми повинні завжди бути впевнені, що йдемо за Христом, а не забігаємо вперед (Лист 171. 9 січня 1900. Едсону й Еммі Уайт).

Дивіться на Божественний Зразок 10^{п'ятниця} січень

Тому ми не втрачаємо відваги. Хоч наша зовнішня людина зітліває, проте наша внутрішня людина оновлюється день у день (2 Кор. 4:16).

Наш розум може діяти на добро, якщо тільки він з'єднаний з розумом Христа, освячений та підпорядкований впливу Божого Духа. Проте сам по собі людський інтелект не спроможний наділити нас якостями, придатними для Небес, або допомогти нам досягти святих стандартів. Якщо хтось бажає стати тим, ким бачить його Бог, то повинен мати чистий, благородний характер. Людина має право вважати себе особистістю, тільки якщо вміє користуватися своїм розумом. Перш ніж буде визнана Божим співпрацівником, вона має відмовитися від своїх амбіцій та крикливої, але безплідної самовпевненості.

Ніхто не повинен вважати, що існує межа в прагненні показати доброту і любов Бога в справі спасіння душ. Хіба Христос зупинявся у Своїм служінні людям? Хіба Він колись визначав межу для Свого самозречення і жертви? Якщо члени Церкви виявлять у своєму житті таке ж самозречення, яке мав Христос,

якщо докладуть таких же постійних наполегливих зусиль, як Христос, то не матимуть ані часу, ані бажання привносити у свій життєвий орнамент чужорідні елементи...

Ми повинні пильнувати, працювати й молитися, не дозволяючи своєму «я» панувати. Перебуваючи в молитві і роздумах, ми маємо бути завжди готові слухняно виконувати повеління Господа. І якщо побачимо, що якась справа потребує виконавців, то повинні без вагання братися за неї, дивлячись на Ісуса...

Прошу заради Христа: Пильнуйте й моліться! У цьому році намагайтеся уникати будь-якого грубого слова. Прийміть для себе рішення, що ви не скажете жодного слова, яке може кинути тінь на життя ближнього. Не замислюйтеся над тим, чи оцінять інші ваше самозречення. Відкрийте серце назустріч небесному світлу. Думайте про Христа і намагайтеся догодити Йому...

Сатана намагатиметься зробити вас схожими на нього, розділивши з Тим, Хто віддав Своє життя за вас. Злі ангели боротимуться за панування у вашому житті. І якщо ви не зодягнетесь в повну Божу зброю, то зазнаєте поразки. Чи пообіцяєте ви собі завжди дивитися на Божественний зразок, аби виявляти стриманість у словах і вчинках?

Апостол висловив наведене вище застереження з певною метою. Ми повинні усвідомлювати свій обов'язок стояти на сторожі власної душі, інакше прибічники зла, котрі воюють проти нас, зможуть схилити нас до слів та дій, які будуть до вподоби великому ворогові (Лист 11. 10 січня 1905. «Учасникам наради в Нашвіллі»).

Вибір за нами

11 субота
січень

***А Дух і наречена кажуть: Прийди! І хто чує, хай каже: Прийди!
І спраглий нехай прийде, і хто хоче, хай візьме воду життя
даром (Об'явл. 22:17).***

Ваше і моє спасіння залежить тільки від нас, бо тільки ми самі можемо прийняти або відкинути те, що Провидіння вже здійснило заради нас. Бог зі Свого боку зробив усе, що міг. Христос викупив вас Своєю кров'ю. Він заплатив викуп, щоб ми мог-

ли возз'єднатися з Богом та відокремитися від гріха і грішників. Якщо серце відкрите для Христа, Святий Дух потужно діятиме в ньому Своєю відновлювальною силою. Божі співпрацівники повинні повністю віддавати себе на служіння Богові й довіряти Йому. Ми повинні цілком присвятити себе Йому, напружити всі духовні сухожилля і, як вірні солдати, служити Христу...

Закон Божий – понад усе. Він має бути авторитетом для наших розуму й сумління, талантів і здібностей. Він не визнає суперників та ані на йоту не знизить своїх вимог. Закон не піде на компроміс із жодними земними силами. Виявляючи послух, ми віддаємо своє «я» Ісусові. Ми пересилюємо себе, виходимо за рамки наших егоїстичних приземлених уявлень. Послух Богові приводить людину до згоди з вищими законами Всесвіту. Він наділяє її гідністю й істинною величчю, коли людина в покорі дозволяє Ісусові керувати її життям. Найскромніше життєве становище Спаситель обдаровує найбільшими нагородами, приводячи людину до єднання з Богом та пов'язуючи її інтереси з планами й намірами Бога, які Він мав у Своєму безмежному розумі від вічності.

Господь Ісус Христос заплатив таку високу ціну не для того, щоб ви просто погодилися з істиною, а щоб від усього серця служили Йому. Він бажає жити у вашому серці. Ви не повинні сумніватися в необхідності виконувати Божу волю. Споглядаючи цю Жертву, ви просто не зможете сказати, що нічим Йому не зобов'язані і можете жити без Бога. Тільки в послуху Йому зможете отримати справжнє щастя...

Я благаю вас впустити у своє серце Спасителя. Віддайте своє життя Йому, адже Він викупив його. Завжди пам'ятайте, що ніхто не зробить вибір за вас. Бог нікого не примушує. Він вас обрав і записав на Своїх долонях. Невже ви не віддасте себе Йому? Час короткий. Не варто втрачати ані хвилини на сумніви. Ви тримаєте Боже Слово у своїх руках, і воно світильник для ваших ніг, світло на вашій стежці (Лист 21а. 11 січня 1893. Братові Н. Д. Фолкхеду, скарбнику видавництва «Відлуння», котрий свого часу належав до таємних товариств).

Прийдіть до Мене всі втомлені та обтяжені, – і Я заспокою вас! (Матв. 11:28).

Христос використовує будь-яку можливість, аби привернути увагу нерозкаяних грішників. З якою ніжністю й турботою Він ставився до кожного! Він прагнув зруйнувати заклання безрозсудних пристрастей, яким посланці сатани обплутали людей. Він бажав подарувати зіпсованій гріхом душі прощення й мир.

Христос був великим Цілителем усіх духовних і фізичних хвороб. Лише погляньте на люблячого Спасителя. Очима віри споглядайте Його, як Він ходить вулицями міст, закликаючи до Себе всіх втомлених та обтяжених. Навколо Нього збираються натовпи безнадійних грішників. Уявіть, як матері намагаються протиснутися крізь натовп, несучи на руках своїх хворих дітей, часом смертельно хворих, щоб Він звернув на них Свою увагу й доторкнувся до них. Нехай ваш погляд віри допоможе вам побачити змальовану сцену. Ці матері насилу прокладають собі шлях до Нього, бліді, виснажені, майже зневірені, але все ж рішучі й наполегливі, несучи на руках свій тягар страждань.

У той час як натовп відтісняє цих жінок назад, Христос повертається в їхній бік і починає крок за кроком наближатися до них, доки не зустрічається з ними лицем до лица. Як тільки вони помічають, що Він з усією ніжністю і любов'ю дивиться на стомлену матір та її страждання дитя, сльози радості починають литися з їхніх очей. Його слова додають матері впевненості: «Що Я можу зробити для тебе?» Ридаючи, вона висловлює своє величезне бажання: «Господи, зціли моє дитя!» Її віра повною мірою виявилася тоді, коли вона відчайдушно пробиралася до Нього крізь натовп, не знаючи, що Він іде їй назустріч. І ось Христос бере дитину з її рук. Він говорить слово, і при дотику хвороба відступає. Смертельна блідість зникла. Цілющі струмені потекли по всіх жилах. М'язи наповнилися силою.

Спаситель промовляє слова розради й підбадьорення цій матері, й одразу ж звучить інше прохання. Ще одна мати просить Ісуса допомогти їй та її дітям, оскільки всі вони страждають від недуги. З величезним бажанням і радістю Христос виявляє Свою

цілющу силу, і вони складають славу й честь Тому, Хто звершує такі великі діла.

Христос ніколи не дозволяв Собі навіть похмурого погляду, щоб не злякати покірного страждальця. Священики й правителі прагнули перешкодити страждальцям і нужденним, стверджуючи, що Христос зцілює хворих демонською силою. Однак жодні перешкоди не могли зупинити Його. Він не мав наміру здаватися або впадати у відчай. Сам живучи в нестатках, Він приходив до селищ, де потребували Його допомоги, несучи благословення та спасаючи душі, що гинули (Лист 31. 12 січня 1898. Братові Урії Сміту, котрий тривалий час займав посаду редактора Review and Herald).

Істина – незмінний принцип

13 **понеділок**
січень

Щоб ви поводитися гідно Господа, аби догодити Йому в усьому, приносити плід кожною доброю справою та зростати в пізнанні Бога (Колос. 1:10).

Істина Божа, відкрита в Його Слові, має бути живим незмінним принципом. Її не можна розглядати як одну з впливових істин, вона повинна стати найвищою істиною. Вона буде діяти і керувати людиною, доки все її єство не уподібниться Небесному Взірцю, доки вона не стане досконалою в Христі. «Отже, як ви прийняли Господа Ісуса Христа, так і ходіть у Ньому; будьте вкорінені й збудовані в Ньому, зміцнюйтеся вірою, як ви навчилися, переповнюючись у Ньому подякою. Стережіться, щоб ніхто вас не звів філософією і пустим обманом людських переказів, згідно з принципами світу, а не за Христом» (Колос. 2:6-8).

Найбільша небезпека для вас – не побачити своєї потреби в спогляданні характеру Христа і, як результат, не зможти наслідувати Його приклад і уподібнюватися Йому. Ви повинні ясно показати, що між вами і світом існує величезна різниця. «Адже в Ньому тілесно перебуває вся повнота Божества. І ви в Ньому маєте повноту. Він – Голова всякого начальства та влади» (Колос. 2:9, 10).

Великі істини Біблії дані особисто кожному з нас, аби спрямовувати і керувати нашим життям. Тому що тільки так Хрис-

тос може бути явлений світу – в милосерді і любові, що відображаються в характерах тих, хто називає себе Його учнями. Бог приймає тільки щире служіння. Він вимагає освячення всієї людини – її тіла, душі і духу. Святий Дух дарує нам нову природу. Милістю Христа Він формує характер людини, доки в ній у всій повноті не закарбується, відтвориться Христос. Це і є справжня святість...

Ваш дух, слова, які ви промовляєте, і вплив, який ви справляєте, залишають відбиток в умах інших людей. Гріхозна атмосфера, що оточує душу, подібна до духовної малярії, яка загрожує всім, хто з нею стикається. Буде краще, якщо атмосфера душі стане для інших цілющим запахом. Коли життя людини випробуване істиною, що діє любов'ю і очищає душу, його оточуватиме атмосфера небес. «Нечестивих переслідує зло, а праведник винагороджується добром» (Прип. 13:21). Кожен, хто заявляє, що вірить в істину, повинен проявити непорочність характеру, посвячення Богові, твердість намірів і відобразити Христа в упорядкованому житті й добрих манерах (Лист 70. 13 січня 1894. Братам, що займають керівні посади в офісі Review and Herald).

Пахощі Христового характеру у вас

14 вівторок
січень

Богові подяка, Який завжди робить нас переможцями в Христі й виявляє через нас приємні пахощі Свого знання на кожному місці (2 Кор. 2:14).

Жодна релігійна організація не може розраховувати на успіх, якщо в ній постійно виховується дух критики, який видають за духовну проникливість. Було б краще, якби ці люди були сліпі до чужих помилок замість того, щоб жити підозри й ворожисті і стежити за кожним проступком тих, кого Господь любить і через кого діє. Нам усім необхідно змиритися і не звеличувати себе...

Не дивіться ні на кого, окрім Христа. Ми маємо потребу в тому, щоб Христос виявився в нас, і Він Сам бажає цього. Ми – люди, і всі без винятку схильні помилятися. І поки Христос, наша славна Надія, не житиме в нас, ми будемо хибно судити про наших

ближніх, оцінюючи їх своїми земними мірками. Бог бачить приховане від очей. Він бачить хороші сторони, але також зауважує й погані. Віддайте суд над вашими братами в Його руки.

Проявіть турботу про молодих людей, чий характер лише формується. Спілкуйтеся з ними і допомагайте їм, наскільки це можливо. Навчання молоді не повинно зводитися просто до розкриття їхніх вад. Неприпустимо, щоб молоді люди бачили, як ви вишукуєте провину в тих, хто якимось чином вам не догодив. Молодь – це слуги Христові, про яких необхідно піклуватися, надихати на добро, чистоту і святість мислення. Не можна показувати їм приклад злої підозрілості. Сатана з усіх сил намагається направити їх у цей бік. Навчіть їх бути добрими, поважати і любити одне одного, як Христос любить нас. Нехай пахоші Христового характеру виявляються в усіх ваших словах і ділах. А всі невдоволення і буркотливість зникнуть. Тоді у ваше серце пролиються промені праведності Христової. Бог вас благословить і зробить благословенням...

Справжніми християнами нас робить характер, а не наявність наших імен у церковних книгах. Який чудовий приклад буде поданий, коли Христос, Який живе в серці людини, засяє на обличчях тих, хто любить Його і дотримується Його Заповідей. Істина восторжествує. Людина перетворюється на подобу Христа. Світська людина може пройти і не мати жодного впливу, але ті, хто має близькі стосунки з Богом, являють Христа в словах і в дусі. Під впливом Божого Духа їхнє серце наповнене м'якістю і любов'ю, яку не можна порівняти з людською. Душу наповнює небесний мир і він поширюється на всіх інших (Лист 6. 14 січня 1899. «Братам і сестрам на табірному зібранні в Баллараті»).

Священні гроші

15 середа
січень

Бо коренем усього зла є грошлюбство, віддавшись якому, деякі ухилилися від віри й самі наштовхнулися на великі страждання (1 Тим. 6:10).

І великі, і малі суми грошей необхідно розглядати як довірені нам Божі скарби. Коли ви плануєте витрати, моліться про

те, щоб використовувати подаровані Господом кошти на те, що до вподоби Йому. У кожному, хто називає себе Його послідовником, має виявитися Його образ. Ми є видовищем для світу, ангелів і людей. Невіруючі люди спостерігають за тими, хто називає себе дітьми Божими, щоб дізнатися, чи вони справді ті, за кого себе видають. Яка користь говорити про самозречення й самопожертву Христа і водночас жити й діяти всупереч цьому прикладу? Усі багатства світу – Господні. Вони належать Йому за правом творіння і викуплення.

Чому ж ми називаємо земні блага «мамоною неправди»? Тому що гроші часто стають предметом спокуси, спонукаючи людину діяти нечесно, використовувати засоби для догоджання своїм тілесним бажанням та втілення хворобливих фантазій. Люди, котрі захоплюються земними благами, перебувають у небезпеці, адже вони неправильно розпоряджаються коштами і ризикують забути про Бога. Молодий багач вважав, що любить Бога, доки Ісус не показав, що він перетворив своє майно на ідола. Юнак прийшов до Христа із запитанням: «Що мені робити?» І Господь відповів: «Усе, що маєш, продай і роздай бідним – і будеш мати скарб на небесах, та приходи і слідуй за Мною» (Луки 18:22).

Величезна відповідальність покладена на тих, кому Господь довірив таланти багатства. Вони не повинні вкладати свої кошти тільки в те, що потурає їхнім егоїстичним бажанням, адже будь-яка покупка оплачується з Божої скарбниці. Завдяки Божій доброті Святий Дух впливає на людину, спонукаючи її вкладати великі або малі суми в Божу справу, щоб вони були використані для Божої слави.

Коли вам захочеться використовувати Господні гроші для задоволення своїх примх, згадайте, що багато хто живе в безпросвітній бідності, не може купити собі ані їжі, ані одягу, будучи при цьому Божою спадщиною. Ми повинні чинити добро всім людям і особливо одновірцям. Якщо люди, котрі володіють значними коштами, є Божими посередниками в поширенні істини, вони мудро використовуватимуть свої скарби, так що ніхто з братів і сестер не потребуватиме хліба й одягу (Лист 90. 15 січня 1895. Заможній адвентистці сьомого дня).

Щоб за багатством Своєї слави Він дав вам через Свого Духа зміцнитися силою у внутрішній людині (Ефес. 3:16).

Ми живемо під час випробування. Кожен, хто від щирого серця прагне до вічного життя, боротиметься за нього. І за його бажанням та ревністю воно буде дароване йому. Золото заховане в землі. Необхідні бажання й зусилля, щоб заволодіти цим багатством. Якщо ми пробудили інтерес до Небес у грішних душах, значить пробудили наші власні душі.

Як радісно усвідомлювати, що Господь бажає бачити нас у Своїй небесній родині. «Бо так Бог полюбив світ, що дав Свого Єдинородного Сина, щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне» (Івана 3:16). Нам необхідно зміцнювати й тренувати нашу віру. Вона має бути живою. Наша віра повинна діяти любов'ю й очищати душу. Закваска володіє живою силою, проникаючи й поглинаючи все, у що потрапляє. Таким же чином діє Закон Господа; він досконалий, зміцнює душу. Слово Господа живе та діяльне, гостріше від усякого двосічного меча. Слово виявляє свою силу, коли ми застосовуємо його. Великі зміни під впливом істини відбуваються всередині. Вони беруть початок у серці та виявляються в зовнішніх учинках. Серцем людина вірить для праведності, а устами визнає для спасіння. «Якщо б Ти забажав жертви, я приніс би; та й всепалення Ти не жадаєш». Жертва Богові – це впокорений дух. Фарисейське лицемірство не до вподоби Йому.

Сховаймося в Ісусі Христі. Повіримо ж у Його любов. Будемо щодня вірити, що Він любить нас безмежною любов'ю. Нехай ніщо, ніщо не позбавить вас мужності й радості. Роздумуйте про Божу доброту. Згадуйте численні прояви Його милості і благословень.

Я постійно пишу та проповідую. Господь став моїм найкращим Другом, і ви можете пережити такий самий досвід. Нехай хвала Господу завжди наповнює наші серця, думки й уста. Саме так ми зможемо піднести істину. Святий Дух буде свідчити разом з нашим духом, що ми діти Небесного Царя. Будьте сміливими. Ісус – наш особистий Друг і Спаситель. Він любить нас. І якщо Він не залишає без уваги навіть малу пташку, то наскільки ж більші

Його любов і турбота про нас. Без тренування пам'ять слабшає. Таким же чином можуть ослабнути наша віра, надія й мужність, якщо ми не дивитимемося на Ісуса з довірою малої дитини. Споглядаючи Його, ми перетворюємося на Його праведний образ. Не дозволяйте навіть найменшому сумніву затьмарити ваш християнський досвід. Господь буде нашим успіхом і найбільшою нагородою (Лист 20. 16 січня 1898. Сестрі Келсі).

Любити, як любив Христос

17 п'ятниця
січень

Заповідаю вам, щоб ви любили один одного (Івана 15:17).

Молитва Христа [в Івана 17]... – приклад Його заступницького служіння за нас перед Богом.

Ісус молився: «Освяти їх істиною Своєю! Твоє слово – то істина. Як Ти послав Мене у світ, так і Я послав їх у світ. За них Я посвячую Себе, щоб і вони були освячені істиною. Та благаю не лише за них, а й за тих, що повірять у Мене через їхнє слово, щоб усі були одне, – так, як Ти, Отче, в Мені, а Я в Тобі, – щоб і вони в Нас були; щоб світ повірив, що Ти Мене послав. І Я передав їм славу, яку Ти Мені дав, – щоб були одне, як і Ми одне. Я в них, а Ти – в Мені; хай будуть досконалі в єдності, аби світ пізнав, що Ти Мене послав і полюбив їх, як і Мене полюбив» (вірші 17-23).

Сьогодні Той, Хто колись виголосив цю молитву, заступається перед Отцем за все викуплене Ним людство. Він представляє їх перед Єговою, кажучи: «Я записав тебе на долонях» (Ісаї 49:16).

Ми повинні пройти через досвід освячення істиною; єдність із Христом – ось Божий намір щодо нас. Освячення та єдність християн свідчить мешканцям світу про те, що заради них Христос звершив великий подвиг. Таким чином вони пізнають істину про те, що Бог послав Свого Сина задля спасіння грішників. Невже ви не дозволите Христу здійснити справу освячення у ваших серцях? Кожен з вас може досягнути повноти в Ньому. Ви маєте запевнення, що через освячення істиною можете бути досконалі в єдності...

Спасителєві відомі душевні страждання Його дітей. Він знає, що часом їхні серця болять і кровоточать. І Він готовий допомогти й дарувати мир усім нужденним. Господь каже нам: «Но-

сіль тягарі один одного» (Гал. 6:2). «Ми, сильні, повинні носити немочі слабких і не догоджати собі» (Римл. 15:1). Нам необхідно з розумінням ставитися один до одного, хоч іноді це вимагає певної жертви. Христос пішов на незбагненну жертву заради нас, невже ми не захочемо пожертвувати чимось заради ближнього? Ми маємо бути обережними, щоб не ранити і не розбивати серцець Божих дітей, оскільки таким чином ми ранимо й розбиваємо серце Христа (Лист 31. 17 січня 1904. Пресвітеру Дж. А. Бардену та його дружині, а також д-ру Д. Х. Кресс і його дружині місіс Кресс).

Протидійте дияволіві

18 субота
січень

Тож підкоріться Богові, протидійте дияволіві, і він утече від вас (Якова 4:7).

Єві здавалося, що нічого страшного не станеться, якщо вона зірве плід із забороненого дерева. Він був приємним для очей і бажаним, бо давав знання. Проте якими жахливими були наслідки! Зрада Бога – справа серйозна. Вона відчинила ворота нашого світу для нещастя. Скільки ж зла прийшло через один хибний крок! Наш погляд має бути спрямований не до земних благ, а вгору – до Неба. Ми повинні проходити через небезпеки й труднощі, черпаючи користь із кожного кроку, здобуваючи перемоги в кожному конфлікті та піднімаючись усе вище й вище. Що ближче людина до Небес, то чистіше повітря, яким вона дихає. Земля вже не приваблює її увагу. Перед нею починають відкриватися небесні панорами. Християнин бачить вінець, білий одяг, арфи, переможні пальмові гілки. Вічність стає для нього реальністю, а земні події відступають на другий план...

Навіть якщо нам судилося втратити все, ми повинні зберегти сумління чистим і сприйнятливим. Якщо вас кличуть туди, де є хоча б найменша небезпека образити Бога й піти проти совісті, тоді без страху й сумніву подивіться спокусі прямо в очі та скажіть: «Ні. Я не наражатиму свою душу на небезпеку заради світського задоволення. Я люблю Бога і шаную Його. Я не збираюся знеславити або не послухатися Його заради благ цього світу чи

любові й поваги невіруючих родичів. Я люблю Ісуса, Котрий помер за мене. Він викупив мене та зробив Своїм надбанням ціною власної крові. Я буду вірний Його вимогам, і мій приклад ніколи не слугуватиме виправданням для людини, яка збирається збочити з істинного шляху. Я не бажаю бути рабом гріха й сатани. Я хочу, щоб моє життя прямим шляхом направлялося до Небес».

Просте дотримання Слова Божого, а також тверде протистояння злу спасе не тільки вас, а й багатьох ваших ближніх...

Настав час, коли кожна людина пожне плоди своїх діл. Нам може здаватися, що кілька правильних учинків і добрих мотивів слугують доказами нашої праведності, але Бог вимагає цілковитого посвячення. Він не прийме часткової вірності. Ми повинні віддати себе Йому без останку, інакше наша жертва не буде прийнята.

Ми маємо вже сьогодні засвоїти уроки віри, якщо бажаємо встояти під час скорботи, яка має прийти на Всесвіт, аби випробувати мешканців Землі. Нам необхідні сміливість героїв та віра мучеників (Лист 14. 18 січня 1884. Брату і сестрі Ньютон).

Сім'я – це символ

19 неділя
січень

Для цього я схиляю свої коліна перед Отцем Господа нашого Ісуса Христа, від Якого має ім'я кожна родина на небесах і на землі (Ефес. 3:14, 15).

Для збудування тіла Христового в Церкві призначають служителів – Божих співпрацівників. Батьки й матері як служителі Божого Слова також є частиною Христового тіла. Вони годують своїх дітей та піклуються про них згідно зі Словом Божим, вирощуючи малу армію, яка стане під прапор Христа. Як Божі свідки, вони показують світові, що ними керує Святий Дух. Христос – їхній зразок, і вони навчають своїх дітей пізнанню Бога.

У Своїй молитві, яку Христос виголосив безпосередньо перед зрадою і розп'яттям, Він сказав: «Вічне життя є те, щоб знали Тебе, єдиного істинного Бога, і Того, Кого Ти послав, – Ісуса Христа» (Івана 17:3). Чи не повинна кожна земна сім'я стати символом небесної сім'ї? Чи не повинні пісні хвали й подяки звучати в кожній оселі?

Образом небесної сім'ї може стати тільки така сім'я, члени якої люблять Бога й одне одного, виявляють стриманість і довготерпіння, поміркованість і доброту. Вони розуміють, що є частиною великої небесної громади. Закон взаємної залежності навчив їх покладатися на великого Голову Церкви. Якщо страждає один із членів такої сім'ї, то страждають усі. Страждання одного тягне за собою страждання іншого. Це має навчити молодь дбати про своє тіло й молитися про своє здоров'я, бо, якщо вони хворітимуть, уся їхня сім'я страждатиме від цього.

Чоловіки й жінки, які прийняли рішення служити Богові, будуть прагнути управляти своїми сім'ями так, аби представляти віру в Христа в правдивому світлі. Розділяючи з батьками відповідальність за домашні справи, діти навчатися охайності й корисній праці. Таким чином, життя батька і матері значно полегшується. Уся сім'я відчуває благословення взаємної допомоги.

Нехай батьки прийдуть до Христа такими, якими вони є, прохаючи про прощення та зцілення! Нехай вони благають Господа наділити їх якостями, необхідними для правильного управління своєю сім'єю!

Якщо ми не з'єднаємося з Ним так, щоб наші розум, почуття й сили перебували під керівництвом Святого Духа, то цим обкрадаємо Бога. Тут на Землі Божа сім'я має в досконалій гармонії співпрацювати з Божими слугами в справі формування людського характеру за Божественним зразком (Рукопис 1. 19 січня 1899. Єдність, пошана, любов).

Допомога тільки в Христі

20 понеділок
січень

Я – твій Бог! Я додам тобі сили і допоможу тобі! Я підтримаю тебе правицею правди Своєї! (Ісаї 41:10).

Я впевнена: кожен спасений для Царства Божого переживе не одну сутичку із сатаною. Я також переконана, що ворог скористається будь-якою можливістю, аби потягнути вас за собою, оскільки через вас він може уражати і нас, ослабляючи нас та покладаючи на нас непосильний тягар. Однак я вдячна за кожний отриманий від вас лист, у якому виражена ваша рішучість пра-

цювати й боротися добрим подвигом віри. Ви говорите, що любите Ісуса і хочете присвятити життя служінню Йому. Це дуже благородне бажання!

Якщо ви свято зберігатимете християнські цінності та зрозумієте шлях життя і спасіння, світ не справлятиме на вас такого сильного впливу. Що більше будете пізнавати Ісуса, то сильнішим буде ваше бажання пізнавати Його. Ви постійно відчуватимете нестачу знання вічних істин. Ми бажаємо, щоб ви сповнилися правильним духом, ставши сприйнятливими до уроків лагідності й покірності в школі Христа. «Навчіться від Мене, – закликає Небесний Учитель, – бо Я лагідний і покірний серцем, – і знайдете спокій своїм душам. Бо Моє ярмо любе і Мій тягар легкий» (Матв. 11:29, 30).

Ярмо може бути важким, а ноша нестерпною тільки тоді, коли ми самі створюємо їх і кладемо на себе. Нам бракує Христової лагідності, щоб не дратуватися навіть через дрібниці. Ми можемо виявляти старанність у служінні, але цього недостатньо. Нам потрібне справжнє християнське співчуття. Необхідно, щоб наше «я» і наша воля розчинилися у волі Христа. Ми потребуємо здатності розрізняти Божу славу. Ми повинні завжди бути ревними та працювати для честі і слави Господа.

Твердість наших принципів та глибина нашої вірності будуть випробувані. Я б хотіла, щоб кожен побачив, як це було показано мені, різкі й рішучі дії сатани задля спокушення і знищення Божого народу. Його пильність ніколи не слабшає. Він має повний доступ до людини, котра не слухає посланих їй Богом застережень...

Чимало людей провокують ворога спокушати їх. Вони живуть настільки безтурботно, що стають легкою здобиччю. Вони оголошують відкритою цитадель своєї душі та запрошують його увійти. Ці люди самі оточують себе обставинами, які стають для них пасткою...

Ми повинні залишатися таким народом, яким створив нас Бог, ловити Божественні промені, що виходять від Сонця Праведності, і цими променями розганяти моральну темряву, яка вкриває землю (Лист 8а. 20 січня 1879. Едсону й Еммі Уайт).

Царство Небесне подібне також до невода, закинутого в море, що назбирав усякої всячини (Матв. 13:47).

Ми маємо безліч доказів того, що серед пшениці в Божій Церкві росте кукіль. Тут є як щирі, так і «теплі» християни. Усі мають можливість пізнати істину. Боже Слово відкрите для них. Вони прийшли на бенкет, як Юда прийшов на останню Вечерю. Проте, як і Юда, вони не споживають Слово життя. Ніхто не може змусити їх жити Словом вічного життя – здійснити серйозну працю покаяння, щоб розраховувати на щирий християнський досвід, стати вкоріненими й утвердженими в істині...

Ми не повинні засмучуватися через те, що в Церкві є як хороші, так і погані люди. Юда був зарахований до учнів. У нього були всі переваги, які тільки може мати людина, але, хоч він чув істину та ясно викладені принципи, Ісус знав, що він не прийняв цю істину. Юда не спожив її, і вона не стала його частиною. Його старі звички й навики постійно давали про себе знати. Однак Христос не намагався силою відокремити Юду від учнів...

Усі, хто намагається виконувати істинну Божу справу, зустрінуть випробування. Утім, не падайте духом і не говоріть про поразку. Нехай усі об'єднаються у виконанні волі нашого Небесного Отця. Як християни ми не повинні дотримуватися принципів світу. Нашим постійним порадником має бути твердження: «Так написано». Нас не повинно хвилювати, що роблять нечестиві...

Деякі люди поводяться так, ніби хтось дав їм право скасовувати Божі повеління. Горді критики ставлять себе на місце Бога та переглядають Його Слово, наважуючись вносити корективи й утверджувати їх. Через це всі народи змушені пити вино розпусти Вавилона. Ці зарозумілі критики змінили деякі істини, аби запровадити ересі, популярні в останній час. Коли їм не вдається спотворити і принизити Боже Слово, коли їм не вдається підкорити його людським звичаям, вони знищують його...

Усі виконавці Божого Слова будуть щедро благословенні. Навіть якщо їм доведеться нести хрест, зазнавати злиднів, витримувати утиски аж до втрати земного життя, вони будуть щедро винагороджені, бо отримають життя, сумірне із життям Бога. Від-

даючи життя заради Христа, вони здобувають життя тривалістю у вічність. Вони керовані Отцем, у Якого немає зміни, ні тіні переміни. Вони побачать Його обличчя, а Його Ім'я на їхніх чолах (Лист 48. 21 січня 1897. Братам Даніельсу і Селсбері, передовим співробітникам Австралії).

Я – Боже дитя

22 середа
січень

Якщо ж ми діти, то й спадкоємці, – спадкоємці Бога і співспадкоємці Христа, якщо тільки з Ним страждаємо, щоб з Ним і прославитися (Римл. 8:17).

Вплив благодаті здатний пом'якшити серця, очистити й обновити почуття, надавши їм небесної витонченості і врівноваженості. Християнин не може бути зарозумілим, оскільки зарозумілість далека від образу Христа. Викупитель світу, замісна Жертва і Гарант кожного грішника, закликає: «Прийдіть до Мене всі втомлені та обтяжені, – і Я заспокою вас!» (Матв. 11:28).

Проте не забуваймо, що лагідний, скромний Ісус володів також духом і спрагою Переможця. Найбільші царства, якими керують земні владики, не входять у жодне порівняння з Його величчю, любов'ю та славою. Той, хто щиро й неподільно любить Господа Ісуса Христа, любитиме і тих, заради спасіння котрих Він помер. Такий християнин ревно шукатиме будь-яку можливість послужити Христу в особі Його учнів.

Ми повинні ставитися до свого життя, як сини і дочки Бога, як слуги Христові, що живуть для святої мети. Своім характером ми представляємо Христа і покликані служити Йому всіма своїми силами. Ми не просто робимо вигляд, що любимо Бога, натомість за Його святим прикладом живемо святим досконалим життям. Ми повинні постійно вдосконалюватися, бо, споглядаючи Ісуса, бачимо в Ньому втілення досконалості, основу всіх наших надій на вічне життя й щастя. Тільки Він може зберегти єдність і гармонію...

Наше життя сьогодні має будуватися на вірі в Ісуса Христа. Якщо ми вважаємо себе Його послідовниками, наше життя не буде складатися з дрібних спонтанних дій, залежних від оточен-

ня й обставин. Кидання з боку в бік свідчить про те, що нами керують емоції, які втягують нас у плітки, вишукування вини й егоїстичне марнославство.

Такий стан порушує нашу гармонію із Христом, і доки не позбудемося цих вад, ми не зможемо стати переможцями...

Коли ви зустрічаєте різні труднощі, коли чуєте слова, здатні уразити й погубити душу, скажіть самі собі: «Я – Боже дитя, співспадкоємець Ісуса Христа, співпрацівник Бога. Тому не бажаю мати хиткий, схильний до образ розум, який дбає тільки про себе, оскільки це призведе до розвитку невірноваженого характеру. Це не гідне мого найвищого покликання. Небесний Отець доручив мені працю, і я бажаю виправдати Його довіру» (Лист 78. 22 січня 1893. Відомому служителю Е. Дж. Ваггону).

Непорушна впевненість

23 четвер
січень

Розумні сяятимуть, як світила небозводу, – ті котрі навернули багатьох до праведності, – як зірки, повік-віків (Дан. 12:3).

Багато, дуже багато хто буде надзвичайно здивований, коли Господь прийде зненацька, як злодій уночі. Пильнуймо ж і молимося, щоб, прийшовши незабаром, Він не застав нас сплячими. Мое серце охоплює хвилювання, коли я думаю про те, як багато нам ще необхідно зробити для спасіння близьких до загибелі людей. У нашій справі з поширення вістки має здійснитися пророцтво Даниїла: «Багато, досліджуючи, хитатимуться, але знання примножуватимуться» (Дан. 12:4). Згідно зі словами пророцтва, нам необхідно просвітити багатьох людей...

Спасіння душ має бути нашою головною турботою. Я відчуваю тривогу, коли бачу, як багато людей знаходить радість у земних благах, оскільки, володіючи світськими багатствами, вони рідко думають про багатства небесні. Таким людям загрожує небезпека впасти в спокусу й опинитися в тенетах безрозсудних шкідливих пристрастей, що призводять до біди й загибелі...

Ми потребуємо більш твердої надії на слова: «Так говорить Господь». Маючи цю надію, ми не будемо покладатися на свої почуття й дозволяти їм керувати нами. Бог просить нас спочивати

в Його любові. У нас є перевага звернутися до Слова Божого – вірного, надійного проводиря, джерела непорушної впевненості. Починаймо ж кожну справу з вірою. Будемо сподіватися й довіряти, говорити слова надії, віри, натхнення. Нехай хвала Господу звучить у наших серцях та устах частіше, ніж сьогодні. «Хто приносить жертву подяки, той Мене шанує» (Псал. 50:23). Зосередьте свій розум на пізнанні Бога й любові Христа, відкритій у Його Слові. Це Слово – життя. Говоріть про Христа, нехай ваше життя буде свідченням про те, що Він – ваш Спаситель.

Ми має перевагу живою дієвою вірою покласти на Христа – нашого Життєдавця. У нас є перевага разом з усіма святими зрозуміти, що то за ширина й довжина, висота й глибина, і пізнати Христову любов, яка сягає за межі пізнання, щоб наповнитися всякою Божою повнотою. Будемо ж ставитися до Христа як до Того, у Кому живе вся повнота. Приймаючи Його як свого Спасителя, ми зможемо збагнути велич Його спасенної благодаті. Нам необхідно присвячувати більше часу роздумам про Ісуса. Ми повинні дозволити Його славі оселитися в наших серцях. Нам слід говорити про щедро виявлену до нас любов. Безперечно, ми маємо безліч причин славити Бога серцем, розумом і устами, кажучи: «Слава Господу за Його велику любов, якою Він полюбив мене...»

Звеличуйте Христа Голгофи, звеличуйте, щоб світ пізнав Його. Говоріть про Його доброту, співайте про Його любов та підносьте Йому ширу подяку від ваших сердець (Лист 12. 23 січня 1907. Братові й сестрі Ніколс).

Радість замість смутку

24 п'ятниця
січень

Служіте Господу з радістю, з'являйтесь перед Ним веселими. Знайте, що Господь є Бог; Він створив нас, і ми Йому належимо! Ми – Його народ і вівці Його пасовиська. Входьте в Його брами з подякою, у Його двори – з піснею хвали! Прославляйте Його, благословляйте Ім'я Його! (Псал. 100:2-4).

Нехай кожен віруючий, приходячи в Божий дім, схилиться перед Ним і присвятить Йому всього себе, бо належить Йому як викуплений Його кров'ю...

Бог благословить кожного, хто таким чином приготує себе для служіння Йому. Вони розуміють, що значить мати запевнення Духа, тому що вірою прийняли Христа. Віра в Христа – це дещо більше, ніж просто прощення гріхів. Серце віруючого очищається від гріха й наповнюється Святим Духом. Досвід просвіщення згори приносить радість у Бозі. Замість егоїзму в серці живе Христос. Нам потрібні живі християнські якості, і, коли вони пануватимуть у нас, наша Церква буде живою, активною, діяльною. Тоді відбудеться зростання в благодаті, оскільки яскраві промені Сонця Праведності освітять тайники душі.

Нехай ніхто з нас не привносить у Церкву смуток. Перш ніж прийти до престолу благодаті, нам слід поправити свої світильники, аби прийняти порцію свіжої оливи. Наше право й наша перевага – якнайдалі відганяти смуток і депресію. Прямуючи до дому поклоніння, ми маємо нести із собою радість, бо йдемо на зустріч з Богом і Його народом...

Не допускайте у свій розум жодної критичної думки, яка б мучила вас, бо сатана близько. Він знайде спосіб критикувати і без вашої участі. Тому відмовтеся співпрацювати з обвинувачем ваших братів. Знаходьте кожен промінь світла, а потім шукайте тих, хто потребує допомоги, та діліться цим світлом з ними. Бог велить: «Вийди на шляхи, на загороди і змушуй увійти, щоб наповнився Мій дім» (Луки 14:23)...

Господь щедро благословить Своїх випробуваних вибраних дітей, якщо вони співпрацюватимуть з Ним. Злиття Святого Духа в день П'ятидесятниці було подібне до сильного поривчастого вітру. Дух був даний без міри, тому наповнив усе місце, де перебували учні. Таким же чином Він буде даний нам, якщо ми приготуємо свої серця для Його прийняття...

Коли ви приходите на зустріч із Господом, скажіть: «Я в Господньому домі і бажаю прогнати геть усі гріховні думки, недовіру й нарікання на моїх братів. Тут ми спілкуємося з Богом, Котрий “так... полюбив світ, що дав Свого Єдинородного Сина, щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне” (Івана 3:16)» (Рукопис 2. 24 січня 1899. «Потреба в серйозному посвяченні»).

Вони будуть вести війну з Агнцем, і Агнець переможе їх, бо Він є Господь господарів і Цар царів; а ті, що з Ним, – покликані, вибрані та вірні (Об'явл. 17:14).

Що таке життя? Непорушний пам'ятник єдиного істинного Бога. Процес творіння неможливо пояснити з погляду науки. Який інтелект здатний досягнути всі тонкощі науки життя? Чи варто дивуватися, що в матеріалістичній філософії немає місця існуванню Бога? Четверта заповідь проголошує всьому Всесвіту, безгрішним світам і нашому грішному світові, що Бог створив нашу землю за шість днів, а сьомого – спочив. Ці свідчення не залишають місця для скептиків...

Христос, Вождь небесного війська, постійно був оточений увагою й поклонінням ангелів. У будь-який момент Свого земного життя Він міг попросити у Свого Отця дванадцять легіонів ангелів. Проте ані підкуп, ані спроби спонукати Його виявити Свою небесну силу, не змусили Його ухилитися від призначеного Йому Богом шляху. У своїй справі [спокушення Христа в пустелі] сатана виявив неймовірний такт і хитрість. Тричі ворог намагався здобути перемогу над Христом. Він спокушав Його, апелюючи до апетиту. Він волав до Його гордості. Диявол показав Йому захоплені картини цього світу; домагався від Нього доказів, що Він Син Божий. Христос не поступився ані на крок, натомість зберіг Свою гідність як Той, Кому Бог віддав усю владу.

Сьогодні сатана володіє у світі великою силою. До певного часу він матиме можливість діяти на нашій Землі з усією силою. І в цей час, коли переважає беззаконня, кожна людина має змогу зайняти певну позицію. Усіма можливими способами сатана намагається змалювати широкий шлях привабливим, а вузький – важким, принизливим і неприємним. Він складає хитрі плани, щоб змусити чоловіків та жінок потурати своєму апетиту. У наш вік виродження постійно виникають усе нові й нові пусті задоволення. Сатана огортає ці розваги своїми чарами, які затьмарюють вічні цінності. Багато хто, подібно до Ісава, продадуть своє первородство на догоду апетитові. Світські насолоди здаються їм більш бажаними, ніж небесне первородство.

Однак Христос помер заради нас. Він єдиний може по праву називатися уповноваженим Спасителем. Він володіє Божественною мудрістю, силою і владою. Він постає перед цим світом як Дивовижний Порадник, сильний Бог, Отець вічності, Владика миру (Лист 7. 25 січня 1900. В. К. Келлогу, брату й асистенту д-ра Дж. Х. Келлога).

Мудрі, як змії, і невинні, як голуби 26 неділя січень

Ось Я посилаю вас, як овець поміж вовків. Тому будьте мудрі, як змії, і невинні, як голуби (Матв. 10:16).

Сатана змушує людей виконувати його плани замість Божих. Господь сказав: «Уважно дотримуйтеся Моїх субот! Адже це ознака між Мною і вами для ваших поколінь» (Вих. 31:13). Ніхто не повинен порушувати цю заповідь, бажаючи уникнути переслідувань. Нехай усі подумують над словами Христа: «Коли ж будуть вас переслідувати в тому місті, втікайте до іншого. Запевняю вас: не встигнете обійти ізраїльських міст, як прийде Син Людський» (Матв. 10:23). Якщо можливо, намагайтеся не потрапляти до рук тих, хто керується духом антихриста. Якщо сплата штрафу звільнить наших братів із в'язниці, його необхідно сплатити. Ми повинні зробити все зі свого боку, аби врятувати від утисків і жорстокості тих, хто з готовністю страждає за істину.

Історія утисків за віру починається від падіння Адама і триває до наших днів. Як багато було жорстокості, зради, підступу! Сатана і сьогодні спонукає людей завойовувати владу над умами інших, і все це робиться з метою протистояти простому «Так говорить Господь».

Христос став жертвою масової омани, яка виникла через релігійні упередження Його нації. Багато хто постраждає подібним чином. Однак їм уже не доведеться нести весь тягар прокляття за порушення Закону Божого, як це зробив Христос заради грішного світу...

Господь надихає кожного, хто шукає Його щирим серцем. Він дарує Святого Духа на знак Своєї присутності й благословення. Однак ті, хто залишить Бога заради спасіння власного життя, бу-

дуть залишені Ним. Зі страху втратити життя вони підуть на компроміс із гріхом і втратять вічне життя.

Природна прив'язаність до родичів і друзів не повинна спонукати тих, хто побачив світло, відвернутися від нього, зрадити Бога Отця й Ісуса Христа – Його Єдинородного Сина. Будь-яке можливе виправдання для непослуху може бути прийняте людьми, як це було за днів Христа, але не Богом. Якщо хтось дорожить своєю дружиною чи дітьми, батьком чи матір'ю більше, ніж Христом, його вибір буде закарбований у вічності з усіма його наслідками...

Що сильніше прагнення людини до добра під впливом Святого Духа, то сильніші нападки на нього ворога й гоніння за віру. Однак усе Небо перебуває на стороні Христа, а не антихриста. Бог прославить тих, які люблять Його і бажають бути співучасниками Христових страждань (Рукопис 9. 26 січня 1900. «Наш обов'язок під час гонінь»).

Наш довготерпеливий Бог

27 понеділок
січень

Тоді Господь пройшов перед його обличчям, і проголосив: Господь! Господь Бог співчутливий і милосердний, не скорий на гнів, багатомилостивий і правдивий, Який дотримується милосердя до тисяч поколінь, прощає беззаконня, злочини і гріхи (Вих. 34:6, 7).

Якими вдячними ми маємо бути за те, що Господь не скорий на гнів! Яка дивовижна думка: усемогутній Бог стримує Свою силу! Однак саме через те, що Господь поблажливий і довготерпеливий, люди часто самовпевнено додають один гріх до іншого!.. «Оскільки не спішать здійснювати вирок про покарання за злочини, тому зростає в людей бажання чинити нові злочини» (Екл. 8:11). Знаючи про Боже довготерпіння, людина не повинна робитися закоренілим грішником. Навпаки, це довготерпіння має спонукати її шукати Божого прощення, аби були стерті записи навпроти її імені в небесних книгах...

Сатана – ініціатор зла. Він порушив вірність Богові. Ангели, які підтримали його в цьому заколоті, були скинуті з Неба разом з ним. Диявол відчуває непримиренну ненависть до Бога. Він по-

стією використовує свій вплив, аби стерти з людської сім'ї Божий образ, а замість нього відобразити свій, сатанинський. Він виконав свої наміри спокусити наших прабатьків. Створена на Божий образ людська сім'я втратила свою невинність. Перші люди стали злочинцями та як бунтівники почали стрімко падати вниз. Сатана поневолив людську волю. Він впливає на розум через почуття.

Так було від початку світу. Замість того щоб залишатися під Божим впливом і відображати моральний образ Творця, людина віддала себе у владу сатані й наповнилася егоїзмом. Так гріх став страшним вселенським злом.

Дозволивши сатані обманути їх, наші прабатьки відчинили ворота світу для потоку зла. Сумнівні принципи батька й матері людської раси вплинули на тих, із ким вони спілкувалися. Зло, яке зародилося в раю, з плином часу розросталося. Хоч Адам та Єва із сумом розповідали дітям історію гріхопадіння, їхня сім'я зазнала розділення. Каїн вирішив служити сатані, натомість Авель – Богові. Каїн убив свого брата Авеля, оскільки той не наслідував його приклад.

Щоб цей світ не загинув у своєму моральному розтлінні, Бог здійснив великий подвиг спасіння, пославши Свого Сина на Землю для викуплення людства (Рукопис 55. 27 січня 1902. «Боже довготерпіння»).

Божа сила зберігає

28 ^{вівторок}
січень

І Я даю їм вічне життя, і вони не загинуть повік, і ніхто не забере їх з Моїх рук (Івана 10:28).

Ісус цінує зусилля кожної знеможеної й випробуваної душі. Прошу, прийміть це цінне, дароване вам Ісусом запрошення. Тільки Христос може гідно оцінити людську душу. Люди, котрі борються за вінець вічного життя, відчують, що сатана налаштував проти них усі свої сили. Однак пам'ятайте: ви «силою Божою зберігаєтеся через віру для спасіння, яке готове з'явитися в останній час» (1 Петра 1:5). Ми живемо в останній час, і сьогодні сатана діє з неймовірною силою, щоб своїми витонченими спокусами обманути тих, хто вірить в Ісуса. Однак нас охороняє Божа сила.

Тому в спокусах прославляйте Бога, Котрий неодмінно збереже віруючу душу, щоб лукавий ворог не здобув перемоги...

Підступний спокусник є також обвинувачем, обманщиком, мучителем і вбивцею. І що б не говорили люди, котрі перебувають під його впливом, Господь відповідає йому так, як одного разу сказав Петру: «Відійди від Мене, сатано». Він може сказати йому: «Тобі не вдасться стати між цією душею і Мною. Ти не зможеш розділити Мене з тим, за кого Я помер». Моя дорога спокушувана сестро, ти можеш перемогти сатану і його спокуси, якщо вхопишся за Ісуса. Підійди ближче до Нього, вклади свою руку в Його, і Він міцно стисне твою руку. Він ніколи не відпустить руку людини, яка вірою покладається на Нього.

Через усі труднощі й спокуси ти зможеш пройти тільки завдяки живій вірі в силу Ісуса Христа, а не завдяки власним здібностям і мудрості. Терпляче чекай, пильнуй і молися, покладаючись на обітниці. Як би сильно твої вороги не ранили твою душу, прости їм. Зберігаючи віру в Христа, ти виявиш, що Він стане для тебе як тінь високої скелі на спраглій землі... Будь стійкою у випробуваннях. Приймай образи, страждаючи за Христа. Це краще, ніж зрадити Бога, рятуючи своє життя...

Чому б тобі не стати співучасницею Христових страждань? Невже ти не зможеш поступитися земними інтересами заради того, щоб твоє ім'я залишилося в списку спасених? Тебе можуть обмовити, але пам'ятай: Ісус пройшов через це все заради тебе, тому зміцнюйся у випробуваннях. Перемагай зло добром. Не роби запеклим свого серця та не віддаляйся від Ісуса. Він любить тебе. Покладися на Нього...

Ісус бачить кожную спокушувану душу. Він посилає Свою благодать і милостиву розраду в розбиті розкаяні серця, наповнені духом лагідності (Лист 32. 28 січня 1894. Міс Хартман).

Прощати легко

29 середа
січень

Тоді, підійшовши до Нього, Петро сказав: Господи, як згрішить мій брат проти мене, чи маю йому прощати до семи разів? Відповів йому Ісус: Не кажу тобі до семи разів, але до сімдесяти разів по сім (Матв. 18:21, 22).

Якби Господь поводився з людською сім'єю так, як ми поводимося один з одним, то всі були б знищені. Однак Він довготерпеливий, співчутливий, прощає наші злочини й гріхи. І якщо ми шукатимемо Господа всім серцем, то знайдемо Його...

Христос поніс наші гріхи, тому може прощати беззаконня і гріх. Милосердя, самовладання, довготерпіння – це слава Його характеру. Коли Мойсей молився: «Покажи мені, благаю, Твою славу!», – Господь відповів: «Я проведу перед тобою усю Мою велич».

Петро поставив своє запитання Христові, осмислюючи урок щодо церковної дисципліни, який Господь виклав учням перед цим.

Єврейські приписи зобов'язували людину прощати кривдника п'ять разів, тому Петро вважав, що семиразове прощення вичерпує можливості людського терпіння. Проте Ісус дав йому зрозуміти: якщо людина володіє освяченим розумом і помазана Святим Духом, вона виявлятиме безмежне терпіння. Любов, яка стала основою Плану спасіння, – це принцип, яким мають керуватися люди. Якби Христос обмежив Свої милість, співчуття і прощення певним числом гріхів, мало хто з людей був би серед спасених!

Однак милість Христа в прощенні людських гріхів навчає нас, що ми повинні завжди прощати помилки й гріхи, учинені проти нас ближнім. Христос виклав цей урок Своїм учням з метою виправити хибні поняття, які в той час поширювали й застосовували вчителі Закону.

Принцип, відповідно до якого діяв Христос у Своему прагненні відродити людську сім'ю за допомогою Плану спасіння, – це той самий принцип, яким повинні керуватися Його послідовники у відносинах один з одним у церковній громаді. Христос також бажав відкрити нам, що Небес ми зможемо досягти не земними заслугами, а лише завдяки благодаті й милості до нас незрівнянного Бога.

Людина може отримати спасіння тільки завдяки тому, що за Своїм великим довготерпінням Бог прощає їй численні гріхи й злочини. Однак люди, спасенні Божою милістю, мають виявляти той самий дух довготерпіння і прощення до членів Божої сім'ї (Лист 30. 29 січня 1895. Братові Харді).

Отже, не журіться про завтрашній день, бо завтрашній день і сам про себе поклопочеться; вистачає днів власних турбот (Матв. 6:34).

Едсоне, спокуси будуть послані і мені, і тобі. Я продовжую боротися зі спокусником, але не дозволю ворогові перемогти. У мене є перевага – міцна віра й упевненість у Богові. Ісус із Назарета був, насамперед, Сином Людським... Христос – приклад того, якими нас бажає зробити Господь...

Я відчуваю справжнє потрясіння, коли бачу, як мало з тих, хто заявляє про свою любов до Бога, насправді люблять Його. Наш послух Його Заповідям свідчить, чи ми істинні Божі діти. Ми схильні піклуватися про зовнішнє в нашому світі. Усі дії сил темряви спрямовані проти людства, обмежуючи свободу визнання та примушуючи поклонятися й дотримуватися неправдивої суботи. Бог знає кінець усього.

Я така рада, що Отець розуміє всі складнощі, з якими ми зустрічаємося. Якщо ми віримо Йому й усвідомлюємо, що Він – Бог, то також розуміємо, що Його бачення значно перевершує наше. Його ідеали більш піднесені за всі наші найсміливіші уявлення. Він може читати сердечні наміри людини, котра повстає проти Нього й об'єднується зі злими ангелами, щоб знищувати праведних. Усі сили злих ангелів та злих людей будуть задіяні в боротьбі проти істини, обмежуючи свободу тих, хто вірить у цю істину. Наша праця не зазнає невдачі, ми не впадемо у відчай. Кожна справа відкрита перед Тим, Хто випробовує серця. Він бачить, які зусилля докладаються, щоб повести дітей у хибному напрямку. Всевишній, Величний, вічно Живий спостерігає за кожним, хто діє проти Його волі та намагається запламувати й розбестити людський розум. Ми повинні пам'ятати: Бог знає, Бог розуміє...

Діти, не обмежуйте Святого Ізраїлевого у своєму житті. Ви можете мати прямий зв'язок з Богом. Зростаєте у вірі, довір'ї та непохитній упевненості в Богові. Господь здійснив для вас велике, діти мої, якщо ж ви повністю віддасте себе Господу, Він зробить вас провідниками світла. Якщо ви насамперед шукатимете Царства Божого і Його праведності, усе інше додасться вам.

Божі милостиві обітниці діють сьогодні та діятимуть у вічності. Прийнявши багатство Божої благодаті, ви ділитиметеся ним з іншими. Сумлінне виконання обов'язків сьогодні стане кращою підготовкою до випробувань, які прийдуть завтра. Ми не зможемо зібрати всі турботи і труднощі завтрашнього дня та доповнити ними тягар сьогоднішнього. Вистачає днів власних турбот. Бог дає нам сили на кожен день (Лист 141. 30 січня 1896. Едсону й Еммі Уайт).

Нетлінна спадщина

31 п'ятниця
січень

Бо яка користь людині, якщо придбає весь світ, але занепасти душу свою? Або що дасть людина взамін за душу свою? (Марка 8:36, 37).

Мета викуплення полягає не лише в тому, щоб очистити від гріха, а й щоб повернути людині духовні дари, втрачені через гріховний вплив. Ми не зможемо взяти із собою у вічність гроші. Вони там не потрібні. Однак добрі діла заради придбання душ для Христа, вірне управління довіреними Богом багатствами – саме це можна буде взяти в небесні оселі. Хто егоїстично витрачає Господні блага на себе, залишаючи ближніх у нужді, хто не вкладає в просування Божої справи на землі, ті безчестять свого Творця. Навпроти їхніх імен написано: обкрадають Бога.

Бідність – не вада, якщо тільки людина сама не накликала її на себе своїм безрозсудством. Однак навіть у такому разі грішник може покаятися й отримати прощення... Люди, котрі вірять в Ісуса як у свого особистого Спасителя, навіть займаючи найскромнішу посаду у світі, є спадкоємцями Бога та співспадкоємцями Христа. Вони мають страховий поліс, який гарантує вічне життя.

Після перерахування переваг людей, котрі прагнуть до досконалості, постійно додаючи християнські риси до свого характеру, апостол Петро заявляє, що Бог здійснить помноження: «Благодать вам і мир хай помножиться в пізнанні Бога й Ісуса, нашого Господа! Усе те, що потрібне для життя і побожності, подарувала нам Його Божа сила – пізнанням Того, Хто покликав нас власною славою і чеснотою. Через них даровані нам дорогоцінні та великі

обітниці, щоб через них ви стали учасниками Божественної природи, уникнувши морального розтління, що у світі...

Тому, брати, все більше старайтеся утвердити ваше покликання та обрання, бо роблячи так, ніколи не спіткнетеся. Бо таким чином щедро забезпечиться вам вхід до вічного Царства нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа» (2 Петра 1:2-11). Саме в цьому полягає наша життєва страховка. Невже ми опиратимемося Божого плану?

Кожна людина безмежно дорога Божому серцю. Творець світу дедалі більше наближається до людей усіх національностей, хто приймає Ісуса як особистого Спасителя...

Ті, хто приймає славу від людей, можуть виявитися незначними в очах Божих. Христос запитує: «Бо яка користь людині, якщо придбає весь світ, але занапастить душу свою? Або що дасть людина взамін за душу свою?» (Марка 8:36, 37) (Рукопис 6. 31 січня 1899. «Бідний багач»).

Вірою прибув до обіцяної землі, мов до чужої, оселившись у шатрах з Ісааком і Яковом – співспадкоємцями тієї самої обітниці; бо він очікував міста з підвалинами, творцем і будівничим якого є Бог (Євр. 11:9, 10).

Ісус вознісся до Отця як Представник людської раси, і Бог візьме всіх, хто відображає Його характер, щоб вони отримали й розділили з Ним Його славу. Там є оселі для всіх земних мандрівників. Там нас очікують шати праведності, вінці слави й гілки перемоги. Усе, що зараз видається нам дивним у Божому провидінні, стане для нас зрозумілим. Те, що сьогодні нам складно збагнути, знайде тоді своє пояснення. Перед нами розкриється таємниця благочестя. Там, де сьогодні ми бачимо лише розчарування й розбиті надії, тоді ми побачимо досконалу прекрасну гармонію. Ми зрозуміємо, що найскладніші і найболісніші обставини нашого земного життя були продиктовані безмежною любов'ю. Коли заглибимося в ніжну турботу Того, Хто все звершує для нашого добра, тоді нас наповнить невимовна радість і хвала.

У небесній атмосфері немає місця болю. В оселях викуплених не буде ані сліз, ані похоронних процесій і навіть тіні смутку. «І ніхто з мешканців не скаже: Я хворий. Людям, котрі живуть там, будуть прощені гріхи» (Ісаї 33:24). Загальний потік радості дедалі ширшатиме й глибшатиме протягом усієї вічності. Міркуйте над цим, говоріть про це стражденим й утомленим, спонукайте їх радіти в надії.

Що ближче ми будемо до Ісуса, то глибше зможемо пізнати чистоту й велич Його характеру і тим менше будемо думати про своє «я». Разючий контраст між нашим характером і Його волею приводить душу до покори та глибокого самоаналізу. Що сильніше ми любимо Ісуса, то легше нам підпорядкувати Йому свою волю...

Хто лагідний духом і чистий, як дитя, той знайде силу для боротьби. Він буде зміцнений могутністю Святого Духа, Котрий живе у внутрішній людині. Хто відчуває своє безсилля, бореться з Богом, подібно до Якова, та вигукує разом з ним: «Не відпущу Тебе, поки не поблагословиш мене», той вийде хрещений Святим

Духом. Його оточуватиме атмосфера Неба. Він житиме, звершуючи добро. Його життя свідчитиме на користь віри в Христа...

Наш Бог – надійна Допомога в стражданнях. Йому відомі найпотаємніші сподівання нашого серця, наміри та мрії нашої душі. Коли ми потрапляємо в скрутне становище, Він готує план нашого звільнення перш, ніж ми відкриємо перед Ним свої переживання (Лист 73. 1 лютого 1905. Д-ру Д. Х. Крессу і Лауретті Кресс).

Живіть у гармонії з Небом

2 неділя
лютий

Тож будьте досконалі, як досконалий Отець ваш Небесний (Матв. 5:48).

Бог наділив Даниїла та його товаришів «знанням й розумінням усякої писемності та мудрості. А Даниїл отримав ще й дар розуміння різних видінь та снів» (Дан. 1:17)... У той час Вавилон був найбільшим царством світу. Бог допустив, щоб Даниїл і його товариші потрапили в полон, аби вони засвідчили цареві й усім знатним мужам Вавилону про Нього – єдиного правдивого Бога, Творця неба і землі. Бог допоміг Даниїлові найкраще виявити себе і здобути прихильність начальника євнухів. Даниїл діяв перед ним у Божому страху. Друзі цього юнака не бачили в його житті нічого, що могло б похитнути їхню віру. Спостерігаючи за ним, люди любили його, оскільки його життя духмяніло пахощами Христового характеру...

Бог співпрацює з людиною. Даниїл міг сказати: «Звичайно, я повинен їсти те, що цар наказав». Однак він прийняв рішення слухатися Бога, і Бог відразу ж почав йому допомагати. Отже, коли ви твердо вирішите дотримуватися Божественних повелінь, Господь співпрацюватиме з вами, роблячи вас схваленими Небом свідками...

Ви не знаєте, у яких обставинах опинитеся. Бог може використати вас, як це було з Даниїлом, щоб донести пізнання істини великим світу цього. Від вас залежить, чи матимете необхідні знання й навички. Господь може дати вам здібності під час навчання, допомогти вам засвоїти ту галузь знань, яку вивчаєте. Вам необхідно тільки налагодити свої відносини з Богом. Нехай вони будуть у вас на першому місці...

Господь бажає, щоб ви свідчили про Нього. Він хоче, щоб ви бачили межу між добром та злом. І якщо ви докладете всю старанність, Він дасть вам здібність, мудрість, розуміння. Ви зростатимете крок за кроком, адже Бог не хоче, щоб ви зупинилися в розвитку. Він бажає, щоб ви йшли шляхом Його Заповідей, постійно рухаючись уперед і вгору.

Господь пов'язаний з кожною ниттю нашого єства. Він знає кожний нахил людського серця, кожний рух життя. Отже, прагніть жити в гармонії з Ним. Намагайтеся досягнути найвищих стандартів... Вам допомагатимуть не тільки небесні ангели, а й Сам Христос. Більше за будь-кого іншого Князь життя зацікавлений у вашому спасінні. Ви можете віддати Йому славу, дякуючи за все, що Він здійснив для вас. Можете прославити Його і принести радість ангелам, довівши своїм життям, що Він помер не даремно. Вірте, що навпроти ваших імен у небесних книгах буде написано: «Переможець». Тоді весь смуток і нещастя зникнуть. Ваші серця наповняться миром і радістю у Святому Дусі (Рукопис 13. 2 лютого 1900. «Слово до студентів»).

Не Моя воля, а Твоя

З понеділок
лютий

І пройшовши трохи далі, впав долілиць, молячись і кажучи: Отче Мій, якщо можливо, хай Мене обмине ця чаша; однак не як Я хочу, а як Ти (Матв. 26:39).

Ми можемо визначати для себе шлях на підставі наших особистих амбіцій або егоїстичних цілей. Господь знає кінець від початку. Він знає, як людині правильно побудувати відносини з Богом і ближнім. Господь бачить, що один самовпевнений наставник може занапастити цілу групу людей з піддатливим характером і лагідною вдачею. Такий наставник може до кінця не розуміти всього причинно-наслідкового зв'язку. А ті, з ким він працює, можуть виявитися неспроможними пояснити йому його неправоту.

Поеднання певних елементів може призвести до небажаних результатів. Тому ніхто не повинен покладатися виключно на свою думку. Досвід може показати людині її неправоту. Господь передбачив те, що буде найбільшим духовним благословенням

для людини, яку зважують на терезах. Він бажає почати якусь нову справу, котра не обов'язково співпаде з її очікуваннями. Що можна порадити такій людині? Єдиний безпечний для неї шлях – відкласти вбік усі свої плани й амбіції та сказати: «Не моя хай буде воля, але Твоя, Господи»...

У будь-яких великих і малих справах ми повинні насамперед з'ясувати, яка Божа воля, оскільки моя воля має збігатися з Його волею. «Послух кращий за жертву, й покірливість краща за баранячий жир!» (1 Сам. 15:22). Хто заподіє вам зло, коли ви будете прагнути добра? Бог може доручити людині працю або поставити в скрутне становище. У Господа є для неї план, і вона має залишатися вірною цьому плану, інакше ризикує втратити вічне життя.

Саме в такому становищі був Христос, коли прийшов у наш світ. Він вступив у боротьбу з бунтівним ватажком грішних ангелів. Бог розробив План, і Христос погодився на відведену Йому роль. Він наважився на зустріч із ворогом без сторонньої допомоги, через що має пройти кожна людина. Ісус був забезпечений усім необхідним для перемоги в цій битві. І якщо людина ходитиме шляхами Господніми й виконувати Його волю, вона також матиме все необхідне.

Тим, хто став спадкоємцями спасіння, даровані всі небесні сили, щоб вони, як і Христос, могли вийти переможцями з будь-якої спокуси – великої чи малої. Якщо ж людина наражається на небезпеку, керуючись будь-яким іншим мотивом, крім бажання виконати Божу волю, вона неминуче впаде в спокуси...

Ніхто не може бути в безпеці, самотійно обираючи свій шлях (Лист 22. 3 лютого 1899. Бізнесменові).

Сьогодні день спасіння

4 вівторок
лютий

Бо сказано: У сприятливий час Я вислухав тебе і в день спасіння допоміг тобі. Ось тепер – час сприятливий! Ось тепер – день спасіння! (2 Кор. 6:2).

Ми повинні бути вдячними, що ще не пізно виправляти свої вади! Наш священний обов'язок – відкривати Божу любов не тільки в словах, а й у ділах і правді.

Сьогодні Бог закликає здібних працівників, котрі завжди стоятимуть на стороні Голови всіх працівників. Ми повинні мати в серці любов Христову та віру. «Хто хоче йти за Мною, нехай зречеться себе самого, візьме свій хрест і йде за Мною» (Марка 8:34). Кожен із нас має обов'язок зректися себе та зі страхом і трепетом звершувати своє спасіння...

Кожен, хто стає на сторону Христа, зазнає всієї звабливої сили сатани. Божа благодать здатна оновити серце, зміцнити вас у боротьбі зі спокусами й запалити щире бажання отримати Святого Духа...

Зовсім скоро Бог явить усьому Всесвіту Свою справедливість. Його правосуддя вимагає, щоб гріх був покараний, але Його милість дарує прощення гріхів через покайання й визнання. Прощення можливе тільки через Його Єдинородного Сина. Викупити вину може тільки Христос, і тільки так гріх буде викреслений і знищений. Людина розірвала свій зв'язок з Богом, гріх паралізував її та призвів до безсилля. Утім, одного разу в небесних дворах прозвучали слова: «Я знайшов викуп!» Божественне життя було віддане як викуп за людину. Рівний Отцеві став Заступником людини.

Сатана настільки винахідливий у своїх спробах обманути і знищити, що навіть благословення, даровані нам у Божественному житті, можуть обернутися пасткою. Такими ж фальшивими доказами, якими Він спокусив Адама та Єву в Еденському саду, він намагається перетворити дані нам Божі благословення на обман і прокляття. Він працює над тим, щоб змусити людей використовувати Божі дари як зброю проти Самого Подателя.

Бог віддав за людство Свого Єдинородного Сина, щоб ми могли стати учасниками Божественної природи, якщо приймемо протиотруту від гріха і дозволимо благодаті Христа керувати нашим життям. Божественна сила, яка діє в людині, може привести її до справжніх стосунків з Богом. Грішна людина може стати одним цілим з Господом, якщо тільки вхопиться за відкриту їй Божественну силу. Вічне життя – це благословення, яке Христос прийшов подарувати нашому світові (Лист 38. 4 лютого 1907. Колишньому співробітникові, котрий відійшов від віри під час кризи в Баттл-Крік, викликаній пантеїстичними ідеями).

Не давайте себе обманути: погане товариство псує добрі звичаї. Станьте насправді тверезими й не грішіть (1 Кор. 15:33, 34).

Брати і сестри, пробудіться, пробудіться! Проголосіть Євангеліє в його простоті. Прислухайтеся до того, «що говорить Писання», звернене до вас. Щоб чітко розрізняти Божий голос, необхідно очистити серце від егоїзму. Від цього залежить наше вічне благополуччя. Чи шукаєте ви дорогоцінну перлину? Чи зберігаєте себе від спокус сатани, а, може, ви відкриті до пропозицій тих, хто відступив від віри та піддався звабливим духам? Ваше спасіння залежить від правильного слухання й покірного прийняття почутого Слова.

Чи примиритеся ви з Богом та чи виконуватимете Його Заповіді, щоб вам освятитися тілом, душею й духом? Ви були куплені дорогою ціною – смертю Єдинородного Сина Божого. Ваше серце б'ється, а від цього залежить ваше життя. Ця пульсація не залежить від вашої волі. Ви безтурботно їсте й спите, але Божа турбота про вас не припиняється. Він жене цілощу рідину вгору і вниз по судинах і капілярах. Так чому ж із людських уст виходить так мало подяки за Його невинну турботу? Де ж вдячність за Його безмежну любов?..

Пробудіться, пробудіться! Упокоріть свою гординю, визначіться. Для вас настав час випробування, ви повинні виступити із Христом або проти Нього. З ким ви залишитеся? Зі світом чи з Христом? Чи приймаєте ви істину? Чи готові своєчасно сказати слово, аби привернути увагу безтурботних і байдужих? Бог вимагає від вас змінити своє ставлення. Істина, якою ви володієте, – це Слово живого Бога. Що ви робите задля виконання вимог Євангелія? Чи бажаєте насамперед пізнавати волю Того, Хто в самозреченні приніс Себе в жертву, щоб ви могли стати синами і дочками Бога? Чи прагнете ви до того, аби пробуджувати в душах інтерес до вічних реалій?

Зараз ви маєте час, щоб навчитися ревно і старанно працювати для спасіння тих, хто стоїть на грані смерті. Не допускайте ані найменшого компромісу із силами темряви. Пізнавайте глибини Божого Закону та від усього серця підкоріться їм. Тоді

ваше життя засяє з новою силою серед духовної темряви цього світу (Лист 32. 5 лютого 1907. Членам церкви в Мельбурні та його округу, Австралія).

Святий Дух – вірний Проводир

6 **ЧЕТВЕР
ЛЮТИЙ**

Але Я істину вам кажу: краще для вас, щоб Я пішов. Бо якщо Я не піду, то Утішитель не прийде до вас. Якщо ж піду, – пошлю Його до вас. Прийшовши, Він обвинуватить світ за гріх, за праведність і за суг (Івана 16:7, 8).

Христос знав, що ця звістка [про прихід Утішителя] – чудо-ва істина. Його земне служіння наближалося до завершення, уже виднівся хрест, і Він повністю усвідомлював увесь тягар вини, який мав лягти на Його плечі як Спасителя світу. Найбільше Він турбувався про Своїх учнів. Господь бажав знайти для них слова розради, тому сказав: «Але Я істину вам кажу: краще для вас, щоб Я пішов. Бо якщо Я не піду, то Утішитель не прийде до вас. Якщо ж піду, – пошлю Його до вас» (Івана 16:7).

Зло накопичувалося протягом багатьох століть, тому його можна було зупинити й перемогти тільки могутньою силою Святого Духа. Третій Особі Божества належало прийти не просто з певною енергією, а з усією повнотою Божественної сили. Мала відбутися боротьба з іншим духом, адже зло виявляло себе всюди, а покірність людини сатанинському поневоленню була неймовірною.

Сьогодні, як і за днів Христа, сатана керує розумом багатьох людей. О, якби ми навчилися розпізнавати його жадливу роботу й чинити їй належний опір! Егоїзм спотворив принципи, змішав почуття, затьмарив розум. Здається дивним, що, незважаючи на все світло, яке сяє з Божого благословенного Слова, люди мають такі спотворені поняття і настільки відступили від духу правди та її практичного дотримання...

Біля дверей багатьох людей лежать гріхи, на які час від часу їм указує Господь. Він не вважає ці гріхи чимось несуттєвим. Якби люди перестали чинити опір Святому Духові, чим довгий час затьмарювали свій релігійний досвід, тоді Дух Божий звернувся б до їхніх сердець. Він відкрив би їм правду про гріх. Яке

чудове служіння! Однак люди продовжують зневажати Святого Духа та відкидати світло...

Бог не бажає, щоб хтось загинув. Він хоче, щоб усі отримали вічне життя. О, якби мої брати усвідомили, що означають чисті принципи для них і для всіх, із ким вони спілкуються, моє серце затріпотіло б від радості...

Кожна душа, прийнявши Ісуса як свого особистого Спасителя, гаряче багатиме служити Богові та шукатиме будь-яку можливість, щоб виявити Йому свою вдячність через служіння (Лист 8. 6 лютого 1896. Моїм братам в Америці).

Біблія – Боже Слово для вас

7 п'ятниця
лютий

Дослідіть Писання! Бо ви думаєте через них мати вічне життя, – а вони свідчать про Мене (Івана 5:39).

«Дослідіть Писання». З цими словами до нас звертається Сам Ісус. Якби для нас було важливо досліджувати праці отців Церкви, Христос сказав би нам про це. Однак ці отці не завжди кажуть одне і те саме. Кого ж із них слід обрати як наставника? Ми не повинні покладатися на ненадійні джерела. Тому, залишаючи отців осторонь, звертаємося безпосередньо до Бога через Його Слово. Знати Бога – це вічне життя. Наскільки вдячними ми маємо бути Біблії за те, що вона є натхненним Божим Словом! Це Слово писали святі мужі давнини, натхнені Святим Духом. Господь вирішив, що Його Слово не повинно залежати від людської пам'яті й передаватися від покоління до покоління усно, у формі переказів. Якби Він допустив це, то Слово неминуче зазнало б доповнень з боку людей. І ми були б змушені приймати те, що не було написано під натхненням Святого Духа. Подякуймо ж Богові за Його написане Слово.

Не всі коментарі на Слово єдині в думці. Навпаки, вони досить часто суперечать одні одним. Бог попереджає, щоб ми не спиралися на них. Тільки Його Слово має вагу. Кожен може досліджувати його для себе і бути впевненим, що вчення цієї дорогоцінної книги незмінне. Думки людей різняться, але Біблія завжди говорить одне і те саме. Боже Слово – від віку до віку.

Біблія була дана не тільки служителям і вченим людям. Кожен чоловік, кожна жінка і дитина повинні читати Писання для себе. Не будьте залежні від служителя, який прочитає їх вам. Біблія – це звернене до вас Боже Слово. Бідний потребує його так само, як і багатий, неписьменний – як і вчений. Христос зробив це Слово настільки простим, що, читаючи Його, ніхто не може спіткнутися. Смирений селянин може спокійно читати і розуміти Слово, написане наймудрішим Учителем з будь-коли відомих людству. Серед царів, правителів, державних службовців та найосвіченіших людей цього світу не знайдеться рівного Йому...

Дослідити – значить старанно шукати втрачене. Шукайте приховані скарби самотійно. Не покладайте цей обов'язок на служителя. Не будьте неосвіченими в Слові Божому. Вивчайте складні уривки, порівнюйте один текст з іншим, і ви виявите, що Писання пояснює само себе. Ті, хто з молитвою вивчає Писання, стають мудрішими в процесі читання Біблії (Рукопис 12. 7 лютого 1901. «Жива вода»).

Христос – наша єдина надія

8 субота
лютий

І нема створіння, яке б сховалося від Нього, але все оголене й відкрите перед Його очима, – Йому дамо звіт! (Євр. 4:13).

Господь – Бог знання. У Своєму Слові Він представлений як Той, Хто зважає людей, їхні характери й усі спонування – як добрі, так і злі. Анна, мати Самуїла – дитини, дарованої їй Богом у відповідь на її палкі молитви, – сказала: «Господь є Богом, Котрий досліджує вчинки» (1 Сам. 2:3). Давид проголошує: «Щодо людських синів, то вони, як подув вітру. Навіть сини вельможних ненадійні. На вазі вони всі разом легші від пари» (Псал. 62:10). Ісаї каже: «Дорога праведного пряма. Боже справедливий, Ти вирівнюєш стежку праведного» (Ісаї 26:7). Соломон пише: «Усі дороги людини видаються їй чистими, та Господь зважає на дух» (Прип. 16:2). Якщо людина зацікавлена у вічності, то має досліджувати своє серце й удосконалювати всі дані Богом здібності.

Для кожної людини приготовлено безліч важливих уроків. Пам'ятаймо ж, що Господу відкриті всі спонування серця. Мотиви

вчинків кожної людини зважують настільки ретельно, ніби доля людини залежить від одного такого вчинку. Нам необхідно мати зв'язок з Божественною силою, щоб зростати у світлі й розумінні того, як будувати причинно-наслідкові зв'язки. Ми повинні плести в собі мудрість як учасники Божественної природи, уникаючи морального розтління, яке є у світі. Нехай кожен задумається над священною істиною: не існує такого витонченого задуму, такого замаскованого мотиву, яких не розумів би наш Бог. Він читає таємні думки серця. Люди можуть планувати на майбутнє шахрайські справи, вважаючи, що Бог цього не знає. Однак у великий день, коли розгорнуться книги і кожен буде суджений за записами в них, ці справи постануть такими, якими є...

Як би люди не намагалися показати себе з кращого боку, ніхто з них не може сказати: «Я не маю гріха». Якщо ж хтось заявляє подібне, значить він перебуває в небезпечному становищі. «Коли скажемо, що не маємо гріха, то самих себе обманюємо, і немає в нас правди» (1 Івана 1:8). Як же нам тоді уникнути вироку: «Ти зважений на вазі й виявився надто легким»? Ми повинні дивитися на Христа. Безмежною ціною Він став нашим Представником у небесних дворах, нашим Адвокатом перед Богом (Рукопис 23. 8 лютого 1906. «Бог знання зважує справи»).

Щоденний вибір

9 неділя
лютий

Відкриваючись людині, Твої слова освітлюють її і роблять мудрим навіть простих людей (Псал. 119:130).

Що частіше ми читаємо Новий Завіт, то повчальнішим він для нас стає. Ніхто не втомлюється від його прекрасних слів, тому що вони подібні до коштовних каменів. Що глибше ми їх досліджуємо, то новішим та величнішим нам відкривається світло, яке виходить від них. Що більше ми вивчаємо Слово в простоті серця, то легше нам розпізнати шлях, який приведе нас до Божого раю.

Наше життя ми приймаємо від Христа за допомогою вивчення Його Слова. «У Ньому було життя» – споконвічне, незапозичене. Він – Джерело життя. Ми отримуємо життя від Спасителя, і Він зно-

ву приймає його. Ми повинні дорожити дарованим нам Богом життям, тому що саме тут, на Землі, формуємо себе для вічності. Нам слід з мудрістю обирати собі супутників, які будуть близькі нам духовно, душевно й тілесно навіть у прийдешньому Небесному Царстві. У виборі товаришів ми не повинні піддаватися впливу, який завадить нам сформувати чисті, правильні принципи, бо ми потребуємо будь-якої підтримки для розвитку христоподібного характеру.

Христос каже: «Переможцеві дозволю сісти зі Мною на Моєму престолі, – як і Я, перемігши, сів з Моїм Отцем на Його престолі» (Об'явл. 3:21). Попереду нас чекають випробування. Якщо ми поступимося, то виявимося серед переможених, а з кожною поразкою виробляється звичка діяти неправильно. Таким чином ми виявляємо, що вирішили втілювати принципи та якості сатани, а не Ісуса Христа...

Християнин не обере об'єктом своєї прихильності того, хто своєю поведінкою відкидає Ісуса Христа, щодня повторно розпинаючи в собі та зневажаючи Божого Сина. Своїми вчинками і словами ці люди показують, що не мають поваги до Того, Хто віддав Своє життя за людство, Хто заради них збіднів, пройшов через спокуси, виявив самозречення і самопожертву. Христа відкидали протягом усього Його земного життя, і навіть у Його сім'ї.

Сатана постійно навіював Його братам, синам Йосипа, зауваження на адресу Того, Хто був так не схожий на них. Ісус подолав усі нападки зла, оскільки ні на хвилину не засумнівався в принципі «Так написано» і не піддався руйнівному впливу. Писання було скарбом у Його серці й розумі. Христос не засуджував дії Своїх братів, натомість звертався до них зі Словом Божим: «Так написано» (Рукопис 2. 9 лютого 1896. Без заголовка).

Виявіть себе справжньою людиною

10 понеділок
лютий

Пильнуйте, стійте у вірі, будьте мужні й сильні! (1 Кор. 16:13).

Ваша праця принесе значніший, успішніший результат, якщо ви зростили в собі довіру до Бога та не впадатимете в занепокоєння, страх, тривогу, немов Ісус залишається в могилі і ви не

маєте Спасителя. Він воскрес, вознісся на Небо й заступається за вас перед Божим престолом...

Послідовники Христа не повинні дивуватися, коли їм доведеться стати учасниками Христових страждань. З яким болем Спаситель дивиться на тих, для кого Він звершив так багато, за кого заплатив таку безмірну ціну, а вони так і не оцінили Його великий дар. Праця представників Христа буде подібна до служіння їхнього Спасителя. Вони не повинні дивитися на себе, покладатися на свої сили або звеличувати власні досягнення. Коли учні Христа бачать, що люди не оцінюють належним чином їхні зусилля, вони починають вважати, що їхня праця даремна. Однак це навіювання ворога. Ми живемо для Бога, а не для людей. Бог оцінює наше служіння в усій повноті. Він цінує благородний характер, і як би люди не ставилися до нього, цей характер живе і після смерті людини. Коли в певний момент людина перестає брати участь у тому, що діється під сонцем, залишений нею приклад, сказані нею золоті слова продовжують жити аж до самої вічності. Вплив життя, прожитого за Божественним зразком, ніколи не припиниться. Життя такої людини тісно пов'язане з Богом.

Кожен з нас справляє особистий вплив, наші слова й учинки залишають після себе слід. Наш обов'язок – жити не для себе, а для добра інших, не йти, покладаючись на почуття, а розуміти, що наш вплив може бути доброю або злою силою. Бог бажає, щоб Його співпрацівники були такими, яким Давид бажав бачити Соломона: «Покажи себе достойним мужем» (1 Цар. 2:2)...

Богові неприємно, коли хтось із Його представників непокоїться, доводить себе до виснаження й перевтоми, не поширюючи своїм життям солодкі пахощі Небес. У нас є тільки одне життя. Ісус прийшов у світ, щоб навчити нас прожити це життя так, аби відкрити людям красу небесного характеру. Ми не повинні виявляти слабкодухість, оскільки це зашкодить нам самим і нашим ближнім. Бог закликає нас із гідністю витримувати всі випробування та спокуси. Наш приклад – Страждалець, Котрий зазнав болю. «Переможцеві дозволю сісти зі Мною на Моєму престолі, – як і Я, перемігши, сів з Моїм Отцем на Його престолі» (Об'явл. 3:21) (Лист 7. 10 лютого 1885. Даніелю Т. Бордо, одному з перших місіонерів у Європі).

Ось який піст Я визнаю: розбий кайдани несправедливості, розв'яжи мотуззя ярма, відпусти пригноблених на свободу; розірви кожне ярмо! (Ісаї 58:6).

Ми зауважуємо в нашому світі безліч віровчень, левову частку самовиправдання, але рідко зустрічаємо свідчення глибокої дії благодаті в серцях людей. Це дуже важливе, серйозне питання. Настав час, коли кожна людина повинна зрозуміти: вона або спасеться, або загине; вона може отримати життя на Небї й уникнути аду. Нам необхідно зрозуміти, що нам робити, аби бути спасеними...

У досвіді Божого народу були тягарі, яких Бог не покладав на народ; тягарі, котрі тільки затьмарювали цей досвід та ображали Господа, Бога Ізраїлевого. На людину покладено певні зобов'язання в церкві, але їй не дана влада маніпулювати розумом та засуджувати людей, над якими працює Господь. Господь бажає, щоб кожна людина, яка служить Йому, розуміла, що від неї вимагається...

Бог звелів зруйнувати кожне ярмо. Ми єдині – єдині в Христі Ісусі. Посада не формує людину. Вона не дає права свавільно застосовувати силу щодо інших. Нам необхідно прислухатися до поради: у покорі й лагідності серця виявляти праведність у всіх вчинках і шукати Бога, доки не знайдемо Його...

«Ось тоді волатимеш до Господа, і Він відповість, – кликатимеш про допомогу, і Він скаже: Ось Я! Але маєш усунути з-посеред себе ярмо, перестати погрожувати пальцем і лихословити. Коли будеш готовий віддати своє серце голодуючому і підтримаєш знедоленого, тоді засяє в темряві твоє світло, а твоя темрява перетвориться на полудень» (Ісаї 58:9, 10). Дякуйте Богові серцем та устами за цю можливість! Дякуйте Богові, що ми можемо розраховувати на виконання цієї обітниці при виконанні умов, які містяться в ній. Коли ми не знатимемо, куди йти, світло, яке виходить від Самого Бога, зіллється на нас, якщо ми дотримуватимемося Його вказівок...

Нехай кожен з нас підпорядкується Господу, Богові Ізраїлевому. У вас може бути один шлях, у мене – інший, у когось – ще

інший, але під Божим керівництвом цей шлях буде прийнятним. Ми не можемо розраховувати на те, що наш шлях буде прийнятним, якщо не перебуваємо під Божим керівництвом та не прислухаємося до настанов Святого Духа. Усе, що нам потрібно, – це побудувати міцні відносини з великим «Я Той, що Є». Якщо наші відносини з Ним будуть справжніми, ми зможемо виконати до-ручення Христа (Рукопис 9. 1909. Скопійований 11 лютого 1909. «Два види служіння»).

Життя Христа зворушувало серця людей

12 середа
лютий

Ісус сказав: Облиште дітей і не забороняйте їм приходити до Мене, бо для таких є Царство Небесне (Матв. 19:14).

Роки життя нашого Спасителя до початку Його суспільного служіння не минали в таємничій самотності. Він жив з батьками в Назареті та працював з Йосипом у столярній майстерні. Його життя було простим, у ньому не було марнотратства й нічого показного. Коли ж настав час почати суспільне служіння, Він вирушив проголошувати Євангеліє Царства. І до самого кінця Свого життя Господь зберіг простоту. Своїми помічниками Він обрав людей з нижчих верств суспільства. Його першими учнями стали покірні рибалки з Галилеї. Учення Спасителя було настільки простим, що навіть маленькі діти розуміли його і повторювали іншим. Усі Його слова й учинки приваблювали своєю простотою.

Христос був дуже спостережливий. Він помічав багато того, чого інші не бачили. Він був завжди готовий допомогти, сказати слова надії і співчуття розчарованим та знедоленим. Ісус дозволяв, щоб натовп тіснив Його, і ніколи не скаржився, хоч деколи люди майже збивали Його з ніг. Зауваживши похоронну процесію, Він не проходив байдуже повз неї. Коли бачив смерть, Його обличчя ставало сумним і Він плакав з тими, хто плаче.

Коли діти збирали польові квіти, які рясно цвіли навколо, та приносили Йому як дарунок, Господь брав їх із задоволенням. Він усміхався дітям і радів, бачачи таке розмаїття кольорів.

Ці діти були Його спадщиною. Він знав, що прийшов викупити їх Своєю смертю на Голгофському хресті. Спаситель говорив їм слова, які назавжди закарбовувалися в їхніх серцях. Вони раділи, що Йому подобалися їхні дари і що Він так дружельно розмовляв з ними.

Христос спостерігав за дитячими іграми і часто висловлював схвалення, коли вони отримували маленькі перемоги у своїх справах. Він співав дітям приємні підбадьорливі пісні. Діти знали, що Він любить їх. Ісус ніколи не насуплювався, дивлячись на них. Вони ділилися з Ним своїми дитячими радощами й журбою. Часто Він збирав квіти, показував дітям їхню красу і дарував їх їм. Він створив квіти і був радий показати їхню красу.

Кажуть, що Ісус ніколи не усміхався. Це не так. Чисте, невинне дитя надихало Його на радісний спів (Рукопис 20. 12 лютого 1902. «Нашому старшому Братові»).

Для жнив потрібні працівники

13 ЧЕТВЕР
ЛЮТИЙ

Плід праведного – дерево життя, і мудрий повертає душі (Прип. 11:30).

Нехай ті, кого навчили, швидко займуть своє місце в Божій справі. Потрібні працівники, які могли б іти з дому в дім. Господь вимагає, щоб у тих місцях, де люди нічого не знають про біблійну істину, були докладені ревні зусилля. В оселях людей мають звучати спів, молитви, біблійні читання. Тепер, саме тепер час виконати доручення: «Навчаючи їх зберігати все, що Я заповів вам» (Матв. 28:20). Люди, котрі звершують це служіння, повинні легко орієнтуватися у Святому Письмі. «Так написано» має бути їхнім захисним засобом.

Бог послав нам Своє Слово, щоб ми поділилися цим світлом з нашими ближніми. Висловлена Христом істина знайде доступ до сердець. «Так говорить Господь» справить сильне враження на людей, і всюди, де праця виконана сумлінно, з'явиться плід.

Господь закликає до дій... Якщо ми не скористаємося перевагою цього часу, то втратимо велику можливість і не дозволимо засяяти світлу Божого Слова. Сурма вже готова видати певний звук.

Скажіть людям: «Утверджуйтеся у вченні». Нехай з ваших уст не злетить ані найменше слово сумніву. Коли зустрічаєте людей, нехай ваше слово буде твердим. Пізнайте, що є істина, та проголошуйте її. Учення Христа за своєю природою було позитивним. Воно ніколи, ніколи не сіяло сумнівів. Упевненим голосом проголошуйте ясну вістку. Прославте Його, Мужа Голгофи, Високого і Піднесеного [див. Ісаї 57:15]. Слова, які звеличують хрест Христа, мають силу.

Необхідно твердо відстоювати Божественність Христа. Коли Спаситель запитав учнів: «А ви Мене за кого вважаєте?» У відповідь Симон-Петро промовив: Ти є Христос, Син Бога Живого!» (Матв. 16:15, 16). Тоді Христос сказав: «На цій скелі», – не на Петрі, а на Сині Божому, – «Я збудую Свою Церкву, і брами аду не переможуть її» (вірш 18).

Тасмниця Божественності велика. Життя Христа містить приховані речі, які неможливо пояснити, їх необхідно прийняти на віру (Лист 65. 13 лютого 1905. Відомому служителеві А.Т. Джонсу).

Перетворення в серці

14 п'ятниця
лютий

Брати, якщо і впаде людина в якийсь переступ, то ви, духовні, виправляйте такого духом лагідності, кожний пильнуючи за собою, щоб і самому не потрапити в спокусу (Гал. 6:1).

Кожен з нас є ниттю у великому сплетінні людства, тому ми пов'язані один з одним. Наше життя залишає в розумі інших людей слід, який збережеться до самої вічності. Ангели записують наші вчинки, слова і спонування. Ті, хто хоче змінити інших, повинні розпочати перетворення у своїх серцях, виявити доброту і співчуття, здобуті в школі Христа. Люди, котрі несуть відповідальність за інших, повинні насамперед володіти собою, стримуватися від різких слів та надмірної догани. Існують в'їдливі слова, які здатні образити, поранити іншого, залишити в його серці незабутні шрами. Є колючі слова, котрі розлітаються, як іскри із запального характеру. Є ядовиті слова, які отруюють немов укусу гадюки.

Близький зв'язок між недосконалими, сповненими вад людьми часто може призвести до великої шкоди для обох, оскільки

сатана має на них більший вплив, ніж Дух Ісуса. Вони оцінюють одне одного не в істинному неупередженому світлі, а в найбільш несприятливому. Намагаючись виправити зло, керуючись запальним, дратівливим духом, вони спричинять появу двох видів зла, замість того, щоб викорінити один. Нам необхідна взаємна підтримка. Це плід Духа, що зростає на дереві християнства.

Нам необхідно докорінно змінити методи, які ми застосовуємо в роботі з різними людьми. Якщо кожному видиму несправедливість ми розцінюємо, як образу; якщо за кожен найменший збиток вимагаємо відшкодування з духом, далеким від Христового; якщо наша мова груба; якщо в будь-яких великих і малих труднощах виявляємо дух нетерпіння, обурення й роздратування, то незабаром опинимося в значно гіршому стані, якщо нічого не робитимемо, щоб виправити зло. Якщо серед віруючих пануватимуть такі відносини; якщо ніхто не стримуватиме грубих слів, ми отримаємо нещасні серця, нещасні сім'ї, а в церкві – суперечності і розбіжності. Утім, Христос пропонує шлях вирішення цих проблем. Якщо наші серця наповняться любов'ю Христа, ми зможемо любити навіть тих, хто заблукав і неправильно поводитьсь...

«Хто мудрий і досвідчений між вами? Хай покаже свої діла в лагідній мудрості доброго способу життя» (Якова 3:13) (Рукопис 24. 14 лютого 1887. «Свідчення для співробітників видавництва в Базелі»).

Віра і діла

15 субота
лютий

Та й ви свідчіть, адже ви від початку зі Мною! (Івана 15:27).

Необхідно виконати працю, якою тривалий час нехтували. Ми повинні розкаятися у власній байдужості до цієї праці та молитися про духовну просвіту, щоб нам ясно побачити і зрозуміти потреби цієї справи. Нам була довірена повчальна спасенна істина. Від нас залежить безліч людей, які ще не отримали світла. Саме їм ми маємо проголосити життєву істину Трьохангельської вістки. Нам слід шукати душі, працюючи з усією енергією, щоб донести іншим істини, які відкривають їм шлях до вічного життя.

Багато хто з людей стає здобиччю ворога. Сатана вводить їх у різні похоті й самодогоджання. Чимало з них перебуває в постійному пошуку чогось нового і дивовижного. Їхній розум далекий від Бога та істин Його Слова. У цей час, коли ворог працює, як ніколи раніше, щоб поглинути уми чоловіків і жінок та відвести їх від істини, ми повинні працювати з дедалі більшими зусиллями як на великих дорогах, так і на польових шляхах. Нам необхідно з повним завзяттям і зацікавленням проголосити останню вістку благодаті в містах (на великій дорозі), але наша праця не повинна на цьому закінчитися. Ми маємо досягти селищ і районів, тобто вийти на шляхи і загороди.

Необхідно охопити всі класи людей. У нашій праці ми зустрічатимемо людей різних національностей. Однак нам не слід проходити повз них, не відкривши їм вістку застереження. Господь Ісус став даром від Бога для всього світу, а не тільки для високопоставлених осіб чи якогось одного народу, знехтувавши іншими. Його спасення благодать обіймає весь світ. Спраглий може пити воду життя даром. «Бо кожний, хто тільки прикличе Господнє Ім'я, буде спасений» (Римл. 10:13). Утім, необхідно докласти щирих зусиль. Ми повинні передавати запрошення Євангелія в усіх місцях: «Але як прикликатимуть Того, в Кого не повірили? І як повірять у Того, про Кого не чули? І як почують без проповідника?» (вірш 14). Господь бажає, щоб Його народ підвівся й виконав, призначену йому працю. Відповідальність за це лежить не лише на служителях. Кожен віруючий має взяти участь у справі спасіння... Сьогодні Господь закликає тих, хто отримав пізнання істини для цього часу, прокинутися і стати справжніми місіонерами в Його служінні. Час короткий. Божу справу слід виконати без зволікань (Лист 4. 15 лютого 1911. У. С. Уайту).

Розповідайте про Божу милість

16 неділя
лютий

Хто приносить жертву подяки, той Мене шанує; і тому, хто бездоганно вважає на свою дорогу, явлю Я Боже спасіння (Псал. 50:23).

Господь бажає, щоб ми чітко розуміли великий План викуплення, цілком усвідомлювали нашу високу перевагу бути Божими дітьми та ходили перед Ним у послуху з подякою. Він хоче, щоб ми служили Йому в оновленому житті, щодня перебуваючи в радості. Спаситель бажає бачити подяку, яка виливається з наших сердець, оскільки наші імена записані в книзі життя Агнця і ми можемо покласти всі свої турботи на Того, Хто дбає про нас. Він закликає нас радіти, оскільки, по-перше, ми спадкоємці Господа, адже праведність Христа – це білий одяг Його святих, і, по-друге, ми маємо блаженну надію на скорий Прихід нашого Спасителя.

Щиро й від усього серця прославляти Бога – такий самий наш обов'язок, як і молитва. Ми маємо показати світові й усім небожителям, що безмежно цінуємо дивовижну Божу любов до грішного людства та очікуємо ще більшого благословення від Його нескінченної повноти. Нам слід значно частіше, ніж ми це робимо, розповідати про те, що Бог звершив у нашому житті. Якщо ми будемо постійно пам'ятати і розповідати про доброту Бога, про Його дивовижні діла на благо Свого народу, то після особливого злиття Святого Духа наша радість у Господі ще більше зросте і наше служіння Йому стане ще більш ефективним.

Таке свідчення про Бога впливатиме на інших. Немає більш дієвого способу навернути душі до Христа, ніж таке свідчення. Наша любов має виявлятися не тільки на словах, а й у ділах, в особистому служінні та жертвності. Христос проголосив: «Не кожний, хто каже Мені: Господи, Господи! – увійде до Царства Небесного, але той, хто виконує волю Мого Отця, що на небесах» (Матв. 7:21).

У Своїй молитві до Отця Він сказав про учнів: «Як Ти послав Мене у світ, так і Я послав їх у світ» (Івана 17:18)...

Також Святий Дух застерігає нас через апостола Петра: «Служіть один одному – кожний тим даром, якого одержав, наче добрі управителі різноманітної Божої благодаті» (1 Петра 4:10).

Таким чином Бог бажає виконати Свої добрі наміри щодо нас. Грішна людина, земний черв'як [див. Йова 25:6], через послух може бути перетворена силою Його любові і стати гідним членом небесної сім'ї, вічним супутником Бога, Христа й святих ангелів. Тоді Небеса радітимуть, тому що порожнеча, яка виникла через падіння сатани і його прихильників, буде заповнена викупленими Господа (Рукопис 21. 16 лютого 1900. «Явлення Божої любові»).

Бо ми є Божими співпрацівниками; ви є Божою нивою, Божою бугівлею (1 Кор. 3:9).

Нам необхідно відчувати живу залежність від живого Бога. Якщо ми матимемо зв'язок із живим Богом, тоді Христос вірою житиме в наших серцях і наше життя буде подібне до Христового. Ми зможемо змінити життя інших, якщо будемо говорити слова Господа й відкривати Його характер. А якщо зустрінемося з випробуваннями, то не виявимо бунтівного духу. Кожен з нас зустріне обставини, у яких може виявитися наше его, оскільки навколо нас зростають утиски й недоброзичливість і з усіх боків на нас обрушуються звинувачення.

Ми дозволяємо своєму «я» підноситися. Намагаємося впоратися з випробуваннями власними силами, а який результат? Христос звертається до всіх втомлених і обтяжених: «Прийдіть до Мене». І що? «Навчіться від Мене, бо Я лагідний і покірний серцем». Незважаючи на тиск боротьби, якої маємо зазнати, ми зможемо володіти покірністю й лагідністю в кожній дії, якщо приймемо небесну істину. Сховаймося ж в Ісусі Христі. Наше життя поховане з Христом у Бозі, тому ми не можемо дозволити, щоб імпульсивні почуття керували нашими словами й учинками. Нам необхідно завжди пам'ятати приклад нашого Спасителя і чинити так, як учинив би Христос у таких самих обставинах. Ми не повинні бути мстивими.

Ми бажаємо ясно зрозуміти, яку працю нам належить виконати. Працю милосердя, любові, працю за прикладом Христа. Служити так, як служив Господь. Він наводить як приклад притчу про чоловіка шляхетного роду, котрий вирушав у далеку країну і кожному зі своїх слуг доручив певну справу, наказавши: «Торгуйте, доки прийду» (Луки 19:13). Ми – Його співробітники і повинні співпрацювати з Ним. Кожен з нас має свою працю, але це праця Христа. Це не просто людська робота. Ми не повинні вважати, що наш обов'язок обмежується спасінням власної душі. Ні, перед нами незрівнянно ширша сфера діяльності. Ми повинні «торгувати», доки Він прийде. А що значить «торгувати»? Працювати з Богом. Тому надзвичайно важливо чітко розуміти, що значить співпрацювати з Богом.

Дух Христа має проникнути в нас. Ми не можемо співпрацювати з Господом, якщо покладаємося на свій розум або освіту. Ми не можемо купити Божу благодать за гроші; не можемо її здобути своїм красномовством або досягти силою власного інтелекту. Насамперед ми маємо звернутися до Бога... Скористаймося ж усіма доступними нам знаннями, виявимо почуття обов'язку та дозволимо світлу сяяти через нас на тих, хто поряд. Саме таким чином ми виконаємо Божу справу (Рукопис 11. 17 лютого 1894. «Ісаї 58»).

Цінність огнієї душі

18 ВІВТОРОК
ЛЮТИЙ

Бо наше тимчасове легке терпіння готує нам понад міру вічну славу (2 Кор. 4:17).

Ми заявляємо, що є хоронителями Божого Закону. Якщо стверджуємо, що володіємо великим світлом і живемо за вищими стандартами, ніж інші, то повинні показати більшу досконалість характеру та глибше посвячення, звеличуючи святі вічні істини. Тим, хто отримав світло істини, було довірено найдорожчу вістку. Наше світло має сяяти ясними променями, освітлюючи шлях тих, хто перебуває в темряві, і таким чином щодня прославляючи Бога в нашому житті.

Кожен член громади несе певну відповідальність як частина видимої Церкви, як працівник виноградника Господнього, і повинен робити все можливе, аби зберігати гармонію, єдність і любов у громаді...

Єдність Церкви – неспростовне, незаперечне свідчення того, що Бог послав Ісуса у світ задля його викуплення. Єдність і гармонія серед віруючих – найпереконливіший аргумент. Саме тому сатана постійно намагається зруйнувати цю гармонію та єдність, щоб, зустрічаючись зі сварками, розбратом і суперечностями в церкві, невіруючі відчували огиду до християнства, ще більше вкорінюючись у невірі й атеїзмі. Люди, котрі володіють істиною, але живуть у ворожнечі один з одним, знеславляють Бога.

Яка користь із того... що ми маємо велике світло істини на відміну від інших деномінацій, якщо це світло не приводить нас

до глибокого посвячення, до більш святого й чистого життя? Для нас було б краще ніколи не бачити світла істини, ніж заявляти, що ми прийняли його, та не освятилися ним.

Щоб визначити всю серйозність навернення душі від омани до істини, ми повинні побачити ціну безсмертя та відчуті біль другої смерті. Нам необхідно збагнути честь і славу, які очікують викуплених, та зрозуміти, що значить жити в присутності Того, Хто помер з метою підняти, облагородити кожного переможця і подарувати йому царський вінець.

Ми не зможемо в усій повноті осягнути ціну однієї душі. З якою вдячністю викуплені прославлені діти Божі згадуватимуть тих, хто послужив знаряддям для їхнього спасіння. Ніхто не забуде їхніх самовідданих зусиль, наполегливих спроб, терпіння, непохитності, ревних сердець, котрі бажали спасіння тих, хто міг бути втрачений для Ісуса, якби вони знехтували своїми обов'язками або ослабли в старанності (Рукопис 1. 18 лютого 1880. «Труднощі в Церкві»).

Здобуваючи Його праведність

19 середа
лютий

Адже ви спасенні благодаттю через віру, і це не від вас, це Божий дар (Ефес. 2:8).

У нас, порушників Божого Закону, є адвокат перед Отцем, Ісус Христос – Праведник. Кожен має можливість приготуватися до Другого приходу Ісуса Христа, щоб тоді нам виявитися виправданими, відклавши все зло та перемігши його очищувальною кров'ю Христа. Завдяки заступницькому служінню Христа, у розумі, серці й характері людини відроджується Божий образ. Через кров Єдинородного Сина Божого ми отримуємо викуплення...

Ми послані в цей світ, аби прославити Бога, тому нам необхідно відвертатися від будь-якої справи, котра якимось чином може підштовхнути нас зрадити нашого Спасителя. Ми повинні дивитися на Христа, великий Взірець праведності. Він віддав Себе, щоб стати нашим Порадником, нашим Визволителем, нашим Правителем... Ми – порушники Божого Закону. Наша єдина надія – у Христі, Котрий узяв на Себе вину за наші гріхи та був покараний

за злочини, віддавши Себе на хресну смерть. Він став досконалим жертвопринесенням, і, завдяки цій жертві, ми отримали надію на життя в послузі Божим Заповідям... Ми повинні стати Його священством, живучи чистою, незаплямованою вірою та керуючись великим принципом: «Ви спасенні благодаттю через віру»...

Я благаю кожного жити і працювати в страху Божому. Сатана прагне переконати бідні душі, котрі збилися зі шляху, діяти на догоду своїм бажанням. Проте ми повинні стояти так, щоб відображати світло...

Божа благодать велика, і люди, котрі дедалі більше наближаються до Христа, не зазнають поразки. Наблизившись до Бога й упокорившись перед Ним, ми здобудемо все. Отже, пам'ятаймо: ми спадкоємці Бога і співспадкоємці Христа й повинні стати учасниками Божественної природи.

Я звертаюся до кожного: не плекаймо жодної нечистої думки або почуття. Сила Христової благодаті дивовижна. Коли ворог прийде, як річка, тоді Дух Господній підійме для віруючого прапор істини для перемоги. Моліться, брати і сестри, моліться за свої душі. Любов і благодать Христа перевершують наше обмежене розуміння. Просіть, щоб ваше життя було очищене від усякої нечистоти. Виявляйте Христа у своїй поведінці, виявляйте неогоїстичну зацікавленість і доброту до кожної душі. Ми маємо збагнути викупну любов та заглиблюватися в пізнання Господа, щоб у простоті відкрити Його характер (Лист 72. 19 лютого 1906. Братові й сестрі Форнсворт).

Наближаються випробування

20 четвер
лютий

***Адже Він карає, засмучуючи людських дітей, не за бажанням
Свого серця (Пл. Єрем. 3:33).***

Наш Небесний Отець карає і засмучує людей не за власним бажанням. Його задум міститься в урагані і штормі, у вогні і потопі. Господь дозволяє, щоб у житті Його народу траплялися лиха, аби уберегти їх від більших небезпек. Він бажає, щоб кожен з нас серйозно й уважно досліджував своє серце, таким чином наблизившись до Бога, щоб і Він міг наблизитися до нас. Наше життя – у Божих руках. Він бачить грізні небезпеки, яких не бачимо ми.

Він – Подавець усіх наших благословень, Джерело всіх милостей, Розпорядник нашого життя. Господь знає те, чого не знаємо ми. Він допускає в житті Свого народу події, які засмучують серця Його дітей, оскільки бачить, що їм потрібно стежки для їхніх ніг зробити прямими, аби кульгаве не збочило. Він знає, з чого ми створені, пам'ятає, що ми – порох. У нас навіть усе волосся на голові пораховане. Творець використовує природні явища, щоб нагадати Своему народові: Він не залишив їх, натомість бажає, щоб вони залишили шлях, котрий, якщо їм дозволити безперешкодно і без осуду йти ним, призведе їх до великої небезпеки.

Усіх нас спостигають випробування, щоб спонукати до дослідження серця і показати нам, чи очищені ми від усякої скверни. Господь невпинно працює для нашого теперішнього і вічного блага. Виникають обставини, які здаються незрозумілими, але якщо ми довірятимемо Господу і терпляче чекатимемо, упокоривши перед Ним свої серця, Він не дозволить ворогові тріумфувати.

Господь врятує власний народ Своім шляхом, таким способом і за допомогою таких засобів, щоб слава належала Йому. Тільки Він гідний хвали...

Кожна спасенна душа має бути учасником Христових страждань, щоб стати учасником Його слави. Лише деякі розуміють, для чого Бог посилає їм випробування. Духовну силу ми отримуємо тільки через випробування віри. Господь прагне навчити Свій народ повністю покладатися на Нього. Він бажає, аби завдяки цим урокам вони ставали дедалі більш духовними. Якщо Божі діти не дотримуються Його Слова в покорі й лагідності, Він посилає їм досвіди, котрі зможуть приготувати їх для праці заради Його імені, якщо тільки вони правильно витлумачать їх. Бог бажає славним чином виявити Свою силу в житті Його народу (Рукопис 76. 20 лютого 1902. «Пожежа в санаторії»).

Істинне християнство

21 п'ятниця
лютий

Коли я говорю людськими й ангельськими мовами, але любові не маю, то став я дзвінкою міддю або гучним кимвалом (1 Кор. 13:1).

У світі існує як істинне, так і фальшиве християнство. Справжній дух людини виявляється в тому, як вона поводить себе зі своїм ближнім. Ми можемо запитати: «Чи відображає вона характер Христа в душі й ділах, чи виявляє ті самі егоїстичні риси характеру, які властиві багатьом людям цього світу?» Те, що людина заявляє про себе, нічого не значить перед Богом. Перш ніж буде надто пізно виправляти помилки, нехай кожен запитає себе: «Хто я?» Від нас залежить, чи сформуємо ми такий характер, завдяки якому нас зарахують до Божої царської сім'ї на Небесах.

Якщо ми бажаємо стати схожими на Христа, то повинні вивчати Його характер... Нам необхідно уважно дослідити себе й поставити собі запитання: «Чи це шлях Христа? Чи обрав би Христос такий спосіб дій? Який вплив я справляю на розум людей? Чи можу дотримуватися такого способу дій, який послаблює віру ближнього або змушує його з презирством ставитися до явленого мною християнства? Чи можу я виявляти грубість, недоброзичливість і жорстокість до того, за кого була сплачена ціна крові Христа?»

Я маю намір звернутися зі словами застереження до конкретних братів нашої Церкви, оскільки боюся, що багато хто з них виконує роль ледачого раба, котрий закопав талант свого пана. Гріх цього раба полягав у зневазі, він відмовився збільшити багатство довіреного йому знання. Бог дав Своему народові дорогоцінне світло, яким ми повинні освітити весь світ. Чому ж багато хто ставиться до нього зі зневагою, поводячись так, ніби цей небесний дар не має великого значення?..

Учні, котрі звикли до «гарної погоди», не відгукнуться на заклик Господа під час випробувань, до яких ми наближаємося. Це зроблять ті, котрі не просто слухають, а й виконують слова Христа і є активними учнями: «У наполегливості не лінуйтеся, духом палайте, Господеві служіть» (Римл. 12:11). Храм сатани наповнюється новою енергією, проте з Небес надходить ще більша сила, яка опановує кожну людину, котра присвятила себе Богові і прагне працювати для Нього...

Нехай усі, хто служить словом та досліджує Писання, поєднують віру зі щирою молитвою і докладають зусиль для реалізації у своєму житті кожного променя світла, отриманого з написаного Слова. Божий голос звертається до нас із Небес, вимагаючи, щоб ми використовували всі довірені нам дари. Кожну здібність необ-

хідно застосовати найкращим чином (Рукопис 6. 21 лютого 1895. «Істинне і фальшиве християнство»).

Христос прожив життя смиренного послуху

22 субота
лютий

Хоч був Він Сином, проте навчився послуху через те, що постраждав. Досягнувши досконалості, Він став причиною вічного спасіння для всіх, хто Йому покірний (Євр. 5:8, 9).

Христос прийшов у цей світ. Він жив у домі простого теслі, носив найкращий одяг, який тільки могли дозволити собі Його батьки, проте це був скромний одяг селянина. Він ходив вибоїстими дорогами, підіймався на височини й гори. Коли Ісус проходив вулицею, то всі перехожі бачили тільки Його, оскільки Його небесні супутники були заховані для людського погляду. Він навчився ремеслу теслі, щоб засвідчити: чесна праця почесна й благородна для всіх, хто трудиться, споглядаючи лише Божу славу...

Христос, Господь усього Всесвіту, був покірним ремісником. Він був невизнаний, відкинутий, знехтуваний. Однак Він отримав Своє доручення і владу від Вищої влади, Голови Небес. Ангели супроводжували Його. Христос виконував справу Отця, і коли працював за верстатом теслі, і коли звершував чудеса перед безліччю народу. Однак Він заховав Свою таємницю від світу. Щоб відкритися людям, Він не додавав до Свого імені жодних титулів, а жив за царським Божим Законом. Його праця мала розпочатися з виконання покірної роботи теслі, який заробляв на щоденні потреби. Якби Христос провів Своє життя в розкоші й багатстві, то світ трударів був би позбавлений того натхнення, яке Господь бажав їм дати.

Життя Христа було покірним і скромним. Він обрав Собі таке життя, щоб допомогти людській сім'ї. Він не зайняв місце Правителя всієї Землі, натомість залишив Свої царські шати, зняв із Себе царський вінець, аби стати одним з людською сім'єю. Господь не прийняв природу ангелів, не став призначеним людьми священиком. Людина не могла зрозуміти Його високе становище, доки Святий Дух не просвічував її. Заради нас Христос одяг-

нув Свою Божественність у людську природу та зійшов з трону. Він відмовився від Свого становища Правителя небесних дворів, збіднів заради нас, щоб ми збагатилися Його убогістю. Він приховав власну славу в людському тілі, щоб доторкнутися до людства Своєю Божественною перетворювальною силою...

Ті, кому Христос посилає випробування, щоб сформувати характер для життя в приготованих для них оселях, мають наслідувати Його приклад (Рукопис 24. 22 лютого 1898. «Життя Христа на Землі»).

Ангели – супутники

23 неділя
лютий

Хіба не всі вони є духами служіння, що посилаються на служіння задля тих, які мають успадкувати спасіння? (Євр. 1:14).

Ангели, котрі завжди бачать обличчя Небесного Отця, вважали б за краще залишатися поруч з Богом. Однак Господь доручає кожному ангелу певну справу в цьому грішному світі. Людям послана небесна допомога. Ми маємо перевагу співпрацювати з небесним розумом, бути співпрацівниками Божими. У нас є можливість стати достойними перебувати в присутності Бога, побачити Його обличчя. Небесні ангели працюють, щоб зробити людство близьким братством, єдиним цілим, відносини в якому Христос порівнює з відносинами між Ним та Отцем. Чому ж народ, так високо оцінений Богом, відмовляється скористатися цими можливостями й перевагами? Чому ми не приймаємо запропонованої нам небесної допомоги? Яких висот могли б досягти люди, якби завжди думали про вічність!

Слуги сатани борються за владу над людським розумом. Однак Божі ангели невпинно працюють, зміцнюючи опущені руки і знеможені коліна всіх, хто звертається до Бога по допомогу. Кожна Божа дитина має обітницю: «Просіть – і дасться вам; шукайте – і знайдете; стукайте – і відчинять вам» (Матв. 7:7). Господь охочіше дає Святого Духа своїм рабам, ніж батьки – блага власним дітям. Отже – просіть; вірте тому, що сказав Бог. Він неодмінно виконає Своє слово. Скажіть від щирого серця: «Хоч моє серце і моє тіло знемагають, однак Бог – скеля мого серця й моя доля по-

віки» (Псал. 73:26). Необхідно щодня здобувати перемоги. Ми – послідовники Христа, тому завжди перебуваємо на очах у всього світу як представники Христа. Отже, приєднаймося до боротьби християнства, рішуче перемагаючи всі слабкості характеру...

У всі часи Бог мав щирих чоловіків і жінок, які через жертву уклали заповіт із Ним. Вони не відступили від віри та зберегли себе чистими від світу. Вони обрали для себе керівництво Світла життя, щоб зруйнувати задуми лукавого ворога. Чому ж люди не виконують свою роль у боротьбі зі злом? Якщо вони здійснять свою працю, диявол утече від них. Ангели зроблять для вас те, чого ви самі не можете зробити. Вони чекають ваших дій...

Якщо ви матимете одне бажання – протистояти дияволу і будете щиро молитися: «Визволи мене від лукавого», то матимете силу для кожного дня. Завдання небесних ангелів – наближатися до втомлених, страждених, спокушуваних (Рукопис 14. 23 лютого 1899. «Кожній людині – своя праця»).

Стійте у вірі

24 понеділок
лютий

Стоїте в одному дусі, однодушно відстоюючи віру Євангелія (Филип. 1:27).

Я молюся, щоб Божий народ ніколи не відвернувся від своєї віри. Життя незмінної, твердої віри прославляє Христа. Павло проголошує: «І живу вже не я, а Христос живе в мені. А що тепер живу в тілі, то живу вірою в Божого Сина, Який полюбив мене й віддав Себе за мене» (Гал. 2:20). Божі діти повинні прославляти Христа своєю живою дієвою вірою. А праведний житиме вірою. Христос не залишив Свій народ блукати в пільмі. Він визначив для них шлях і каже: «Хто хоче йти за Мною, нехай зречеться себе самого, візьме свій хрест і йде за Мною» (Марка 8:34). Божий народ має йти прокладеним Викупителем шляхом самозречення.

Мій брате, покірно схилися перед Тим, Хто приніс життя й безсмертя. Нехай твоя воля зіллється з волею Ісуса. Говори про це, молися про це, живи цим. Бог закликає нас: «Йди вперед». І ми повинні підкоритися цим словам, навіть якщо зустрінемо обставини, такі ж нездоланні, як Червоне море. Будемо ж вірити, що Господь, Бог Не-

бес, відкриє шлях для Свого народу. «Доручи Господу свою дорогу, покладайся на Нього, а Він буде діяти» (Псал. 37:5). Таке терпіння душі є опорою для нашої віри. Господь благословить Свій утомлений, але вірний народ. Він не залишить його розгубленим.

В останній день кожне слово, кожен учинок будуть піддані вирішальній оцінці Судді всієї Землі... Господь закликає всіх, хто називається Його народом, до щирого покаяння. У нашому житті не має бути місця самодогодженню. Ми повинні ревно оберігати Божу Церкву від найменшої неправди й тіні пороку. Любов Христа – повна протилежність жадібності, гордості, обману. Господь закликає наші серця до покаяння й смирення. Він діятиме Своїм Святим Духом у всіх, хто дозволить Йому діяти, у всіх, хто любить Його й дотримується Його Заповідей. Тому в їхньому житті виявиться присутність і сила Бога в такій славі, що вороги істини будуть змушені визнати: Бог та Його ангели справді є друзями й помічниками тих, хто служить Йому.

Розколи і розділення не є плодами праведності. Вони походять від лукавого. Сьогодні егоїзм – велика перешкода для нашого розвитку, оскільки заважає віруючим будувати щирі відносини один з одним. Перед Своїм головним випробуванням Христос виголосив останню молитву за учнів, у якій просив про їхню єдність у Ньому. Сатана намагається зруйнувати цю єдність, бо вона є найсильнішим свідченням того, що Бог послав Свого Сина для возз'єднання цього світу з Небом (Лист 41. 24 лютого 190. Д-ру Ф. Е. Браухту, котрий працює в Чикаго).

Боже досконале мірило

25 вівторок
лютий

Аж поки всі досягнемо єдності віри й пізнання Божого Сина, досконалого змужніння, міри зрілості повноти Христа (Ефес. 4:13).

Божий зразок характеру, який через Христа став доступним для нас... – це досконалий зразок. Ми збентежені, коли починаємо порівнювати себе із цим мірилом. Виникає запитання: «Хіба можна дослідженням знайти Бога або досягнути досконалість Вседержителя?» (Йова 11:7). Утім, Він відкрив нам можливість уподібнитися Йому в характері. Тож що ще потрібно, аби чоло-

віки й жінки відчували свою потребу в цьому перетворенні, яке допоможе їм віддзеркалити святий образ?

Багато хто з так званих послідовників Христа являють світові недостойний зразок християнства, оскільки ще не досягли стандарту, який робить їх вибраними Божими. Якщо людина не зберігає перед собою образ Божого святого Закону, то живе за власними законами. Вона втрачає життєві принципи Євангелія і стає негідним слугою, оскільки живе й трудиться на низькому рівні. Така людина не має підтримки Христової присутності, тому її духовні уявлення спотворюються, а життя перетворюється на фарс. Вона не черпає життя від Бога, і не гідна стати частиною царської сім'ї, дитиною Небесного Царя. Вона духовно мертва, адже не наповнює своє життя життям Христа. Вона не користується силою, яку дарують Небеса, щоб кожен міг стати переможцем.

Ніхто не візьме на Небо свої природні, плекані риси характеру. Хто під час випробувань виявляє ці неосвячені риси характеру, той представляє Христа в хибному світлі, оскільки діє за чужими Богові принципами. Люди, котрі знають істину, але не живуть нею, не зможуть досягнути принципів істинного духовного життя.

Господь закликає нас до реформи – явної, конкретної реформи. Якщо в серці людини живе Христос, вона виявить Його любов у відносинах із ближніми. Проте деякі так довго перебували в омані, що втратили здатність міркувати, тому стріли лукавого часто досягають своєї мети в їхньому житті. Як же виправити таке становище? Тільки звернувшись у молитві до Христа: «Освяти їх істиною Своєю! Твоє Слово – то істина. Як Ти послав Мене у світ, так і Я послав їх у світ. За них Я посвячую Себе, щоб і вони були освячені істиною» (Івана 17:17-19). Іншого способу отримати освячення не існує (Рукопис 16. 25 лютого 1901. «Свідчення для церкви в Баттл-Крік»).

Візьміть усю Божу зброю

26 середа
лютий

Тож нехай сяє ваше світло перед людьми, щоб вони побачили ваші добрі діла й прославили Отця вашого, що на небесах (Матв. 5:16).

Світло істини має світити цьому світові. Люди, котрі люблять Бога і дотримуються Його Заповідей, покликані вступити в серйозний бій не один проти одного, а проти армії невидимого ворога. Не може бути й мови про те, щоб скласти зброю. У жодному разі послідовники Христа не повинні легковажно ставитися до своїх церковних обов'язків і бути байдужими до справи спасіння грішного людства, мета якої – повернення їхнього царського статусу.

Небесні ангели невпинно сходять на Землю й підіймаються назад на Небо, звершуючи самовіддане служіння з відновлення Христового Царства. А де ж чоловіки й жінки, які об'єднуються із цими небесними вісниками? Де ті, хто готовий застосувати свій творчий хист у співпраці з Божественною силою?

Подумайте про те, що Бог здійснив для вас. Коли ви гинули без Христа, хіба вам не була послана вістка застереження, викриваючи вас у гріхах та приводячи до покаяння? Чи не звернувся до вас Христос як вибачливий Спаситель? Перебуваючи у світлі й славі першої любові, чи не палали ви щирим бажанням розповісти іншим про благодать, яка подарувала вам нове життя в Христі?

Не допустіть, аби ваша старанність у праці для Христа ослабла. Тепер, ставши рукою допомоги Христа, ви повинні щиро працювати для тих, хто раніше, до вашого навернення, був вам байдужий. Пам'ятайте, що вони перебувають у такому ж сприятливому стані, як і ви... коли Бог привів вас до покаяння, і що їхнє спасіння може виявитися для Церкви ціннішим за ваше. Не шкодуйте щирих, ніжних слів і добрих учинків. Залучайте ближніх до Голгофського хреста. Любіть істину так сильно, аби Божа милість щодня оновлювалася у вашому житті. Відчиніть вікна вашої душі в напрямку до Неба, щоб яскраві промені Сонця Праведності засяяли у вашому серці... «Тож нехай сяє ваше світло перед людьми, щоб вони побачили ваші добрі діла й прославили Отця вашого, що на небесах» (Матв. 5:16).

Істина, дорогоцінна й життєво важлива, буде відкрита кожному, хто зберігає себе в Божій любові. Така людина дорожитиме своїм обов'язком та виявлятиме жертовність, оскільки високо цінує принесену за неї жертву Христа. Люди, на яких вона раніше навіть не звертала уваги, тепер здобули велику цінність у її очах... Колись вона не виявляла до них жодного зацікавлення, але тепер вони об'єднані Христом і пов'язані любов'ю як Його спадкоємці. Серце, колись крижане від егоїзму, тепер тане під впливом Духа (Рукопис 17. 26 лютого 1901. «Нехтування обов'язками»).

Та нехай просить з вірою, без жодного сумніву. Бо хто має сумнів, той подібний до морської хвилі, котру підіймають та женуть вітри (Якова 1:6).

Віра... простягається, щоб ухопитися за руку Христа, бо знає: Він триматиме міцніше за будь-яку людину та ніколи не відпустить. Якщо людина бажає, щоб Христос провадив її, Він обов'язково поведе...

Віра – це життя душі. Її наявність дає тепло, здоров'я, послідовність, здоровий глузд. Її життєвість і сила справляють могутній, хоча й неусвідомлюваний вами вплив. Життя Христа в душі – це джерело вод, яке тече в життя вічне. Воно веде до постійного прищеплення небесних чеснот і добровільного цілковитого підкорення Господу. Воно відкриває іншим, що в нас живе Христос...

«А віра – то підстава сподіваного, доказ небаченого» (Євр. 11:1, *переклад І. Огієнка*). Невже ми не переконалися в цьому, коли в минулому з вірою пішли вперед, здійснюючи те, що тепер очевидно?.. Віра – це не просто доказ небаченого. Ми повинні зміцнювати її, дивлячись на минулий досвід, на видимі результати і свідчення Божого провидіння... Моліться: «Боже, зміцни мою віру». Віра оживляє почуття для старанної праці та досягнення результатів. Віра піднімає й облагороджує сили душі, допомагаючи їм покластися на невидиме...

Часом Господь допускає труднощі у світських справах, щоб спонукати повільних до більш активних дій, тоді Він зможе винагородити віру рясними благословеннями. Ось засіб розвитку Його справи. Однак люди, котрі не мають віри, не засвоять цих уроків. Своїм невір'ям вони безславлять Господа і, якщо не навернуться, їхня віра зазнає катастрофи. Вони стоять на шляху самодогодження, але Господь не потерпить цього. Він бажає, щоб Його народ, навіть у долині смерті, довіряв Йому.

Сатані дозволено кидати тінь на шлях таких людей, щоб їхня дрімлива віра прокинулася, піднялася крізь хмари до світла та здобула сміливість і життя...

Дивлячись на Ісуса не тільки як на наш приклад і зразок, але також як на Проводиря і Вершителя нашої віри, будемо рухатися

вперед у цілковитій впевненості, що Він дає нам силу для виконання нашого обов'язку. Нам дароване вічне життя. Зробімо ж усе залежне від нас, щоб отримати його (Рукопис 18. 27 лютого 1901. «Обговорюючи наочні уроки Христа»).

Живіть вірою, а не побаченим

28 п'ятниця
лютий

Адже ми живемо вірою, а не тим, що бачимо (2 Кор. 5:7).

На кожному кроці ми потребуємо віри, яка діє любов'ю й очищає душу. Така віра оживляє й підносить душу благородством святого життя. Вона має велике значення для кожного, хто бере участь у забігу до життя вічного. Вона піднімає душу до більш чистої, святої атмосфери, допомагаючи людині поглянути з іншої перспективи на піднесені пріоритети та ясно оцінити небезпеки життя в догоджанні собі. Вірою подивіться вище самих себе, і ви побачите в Божому провидінні шлях до багатств, які лежать біля Його престолу. О, висота і глибина пізнання, яких ми можемо досягнути, якщо повністю присвятимо себе Богові. Господь приймає повне посвячення, або не приймає взагалі. Його прихильність неможливо купити за гроші. Він закликає нас віддати Йому наше серце.

Коли ми віддаємо себе Богові, нам не обов'язково знати, до яких наслідків приведуть наші дії. Нам не потрібно бачити весь шлях або знати майбутнє. Одне ми знаємо точно, тому що про це сказав Бог, – Він приймає людину, яка боїться Його і чинить правду. Більше нічого знати й не потрібно. З дня на день ходіть перед Господом у покорі й розкаянні. Ваша майбутня доля залежить від того, який шлях ви оберете. «Вибирайте собі сьогодні, кому будете служити» (І. Нав. 24:15). «Якщо Господь є Богом, ідіть за Ним, а якщо Ваал, – ідіть за ним!» (1 Цар. 18:21). Станьте одним або другим. «Не можете служити Богові й мамоні!» (Луки 16:13). Ваше справжнє щастя і майбутнє благополуччя залежать від вашого вибору. Якщо ви бажаєте йти за Ісусом, то маєте виконати слова: «Коли хто хоче йти за Мною, хай зречеться самого себе, візьме свій хрест і йде за Мною» (Матв. 16:24).

Вічне життя дароване кожному, хто їсть тіло і п'є кров Сина Божого, хто живе кожним словом, яке виходить з Його уст.

Люди, котрі так чинять, матимуть чітке уявлення про те, що значить бути єдиними з Христом.

«А та мудрість, що згори, насамперед чиста, потім мирна, лагідна, покірна, повна милосердя і добрих плодів, безстороння, нелукава. Адже плід праведності сіється в мирі – і творцями миру» (Якова 3:17, 18). Двоє осіб можуть бути задіяні в одній і тій самій справі зовнішнього поклоніння. Однак, зважені на золотих терезах святині, служіння одного може виявитися порочним, а служіння другого – гідним. Бог приймає тільки таке служіння, яке звершують зі смиренням, розкаяним серцем (Лист 39. 28 лютого 1903. Бізнесменові-адвентисту).

Його слідами

29 субота
лютий

Бо ми – Його творіння, ми створені в Христі Ісусі для добрих діл, які Бог наперед приготував для нас, щоб ми в них перебували (Ефес. 2:10).

Господь не приймає служіння тих, хто живе порожнім, пасивним життям. Вони справляють такий вплив, що люди відходять від Христа. Його життя було відзначене самозреченням і благородством мети. Від початку й до кінця Свого земного служіння Спаситель ходив, звершуючи добро, у Його житті не було гріха. Егоїзм не затьмарював ані Його слів, ані вчинків. «Хто з вас оскаржить Мене за гріх?» (Івана 8:46) – запитав Він фарисеїв, знаючи, що вони ні в чому не могли звинуватити Його. І на суді над Ним Пилат рішуче заявив: «Жодної вини я в Ньому не знаходжу» (Івана 18:38).

Христос сказав, що жив так, як повинні жити ми. «Хто хоче йти за Мною, – говорить Він, – нехай зречеться себе самого, візьме свій хрест і йде за Мною» (Марка 8:34). Його сліди ведуть на шлях жертви.

У житті перед нами з'являється багато можливостей для служіння, скрізь навколо нас відчинені для цього двері. Завдяки правильному використанню дару мови ми можемо багато зробити для Господа. Слова – це сила для добра, якщо вони супроводжуються ніжністю і співчуттям Христа. Гроші, вплив, тактовність,

час, сила – усе це довірені нам дари, щоб зробити нас більш корисними для ближніх, задля більшої слави нашого Творця.

Багато хто вважає за перевагу побувати там, де Христос жив на землі, пройти там, де Він ходив, подивитися на озеро, де Він любив навчати, на долини й пагорби, на яких часто спочивав Його погляд. Проте нам не потрібно їхати до Палестини, щоб ходити слідами Христа. Ми знайдемо Його сліди біля ліжка хворого, у хатині бідняка, на залюднених вулицях великого міста і всюди, де є людські серця, котрі потребують розради.

Усі ми можемо знайти собі справу. «Бідних ви завжди із собою маєте, Мене ж – не завжди маєте» (Івана 12:8). Ісус наголосив: ніхто не повинен відчувати, що йому ніде працювати для Ісуса...

Христос виголосив правило життя, за яким кожен має або вціліти, або загинути: «Отже, усе, що тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, так чиніть їм і ви, бо в цьому Закон і Пророки» (Матв. 7:12) (*Review and Herald*, 29 лютого 1912 року).

Ви ж не називайте себе вчителями, один-бо є ваш Учитель, а всі ви – брати (Матв. 23:8).

Перш ніж братися за працю, Божі слуги повинні навернутися до Господа з цілковитою покірною, пам'ятаючи про свою залежність від Бога та розуміючи, що мають бути керовані Святим Духом. Їм слід остерігатися того, аби вважати себе царями, оскільки таким чином вони образять Господа та зазнають невдачі у своїй справі. «Усі ви – брати».

Людська винахідливість, розважливість, старанність – усе це походить від Бога і має бути присвячене служінню Йому. Принцип Біблії полягає в тому, щоб керувати Божими слугами. Його працівники повинні завжди чинити справедливо й розважливо, неухильно дотримуючись Господніх шляхів. «Шукайте перш за все Царства Божого і Його праведності» (Матв. 6:33). Зробіть це ідеєю, на якій будується ваше життя, а все інше додасться вам. Поставте інтереси Спасителя вище інтересів власних та будь-якої іншої людини. Він викупив вас, тому всі ваші здібності належать Йому.

Не робіть жодної людини вашим царем. Хто наш Цар? Той, чие ім'я – «Дивовижний Порадник, сильний Бог, Отець вічності, Владика миру» (Ісаї 9:5). Він наш Спаситель, наш Цар. Саме до Нього ви завжди можете прийти з вашим тягарем. Якими б великими не були ваші гріхи, не слід боятися, що вас відкинуть. Якщо ви образили брата, підійть до нього і покайтеся у своїх діях. Після цього можете звернутися до свого Царя і попросити прощення. Він ніколи не підведе вашу довіру, ніколи не розчарує вас. Він дав слово прощати ваші гріхи й очищати від усякої нечистоти. Імена всіх Його людей записані в Його книзі життя.

Пам'ятайте: Христос – наша єдина надія, наш єдиний захист. «Він Сам Своїм тілом підняв наші гріхи на дерево, щоб ми, вмерши для гріхів, жили для праведності; Його ранами ви оздоровлені» (1 Петра 2:24). «Бо якщо кров козлів і телят та з водою змішаний попіл телиці, коли ним покропити, освячує нечистих для очищення тіла, то наскільки більше кров Христа, Який вічним Духом приніс Себе неперочного Богові, очистить наше сумління

від мертвих діл, щоб ми служили Живому Богові! І тому Він є Посередником Нового Завіту, щоб через смерть для викуплення від переступів першого Завіту покликані одержали обітницю вічної спадщини» (Євр. 9:13-15) (Рукопис З. 1 березня 1903. «Кожній людині – свою працю»).

Слухати з вірою

2 **понеділок**
березень

Адже ми, як і вони, одержали Добру Звістку; але слово, яке слухали, не принесло їм користі, бо не слухали з вірою (Євр. 4:2).

Час нашого життя – час великої відповідальності. Христос дав нам цей час, щоб ми підготувалися до повернення до небесного дому. Тільки з урахуванням життя, яке прожила людина в дарований їй випробувальний термін, Суддя всіх прийме рішення з її справи.

Ми повинні розуміти необхідність зрощувати таку віру, яка прийнятна для Бога, – віру, яка діє любов'ю й очищає душу. Без віри неможливо слухати Слово так, щоб це приносило користь, навіть якщо воно буде викладене найдивовижнішим чином...

Доки ми слухатимемо Слово без віри, доки не почнемо приймати почуті істини, як вістку згори, яку необхідно уважно дослідити, прийняти всім серцем та запроваджувати в духовне життя, доти не будемо запечатані Духом Божим. За допомогою людського досвіду ми не зможемо зрозуміти, що означає знайти спокій через прийняття Божественних обітниць Слова.

Неможливо переоцінити важливість вивчення Слова. Його обітниці великі й рясні. У жодному разі ми не повинні втратити небесний скарб. Христос – наш єдиний захист. Ми не можемо довіряти людським міркуванням. У світі безліч чоловіків та жінок виношують оманливі теорії, і дуже небезпечно слухати їх...

Учення Ісуса Христа перетворює життя і характер. Істинний християнин безперервно шукає благодаті, яка змінює небажані риси його характеру. Він не говорить різко, владно, натомість промовляє слова підбадьорення, які сказав би на його місці Христос. Він доброзичливий до всіх, а не тільки до тих, хто може лестити або вихвалити його мудрість. Життя справжнього християнина світиться чистотою і святістю, явленими в житті Христа.

Християни повинні нести світло світові, сяючи в темряві гріха та злодіянь. У царстві цього світу доводиться постійно стикатися з початками і владами, котрі приймають сатану як свого вождя. Наслідуючи приклад Христа, Котрий поніс хрест і пожертвував Собою, люди, які приймають Христа, стають Божими дітьми. «А тим, які прийняли Його, дав владу стати Божими дітьми, – тим, які вірять у Його Ім'я» (Івана 1:12). Вони переможці в битві життя, адже зодягнулися в нову людину, «яка оновлюється для пізнання образу Того, Хто її створив» (Колос. 3:10) (Рукопис 30. 2 березня 1902. «Христоподібність у ділових відносинах»).

Бог закликає працівників

3 вівторок
березень

Уважно дотримуйтеся Моїх субот! Адже це ознака між Мною і вами для ваших поколінь, аби ви знали, що Я – Господь, Який вас освячує (Вих. 31:13).

Господь звертається до тих, хто ради суботи стримує ногу свою. У 31-му розділі книги Вихід сказано саме про суботу, яку Бог проголошує ознакою між Ним та Його народом. Шануючи святість цього дня, ми свідчимо світові, що визнаємо Бога Володарем, Котрий створив світ за шість днів, а сьомого дня спочив. Ревно й невинно ми повинні нести цю дану нам звістку, інакше час мине, а люди не отримають попередження.

Моє серце майже розривається від болю, коли я бачу, як багато залишається невиконаного з того, що необхідно зробити. Божі посланці мають підтримувати з Ним живий зв'язок. Вони повинні розширити свої межі та більше працювати. Їхнє життя має стати чистим, святим, готовим до великого дня, який незабаром надійде для світу. Коли їх наповнить Дух Господа, вони побачать навколо себе безліч душ... котрі гинуть у гріху, і докладуть усіх зусиль, щоб урятувати тих, хто поруч з ними (навіть у їхніх власних оселях) і хто далеко. Ревна, освячена боротьба за тих, хто ще не в лоні Церкви, не залишає часу на критику чи сумніви.

Не повинно бути компромісів із самолюбством, адже воно веде до ідолопоклонства. Необхідно просвітити уми, які перебувають у темряві невігластва щодо істини Божого Слова. Божий

Закон був потоптаний порушенням четвертої заповіді. Повеління про суботу має отримати належне йому по праву місце в Законі Божому, а ті, хто бачить й усвідомлює його важливість, повинні відкрити його світові. Людей, котрі працюють разом, сумлінно, терпляче й ревно виконуючи свою роль у відновленні основ минулих поколінь, будуть називати відбудовниками проломів, відновниками доріг для поселення.

Немає виправдання тим, хто володіє світлом істини для теперішнього часу, але не ділиться ним з іншими. Бог закликає працівників. Ми маємо велику роботу, яку необхідно виконати разом з Ним, допомагаючи Йому ділом і словом. Сатана кидає свою огидну тінь на шлях кожної душі, намагаючись затьмарити випробувальну істину для цих останніх днів. Ми маємо озвучити вістку з попередженням для грішного роду. Ми повинні відкрити людям обов'язкові вимоги Божого Закону, аби під час Приходу Христа вони не виявилися зрадниками на боці боговідступника. Нам слід швидше приготувати Господеві дорогу. Ми повинні рівняти в степу стежку нашому Богові (Рукопис 22. 3 березня 1901. «Щоденник»).

Залиште їх рости разом

4 середа
березень

Залиште, щоб і те й друге разом росло до жнив, а під час жнив скажу жінцям: зберіть спершу кукіль та пов'яжіть його в снопи, аби спалити його, а пшеницю зберіть до моєї клуні (Матв. 13:30).

Боже Слово навчає: люди, котрі в ці останні дні прямують шляхом Мужа Голгофи, зіткнуться на цьому шляху з найбільшими труднощами, адже диявол зійшов на землю у великій люті, знаючи, що має обмаль часу для роботи...

Ворожнеча між істиною й оманю існувала ще від часів падіння сатани. Істота, яка нині невтомно працює, щоб сіяти насіння гріха, колись займала одну з найвищих посад при дворі на Небесах. Проте Люцифер не був задоволений своїм становищем. Він вирішив, що повинен бути піднесений ще вище, і працював над тим, аби просувати свої честолюбні плани, доки на Небесах не почалася війна.

Сатана й ті, кого він обманув і хто боровся разом з ним, були скинуті з Небес, але війна продовжилася на Землі. У кожному столітті диявол працював з людьми, котрі відступили від віри, прислухаючись до спокусливих духів та навчаючи хибних теорій і диявольських принципів. Христос навчав Своїх учнів, як подужати підступну діяльність сатани і його послідовників. За допомогою численних символів Спаситель показав, як встановить Свое Царство істини і праведності в усьому світі. Тільки навчаючи істини, ми перешкодимо задумам сатани. Христос описав цю працю в притчі про сіяча...

Ця притча викладає урок про те, як Бог ставиться до людей та ангелів. Сатана – обманщик. Коли він згрішив на Небесах, навіть вірні йому ангели не повністю побачили його характер. Ось чому Бог не знищив його негайно. Якби Він зробив це, святі ангели не усвідомили б справедливості й любові Господа. Сумнів у Божій доброті був би подібний до поганого насіння, яке принесло б гіркий плід гріха і горя. Тому автор зла був залишений живим, щоб повністю розкрити свій характер.

Протягом довгих століть Бог відчував муки, споглядаючи дію зла. Він віддав вічний Дар Голгофи, щоб не дати нікому бути зведеним спотвореною правдою лукавого, тому що кукіль не можна виполоти без ризику вирвати дорогоцінне зерно. Чи ж не повинні ми також бути настільки терплячими з нашими ближніми, як Небесний Господь – із сатаною?

Не критика й засудження інших, а покора і недовір'я до себе – ось ідея притчі Христа (Лист 86. 4 березня 1907. «Нашим церквам у великих містах»).

Сила воскресіння сьогодні

5 четвер
березень

Виявитися в Ньому не зі своєю праведністю, яка від Закону, але з тією, що через віру в Христа, з праведністю, яка від Бога, через віру; щоб пізнати Його, і силу Його воскресіння, і бути спільником у Його стражданнях, уподібнюючись Його смерті (Филип. 3:9, 10).

Розділ 21 Євангелія від Матвія, який розповідає про подорож Христа до Єрусалима під час Його тріумфального в'їзду, – це сильний розділ, який необхідно дослідити і зрозуміти. Нам потрібно прислухатися до попередження з уроку про пишну безплідну смоківницю. Вона символізує тих, котрі заявляють, що служать Богові, імена котрих записані в церковних книгах, але в житті вони не приносять плодів на Божу славу. Моє серце жадає побачити, як Муж, Котрого зневажали й відкидали, буде коронований і сяде на Своему троні...

Через Святого Духа Бог звершує моральні зміни в житті Свого народу, перетворюючи їх на подобу Христа. Потім, коли звук останньої труби досягне слуху мертвих, які сплять у Христі, вони воскреснуть до нового життя, одягнені в шати спасіння. Вони увійдуть через ворота до Божого міста і будуть запрошені розділити щастя й радість свого Господа. О, якби ми всі могли зрозуміти і завжди пам'ятати про радість, яка чекає тих, хто дивиться на приклад Христа Ісуса та в цьому житті прагне сформуванати христоподібний характер!

Слово Боже містить наш договір страхування життя. Їсти тіло і пити кров Сина Божого – значить вивчати Слово та запроваджувати його в життя, підкоряючись усім його приписам. Люди, котрі таким чином стають співпричетними до Сина Божого, розділяють з Ним Його Божественну природу та єдині з Ним. Вони дихають святою атмосферою, у якій воістину може жити тільки душа. Вони несуть через своє життя впевненість у святих принципах, отриманих через Слово; у їхньому житті діє сила Святого Духа, і вони мають запевнення в безсмерті, яке буде дане їм завдяки смерті й воскресінню Христа. Хоч земні тіла таких людей старіють, принципи їхньої віри підтримують їх, тому що вони – учасники Божественної природи. Оскільки Христос воскрес із мертвих, вони усвідомлюють обітницю свого воскресіння, і їхня нагорода – вічне життя.

Ця істина – вічна, оскільки цього навчав Сам Христос. Він пообіцяв воскресити померлих праведників, бо віддав Своє життя за життя світу. «Як послав Мене живий Отець, – і Я живу через Отця, – так і той, хто буде споживати Мене, житиме через Мене» (Івана 6:57), «Я хліб життя! Хто приходить до Мене, – не буде голодувати» (вірш 35) (Лист 82. 5 березня 1907. О. А. Олсену, президенту Австралазійської уніонної конференції).

Я маю свідчення більше, ніж свідчення Івана, бо діла, які Мені доручив Отець, щоб Я їх довершив, – ті діла, які Я роблю, свідчать про Мене, що Отець Мене послав (Івана 5:36).

Ознаки часу, які відбуваються всюди навколо нас, свідчать, що наблизився всьому кінець. Ми повинні бути дуже серйозними. Наші дрімотливі сили мають пробудитися до наполегливої праці.

Посвячені працівники повинні вийти на поле і з мудрістю просуватися вперед, розчищаючи дорогу Цареві та здобуваючи перемоги в нових місцях. Нехай трудівники Господа працюють з вірою й надією. Деякі з тих, для кого вони працюють, почують звістку і приймуть істину. Нехай вони звершують те, що їм наказав Бог. Їхній успіх відповідатиме їхній вірі. Святе Письмо закликає: «Коли ж комусь із вас бракує мудрості, хай просить у Бога, Який дає всім щедро і не докоряє, тож буде йому дано. Та нехай просить з вірою, без жодного сумніву. Бо хто має сумнів, той подібний до морської хвилі, котру підіймають та женуть вітри. Така людина хай не думає, що отримає щось від Господа» (Якова 1:5-7).

Як дивно, що люди, котрі стільки років мали світло істини, не несли факел істини в темні місця на Землі. Увесь світ спить. Господь закликає Свій народ прокинутися від сну. Мої брати і сестри, перестаньте засуджувати інших, натомість піддайте суровому суду ваші власні слова й мотиви. У нас немає часу на те, щоб використовувати методи противника... Заздрість, злість, ненависть, зневіру, які вирости сильними рослинами в саду душі, необхідно викорчувати й викинути, а їхнє місце мають зайняти любов, терпіння, великодушність, доброта, душевність, добро-сердечність, лагідність...

Поки світські люди поклоняються грошам та покладаються на них, Господь за Своїм провидінням узяв зі Своєї скарбниці дорогоцінний скарб і зробив його доступним для всіх. Він дав Своему народові можливість розповісти своїм друзям, сусідам і незнайомим людям про книгу «Наочні уроки Христа», у якій містяться дорогоцінні уроки Спасителя...

Христос доручив Своїй Церкві священне завдання, виконання якого вимагає самозречення на кожному кроці. Коли всі по-

бачать, що віруючі в Нього підносять хрест і несуть його за Ним шляхом самозречення, з готовністю роблячи все можливе, аби принести благословення тим, за кого помер Христос, це свідчення покаже силу християнства, і в серцях багатьох нині невірних виникне віра в Того, Хто віддав Своє життя задля спасіння грішного світу від вічної загибелі (Лист 43. 6 березня 1903. Люсинді Хол, одній з найближчих подруг Еллен Уайт).

Молитва – секрет сили

7 субота
березень

Сталося тими днями, що Він вийшов на гору помолитися і провів цілу ніч у молитві до Бога (Луки 6:12).

У Євангелії від Луки ми читаємо про Христа: «Сталося тими днями, що Він вийшов на гору помолитися і провів цілу ніч у молитві до Бога» (6:12). Мужі світу часто проводять цілі ночі, будуючи плани задля досягнення успіху; Ісус же провів багато ночей у молитві. Він був наодинці зі Своїм Отцем, щиро шукаючи Господа з голосінням великим та слізьми. Здавалося, що Він був у агонії душевної тривоги. Але чому? Він прийшов до Свого виноградника, щоб отримати належне Йому, проте був відкинутий, зневажений. Потім вони [Його вороги] будували плани, щоб розіп'яти Христа. На Нього все більше й більше... напосідали сили сатани. Опір, який священники і правителі чинили Його праці, був порівнянний з переконливими доказами Його Божественності. Вони заздрили Ісусові, бо Він володів силою, яка притягувала до Нього людей. Його мова була добре поставлена. Він був просто скарбницею знань, а Його притчі та приклади пояснювали істину простому народові. Завдяки Його повчанням люди, котрі не могли здобути правду з книг, змогли дізнатися про неї з образів природи.

Однак ті, кому було довірене Слово Боже, щоб вони правильно тлумачили Писання, відкинули і не прийняли посланого Небом Учителя. Христос бачив, що їхній дух і принципи повністю суперечать Священному Писанню. Він побачив, що Слово Боже хибно тлумачать і неправильно використовують. Він розумів, як важко буде навчити людей правильно читати Писання, адже їхні вчителі читають його крізь призму власного спотвореного судження. Що

Він міг зробити, аби пом'якшити й підкорити їхні серця? Це було основною думкою Його молитви.

Можливо, єврейський народ і покався б, якби захотів, але він був одягнений в одержі самовпевненості. Євреї вважали себе нащадками Авраама і заявляли, що кожна дана Ізраїлеві обітниця, призначена для них. Утім, Ізраїль Божий – це навернені, а не прямі нащадки Авраама. «Отож, які переваги мають юдеї, або яка користь з обрізання? Велика – у всіх відношеннях. Насамперед їм були довірені Слова Божі» (Римл. 3:1, 2). «Бо не той юдей, хто є ним з вигляду; не те обрізання, що є назовні, на тілі. Але той юдей, хто всередині такий; і те обрізання, що є в серці за Духом, а не за буквою; і йому похвала не від людей, а від Бога» (2:28, 29) (Рукопис 31а. 7 березня 1898. «Свої Його не прийняли»).

Зробіть Бога першим, останнім і найкращим у всьому

8 неділя
березень

Нехай кожний уважає нас за слуг Христових та управителів Божих таємниць. Від управителів вимагається, щоб кожний був вірний (1 Кор. 4:1, 2).

Учасники Божої справи звершують її добре тільки тому, що з ними перебуває Бог, виконуючи цю працю. У такому разі чи повинні ми хвалити людей та дякувати людині, відмовляючись визнавати Бога? Якщо ми так вчинимо, Бог не сприятиме нам. Коли людина ставить себе на перше місце, а Бога – на друге, вона показує, що втрачає свою мудрість і праведність. Усе, що будь-коли звершувалося для відродження морального образу Бога в людині, звершується тому, що Бог – сила працівника. Христос сказав у Своїй молитві до Отця: «Вічне життя є те, щоб знали Тебе, єдиного істинного Бога, і Того, Кого Ти послав, – Ісуса Христа» (Івана 17:3).

Нехай кожен управитель розуміє, що, намагаючись поширювати Божу славу в нашому світі, незалежно від того, чи стоїть він перед язичниками чи можновладцями, він повинен зробити Бога першим, останнім і найкращим у всьому. Істинний християнин

усвідомлює, що має право називатися так тільки тоді, коли постійно, невпинно і все сильніше звеличує Христа...

«Від управителів вимагається, щоб кожний був вірний» (1 Кор. 4:2). Коли ми вірно поширюємо вістку про Бога, наші спонукання перебуватимуть під Божественним керівництвом і ми постійно зростатимемо духовно й інтелектуально. Проте коли люди об'єднуються, щоб звеличувати інших людей, але мало що можуть розповісти про Бога, вони слабкі. Бог залишить тих, хто не визнає Його, всіляко намагаючись піднести людину. Тільки сила Христа може відновити зруйнований механізм людського тіла. Нехай усюди і скрізь інші люди бачать, що ви прославляєте Бога. Нехай людина буде в тіні, а Господь стане єдиною надією людства. Кожна людина має прикріпити свій дім до вічної Скелі – Ісуса Христа; тоді він вистойть і в дощ, і в бурю.

Бог допоможе людині усвідомити, що тільки Він може спасти збентежену душу. Усіх, хто встане під Його прапор, Він навчить бути вірними слугами Його благодаті. Людина не може виявити більшу слабкість, ніж вважаючи, що знайде більше визнання в очах людей, якщо виключить Бога зі своїх зібрань. Господь має бути понад усе. Мудрість найвизначнішої людини – лише глупота в Його очах.

Бог дав людині нетлінні принципи, перед якими кожна земна влада свого часу має схилитися. Він довірив нам істину. Дорогоцінні промені світла мають бути не приховані під посудиною, а світити всім у домі (Рукопис 21. 8 березня 1899. «Віддайте Господу славу»).

План битви відкритий

9 понеділок
березень

Адже наша боротьба не з тілом і кров'ю, але з початками, з владами, зі світовими правителями темряви цього віку, з піднебесними духами злоби (Ефес. 6:12).

Наш Небесний Отець явлений нам у Христі. У Ньому відкривається завіса, що приховує Божу славу від наших очей. Біблія показує нам Бога у високому святому місці, не в бездіяльності, не в мовчанні і не на самоті, а в оточенні десятків і сотень мільйонів святих розумних істот, які чекають Його вказівок та відзначають усі неправильні вчинки, спрямовані проти Божих дітей...

Нехай люди, котрі виявляють так мало безкорисливої зацікавленості до викуплених кров'ю Христа, пам'ятають, що Господь поставиться до них так само байдуже, як вони ставилися до своїх нужденних братів. Кожен несправедливий учинок, обкрадання й утиск записані в книгах. Кожен, хто обманює людей, створених за образом Божим, співпрацює з великим ворогом Бога й людини та отримає від руки Господа подвійно за всі ці справи. Сатана діє постійно, із жахливою мстивістю, а люди разом зі злими ангелами ранять душі Божих дітей і шкодять їм. Господь бачить; Господь чує плач Свого народу.

Спаситель не приховав від Своїх послідовників план битви. Він розповів Своему народові про велику боротьбу і виголосив їм слова підбадьорення. Він велить їм не вступати в битву, не врахувавши при цьому можливі наслідки; але водночас запевняє їх, що вони не самотні в цій боротьбі і що надприродні сили дозволять слабким, якщо вони вірять у Нього, стати сильними й виступити проти злих сил, котрі повстануть проти них. Господь указує їм на небесний Усесвіт і запевняє, що святі істоти борються з початками, з владами, зі світовими правителями темряви цього віку, з піднебесними духами злоби.

Божі діти співпрацюють з усіма невидимими силами світла. Серед них також Той, Хто вищий за ангелів; Святий Дух, представник Вождя війська Господнього, сходить, щоб керувати боротьбою. У нас може бути багато вад, незліченна кількість помилок та гріхів, але прощення призначене для всіх, хто з покірним серцем покається у своїх гріхах і залишить їх. До них послані ангели світла, щоб надати їм усю необхідну допомогу (Лист 102а. 9 березня 1896. О. А. Тейту, тогочасному керівникові відділу збуту *Review and Herald*,).

Плекайте ті самі думки

10 вівторок
березень

Плекайте в собі ті самі думки, що й у Христі Ісусі. Він, маючи Божу природу, не вважав посяганням бути рівним Богові, але понизив Самого Себе, прийнявши образ раба, постав у подобі людини, і з вигляду був як людина (Филип. 2:5-7).

Даниїл був зовсім юним, коли його повели в полон до Вавилону. Йому було близько 15 чи 16 років, оскільки він названий юнаком, що свідчить про його молодий вік. Чому Даниїл відмовився їсти за розкішним царським столом? Чому відмовився від уживання вина, коли за наказом царя його поставили перед юнаком? Він побоювався, що йому сподобається пити вино, тому віддав перевагу воді.

Даниїл міг би сказати, що бенкет за царським столом і наказ царя не дають йому іншого вибору. Однак він та його друзі вирішили порадитися. Вони ретельно розглянули питання про те, чи поліпшать свої фізичні й розумові здібності за допомогою вина. Юнаки дослідили цю тему дуже старанно та вирішили, що само собою вино є пасткою. Їм була відома історія Надава й Авігу, яка дійшла до них у пергаментних сувоях. Уживання вина цими священиками посилювало їхню любов до нього. Вони пили вино перед священним служінням у святині. Їхні почуття були сплутаними. Вони не могли розрізнити священний і чужий вогонь. У такому стані помутніння Надав та Авігу вчинили те, що Господь заборонив робити служителям святині. Вони поклали чужий вогонь у кадильниці, коли їм було прямо наказано використовувати лише священний вогонь, який запалив Сам Господь та який ніколи не згасав...

Крім того, ці юні полонені врахували, що цар завжди просив благословення перед їжею, звертаючись до своїх ідолів як до божества. Він виділив частину їжі й вина, щоб піднести ідолам, яким поклонявся. Цей учинок, згідно з релігійним ученням вавилонян, посвячував усю їжу і вино язичницькому богові. Даниїл і троє його братів вважали, що сидіти за столом, де практикується таке ідолопоклонство, означає дискредитувати Бога Небес. Ці четверо юнаків вирішили, що не можуть сидіти за царським столом і споживати запропоновані їм страви й вино, які були посвячені богові-ідолу... Цим юнаки виявили не зухвалість, а непохитну любов до істини і праведності. Вони не мали наміру виділитися, однак змушені були це зробити, інакше викривили б свої шляхи при дворах Вавилону (Рукопис 122. 10 березня 1897. «Даниїл»).

Тоді Єлисей помолився, сказавши: Господи, відкрий, будь ласка, його очі, аби він побачив! І Господь відкрив очі слуги. Він побачив, що все узгір'я навколо Єлисея повне кінноти й вогненних колісниць (2 Цар. 6:17).

Мало хто роздумує про невидимі сили. Люди виконують свою роль або для Бога, або для сатани, для Князя світла чи князя темряви. Увага всього Неба прикута до людей, котрі здаються такими активними, але при цьому зовсім не думають про невидиме. Їхні думки не про Слово Боже і його настанови. Якби вони почули Слово Боже, то здивувалися б, що існують сили – добрі та злі, – які стежать за кожним словом і вчинком. Ці сили присутні на кожній діловій зустрічі, нараді і на богослужінні. На цих зібраннях присутні більше слухачів, ніж можна побачити звичайним зором, і кожен має свою роботу. Невидимі сили співпрацюють або з Богом, або із сатаною, діючи могутніше й постійніше, ніж люди. Час від часу небесні істоти відхиляють завісу, що приховує невидимий світ, аби відвернути наші думки від повсякденної суєти й поспіху, щоб ми могли подумати про тих незримих свідків, яким відомо все, що ми робимо і говоримо, коли ми зайняті справами або коли думаємо, що перебуваємо на самоті.

Господь бажає, щоб наше сприйняття було гострим, щоб ми розуміли: ці могутні сили, які відвідують наш світ, взяли активну участь у всій праці, яку ми назвали своєю. Небесні істоти – це ангели-служителі, вони часто набувають вигляду людей. Як незнайомці, вони спілкуються з тими, хто зайнятий Божою справою. У пустельних місцях вони були супутниками мандрівника у хвилину небезпеки. На кораблях під час штормів ангели в людській подобі проголошували слова підбадьорення, щоб послабити страх та вселити надію в годину випробувань, а пасажери думали, що це хтось із них, людина, з якою вони раніше не розмовляли.

Багато хто за різних обставин прислухався до голосів жителів інших світів. Вони приходили, аби брати участь у цьому житті. Вони виступали на зборах, розповідали перед зібранням людську історію і звершували те, що неможливо було зробити силами людей. Знову і знову ангели були воєначальниками ар-

90

мій. Їх посиляли, щоб зупиняти епідемії. Сім'ї ділилися з ними скромною трапезою. Часто вони з'являлися як утомлені подорожні, які потребували притулку на ніч.

Нам потрібно краще розуміти діяльність цих ангельських посланців (Рукопис 39. 11 березня 1898. «День розплати»).

Божа справа – наш обов'язок

12 четвер
березень

Адже Бог у Христі примирив світ із Собою, не зараховуючи їм їхні переступи, і доручив нам слово примирення (2 Кор. 5:19).

Як би впевнено людина не претендувала на володіння мудрістю і знанням, якщо Святий Дух не навчає її, вона є невігласом у духовних питаннях. Вона може поводитися з істиною так, що її серце отримає мало пізнання...

Повністю покладайтесь на Того, Хто єдиний може зберегти людські душі відданими Його справі, Хто може наповнити їх Своїм Духом та безкорисливою любов'ю один до одного, дозволивши їм нести свідчення про те, що Бог послав у світ Свого Сина задля спасіння грішників...

Мотив справжньої самопожертви – любов до Господа Ісуса, яка настільки сильна, що робить Його ярмо легким і любим та спонукає людей навчатися Його лагідності й покорі...

Божі слуги мають одну спільну справу. Їхня мета – повернути людей до чистої істини Божого Слова. Вони не повинні прив'язувати людей до себе, щоб ті повторювали все, що їм скажуть, і виконували всі пропозиції, які почують.

Христос – основа кожної істинної церкви. Усі, кого привели до нової віри, повинні утвердитися в Ньому. Необхідно зупинитися на ясних, простих істинах Євангелія. Розп'ятий Христос як викуп за гріх – ось велика центральна істина Євангелія, навколо якої об'єднуються та від якої залежать усі інші істини.

Усі істини, правильно сприйняті, здобувають свою цінність і важливість від їхнього зв'язку з центральною істиною. У посланнях апостола Павла цей факт вирізняється з царською гідністю. Апостол закликає всіх учителів Слова вказувати душам на Христа як єдиний засіб спасіння. «А я не став би хвалитися ні-

чим іншим, – каже він, – як тільки хрестом Господа нашого Ісуса Христа, яким для мене розп'ятий світ, а я для світу» (Гал. 6:14)...

Нехай ніхто не намагається звернути увагу людей на нього. Сам Бог – Засновник Своєї Церкви, і ми маємо незмінну обітницю Господа про те, що Його присутність і захист будуть дані всім Його вірним послідовникам, які слухняні Божественним порадам. До кінця часу Христос має залишатися Першим. Він – Джерело життя і сили, справедливості і святості для всіх, хто несе Його ярмо та навчається від Нього лагідності й покорі. Він не потерпить самовихваляння (Лист 39. 12 березня 1902. Пастору-євангелісту Е. Е. Френку).

Вивчаючи Писання

13 п'ятниця
березень

Усе Писання богонатхненне й корисне для навчання, для докору, для виправлення, для виховання в праведності, щоб Божя людина була досконала, на всяке добре діло готова (2 Тим. 3:16,17).

Одна частина Писання є ключем, який відкриває іншу його частину. Людські гіпотези нічого не варті. Необхідно виявляти велику обережність, щоб не допустити хибних людських висновків. Кожен учень має бути освіченим, щоб чітко тлумачити Слово відповідно до прикладу, поданого Христом у Його вченні. Він не сказав нічого, що б задовольнило цікавість або підігріло честолюбні задуми. Христос не пропонував абстрактних теорій, натомість навчав істин, необхідних для розвитку особистості, істин, які покращать здатність людини пізнавати Бога та примножать її можливості звершувати добро. Спаситель викладав істини, котрі стосувалися як земного життя, так і вічності. Ми читаємо, що багато людей залюбки слухало Його. Усі «дивувалися з Його вчення, бо слова Його мали владу» (Луки 4:32).

Нам не потрібно обтяжувати свій розум заради якогось надуманого пояснення слів Писання, як це робили єврейські вчителі. Вони посилалися на ідеї й традиції рабинів, бентежачи слухачів. Людські заповіді вони видавали за Боже вчення. Ми не повинні шукати одкровень, які не були відкриті в Слові Божому. Ми ма-

ємо представити зрозуміле тлумачення Біблії з простотою Христа. Люди, котрі займають високі посади у світі, будуть зачаровані простим зрозумілим викладом істини зі Священного Писання.

Мені було відкрито, що в цей час церкви не просунулися в пізнанні істини, але якщо вчителі істини візьмуть на себе обов'язок, чітко окреслений у Писанні, багато хто твердо стоятиме на фундаменті вічної істини. Чимало людей знає більше, ніж будь-коли раніше, про істину, дану для цих останніх днів...

Нехай кожен ваш крок стане кроком на шляху до істинного навернення, до беззастережного посвячення серця, розуму, душі й сил для служіння Господу. Нехай все, що ви робите, сприяє істинному відродженню думок, слів, учинків і характеру. Відрізняйте істину від омани та не дозволяйте ворогові допомогою вашої мови створювати в умах слухачів оманливі образи. Завжди перед дітьми і молоддю ставте на перше місце любов Христа і частіше повторюйте їм Його прості уроки (Лист 111. 13 березня 1904. Пастору Г. І. Батлеру, тодішньому президенту Південного уніону).

Бог – Сторож справедливості й милості

14 ^{субота}
березень

Адже очі Господні оглядають усю землю, аби підтримувати тих людей, чиє серце цілковито віддане Йому (2 Хронік 16:9).

Кожен працівник повинен зосередитися на Божій справі та втілювати принципи Слова Божого у своєму повсякденному житті. Мої брати і сестри, ви маєте перемогти ті риси характеру, які легко вас збуджують. Очистіть себе і будьте чисті. Вам необхідно померти для себе і дозволити Христу жити у вас. Покірно ходіть перед Богом. Нехай ваше життя буде відзначене тільки правильними принципами...

Нехай Слово буде вашим проводирем, мірилом усіх ваших учинків. Воно навчить вас благородних манер, благочестивої поведінки, правильного судження. Вивчайте Слово. Особливо коли зустрічаєте труднощі, шукайте в Слові настанови, які допоможуть вам знайти правильний вихід. Просіть Божого керівництва. Ніколи не робіть

того, що Господь забороняє у Своєму Слові, натомість намагайтеся виконувати біблійні поради. «Дослідіть Писання! Бо ви думаєте через них мати вічне життя, – а вони свідчать про Мене» (Івана 5:39).

Христос прийшов, аби провести реформу та повернути всіх до Себе. Його воля буде і на Землі, як на Небі. Якщо ви розумієте, які реформи вам необхідно здійснити, тоді з неослабною сміливістю й мужністю рухайтесь до кінця. Не сподівайтесь, що вам вдасться втілити чисті, піднесені принципи реформи без особливих зусиль та опору. Боже Слово ясно навчає: усі, хто побожно житиме в Христі Ісусі, зустрінуть гоніння з боку охочих зруйнувати те, що Бог називає істиною і праведністю...

Немає такої дії в нашому житті, у яку Господь не вникав би, ані справи, яка не була б цінною в Його очах. Він проголошує: «І ось, Я з вами по всі дні аж до кінця віку!» (Матв. 28:20). Бог – щит і укриття для Свого народу. Він простягає руки до Своїх дітей, і доки вони перебувають у Його обіймах, ніхто не може пошкодити їм.

Бог – також Сторож справедливості й милості. Він бачить, як ми ставимося до своїх співпрацівників у Божій справі. Від Нього не прихована жодна найменша дія, яка може вплинути на права тих, кого Він вважає Своею спадщиною. Господь відновить Свою справедливість на очах у тих, хто застосовує зло та заподіює його ближнім. Він розрізняє мотиви кожної дії... І якщо ви називаєте себе послідовниками Того, Хто є Сторожем істини і праведності, значить також повинні зберігати істину в усій її чистоті. У кожному вашому вчинку має виявлятися тверде почуття вірності і справедливості (Лист 94. 14 березня 1907. Співробітникам санаторію в Болдо).

Час діяти

15 неділя
березень

Волай на все горло, не стримуйся; піднеси свій голос, як труба, вказуючи Моєму народові на його провини, і нащадкам Якова на їхні беззаконня! (Ісаї 58:1).

Настав час називати речі своїми іменами. Зовсім скоро істина переможе, тому ті, хто довгий час вагався, мають зайняти рішучу позицію за або проти Божого Закону. Постануть люди, котрі, озброївшись теоріями, що спотворюють Слово Боже, підриватимуть

основу істини, яка так дбайливо і надійно встановлювалася та була закарбована силою Святого Духа. Нам необхідно постійно оживляти давні істини, щоб ми могли з мудрістю протистояти хибним теоріям ворога. Між істиною й оманю не може бути єдності. Єдність із заблудлими ми зможемо знайти тільки тоді, коли вони навернуться.

Бог є. І Він наказав мені сказати: ми маємо відстоювати Його істину, щоб могли вирвати з корінням усі злі й хибні теорії, які очікують нас попереду. Багато умів потрапили до пастки, бо тривалий час довіряли тому, хто годував їх гарними науковими байками.

Ми можемо приготуватися до майбутньої кризи. Люди порушили Божий Закон. Результати цього видно в нечестивому правлінні й беззаконні, що панує у світі. Життя людини не вважають великою цінністю. Скрізь розростається дух невдоволення.

Жителі допотопного світу були знищені, оскільки, незважаючи на 120 років, протягом яких могли обрати між добром і злом, вони вирішили йти своїми порочними шляхами. Вони не оцінили дарованої їм Богом можливості покаятися й повернутися до Нього, тому були знищені потопом.

Сьогодні, напередодні великого знищення світу вогнем, Бог дарує нам час випробування та перевірки. Ми маємо можливість побачити, чи вірні Богові. Сатана прагне нав'язати людям думку, що вони можуть відродити світ своїми силами. Такі люди горять бажанням бути реформаторами, однак зазнають невдачі, бо не є співпрацівниками Христа. Чи можуть вони змінити інших, якщо не можуть змінити самих себе?..

Ми, як Божі свідки, повинні нести вістку всьому світові. Господь має безліч дітей, які ще не чули істину для теперішнього часу. І Божі служителі мають донести до них останнє застереження (Лист 12. 15 березня 1905. Дж. Е. Уайту).

Божя милість дає силу для боротьби

16 понеділок
березень

Бо для всіх людей з'явилася спасаюча Божя благодать (Тита 2:11).

Я пильную й очікую Приходу мого Господа. Однак я повинна не тільки пильнувати, молитися, чекати, а й старанно працювати.

Кожен наш учинок, наші відносини з ближніми, має регулювати Божий Закон. У жодному разі нам не слід ухилятися від істини і справедливості, бо Господь не потерпить жодного гріха, який завдає шкоди ближньому. Звертаючи погляди в небо, ми підносимо свої прохання до Бога, щоб Він допоміг нам зрощувати любов до ближніх. Ця любов походить від неперевершеної любові Ісуса Христа, Котрий викупив їх ціною Своєї крові. Так ми стаємо спроможними подолати навіть найсильніші, найпідступніші спокуси. Покірنا залежність від Бога – ось наша впевненість і сила. «Душе моя, сподівайся на Бога, бо тільки Він – світло мого обличчя і мій Бог» (Псал. 62:6; пор. 43:5)...

У будь-якому випадку ми повинні ставитися до ближніх (особливо якщо вони потрапили в скрутне становище) з великою увагою й повагою, адже вони мають так мало приводів для радості і так потребують допомоги. Кожна душа надто цінна, аби нею нехтувати. Вона – куплена Божа власність. Тих, кого вважають нікчемними, Господь поставить на величне місце, якщо вони довірятимуть Йому.

Божа милість приймає кожную людину такою, якою вона є, і працює над нею, як наставник, використовуючи всі принципи різнобічної освіти. Могутній вплив Божої милості діє на душу за методами Христа. Його Дух завдяки Своєму перетворювальному впливу працює над кожним порочним бажанням, кожною небажаною рисою характеру, доки нова рушійна сила не наповнить людину Святим Духом Божим та не сформує її за Божественним зразком.

Ніколи не забувайте, що думки формують учинки. Повторювані вчинки формують звички, а звички формують характер. Тому якщо ми звертатимемо увагу на незначні речі, то можемо бути впевнені, що й у великих питаннях зуміємо встояти.

Біблія має стати правилом нашого життя. Небожителі вражені, коли бачать людину, яка проповідує Слово, але не завжди застосовує його у своєму житті. Тільки мало хто розуміє, що насправді означає бути досконалим у Христі – одкровенні Божої волі. Ми прославитимемо Його Слово, якщо будемо жити, формувати свої звички й характер за принципами Слова (Лист 85. 16 березня 1896. Братові О. А. Олсену, президенту Генеральної Конференції).

Ми можемо перемогти, як переміг Христос

17 вівторок
березень

Який подібно до нас був випробуваний у всьому, за винятком гріха (Євр. 4:15).

Величезною ціною, долаючи сильний біль, таємничим для ангелів і людей чином Христос здобув людство. Він приховав Свою Божественність, залишив Свою славу і народився Немовлям у Вифлеємі. Він жив у людському тілі, але в згоді з Божим Законом, щоб засудити гріх у тілі та засвідчити всім небожителям, що Закон був установлений для життя, щастя, миру й вічно-го блага всіх, хто його дотримується...

Таємниця благочестя полягає в тому, що Рівний Богові мав приховати Свою Божественність у людському тілі, залишити всю Свою славу Правителя Небес і крок за кроком пройти стежкою приниження, витерпівши жорстокі суворі знущання. Безгрішний і чистий, Він стояв у залі суду. Він мав витримати тортури, бути засудженим й отримати вирок з уст того народу, який Він прийшов звільнити з рабства. Господь слави був відкинутий, принижений і зрештою – прибитий до хреста. З презирством за Його, на їхню думку, зазіхання вони били Його по обличчю.

Пилат оголосив Христа невинним, заявивши, що не знайшов у Ньому жодної вини. Однак, аби догодити юдеям, він наказав бичувати Його, а потім, побитого і зраненого, відвести на місце найжорстокішої страти – розп'яття. Велич Неба йшов, як агнець на заколення. Натопт глумився і насміхався над Ним, обрушував на Нього безліч несправедливих звинувачень. Вони прибили Ісуса до хреста. Здавалося, що юрба, у серцях якої померла остання крапля людяності, своїм ганьбленням значно обтяжувала і без того жорстокі страждання Сина Божого. Проте як овечка перед стрижами своїми мовчить, так і Він не відкривав Своїх уст. Він віддавав Своє життя за життя світу, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув...

Христос поніс на Собі гріхи всього світу. Він поніс на Собі наше покарання – Божий гнів за злочин. Його страждання посилювала спокуса подумати, що Бог залишив Його. Душа Спасителя мучилася під тиском жаху великої темряви. Він не міг

би бути випробуваний у всьому подібно до нас, якби не мав можливості впасти. Він був наділений свободою та підданий випробуванню, як Адам та будь-яка інша людина. Спокуса не буде спокусою, якщо людина поставлена в такі умови, коли не може згрішити. Спокуса приходить та їй опираються тоді, коли людина зазнає потужного спонукання припуститися неправильного вчинку, але, навіть усвідомлюючи це, вона вірою протистоїть такому спонуканню, заручившись Божественною силою (Рукопис 29. 17 березня 1899. «Принесений у жертву заради нас»).

Заклик до працівників

18 середа
березень

Як той чоловік, який, відходячи, залишив свій дім, дав своїм рабам владу, кожному його діло, а сторожеві наказав пильнувати (Марка 13:34).

Божі ангели готові й чекають, аби піти зі смиренними віруючими, котрі з Біблією в руках ідуть до тих, хто ще не знайшов цього світла, щоб сказати їм: «Так говорить Господь».

Богові необхідні люди, котрі отримали дар співу. Атмосфера Небес складається з мелодій хвали. Дуже часто слова священних пісень допомагають відкритися джерелам покаяння й віри. Спів – один з найсильніших засобів, здатних закарбувати духовні істини в серцях.

Нехай невеликі групи віруючих вийдуть уперед, як Господні місіонери, та виконають те, що Христос наказав Своїм першим апостолам. Нехай вони підуть по двоє в різні частини міст і понесуть Господню вістку застереження. Розкажіть людям історію Творіння, розкажіть, як після завершення Своєї праці Господь спочив і благословив суботній день, установивши його пам'ятником Свого творіння.

Віруючі, молоді й літні, мають пройти навчання, щоб іти і проголошувати цю останню вістку світові. І якщо вони покійно підуть, Божі ангели супроводжуватимуть їх, наставляючи, як підносити голос у молитві, як прославляти Бога в співі та як проголошувати вістку Євангелія для цього часу. Не можна втрачати ані хвилини...

Хто візьметься за працю, щоб навчити біблійної істини літніх і молодих? Хто понесе вістку, дотримуючись плану роботи, складе-

ного Самим Христом? У кожному місті є люди, які відчують потребу в служителях Євангелія. Нам потрібні віруючі, котрі будуть читати істину, жити істиною та проповідувати істину.

Брати, Христос закликає вас. Чи почуєте ви Його голос? Чи станете Його вісниками? Чи шукатимете загублених овець? Чи проповідуватимете Слово серйозно, але в покорі охочим його почути?

Юнаки та дівчата, візьміться за працю, до якої вас закликає Бог. Поділіться дивовижною історією хреста. Христос попровадить вас та навчить використовувати ваші здібності для доброї мети. Коли ви особисто зазнаєте життєдайного впливу Святого Духа та відчуєте бажання навчати інших, ваш розум буде оновлений і ви зможете передавати слова, які будуть новими й дивовижно прекрасними для ваших слухачів. Моліться Словом, співайте Слово, говоріть Слово...

Люди, котрі цілковито присвятили себе служінню, відчують духовну свободу, а животворна сила Христа принесе їм світло, мир і радість. Вплив спасенної істини освятить душу слухача (Лист 108. 18 березня 1907. Нашим братам у Грейсвілл, штат Теннессі).

Не відмовляйтеся від своєї обітниці

19 ^{четвер}
^{березень}

Роблячи добро, не втрачаймо запалу, бо свого часу пожемо, якщо не ослабнемо. Тому, поки маємо час, робімо добро всім, а найперше тим, які рідні у вірі (Гал. 6:9, 10).

Нехай ніхто, пообіцявши звершувати Божу справу, не відмовляється від своєї обітниці і не втримує те, що обіцяв віддати. Людина, яка наважиться скасувати дану Богові обіцянку, позбавляє себе права бути зарахованою до Божого народу в останній день суду. Слід відхиляти всі поради людей, котрі рекомендують вилучити кошти з Божої справи та вкласти їх в інші проекти. Бо Господь каже: «Збирайте ж собі скарби на небі». «Вкладайте свої кошти в Мою справу, щоб відкривати нові поля, щоб світло істини для теперішнього часу засяяло в усіх частинах світу».

Наскільки щедрим був дар, котрим Господь наділив людство! «Бо так Бог полюбив світ, що дав Свого Єдинородного Сина, щоб

кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне» (Івана 3:16). Господь Ісус віддав Своє життя за цей світ, аби показати нам досконалий приклад. Він зняв свої царські шати й вінець та прийшов на Землю, як людина. Він був випробуваний у всьому, як людина, але жодного разу не припустився помилки та не пішов власним шляхом. Його підтримувала Божя сила, Він отримував допомогу від Того, Котрий буде вірним помічником кожному, хто любить Його та дотримується Його Заповідей.

Христос був простим Сином бідного чоловіка, тому добре знав, як проходить дитинство бідняка. І коли під час Його служіння до Нього приносили дітей, щоб Він благословив їх, Ісус згадував матір, яка дала Йому життя. Він виявляв пошану до цих матерів, благословляючи їх та їхніх дітей. Христос обрав для Себе життя приниження й бідності, щоб від самого дитинства до зрілого віку показувати, що має означати життя для кожного члена людської сім'ї.

Хто став дитиною Божою, той повинен робити все зі свого боку, щоб шукати і спасати заблудлих овець. Він має використовувати будь-яку можливість, щоб донести до грішників слово життя і спасенню благодать Христа. Віруючі в істину повинні завжди пам'ятати про жертву Христа, Котрий, прийнявши людську природу, став прикладом для всіх людей (Лист 104. 19 березня 1907. Тим, хто приносить великі дари задля проповіді істини для теперішнього часу).

Засудження жадібності й заздрості

20 п'ятниця
березень

Ті ж, що хочуть збагачуватися, потрапляють у спокуси, у tenta, в численні нерозумні та шкідливі пожадання, які приводять людей до знищення і загибелі (1 Тим. 6:9).

Багато років тому Бог показав мені у видінні дещо про тебе і твою сім'ю. Рік тому у червні, зустрівшись з іншою заблуканою сім'єю, я згадала про тебе, твого чоловіка й дітей і подумки повернулася в минулі роки. Я бачила, як ти дивилася на свого чоловіка з якимось страхом ревнощів. Його серце належало тобі, однак ти боялася, що він думатиме про інших, котрі навіть не зацікавлені в його увазі... Твої побоювання не мали жодних під-

100

став. Утім, цей страх супроводжує тебе все ваше подружнє життя. Ти провела багато годин у зайвих переживаннях, ретельно і в дусі засудження обдумуючи слова й учинки твого чоловіка та споруджуючи на них хибне уявлення.

Сатана тільки й чекав, щоб виконати свою місію... і затьмарити щастя сім'ї, яке могло бути повноцінним. Мені було показано, що цей дух ревнощів – лютий, як пекло. Він охолоджує почуття між чоловіком і дружиною. Діти дуже добре розуміють, що відчуває їхня мати. Її смуток і занепокоєння пробуджують співчуття в їхніх серцях, і вони... більшою або меншою мірою відчужуються від батька. Усе це нещастя було спочатку надуманим. Сатана перебільшив значення невинних слів та дій, виставивши їх як провини (Лист 9. 1864).

Тобі, брате П. [чоловік згаданої вище сестри], також необхідно докласти зусиль, щоб перемогти свій егоїзм. Ти надто високо поставив себе і так сильно любиш гроші, що кожна копійка здається тобі значущою. Любов до грошей, бажання накопичувати і зберігати змінили благородство твого характеру. Ти заробив певну суму грошей, але як багато втратив! Якою ціною вони тобі дісталися! Ти безсердечно приніс у жертву спасенну силу віри й істини.

Брати, які вірять в істину для теперішнього часу, повинні залишити ці сумнівні справи (такі як покупка патентів). Знайди собі надійне заняття, навіть якщо твій прибуток буде невеликим і тобі доведеться багато чого змінити. Багато з наших братів вкладають гроші в покупку патентів, що здається їм багатообіцяльним. Однак зрозумівши, що потрапили до пастки, вони відчують велике розчарування. Їхні кошти, які мали підтримати їхні сім'ї й принести користь справі просування істини, згорають. Далі йдуть докори сумління, самобичування, співчуття. Дехто з них втрачає впевненість, духовну радість і, як наслідок, – здоров'я (Лист 9. 1863. Віруючому ранніх часів адвентизму).

Релігія в сім'ї

21 субота
березень

Повчай юнака на початку його шляху, і він не зверне з нього, навіть коли постаріє (Прип. 22:6).

Повчальний вплив сімейного життя має вирішальну силу до добра або до зла. Зазвичай, такий вплив тихий і поступовий, але якщо він походить від праведних учинків, то має величезну цінність. Христос прийшов у цей світ, щоб стати для нас прикладом, виявити в словах і вчинках характер, яким повинні володіти члени Божої родини. Господь прийшов, аби благословити і спасти людство, відновити чоловіків та жінок у статусі синів і дочок Божих. Заради цього Він упокорив Себе, зійшовши з найвищого становища до найнижчого.

На Небесній нараді було вирішено, що матір'ю Спасителя має стати чиста, побожна діва, аж ніяк не багата за мірками цього світу. Зневажене багатьма селище Назарет було обране Його домом. Йосип, земний батько Месії, був теслею, і Той, Хто дав повеління, щоб кожен юнак в Ізраїлі освоював якесь ремесло, Сам навчався ремесла теслі. Ніхто не повинен соромитися чесної бідності. Протягом 30 років Христос належав Своїм батькам та підтримував Свою сім'ю, працюючи власними руками. Він не вважав принизливим для Себе навчатися цього ремесла, навпаки, це було честю для Нього, тому обов'язок кожної людини – корисна, чесна праця...

Наш священний серйозний обов'язок – турбуватися про тих, за кого помер Христос, навчати дітей не прив'язуватися до речей цього світу, не витратити сили і час на порожні заняття. Якщо матері хочуть наставити своїх дітей у праведності, вони самі повинні бути ученицями в школі Христа. Мати-християнка проводитиме багато часу в молитві, бо саме вдома діти мають навчитися бути вірними Божому керівництву. Їх необхідно навчати з терпінням і стриманістю. Різке, нестримане зауваження ніколи не приведе до перетворення. Батьки й матері припускаються тяжкого гріха, коли своїми нестриманими вчинками навчають дітей не стримувати свою вдачу та коли виховують їх неправильними методами. Дітей слід виховувати так, щоб вони могли зайняти своє місце в небесній сім'ї...

Серце істинної матері-християнки наповнене співчуттям до всіх, із ким вона зустрічається. З невпинною старанністю вона намагається повернути вперті душі до Христа. Його силою вона може здійснити багато чого. Ті ж, хто не має своїх дітей, також несуть певну відповідальність. Більшість із них має можливість прийняти у своїх оселях сиріт і безпритульних. Таким чином вони зможуть виявити чесноти Христа, яких так потребує наш світ (Рукопис 34. 21 березня 1899. «Життя вдома»).

О, людино, Він сказав тобі, що є добре, і чого Господь очікує від тебе, а саме: щоб ти дотримувався правосуддя, любив чинити милосердя і в покорі ходив з твоїм Богом! (Михея 6:8).

Між слугами сатани і небесними істотами точиться постійна боротьба. У цьому житті сатана веде гру за душі людей. Якби ми побачили приховані небезпеки спокус, котрі здаються привабливими, якби могли побачити згубні мотиви сатани, наскільки більше обережність ми виявили б у своїх справах. Ми б менше поклалися на людську мудрість і більше довіряли Богові. Та коли наш духовний зір притуплюється, ми перестаємо помічати те, що веде Божий народ з безпечного шляху на слизьку ненадійну дорогу.

Господь може сформувати і влаштувати життя людини доконалим чином та поставити її на віковій скелі. Проте коли людина виявляє егоїзм і самолюбство, ангели відчувають глибокий смуток, бо знають, що такі люди сіятимуть у розумі інших кукіль, який свого часу проросте і принесе плід. Єдино безпечний шлях для кожної людини – покірно ходити перед Богом. Тільки так вона зможе пильнувати в молитві. Інакше вона просто промовлятиме правильні слова, але серце буде далеко...

Багато хто настільки затьмарив свій розум зарозумілістю, що абсолютно впевнений у своїй правоті там, де їм варто бути обережнішими. Якби такі люди побачили, як легко егоїзм і духовна гордість переплітаються з уявним посвяченням справі Божій та як, допускаючи таке, вони опоганюють цю справу і спотворюють священний образ, вони б благали Бога: «Помаж мої очі небесним бальзамом, щоб я міг ясно бачити, що відбувається». Якщо вони не виявлять повної покорі серця й чистоти вчинків, їхнє життя стане схоже на суцільну низку помилок. Один хибний крок, зроблений через нестачу віри, призвів до безлічі руйнівних обставин. Людина не вважає великим злом дозволити сатані здобути перемогу в малому, навіть якщо при цьому порушуються вічні цінності. Утім, одна помилка призводить до цілої послідовності помилок, а потім до заздрості, ревнощів і недобрих підозр щодо Божих дій.

Коли ж народ Божий навчиться мудрості? Справжня релігія Ісуса Христа має насамперед виявляти милість і благодать

Господа в повсякденних справах. Бог у Христі завжди поруч із нами. Так, Він поруч із тими, хто кличе до Нього в простоті й щирості, усвідомлюючи свою велику потребу в небесній мудрості (Рукопис 43. 22 березня 1898. «Пам'ятайте минуле»).

Бог відкриває таємниці

23 понеділок
березень

Те, що скрите, належить Господу, нашому Богу, а відкрите – нам та нашим дітям навіки, щоб ми виконували всі слова цього Закону (П. Зак. 29:28).

У минулі століття Господь Бог відкривав Свої таємниці Своїм пророкам, і Він робить це й сьогодні. Для Нього ясно відкрите як сьогодні, так і майбутнє, і Він показує Своїм слугам, що чекає їх попереду. Усезнаючий Бог дивився крізь століття та провіщав через Своїх пророків виникнення й падіння царств за сотні років до того, як передречене збувалося. Божий голос звучить луною крізь багато століть, попереджаючи людину про те, що має статися. Царі та князі сходять на престולי призначеного часу. Вони вважають, що здійснюють власні наміри, але насправді здійснюють Божі слова, відкриті через пророків. Вони просто виконують роль у здійсненні великих Господніх задумів. Події шикуються в ряд, звершуючи Боже слово.

Невіруючі й безбожники не розрізняють ознак часу. Через свою байдужість вони відмовляються прийняти богонатхненні Писання. Проте коли люди, називаючись християнами, зневажливо говорять про шляхи й методи, які обирає великий Я Є, щоб зробити явними Свої наміри, вони показують, що не знають ані Писання, ані сили Божої.

Творець знає, з якою складовою людської природи Йому необхідно працювати. Він знає, який засіб застосувати задля досягнення бажаного результату. Християнин, який приймає істину, цілісну істину, і нічого крім істини, розглядатиме біблійну історію в правдивому світлі. Минуле – історія ізраїльського народу від початку до кінця – може відкрити її дослідникові світло та продовжувати відкривати дедалі більше світла. Тому не варто ставитися до цієї історії з презирством, називаючи її «темним віками».

Слово людини ненадійне, і хто робить його своєю опорою, той не матиме впевненості і зрештою зазнає катастрофи. Однак Боже Слово – непорушне. Воно стоїть вічно. Христос проголосив: «Запевняю вас: доки будуть існувати небо й земля, жодна йота, жодна риска із Закону не зникне – все збудеться» (Матв. 5:18). Боже Слово буде дієвим усю вічність.

Бог живий і царює. Його слава не обмежується храмами, побудованими людськими руками. Він не приховав Небеса від Свого народу. Як за днів стародавнього Ізраїлю, так і в наші дні Бог відкриває Свої таємниці Своїм слугам, пророкам (Рукопис 39. 23 березня 1899. «Вірність чи зрада»).

Обдаровані славною природою 24 вівторок березень

Адже наше життя – на небесах, звідки й очікуємо Спасителя, Господа Ісуса Христа, Котрий силою, якою Він може все підкорити Собі, перемінить наше принижене тіло так, щоб воно було подібне до Його прославленого тіла (Филип. 3:20, 21).

Скоро ми побачимо Нове Небо і Нову Землю, у яких проживає праведність. Господь відкрив мені, що Святий Дух допоможе нам приготувати наші фізичні, розумові й моральні сили, щоб звершити Його працю з усією чистотою і благородством, без єдиної плями сатанинської науки, здатної спотворити залишений нам Христом образ. Освячені праведністю сили й здібності будуть задіяні в справі, зміцнені та приготовлені для виконання небесних вказівок.

Хто застосував у житті ті два таланти, які були довірені йому в цьому житті, той у майбутньому покаже, що його таланти не були підроблені. І тоді вони принесуть користь для більш піднесеної й благородної справи. Бог має певну працю для кожної людини. Учасники Божественної природи, вільні від морального розтління, яке полонило світ, виявлять чистоту в житті вже в цей час підготовки до вічності. Вони живуть за небесними правилами вже тут, на землі, виявляючи Божественну природу в усіх справах. Жоден обманщик не ввійде в небесні двори. Там не буде ні обманщиків, ні лицемірів, ні перелюбників, ні деспотів. Такі ніколи не побачать Його обличчя.

Коли Христос прийде, Він візьме тих, хто очистив себе через послух істині. Деякі з людей, котрі зараз живуть активним життям, зійдуть у могилу, інші ж зустрічатимуть Його живими, і Він перетворить їх. Смертне зодягнеться в безсмертя, а наші тлінні, схильні до хвороб тіла перетворюються на нетлінні. Тоді ми отримаємо іншу природу. Тіла всіх, хто очистив себе через послух істині, будуть прославлені...

Небеса сповнені Божої слави. Що я можу сказати, аби пробудити практично паралізовані почуття багатьох молодих і зрілих людей та зруйнувати прокляття вправного обманщика, який скоує їх. Я бажаю, щоб вони побачили, як багато втрачають через те, що не спрямовують усі сили розуму й духу на те, щоб виконати Заповіді Божі, та не застосовують свої таланти в духовній праці. Якщо вони задумуються над цим і навернуться, то зможуть підготуватися і стати членами царської сім'ї, удосконалюючи християнський характер для величної мети (Рукопис 36. 24 березня 1906. «Урочисте застереження»).

Христос черпав уроки з природи 25 середа березень

І якщо траву, що нині на полі, а завтра вкидають до печі, Бог отак одягає, то наскільки більше одягне вас, маловіри? (Луки 12:28).

Бог спонукає нас споглядати Його діла у світі природи. Він бажає, щоб ми звернули свій розум від вивчення штучного до вивчення природного. Ми зможемо краще зрозуміти це, якщо підніmemo свій погляд на Божі гори та розглянемо діла, які звершила Його рука. Вони – результат Його праці. Рука Господа сформувала гори, установила їх на своєму місці, і вони не можуть зрушити з місця без Його повеління. Вітер, сонце, дощ, сніг, лід – усе це інструменти для здійснення Його волі.

Чи варто дивуватися, що Христос, Котрий створив усе навкруги, обрав Своєю святинею відкрите повітря і бажає перебувати в оточенні власного творіння?.. Ісус черпав уроки духовних настанов з явищ природи, добре відомих Його слухачам. Він використовував ці образи як ілюстрації істини. Спаситель

106

зривав лілії, квіти долин, і дарував дітям. Такими простими прикладами Він проголошував істину Свого Слова. Слово Боже і навколишня природа – наші підручники. Бог розсіпав перед нашим поглядом красоти природи та із задоволенням і батьківською радістю спостерігає, як Його діти насолоджуються прекрасними навколишніми творіннями.

Коріння дерева виконують подвійну роль. Вони роблять дерево стійким, оскільки міцно тримаються за ґрунт, а також вбирають необхідні речовини. Щось подібне відбувається в житті християнина. Якщо він міцно з'єднаний із Христом, як з міцним стовбуром, отримуючи живлення від Нього, то потоки духовної сили наповнять його гілки. Чи може засохнути листя такого дерева? Ніколи! Поки душа тягнеться до Христа, немає небезпеки, що листя засохне, опадє й зігниє. Якщо випробування нагрянуть, немов буря, вони не зможуть уразити справжнього християнина. Він черпає мотиви своїх дій з глибокої любові до свого Викупителя. Його любов до Господа істинна і свята. Про такого радісного люб'язного християнина Ісус каже: «Ви є Моїми свідками...» (Ісаї 43:10).

Люди, котрі зверталися по допомогу до Бога та повірили посланим з Неба вісткам, упевнені: якщо вони визнають свої гріхи, то Він, вірний і праведний, простить їм гріхи й очистить їх від усякої неправедності. Наш Бог поставив за порукою Свого Слова власні велич та безмежність, щоб дати прощення і мир кожному, хто прийде до Нього в ім'я Ісуса (Рукопис 16. 25 березня 1897. «Принципи освіти»).

Наш християнський досвід має бути живим

26 четвер
березень

Раджу тобі купити в Мене золото, очищене у вогні, щоб багатитися, та білий одяг, щоб зодягнутися, аби не видно було сорому твоєї наготи, та мазь, щоб помазати твої очі, аби ти бачив. Кого Я люблю, того докоряю і караю. Будь же ревний і покайся! (Об'явл. 3:18, 19).

Наше сумління має бути очищене від мертвих діл, щоб служити живому Богові. Освячення – це досконала любов, досконалий послух, цілковита покірність Божій волі. Якщо наше життя відповідатиме життю Христа через освячення розуму, душі й тіла, то наш приклад буде справляти сильний вплив на цей світ. Ми недосконалі, але маємо перевагу розірвати кайдани егоїзму й гріха і прагнути до досконалості...

Великі можливості, піднесені святі досягнення доступні тим, хто має справжню віру. Чому б нам не помазати очі бальзамом, щоб розрізнити дивовижні явища, які розгортаються перед нами? Чому ж ми не докладаємо невпинних зусиль, щоб виконати цю молитву у своєму житті, просуваючись уперед і вгору, доки не досягнемо стандартів святості? Ми – Божі співпрацівники, тому повинні працювати в гармонії один з одним і з Богом, «адже то Бог за Своєю доброю волею викликає у вас і бажання, і дію»...

Коли Господь бачить нас духовно хворими, це не приносить Йому радості. «Бог, Який сказав: Нехай із темряви засяє світло! – освітив наші серця, щоб просвітити пізнання Божої слави в особі Ісуса Христа. Цей скарб ми носимо в глиняних посудинах, щоб велич сили була Божа, а не наша» (2 Кор. 4:6, 7). Нас очікує боротьба й випробування, але ми не повинні впадати у відчай або сумувати...

Якщо ми заявляємо, що віримо в Бога, то можемо прославити Його, тільки якщо уподібнимся Йому. Нам необхідно відкрити світові красу святості. Ми не зможемо пройти через ворота Божого міста, якщо не матимемо досконалого характеру Христа. Якщо з вірою прагнутимемо до освячення, то неодмінно отримаємо його. Як свідки Христа, ми повинні відкрити, що здійснила в нас Божа благодать.

Найбільше занепокоєння виникає через невпевненість. Благословення ж Божі несуть праведність і мир. Плід праведності полягає в постійній упевненості й спокої. У нас мають перебувати простота і богоподібна щирість. Нами повинна керувати небесна мудрість. Наш християнський досвід має житися благочестям і бути наповненим Божественною силою (Рукопис 38. 26 березня 1899. «Воля Божа щодо вас»).

Але ви приймете силу, коли Святий Дух зійде на вас, і ви будете Моїми свідками в Єрусалимі, по всій Юдеї та Самарії – і аж до краю землі! (Дії 1:8).

Коли в останні миті на хресті Христос вигукнув: «Звершилося», завіса в храмі роздерлася надвое – згори донизу. Система єврейських жертв і приношень завершила свою місію. У смерті Того, на Кого вказували жертви, образ зустрівся з прообразом. Відкрився новий живий шлях – шлях, яким юдей і язичник, раб і вільний можуть прийти до Бога й отримати прощення і мир.

Зовсім скоро Христос буде звеличений, як Спаситель світу. Він буде проголошений Агнцем Божим, що на Себе бере гріх світу. «Але ви приймете силу, – сказав Спаситель, – коли Святий Дух зійде на вас, і ви будете Моїми свідками в Єрусалимі, по всій Юдеї та Самарії – і аж до краю землі!» (Дії 1:8).

Останнє, що зробив Христос перед тим, як залишити землю, – дав доручення Своїм вісникам іти у світ з Його істиною. Він виголосив Свої останні слова, щоб надихнути учнів думкою: вони тримають у своїх руках небесну вістку для світу. Виконуючи повеління Спасителя, учні повернулися до Єрусалима і там чекали обіцяного злиття Святого Духа. Небесні істоти співпрацювали з ними й наділяли силою проголошувану ними вістку. Святий Дух винагороджував їхні місіонерські зусилля успіхом, і згодом три тисячі людей навернулося до Бога за один день. Павло, колишній запеклий гонитель Церкви, тепер був зарахований до учнів. Йому була довірена особлива справа – нести вістку язичникам.

Іван, засланий на острів Патмос за своє вірне свідчення про Христа, отримав виняткове світло для Церкви. Там, на засланні, він побачив прославленого Спасителя. Йому було надзвичайно точно показано, що має статися в кінці історії Землі. Він побачив, як милість, співчуття і любов Бога поєднуються з Його святістю, справедливістю й силою. Іван споглядав, як грішники здобувають у Ньому Отця, Котрого раніше боялися через свої гріхи. Милосердя й істина зустрілися, правда і мир поцілувалися. Замість того щоб бігти від Бога через свої гріхи, ми повинні бігти до Нього, у Його обійми, щоб отримати захист і прощення. Престол, який

вселяв у нас страх, коли ми перебували в невір'ї, тепер став місцем спасіння (Рукопис 38. 27 березня 1905. «Майте бадьорий дух»).

Бог перебуває зі Своїм народом 28 субота березень

Тому сини Ізраїля будуть дотримуватися суботи... як вічний Заповіт. Це ознака між Мною та ізраїльськими синами навіки (Вих. 31:16, 17).

Ми не вивчаємо Писання належним чином. Замість того щоб витрачати час на вивчення різних питань, ми повинні присвятити час дослідженню Писання. Схилимося ж у молитві перед Богом з Біблією в руках і прохаймо мудрості, щоб досягнути скарби істини. Якщо не будемо так чинити, то не зможемо мати твердої основи, а ми знаємо, що незабаром захитається все, що може захитатися...

Сатана стежить, і коли розум виявляється незахищеним, він оволодіває ним. Якщо ми не хочемо бути переможеними його хитрими методами, то повинні бути поінформовані про них. Дияволу подобається, що його зображують з рогами й копитами. Він дуже розумний, адже був ангелом світла. Сатана може використовувати того, хто надто впевнений у своєму розумі, щоб змінювати Писання. Ви зустрінете подібну безбожність на найвищих рівнях. Тому маєте потребу у Святому Божому Дусі, у тому, щоб Божественна сила допомогла вам уникнути пастки, яку диявол приготував для вас. Він бажає ввести в оману весь релігійний світ (див. 2 Сол. 2:11). Невже в них вистачить сміливості, щоб докласти свою нечестиву руку до Писання! Ми повинні поставити суботу Господню вперед. Ця істина така проста, але така важлива. Це – ознака, яка відрізняє дітей Божих від дітей світу...

Ми не знаємо, коли нас назвуть непокірними громадянами, адже князь світу заволодіває умами людей. Нам потрібно вирішити: або ми підкоряємося владі, але зневажаємо Бога, або відмовляємося підкоритися, та прославляємо Бога. Коли ми підкоряємося Богові, Його Святий Дух спочиває на нас, і ми боремося не своєю мудрістю, а словом «Так написано». Усе, що нам необхідно зробити, – повернутися до четвертої заповіді. Прочитайте свідчення Ісуса Христа про те, що в Законі не зміниться ані йота.

А ми говоримо про те, що було написано Божим перстом на камені. Ми повинні любити істину, тому що – це істина. Саме вона визначає, чи перебуваємо ми на Божій стороні чи ні. Вас можуть покликати до суду, але в цих обставинах пам'ятайте обітницю Спасителя: «Я з вами». Неможливо встояти на хиткому піску, а на Ісусі Христі – можна. І ми твердо стоятимемо на Ньому, навіть якщо весь світ почне протидіяти нам...

Бог уклав з нами заповіт, і Він перебуватиме зі Своїм народом (Рукопис 11. 28 березня 1893. «Дослідіть Писання»).

Безперервне зростання

29 ^{неділя}
березень

Брати, я не вважаю себе тим, хто осягнув. Але забуваючи те, що позаду, і прямуючи до того, що попереду, я відчайдушно біжу до мети – до нагороди високого Божого покликання в Ісусі Христі (Филип. 3:13, 14).

Кожен, хто називає себе християнином, має тримати свої думки під контролем здорового глузду, перебуваючи в радісному бадьорому дусі. Яким би гірким не було джерело його горя, він повинен розвивати в собі спокій і мир у Бозі. Заспокоєння в Христі Ісусі, спокій Христа, наскільки цінні, їх вплив такий цілющий, вони несуть розраду пригноблених душ! Якими б похмурими не здавалися християнину перспективи, нехай він плекає надію на добро. Зневіра не приведе ні до чого хорошого, тільки до втрат. Однак радість, спокійна покора і мир крім того, що принесуть користь самій людині, зроблять і інших щасливішими і здоровішими. Сумне обличчя і розмови про неприємні події оживляють неприємні спогади, справляючи на людину негативний вплив. Бог бажає, щоб ми забували про погане і дивилися не вниз, а тільки вгору, вгору!

Сумний стан духу послаблює діяльність кровоносних судин і нервових клітин, уповільнює роботу печінки. Він ускладнює процеси травлення й обміну речовин і сушить кості...

Божі наміри часто покриті таємницею. Їх неможливо осягнути обмеженим розумом. Однак Той, Хто бачить кінець від початку, знає краще за нас. Усе, що нам потрібно, – очиститися від

земного, здобути досконалий християнський характер, аби отримати одяг Христової праведності. Віра, терпіння, стриманість, прагнення до небесного, довіра мудрості Небесного Отця – це прекрасні квіти, що ростуть серед хмар розчарувань і втрат...

Боже провидіння велить Його народові постійно зростати й розвиватися. Безперервний розвиток веде нас до святості, підносячи все вище й вище в пізнанні та любові Божій... Господь не змінюється. Він учора, сьогодні й навіки Той самий! Ми повинні виявляти віру в кожній молитві, оскільки вона не втратила свою силу, як і послух не втратив свою нагороду. Якщо наші брати, заявляючи про свою віру в істину, виявлять її в ділах, то прославлять Бога і зможуть переконати багато душ, що вони справді мають істину. Завдяки своїй вірі й послуху, вони стануть свідками виконання Божих обітниць і будуть наділені силою згори (Лист 1. 29 березня 1883. Дж. Н. Ендрюсу, першому місіонеру, який помер від туберкульозу у Швейцарії).

Навчання сьогодні й у вічності 30 понеділок березень

Щоб у доброті до нас в Ісусі Христі в майбутніх віках показати надзвичайно велике багатство Своєї благодаті (Ефес. 2:7).

Непослух зачинив двері великим знанням, які люди могли б отримати зі Слова Божого. У вічності ми дізнаємося про те, що могло бути відкрито нашому розумінню вже тут, якби ми отримали запропоновану нам Богом просвіту згори. Знання означає послух Божим Заповідям. Таким чином ми могли б у повноті зрозуміти план Божого правління. Небеса самі відкрили б людям свої скарби благодаті й слави. Люди стали б зовсім не тим, чим є тепер, оскільки завдяки дослідженню скарбів істини були б облагороджені. Таємниця викуплення, втілення Христа, Його викупна жертва не були б настільки потьмарені для нашого сприйняття, як зараз. Люди б не тільки краще зрозуміли їх, а й абсолютно по-іншому оцінювали.

Ці істини житимуть у серцях, умах та устах викуплених протягом усієї вічності; розкриються нові грані цих істин, які Христос бажав показати Своїм учням, але вони не мали достатньо віри,

щоб побачити і прийняти їх. Знову й знову нам відкриватимуться нові сторони досконалості і слави Христа.

Багато хто з побожних талановитих людей торкаються вічних реалій, однак не розуміють їх, бо видиме затьмарює славу невидимого. На жаль, людську мудрість шанують більше, ніж мудрість Божественного Вчителя. А Божий підручник, у якому зберігаються скарби, вважають застарілим і навіть нудним та нецікавим. Утім, хто отримав натхнення й життя від Святого Духа, ті ставляться до цього по-іншому. Вони бачать дорогоцінні багатства і готові продати все, аби придбати поле, на якому захищені ці багатства...

Багато хто п'є з мілкої каламутної водойми в долині, залишивши джерело живої води – чистої талої води Лівану. Однак люди, котрі зробили предметом свого дослідження Слово Боже, котрі копають у пошуках істини, оціняють важливі принципи навчання та приймають їх. Унаслідок цього вони наповняються Духом Христовим та через споглядання перетворюються на Його подоби. Ті, хто цінує Слово, зможуть самі викладати його, як апостоли, котрі сиділи біля ніг Ісуса. Вони звикли навчатися в Нього та здобувати знання, яке є вічним життям (Рукопис 45. 30 березня 1898. «Захований скарб»).

Любов Христа об'єднує серця

31 вівторок
березень

З усякою покірністю і лагідністю, з довготерпінням, у любові підтримуючи огне одного (Ефес. 4:2).

Бог є любов. Відмітною рисою кожного віруючого є любов Отця і Сина. Слово Боже – це канал, через який Божественна любов відкривається людині. Божа істина – засіб досягнення розуму. Людині, котра співпрацює з Богом, Він дає дар Святого Духа. Він перетворює розум і характер, дозволяючи людині побачити Того, Хто невидимий для простого погляду. Ми можемо відчувати радість досконалої любові тільки через віру в істину і прийняття Святого Духа...

Христос молився, щоб Його учні усвідомили важливість любові, яку Він відкрив, віддавши Своє життя заради всього світу.

Господь бажав, щоб вони принаймні частково зрозуміли Його безмежну жертву. Якби учні досягнули Його жертвовну любов, то серед них не виникало б відчуження і чвар.

Я закликаю всіх, хто заявляє про свою віру в істину, жити за цією істиною. Тоді вони зможуть мати сильніший незаперечний вплив на добро. І світ побачить: любов, яку виявляють віруючі, – головний рушійний принцип Його послідовників. Любов Христа об'єднує серця. Істина зближує людей. Вона робить гармонійними й міцними відносини тих, хто має живу щиру віру в Спасителя. Задум Христа полягає в тому, щоб віруючі зростали і зміцнювалися завдяки спілкуванню один з одним. Усі, хто самовіддано служить Господу, несуть свідчення світові про те, що Бог послав Свого Сина на землю.

Віруючі, з яких складається Церква, мають різні таланти, але кожен з них покликаний служити. Дари різноманітні, однак для кожного є праця. Усе походить від Христа. Він – славний Голова всіх класів і станів людей, об'єднаних вірою в Слово Боже. З'єднані спільною вірою в небесні принципи, вони всі відчують залежність від Того, Хто є Проводирем і Вершителем їхньої віри. Він заснував принципи, на яких будується єдність і любов усього Всесвіту. Його послідовники мають розмірковувати про Його любов. У своєму стремлінні до Зразка вони не повинні зупинятися на досягнутому. Якщо принципи християнства діятимуть у житті віруючих, тоді у Всесвіті пануватимуть гармонія і досконалий мир. Якщо в серці житиме Дух Христа, тоді серед віруючих зникнуть сварки, зверхність і прагнення до слави (Рукопис 46. 31 березня 1902. «Єдність – знак учнівства»).

Але хто витримає день Його пришестя, і хто встоїть, коли Він з'явиться? Адже Він, як ливарний вогонь і як луг для прання (Мал. 3:2).

Люди, котрі вважають себе синами й дочками Бога, повинні представляти Його своїм характером... Тепер нам надана можливість сформувати характери, які зроблять нас придатними для Царства Небесного. Ті, хто дотримується Божих Заповідей, матимуть право на дерево життя і зможуть увійти брамами до міста. У Своїй любові Бог дав нам Закон, щоб ми розпізнали й відкинули ті риси характеру, які неприпустимі на Небесах. Туди не може увійти ніхто винний у пограбуванні, перелюбі, лихослів'ї, шахрайстві, адже це призвело б до нової війни на Небесах. Закон Божий був даний, щоб відвернути людей від цих звичаїв, щоб їхні характери стали подібними до Божого характеру.

Сьогодні головна турбота багатьох людей – наслідувати мінливу моду цього світу. Чи не повинні ми бути такими ж старанними в тому, щоб сформувати наш характер за зразком, даним нам у Слові Божому? Не думайте, що ви можете пристосуватися до світу зараз, збираючи свої скарби тут, на землі, а потім тільки тому, що проголосили визнання віри, бути серед тих, хто входить до Божого міста. Ми не можемо перебувати в гармонії із законами, що панують у Небесному Царстві, якщо спершу не відповідатимемо цим законам тут, на землі. Настав час усім нам беззастережно віддати свої серця Богові та служити Йому розумно, як слухняні діти. Його Святий Дух може ліпити й формувати нас за Божественною подобою.

Члени небесної сім'ї є спадкоємцями Бога та співспадкоємцями Ісуса Христа – спадкоємцями небесних скарбів. Вони не будуть керуватися амбіціями і безумством цього світу, щоб збирати скарби тут, на землі, втративши християнський характер. Такий характер дасть їм життя, сумірне із життям Бога, – вільне від гріха, хвороби, смутку й смерті. Сьогодні вивчення так званої науки відводить багатьох від простоти істинної релігії. Існує справжня наука — наука про вічне життя. Коли Ісус прийшов у наш світ, Він міг би відкрити людському розуму величезне джерело наукових

знань. Однак Він цього не зробив, натомість упродовж Свого життя скеровував людей до істин, пов'язаних зі спасінням душі...

Бог претендує на всі сили нашого єства. Його служіння вимагає участі всієї людини – серця, душі, фізичних і розумових сил. Як звершувати це неподільне служіння Богові – ось що по-справжньому має хвилювати нас у цьому житті (Рукопис 38а. 1 квітня 1905. «Хто може встояти в день Його приходу?»).

Живіть у союзі з Христом

2^{четвер}
квітень

Будьте ж добрими одне до одного, милосердні, прощаючи одне одному, як і Бог через Христа вам простив! (Ефес. 4:32).

«Коли згрішить твій брат проти тебе, піди й докори йому віч-на-віч. Коли послухає тебе, ти придбав свого брата» (Матв. 18:15). Саме так необхідно вирішувати непорозуміння. Особиста розмова в душі Христа з людиною, котра припустилася помилки, здебільшого усуне непорозуміння. Виявіть до вашого брата Христову любов, намагаючись урегулювати непорозуміння «віч-на-віч». Спокійно поговоріть один з одним. Нехай жодні злі слова не злітають з ваших уст. Висловте свою позицію максимально зрозуміло. І якщо він почує вас, ви придбали свого брата.

Характер провини не змінює плану, запропонованого Богом для врегулювання непорозумінь та особистих травм. Виявіть дух Христа. Візьміть даний Богом рецепт і допоможіть духовно хворій людині. Дайте їй ліки для зцілення її ворожості. Зробіть усе можливе зі свого боку. Відчуйте, що це обов'язок і перевага – чинити так заради єдності й миру в Церкві, дуже дорогій сердцю Христа. Він не бажає, аби в будь-кого із членів Його Церкви залишилася незагойна рана. Усі Небеса зацікавлені в бесіді між скривдженим членом Церкви та кривдником. Після подолання труднощів помоліться разом, тоді Божі ангели прийдуть до вас і благословлять вас. Коли вдається досягти єднання, на Небесах звучить музика.

Коли заблудлий приймає сказане йому свідчення та щиро кається, небесне світло наповнює його душу. Серця зближуються.

Цілющий єлей любові усуває рану й біль від хибного вчинку. Святий Дух зв'язує серце із серцем.

Об'єднавшись у християнському спілкуванні, люди підносять молитву до Бога та зобов'язуються дотримуватися правосуддя, любити чинити милосердя і в покорі ходити зі своїм Богом. Якщо вони заподіяли зло іншим, то мають звершити справу покаяння, визнання й відшкодування; тоді рана зцілюється. Вони повинні бути повністю налаштовані на те, щоб робити добро одне одному. Це виконання Закону Христа.

Необхідні покаяння, визнання та відшкодування збитку. Проте люди не можуть викупити гріх, оскільки Бог був ображений в особі Своїх святих. Тільки Господь Ісус може викупити гріх Своєю кров'ю, пролитою за провину грішника. Його кров очищає від усякого гріха (Рукопис 47. 2 квітня 1902. «Уроки вісімнадцятого розділу Євангелія від Матвія»).

Шукайте Божої, а не людської поради

З п'ятниці
квітень

Коли ж кому з вас бракує мудрості, хай просить у Бога, Який дає всім щедро і не докоряє, тож буде йому дано (Якова 1:5).

Багато людей, опинившись у біді, забувають про численні Божі запрошення і починають шукати людської допомоги. Вони звертаються по допомогу до людей, через що їхній досвід стає мізерним і заплутаним. У всіх наших випробуваннях ми маємо щиро шукати Господа, пам'ятаючи, що ми – Його власність, Його усиновлені діти. Жодна людина не може зрозуміти наших потреб так, як Христос. Ми отримуємо допомогу, якщо проситимемо Його з вірою. Ми належимо Йому за правом творіння й викуплення. Узами Божественної любові ми зв'язані із Джерелом будь-якої сили й могутності. Якщо тільки покладемося на Бога, просячи в Нього бажаного так, як мала дитина відкриває своє бажання перед батьком, то ми отримуємо багатий досвід. Ми дізнаємося, що Бог – Джерело будь-якої сили і влади...

Бог знеславлений, коли Його народ покладає свої надії на людей. Він не велів нам цього робити. Господь сказав, що Сам буде навчати і спрямовувати нас. Ми можемо прийти до Нього й отримати допомогу...

Що Христос обіцяв Своїм учням, якщо вони повірять у Нього як у свого особистого Спасителя? «І ось, Я з вами по всі дні, – сказав Він, – аж до кінця віку!» (Матв. 28:20). Він знову запевняє: «Я праворуч від тебе, щоб допомагати тобі» (див. Псал. 15:8). Подумайте, скільки обітниць дав нам Спаситель, за які ми можемо вхопитися рукою віри! Звертаючись до Джерела сили, ми знаємо, що отримаємо розум та мудрість із чистого джерела, не змішаного ні з чим людським. Молячись, маємо перевагу усвідомлювати: Бог бажає, щоб ми молилися і просили Його про допомогу. «Просіть – і отримаєте» (Івана 16:24). Це сказано для вас, аби ви вірили, що отримаєте. Він бажає, щоб ми познайомилися з Ним, говорили з Ним, розповіли Йому про наші труднощі й отримали досвід звернення до Того, Чий суд непомильний...

Ми безчестимо Бога, намагаючись отримати допомогу від будь-кого, хто, на нашу думку, розуміє нашу справу. Хіба Він не дав нам Свого Єдинородного Сина? Хіба Христос не перебуває поруч із нами та не надасть нам необхідної допомоги?..

Ми забуваємо, що небесні пороги наповнені славою, яка походить від Божого престолу, аби світло падало безпосередньо на шукачів допомоги, котру може надати тільки Христос (Рукопис 144. 3 квітня 1901. «Раннє ранкове зібрання»).

Як Бог веде Своїх дітей

4 субота
квітень

Навчу тебе і вкажу тобі дорогу, якою маєш іти; даватиму тобі поради, тому що око Моє над тобою (Псал. 32:8).

Мій дорогий брате, я буду рада писати настільки зрозуміло, як тільки зможу. Я думала, що зробила це у своєму попередньому листі. Тоді виклала ситуацію так ясно й відверто, як тільки могла, тому не можу написати тобі нічого конкретнішого, ніж було сказано в моєму листі з описом подробиць.

Господь не дає світла таким чином, щоб Його адресат не мав можливості ходити вірою. «Віра є підставою для надії, те, що переконує про речі, недоступні для споглядання» (Євр. 11:1). Для жодного з нас не окреслена чітка лінія шляху. Нам необхідно молитися, вірити й пильнувати в молитві, завжди молитися

й довіряти. Брате мій, ти маєш шукати Господа, щоб знати свій обов'язок....

У жодному зі зроблених раніше кроків я не була настільки впевнена, як у тому, що рука Господа керувала вибором цієї землі [для коледжу Авондейл]. Тепер ми повинні просуватися вперед та в міру відкриття Божої волі будувати наш госпіталь. Ми маємо побудувати санаторій ближче до Сіднея, але не в місті. Як місце його розташування ми розглядаємо Хоксбері та пропонуємо побудувати там не величезний заклад, а просту відповідну будівлю. Згодом зможемо відкрити відділення в Сіднеї, Ньюкаслі та інших місцях. Господь бажає, щоб ми вчинили саме так. Він не планує, щоб ми побудували багато будівель в одному центрі, як це було зроблено в Баттл-Крік. Наше завдання – охопити максимальну територію. Ми повинні просуватися вперед повільно, впевнено і твердо. Ми будемо на околицях. Потрібно економити, бо іншого шляху немає.

Санаторій у Сіднеї чекав відповіді від тебе, але з огляду на твій погляд щодо ситуації ми не можемо сказати: «Приїжджай», – доки почуття обов'язку не спонукає тебе приїхати. Коли відчуєш, що твоя робота в Африці закінчена, ми будемо готові прийняти тебе. Господь чує наші прохання, і ми дозволимо Йому діяти так, як Він вважає за потрібне. Це не означає, що ми чекатимемо тебе або когось іншого, якщо Провидіння відкриє нам шлях для придбання ділянки землі для нашого санаторію, хоч поки що в нас немає коштів.

Ти говориш: доктор Келлог пише, що, якщо я дозволю йому зібрати 5 000 доларів, він це зробить. Він написав мені, що може зібрати 5 000 доларів понад початкові 5 000 доларів і не розуміє, чому я не кажу: «Зробіть це!» Мені не дозволено говорити людині, що вона повинна або чого не повинна робити. Я описую наше становище відповідно до повеління Господа, але на цьому мої повноваження закінчуються (Лист 63. 4 квітня 1899. Джону Уесселлзу та його дружині – одним з перших віруючих у Південній Африці).

Те, чого ти не знаєш

5 неділя
квітень

...Звернись до Мене, і Я тобі відповім, – сповіщу тобі велике й неосяжне, – відкрию те, чого ти не знаєш (Єрем. 33:3).

Ми не завжди враховуємо, що освячення, якого так сильно бажаємо і про яке так щиро молимося, відбувається воістину і за Божим провидінням найменш очікуваним нами способом. Шукаючи радості, ми знаходимо смуток. Сподіваючись миру, часто відчуваємо недовіру й сумніви, оскільки зазнаємо випробувань, яких не можемо уникнути. У цих випробуваннях ми отримуємо відповіді на свої молитви. Щоб ми очистилися, вогонь страждань повинен торкнутися нас і наша воля має відповідати волі Божій. Ми проходимо через болісний процес очищення, щоб відповідати образу нашого Спасителя. Люди, яких ми вважаємо найдорожчими на землі, здатні заподіяти нам найбільше горе й випробування. Вони можуть бачити нас у неправильному світлі й думати, що ми помиляємося, обманюємося та принижуємо себе, оскільки керуємося повеліннями освяченого сумління, шукаючи істини, як захованого скарбу...

На наші молитви про відповідність образу Христа може надійти не така відповідь, якої бажаємо. Ми можемо зазнати випробувань і труднощів, оскільки Бог бачить, що для нас буде краще пережити необхідне покарання, перш ніж станемо гідними благословення, якого так прагнемо. Ми не повинні засмучуватися, сумніватися й думати, що наші молитви не почуті. Нам необхідно ще сильніше покластися на Христа й довірити нашу справу Богові, щоб Він відповів на наші молитви за Своєю волею. Господь не обіцяв дарувати Свої благословення тими шляхами, які ми намітили. Він надто мудрий, щоб помилятися, і надто дбає про нас, щоб дозволити нам жити на свій розсуд.

Божі плани завжди найкращі, хоч ми не завжди можемо їх розпізнати. Досконалість християнського характеру може бути досягнута лише працею, боротьбою і самозреченням...

Які дорогоцінні Божі дари – плоди Його Духа! Ми не повинні ухилятися від процесу випробування, яким би болісним або принизливим для нас він не був. Яким легким був би шлях на Небеса, якби не було самозречення або хреста! Світські люди й лицеміри беззастережно пішли б цим шляхом! Слава Богові за хрест, за самозречення. Ганьба і сором, яких зазнав наш Спаситель заради нас, не здаються принизливими тим, хто спасений ціною Його крові. Насправді на Небо не так уже й складно потрапити (Лист 9. 5 квітня 1873. «Сестрі Біллет» із Сан-Франциско, Каліфорнія).

Знову й знову запевняю вас: якщо зерно пшениці, впавши на землю, не вмере, воно залишиться огне. Якщо ж умре, – принесе великий урожай (Івана 12:24).

У наш час ми бачимо необхідність навертати людей до Христа. Це згуртовує їх у тій переконаності, любові та єдності, про які Христос молився у Своїй останній молитві з учнями і за них. Така єдність була необхідна для їхнього духовного зростання. Цей світ – поле битви, на якому безперервно борються сили добра і зла.

Коли здавалося, що справа Христа зазнає поразки, коли учні втратили надію, до них прийшли греки і сказали: «Ми хочемо бачити Ісуса!» (Івана 12:21). Це прохання засвідчило Христу, Котрий перебував тоді в тіні хреста, що Його жертва приведе всіх віруючих до досконалої згоди з Богом. Завдяки цій жертві за людські гріхи Царство Христа стане досконалим і пошириться по всьому світу. Він діятиме, як Відновник. Його Дух перебуватиме всюди.

Ніхто з людей, навіть учні, не розуміли природи Царства Христа. Вони відмовлялися вірити, що Ісус не сяде на престолі Давида, не візьме скіпетр та не буде славно царювати в Єрусалимі, як Його стародавні попередники...

Христос почув пристрасний вигук: «Ми хочемо бачити Ісуса!» Ці греки були представниками народів, поколінь і племен, які в майбутньому усвідомлять свою велику потребу в силі згоди. На мить Христос поглянув у майбутнє та почув голоси, що сповіщали в усіх місцях землі: «Ось Агнець Божий, що на Себе бере гріх світу!» (Івана 1:29). Це передчуття, остаточне виконання всіх Його надій, відображене в Його словах: «Прийшов час прославитися Синові Людському» (Івана 12:23). Проте Христос завжди знав, яким чином мало відбутися це прославлення. Світ може бути спасений лише Його смертю. Як пшеничне зерно, Сина Людського мали вкинути в землю, Він мусив померти і бути похованим. Однак Він мав воскреснути!

У кожних жнивах повторюється цей урок пшеничного зерна. Землероби бачать перед собою ілюстрацію слів Христа. Насіння, поховане в землі, приносить багато плоду; своєю чергою, насіння цього плоду також висівають у землю. Так примножується

плід. Жнива Голгофського хреста принесуть плоди для вічного життя. І споглядання цього буде славою тих, хто житиме впродовж вічності. З цим уроком Христос пов'язує ту самопожертву, яку ми маємо практикувати (Рукопис 33. 6 квітня 1897. «Ми хочемо бачити Ісуса»).

Бачачи невидиме

7 вівторок
квітень

Вірою Мойсей, коли виріс, відмовився називатися сином дочки фараона; він краще зволив терпіти з Божим народом, ніж тимчасово мати насолоду від гріха. Він уважав наругу Христа за більше багатство, ніж скарби Єгипту, бо споглядав нагороду (Євр. 11:24-26).

Поміркуйте про життя Мойсея. Якими витривалістю й терпінням характеризувався його життя! Павло у своєму Посланні до євреїв пише: «Бо стояв непохитно, як той, що бачить Невидимого» (Євр. 11:27). Ця риса характеру Мойсея означає не просто пасивний опір злу, а наполегливий рух в обраному напрямку життя. Він завжди бачив перед собою Господа, і Господь був праворуч від нього, щоб допомагати йому.

Мойсей мав глибоке відчуття Божої присутності. Він бачив Господа. Він не тільки дивився крізь століття на Христа, Котрий мав відкритися в майбутньому, а й бачив Христа, Який особливим чином супроводжував синів Ізраїлевих у всіх їхніх мандрівках. Для Мойсея Бог був реальний і присутній в його думках. Коли йому доводилося зустрічатися віч-на-віч із небезпекою, зазнавати образ і нарікання заради Христа, він мужньо терпів, не відплачуючи за зло.

Мойсей вірив у Бога, Котрого потребував і Котрий допоможе йому, оскільки йому була необхідна Божа підтримка. Господь був йому Помічником у будь-якій потребі. У нас домінує мертва, формальна віра, а справжня стійка віра відсутня. Господь був для Мойсея Богом, Котрий винагороджує тих, які Його шукають. Мойсей терпляче очікував нагороду. Це ще один важливий, гідний вивчення аспект віри. Якщо його додати в життя й досвід, він допоможе витримати випробування кожному, хто боїться Бога і любить

Його. Господь винагородить людину, сповнену віри й послуху. Мойсей був сповнений довіри до Бога, бо в нього була правильна віра. Він мав потребу в Божій допомозі, молився про неї та вірив у неї. Свій життєвий досвід цей муж будував на переконанні, що Бог піклується про нього. Він вірив, що саме Господь керує його життям. Мойсей усвідомлював, що Бог доручив йому особливу справу, і він робить усе можливе для її виконання. Однак він знав, що Божа могутність допоможе йому пройти через найскладніші ситуації, у яких тільки може опинитися людина. Він міг бачити й визнавати присутність Господа в кожній деталі свого життя, відчувати на собі око всевидючого Бога, Котрий зважає мотиви і випробовує серця. Мойсей дивився на Бога і вірив, що Він дасть йому сили для подолання всіх спокус... Це та віра, яка нам потрібна та яка витримає випробування (Лист 42. 7 квітня 1886. Братові Ремсі).

Іди в Мій виноградник

8 середа
квітень

Дана Мені вся влада на небі й на землі. Отож, ідіть і навчіть усі народи, хрестячи їх в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, навчаючи їх зберігати все, що Я заповів вам. І ось, Я з вами по всі дні аж до кінця віку! Амінь! (Матв. 28:18-20).

Уроки з притчі про виноградник і двох синів стосуються всіх, хто має світло істини... Повчання, що міститься в цих притчах, мають велике значення. Усі, хто несе будь-яку відповідальність, велику чи малу, повинні уважно вивчати ці настанови. Бог бажає зібрати врожай у Своєму винограднику. Цей урожай – результат праці Його трудівників. Кожна людина, котра вірить у Христа, має справу, яку їй необхідно виконати для Нього. Жоден істинний християнин не може лінуватися в таку урочисту годину...

Чи стали ви мовчазним співпрацівником?.. У нашому світі багато великих міст, де ще не проголошена істина. Хіба люди цих міст не повинні почути євангельську вістку для теперішнього часу? Хіба Христос не викупив їх Своєю кров'ю? Хіба вони не такі ж цінні в Його очах, як ті, хто вже прийняв істину? Невже ці ділянки Його виноградника залишаться занедбанними, тоді як на інші частини благословення зливаються так щедро, що їх уже не

цінують? Істину не цінують, вона не взаємодіє з вірою тих, хто чує її, оскільки вони сплять і не діляться отриманим світлом...

Останні звернені до учнів слова Христа свідчать, як важливо поширювати істину. Незадовго до Свого вознесіння Він дав їм доручення. «Отож, ідіть і навчіть усі народи, хрестячи їх в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, навчаючи їх зберігати все, що Я заповів вам. І ось, Я з вами по всі дні аж до кінця віку!» (Матв. 28:19, 20).

Христос не обмежував Свою діяльність одним місцем. Щодо Його праці ми читаємо: «А Він сказав їм: І іншим містам Мені належить благовістити Боже Царство, бо на те Я посланий. І Він проповідував по юдейських синагогах» (Луки 4:43, 44).

Нехай усі, хто має світло істини, наслідують приклад Христа і не витрачають дані Богом час, здібності й кошти в одному або двох місцях, адже світло істини має поширитися по всьому світу. Чудовий прояв благодаті, відображений у євангельській вістці, має бути відкритий всюди (Лист 92. 8 квітня 1902. Моїм братам, котрі займають відповідальні посади в медико-місіонерській справі).

Жертвуйте, як жертвував Христос

9 ЧЕТВЕР
КВІТЕНЬ

Утім, хто сіє скупю, той скупю і жатиме, а хто сіє щедру, той і щедру пожне (2 Кор. 9:6).

Володіння багатством відкриває шлях до великої спокуси стати жадібним та егоїстичним, примножити багатство і вкласти в будинки й землі ті кошти, які необхідно повернути Богові. Багато хто використовує свої кошти, щоб потурати апетиту, дотримуватися моди й будувати для себе великі будинки. Вони не наслідують приклад Христа, Який віддав Себе й усе, що мав, на благо світу, щоб звільнити людей від влади сатани.

Проте якщо власники коштів наслідують приклад Христа, їхні серця наповняться щедрістю і вони зможуть допомогти проголосити істину в містах, на шляхах та загородах і донести Євангеліє до всіх народів...

Божу справу необхідно підтримувати десятиною, дарами й приношеннями. Нині Господь закликає повернути кошти, які

довірів Своїм управителям. До скарбниці має надходити постійний потік коштів, щоб не було перешкод у праці. Декому Бог дав земні багатства в довірене управління з розрахунком, що вони повернуться до Нього, коли знадобляться для виконання Його справи на землі. Він вимагає від Своїх управителів десятини від усього їхнього прибутку та на додаток до десятини закликає принести дари й приношення.

Господь Ісус не вимагає від Своїх послідовників нічого більшого, аніж здійснив Сам. Люди, котрі практикують самозречення і самопожертву заради Божої справи, лише наслідують Його приклад. Він зняв Свої царські шати й царський вінець і залишив Своє високе становище. Господь зубожів, аби через Його вбогість ми могли отримати вічні скарби. Він віддав не тільки Своє багатство, а й власне життя в самозреченні та самопожертві, щоб усунути всі перешкоди для тих, хто бажає увійти в Царство Боже.

Люди, котрим не відомі спокуси володарів благ цього світу, не мають причин скаржитися, оскільки Князь життя розділив з ними їхнє вбоге життя. Він був випробуваний у всьому, як і ми. Заради нас Він розділив нашу бідність, щоб навчити нас опиратися спокусам сатанинських сил...

Господь Ісус запрошує нас стати Його співпрацівниками. Як Власник усього Він має право на все, що в нас є. Своєю готовністю допомагати Христові в Його справі ми можемо виявити свою любов до Нього (Рукопис 40. 9 квітня 1905. «Вірне управління ресурсами»)

Уникаючи пасток сатани

10 п'ятниця
квітень

Будьте тверезі, пильуйте. Ваш ворог – диявол – ходить і ричить, мов лев, шукаючи, кого б поглинути (1 Петра 5:8).

Сатана збирає свої сили для боротьби зі справою спасіння людей. Він намагається стягнути на Божу справу наругу, налаштуваючи брата проти брата й навіюючи підозрілість і лихі припущення. Мені наказано сказати нашому народові: «Не задумуйте зла один проти одного. Не плекайте невіри у своїх серцях. Не підозрюйте своїх братів і сестер». Це один з найуспішніших методів сатани,

яким він намагається роз'єднати людей, покликаних служити Богові. Проводьте багато часу в щирій молитві за себе. Говоріть та дійте так, ніби перебуваєте в безпосередній присутності Бога...

Невдоволення почалося на Небі, оскільки сатана не міг посісти жаданого становища. Ніколи раніше в жодному серці не виникали неприязнь і недовіра. Коли сатана розпочав свою згубну справу, він сам не бачив до чого це призведе. Однак думки, які він плекав, через деякий час перетворилися на лихі домисли. Посіяні серед ангелів, вони призвели до великого повстання, яке започаткувало всі біди й нещастя людства.

Особам, схильним підозрювати інших у злочинах та звинувачувати своїх братів у злі, я раджу прочитати в книзі «Велика боротьба» розділ «Походження зла». Прийміть ці істини у своє серце. Пам'ятайте, що саме дух заздрості та зла, виплеканий у серці бунтівного ангела, започаткував ту лиху справу, яка відкрила шлюзи горя в нашому світі.

Сатана працює в кожній церкві, щоб звести Божу отару. Він намагається змусити брата думати погано про брата і таким чином завдає багато горя й болю. Мені доручено сказати кожному, хто вважає себе послідовником Христа: «Утримуйте свій язик від зла й уста від лукавої мови». Диявол працює через самозвеличення, щоб погубити душу, і його діяльність можна побачити в кожній церкві. Мої брати і сестри, постійно стежте за своїм духом. Слідкуйте за своїми словами, інакше сатана повторить у вас свою історію.

Стежте за своїми думками. У ці останні дні земної історії сатана докладає відчайдушних зусиль, щоб увести душі в гріх. Приборкуйте свій язик. Зберігайте свої думки в Слові живого Бога. Той самий дух, який викликав повстання на Небі, діє й у наших церквах... Ми живемо в останні дні земної історії, і сатана докладає рішучих зусиль, щоб звести наш розум (Лист 66. 10 квітня 1909. До присутніх на табірному зібранні).

Згубний вплив

11 субота
квітень

Подібне Царство Небесне до того, хто сіє добірне насіння на своєму полі. Коли люди спали, прийшов ворог, посіяв кукіль серед пшениці та й пішов (Матв. 13:24, 25).

Людська допомога даремна, якщо влада сатани поширилася на людину, котра почала підноситися і не усвідомлює, що діє під впливом сатани. У своїй самовпевненості вона потрапляє в пастку ворога, і та закривається. Така людина не прислухалася до застережень і стала здобиччю сатани. Якби вона покійно ходила з Богом, то втекла б до надійного місця, яке Він передбачив для неї. Таким чином вона врятувалася б під час небезпеки. Господь підняв би за неї прапор у боротьбі з ворогом...

Люди, котрі перебувають під владою сатани, не розуміють, наскільки небезпечно зволікати з наверненням до Христа. Однак коли приходить усвідомлення провини, винна душа знаходить пристановище в Бозі. Нехай винні в гріху наблизяться до Того, Хто є їхньою викупною жертвою. Нехай вони схопляться за Нього мертвою хваткою. Жодна людина не може зіцлити душу, котра опирається Духові Христа. Лише через Спасителя можна отримати зіцлення...

Ми живемо в час скептицизму й зневіри, час ненависті до докору. Нехай люди остерігаються загравати із сатанинськими оманами. Нехай вони пам'ятають: глузування із застережень Господа може призвести до того, що людина буде залишена сама на себе. Єдина наша надія – усім серцем навернутися до Бога. Господь простить грішника, якщо він покається...

Люди відвертаються від застережень, обманюються під чужим впливом, і результати цього плачевні. Один спокушений ворогом грішник може завдати непоправної шкоди. О, скільки душ занапастило свою віру й утратило впевненість через те, що люди, котрі роками плекали своє невірство *Свідченням*, заявляли, що вірять їм! Я відчула полегшення, коли декотрі з тих, хто робив такі заяви, вирішили відкрито противитися, адже тепер ніхто не буде ошуканий фальшивими заявами про довіру *Свідченням*.

О, якби ті, хто повірив цим особам, могли тільки знати, як Господь дивиться на їхню довіру тим, хто, поки люди спали, посіяв кукіль серед пшениці (Лист 126. 11 квітня 1906. Президентів Південної уніонної конференції Дж. І. Батлеру).

Ти – Мій слуга! Я тебе вибрав і Я тебе не відкину! Не бійся, бо Я з тобою! Не лякайся, бо Я – твій Бог! Я додам тобі сили і допоможу тобі! Я підтримаю тебе правицею правди Своєї! (Ісаї 41:9, 10).

Деяких працівників, не оцінених людською мудрістю, високо цінує Бог. Він ставить людей для виконання певної справи, і в міру їхнього поступового руху вперед вони пізнають великого Я Є. У міру розгортання Його справи вони продовжують іти вперед під керівництвом Бога, виконуючи Його доручення.

Інша людина з неабиякими здібностями може прийти і, дивлячись на працю цих людей, подумати, що їх потрібно замінити мудрішими працівниками. Їхня робота може здаватися їм заплутаною й занапащеною, тоді як Господь веде їх крок за кроком. Ця людина вимагатиме змін. Вона постарається змусити працівників зрозуміти, що вони припускаються великої помилки, продовжуючи свою справу. Проте Бог дивиться не так, як людина.

Працівники, яких Він веде, часом можуть бути дуже збентежені. План Господа полягає в тому, щоб вони зіткнулися з багатьма труднощами й подолали їх. Він надихає працівників, щоб вони сприймали кожну видиму невдачу як доказ успіху. Вони сповнені рішучості ходити у світлі, яке сяє на їхньому шляху, і хоч стикаються з багатьма перешкодами, однак заявляють: «Я не відступлю і не розчаруюся».

Часто люди моляться і плачуть через труднощі й перешкоди, з якими стикаються. Однак Бог бажає, щоб вони зустріли ці труднощі й перешкоди, і якщо цей початковий стан твердо збережуть аж до кінця, вирішивши розвивати справу Господа, Він розчистить їхній шлях. Якщо вони наполегливо боротимуться з уявно нездоланими труднощами, до них прийде успіх, а з успіхом – і найбільша радість.

Бог готує впокорених і зламаносердих людей, щоб вони були цінними працівниками. Він дає їм такий досвід, який людська мудрість не спроможна пояснити. Він впливає на уми власною мудрістю. Господь дозволяє їм робити кроки, які здаються хибними, щоб несподіваними шляхами, які людська мудрість не може збаг-

нути, Бог, зрештою, прославився. Він звершує Свою справу так, як вважає за потрібне. Він керується власною метою, а не людськими теоріями. Сила, з якою Господь діє через будь-яку людину, прямо пропорційна серйозності й щирості цієї людини. У всіх діяннях Він прагне до найвищого блага Своїх співпрацівників (Лист 162. 12 квітня 1903. Керівнику конференції).

Ми маємо досконалий Взірець 13 понеділок квітень

Тож зміцніть опущені руки, укріпіть тремтячі коліна! Скажіть похлилим душою: Будьте мужніми і не бійтеся! Ось ваш Бог! Находить помста, – йде відплата від Бога. Він прийде і спасе вас! (Ісаї 35: 3, 4).

Хто тепер зодягнеться в білі шати Христової праведності, шати без плями і вади, щоб сатана не міг глузливо вказати на їхній брудний одяг? Зберігайте душу чистою й непорочною. У вас немає часу збирати чужі помилки. Зауважуйте власні та змусьте заблудлих засоромитися завдяки вашому доброзичливому ставленню до них. Християнин гостро відчуває потреби інших, бо розуміє: вони – власність Христа. Він постійно шукає можливості допомогти їм.

Заздрість, злі припущення, лихослів'я, критика – нехай їх не буде серед учнів Христа. Усі вони – причина нинішньої слабкості Церкви. У нас є досконалий взірець – життя Христа. Наше палке бажання має полягати в тому, щоб чинити так, як чинив Він, жити так, як жив Він, щоб інші люди побачили наші добрі діла й прославили Бога. Якщо ми будемо прагнути благословляти інших, на нас спочиватиме Господнє благословення. Христос прийшов на землю, щоб навчити нас виконувати цю справу.

Бог дозволив своєму Єдинородному Синові померти за бунтівний рід, аби кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне. Чому б нам не йти і не чинити так, як звелів Бог? Навіщо хтось має догоджати ворогові, перекреслюючи чужу працю та використовуючи дані Богом сили на те, щоб убивати надію і засмучувати душі? У кожній церкві є молоді чоловіки й жінки, котрі потребують щирого, співчутливого потиску руки та

христоподібної турботи люблячої душі. Нехай буде покладено край суперечкам через дрібниці. Нехай недобрі слова вважають ненависними і неприйнятними. Перестаньте промовляти слова, які не приносять добра, та наблизьтеся до заблудлих. Візьміть і приведіть їх до Христа. Скажіть сатані, що він не може заволодіти ними, бо вони – власність Спасителя...

«Я не прийшов, щоб судити світ, але щоб спасти світ», – проголосив Христос. Ангелів посилають з небесних дворів на землю не нищити, а доглядати й охороняти загублені душі, спасати загине, повернути заблудлих до отари. Хіба у вас немає співчутливих щирих слів для загублених і заблудлих? Чи ви дозволите їм загинути чи простягнете руку допомоги? Вас оточують душі, котрим загрожує загибель. Хіба ви не будете працювати для них і молитися разом з ними? Хіба не привернете їх до Спасителя словами любові? Перестаньте докоряти, натомість говоріть слова, які надихнуть їх вірою й мужністю (Рукопис 36. 13 квітня 1904. «Нове життя в Христі»).

Природа – наш підручник

14 вівторок
квітень

У Ньому було життя, – і життя було Світлом людей (Івана 1:4).

Кілька років тому, плаваючи на човні [у Мічигані] з чоловіком, ми побачили чудову лілію. Я попросила чоловіка зірвати для мене з максимально довгим стеблом. Він так і зробив, і я розглянула стебло. У стеблі був канал, через який надходили поживні речовини, необхідні для росту лілії. Вона приймала ці поживні речовини, відмовляючись від бруду, який її оточував. Лілія була з'єднана стеблом з піщаним дном, звідки черпала живлення... і свою чарівність.

Христос каже: «Погляньте на польові лілеї, як вони ростуть: не працюють і не прядуть; та кажу вам, що й Соломон у всій своїй славі не зодягався так, як одна з них» (Матв. 6:28, 29). Жоден художник не може створити такі прекрасні відтінки, якими Господь забарвлює квіти. «Якщо ж польову траву, яка сьогодні є, а завтра буде вкинута в піч, Бог так зодягає, то чи не краще зодягне вас, маловіри?» (вірш 30).

Природа – наш підручник. Христос використовував уроки природи, щоб закарбувати істину в розумі Своїх слухачів... «Тож не журіться і не говоріть: Що будемо їсти? Або: Що будемо пити? Чи: У що зодягнемось?.. Знає-бо ваш Отець Небесний, що цього всього потребуєте. Шукайте перш за все Царства Божого і Його праведності, а це все вам додасться. Отже, не журіться про завтрашній день, бо завтрашній день і сам про себе поклопочеться; вистачає днєві власних турбот» (вірші 31-34).

Зробимо ж зі свого боку все можливе, аби показати нашим дітям, що є Небеса, до яких варто прагнути, та ад, якого слід уникати. Навчімо їх прагнути до вічного життя... Виховуйте своїх дітей у Господніх повчаннях, і ви зробите їх здатними служити в Церкві, трудитися на місіонерських полях і сяяти в Господніх оселях.

Батьки, не намагайтеся наслідувати мінливу моду розбещеного світу. Ці старання даремні. В останній день Бог запитає вас: «Де довірена тобі Моя отара – славне Моє стадо?» Яку відповідь ви дасте Йому, якщо обманули довіру? Заради Христа, я благаю вас оберігати ваших дітей. Не будьте сердитими і невірноваженими. Подаруйте їм відчуття щастя...

Намагайтеся всіма даними вам Богом силами отримати вінець вічного життя, щоб ви могли принести його до ніг Викупителя і, доторкнувшись до золотої арфи, наповнити небо прекрасною музикою (Рукопис 31. 14 квітня 1901. «Християнське життя»).

Наверніться до Бога, поки є час **15** середа квітень

...Сьогодні, коли почуєте Його голос, не робіть закам'янілими ваші серця... (Євр. 3:7, 8).

Людина, для якої Господь так багато зробив, має шанувати Його в кожному своєму слові й ділі. Усі її вчинки повинні бути чистими, тактовними і справедливими. Вона не повинна робити або говорити нічого такого, із чим не хотіла б зустрітися, коли стане перед Суддею всієї землі....

Протягом усієї своєї діяльності Бог відстоюватиме Свою честь, Свою праведність. Чому б вам не зупинитися просто там, де ви перебуваєте, та не обдумати старанно свої шляхи? Господь не може

схвалити ваш дух або ваші дії. Його рука на важелі. Ваші плани – не Його плани... Зараз ви маєте можливість покаятися. Не втрачайте її...

Брате мій, не думайте, що зважитися на зміни – нижче вашої гідності. Ви повинні сидіти біля ніг Христа як учень, інакше не зможете отримати вінець переможця. Відмовтеся від власних рішень і станьте одним з Божих малих дітей. Доки ви не будете готові навчатися й коритися Божій волі, вас атакуватимуть спокуси та спонукатимуть до дивних учинків, які зроблять вас не достойним обіймати відповідальну посаду.

Покайтеся й наверніться! Щохвилини дійте з усвідомленням, що перебуваєте під Божественним спостереженням. Зробіть Бога своїм співпрацівником. Нехай Його святість, справедливість та істина очистять ваші слова й учинки.

Вам потрібно зупинитися і подумати, що є Бог. Він говорив добре про вас і буде дуже незадоволений, якщо ви несправедливо вчините з Його спадщиною. Він закликає вас навернутися до Нього всім серцем. Моліться заради блага власної душі, моліться; бо ви стільки разів були обмануті й піддавалися неправильному впливу, що схильні доброзичливо ставитися до тих, хто леститиме й звеличуватиме вас, та осудливо до тих, хто укаже на ваші помилки і вади.

Багато разів ви майже переходили на бік ворога, але перед престолом, заступаючись за вас, стояв ваш Спаситель зі слідами від цвяхів на руках. Моліться за себе в ім'я Христа. Моліться старанно, палко, щиро. Я сподіваюся, що ваше життя буде врятоване і ви зможете повною мірою покаятися. Прийдіть до Господа та віддайте Йому все. Ви повинні це зробити, якщо не хочете опинитися в полоні ворога.

Я лише пишу ці слова, бо Той, Хто має найвищий авторитет, звертається до вас із цим закликом (Лист 55. 15 квітня 1903. Доктору Дж. Х. Келлогу, який захопився ідеями пантеїзму).

Розвивайте христоподібний характер

16 четвер
квітень

Отож, зодягніться, як обрані Богом, святі й улюблені, у щире милосердя, доброту, покірність, лагідність, довготерпіння, вибачаючи і прощаючи одне одному, коли хто проти кого має якусь скаргу. Як Христос простив вам, так само й ви робіть (Колос. 3:12, 13).

У нічні години, коли інші сплять, я молюся, щоб довірена мені відповідальна справа була виконана безкорисливо, сумлінно й отримала Боже схвалення. Мене турбує не те, що інші можуть подумати або зробити, а те, що я повинна зробити, аби прославити Бога. Чи витримає моя праця Божу перевірку? Чи усунула я кожний пихатий погляд? Чи перебуває моє серце в гармонії з Ісусом, покірним Мужем Голгофи? Я плачу, молюся й працюю, аналізую свої спонукання і почуття у світлі вічності; утім, якщо я врешті-решт спасуся, то тільки завдяки незрівнянній любові мого Викупителя.

О, якою великою є Любов, Котра пішла на таку самопожертву заради мене! Усього, що ми спроможні зробити, буде не достатньо, тому можемо сказати, що ми нікчемні раби. Наскільки ми підносимо себе та намагаємося посісти найпочесніше місце, настільки Бог упокорить нас не найприємнішим для людської природи чином...

Джеймсе, повинні культивувати дух Христа. Багато визнавців істини потребують її освячувального впливу на свої серця. Життя людей можуть характеризувати чесні справи й піднесене визнання, але нестача істинної доброти, шляхетності душі, духу примирення нейтралізує все добре, на що вони здатні. Похмура, осудлива релігія не відповідає релігії Христа...

Ми маємо плекати добрі слова, приємну прихильність, безкорисливу ввічливість, оскільки це додасть нашому характеру такої чарівності, яка забезпечить нам повагу й удесятеро збільшить нашу корисність...

Так чи інакше, нам доведеться дати звіт Богові, і ми не хочемо соромитися цього звіту через те, що він позначений непослідовністю, імпульсивністю, егоїзмом. Ми хочемо мати око, яке споглядає лише Божу славу, та храм душі, очищений від егоїзму... Наше бажання – уподібнитися до Божественного образу. Зростаймо ж у благодаті. Тримаймося з вірою за Ісуса Христа, і Його сила підтримає нас (Лист 22. 16 квітня 1880. Джеймсу Уайту, який пішов у відставку з посади президента Генеральної Конференції).

Довіряйте своїм братам

17 п'ятниця
квітень

Ви ж не називайте себе вчителями, один-бо є ваш Учитель, а всі ви – брати (Матв. 23:8).

Кілька днів тому я отримала копії свідчень, написаних для брата Н. різними посадовцями. Я прочитала ці свідчення. У нічний час мені була показана така сцена. Брат і сестра Н. переглядали ці свідчення. Поки вони розмовляли, поруч із ними стояв не небесний вісник, який явився братові Н. одного разу, а злий посланець, котрий навіяв братові Н. думку, що його брати хочуть здобути контроль над його майном й усунути його та його дружину від справи... Посланець сказав, що їх усунули в їхньому похилому віці, аби ці брати могли продовжити розпочату ними справу. Сестра Н. прийняла це твердження. Багато фальшивих запевнень були сприйняті як істина. Далі було показано, як брат Н. пише листи, які містили ці фальшиві повідомлення...

Потім сцена змінилася. Я чула слова поради, з якими брати звернулися до брата Н., але він не бажав отримувати допомогу від тих, котрі завжди були його щирими друзями. Мені було показано, що брат і сестра Н. обмануті ворогом. Вони піддалися його спокусам й обманювалися, завдаючи собі болю. Хтось став поруч зі спокушуваними і сказав: «Невже ви випустили з уваги Того, Хто сказав: “Прийдіть до Мене всі втомлені та обтяжені, – і Я заспокою вас! Візьміть Моє ярмо на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і покірний серцем, – і знайдете спокій своїм душам. Бо Моє ярмо любе і Мій тягар легкий” (Матв. 11:28-30)? Чи будете ви заздрістю і злими припущеннями псувати добру справу, яка була зроблена?»

Мої брате і сестро, тепер у вас є слово настанови від Божого посланця. Ви перебуваєте в небезпеці, піддавшись ревностям, які перешкоджають виконаній вами добрій праці. Зупиніться саме там, де перебуваєте. Господь допоміг вам. Він працював для вас...

Звертаючись до вас, посланець Господа сказав: «Перестаньте дослухатися до припущень ворога. Нехай вас веде Господь. Ідіть шляхом Його провидіння. Не передавайте справу до рук ворога, поступаючись його злим навіюванням. Подивіться на Ісуса... У жодному разі не відвертайтеся від своїх братів – це ваші справжні друзі (Лист 61. 17 квітня 1902. Подружжю, яке було піонерами Божої справи в південних штатах).

Нову заповідь даю вам: Любіть один одного! Як Я полюбив вас, щоб і ви любили так один одного (Івана 13:34).

Деякі люди плекають дух заздрості й ненависті до своїх братів, називаючи його Духом Божим. Інші розносять плітки, звинувачуючи та засуджуючи, очорняючи характер, спонукаючи серця до зла. Вони несуть фальшиві повідомлення до дверей своїх сусідів, котрі, слухаючи наклеп, втрачають Духа Божого. Такі люди не жаліють навіть Божого вісника, який несе людям Його істину.

Такий гріх гірший за гріх Ахана. Вплив цього гріха не обмежується тими, хто його плекає. Це гіркий корінь, яким багато хто опоганюється. Бог не може благословити Церкву, доки вона не буде очищена від такого зла, яке розбещує розум, дух і душу тих, хто не кається та не змінює свій спосіб дій.

Людина, відновлена Духом Христа, любитиме не тільки Бога, а й своїх братів. З тими, хто помиляється, слід поводитися згідно з біблійними вказівками. «Брати, якщо і впаде людина в якийсь переступ, то ви, духовні, виправляйте такого духом лагідності, кожний пильнуючи за собою, щоб і самому не потрапити в спокусу» (Гал. 6:1).

Зло слід викривати ясно й чітко. Однак той, хто береться за цю справу, насамперед нехай переконається, що злі справи не відокремлюють його самого від Христа. Він має бути здатний відновити заблудлих духом лагідності. Якщо не може цього зробити, то не повинен намагатися виправляти або викривати своїх братів, бо вчинить подвійне зло замість того, щоб виправити його.

Нехай люди будуть обережні у своєму поведженні з душами, придбаними кров'ю Христа. Нехай не забудуть молитву, виголошену Спасителем перед тим, як Він залишив Своїх учнів за для тривалої боротьби в Гефсиманському саду. Нехай вони не забувають про високу, заплачену Господом за людей ціну – Його життя. Багато хто, схоже, готовий ранили й терзати серця своїх братів. Чи наслідують вони приклад Христа, який Він їм залишив? Де в розповіді про Його ставлення до людей вони знаходять для себе підтримку, виявляючи так мало поблажливості й терпіння в спілкуванні зі своїми братами?..

Християн від світських людей відрізняє хриstopодібність, котра через свій чистий вплив очищає серце від егоїзму (Рукопис 52. 18 квітня 1902. «Фрагменти»).

Збирайте із Христом

19 неділя
квітень

Освятити їх істиною Своєю! Твоє Слово – то істина (Івана 17:17).

Уподібнення – закон людської природи. Сатана працює з невинним завзяттям, щоб за допомогою цього закону, передбаченого Богом для добра, просувати свої плани. Він прагне поєднати праведні й неправедні принципи, щоб через цей союз гріх втратив свою мерзенну сутність. Диявол змішує полосу з пшеницею.

Праведні мають спілкуватися з нечестивими тільки для того, щоб відновити майже знищені принципи істини. Хто прагне допомагати і благословляти інших, той повинен повністю покладатися на невидимий, проте необхідний запас благодаті й сили. Бажаючи спасати душі, котрі прямують до загибелі, він має співпрацювати з Господом, а також тісно співпрацювати з Божественними посередниками, черпаючи через віру благодать, таку необхідну для протистояння нечестю.

Христос бачив, як сатана, наслідуючи небесний зразок, використовує зв'язки між людьми, щоб поширити інфекцію зла, і Він вирішив зробити Свою Церкву протиборчою силою. Його народ не повинен запозичувати форми і звичаї світу, натомість його мають спонукати принципи, які роблять Церкву на Землі символом небесної Церкви, каналом, через який можуть зливатися щедрі благословення Небес.

Надзвичайне добро може бути звершене через праведну працю з нечестивими і для нечестивих; однак надто часто ті, хто мають провадити грішників до Бога, не збирають із Христом... Члени Церкви урочисто обіцяють формувати характер, у всьому відмінний від характеру світських людей. Якщо в них не відбуваються зміни до їхнього приєднання до Церкви, то існує небезпека, що, приєднавшись до Церкви, вони будуть наслідувати світських людей. Сатана тріумфує, коли бачить, як закваска світу працює в Церкві, руйнуючи її чистоту і святість.

Божий план полягає в тому, щоб співпраця членів Церкви з Господом зміцнювала й заохочувала небесний вплив у Його Церкві. Його народ повинен зростати в силі й ефективності, знаючи, що душі праведних віруючих оточує така ж атмосфера, як і на Небесах, – атмосфера чистоти, світла, любові. Віруючі мають формувати свої характери через християнське спілкування, уподібнюючись до характеру Христа. Завдяки їхній вірі вони уподібняться до Христа в лагідності й покорі. Прагнучи виконати цей план, Божий народ відповідає на молитву Христа: «Освятити їх істиною Своєю! Твоє Слово – то істина» (Рукопис 27а. 19 квітня 1900. «Божа мета для Його народу»).

Істинне освячення

20 ПОНЕДІЛОК
КВІТЕНЬ

І тепер доручаю вас Богові та Слову Його благодаті, що може збудувати й дати спадщину між усіма освяченими (Дії 20:32).

Що таке справжнє освячення? Читайте Вихід 31, де Сам Бог дав визначення цьому поняттю. Господь Ісус висловив особливі вказівки, як будувати скинію. Змушені працювати в суботу, сини Ізраїлю не дотримували святість цього дня. Бувши рабами в Єгипті, вони значною мірою втратили знання про суботу. Ось чому Заповіді Божі були дані на горі Синай в урочистій атмосфері. Господь особливим чином оберігав Свою суботу; Він знав, що люди забудуть заповідь про суботу й у своєму завзятті працівники скажуть: «Це справа Господня, вона перебуває під Його наглядом, отже, ми можемо звершувати Його справу, не дотримуючись суботи...». Тому сьомий день був відокремлений як Божий пам'ятник, і його необхідно було святити як день, котрий належить Господу, щоб люди «знали, що Я – Господь, Який вас освячує». Це і є справжнє освячення...

Однак праця має звершувати внутрішні зміни, сильніше змінювати життя й характер. Деякі вважають, що можуть легко переконати грішника відмовитися від своїх ідолів, дотримуватися Божих Заповідей та повірити, що Ісус скоро прийде на хмарах небесних. Проте коли вони не можуть пробудити в людях ані цікавості, ані бажання до дослідження Святого Письма; коли в ро-

зумах тих, хто порушує Закон Божий, вони не бачать визнання гріховності; коли стикаються з надуманими виправданнями, з байдужістю або рішучим опором і насмішками; коли їхні слухачі відвертаються від святого Закону Божого, ці працівники впадають у відчай. Там, де шукали успіху, вони зазнали поразки...

О, скільки уроків доведеться засвоїти цим немовлятам у вірі, навчаючись завойовувати душі для Христа! Дехто з них, зазнавши поразки або невдачі, засвоїть уроки, які інакше не засвоїли б; проте деякі невдачі справляють такий негативний вплив, що іскра благодаті майже згасає в їхніх душах, і вони думають, що не варто докладати зусиль для спасіння душ, та більше не сяють як світила у світі. Зникають думки про те, щоб відвернути душі від їхніх хибних шляхів, зникає почуття обов'язку передати іншим дорогоцінне світло істини, і вони нічого не роблять...

Вони повинні дати рішучу відсіч цим труднощам, протистоянню, розчаруванню, пригніченню і бути твердими, як скеля, щодо принципу. Якщо ми християни, то маємо бути подібними до Христа й віддзеркалювати світло (Лист 19с. 20 квітня 1874. У. К. Уайту).

Боже Слово – ваш дороговказ

21 вівторок
квітень

Твоє слово є світильником для моїх ніг, світлом на моїй стежці (Псал. 119:105).

Якщо ми хочемо діяти мудро й розумно, то наші людські пристрасті, наші вроджені й набуті нахили необхідно поставити під контроль вищого, більш владного керівництва, ніж людські здібності...

«Перестаньте чинити зло, навчіться робити добро». Цей урок кожен повинен засвоювати день у день. На першому місці має бути належне тренування. Вплив цілісного послідовного життя буде постійним повчанням для інших людей. Люди, котрі стримані та керуються моральними й релігійними принципами, ясно викладеними в Божому Слові, діють згідно з розумом і волею Бога, Котрий надто мудрий, щоб помилятися, і надто добрий, щоб заподіяти нам шкоду.

Якщо ви бажаєте чинити мудро, ідіть шляхом Божих Заповідей. Ви маєте Боже Слово, яке у вас просто під рукою. Це Слово настільки ясне, що ніхто не схибить зі шляху, якщо не захопиться своїми вродженими й набутими нахилами до зла. Ваш Викупитель зустрів напади сатани словами: «Написано» та «Відійди від Мене, сатано». Раджу вам покірно прийняти посіяне Слово, що може спасти вашу душу. Слово Боже – ваше сховище. Це міцна фортеця, до якої ви можете втекти і бути в безпеці...

Старанний щирий шукач істини не вважатиме істину оманю. Слово Боже – це хліб життя, яким усі можуть житися і мати вічне життя. Омана – це неправда і фальш. Люди, котрі спокушаються нею, повинні постраждати від її наслідків, як постраждали Адам і Єва в Едені. Перевага всіх людей – шукати істину з молитовним, жадібним інтересом. Істина – це дерево життя, листям якого людська сім'я має житися і жити.

Ті, хто намагається витлумачити Слово згідно з власними уявленнями, хто читає його відповідно до своєї думки, ніколи не побачать істину і помруть у своїх гріхах. Ті, хто куштує від забореного дерева та приймає оману сатани замість «Так говорить Господь», без каяття ніколи не отримають життя, сумірного Божому життю. Як і Адам з Євою, вони віддаляються від дерева життя, плід якого навіки дає безсмертя...

Ми живемо в урочистий час суду. Наші душі мають бути наповнені благоговінням, адже ми постійно перебуваємо в Божій присутності. Кожен повинен вирішити для себе, чи буде він користися й жити чи не послухається і загине.

Для покірних Слово Боже – дерево життя. Це слово спасіння, отримане для життя вічного (Лист 60. 21 квітня 1900. Члену церкви в Рочестері, Нью-Йорк).

Справжню любов неможливо приховати

22 середа
квітень

Тож за їхніми плодами пізнаєте їх (Матв. 7:20).

Закон Божий – це відображення Його характеру. Люди, котрі заявляють, що дотримуються цього Закону, але не засвідчу-

ють, що люблять Бога всім серцем, розумом і силою, не присвячують себе цілковито Його служінню та не дотримуються ані перших чотирьох заповідей (що визначають найвищу любов до Бога), ані решти шести (що визначають безкорисливу любов один до одного), не є слухняними дітьми. «За їхніми плодами пізнаєте їх».

Справжня любов до Бога завжди виявлятиметься на ділі. Її неможливо приховати. Хто воістину виконує Божі Заповіді, той виявить таку ж любов, яку Христос виявив до Свого Отця і ближніх. Той, у чиєму серці перебуває Христос, відкриє Його у своєму характері, у праці заради рідних за вірою і заради тих, хто потребує пізнання істини. Він завжди виявлятиме плід своєї віри в добрих ділах, відкриваючи Христа словами любові й учинками милосердя...

Дотримання Закону Божого – це плід Його благодаті в серці. Підкоряючись цьому Законові, ми завжди пам'ятаємо, що Бог – Податель усього, довіреного нам. Він дарує нам усе, чим ми володіємо. Саме завдяки Його милості й любові ми маємо сили працювати. Він відкриває засоби, за допомогою яких ми можемо отримати земні скарби, однак не для того, щоб піднести своє «я» і накопичувати отримане, а для слави Божої і допомоги бідним. Скарбниця Божа має поповнюватися дарами і приношеннями, аби справа піднесення прапора істини в різних місцях не слабшала, а просувалася вперед і вгору.

На людей, котрі присвячують себе Богові як Його співпрацівники, покладена відповідальність захищати інтереси Його справи. Вони повинні жити згідно з істиною, у яку вірять. Їм необхідно постійно бачити перед собою Христа як Взірець та своїми добрими ділами спонукати серця голодних на Хліб життя підносити хвалу. Вони мають не тільки служити духовним потребам тих, кого намагаються завоювати для Христа, а й задовольняти їхні земні потреби. Цю працю милосердя й любові завжди видно, і, сумлінно виконуючи її, Божі слуги повинні показати, **що** істина зробила для них. Вони мають бути вірними управителями не тільки євангельської істини, а й усіх даних їм Богом благословень. Їм слід не тільки говорити слова співчуття, але також своїми ділами продемонструвати реальність свого співчуття й любові (Рукопис 20. 1900. Написано 22 квітня 1894. Рукопис без назви).

Від Нього ж і ви є в Христі Ісусі, Який став для нас мудрістю від Бога, праведністю, освяченням і викупленням, щоб збулося написане: Хто хвалиться, хай хвалиться Господом! (1 Кор. 1:30, 31).

Цього ранку ми мали дорогоцінний досвід молитви в нашому маленькому наметі [на табірному зібранні у Фресно, Каліфорнія]. Я відчувала, як моя душа звертається в щирій молитві за тебе [Джеймса Уайта] і за себе. Я відчувала, що дорогий Спаситель близький і добрий, сповнений милосердя й любові. Мені хочеться слухати Йому з неподільною любов'ю...

Божественна сила має поєднуватися з людськими зусиллями, інакше цей жахливий параліч байдужості, це смертельне зволікання ніколи не будуть вирвані з душ тих, хто перебуває в темряві й омані. Ісус – наша сила і праведність. Ми повинні більше молитися й постійно виявляти віру. Я відчуваю необхідність дедалі більше наближатися до Ісуса. Я бачу, що повинна працювати таким чином, аби мій розум постійно підносився до Бога, якщо я хочу здобути перемогу над спокусами сатани.

О, мені було показано, як сатана радіє, коли ми переможемо, потураємо духові нетерпіння й вишукуємо чужі помилки. Він тріумфує, оскільки знає, що це засмучує Духа Божого та відокремлює нас від Джерела сили. Наші слова мають бути бездоганними, наш дух – терплячим, добрим, витривалим, покірним, і ми повинні виявляти словами й діями, що навчилися від Ісуса та продовжуємо навчатися в школі Христа...

Ми, дорогий Джеймсе, будуємо основу для вічності. Бог багатий силою і могутністю, Його обличчя може сяяти на нас, а ми можемо віддзеркалювати це сяйво для інших... Господь не вибачить наш гріх, адже ми мали таке велике світло. У нас немає жодної часточки власної праведності, на яку ми могли б опертися. Усе, що колись робили, було зроблене тому, що Ісус дав нам Свою силу та зміцнив нас, а не тому, що в нас була вроджена доброта, мудрість або праведність. Ми грішні, слабкі й недосконалі і повинні достатньою мірою відчувати це, аби просити більш дієвої допомоги та більш святої сили, ніж маємо. Життя Ісуса – досконалий взірець. Ми не повинні будувати на піску, якщо не

хочемо, щоб наш дім спіткало жакхливе руйнування. Ви – Божя будівля. Тож виявляймо це своїм гармонійним характером (Лист Джеймсу Уайту. 23 квітня 1880 року).

Прославляйте Бога, а не людину 24 п'ятниця квітень

Господом буде хвалитися моя душа. Нехай це чують лагідні й веселяться (Псал. 34:3).

Я збиралася написати кілька підбадьорливих слів тому, хто допомагав у роботі... коли все йшло дуже важко. Рука лягла на папір, забороняючи мені писати, і голос сказав: «Ці слова подяки заподіють шкоду тому, до кого ти звертаєшся. Бог – головний Працівник. Прославляй Його, а не людину»....

Будемо дуже обережні, щоб не прославляти людину і не лестити їй. Не спокушаймо слуг Господа людською похвалою. Саме Бог дозволяє чоловікам і жінкам чинити добро. Він стоїть за кожним працівником. Без Його сили людина безпорадна...

Декотрі люди завдяки самозреченню й самопожертві підготували шлях для хорошої роботи, але вони не мають здібностей для успішного її виконання, коли вона досягає певної стадії розвитку...

Брат С. отримав від Господа великі благословення. Господь використовував його, щоб почати служіння в Х. Однак він не повинен вважати, що здатний підняти справу навчального закладу на той високий рівень, на якому її слід звершувати. Інші люди, чия освіта й підготовка більше відповідають цьому, повинні взятися за цю роботу та просувати її вперед і вгору. Утім, Господь не менше цінує тих, хто завдяки самопожертві й самозреченню підготував шлях для розвитку Божої справи.

Працівники Господа не повинні думати, що самі вирішують, яку посаду мають обійняти. Нехай усі пам'ятають: є багато різних напрямків роботи і всі ці напрямки необхідні. Люди, котрі рубують дрова або черпають воду, виконують корисне служіння і досягають успіху там, де інші, безумовно, зазнають невдачі...

Подивися на Ісуса. Не псуй свій запис у небесних книгах, поступаючи смутку й недовірі. Стежки для ваших ніг зробить пря-

мими, аби кульгаве не збочило... Найближче до Господа перебуває людина, котра очікує Його, як ранку. Вона найменше впевнена в собі і має непохитну впевненість у Богові, Котрий може спасти всіх, хто приходить до Нього...

Господь зацікавлений у всій роботі, яку ти намагаєшся здійснити для Нього. Не хвилюйся. Зараз день, коли ми можемо виявляти довіру. День відплати покаже, як добре ми виконали свою роботу. Зробімо ж усе можливе зі свого боку. Якщо Господь з нами, ми будемо процвітати (Лист 64. 24 квітня. Дж. Е. Уайту, котрий працював серед темношкірого населення на півдні).

Зрощуйте християнські чесноти **25** субота квітень

Усе те, що потрібне для життя і побожності, подарувала нам Його Божа сила – пізнанням Того, Хто покликав нас власною славою і чеснотою (2 Петра 1:3).

Справжні християни вірні в дрібницях, пам'ятаючи настанови Слова Божого: «Вірний у найменшому – і у великому вірний» (Луки 16:10). Вірний, неухильний послух словам Христа робить людей чистими в думках, рішучими в прагненні до мети, вірними в усіх сферах життя.

Істинне служіння – це розкриття серця, яке духмяніє Божою любов'ю. Таке служіння ушляхетнює характер у цьому житті. Під його впливом любов до Бога й людини звучить з уст і розкривається в діях...

Коли Божий народ підкоряє дар мови впливу і контролю Святого Духа, тисячі людей почують вістку про те, що Бог є любов, що Він так «полюбив світ, що дав Свого Єдинородного Сина, щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне» (Івана 3:16). Серце Господа, сповнене безмежної любові, обіймає кожну людину. Його любов – невичерпне джерело радості й миру. Вона незмінна, як вічність. Це джерело відкрите для Юдеї та Єрусалима. Кожна душа може втамувати в ньому свою спрагу. Ця любов – Боже життя, яке діє з перетворювальною силою в душі, удосконалює християнський характер та робить лю-

дей учасниками Божественної природи. Через Христа цей живий потік любові й життя тече у світ...

У сповненому боротьби християнському житті необхідні духовність, мужність, стійкість, рішучість. Будьте сильні в Господі. Людської мужності недостатньо. Християнський воїн має бути сильним у Господі. Бога абсолютно достатньо. Його всемогутня сила оперізує обладунки. Використовуйте всі відповідні засоби захисту від ворога душ. Ви всі без винятку повинні докласти зусиль, щоб удосконалити свій характер. Опирайтеся спокусі. Зрошуйте християнські чесноти. Будьте сильні і ще раз сильні!

Людям, котрі мають вистояти в багатьох битвах, необхідно бути сильними заради служіння. Черпайте силу й допомогу із Джерела всякої сили. Якщо ми покладаємося на Господа, то переможемо в битві з невидимими ворогами, але якщо покладаємося на власні сили, то неодмінно зазнаємо поразки. Обладунки готові. Одягніть їх і хоробро боріться за Господа (Лист 67. 25 квітня 1902. «Моїм братам, що обіймають відповідальні посади у видавництві “Пасифік прес”»).

Ідіть туди, куди веде Господь

26 неділя
квітень

Надійся на Господа і чини добро, живи на землі та зберігай вірність (Псал. 37:3).

Господь знає всі наші обставини. Коли ефіопський мандрівник читав Святе Письмо у своїй колісниці, Божі ангели спостерігали цю сцену. Один з учнів був посланий зустріти колісницю і, прибувши на те місце, побачив чоловіка, котрий вивчав Писання. Пилип запитав його: «Чи ти розумієш те, що читаєш?» Той відповів: «Як же можу я розуміти, коли ніхто не наставить мене?» Тоді Пилип відкрив йому значення Писання. Коли вельможа почув і повірив, то запитав: «Що ж забороняє мені охреститися?» (Дії 8:30, 31, 36).

Цей досвід свідчить про турботу Господа щодо Свого народу. Саме Дух Божий привабив розум цього вельможі до Писання. Однак він не міг витлумачити його зміст. Тоді Господь послав одного зі Своїх рабів просвітити його ум та навчити його розуміння.

Коли ефіоп запитав: «Що ж забороняє мені охреститися?», Пилип не став чекати, коли той продемонструє свою віру. «Пилип йому сказав: Якщо віриш усім своїм серцем, – то можна. Він у відповідь промовив: Вірю, що Ісус Христос є Син Божий! І наказав зупинити колісницю. Вони обидва ввійшли у воду – Пилип і скопец; і він охрестив його» (вірші 37, 38).

Господь бажає, щоб кожен із нас посів саме те місце, яке Він нам призначив. Якщо ми будемо ходити в простоті й благочесті і довіряти Господу, як мала дитина довіряє своєму земному батькові, Він дасть нам сили виконувати доручену Ним справу. Якщо шукатимемо Господа, Він працюватиме для нас... Господь здійснить для нас наше спасіння, якщо ми доручимо Йому як вірному Творцеві зберегти наші душі...

Не ми справляємо враження на розум і серце. Це звершують Божі ангели. Вони бачать кожне наше зусилля та пом'якшують серця і просвічують розум тих, для кого ми трудимось, так що думки про небесне відвідують людей, а їхні розуми спрямовані до того, аби бачити й розуміти...

Ви працюєте не самі. Коли відчуваєте спокусу розчаруватися, пам'ятайте: Божі ангели навколо вас. Вони будуть служити світові, змушуючи його віддати свої скарби. Це повчання я намагаюся передати нашому народові. Я хочу, щоб вони зрозуміли, чого можна досягти, якщо діятимуть по волі Господа. Це Господь дав таку настанову. Будемо ж іти туди, куди Він веде (Рукопис 13. 26 квітня 1909. «Працівникам та учням школи в Хілл Хрест»).

Бог має вибраний народ

27 понеділок
квітень

А ви – рід вибраний, царське священство, святий народ, придбаний, аби звіщати чесноти Того, Хто вас покликав із темряви до дивного Його світла (1 Петра 2:9).

Бог дає людям світло, але багато хто сповнений самодостатнього, гордовитого духу; дотримуючись власних ідей, вони намагаються досягнути висоти, на якій почуватимуться, як Бог. Вони ставлять свій розум на перше місце, ніби Бог має служити їм. У цьому полягає небезпека. Якщо Господь якимось чином не

змусить цих людей зрозуміти, що Він – Бог, а вони повинні служити Йому, людські уявлення відведуть їх від біблійної істини, незважаючи на всі дані їм застереження.

У Господа Ісуса завжди буде вибраний народ, який служитиме Йому. Коли юдейський народ відкинув Христа, Князя життя, Він забрав у них Царство Боже та віддав язичникам. Бог працюватиме за цим принципом у кожній сфері Своєї справи. Коли церква виявляється невірною слову Господньому, то яким би не було становище людей, яким би високим і священним не було їхнє покликання, Господь більше не може працювати з ними. Тоді Він обирає інших, щоб вони виконували важливі обов'язки. Однак якщо вони не очистять власне життя від будь-якого хибного вчинку, якщо не встановлять чисті, святі принципи в усіх своїх межах, тоді Господь жорстоко покарає й упокорить їх. Він вижене їх та зробить ганьбою доти, доки вони не покаються...

Бог «не приймає служіння людських рук, бо не потребує нічого» (Дії 17:25). Господу неможливо догодити жодним проявом зовнішньої пишноти, коли серце служить ідолам, а руки забруднені беззаконням. Святий Дух об'єднається в церкві з тими, хто з розкаяним серцем покірно ходитиме з Богом. Усім, хто дивиться на Нього й іде слідом за Христом, Він дає освячення, розраду і перемогу над світом. Божий народ, Його вибране царство, – це не водоймище зі стоячою водою. Він подібний до постійного потоку, який стає дедалі глибшим і ширшим, доки його життєдайні води не поширяться по всій землі. Щоразу, коли приймають Євангеліє, Божа благодать зцілює хвороби, до яких призвів гріх. Сходить Сонце праведності, і оздоровлення в Його променях. Світло, сила й свіжість походять від Господа, а добрі плоди свідчать про дію праведності (Рукопис 33. 27 квітня 1903. «Божа мета для Його Церкви»).

Підійміть чашу спасіння

28 вівторок
квітень

Я підійму чашу спасіння та прикличу Господнє Ім'я! (Псал. 116:13).

Ви припускаєтеся помилок? Прийдіть до Ісуса і попросіть Його простити вас, а потім вірте, що Він прощає. «Якщо ж визна-

ємо свої гріхи, то Він, вірний і праведний, щоб простити нам гріхи й очистити нас від усякої неправедності» (1 Івана 1:9). Просіть Господа простити ваші помилки, а потім радійте в Ньому.

Вам анітрохи не допоможе, якщо ви будете оплакувати свої вади. Скажіть: «Господи, я віддаю Тобі свою безпорадну душу. Я не буду бентежитися, бо Ти сказав: “Просіть і отримаєте”». Вірте, що ви справді отримаєте те, про що просите. Вірте, що ваш Спаситель сповнений ніжного співчуття й любові. Нехай вас не хвилюють невеликі помилки. Господь може дозволити вам припуститися незначних помилок, щоб урятувати вас від великих.

Докладайте зусиль, щоб допомогти собі, як повинні робити всі, хто отримує благословення. Вірте, що Христос допомагає вам. Відмовтеся промовляти слова невіри. Коли ворог говоритиме, що Господь залишив вас, скажіть йому, що це не так, бо Він заявляє: «Я прийшов закликати не праведників, а грішників до покаєння» (Матв. 9:13)...

Замість того щоб оплакувати власну слабкість, говорити про невіру й нарікати, що з вами погано поводяться, почніть співати. Говоріть про милість і любов Бога. Христос запрошує всіх утомлених та обтяжених: «Прийдіть до Мене... і Я заспокою вас! Візьміть Моє ярмо на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і покірний серцем, – і знайдете спокій своїм душам. Бо Моє ярмо любе і Мій тягар легкий» (Матв. 11:28-30). Христос бажає, щоб ви засвоїли цей урок і знайшли спокій...

Вивчайте життя Христа на землі. Він не нехтував найпростішим і найнезначнішим обов'язком, який випав на Його долю. Усе, що Він робив, було позначене досконалістю.

Зверніться по допомогу до Ісуса, і це дозволить вам виконувати свої щоденні обов'язки з благодаттю й гідністю людини, котра шукає вінця безсмертного життя. Ми багато розмірковуємо про велич життя Христа. Ми говоримо про звершені Ним великі діла, про чудеса, які Він здійснив, заспокоюючи бурхливі води, відкриваючи вуха глухим, воскрешаючи мертвих. Однак Його увага до дрібниць – значно сильніший доказ Його величчя та співчуття (Лист 72. 28 квітня 1903. Сестрі зі штату Мен).

Проте не вашою справою буде там воювати! Усі Юдеї і мешканці Єрусалима, просто там зупиніться, стійте і спостерігайте за Господнім порятунком для вас! Не бійтесь і не жахайтесь! Завтра вирушайте проти них, а Господь буде з вами! (2 Хронік 20:17).

У повсякденному житті виникає безліч проблем, яких ми не можемо розв'язати. Дехто бажає залагодити кожну складність, вирішити кожне питання, перш ніж почати працювати. Такі люди, безперечно, зазнають невдачі. Унаслідок цього майбутнє буде настільки ж незрозумілим, а проблеми настільки ж заплутаними, як і тоді, коли вони почали міркувати про це. Ідучи за відкритим світлом, ми отримуємо ще більше світло...

Рухайтесь вперед за Божим покликом. Коли Він указує на працю, яку треба виконати, тоді в Його ім'я та з повною вірою візьміться за цю працю. Ви можете не побачити кінця від самого початку. Вас можуть оточувати неясності. Ваші брати можуть розповісти вам про левів на дорозі. Утім, все одно йдіть уперед, кажучи: «Господь бажає, щоб ця робота була виконана, і я не підведу та не буду сумувати. Я виконуватиму свою частину праці»...

Якщо прислухатися до слів деяких критиків, вони заберуть у вас усі сили й надію. Не дозволяйте їм перешкоджати вам. Скажіть: «Бог вірний. Він не може зректися Себе». Він дав кожному його справу і закликає кожного почати працювати на своєму місці. Господь не може зробити те, що бажає, доки людина не виконає свою роль.

Часом нам здається, що нашої віри недостатньо навіть для того, аби торкнутися одягу Спасителя, але ми маємо Божу обітницю: «Ось тоді волатимеш до Господа, і Він відповість, кликатимеш про допомогу, і Він скаже: Ось Я! Але маєш усунути з-посеред себе ярмо, перестати погрожувати пальцем і лихословити. Коли будеш готовий віддати своє серце голодуючому і підтримаєш знедоленого, тоді засяє в темряві твоє світло, а твоя темрява перетвориться на полудень. Твій Бог постійно провадитиме тебе, і навіть під час посухи насичуватиме тебе, зміцнить твої кості, і ти будеш, як зрошений водою сад і як джерело, у якому не висихає вода» (Ісаї 58:9-11).

Перемогу приносять не наші зусилля. Перемога полягає в тому, щоб за обітницею бачити Бога, вірити й довіряти Йому. Вірою візьміться за руку безмежної сили. Вірний Господь, Який обіцяв це.

Виникнуть такі питання, які неможливо вирішити, скільки б не думали про них. Не витрачайте час на їх розв'язання. Довіряючи Богові як вашій мудрості, беріться за роботу, яка очікує завершення. Його праведність піде перед вами, а питання, які непокоїли вас, розв'яжуться самі собою (Рукопис 54. 29 квітня 1902. «Як вирішувати заплутані проблеми»).

Великий Взірець

30 ^{четвер}
^{квітень}

На це ви були покликані, тому що й Христос постраждав за нас, залишивши нам приклад, щоб ми йшли Його слідами (1 Петра 2:21).

Недостатньо просто визнати Христа. Ми повинні прямувати туди, куди Він веде. Його благодаті досить. Він постраждав за нас і залишив нам приклад, який ми маємо наслідувати... Теперішнє – це час нашого випробування. Щоб отримати вінець життя, необхідно розіп'ясти власне «я» значно більшою мірою, ніж ми досі вважали можливим. Яку вістку апостол Павло несе кожному, хто носить ім'я Христа? «Тому й ми, маючи довкола себе таку велику хмару свідків, відкиньмо всяку гордість та гріх, що нас легко обплутує, з терпінням прямуймо до тієї боротьби, що перед нами, дивлячись на Проводиря і Вершителя віри, на Ісуса, Який, незважаючи на сором, замість належної Йому радості, перетерпів хрест і сів праворуч Божого престолу. Подумайте ж про Того, Хто від грішників перетерпів таку наругу над Собою, щоб ви не знемоглися та не ослабли вашими душами» (Євр. 12:1-3).

Христос був Господом Неба й Землі, але задля нас став убогим, аби ми збагатилися Його зубожінням. Він, маючи Божу природу, понизив Самого Себе, прийнявши образ раба, щоб спасти нас. Він віддав Своє життя заради нашого спасіння. Чи приймемо ми цю жертву? Єдинородний Син Божий був зарахований до злочинців, щоб люди не загинули, а мали життя вічне. Вічне

життя стане їхньою спадщиною, якщо вони погодяться упокоїти своє горде серце і стати співучасниками Його страждань. Він терпляче зносив сором, знущання й насмішки, щоб спасти кожного грішника, котрий ухопиться за Нього живою вірою. Коли Господь висів на хресті, віддаючи Своє життя заради нашого спасіння, Його вбивці знущалися з Нього, кажучи: «Інших спасав, а Себе Самого не може спасти?! Він, Цар ізраїльський, нехай зійде тепер з хреста – і повіримо в Нього» (Матв. 27:42). Христос міг відмовитися так померти, проте страждав, аби через Нього світ міг бути звільнений від претензій і влади сатани. Завдяки Його смерті всі віруючі в Нього зможуть мати вічне життя...

Спасіння людей означає незрівнянно більше, ніж багато хто усвідомлює. Це означає, що ми маємо обрати Божий шлях, а не власний. Господь не може спасти людей, якщо у відповідь на Його викриття й застереження вони відмовляються впокоритися, насаджують свою волю і йдуть власним шляхом (Лист 133. 30 квітня 1905. Дж. Е. Уайту).

Та боюся, щоб часом, як змій звів Єву своїм лукавством, аби не зіпсувалися ваші думки, щоб ви не відхилилися від простоти й чистоти, котра в Христі (2 Кор. 11:3).

У всіх наших відносинах один з одним ми повинні явити Христа. Тим самим покажемо, що маємо справжній зв'язок зі Спасителем. Бог має отримати всю честь, усю славу. Коли Христос з'явиться, Він визнає Своїми тих, хто з'єднаний з Ним живою вірою. Йому буде не соромно називати їх братами...

Господь є Бог, і крім Нього немає іншого. Коли сатана своїм лукавством впливає на людський розум, цей звабливий вплив сприймають, як такий, що прийшов з Небес. Якщо його оманам дозволити увійти, він упіймає багато душ у пастку, перш ніж стане ясно, що це не від Бога, а від ворога всякої правди.

Запевняю вас, що одним з найскладніших для нас завдань буде відрізнити справжнє від фальшивого. Обман прокрадається через незнання так само, як прокрався в небесні двори. Сатана намагався підірвати довіру ангелів до Божого правління. Він бажав зайняти місце Христа, вважаючи: якщо досягне цього становища, то постарається зайняти місце Бога. Диявол майстерно виклав свої припущення ангелам, і багато хто з них прийняв їх. Він посіяв у їхній розум свої інсинуації, щоб вони над ними розмірковували. Ангели, не такі обережні, як їхній ватажок, почали викладати власні нові теорії. Ініціатором висловлених ними сумнівів був сатана, але він представляв їх як думки великої кількості ангелів, які необхідно враховувати.

Сьогодні сатана працює зі спокусливою хитрістю, щоб полонити людей своїми оманливими теоріями. Тому від початку і до наших днів постійно звучить заклик пильнувати і не дозволити дияволу прокрастися.

Нехай ніхто не думає, що, оскільки вони служать як знаряддя Господа, то невразливі. Господь використовує людей і вшановує їх тим, що дає Свою мудрість, поки вони вірні Йому та не приписують славу собі. Люди, котрі вириваються з рук Господа і вважають, що самі здатні виконувати роботу, керовані не Його, а іншим духом. Приходить сатана, і вони змінюють свого керівника. Після

цього приходять зміїні лукавство й хитрість (Рукопис 37. 1 травня 1903. «Напрямки справи»).

Хто більший?

2 субота
травень

І сказав: Запевняю вас: якщо не навернетеся і не станете, як діти, не увійдете в Царство Небесне (Матв. 18:3).

Читайте настанови, дані у 18-ому розділі Євангелія від Матвія. З усього, що сказав Бог, немає нічого більш позитивного, ніж цей розділ, але в ньому йдеться про переступи, які зневажають Бога та затьмарюють Його справу. Ці слова звучать для вас і для мене, як і для всіх, хто називає себе учнем покірного й лагідного Ісуса. Він викладає нам принципи, згідно з якими ми повинні діяти в усіх випадках і за будь-яких обставин. Не має бути жодного прагнення до переваги. Христос навчає, що в Його духовному царстві велич складають не становище, не зовнішня пишність або авторитет, а духовна досконалість, виявлена в істинному наверненні.

Ми завжди будемо учнями в школі Христа. Він запросив нас: «Прийдіть до Мене всі втомлені та обтяжені, – і Я заспокою вас! Візьміть Моє ярмо на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і покірний серцем, – і [на власному досвіді стаючи співучасниками Мого духу й принципів] знайдете спокій своїм душам» (Матв. 11:28, 29). Ярмо Христа – це ярмо покори і послуху...

У нашому повсякденному житті перед нашими одновірцями та перед світом ми маємо бути живими тлумачами Священного Писання, прославляючи Христа, відкриваючи Його лагідність і покірність серця. Учення Христа має бути для нас, як листя дерева життя. Споживаючи й засвоюючи хліб життя, ми виявимо гармонійний характер. Своєю єдністю, шануванням інших більше себе ми повинні нести світові живе свідчення про силу істини. Нам не слід боятися, що нас не оцінять належним чином, якщо ми не будемо прагнути до першості. Якби люди мали вище й ширше уявлення про Христа, якби більше довіряли Йому і менше собі, їхній характер уподібнювався б до Божого. Коли власне «я» сховане в Христі, Спаситель з'явиться, як Улюблений, визначніший від десяти тисяч інших.

Коли люди повністю підкоряються Богові, споживаючи хліб життя і воду спасіння, вони зростуть у Христі. Їхні характери складаються з того, чим живиться їхній розум. Через Слово життя, яке вони приймають і якому підпорядковуються, вони стають учасниками Божественної природи. Тоді все їхнє служіння відображає Божественне, і тоді звеличений Христос, а не людина (Лист 64. 2 травня 1900. Сім'ї членів церкви в Массачусетсі).

У світі, але не від світу

3 неділя
травень

Коли б ви були від світу, то світ своє любив би; ви ж не від світу, а Я вибрав вас зі світу, тому світ і ненавидить вас (Івана 15:19).

Наш Господь-Спаситель знав кожний етап переживань, з якими зустрінуться Його учні, та всю боротьбу, через яку вони пройдуть. Господь Ісус Христос сказав Своїм учням: «Якщо світ вас ненавидить, знайте, що Мене він раніше від вас зненавидів» (Івана 15:18). При спілкуванні зі світськими людьми ми, християни, не повинні ставати дратівливими й нетерплячими. Вони не вірять в істину, тому, що б вони не говорили чи не робили, тримайте себе в руках.

Щоразу, дозволяючи собі дратуватися, ви показуєте своїми словами, що не маєте тієї віри, яка діє любов'ю й освячує душу. Через свою гордість та надмірну самодостатність ви зовсім не готові вирішувати зі світськими людьми ділові питання чи спілкуватися з ними як християни, оскільки ваші риси характеру не сформовані за біблійним зразком. Тому ви не спроможні бути співпрацівниками.

Християни можуть зберігати бездоганну репутацію, якщо вони справді християни, а це означає подібність до Христа. Бог передбачив усе, щоб завдяки вірі в Господа Ісуса Христа вони не зазнали невдачі та не розчарувалися в темному, неспокійному майбутньому, котре, як Він знав, має настати. Господь Ісус Христос уболює за Своїх учнів, які повинні пройти через безліч заподіяних світом страждань. Завдяки відкриттю їхнім умам обнадійливої перспективи, Він готує їх до того часу випробування, часу великої небезпеки втратити віру. Спаситель має додавати

світлі, сповнені надії штрихи до темних. «Коли ж прийде Утішитель, Якого Я вам пошлю від Отця, Дух Істини, Який походить від Отця, то Він засвідчить про Мене» (вірш 26).

Потім Він повідомляє учням, що вони співпрацюватимуть зі Святим Духом. Велике Джерело їхньої сили – наша незмінна розрада, надія і мужність – завжди буде їм доступне. Вони мають бути свідками Христа. «Та й ви свідчіть, бо ви від початку зі Мною!» (вірш 27). Учні повинні бути Його вірними представниками у відступницькому світі. Перебуваючи у світі, вони мають бути не від світу, натомість нести вірне свідчення проти зла, яке діє в тілесних задумах всупереч істині й праведності (Рукопис 80. 3 травня 1893. «Щоденник»).

Збережені в любові до істини

4 **понеділок**
травень

Уникай молодечих пожадань, настирливо шукай праведності, віри, любові, миру з тими, що кличуть до Господа від чистого серця. (2 Тим. 2:22).

Наша молодь має бути оточена благовторним піднесеним впливом. Їй необхідно перебувати в любові до істини. Вона повинна орієнтуватися на високий стандарт. Декотрі бажають, щоб їх ні в чому не обмежували і щоб вони могли робити все, що їм заманеться... Батьки й матері... у церкві несуть священний обов'язок пильнувати за душами своїх дітей, як ті, хто має дати звіт. Нехай ніхто – ні батьки, ні молодь – не думає, що розваги необхідні і що на необачне нехтування Святим Духом під час егоїстичної насолоди можна не звертати уваги. Бог не буде осміяний. Нехай кожен юнак, кожна дівчина подумає: «Чи готовий я сьогодні до того, що моє життя закінчиться? Чи підготовлене моє серце для виконання дорученої мені Господом справи?»

Кожна молода людина має зробити Слово Боже своїм провідником і щодня отримувати записані в ньому настанови. Якщо декотрі відмовляться керуватися цими настановами, вони сіють насіння, яке ворог уклав у їхні руки, і їх не турбуватиме врожай...

Існує чимало речей, які хороші самі по собі, але, спотворені сатаною, виявляються пасткою для необережних. Зібрання на-

шої молоді для вправ зі співу звучить дуже безневинно, але, з мого спостереження впродовж півстоліття, ці заняття часто виявляються згубними для душі. Якби серця всіх присутніх були праві перед Богом; якби всі любили насамперед Бога, постійно думали про Його прославлення і прагнули догодити Йому, тоді такі вправи не були б шкідливими. Однак зазвичай учасники цих зібрань забувають про свій обов'язок догодити Богові. Їхні душі стають байдужими. Один згубно впливає на іншого, і байдужість до духовних питань зростає. Молодь не вивчає старанно день за днем Святе Слово Боже, і через нестачу духовної їжі їхні моральні сили слабшають...

О, якби кожен член Церкви і кожен працівник усвідомили, що життя – це школа, у якій ми виховуємо чистоту думок та безкорисливість учинків, аби приготуватися до екзамену перед Небесним Богом! Кожне слово, кожний учинок і кожна думка записуються в небесних книгах (Лист 144. 4 травня 1906. Церкві в Маунтін-В'ю, Каліфорнія).

Християнська спадщина

5 вівторок
травень

Сину мій, Господнім докором не нехтуй і не зневажай Його застережень (Прип. 3:11).

Не дозволяй собі розчаровуватися. Не дозволяй себе провокувати, натомість дозволь розуму контролювати твої дії. Запитай себе: «Що доброго в дратівливості?» Це лише потішить ворога та підтвердить думку тих, хто погано думає про тебе. За допомогою чесної поведінки ти зможеш довести, що слова зловмисних людей не відповідають дійсності. Не починай самооборону, але із завзятістю виконуй свій обов'язок.

Хай допоможе тобі Бог, мій сину [Едсон], виконувати працю для вічності. Це твоя праця. Ніхто не може зробити її за тебе. Цілком довірся Богові. Наш Небесний Отець пам'ятає про твої немощі. Я вдячна Йому за те, що Він знайомий з усіма нашими слабкостями, з усіма нашими спокусами. Господь знає, як пожаліти та зміцнити нас, якщо ми звертаємося по допомогу до Нього, нашого Захисту. Не будь нерозважливим, коли твоя віра зазнає випробу-

вання. Просто чекай, спокійно підкоривши [Богові] своє судження, свою волю та свій шлях. Будь готовий до керівництва згори.

Не існує іншого шляху спасіння, окрім того, який прокладений нашим Викупителем та наочно показаний Його життям самозречення й самопожертви. Ти знаєш, що Він зазнав образ, презирства і глузування, але не платив злом за зло... Коли Його лихословили, Він не лихословив. «Бо Я зійшов... виконувати не Мою волю», – сказав Христос, – «а волю Того, Хто Мене послав» (Івана 6:38). Ми повинні мати розум Христа. Ми повинні йти Його слідами.

Люди, котрі живуть заради блага інших і дивляться лише на Божу славу, здобудуть вічне життя. А ті, хто звик пливати за течією, живуть для себе. Вони ніколи не почують слів: «Гаразд, рабе добрий і вірний»... Дорогоцінні душі мають бути спасенні, і нам потрібно потрудитися, аби придбати їх для Христа.

Пам'ятай: труднощі і випробування – частина християнської спадщини. Христос, Велич Небес, прийшов у світ, щоб показати нам, як зносити відкинення з боку світу без розчарувань і помсти. Кожне мудро пройдене випробування буде благословенням для випробуваних. Вони будуть піднесені, а не скинуті. Хто прагне ухилитися від важких кам'янистих місць та пройти легким приємним шляхом, ті одного разу зустрінуться з розчаруванням і негараздами. Утім, якщо вони приготують душу до випробування й виконання обов'язку та сміливо підуть вперед у Бозі, то знайдуть шлях самозречення і самопожертви, який приведе до слави та небесних багатств у майбутньому, вічному житті... Багато молися, виявляй живу віру, і ти обов'язково заспіваєш пісню перемоги (Лист 24. 5 травня 1874. Едсону Уайту).

На якій ви стороні?

6 середа
травень

Я кличу сьогодні за свідків небо і землю. Я поклав перед вами життя і смерть, благословення і прокляття. Тож обері життя, щоб жити тобі і твоїм нащадкам (П. Зак. 30:19).

Люди, котрі сприяють прогресові Божої справи, повинні стояти твердо й непохитно, як вірні вартів Господнього війська. Вони мають стояти під закривавленим прапором князя Еммануїла...

Необхідно проголосити останню вістку милості. Чоловіків та жінок слід пробудити, щоб вони приготувалися до великих подій...

Причина, через яку чоловіки й жінки сьогодні не вірять в істину, полягає в тому, що вона засуджує їхні життєві звички. Вони бачать, що істина вимагає реформи, і борються з нею, бо ненавидять працю, пов'язану з освяченням...

Хто живе по совісті, той не буде роздумувати, коли світло Слова засяє на нього. Він не керуватиметься людськими порадами, не дозволить світським справам встати на шляху послуху. Він залишить будь-який егоїстичний інтерес, приступаючи до дослідження, і буде підходити до Слова Божого як людина, вічна доля якої висить на волосині.

Є права сторона – сторона Того, Хто проголосив: «Я зберіг Заповіді Свого Отця» (див. Івана 15:10). «Господній Закон бездоганний, він укріплює душу» (Псал. 19:8). Є й інша сторона – сторона того, хто повстав на Небесах проти Бога. Зі своїми прибічниками він був вигнаний з небесних дворів. На його прикладі ми можемо зрозуміти: незалежно від того, наскільки високе становище людина може посідати в Церкві або у світі, якщо вона невірна Богові, якщо приймає людські закони замість законів Єгови, то ніколи не зможе потрапити на Небеса, тому що живе в прямому протистоянні Богові. Така людина отримає покарання відповідно до сили свого впливу на догоду сатані, а не Господу. Чим більше талантів і впливу їй довірено, тим більшим буде покарання. Бог покарає її за душі, які вона відвернула від істини. Замість того, щоб привести їх до Бога, вона відвела їх від Нього, і їхня кров буде залічена їй...

Судного дня ті, котрі зреклися світла та привели інших до шакування фальшивої суботи, побачать, який шлях обрав сатана, змушуючи людей порушувати Божий Закон. Вони побачать і новою мірою зрозуміють достоїнство Божої ознаки...

Божий народ має виконати серйозну урочисту справу. Господь закликає їх: «Волай на все горло, не стримуйся; піднеси свій голос, як труба, указуючи Моему народові на його провини і нащадкам Якова на їхні беззаконня!» (Ісаї 58:1) (Рукопис 27. 6 травня 1900. «Послух і непослух»).

Щоб усі були огне, – так, як Ти, Отче, в Мені, а Я в Тобі, – щоб і вони в Нас були; щоб світ повірив, що Ти Мене послав (Івана 17:21).

Кожен з нас потребує допомоги, яку ми можемо отримати від інших умів. Бог діятиме як у наших умах, так і в інших. Різнотіпні дари, дані різним людям, повинні поєднуватися, «щоб приготувати святих для справи служіння, для збудування Христового тіла» (Ефес. 4:12) ...

Господь Ісус Христос зцілить наші немощі і слабкості. Ми – Його власність, належимо Йому за правом творіння й викуплення. Ми всі маємо бути єдині в Ньому. Він – єдине Джерело зцілення. Уся відновлювальна сила походить від Нього. Господь відкрив джерело «для мешканців Єрусалима... для змиття гріха і нечистоти». Він кожного запрошує прийти, зцілитися і пити воду життя. Будемо ж довіряти не собі, а Ісусові.

Перед нами завжди будуть перешкоди, але ми маємо прямувати за нашим Вождем, разом долаючи труднощі. Існує тільки один шлях на Небеса. Ми повинні йти слідами Ісуса, звершуючи Його справу так, як Він звершував справи Свого Отця. Нам необхідно вивчати Його шляхи, а не людські; ми маємо коритися Його волі, а не власній. Ідіть обережно! Не біжіть попереду Христа. Не рухайтесь, не порадившись зі своїм Вождем. Просіть у покірній молитві й отримаєте. Він є Дорога, і Правда, і Життя.

Прочитайте й уважно дослідіть молитву, яку Христос виголосив напередодні суду над Ним; вона записана в 17-му розділі Євангелія від Івана. Дотримуйтеся настанов цієї молитви, і ви досягнете єдності. Ми можемо досягти Небес лише за умови, що будемо єдині із Христом, єдині один з одним у Христі і через Нього. Ніхто не покликаний ходити сам. В Ісусі ми отримуємо життя й безсмертя. Він відкрив шлях до Царства Небесного тим, хто вірить у Нього, і це єдиний шлях для всіх. Він закликає до єдності, і ми повинні мати цю єдність. Бог просить нас заховати своє «я» у Христі. Для тілесної людини це нелегко. Утім, через силу втілення Христа – Бога, Котрий з'явився в тілі, сила Бога відкривається в лагідності й красі. «А тим, які прийняли Його, 158

дав владу стати Божими дітьми, – тим, які вірять у Його Ім'я». За допомогою цієї влади ми зможемо подолати наші злі нахили і зробити так, щоб воля Божа могла виконатися в нас (Лист 79. 7 травня 1903. Дж. А. Бердену та його дружині (Пастор Берден брав участь у роботі санаторію в Австралії)).

Якщо ви припустилися помилок

8 п'ятниця
травень

Нехай нечестивий залишить свою дорогу, а злочинець – свої задуми, і нехай навернуться до Господа, аби Він змилювався над ними, – до нашого Бога, бо Він щедрий на прощення! (Ісаї 55:7).

Хоч завіса нависає над майбутнім, ви знаєте про милість Господа в минулому. Не дозволяйте труднощам збентежити вас. Ви пройшли через випробування і знову будете покликані пройти через випробування. Вам довелося пережити не зовсім приємні події, і ці переживання можуть повторитися. Спокуси прийшли до вас і прийдуть до вас знову.

Ми не знаємо, що нас чекає, але маємо перевагу присвятити наші душі Богові, як вірному Творцеві. Будемо ж дякувати Богові за те, що маємо сховище під час випробування. Будемо пам'ятати, що Христос – надійна допомога в стражданнях. Обітниця Божого Слова рясні і запропоновані даром. Бог з нами, Він піклується про нас.

Бог відкрився нам у Христі. Наш Спаситель – образ невидимого Бога. О, як близько ми можемо бути до Небес. «Хто Мене бачив, той і Отця бачив», – проголосив Христос.

Не дозволяймо світським справам поглинути наші сили. Не дозволяймо нічому зайняти те місце, яке має заповнити Бог. У нас має бути час для відпочинку, роздумів і молитви, для духовного оновлення. Христос ходив, звершуючи добро, зцілюючи різноманітні хвороби і прощаючи всі гріхи, потішаючи засмучених, витісняючи горе Своєю присутністю. Будемо ж дивитися на Нього – на співчуття і любов Самого Бога.

Шукаймо Господа... Ніколи не забувайте, що ви – Божі діти. Не турбуйтеся про те, чого не можете змінити. Якщо ви припустилися помилок, зверніться до співчутливого Спасителя і по-

просить у Нього прощення. Скажіть Йому, що бажаєте дотримуватися Його волі. Будьте шанобливі з Богом. Пам'ятайте: Він піклується про вас і за необхідності запропонує своєчасну допомогу. «...Його милосердя на всіх Його вчинках».

Це наша перевага – відкрити свої серця і впустити Спасителя. Будемо ж хвалити Його за славу Його присутності. Будемо відображати світло Його любові на наших обличчях і в наших словах. Тоді Його радість буде в нас, і наша радість буде повною...

Дихання життя згори має наповнити працю нашого життя. Це об'єднає нас один з одним та з Богом. Ми маємо пізнати любов Христа на досвіді. Тоді ми будемо любити одне одного, як Христос полюбив нас (Лист 81. 8 травня 1903. Директору Сіднейського санаторію).

Моліться про Святого Духа

9 субота
травень

Отже, якщо ви, будучи злими, вмієте добрі дари давати вашим дітям, то наскільки більше Небесний Отець дасть Святого Духа тим, які в Нього просять? (Луки 11:13).

Люди, котрі бажають, щоб їхні імена були записані до церковної книги, повинні чітко розуміти, що включає така дія. Це означає, що ви урочисто поклялися служити Богові. Це означає, що ви повністю присвятили себе Йому, аби Христос міг царювати там, де колись панувало ваше «я». Ця дія також передбачає, що ви відмовилися від своїх улюблених ідей і стратегій та підпорядкували власний розум розумові Христа. Вона означає, що ваша незмінна мета – бути єдиними з Богом, єдиними з Його народом; що ви виявлятимете самозречення й самопожертву, аби дбати про інтереси Його Царства, а також будете прагнути подолати все, що перешкоджає зростанню в благодаті.

Господь не залишає в темряві людину, котра має вуха, щоб чути, і серце, щоб розуміти. Нехай кожен дивиться тільки на Божу славу. Не потрапляйте в пастки лукавого. «Хто вважає, що він стоїть, нехай стережеться, щоб не впав» (1 Кор. 10:12). Нехай вартівні на стінах Сіону проголосять застереження, які Бог дав у Своєму Слові, і нехай їх почує кожна душа, що звершує служіння Господу.

Кожна справа буде випробувана, кожна душа зазнає випробування. Нехай кожен запитає: «Чи я не лукавий раб? Чи не зваблюю я своїми порадами й поведінкою інші душі на хибні шляхи?» Пам'ятайте, що ви впливаєте на інших або на добро, або на зло.

Я благаю членів кожної церкви шукати зараз найбільшого благословення, яке може дати Небо, – Святого Духа. Якщо ви з вірою шукаєте більшої міри Божого Духа, то будете постійно приймати Його та діяти. Щодня ви отримуватимете свіжий запас. Ваш повсякденний досвід збагатиться щедрим потоком Божої любові. Перед вами лежать багаті родовища істини, потужні джерела сили. Нехай нашою щоденною молитвою будуть слова: «Забери в нас те, що Ти вирішив узяти, але не забери від нас Твого Духа Святого». Ми повинні мати дар Святого Духа.

Нам дарована Божа істина. Релігія Ісуса Христа ніколи не принижує того, хто приймає її, натомість очищає його, щоб він міг побачити Бога. Вона дає йому сильне бажання бути схожим на Ісуса Христа, на Того, Хто визначніший від десяти тисяч інших... Що заважає нам любити Його та безроздільно служити Йому?

Як і Божий народ у давнину, ми маємо бути готові йти вперед, коли хмара піднімається й іде вперед, та зупинятися, коли хмара зупиняється над певним місцем. Ніхто не повинен стояти без діла, коли необхідно рухатися вперед (Рукопис 56. 9 травня 1902. «Написано для повчання нам»).

Повірте Христу на слово

10 неділя
травень

Усе, що дає Мені Отець, прийде до Мене; і того, хто приходить до Мене, Я не вижену геть... (Івана 6:37)

Усе, про що Ісус просить вас, – це прийняти євангельську істину такою, як вона написана. Її вимоги прості й конкретні. Усе, що Бог вимагає від вас, – це вірити Його Слову, приймаючи «так говорить Господь». Вимоги Бога – це Його повідомлення людській сім'ї. Він говорить з людьми як з розумними істотами, відповідальними за те, аби принести Йому плід праведності...

Чи приймете ви Слово Боже таким, яким воно є? Чи будете як відповідальний посередник прагнути усвідомити свою відповідаль-

ність перед Господом? Бог – Володар світу. Він довірив людям священні дари та наділив їх дорогоцінними здібностями. Вони несуть відповідальність перед Ним за правильне використання цих дарів...

Нам необхідно тільки прийти у відповідь на запрошення: «Якщо хто спраглий, хай приходить до Мене і п'є» (Івана 7:37). «Того, хто приходить до Мене, Я не вижену геть» (Івана 6:37). Кожна людина, читаючи ці слова, має відчувати, що перебуває на святій землі. Пам'ятайте: життя Єдинородного Сина Божого було принесене в жертву за вас. У міру того як Святий Дух закарбовує слова Христа в серці й розумі, людина має відчувати, що перебуває в присутності найвищої Доброти, котра без міри перевершує все, що є на Землі. Вона повинна відчувати, що стоїть на святій землі, бо перебуває близько до живого Джерела милосердя й любові.

Господь звістив Мойсееві: «Я є Той, Хто Є» (Вих. 3:14). Христос проголосив: «Перш ніж був Авраам, – Я Є!» (Івана 8:58). Цією заявою Він відкрив джерела Своєї безмежної природи, вкладаючи у Свої слова запевнення в прощенні винного людського роду. Ісус є Слово, Він усвідомлює Свою владу прийняти й віддати власне життя за Своїм бажанням, аби гарантувати спасіння тих, хто впав, прислухавшись до омані і спокус сатани...

Прийшовши у світ з великими скарбами Небес, які належать вічному Богові та створені Ним, Христос може дати будь-якій людині вічне життя. Усім, хто вірить у Нього як у свого особистого Спасителя, Він дасть вічну славу.

Для нас звучить запрошення: «Тому вийдіть з-поміж них і відділіться». «І буду для вас Отцем, а ви будете для Мене синами і дочками» (2 Кор. 6:17, 18). Так Бог проголосив свій заповіт послуху (Лист 79. 10 травня 1900. Милосердному бізнесменові та його дружині-адвентистці).

Наслідуйте великий Приклад

11 **понеділок**
травень

Говорить йому Ісус: Я є дорога, і правда, і життя! Ніхто не приходить до Отця, якщо не через Мене (Івана 14: 6).

Описуючи Своє земне служіння, Ісус проголосив: «Дух Господній на Мені, бо Він помазав Мене благовістити убогим, по-
162

слав Мене зціляти розбитих серцем, проповідувати полоненим визволення, сліпим – прозріння, і пригноблених відпустити на волю; звіщати рік Господнього помилювання!» (Луки 4:18, 19).

Чи настільки ми уподібнилися до Христа, що можемо представляти Його працю та наслідувати Його приклад? Праця Ісуса характеризувала Його місію, показуючи, що вона має Божественне призначення. У кожному Його слові і вчинку відкривалися ніжне співчуття, любов і милосердя. Найбідніші і прості люди не боялися наблизитися до Нього. Господь завжди помічав маленьких дітей, Він приваблював їх.

Слова Спасителя були прості й рішучі. Він не приховував жодного слова істини, натомість виголошував її з переконливою щирістю. Коли Він говорив, до Нього наближались засмучені та наповнювалися надією і мужністю. Христос був Князем Неба. Він не сказав жодного слова, яке б завдало непотрібного болю вразливій і чутливій душі. Він із сумом дивився на тих, хто відкинув Його, і говорив: «Та ви не хочете прийти до Мене, щоб мати життя» (Івана 5:40).

Христос – Дорога, і Правда, і Життя. Його життя на землі було життям самозречення. Він утішав та підбадьорював усіх, хто приходив до Нього по допомогу, бо всі вони були дорогоцінні в Його очах. Він завжди тримався з Божественною гідністю, але водночас схилявся з ніжною повагою перед кожним членом Господньої сім'ї. Спаситель прийшов, щоб стати на чолі людства, дати всім віруючим у Нього владу стати Божими синами й дочками. І саме цей приклад ми маємо наслідувати. Якби люди це робили, тоді ворогові не приділялося б такої уваги й честі, які він отримує зараз від тих, котрі називають себе послідовниками Христа, але насправді вдаються до сатанинських хитрощів. Бог послав Свого Сина у світ, щоб кожен, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне. Його послідовники мають виявляти максимальні чесність, справедливість і порядність у кожній справі.

Нехай праця почнеться щиро завдяки переосмисленню й перетворенню характеру (Рукопис 53. 11 травня 1905. «До сімдесяти разів по сім»).

Практикуйте хороші трудові навички

12 вівторок
травень

Чи бачив ти кмітлив у своїй справі людину? Вона буде запрошена на службу до можновладців і не служитиме звичайним людям (Прип. 22:29).

Дорогий сину Едсоне, боюся, що ти не завжди мудро організуєш свою працю. Іноді ти робиш надто багато, а потім безцільно гаєш дорогоцінний час, створюючи тим самим необхідність у додаткових навантаженнях. За допомогою помірної, наполегливої, постійної праці ти досягнеш значно більшого, ніж зможеш досягнути за допомогою імпульсивних зусиль...

Праця призначена людині її Творцем. Бог дав роботу нашим прабатькам у святому Едені. Від самого гріхопадіння людина була трударем, їла свій хліб у поті чола. Кожна кістка її тіла, кожна риса обличчя, кожен м'яз свідчать про те, що вона була створена для діяльності, а не для неробства...

Яким би не було твоє становище, вірне виконання життєвих обов'язків вимагає мудрого вдосконалення всіх даних тобі Богом талантів і здібностей. Стережися того, щоб завжди поспішати, утім, не зробити нічого, що вартувало б затрачених зусиль. Ці безплідні зусилля часто викликані нездатністю виконати роботу в належний час. Усе, що робиться несвоєчасно, чи у світських, чи релігійних справах, рідко буде виконане добре. Багато людей щохвилини старанно працюють, але це не приносить результатів, відповідних їхнім зусиллям...

Будь обережний, аби не допустити ситуації, коли витратиш свій час на дрібниці, а потім не виконаєш справді значущих зобов'язань. Церква і світ потребують спокійних, урівноважених людей. Недостатньо добре працювати час від часу. Необхідно послідовно дотримуватися певної мети, щоб довести справу до кінця. Одного видатного діяча якось запитали, як він зміг виконати таку величезну кількість справ. Він відповів: «Я одночасно роблю лише одну справу»...

Генрі Мартін як людина й місіонер значною мірою залежав від своєї звички працювати регулярно. Він настільки дотриму-

вався цієї звички, що в університеті його знали як студента, котрий не втрачав жодної години... Багато молодих людей могли стати корисними та впливовими, однак зазнали невдачі, оскільки в ранньому віці виявляли нерішучість, яка супроводжувала їх усе життя і звела нанівець усі їхні зусилля. Час від часу вони сповнюються раптовим завзяттям зробити щось велике, але залишають свою роботу наполовину незакінченою, і вона ні до чого не приводить. Для успіху необхідно терпляче продовжувати старанно працювати.

Мій дорогий сину, будь скрупульозним у всіх своїх починаннях. Покладайся постійно на свого Спасителя; проси в Нього мудрості, мужності, цілеспрямованості – усього, необхідного тобі. Нехай Господь благословить тебе – ось про що молитися твоя мати (Лист 3. 12 травня 1877. 27-річному сину Едсону).

Порада жінкам

13 середа
травень

Та спасеться вона... якщо буде перебувати у вірі, любові та святості з розсудливістю (1 Тим. 2:15).

У нас є вищий стандарт. Ми не просуваємося так швидко, як повинні просуватися відповідно до нашого обов'язку або переваги. Чому ж так виходить, що ми використовуємо даний нам Богом талант для вирішення тимчасових завдань, а не для служіння Йому? Чи не повинні ми виявляти більшу зацікавленість щодо вічних питань, аніж щодо наших тимчасових потреб?

Ми чули висловлені бажання, щоб чоловіки та сім'ї прийшли до істини. Це правильно, це має бути великим бажанням. Однак чи виконуємо ми свій обов'язок? Чи робимо все належне? Чи просуваємося так швидко, як повинні? Не будьте духовними карликами. Нам подобається дивитися на немовлят, спостерігати за їхньою поведінкою, але та ж сама поведінка була б непринятною, якби зберігалася до дворічного віку. Християнин також має зростати. Уподібнюйтеся до Христа, а не віддаляйтесь від Його образу. Просто відчуйте, що ваш якір закріплений у Христі. Нехай самотні сестри виявлять твердість. Уникайте легковажності і постійно пильнуйте.

Щедрі благословення Небес готові злитися на нас. Не будьте егоїстичними. У багатьох релігія зосереджена на собі та своїй сім'ї. Ці люди не стануть докладати зусиль, щоб допомогти і благословити інших. У такому разі Бог не зможе благословити їх. Саме коли ми зрікаємося себе, Бог благословляє нас. Він хоче, щоб ми зріклися себе. Ми пожнемо те, що посіяли. Якщо ви сієте егоїзм, то й пожнете егоїзм. Зречемося ж себе та будемо говорити про Божі милості і благословення.

Нехай усі сестри відчують: якщо вони не мають чоловіка, на якого можна покластися, то більше покладатимуться на Бога. Кожна з наших сестер може бути живим місіонером та приносити світло на кожне зібрання. Чи поводимося ми так, як личить покликаним із темряви до дивного Його світла? Чи більше подібні до тих, хто самотужки тягне тяжкий вантаж? Ми повинні говорити про світло, молитися про світло, і світло засяє. Якби тільки жінки в церкві показали, що Бог може діяти через жінок. Саме Марія першою проповідувала про воскреслого Ісуса... Більш рясні благословення приготовлені для тих, хто проходить через важку боротьбу, бо Христос є надійною допомогою в стражданнях. Однак ми маємо бути звільнені від егоїзму та пізнавати Агнця Божого, Котрий бере на Себе гріх світу, і таким чином дедалі більше уподібнюватимемося до Ісуса, поки на наше чоло не буде покладений вінець безсмертя (Рукопис 2. 13 травня 1884. «Проповідь Е. Г. Уайт»).

Безпечний шлях

14 ^{четвер}
травень

Говорить йому Ісус: Стільки часу Я з вами, і ти не знаєш Мене, Пилипе? Хто Мене бачив, той і Отця бачив. Як же ти говориш: Покажи нам Отця? (Івана 14:9).

Світ необхідно застерегти, і зараз слід докласти всіх зусиль, щоб піднести істину... Великий Учитель тримав у Своїх руках досконалу карту істини. Простою мовою Він роз'яснив Своїм учням шлях на Небеса та безмежні теми про Божественну силу. Питання про сутність Бога було темою, відносно якої Він мудро виявляв стриманість, оскільки пояснення складних моментів і тонкощів привело б

до появи цілої науки, яку не змогли б досягнути неосвячені уми. Що ж стосується Особи Бога, то Господь Ісус сказав: «Стільки часу Я з вами, і ти не знаєш Мене, Пилипе? Хто Мене бачив, той і Отця бачив» (Івана 14: 9). Христос був видимим образом Свого Отця.

Не можна зійти з прямого шляху дотримання Його Заповідей і залишитися в безпеці. Керуючись власними людськими теоріями, зодягненими в м'які, звабливі образи, люди створюють пастку, у яку потрапляють душі. Щоб ви не захоплювалися пустою теорією, Христос дав вам доручення – працю. Його доручення: *Ідіть по цілому світу і робіть Моїми послідовниками всі народи, хрестячи їх в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа.*

Перш ніж ці послідовники почнуть нове життя, на них має закарбуватися священне Ім'я. Це відбувається тоді, коли віруючі хрестяться в Ім'я трьох Небесних Осіб. Такий обряд, знаменуючи початок християнського життя, справляє глибоке враження на людський розум. Це дуже багато значить. Справа спасіння – не мала, натомість така грандіозна, що через прояв своєї віри людина має вхопитися за найвищі небесні Сили. Вічне Божество – Отець, Син і Святий Дух – беруть участь у цьому дійстві, яке покликане вселити впевненість у людину... Небесні сили об'єднуються з людськими, аби людина завдяки небесній участі змогла стати учасником Божественної природи та співпрацівником із Христом.

Здібності людини можуть примножуватися через зв'язок людських сил з Божественними. Об'єднані з небесними силами, людські здібності зростають відповідно до віри, яка діє любов'ю та очищає, освячує й облагороджує всю людину (Рукопис 45. 14 травня 1904. «Щоб усі були одне»).

Потреба в єдності

15 п'ятниця
травень

І Я передав їм славу, яку Ти Мені дав, – щоб були одне, як і Ми одне (Івана 17:22).

Ми вкрай потребуємо єдності. Немає такої людини, без якої можна було б обійтися. Господь закликає нас об'єднатися в гармонії з біблійною істиною. Цей досвід єднання має знову і знову повторюватися в родині та церкві...

Христос сказав: «Як заповів Мені Отець, так Я і роблю» (Івана 14:31). Він прийшов у наш світ з місією від Отця. Він прийшов, щоб подолати спричинену гріхом прірву між Богом і людиною. Необхідно було здійснити все необхідне для примирення й об'єднання людини з Божественною природою. Христос освятить усіх, хто вірить у Нього. У дарі Христа нашому світові Бог передбачив для кожної людини силу для подолання зла. Він дав «великі обітниці, щоб через них ви стали учасниками Божественної природи, уникнувши морального розтління, що у світі» (2 Петра 1:4).

У Слові ясно відкрито, що велике відступництво почалося із заперечення Божої любові. Провидіння передбачило, що грішна людина зможе отримати переконливе одкровення Божої любові та можливість повернутися до Єгови. «Бо так Бог полюбив світ, що дав Свого Єдинородного Сина, щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне» (Івана 3:16). «Я... кладу Свою душу за овець», – каже Христос (10:15). «Хліб, який Я дам, – це Моє тіло, яке Я віддам для життя світу!» (6:51). Ось одкровення про силу, яка може завжди спасати. Бог є світло і любов.

Після війни на Небесах сатана і його послідовники були вигнані звідти. Ми, люди, стали об'єктом хитрощів та спокус цього грішного ворога. І якби не стримувальна сила Христа, ми захопилися б сатанинськими вигадками, які заповнили світ. Наша безпека полягає в тому, щоб спиратися не на людську силу, не на тілесну руку, а на Божественну. Учасники Божественної природи не будуть обмануті сатаною.

Усі будуть випробувані. Людям, які називають себе християнами, довірять пасти Божу отару... Ми – Боже надбання. В Ісусі Христі ми маємо побачити зразок того, якими повинні бути. Кожна душа має бути навчена дивитися не на своїх одновірців, а на Христа. Він – Проводир і Вершитель нашої віри (Лист 172. 15 травня 1907. П. Т. Мегену – співзасновнику установ Медісона).

Ліки від вини й депресії

16 субота
травень

Як ви вважаєте? Коли в якогось чоловіка буде сто овець і одна з них заблукає, чи не покине він дев'яносто дев'ять у горах і не піде шукати заблуклої? І коли станеться, що знайде

**її, запевняю вас, що радіє нею більше, ніж дев'яноста дев'ять-
ма, що не заблукали (Матв. 18:12, 13).**

Я прочитала вашого листа з великим захопленням... Господь не бажає, щоб загинула хоча б одна душа. Його милості незліченні, і Він не дозволить, щоб люди, задля викуплення котрих Він віддав Своє життя, стали мішенню для сатанинських спокус. Небеса даровані всім, хто вірить в Ісуса Христа як в свого особистого Спасителя, і жодна душа не може зганьбити Бога більше, ніж стверджуючи, що вірить в істину, а при цьому носить траурний одяг, ніби сирота...

Господь не залишає на розтерзанні сатані Своїх пораних овець. Він завжди зміцнює Своїх ослаблих дітей. Він звільняє від влади ворога тих, хто проходить через випробування і спокуси. Господь Ісус ніколи не залишає душу, яка покладає надії на Нього. Люди, котрі стверджують, що є синами й дочками Бога, повинні завжди довіряти Ісусові. Чинити інакше – значить заперечувати, що Він любить нас. Перебуваючи в смутку, одягаючись у вбрання скорботи, ми створюємо в людей погане уявлення про Христа. Ми фактично свідчимо, що наш Господь – жорстокий і деспотичний господар. Це обман щодо дорогоцінного Спасителя, Котрий віддав Своє життя, аби всі могли повірити в Нього і знати, що Він любить грішну людину та піклується про неї...

Ви поводитесь абсолютно несправедливо щодо мого Спасителя, коли ходите, ніби в темряві. Вам ніколи не слід ходити у світлі запаленого вами самими вогню й іскор, підкоряючись почуттям та емоціям.

Ісус сказав: «Хто піде за Мною, той не ходитиме в темряві, але матиме Світло життя». Якщо нині ви прямуєте за іншим вождем, а не за Христом – Світлом, Правдою і Життям, залиште цього ватажка й ідіть за Ісусом – Світлом для світу. Чи приємно Господу бачити, що ви кидаєтеся, як неспокійні морські хвилі? Ні! Ні! Кажу вам, що Він велить вам зміцнитися, утвердитися й закоренитися у святій вірі. Ви не належите собі; ви викуплені за незбагненну ціну. Отже, належите могутньому Богові, а щоб дізнатися про сплачену ціну, погляньте на Голгофський хрест. Ваше вагання між надією і страхом засмучує серце Христа, Котрий дав вам безпомилкове підтвердження Своєї любові й обрав вас (Лист 41. 16 травня 1893. Д. А. Коркхему, члену комітету конференції в Новій Шотландії).

Чого око не бачило й вухо не чуло і що на серце людини не приходило, – те приготував Бог тим, які люблять Його! (1 Кор. 2:9).

Яка праця очікує нас! Нам потрібно мати більше віри в Христа й Отця, без неї нас зарахують до невіруючих. Ми бачимо великі можливості, і перед нами великий об'єм роботи. Ми бажаємо отримати освячення від Святого Духа і не можемо собі дозволити втратити нагороду високого Божого покликання в Ісусі Христі. Освячення істиною, що підтверджує непохитність людини у вірі, зробить з людей Божих співпрацівників.

З'єднавшись із Джерелом усякої сили, виявляючи наполегливість у виконанні обов'язку, розширюючи розуміння любові Божої в Ісусі Христі, вони стають єдиними з Христом, доки не знайдуть повноту з Ним у Бозі.

Неможливо описати славу, яка очікує вірного переможця. Господь високо вшанує й піднесе Своїх вірних. Вони зростатимуть, як кедр, і їхнє розуміння, безсумнівно, намножуватиметься. На кожному новому етапі пізнання реальність значно перевершуватиме очікування. «Чого око не бачило й вухо не чуло і що на серце людині не приходило, – те приготував Бог тим, які люблять Його!» (1 Кор. 2:9). Нині наша праця полягає в підготовці до життя в оселях, які Бог готує для тих, хто любить Його і дотримується Його Заповідей... Господь Ісус підготує кожен розум і серце для отримання Святого Духа...

Час короткий. Нехай той невеликий час, який у вас є, буде використаний для вашого нинішнього й вічного блага. Заповніть його активним християнським служінням, звершуючи добро всюди, де тільки можливо. Не гайте часу; шукайте насамперед Царства Божого і Його праведності. Звершуючи добрі діла, справляючи освячений вплив, ви зможете поділитися з іншими тим, що маєте...

Як ви підготувалися до майбутнього вічного світу?.. Ви бажаєте чогось більшого і кращого, ніж маєте зараз. Поводячись правильно, ви можете справляти усвідомлений та неусвідомлений вплив. Бог заслуговує кращого за те, що ви Йому даєте. Добре подумайте: під яким прапором ви стоїте – під прапором князя Ем-170

мануїла чи під чорним прапором князя темряви? На вас лежить обов'язок – повернути вплив та гроші, позичені вам Господом для прогресу Його справи і слави Його Імені.

Господь закликає вас: «Сину мій, віддай мені твоє серце» (Лист 71, 17 травня 1900 року, Джон Уесселзу).

Остерігайтеся оманливих теорій 18 понеділок травень

Стережіться, щоб ніхто вас не звів філософією і пустим обманом людських переказів, згідно з принципами світу, а не за Христом (Колос. 2:8).

У цей час – в останні дні земної історії – ми повинні зробити книгу Об'явлення предметом особливого дослідження. Чому? Тому що вона змальовує сцени, у яких нам призначено брати участь. Ми повинні зрозуміти, з якими подіями нам доведеться зіткнутися та як маємо зустріти їх. Нам необхідно знати, яких зусиль слід докласти, аби в цей небезпечний час нас не захопили ворожі виверти. Ми знаємо, що останній великий конфлікт буде найрішучішим зусиллям сатани задля досягнення своїх цілей. Він прийде не тільки як лев, що ричить, а й як спокусник, одягаючи гріх у прекрасні шати світла, аби заманити людей у свої тенета.

Господь бажає, щоб ми усвідомили: у ці останні дні дуже важливо стояти на основі вічної істини. Хто думає, що Церква-борець – це Церква-тріумфатор, той припускається великої помилки. Церква-борець здобуде великі перемоги, але також зазнає запеклих протистоянь зі злом, щоб міцно утвердитися на основі вічної істини. І кожен з нас має сповнитися рішучості стояти із Церквою на цій основі...

Сьогодні декотрі називають Об'явлення запечатаною книгою. Вона являє собою таємницю, але це розкрита таємниця. Ми повинні зрозуміти, **що** вона повідомляє нам про події, які відбуватимуться в останні дні історії землі. Ворог зробить усе можливе, аби здійснити свої звабливі задуми. Хто не має бажання зрозуміти, **що** відбуватиметься на землі, той нерозумний...

У сцені, яка пройшла переді мною, я побачила працю, яку виконували медики-місіонери. Наші брати-служителі спостерігали

за подіями, проте, здавалося, не розуміли, що відбувається. Основу нашої віри, яка була утверджена багатьма молитвами та скрупульозним дослідженням Писання, скидали стовп за стовпом. Наша віра не мала на чому ґрунтуватися – не було ані доктрини про святилище, ані доктрини про викуплення...

Вас дивує, що я маю що сказати, коли бачу, як починають зміщуватися стовпи нашої віри? Звабливі теорії викладають таким чином, що ми не розпізнаємо їх, якщо не матимемо духовної проникливості (Рукопис 46. 18 травня 1904. «Основа нашої віри», виступ у Беррієн-Спрінгс, штат Мічиган).

Єдність у Христі

19 ^{ВІВТОРОК}
травень

Я в них, а Ти – в Мені; хай будуть досконалі в єдності, аби світ пізнав, що Ти Мене послав і полюбив їх, так як і Мене полюбив (Івана 17:23).

Сповідаймо, що для нашого спасіння було здійснено надто багато. Христос залишив небесні оселі і прийшов у цей світ, щоб звершити наше викуплення. Усі, хто прийде до Нього з живою вірою, виявляться у вигідному становищі. Коли Божі слуги проголошують ці істини, сатана підходить до деяких осіб із неспокійним розумом та викладає свої наукові питання. Люди відчуватимуть спокусу поставити науку вище Бога. Однак хіба можна дослідженням знайти Бога? Люди можуть по-різному пояснювати Бога, але жоден людський розум не може зрозуміти Його. Нам не дано вирішити цю проблему. Нехай обмежена людина не намагається витлумачити Єгови. Нехай ніхто не дозволяє собі спекуляцій щодо Його природи. Тут мовчання – красномовне. Усезнаючий Бог стоїть над міркуваннями про Нього.

Христос єдиний з Отцем, але Бог і Христос – це дві різні Особи. Прочитайте молитву Христа в 17-му розділі Євангелія від Івана, і ви виявите, що цей пункт ясно викладений. Як ревно Спаситель молився, щоб Його учні були єдині з Ним, як Він єдиний з Отцем! Проте єдність, яка має існувати між Христом і Його послідовниками, не руйнує ані Його, ані їхньої особистості. Вони повинні бути єдині з Ним, як Він єдиний з Отцем. Цією єдністю

вони мають засвідчити світові, що Бог послав Свого Сина спасти грішників. Єдність послідовників Христа з Ним повинна бути переконливим доказом того, що Бог справді послав Свого Сина у світ спасти грішників. Однак непевна, слабка релігія залишає світ у замішанні й розгубленості.

Мої брати і сестри, твердо стійте на високій основі і працюйте так, аби стати єдиними з Христом. Щирий намір Спасителя зосереджений на тому, щоб Його послідовники виконували Божу мету в усій її висоті й глибині. Вони повинні бути єдині з Ним, навіть якщо розкидані по всьому світу. Проте Бог не може зробити їх єдиними в Христі, якщо вони не готові відмовитися від власного шляху заради Його шляху.

Знаючи, яких страждань Христос зазнав за нас, чи можемо ми скаржитися, коли переживаємо труднощі? Чи не буде Богові соромно за нас? Радіймо ж, що нам дозволено бути учасниками страждань Христа, оскільки тільки так ми можемо стати гідними учасниками Його слави... Будемо жити життям, яке приведе грішників до Спасителя. Христос приніс із Собою Свою людську природу до небесних осель, і все людство може вважати Його своїм Представником. У Ньому ми можемо досягти досконалості (Рукопис 58. «Праця у Вашингтоні», виступ 19 травня 1905).

За їхніми плодами

20 ^{середа} травень

За їхніми плодами впізнаєте їх. Хіба збирають виноград з тернини або смокви – з будяків? Так усяке добре дерево родить добрі плоди, а погане дерево родить погані плоди (Матв. 7:16, 17).

Вічне викуплення ніколи не було настільки дорогоцінним, як у наш час, і я ніколи не відчувала такого сильного бажання перемагати в кожному питанні, як зараз. У нашому характері не повинно бути жодних вад. Усі плями й нерівності мають бути стерті кров'ю Агнця. Наші специфічні риси характеру зникнуть, коли в наших серцях відчуватиметься перетворювальна сила Божої благодаті. Плоди, які ми приносимо, виявляючи терпіння, доброту, лагідність і самозречення, будуть свідчити про те, що ми перебуваємо з Ісусом.

Плід дерева свідчить, добре це дерево чи погане. Не може добре дерево поганих плодів родити, ані погане дерево родити добрих плодів. Тож за їхніми плодами пізнаєте їх. Будемо ж говорити й трудитися так, щоб наш плід був плодом праведності, і щоб ми дозволяли нашому світлу сяяти в добрих ділах. Визнання релігії на словах – ніщо. Тільки благочестиве життя отримає Боже схвалення...

Я сповнена рішучості отримати перемогу над собою. Я вирішила, що моє життя буде сховане із Христом у Бозі. Я молитимусь біля престолу благодаті про силу й світло, щоб відображати його для інших та щоб спаслося багато душ.

У сучасному світі переважає бажання отримати більше влади. Я ж хочу більше благодаті, більше любові, більш глибокого і серйозного життєвого досвіду. Схований в Ісусі християнин отримає безмежну силу, якщо проситиме її в Бога. Жива віра відкриває небесні скарбниці та приносить силу, витривалість, любов, такі необхідні християнському воїну.

Мій любий, зробімо все, щоб не втратити вічної нагороди. Ми надто багато страждали на полі битви, аби бути переможеними ворогом. Ми маємо отримати повну перемогу.

Ми хочемо, щоб наші останні дні були найтріумфальнішими. Так може бути. Бог бажає, щоб так і сталося. Якщо будемо багато молитися й старанно використовувати доступні нам засоби, то вистоїмо й отримаємо перемогу...

Ми не хочемо світської слави. Мене вона не хвилює. Я хочу, щоб слова: «Гаразд, рабе добрий і вірний», що звучать з уст мого Викупителя, пролунали музикою в моїх вухах. Заради цього я буду трудитися. Я чинитиму правильно, бо люблю правду. Я коритимуся Богові всіма своїми силами, і одного разу на мою голову буде покладений вінець (Лист 28. 20 травня 1880. Особистий лист Джеймсу Уайту).

Христос заступається за вас

21 четвер
травень

Ми маємо такого Первосвященника, Який сів на небі праворуч престолу Величності. Він – Служитель святині та істинного намету, який поставив Господь, а не людина (Євр. 8:1, 2).

Природним зором ми ніколи не побачимо привабливості й краси Христа. Тільки внутрішнє осяяння Святим Духом, Котрий відкриває душі її справжній безнадійний і безпорадний стан без милості й прощення від Того, Хто взяв гріх світу, може дозволити людині побачити безмежну милість Христа, Його неосяжні любов, доброту і славу.

Ніхто ніколи не приходив у наш світ із такою місією благодаті, безмежного співчуття й невимовної любові, як наш Спаситель; та ні з ким ніколи не поводитися так грішні люди. «...ви не належите самим собі», «ви викуплені за ціну» (1 Кор. 6:19, 20). Ми – Христові за правом творіння, ми – Його за правом викуплення. Він – єдина безгрішна Людина, Яка заради нас зазнала страждань, ганебного приниження й відкинення...

Тоді як же мають поводитися перед небесним Всесвітом ті, хто, спасений Його заслугами, став новим творінням у Христі Ісусі? Чи будуть вони скаржитися? Чи звинувачуватимуть один одного? Хіба їм не більше підходить лагідний і покірний дух? «Навчіться від Мене», – сказав великий Учитель, – «бо Я лагідний і покірний серцем, – і знайдете спокій своїм душам. Бо Моє ярмо любе і Мій тягар легкий». Чи виявимо ми цей дух у наших характерах? Чи візьмемо на себе Його ярмо та чи понесемо Його тягар?..

Якби всі могли бачити перед престолом Христа, Котрий очікує їхніх молитов та дожидає, коли вони впокорять свою волю, перестануть бунтувати і повернуться до Бога, то в глибокому покайнанні благали б Отця простити їм порушення Його Закону та згубний вплив, який вони справили, змушуючи інших нехтувати Законом Єгови. Об'єднана ворожа армія тріумфує, бачачи їхнє зволікання. Чи й надалі вони залишатимуться під засудженням Закону? Чи приєднаються до Христа і своїм впливом, досвідом та знаннями допоможуть бунтівному роду? Чи стануть тепер співпрацівниками з Ісусом Христом, Котрий особисто заступається за них перед Отцем? Ангели стримують руйнівні сили, бо дуже зацікавлені в цих бунтівних синах і хочуть допомогти їм повернутися додому в безпеці й мирі, щоб вони врешті-решт стали переможцями і були спасенні, вічно спасенні з Божою сім'єю на Небесах (Рукопис 29. 21 травня 1900. «Вірне управління ресурсами»).

Тож Його невидиме від сотворення світу через творіння стає зрозумілим, – Його вічна сила і Божественність. Так що немає їм виправдання (Римл. 1:20).

Я не бачу причин, через які потрібно довіряти думці вчених і так званих великих мужів та підносити їх. Люди, пов'язані з безмежним Богом, – єдині, хто належним чином використовує свої знання або таланти, довірені їм всезнаючим Творцем. Жодна людина не може по-справжньому досягнути успіху в знанні та впливі, якщо не пов'язана з Богом мудрості й сили.

Істинне свідчення живого Бога не стільки в теорії, скільки в переконаності, яку Бог вклав у наші серця, освітив і пояснив Своїми словами. Цю живу силу в Його творіннях можна зауважити освяченим оком. Дорогоцінна, натхнена Богом віра дарує силу і шляхетність характеру. Природні сили зростають завдяки святому послухові. Усі людські філософії, які не визнають Бога, призводять до плутанини й ганьби. Життя, котре ми проживаємо вірою в Сина Божого, – це низка перемог, не завжди видимих й усвідомлених зацікавленими сторонами, але позначених результатами, що сягають далекого майбутнього, де ми побачимо й пізнаємо так, як і самі були пізнані.

Найглибші уми світу, не просвічені Божим Словом, дивуються і губляться, намагаючись досліджувати питання науки й одкровення. Творець та Його діла перебувають за границями обмеженого розуміння, тому люди доходять такого висновку: оскільки вони не можуть пояснити Божі діла і шляхи природними причинами, біблійна історія невірогідна. Багато хто настільки категоричні в запереченні того, що Бог здійснює суверенну волю й панує у Всесвіту, що знецінюють людину – найшляхетніше з Його створінь. Теорії і філософські спекуляції намагаються змусити нас повірити, ніби людина еволюціонувала не тільки з дикого стану, а й від найнижчої форми тварин. Вони руйнують людську гідність, бо не визнають чудесної Божої сили.

Господь просвітив людський розум та вилив на світ потік світла через відкриття в мистецтві й науці. Однак ті, хто розглядає ці відкриття з виключно людської точки зору, обов'язково дійдуть

неправильних висновків. Терня омани, скептицизму й невірності ховаються під маскою філософії і науки. Сатана вигадав цей геніальний спосіб відвойовувати душі в живого Бога, відводячи від істини й релігії. Він звеличує природу над Творцем природи (Рукопис 4. Скопійовано 22 травня 1882. «Бог у природі»).

Який стан моєї душі?

23 субота
травень

Любий, молюся, щоб тобі добре велося в усьому і щоб ти був здоровий, як добре ведеться твоїй душі (3 Івана 2).

Бог бажає, щоб кожен з нас знайшов своє місце, і коли кожен буде на своєму місці, виконуючи доручену йому Богом працю, тоді настане досконала єдність...

Ми повинні пояснити світові, що Бог послав Свого Сина в цей світ, щоб спасти грішників. Як ми повинні це зробити? Докладаючи всіх зусиль для єдності. Кожен має відчувати, що йому необхідно визнавати власні помилки й хиби, а не чужі....

Ми повинні об'єднатися як люди, котрі підкоряються Богові. Ми були викуплені за ціну. У нас є тільки один Суддя – Людина Ісус Христос. Нас ніхто не уповноважував оцінювати характери один одного. Ми маємо оцінювати власний характер відповідно до істини, що міститься у Священному Писанні. Бог може наділити нас силою зробити це та відкрити нашому розуму, що ми повинні зробити задля успадкування вічного життя...

Бог любить Свій народ і бажає, щоб Його діти примирилися з Ним. Він хоче, аби кожен так ставився до інших, що був би готовий принести будь-яку жертву з метою врятувати душі своїх братів. Можливо, вони вчинили неправильно. На думку Бога, ми повинні старанно працювати, щоб допомогти їм і щоб Його Ім'я не було знеславлене перед світом. Господь дає нам обітницю не тому, що ми завжди чинили правильно, але щоб Його Ім'я було прославлене.

Нехай ніхто не намагається приховати свої гріхи, указуючи на чужі помилки. Господь не доручав нам цієї роботи. Ми повинні залишити інших, щоб вони могли впокорити свої серця та прийти до світла пізнання Бога...

Дехто бере на себе обов'язки, які Господь не дозволяв їм виконувати. Протягом багатьох років світло відкривалося їм, але вони не зважали на нього. Що потрібно зробити? Чи залишимо ми цих людей сам на сам з тими обов'язками, які вони взяли на себе? Ні, ми повинні допомогти їм вийти зі скрутного становища. Ми маємо зробити все можливе, щоб зняти ношу з цих обтяжених душ ...

Нехай кожен запитає себе: «Який стан моєї душі сьогодні?» І завтра нехай запитає себе: «Який стан моєї душі сьогодні?» Так з дня на день нехай кожен упокорює своє серце перед Богом (Рукопис 56. 23 травня 1904. Ранкова промова в Берріен-Спрінгс, Мічиган).

Звідки ваш вогонь?

24 неділя
травень

Але маєш кілька імен у Сардах, які не заплямували свого одягу і ходитимуть зі Мною в білому, бо є того гідні (Об'явл. 3:4).

Навіть у Сардах деякі залишилися чесними й порядними. Їхня єдина надія полягала в тому, щоб триматися Бога, і в них виконається обітниця: «Зроблю смертного ціннішим за золото, людину – значнішою за золото офірське» (Ісаї 13:12)...

У ранній християнській Церкві були справжні учні Христа. Вони часто зустрічалися, щоб разом помолитися. Їм не залишалося нічого іншого, як трудитися, аби відкривати принципи, позначені печаткою Неба. Ці учні насамперед розмовляли з Богом, з'ясовуючи, якого духу вони самі; а потім могли уважно й критично розглянути кожен пункт, кожен метод, кожен принцип у світлі Сонця праведності. Вони не приймали чужого вогню, натомість узяли свій вогонь з Божественного вівтаря. Святі й справедливі принципи були для них священні; плекаючи їх, вони зберігали себе чистими від світу.

Завжди дивлячись на Ісуса, учні помічали, з яким духом Він трудився, та наслідували Його приклад. Вони передавали іншим чисті принципи Божого Слова. Це Слово було їхнім радником, їхнім провідником, їхнім близьким другом. Для них Святе Письмо було найвищою владою. Кожне питання вони вирішували, звертаючись за порадою до єдиного мірила. Їх хвилювало не що кажуть люди, а що говорить Господь.

Люди, пов'язані любов'ю Христа, будуть вірні справі та Слову Божому... Справжній християнин завжди має відчувати, що залежить від свого Творця. І він не соромитиметься визнати власну залежність. Як і Даниїл, він не приписуватиме собі заслуги. Натомість віддасть усі почесні Богові, свідкуючи світським людям і своїм братам про власну залежність від Господа та видаляючи зі свого життя все, що може засмутити Його Духа. Як і Даниїл, він використовуватиме для добра кожную можливість, примножуючи отримане згори. Він застосовуватиме дані йому Господом таланти згідно зі святими принципами, закладеними в Слові. І це сприятиме примноженню його здібностей...

Якщо Бог дає людині мудрість, її дії будуть співзвучні Його волі, а пов'язані з нею люди матимуть впевненість у її мудрості розробити і спланувати просування Божої справи зі спасіння душ, котрі перебувають на грані загибелі. Апостол Петро каже: «Благодать вам і мир хай помножаться в пізнанні Бога й Ісуса, нашого Господа! Усе те, що потрібне для життя і побожності, подарувала нам Його Божа сила» (2 Петра 1:2, 3) (Рукопис 66. 24 травня 1898. Генеральній Конференції та нашим видавництвам).

Дивіться на Нього!

25 понеділок
травень

Подивіться, яку любов дав нам Отець, щоб ми звалися Божими дітьми! І такими ми є. Світ нас не знає, тому що Його не пізнав (1 Івана 3:1).

«Світ нас не знає, тому що Його не пізнав». Світ не розуміє принципів, які лежать в основі нашого способу дій. Ми повинні постати перед Богом з непорочним сумлінням. Кожен з нас має чудові переваги. Бог ніколи не ставить нам вимог, не даючи нам сили виконати їх. Він ніколи не просить нас іти на крок попереду Нього. Нас веде Господь, і ми повинні йти за Ним. Прямуючи за Спасителем, ми не ризикуємо заблукати. Тільки так зможемо вдосконалити християнський характер як управителі Божої благодаті.

Нам довірені євангельські істини для теперішнього часу. Це чудовий скарб, і Господь бажає, щоб наші очі були просвітлені, а

серця оживлені. Він хоче, щоб ми сповнилися силою, яку Він дасть нам, якщо тільки ми будемо вірні Йому. Він бажає, щоб кожен з нас удосконалив свій характер за Божественним зразком. Християнин, який цього не робить, кидає тінь на Бога та знеславлює свого Спасителя. Люди, котрі мають доступ до слів Писання, але не застосовують їх до себе і не очищають таким чином свої серця від гріха, не матимуть виправдання. В останній великий день нас буде судити світло, яке сяє від Божого престолу на нашому шляху...

Мати світло Христового Євангелія, котре осяває наш шлях, – це велика відповідальність. Ми повинні йти крок за кроком, не спускаючи очей з нашого Вождя. Він не відведе нас ані на крок з правильного шляху.

Бог дав Христа нашому світові, щоб спасти нас від вічної смерті. Дивіться на Нього, дивіться на Нього! Продовжуйте дивитися на Нього, доки не відображатимете Його образ. Не вірте на слово жодній людині, доки не переконаєтеся, що вона уподібнилася до Божественного образу, інакше ви підтримуєте її в неправильних учинках; ви підтримуєте її, питаючи її поради та виконуючи її вказівки.

Нам необхідне чисте слово Святої Біблії. Христос звелів нам уподібнити наше життя до Його життя. Ми повинні знати, що означає дотримуватися Божих заповідей в істині й праведності. Любов, яка перебувала в серці Христа, має перебувати і в наших серцях, щоб ми могли відкрити її іншим. Нам слід щодня зміцнюватися глибокою любов'ю Бога та дозволяти цій любові сяяти на інших людей (Рукопис 66. 25 травня 1905. «Потреба в сімейній релігії», промова).

Більше, ніж пророк

26 вівторок
травень

Сину людський, Я поставив тебе вартовим Ізраїлевого дому, – тому, щойно почуєш слово з Моїх уст, ти маєш застерегти їх від Мого Імені (Єзек. 3:17).

Минулої ночі у видінні я стояла перед зібранням нашого народу, даючи рішучі свідчення про істину й обов'язок для теперішнього часу. Після бесіди багато хто зібрався навколо мене зі своїми запитаннями. Вони хотіли відразу отримати пояснення з 180

багатьох питань, так що я була змушена сказати: «Будь ласка, по одному, інакше ви зіб'єте мене з пантелику».

І тоді я звернулася до них зі словами: «Протягом багатьох років ви мали численні свідчення того, що Господь доручив мені працю. Ці свідчення були вичерпні. Чи відмовитеся ви від усіх цих свідчень через людську невіру? Моєму серцю завдає болю факт, що багато людей, котрі зараз у замішанні, мають численні підтвердження та можливість розглянути їх, помолитися і зробити висновок. Однак ці люди не розпізнають фальшивого характеру аргументів, запропонованих їм для того, щоб вони відкинули Божі попередження, покликані врятувати їх від омани останніх днів».

Декого збентежило моє висловлювання, що я не претендую на звання пророка, і вони вимагали пояснень.

Я не робила інших заяв окрім тієї, що мені була відкрита моя роль вісниці Господньої... На початку моєї діяльності мене кілька разів запитували: «Ти пророк?» Я завжди відповідала: «Я вісниця Господня». Я знаю, що багато хто називав мене пророком, але я не претендувала на цей титул. Мій Спаситель оголосив мене Своєю вісницею. «Твоя справа, – наставляв Він мене, – нести Моє слово. Відбудуться дивні речі; і в юності твоєї Я відділив тебе, щоб нести вістку заблудлим, нести слово перед невірними, пером і устами викривати порочні діла. Переконай на підставі Слова. Я відкрию тобі Моє Слово... Мій Дух і Моя сила перебуватимуть із тобою.

Не бійся людей, мій щит захистить тебе. Це не твоє слово, це Господь дає вістку попередження й викриття. Ніколи, за жодних обставин не відхиляйся від істини. Передавай світло, яке Я тобі дам. Вістки для цих останніх днів будуть записані в книги й увічнінені, аби свідчити проти тих, хто колись радів світлу, але відмовився від нього через спокусливий вплив зла» (Рукопис 63. 26 травня 1906. «Вісниця»).

Читайте книгу Даниїла

27 середа
травень

Цих чотирьох юнаків Бог наділяв знанням й розумінням усякої писемності та мудрості. А Даниїл отримав ще й дар розуміння різних видінь та снів (Дан. 1:17).

Світло, яке Даниїл отримав безпосередньо від Бога, було дане спеціально для цих останніх днів. Видіння, котрі він бачив на берегах Улаю й Тигра, великих річок Шеннаара, зараз перебувають у процесі виконання, і всі передречені події скоро збудуться.

Розглянемо, у яких обставинах був юдейський народ, коли Даниїл отримав пророцтва. Ізраїльтяни перебували в полоні, храм був зруйнований, служіння в храмі припинилося. Їхня релігія була зосереджена на системі жертвоприношень.

Євреї надавали зовнішній формі величезного значення і втратили дух істинного поклоніння. Їхні служіння були опоганені язичницькими традиціями і звичаями, а при виконанні жертвних обрядів вони не замислювалися над їхнім глибоким змістом. Вони не вбачали в них Христа – істинної Жертви за людські гріхи. Господь допустив полон та призупинив служіння в храмі, щоб релігію євреїв не було зведено до зовнішніх обрядів. Принципи й обряди мали бути очищені від язичництва, ритуальне служіння мало припинитися, щоб відродилося серце. Зовнішня слава була усунута, щоб виявилось духовне.

У землі свого полону, коли народ, розкайвшись, навернувся до Господа, Він явив Себе їм. Їм не вистачало зовнішнього прояву Його присутності, але яскраві промені Сонця праведності сяяли в їхніх умах і серцях. Коли вони кликали до Бога у своєму приниженні та стражданнях, пророкам були дані видіння, у яких розгорталися події майбутнього – перемога над гнобителями Божого народу, прихід Викупителя і встановлення вічного Царства...

Даниїл мав товаришів, і їм була доручена особлива справа. Незважаючи на почесність цієї справи, вони не почали якимось чином звеличуватися. Ці юнаки були освіченими, здобувши як світські, так і релігійні знання; утім, вивчали науку, не будучи зіпсутими. Вони мали врівноважений характер, бо підкорилися контролю Святого Духа. Молоді люди віддали Богові всю славу своїх світських, наукових і релігійних талантів. Їхнє пізнання не було результатом випадку; вони здобули знання, вірно використовуючи свої сили; а Бог дарував їм навички й розуміння (Лист 134. 27 травня 1898. Дж. Х. Келлогу).

Я – Світло для світу! Хто піде за Мною, той не ходитиме в темряві, але матиме Світло життя (Івана 8:12).

Немає такої людини, яка пішла б неправильним шляхом та яку б Ісус не простив, не прийняв і не благословив, якщо вона прийде до Нього з вірою, покладеться на Його співчуття та Його силу, усвідомлюючи свою слабкість і безпорадність...

Яка утішлива думка, що Ісус може співчувати нашим слабкостям! Як і ми, Він був спокушений у всьому, і для нас передбачена вся необхідна допомога; якщо ми підемо за Ісусом, то будемо в безпеці. Він освятив шлях, яким пройшов. Ми чуємо Його заклик: «Ідіть за Мною. Я – Світло для світу! Хто піде за Мною, той не ходитиме в темряві. У світі зазнаєте страждання, але будьте відважні: Я переміг світ!» (див. Матв. 4:19; Івана 8:12; 16:33).

Христос переміг світ; яка ж велика Його любов до нас, якщо Він запрошує нас прийти до Нього з усіма нашими бідами, смутком, стражданнями, труднощами та бути впевненими, що Він допоможе нам! Господь принесе зцілення й світло в наше життя. Якщо ми вкладемо свою руку в руку Ісуса Христа, Він поставить наші ноги на тверду скелю – найкращу основу з усіх, які ми будь-коли мали. Він зміцнить Своєю силою та підтримуватиме всі наші зусилля.

Потім, коли наші душі відчують Його цілющий дотик, ми налагодимо тісне спілкування з Ісусом і працюватимемо разом з Богом не тільки для того, щоб повернути додому заблудлих та відновити розбиті серця і душі, а й додати їм мужності, віри, упевненості. Це завдання Божих співпрацівників – привести до Ісуса душі, які відійшли від Його ясного вчення і, мабуть, розбилися на скелях та рифах гріха. Він обіцяє повністю відновити ці зламані й безнадійні життя.

Важче навчити того, хто вважає, що знає все, ніж того, хто усвідомлює свою неефективність і невігластво. Я з повною впевненістю можу сказати: справа відновлення душ, зламаних помилками та явним гріхом, – це найважче, що ми можемо робити. Був зрощений якийсь улюблений гріх, котрий узяв контроль над життям, одна погана звичка не була переможена, і вже важко залікувати рани, яких зазнала душа...

Я закликаю вас не зволікати, але бути мудрим Божим працівником, докладати всіх зусиль, щоб наздогнати втрачений час. Нехай ніщо не стримає вас... Господь прийме посвячені, віддані зусилля з вашого боку (Лист 56. 28 травня 1888. Приватному, духовно заблудлому лікарєві).

Зробіть сім'ю часточкою Неба

29 п'ятниця
травень

Якщо Господь не буде дому, даремно над ним трудяться будівничі. Якщо Господь не стерегтиме міста, даремно його охороняє сторож (Псал. 127:1).

Живучи через багато століть, ми маємо перевагу вивчати Старий Завіт у поєднанні з Новим. Коли бачимо виконання пророцтв, наші віра й мужність мають міцніти. Так багато навкруги невірних! Так багато людей виявляє егоїзм і недоброзичливість у відносинах один з одним. Так багато номінальних християн завжди виглядають незадоволеними, аж доки не візьмуть участі в суперечках. Скільки сімей розбито, оскільки їхні члени слухають пропозиції сатани та виконують їх.

На Небесах не промовляють неприємних слів. Там немає недобрих думок, не існує заздрості, зла, ненависті, розбрату. Небесні двори наповнює досконала гармонія.

Сатана добре знає, що таке Небеса та яким є вплив ангелів. Його завдання -привнести в кожную сім'ю жорстокі риси свавілля, грубості, егоїзму. Діючи так, він намагається зруйнувати сімейне щастя. Він знає: дух, який панує в сім'ї, буде привнесений і в церкву.

Нехай батько і мати завжди стежать за своїми словами й діями. Чоловікові слід ставитися до дружини, матері своїх дітей, з належною повагою, а дружині – любити і шанувати чоловіка. Як вона зможе це робити, якщо він поводить з нею, як зі служницею, котрій диктують, наказують, котру лають і звинувачують перед дітьми? Він змушує її не любити його, а навіть ненавидіти.

Нехай Бог допоможе батькам і матерям відкрити вікна душі та впустити сонячне світло Христа в сімейне життя. Не зробивши цього, вони будуть оповиті пеленою й туманом, згубними для духовності.

Батьки і матері, привнесіть солодкість, світло й надію в життя ваших дітей. Доброта і любов звершують чудеса. Ніколи не карайте дитину в гніві. Роблячи це, ви поводитесь як дорослі діти, котрі не залишили дитяче безрозсудство в минулому. Чи будете ви щиро прагнути до того, щоб мати можливість сказати: «А як став чоловіком, то відкинув дитяче»?

Перш ніж виправляти свою дитину, обов'язково поговоріть зі своїм Небесним Отцем. Коли ваше серце зм'якне від співчуття, поговоріть з винним. Якщо справу можна врегулювати без допомоги різки, це значно краще (Рукопис 71. 29 травня 1902. «Слово до батьків»).

Немологій сестрі

30 субота
травень

Повернися до мене і помилуй мене, наділи Твого слугу Своєю силою, спаси сина служині Своєї (Псал. 86:16).

Дорога сестро Макдірмон... Я, як і ви, старію. Ваш вік я точно не пам'ятаю. Мені вже за 78, але я ще спроможна здійснити великий обсяг праці в письмовій формі. Я прагну спокою, і Господь береже мене, так що я не страждаю від сильного болю...

Ми з вами не розраховуємо прожити довго, утім, будемо міцно триматися віри й Господнього благословення через покору всім Його Заповідям. Я намагаюся робити те, що можу, писати те, що повинна писати. Я дуже хочу продовжувати працювати і свідчити до останнього. Мені буде 79 років 26 листопада. Я ще можу багато написати.

Хоч мій розум і втомився, я бачу, що ще багато належить зробити. Наша битва скоро закінчиться, але Господь добрий і милосердний. Коли наша битва закінчиться, ми заспокоїмося в надії до ранку воскресіння. Тоді прозвучить остання сурма і ми побачимо Царя в Його красі, побачимо Його незрівнянну велич. Моя дорога сестро, ми маємо дорогоцінну надію; нехай наші серця постійно покладаються на Бога. Істина восторжествує і принесе перемогу...

Нехай Господь буде з вами! Він ваш постійний Помічник, і ви можете бути впевнені, що Він ніколи не залишить вас. Про вас мають подбати найкращим чином, і вам слід жити в цьому світі,

доки не заспокоїтеся в повній надії на нагороду переможця. Просто покладіться на свою віру в істину. Ні про що не турбуйтеся. Ви зберегли віру, і для вас приготовлений вінець, який того дня дасть вам Христос, справедливий Суддя; і не тільки вам, а й усім, хто полюбив Його прихід (див. 2 Тим. 4:8).

Господь збереже вас і благословить. Я знаю, що вся ваша надія – в Ісусі, і ви можете спочивати в Його любові. Божі ангели будуть навколо вас. Ви можете спочивати в нашому Господі вірою та не сумніватися в тому, що «ваше життя поховане з Христом у Бозі».

Нехай Господь буде постійним благословенням для вас, моя дорога мудра сестро. Я повністю покладаюся на Господа Ісуса. Ми будемо надіятися, молитися й вірити Його живому Слову. Наша дорога сестра [Мері] Келсі спочила, залишивши позаду всі земні проблеми. Вона була вірною і праведною сестрою. Ми зустрінемося в місті нашого Бога.

З великою любов'ю Еллен Уайт.

(Лист 168. 30 травня 1906. Сестрі Мелінді Макдірмон, матері Емми Уайт – дружини Едсона Уайта).

Справа Христа і наша справа

31 неділя
травень

Ігiть по цілому світі й усьому творінню проповідуйте Євангеліє. Хто повірить і охреститься, буде спасений, а хто не повірить, осуджений буде (Марка 16:15, 16).

Для декого може бути дивним, що служіння Христа не охопило язичницькі народи, що воно було обмежене такою маленькою територією. Однак язичницькі народи не були готові до Його праці. І якби Він присвятив свій час наверненню язичницького світу, то зачинив би двері, через які міг нести Свою вістку юдейській нації...

Часто люди з інших народів приходили до Христа, щоб зцілитися або висловити якесь прохання про своїх рідних чи друзів. Ці люди уособлювали велику людську сім'ю, яка не знала ані Бога, ані істини, проте тужила душею за тим, чого не мала. Усі, хто приходив до Христа, слухали Його настанови і, почувши слово істини,

переживали глибоке враження. Говорячи слова надії втомленим, невдоволеним душам, зцілюючи їхні недуги, Христос показував приклад для всього світу. Він говорив та діяв для всього людства... Хоч покоління за поколінням змінюватимуть одне одного, уроки практичного служіння Спасителя викладатимуть Його свідки. Він мав вознестися на Небо, проте Його справа продовжиться з більшою силою. Разом з Отцем Вони звершать ще більші справи для Свого народу, аніж здійснені тоді, коли Христос був серед учнів.

Ми повинні працювати, доки є день; надходить ніч, коли ніхто не зможе працювати. Наше життя зображене як день, і коли наша праця закінчується, коли трудівник припиняє свою активну діяльність, справа не зупиняється. Інші підхоплюють її. Хоч працівники змінюються, справа Христа не зупиняється, а триває, і кожен трудівник звершує служіння для Бога за прикладом Христа.

Ми часто відчуваємо, що далеко не всі потреби Божої справи можемо задовольнити. Здається, ми зв'язані по руках і ногах. Згадаймо: справа Христа на землі була обмежена невеликою територією. Однак безліч людей з усіх кінців світу чули Його уроки. Він ніс Свою вістку тим, котрі згодом стали Його учнями.

Перед Своїми учнями і світом Христос явив досконалий приклад істинної релігії. І коли люди усвідомлюють важливість прояву терпіння, співчуття й поваги до близьких і далеких, Христос відкриється у Своїх послідовниках (Рукопис 50. 31 травня 1897. «Справа Христа»).

Ніколи не відступайте від християнських принципів

1 понеділок
червень

Я дам їм у Моєму домі та в Моїх стінах місце та ім'я, краще, ніж мають сини і дочки, – Я дам їм вічне ім'я, яке не забудеться (Ісаї 56:5).

Я відчуваю до вас глибоке співчуття, знаючи, що вас спіткала сильна спокуса. Ворог намагається змусити вас втратити контроль і занепасти духом. Я відчуваю не менше співчуття до вашого чоловіка та глибоке занепокоєння. Наш Спаситель буде його Спасителем, якщо він прийме Його. Ми завжди повинні відчувати, що це найвища честь – стати синами й дочками Бога.

Моя сестро, ніколи, ніколи не піддавайтеся спокусі поступитися християнськими принципами, аби узгоджуватися зі світськими критеріями. Будьте тверді, будьте вірні, бо ви куплені за ціну. Виконання вашого обов'язку перед Спасителем не гарантує відсутності труднощів на шляху, адже ваш Викупитель ніколи не йшов шляхом самодогодження й потурання Своїм бажанням. Він жив не для того, аби догоджати Собі. Він вийшов поза табір, несучи наругу. Куди б не спрямувало вас Провидіння, Бог дасть вам силу твердо стояти у вірі. Нехай ніщо не встане між вашою душею і Богом...

Христос не просто вказав нам шлях, яким ми маємо йти, але став нашим Учителем. Він не просто говорив нам, як ми повинні підкорятися Богові, але Своїм життям явив, як це робити. Отже, Він – істинний Помічник. Ідучи попереду нас, Він долає перешкоди та велить нам йти за Ним. Наш благословенний Спаситель каже: «Ідіть за Мною. Я поведу вас. Я є Дорога, і Правда, і Життя! Хто піде за Мною, той не ходитиме в темряві» (див. Матв. 4:19; Івана 14:6; 8:12).

Христос служив Богові, як істинний слухняний Син. Він проголосив: «Я зберіг заповіді Свого Отця» (Івана 15:10, *переклад І. Огієнка*). Освячення – це послух протягом усього життя. Нам виявлена величезна честь бути співпрацівниками Христа. «Візьміть Моє ярмо на себе», – каже Він, – «і навчіться від Мене, бо Я лагідний і покірний серцем, – і знайдете спокій своїм душам»

(Матв. 11:29). Послух, приклад якого залишив нам Христос, досконалий і цілковитий...

Моя сестро, Господь любить вас і бажає, щоб ви отримали вінець життя. «Переможець зодягнеться в білий одяг, і не зітру його імені з книги життя, і визнаю його ім'я перед Моїм Отцем та перед Його ангелами» (Об'явл. 3:5). Білий одяг – це одяг праведності Христа, і всі, хто має цю праведність, є учасниками Божественної природи. На них написано: «Ім'я Мого Бога, а також назву міста Мого Бога – нового Єрусалима, що сходить з неба, від Мого Бога, і Моє нове Ім'я» (вірш 12) (Лист 48. 1 червня 1898. віруючій з Австралії).

Підручник природи

2 вівторок
червень

І чого про одяг клопочетеся? Погляньте на польові лілеї, як вони ростуть: не працюють і не прядуть (Матв. 6:28).

Саме існування Церкви Христа цілком залежить від Нього. Тільки через Нього вона може отримати життя і силу. Члени Церкви повинні постійно перебувати в близьких животворних відносинах зі Спасителем. Вони мають іти за Ним шляхом самозречення й самопожертви. Їм слід вийти на шляхи й загороди життя, аби придбати для Нього душі, використовуючи всі можливі засоби, щоб істина постала перед світом у своєму справжньому світлі.

Істину необхідно відкривати різними способами. Деякі представники вищих верств суспільства зможуть краще сприйняти істину, якщо вона буде явлена їм у прикладах і притчах. Коли люди працюють, щоб ясно відкрити істину та переконати слухачів, Господь присутній при цьому, як і обіцяв...

У своїй чудовій Нагірній проповіді Христос використав як приклад польові лілеї у їхній природній красі, щоб проілюструвати велику істину. Його мова зрозуміла навіть дитині. Великий Учитель привів Своїх слухачів до контакту з природою, щоб вони могли чути голос творіння. Коли їхні серця розчулилися, а розум став сприйнятливим, Він виклав їм духовний урок тих сцен, на які були спрямовані їхні очі. Притчі, за допомогою яких Він любив викладати уроки істини, показують, наскільки Його дух був

відкритий для впливу природи та як Він радів, черпаючи духовне вчення з повсякденного життя.

Небесні птахи, польові лілеї, сіяч і насіння, пастух і вівці – цими образами Христос проілюстрував вічну істину. Він використовував ілюстрації з життя, добре знайомі слухачам, – захований скарб, перлина, невід, загублена монета, блудний син, дім на камені і на піску. Його уроки містили істини, які могли зацікавити кожен розум, привабити кожне серце. Таким чином, виконання щоденних завдань не зводилося до рутини, позбавленої думок про горішнє, натомість було освячене й піднесене постійними нагадуваннями про духовне й невидиме.

Господь Ісус відкриє розуму справжній зміст дорогоцінної книги природи... Нам потрібні працівники, які здобудуть широту розуму, вивчаючи книгу про діла рук Господа, яку Він розгорнув перед нами. Ангели співпрацюють із тими, хто проголошує істини, що містяться в явищах природи. Ці явища не є Богом, а лише вказують на Нього (Лист 223. 2 червня 1905. Дж. А. Бердену).

Будьте сильні

З середа
червень

Будь хоробрий та мужній, адже ти маєш дати цьому народові в спадщину землю, яку Я присягнувся ще їхнім батькам, що дам їм! (І. Нав. 1:6).

Протягом багатьох місяців я була стривожена, бачачи, як деякі з наших розважливих людей, котрих Бог використав у Своїй справі, розмірковують над науковими аргументами сатанинських посередників [ідеться про пантеїстичні ідеї доктора Дж. Х. Келлога]. Я не знала, що робити. Коли я вивчала ці питання в суботу ввечері минулого тижня, мені було показане видіння. У ньому я виступала перед великим зібранням і мені було поставлено багато запитань щодо моєї роботи і творів.

Посланець із Небес наказав мені не звертати увагу на висловлювання й сумніви, які сатана вкладає в уми. «Стій як Божа вісниця скрізь, у будь-якому місці, – було наказано мені, – і неси свідчення, яке Я дам тобі. Якщо Святого Духа не приймуть, а відкинуть, то всі твої слова здаватимуться марними. Будь вільна. Неси свідчен-

190

ня, які Господь Ісус доручив тобі нести, викриваючи, засуджуючи, підбадьорюючи й підносячи душі; “навчаючи їх зберігати все, що Я заповів вам. І ось, Я з вами по всі дні аж до кінця віку!”».

Коли я отямилася після видіння, то щиро й ревно молилася і не могла перестати молитися. Моя душа укріпилася, оскільки були сказані слова: «Будь сильна! Нехай жодне зі звабливих слів служителів або лікарів не обтяжує твій розум. Скажи їм, щоб вони прийняли світло, дане їм у публікаціях. Правда завжди переможе. Іди вперед. Не розглядай будь-чие невірство, аби спробувати переконати його»...

Якщо переконливі докази і спонукання Святого Духа, видимі протягом минулого півстоліття, не будуть прийняті як достовірне свідчення, ніщо в майбутньому не зможе опам'ятати цих людей, тому що сатана своєю підступністю спотворив їхнє сприйняття...

Ідіть уперед. Будьте мужні! Якщо Дух Божий здобуде підтримку, а злі духи будуть вигнані з розуму й серця, то всі, хто працював проти Бога, увійдуть у правильне русло. Потрібно звершити багато роботи, щоб переконати душі в їхньому гріху. Вістку в жодному разі не можна змінювати. Як провістило Святе Письмо, у Церкві виявляться спокусливі духи та вчення бісів, і вплив цих злих сил зростатиме; але наш початковий стан треба твердо зберегти аж до кінця...

Над нами нависли небезпеки останніх днів. Не витрачайте дорогоцінного часу на спроби переконати тих, хто готовий замінити істину Божу на неправду (Рукопис 61а. 3 червня 1906. «Божий суд над містами»).

Світло зливається яскравими променями

4 четвер
червень

Вірним є слово і гідне повного прийняття, що Ісус Христос прийшов у світ, щоб спасти грішників, серед яких я перший (1 Тим. 1:15).

Ми просвічені Богом щодо великого Плану викуплення. Він має стати для нас предметом щирої вдячності. Божі обітниці будуть завжди виконуватися, якщо ми пильнуємо в молитві...

Наше знання має сприяти духовному розумінню. Наше знання Біблії повинно бути практичним. Господь задоволений, коли пов'язані з Ним люди сповнені пізнанням Його волі. Слугам Бога необхідно щодня пізнавати Його. Зміцнені Господом та могутністю Його сили, вони щодня мають зростати в благодаті й духовному розумінні. Вони повинні зростати духовно, щоб дати силу Божому народові.

Господь не просить грішників приступати до Його служіння з їхніми природними рисами характеру та зазнавати поразки перед небесним Всесвітом і перед світом... Важкий, жорстокий дух, який судить і засуджує, на всьому залишив свій ворожий слід. Однак має прийти милість та закарбуватися на всіх планах. Світові необхідно побачити принципи, які відрізняються від представлених дотепер. Христос поставив хрест. Він нікого не закликає створювати випробування й хрести для Його народу. Він пред'являє їм Свої вимоги та запрошує: «Прийдіть до Мене всі втомлені та обтяжені, – і Я заспокою вас! Візьміть Моє ярмо на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і покірний серцем, – і знайдете спокій своїм душам. Бо Моє ярмо любе і Мій тягар легкий» (Матв. 11:28-30). *Візьміть Моє ярмо на себе, й у вашому щоденному досвіді ви знайдете спокій, який приходить тільки до слухняних.*

Христос запрошує всіх прийти до Нього, але, коли люди приходять, вони повинні відкласти свої гріхи. Усі свої вади й безрозсудність, усю гордість і світську самоповагу необхідно скласти біля підніжжя Його хреста. Господь вимагає цього, бо любить їх і бажає спасти; спасти не в їхніх гріхах, а від їхніх гріхів. Хто приймає істину, той прагне перетворення, і світло приходить до нього в яскравих променях.

В істину потрібно вірити, її слід застосовувати в житті, адже Христос стверджує, що істина – це Слово Живого Бога. Господь вимагає, щоб Його народ ходив шляхом, осяяним яскравими променями небесного світла. Приймаючи Христа як свого особистого Спасителя, грішники усвідомлюють велич Божого дару, тоді хвала і вдячність підносяться до Божественного Визволителя.

Зцілення душ від гріха має стати результатом доброго ставлення до людей та прославлення Бога (Рукопис 44. 4 червня 1901. «Настанова віруючим»).

Моав відчував себе в безпеці зі свого дитинства і був спокійним, як вино на своїй осілій гущі. Його не переливали з посуду в інший посуд, – у полон він не попадав, тому залишався незмінним його смак, як не змінився і його запах (Єрем. 48:11)

Моав не стикався з випробуваннями, його народ досягнув лише незначного морального й духовного рівня. «Залишався незмінним його смак, як не змінився і його запах».

Одноманітне життя не сприяє духовному зростанню. Деякі можуть досягти найвищого рівня духовності лише через порушення звичного порядку речей...

Бог бажає, щоб люди були тісніше пов'язані з Ним, тому забирає їх від друзів і знайомих. Готуючи Іллю до вознесіння, Господь переміщав його з місця на місце, щоб він міг залишити традиції і звичаї, яких дотримувався раніше. Якби пророк безтурботно спочивав над «осілою гущею», то навряд чи досягнув би моральної величі й духовної зрілості. Божий задум полягав у тому, аби під впливом Іллі багато душ удосконалили свій досвід.

Нехай ті, кому не дозволено спочивати в тиші, хто змушений постійно перебувати в русі, розкладаючи свій намет сьогодні ввечері в одному місці, а завтра ввечері – в іншому, пам'ятають: Господь веде їх і в такий спосіб формує досконалий характер. У всіх змінах, через які нам потрібно пройти, ми повинні визнати Бога своїм Супутником, Провідником, Твердиною й Опорою. Нам необхідно постійно рухатися, зростати в пізнанні, і тоді люди підуть за нами, щоб пізнати Господа. Його керівництво освітить наш шлях, як рання зоря.

У Господа є різні способи випробування й перевірки Свого народу. Знов і знов Він робить зміни, щоб побачити, чи дотримуватимуться люди Його Заповідей. Коли у Своєму провидінні Він бачить, що для формування характеру необхідні зміни, тоді порушує плавний плін життя. Він дає розпорядження, щоб ці зміни відбулися, так щоб Його працівник постійно духовно зростав.

Ми живемо в такий час, який вимагає рішучих освячених дій. Усе, що можуть зробити послідовники Христа, має бути зроблено, бо ворог діятиме на повну силу, щоб стримати душі від

прийняття істини... Однак Божа справа має просуватися вперед. Ми повинні сіяти понад усякими водами*, хоч знаємо, що багато хто намагатиметься погасити світло істини (Лист 59. 5 червня 1901. А. Дж. Даніельсу).

Тепер час: уставай і засяй!

6 субота
червень

Моє щастя в тому, щоби бути близьким до Бога. На Тебе, Владико Господи, я покладаю свою надію, аби звіщати про всі діла Твої (Псал. 73:28).

Якщо коли-небудь в історії адвентистів сьомого дня був час, коли вони мали встати й засяяти, то він настав зараз. Ніхто не повинен утримуватися від проголошення вістки третього ангела. Нехай ніхто через страх втратити авторитет у цьому світі не затуляє промені світла, які виходять від Джерела всякого світла.

Щоб виконувати Божу справу в ці останні дні, необхідна мужність, але ми не повинні керуватися духом людської мудрості. Істина має бути для нас усім. Нехай ті, хто хоче зробити собі ім'я у світі, прямують за світом. Наблизилося велике протистояння, у якому кожному належить обрати ту чи іншу сторону. У це протистояння буде залучений весь християнський світ. Щодня і щогодини ми повинні керуватися принципами Слова Божого. Наше «я» має бути освячене принципами праведності, милосердя й любові Бога.

Щоразу, коли ви не впевнені, моліться і запитуйте: «Чи це шлях Господній?» Розгорнувши Біблію, радьтеся з Богом, щоб знати, чого Він очікує від вас. Святі принципи відкриті в Слові Божому. Джерело всієї істинної мудрості знаходиться на Голгофському хресті.

Скрізь ми бачимо зростаючі підтвердження того, що вістка, яку ми маємо від Бога, повинна стати останньою вісткою застереження церквам у світі. Рік за роком відходить у вічність, а церкви не попереджені. Мені було доручено звернутися до братів із запитанням: «Чи усвідомлюємо ми своє упущення?» Я отри-

*Алюзія на текст Ісаї 32:20 (прим. редактора).

мую вістку за вісткою, щоб спонукати братів почати працювати в кожному місці, де відкриється можливість. Якщо трударі вийдуть працювати, Господь благословить їх і пошле успіх. Почувши основи нашої віри, люди зацікавляться та повернуться. Для тих, хто працюватиме для спасіння душ, відкрито багато важливих місць. Ми не повинні бути самолюбними, намагаючись надовго затримати працівників на одному місці, натомість маємо бути готові пожертвувати, аби справа могла початися в інших містах, які потребують світла істини.

Переконаймо ж тих, хто навернувся від омани до істини, стати місіонерами. Шукайте способів познайомитися з людьми... Якщо ви будете самовіддано працювати з мудрістю і щирою молитвою до Небесного Отця, то зможете досягнути душ...

Нехай ті, хто вже трудиться, відкриють шлях іншим, котрі бажають працювати і підготувалися для участі в місіонерській справі (Лист 94а. 6 червня 1909. «Дорогим братам і сестрам у Вашингтоні»).

Покликані до слави і чесноти

7 неділя
червень

Тому докладіть усі старання, покажіть у вашій вірі чесноту, а в чесноті – пізнання (2 Петра 1:5).

Бог покликав нас до слави і чесноти. Ми не маємо права пристосовуватися до світу в одязі, мові і способі життя. Бог дав нам високі стандарти. Він послав у світ Свого Єдинородного Сина, щоб людина змогла відповідати цим стандартам. Заради нас Христос приніс незбагненну жертву. Він відклав Свій царський вінець і царські шати, зодягнув Свою Божественність у людську природу та прийшов у світ, щоб навчити чоловіків і жінок законів життя й спасіння, які вони мали виконати до останньої літери, щоб отримати вічне життя в Царстві слави.

Сатана заявив: людині неможливо виконати Закон Божий. Щоб довести хибність цієї заяви, Христос залишив Своє високе становище, прийняв на Себе людську природу і прийшов на землю, аби стати на чолі грішного роду й показати, що людство може встояти в спокусах сатани. Він став Головою людства, аби

заснати спокус тією ж мірою, що й грішна людина, та дізнатися, як допомогти спокушуваним. На цій землі Він показав, як можна жити відповідно до Божого стандарту праведності. Приймаючи нашу природу, Спаситель зберіг вірність Божому стандарту праведності й одержав перемогу над сатаною. Він подібно до нас був випробуваний у всьому, за винятком гріха.

До того як Христос прийшов особисто з метою відкрити характер Свого Отця, сатана гадав, що переманить на свій бік увесь світ. І сьогодні ворог продовжує цю смертельну гру з кожним із нас. Він прагне внести розбрат і розділення. Та якщо ми – учасники Божественної природи, то твердо зберігатимемо єдність. Не будемо ж вважати, що наші церкви можуть насолоджуватися Божими благословеннями, перебуваючи в стані розділення. У цьому світі ми – представники Христа. Він покликав нас до слави й чесноти. Як Він представляв Отця, так і ми маємо представляти Христа світові, бо представляючи Його, ми представляємо Отця, Котрий перебуває скрізь і готовий надавати допомогу там, де вона необхідна.

Нам доручена велика справа, яку ми повинні виконати для Вчителя. Знаючи, чим Ісус пожертвував заради нас, коли віддав Своє життя задля нашого спасіння, чи змусимо ми Його своїми вчинками соромитися нас?.. Він бажає, щоб ми відповідали найвищому стандарту. Коли через живу віру ми отримуємо силу живого Христа; коли звертаємося до Його непорушних обітниць та вважаємо їх своїми; коли шукаємо сили Святого Духа, тоді споживаємо тіло і п'ємо кров Сина Божого (Рукопис 77. 7 червня 1902. проповідь, сказана на табірному зібранні в Петалума, Каліфорнія, «Уроки другого розділу Послання Петра»).

Усі можуть здобути перемогу

8 понеділок
червень

Хіба не знаєте, що ті, які біжать на змаганнях, вони всі біжать, але нагороду одержує один? Тож біжіть, щоб і ви її здобули! (1 Кор. 9:24).

Ресурси Неба безмежні, і всі вони – у нашому розпорядженні. Чому ж, запитую я, просування Божої справи в цьому світі

відбувається так повільно? Чому Христа так неправильно представляють? Чому послідовники Господа не зростають у пізнанні й чистоті, святості й силі?

Хіба послідовникам Христа не були представлені найвищі чесноти, які потрібно плекати, найбільші почесті, яких потрібно досягнути? Бог закликає їх брати участь у змаганнях, де кожен може здобути перемогу. Він закликає їх вступити в боротьбу, у якій кожен може стати переможцем. Одяг праведності й вінець вічного життя – ось нагороди, які чекають переможця...

Коли християнин виголошує обітницю при хрещенні, йому дарована Божественна сила. Отець, Син і Дух Святий готові трудитися на його стороні. Бог відкриває йому доступ до ресурсів Неба, щоб він зміг стати переможцем. Його власної сили недостатньо, але Бог усемогутній, Він – його Помічник. Християнин покликаний щоденно приносити свої потреби до престолу благодаті. Виявляючи довіру та користуючись даними йому ресурсами, він може вийти переможцем. Чому ж борці проти сил темряви не рухаються вперед з вірою й мужністю? Бог, Христос і Святий Дух на їхньому боці...

Якщо ніхто з нас не знає, коли для нього закінчиться час випробування, як ми можемо наважитися жити непідготовленими до зустрічі нашого Господа? Як можемо залишатися гріховними і скверними? Чому ми не боїмося? Чому не турбуємося про це? Чому не усвідомлюємо небезпеку, що загрожує нам?.. Господь могутньо працював би для Свого народу, якби вони відкинули діла темряви й зодягнулися в Його праведність...

Бог закликає людей, котрі стверджують, що знають істину, засвідчити своїм беззастережним послухом, що вони вірні воїни хреста. Нехай ті, хто стоїть під закривавленим прапором князя Еммануїла, не роблять нічого, що зганьбить справу, за яку вони борються. Христос чекає, що Його воїни будуть сміливими, відданими й істинними.

Послідовники Христа мають продовжувати справу, яку Він звершував на цій землі. Силою Святого Духа вони повинні ефективно виконати Його план відновлення Божественного образу в людстві. Коли християни працюватимуть під керівництвом Святого Духа, Господь здійснить для них великі справи. А вони повинні цілком покладатися на Бога (Рукопис 13. 8 червня 1902. «Народ Божий має бути носієм світла»).

Я – хліб живий, що зійшов з неба; якщо хто буде їсти цей хліб, житиме вічно. Хліб, який Я дам, – це Моє тіло, яке Я віддам для життя світу! (Івана 6:51).

Для фізичного й душевного здоров'я Божественний Лікар призначає спілкування з Ним. Ми повинні сидіти біля Його ніг та навчатися від Нього, як бути лагідними і покірними серцем. Духовне здоров'я залежить від того, яку їжу отримує розум та в якій атмосфері перебуває.

Душа потребує їжі, і щоб отримати цю їжу, необхідно вивчати Слово Боже... Для лікування хвороби необхідно дихати свіжим повітрям. Та не менш важлива чистота атмосфери, якою ми диhaємо в духовному житті. Це необхідно для успішного зростання в благодаті. Дихайте чистим повітрям, яке виробляє чисті думки і благородні слова. Оберіть християнське товариство. Християнин не матиме духовного здоров'я, якщо не подбає про правильне оточення...

Кожен справжній християнин повинен постійно зростати в мудрості й пізнанні. З дня на день він має наближатися до міри зрілості повноти Христа. Щоб бути послідовником Учителя, йому необхідно розвиватися. Справжній християнин повинен здобувати дедалі глибше розуміння любові Бога та краще пізнання Його волі. Якщо його світло не світить усе яскравіше, його віра виснажується, любов слабне. А якщо такий віруючий не бачить у цьому небезпеки, то завдає Божій справі більше шкоди, ніж невіруючий. Благочестя залишає храм душі. Він безтурботно відвертається від обов'язків та відповідальності. Така людина повторно розпинає в собі та зневажає Божого Сина.

Для зростання в благодаті необхідні вправи. Коли духовно хворі роблять духовні вправи, тоді відбувається перетворення характеру. Здоров'я духовного життя залежить від вправ. Однак духовність не може зростати, поки серце наповнене егоїзмом. Душа має бути очищена й вибілена Божою благодаттю. Канал спілкування між землею і Небом повинен бути вільний від найменшої перешкоди, щоб душа могла отримати від Христа запас живої води. Кожен духовний м'яз, кожне сухожилля

198

мають працювати. Бог дав нам багато можливостей трудитися для Нього. Якщо ми не використовуємо ці можливості, то не зможемо стати зростаючими християнами. Коли в серці живе Христос, надія слави, релігійний досвід тих, котрі називають себе християнами, помітно зміниться (Рукопис 50. 9 червня 1901. Рукопис без назви).

Бог вимагає усього серця

10 середа
червень

Отже, я тобі сьогодні заповідаю любити Господа, свого Бога, ходити Його дорогами і дотримуватися Його постанов, Його Заповідей та Його законів, щоб ти жив і множувався, а Господь, твій Бог, благословлятиме тебе в краю, в який ти входиш, щоб ним заволодіти (П. Зак. 30:16).

Завжди, коли люди справді навернені, їхні моральні вподобання змінюються. У своїх трудах вони матимуть одну ціль: дивитися на славу Божу, поширювати правильний вплив у церкві, у всіх своїх діях свідчити світським людям, що вони – Божі діти, котрі через віру стали учасниками самозречення Христа і Його великої любові до душ, які гинуть. Вони будуть постійно пильнувати, аби не підняти світські прапори замість прапора Ісуса Христа.

Який звіт дадуть люди в місті N, котрі мають Біблію, щоб керуватися нею? Це керівництво повинне визначати дух і вчинки тих, хто покликаний виводити душі з темряви на шлях, приготований для викуплених Господом. Скільки грошей витрачається на те, аби потурати спонуканням і бажанням тілесного серця, радувати і прославляти себе! Скільки коштів, які використовуються для себе, можна було б вкласти до скарбниці Господа. На суді ці бідні душі, котрі піддалися спокусі й жили задля догоджання собі, побачать цю ситуацію очима Бога. Вони побачать, як могли б спасти інших і допомогти їм, якби не були так захоплені собою. Кожному, хто пізнав істину, потрібно докласти зусиль та наповнитися співчуттям Христовим. «Ми є Божими співробітниками». Спасіння душі – найвище завдання, якщо вимірювати його Голгофським хрестом...

Бог призначив кожному виконувати певну роботу. Не має бути бездіяльних. Ніхто не повинен бути егоїстичним і зосередженим на собі. Стати таким дуже легко, і сатана постійно працює над тим, щоб егоїстичний дух виявився в тих, котрі називають себе християнами.

Моє прагнення – показати Церкві всю згубність ситуації, коли люди називають себе християнами, але не прагнуть до Неба. Їхні думки й учинки відповідають планам сатани, котрий використовує їх як приманку, щоб відвести інших від справжнього благочестя та серйозної християнської праці. «Якщо сіль утратить силу, то як зробити її солоною?» Вона ніколи не зможе принести користі світові. «Нінащо вона вже не буде більше придатна, хіба щоб викинути геть, аби топтали її люди»...

Хто носить усю зброю Ісуса Христа? Хто крокує під прапором, працюючи як вірні, дисципліновані воїни? Бог зробив нас управителями, а від управителів вимагається, щоб кожний був вірний... Господь вимагає віддати Йому все серце (Рукопис 10. 10 червня 1892. «Свідчення для церкви в Баттл-Крік»).

Кому я визнаватиму свої гріхи? 11 четвер червень

Я визнав перед Тобою свій гріх і не приховав своєї провини. Я сказав: Визнаю свій переступ Господеві. І Ти прости мою провину (Псал. 32:5).

Моя дорога сестро, деякі гріхи потрібно визнавати тільки Богові. Коли ти образила брата чи сестру, Слово радить тобі: «...якщо принесеш свій дар до жертовника і там пригадаєш, що твій брат має щось проти тебе, лиши там свій дар перед жертовником; піди спершу помирися зі своїм братом, а тоді вже приходь і принось свій дар» (Матв. 5:23, 24)...

Якщо твій гріх стосується тебе і Бога, тобі не потрібно його розголошувати. Визнай його перед Богом. Часто нещасні слабкі смертні поведуться нерозумно, визнаючи свої гріхи перед людьми...

Я раджу тобі звернутися до Господа Ісуса в молитві. Вір, що Він чує тебе і прощає, якщо ти визнаєш свої гріхи, каєшся та покірно ходиш з Богом. Поводься як людина, котру Господь виправив, щоб очистити і спасти...

Ніколи не залишай своєї віри й надії на Бога. Ухопися за обітниці. Не довіряй своїм почуттям, натомість віруй у Слово Боже. Вір запевненням Господа. Тримайся простих слів «Так говорить Господь» та довірся їм незалежно від почуттів. Віра не завжди супроводжується душевним відсвіженням. «Надійся на Господа». Повністю довірся Йому...

Моя сестро, довірся Господу, як мала дитина довіряється своєму земному батькові. Ухопися за Спасителя. Нехай ніщо не відокремлює твою душу від Бога. «Бо так Бог полюбив світ, що дав Свого Єдинородного Сина, щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне» (Івана 3:16). Шукай і чекай милості. Постійно шукай благословень. Зауважуй їх, визнавай їх та не скаржся, не хвилюйся. Не покладай вину на Бога, а скажи: «О Господи, вірю, хоч я і грішниця. Я вірю в Тебе всім серцем. Ти – Істина, і я вірю Твоєму Слову».

Що таке релігія? Це підкорення всього єства волі Бога. «Коли хто хоче йти за Мною», – сказав Христос, – «хай зречеться самого себе, бере свій хрест щоденно й іде услід за Мною» (Луки 9:23).

Тобі потрібна розумна віра в Слово Боже. Це Слово – наше керівництво до дії. Ти не повинна запитувати себе: «Що мені робити?» Спочатку запитай: «У що я маю вірити?» Правильна віра веде до правильних учинків. Христос віддав Своє життя, щоб ти могла стати учасницею Божественної природи... Пам'ятай: Господь благословить усіх, хто покладає надію на Нього. Твоя сестра Еллен Уайт (Лист 159. 11 червня 1905. Розчарованому члену Церкви).

Божа рука на штурвалі

12 п'ятниця
червень

Нарешті, зміцнюйтеся Господом та могутністю Його сили (Ефес. 6:10).

У майбутньому неодмінно відбудуться непередбачені події, змінюючи наявний стан справ у світі. Хтивість і жадібність прагнуть до панування. Пригнічення й ненависть виявлятимуться для знищення. Знаряддя сатани, натхнені нижчими

силами, інтенсивно працюватимуть, щоб виконати його волю. «Нечестиві ж залишатимуться у своєму беззаконні. Жоден нечестивий не матиме пізнання, а розумні зрозуміють» (Дан. 12:10). Кожна широко навернена душа зодягнеться в усю Божу зброю та відважно зустрінеться з невидимим ворогом. Божі слуги усвідомлюють необхідність стати учасниками Божественної природи...

Зараз для нас настав небезпечний час. Наша єдина безпека – прямувати за Христом і нести Його ярмо. Нас очікують важкі часи. У багатьох випадках друзі відвернуться від нас. Без будь-якої причини люди стануть нашими ворогами. Не лише світ, а й власні брати будуть хибно тлумачити мотиви Божого народу. Слуги Господа будуть поставлені в скрутне становище. З мухи робитимуть слона, аби виправдати людей, котрі йдуть егоїстичним, несправедливим шляхом.

Праця, яку люди сумлінно виконували, буде принижена й недооцінена, оскільки їхні зусилля не мали успіху. За допомогою спотворення фактів цих людей зодягнуть у темні безславні шати, оскільки обставини, які перебували поза їхнім контролем, ускладнили їхню працю. На них укажуть як на людей, котрим не можна довіряти. І це зроблять члени Церкви. Божі слуги мають озброїтися розумом Христовим. Вони не повинні чекати, що їм вдасться уникнути образ і помилок. Їх називатимуть ентузіастами й фанатиками. Однак нехай вони не сумують. Рука Бога перебуває на штурвалі Його провидіння, спрямовуючи Його справу на славу Його Імені.

Бог закликає Свій народ бути яскравими світильниками у світі, які сяють у гріховній темряві. Якщо ми живемо одним життям із Життєдавцем, це приносить свою нагороду. Він ходив, звершуючи добро. Так чинити кожен істинний прихильник Його волі, сповнений священним почуттям вірності Богові та свого обов'язку перед ближніми. Через пізнання істини, якою вона є в Ісусі, християни повинні зростати в благодаті, постійно наближаючись до досконалості характеру (Рукопис 156b. 1901. «Підписання угод»).

Нині ж кращої бажають батьківщини, тобто небесної. Тому Бог не соромиться називати Себе їхнім Богом, адже Він приготував їм місто (Євр. 11:16).

Я боюся, що рішуча битва проти світу, тіла й диявола сходиться нанівець. Якщо ми хочемо показати христоподібний приклад, то не можемо задовольнятися напівмертвим християнством, плекати егоїстичний ненаситний дух світу, поділяти його нечестя й радіти його омані. Ні! Завдяки Божій благодаті ми повинні непохитно відстоювати принципи істини, твердо зберігаючи цей початковий стан аж до кінця. Ми маємо в наполегливості не лінуватися, духом палати, Господеві служити. Один у нас Наставник – Христос. Нам необхідно дивитися на Нього. Від Нього слід черпати мудрість. Завдяки Його благодаті ми повинні зберегти себе непорочними, прийняти Слово Боже як наше мірило і постати перед Господом у лагідності й розкаянні.

Я прагну побачити могутню працю Духа Божого. Чи звершиться вона коли-небудь серед нас, як це було в минулому? «Адже так говорить Всевишній, Величний, вічно Живий, Святий на Ім'я: Я живу на Високому і святому місці, а також зі смиренними і скрушеними духом, щоб оживляти дух смиренних і давати життя упокореним серцем!» (Ісаї 57:15).

Слово Господнє ніколи не пригнічує активності людини. Воно збільшує її ефективність, скеровуючи діяльність у потрібне русло. Господь не залишає людину без мети, до якої потрібно прагнути. Він розгортає перед її розумом вічність з усіма її урочистими реаліями та допомагає збагнути безсмертні, нетлінні теми. Господь відкриває цінну, облагороджувальну істину, щоб людина могла йти безпечним, надійним шляхом, прагнучи до мети, гідної застосування всіх її здібностей.

Людина зростатиме в силі такою мірою, як зростатиме її пізнання Господа. Коли вона прагне досягти найвищого стандарту, Слово Боже випромінює світло, яке скеровує її кроки до Неба. Завдяки Слову вона пізнає, що може стати дитиною Божою, членом царської сім'ї, співспадкоємцем нетлінної спадщини в Христі.

Цей Дороговказ указує людині на небесну країну, на незвідані багатства і скарби Небес. Ідучи за Господом, вона знаходить вічне щастя. З дня на день Божий мир є її нагородою, і вірою вона бачить дім вічного світла, вільний від усякого смутку і розчарувань. Бог скеровує її кроки й утримує від падіння, освячуючи й ушляхетнюючи її зусилля (Лист 45. 13 червня 1901. «Брату і сестрі [Дж. А.] Берден»).

У кожної людини своя праця

14 ^{неділя}
червень

Тремтітимуть перед Господнім Іменем на заході; злякаються Його слави і на сході, адже гнів Господа нагряне на ворогів, як гірський потік, – Господній подув їх прожене (Ісаї 59:19).

Люди, які називають себе християнами, але живуть холодним, егоїстичним життям, неприємні Христу. Не будемо ж теплими християнами, безсердечними до інших. Оточімо себе атмосферою мужності й надії. Будемо говорити приємні, підбадьорливі слова іншим...

Плекаймо Божу істину. Якщо ми не доб'ємося успіху в отриманні вічного життя, для нас було б краще ніколи не народитися. Не будемо ж відмовлятися від переваг, якими користуємося завдяки жертві Христа. Хоч Він рівний Богові, однак прийшов у цей світ, щоб віддати Своє життя за нас. На Голгофському хресті Він помер ганебною смертю, щоб викупити гріхи людей, котрі приймають Його як свого Спасителя. Тим, які приймають Його та вірять у Нього, Він обіцяє дати владу стати Божими дітьми.

Ісус любить вас. Він викупив вас Своєю кров'ю. Якби Він не любив вас, то не помер би за вас. Любляче серце Господа сумує, коли ви чините Йому опір, бо так руйнуєте Його план вашого спасіння. Бог не може благословити тих, хто вороже ставиться до Нього, відмовляється прийняти слова розради й миру, які покликані принести світло і любов їхнім душам.

Кожній людині доручена своя праця. Пов'язані з Богом люди виявлять цей зв'язок, працюючи разом з Ним. Вони є співпрацівниками Бога і Христа. Вони співспадкоємці нетлінної спадщини з Христом.

Якщо в цьому світі ми зробимо все, що в наших силах, наслідуючи наш Божественний Зразок, перемагаючи Його силою, нам щедро забезпечиться вхід до вишніх осель. Там Христос поведе нас біля ріки живої води та пояснить шляхи Провидіння, яких ми не розуміли в цьому світі. Тоді ми зможемо розпізнати любов Божу в тому, що зараз вважаємо бідами. Ми побачимо, що вони були допущені в нашому житті, аби витіснити нехристиянські риси характеру та зміцнити наші слабкі сторони.

Бог закликає вас присвятити себе Йому. Невже ви не прийдете до Нього? Невже не присвятите Йому найкращі, святі почуття свого серця? Не купите в Нього золото, очищене у вогні, щоб збагатитися, та білу одіж, щоб зодягнутися? Невже не дозволите Йому помазати ваші очі небесною маззю, щоб ви могли ясно бачити? (Рукопис 114. 14 червня 1903. «Обов'язки і переваги християнина», виступ у місті Калістога, Каліфорнія).

Сьогодні

15 понеділок
червень

Але потішайте себе щодня, доки ще «сьогодні» триває, щоб не закам'янів дехто з вас через підступність гріха (Євр. 3:13).

Дорога сестро: «[Надія] мов якір для душі, міцний і надійний, що входить усередину, за внутрішню завісу, куди, як предтеча, увійшов задля нас Ісус, ставши навіки Первосвященником за чином Мелхиседека» (Євр. 6:19, 20).

У нас є всі підстави покладатися на Бога та приносити всі свої турботи і тривоги Ісусові Христу, щоб ми могли краще пізнати Його. Будемо пам'ятати: Господь Ісус бажає, щоб ми принесли Йому всі наші біди й тривоги. Принесіть це Господу в молитві та залиште свої тривоги і труднощі Йому. Ми будемо значно щасливішими, якщо зробимо це. Ви можете прийти до Нього, як дитина приходить до своїх батьків, і сказати: «Господи, протягом тривалого часу я поведився так, ніби міг спасти себе. Моя ноша надто важка для мене, я більше не можу її нести. Ти можеш нести її за мене». Господь відповідає: «Я візьму її. Вічною благодаттю помилую тебе».

Ця любов така ж сильна, як і ніжна. Любов Ісуса сильніша за смерть, бо Він помер, щоб завоювати вашу любов, щоб ви цілком і

повністю спиралися на Нього і щоб таємничим чином зробити вас навічно єдиними з Ним. Любов Ісуса у своєму прояві ніжніша за любов матері до своєї дитини. Любов матері до своєї дитини зворушує нас, але любов Ісуса перевершує її. Мати може змінити своє ставлення. Матері можуть стати злими, проте Ісус ніколи не стане жорстоким до Своїх дітей, завжди зберігаючи уважність і доброту.

Тому ніколи, ніколи не виявляймо підозрінь та недовіри. Любов Спасителя настільки сильна, що наповнює всі Його якості, і Він використовує всі Свої величезні ресурси, щоб робити добро Своему народові. Його любов надійна, без зміни й тіні переміни. Ніколи не знеславляймо Бога, усіма силами намагаймося зберігати себе, спрямовуючи погляд на себе та постійно спостерігаючи за собою.

Подивіться на Ісуса – Проводиря і Вершителя нашої віри. Не будемо ж робити того, що ми вже зробили, не будемо переживати за завтрашній тягар. З радістю виконуйте свої обов'язки. Нам потрібно сьогодні мати віру і довір'я до Ісуса. Сьогодні я можу дивитися й жити. Сьогодні буду надіятися на Бога. Сьогодні завдяки Його силі я спочиватиму в тишині й мирі. Скажіть: «Господь буде прославлений тим, що сьогодні я бадьора і щаслива, маючи впевненість у Його любові». З великою любов'ю Еллен Уайт (Лист 48. 15 червня 1896. Сестрі, яка потребувала підтримки).

Дивіться на Ісуса Христа

16 вівторок
червень

Я хліб життя! Хто приходить до Мене, – не буде голодувати, і хто вірить у Мене, – ніколи не буде спраглим (Івана 6:35).

Мені доручено сказати, що ми не повинні звертатися до людей за силою або досвідом, покладаючись на їхню міць та керівництво. Христос каже: «Дивіться на Мене. Я – світло для світу! Хто піде за Мною, той не ходитиме в темряві, але матиме світло життя». Я звертаюся до тих, котрі називають себе Божими дітьми. Чи не пора нам дізнатися про Джерело нашої сили і влади? Чи відтепер ми не почнемо прагнути, щоб записи про нас були приємнішими для Господа?

Мені показані сцени, які важко описати словами. Прийдуть випробування, які упокорять всі горді серця. Нехай ніхто не почувается в безпеці, прямуючи власним шляхом або роблячи іншу людину своєю опорою. Господь закликає досвідчених людей, котрі виконуватимуть свої обов'язки в Його Ім'я та Його силою, людей, котрі приймуть Його благодать і відповідально передадуть її іншим...

Нашим провідником має бути Слово живого Бога. Кожен повинен усвідомити свою залежність від Нього, зрозуміти, кому він належить за правом творіння та викуплення. Прочитайте і дослідіть висловлювання, записані в шостому розділі Євангелія від Івана. Моліться про розуміння цих істин. Я занепокоєна, бачачи духовну слабкість тих, хто мав таке велике світло.

Якби вони ходили в цьому світлі, то були б сильними в Господі. Проте вони цього не зробили, і хто приходить до істини своїми зусиллями, ті шукають мудрості в людей, замість того, щоб дивитися на Ісуса Христа, «справжнє Світло, яке освічує кожну людину, що приходить у світ» (Івана 1:9). Якщо люди, котрі стверджують, що вірять у Христа, приймуть Його вірою, Він буде для них освяченням, праведністю і великою нагородою...

Слуги Господа та поставлені Ним люди повинні індивідуально отримувати від Нього мудрість. Вони знеславляють Його, коли покладаються на людські винаходи. Вони повинні чітко бачити в Ньому все, чого потребують, єдине джерело своєї сили.

Чи представляєте ви Христа? Чи розірвали відносини з духом світу, світськими планами й людськими задумами? Чи споживаєте щодня Хліб життя?..

Нехай з непорочних уст звучить молитва: «Дай мені зрозуміти шлях, указаний у Твоїх постановах, аби я міг досягнути розумом Твої дивовижні діяння» (Псал. 119:27). «Я бережу Твоє слово у своєму серці, щоб мені не грішити проти Тебе» (вірш 11) (Рукопис 78. 16 червня 1902. «Питання щодо здорового харчування»).

Я є Виноградна Лоза, ви – галузки. Хто перебуває в Мені, а Я в ньому, той приносить рясний урожай, бо без Мене не можете робити нічого (Івана 15:5).

«Я є справжня Виноградна Лоза», – заявив Христос. Він використав образ виноградної лози, щоб, дивлячись на неї, ми згадували Його дорогоцінні уроки. Правильно сприйнята природа відображає Бога.

Указуючи на виноградну лозу та її галузки, Христос фактично говорив: «Я даю вам цей урок, щоб ви зрозуміли Мої відносини з вами та ваші відносини зі Мною». Немає ані найменшого вибачення Його слухачам у разі нерозуміння Його слів. Використаний Ним образ був перед слухачами як дзеркало, щоб вони могли зрозуміти Його зв'язок з ними.

Цей урок повторюватиметься до кінця світу. Усі, хто вірою приймає Христа, стають одним цілим з Ним. Гілки не зливаються з лозою за допомогою якогось механічного способу або штучного кріплення. Вони єдині з виноградною лозою і стали її частиною. Їх живить коріння виноградної лози. Тому ті, хто вірою приймає Христа, стають єдиними з Ним у принципах і вчинках. Вони з'єднані з Ним, і життя, яким вони живуть, – це життя Сина Божого. Вони отримують своє життя від Того, Хто є життя...

Серце має бути об'єднане із серцем Христа, воля повинна розчинитися в Його волі, розум – стати єдиним з Його розумом, думки – підпорядкованими Йому. Людина може бути хрещена, її ім'я – записане в церковних списках, однак серце може залишатися незмінним. Спадкові й набуті схильності все ще можуть завдавати шкоди характеру.

Відроджена людина перебуває в союзі із Христом. Як гілка отримує поживні речовини від виноградної лози і тому приносить багато плоду, так і справжній віруючий об'єднаний із Христом та виявляє у своєму житті плоди Духа. Гілка стає одним цілим з виноградною лозою. Буря не може її віднести. Морози не здатні знищити її життєві властивості. Ніщо не може відокремити її від виноградної лози. Ця жива гілка приносить плоди виноградної лози. Так відбувається і з віруючим. Добрими словами й ділами

він відкриває характер Христа. Як гілка живиться від виноградної лози, так і всі істинно навернені черпають духовну силу від Христа. «Знову й знову запевняю вас», – заявив Він, – «якщо не будете їсти тіла Сина Людського і не будете пити Його крові, не будете мати в собі життя. Хто їсть Моє тіло і п'є Мою кров, той має вічне життя, і Я його воскресну останнього дня... Хто споживає Моє тіло і п'є Мою кров, той перебуває в Мені, і Я в ньому» (Івана 6:53, 54, 56) (Рукопис 78. Скопійований 17 червня 1898. «Я є справжня Виноградна Лоза»).

Людська мудрість – безглуздя

18 ^{четвер}
^{червень}

Господи, хто така людина, що Ти піклуєшся про неї, і людський син, що Ти звертаєш на нього увагу? (Псал. 144:3).

У Бога є місце для кожного чоловіка, кожної жінки, незалежно – молоді вони, середніх років чи літнього віку. Коли чоловіки й жінки знайдуть своє місце, тоді для Господа буде виконана ще невиконана праця. Народ Божий дуже ослаб через те... [що деякі] залишили Господа Ісуса, оскільки втратили у своєму житті Його Дух, Його любов, Його щедрі благодаті. Вони віддають свої душі марноті і будують плани, виходячи з людської мудрості й покладаючись на людський талант. Тим самим ці люди спричиняють свою слабкість та замішання. Вони забувають, що чоловіки й жінки обмежені, схильні до помилок, за природою егоїстичні, а їхні плани недосконалі.

Найобдарованіші з людей, чоловіки й жінки з найширшим розумом та найглибшою проникливістю, найосвіченіші й культурні, котрі займають керівні посади, є немовлятами в порівнянні з Богом у своєму розумінні питань вічності. А оскільки вони так мало знають про Нього, про Його шляхи, розум, характер, їм загрожує небезпека зробити себе богами...

Люди, котрі не усвідомлюють величі й усемогутності Бога, будуть поводитися, як великі й мудрі, але насправді вони мізерні. В очах Бога вони як малі діти, які не можуть ходити самотійно, але водночас відчують себе цілком компетентними, аби впоратися з найскладнішими проблемами. Такі люди вважають:

якщо зможуть об'єднати свої таланти, то доб'ються грандіозного успіху. Однак чим більша їх кількість, тим більшою стане невдача, якщо вони не будуть прагнути пізнати і зрозуміти Бога. Належність до численної групи не приводить людину в гармонію з Небесами.

Багато недосвідчених і нерозумних осіб вважають себе досить мудрими, аби робити все, що їм заманеться. Перед Богом їхня мудрість – безглуздя. Їм потрібно пам'ятати: у питаннях мудрості вони лише діти, а перш ніж зможуть пізнати себе, вони мають пізнати Бога.

Бог – наш Отець, і Він навчить усіх, хто прийде до Нього з усвідомленням, що їхня людська мудрість – безглуздя. Коли вони звернуться до Його сили, примиряться з Ним, живучи за Його Словом, Він об'єднає Свою силу з їхньою слабкістю, Своє знання з їхнім невіглаством та зробить їх сильними в Ньому. Господь піклуватиметься про них відповідно до їхніх потреб. Ті, хто вірить у Нього як у свого Вчителя, не спіткнуться і не впадуть (Рукопис 88. 18 червня 1902. «Всесвітня справа»).

Ми єдині з Церквою на Небесах 19 п'ятниця червень

Одне тіло й один Дух, – як і були ви покликані в одній надії вашого покликання. Один Господь, одна віра, одне хрещення, один Бог і Отець усіх, Який над усіма, і через усіх, і в усіх нас (Ефес. 4:4-6).

Кожному члену Церкви необхідно відчувати силу Бога, що діє на серце і розум; тоді відбуватиметься духовний розвиток. Христос має достатньо благодаті для кожного справжнього віруючого, щоб зробити його сином Бога. Ангели трудяться для Божого народу, щоб сатана не здобув над ним перемогу...

Хто приходить до Господа з простою довірою, той дізнається, як звеличити Спасителя перед людьми. Практичне християнство, яке виявляється в словах і вчинках, відкриває Божу волю...

У цей період часу окремі члени Церкви мають виконати особливу працю. Ви повинні дослідити Писання зі щирою рішучістю дізнатися про слова Христа. «Дослідіть Писання!» – сказав Спа-
210

ситель. – «Бо ви думаєте через них мати вічне життя, – а вони свідчать про Мене» (Івана 5:39).

Хто називає себе послідовником Христа, той має перемогти у своєму характері всяке самолюбство. За допомогою правильної поведінки він повинен сформувати правильний зразок та свідчити у своєму житті про характер Христа і Божу самовіддану любов до людського роду. Ділами милосердя, любові, співчуття та виявленням доброти в усьому він має повторювати діла Христа. Христос прийшов на Землю, щоб дати людям зразок досконалого характеру, який слід здобути всім, хто в майбутньому буде прийнятий Небом. Він знаходив задоволення в невинній праці для добра людей. Метою Його приходу в наш світ було залишити приклад того, яким повинен стати характер людини, щоб відповідати небесному суспільству.

Святий Дух не дозволяє жодному члену Церкви псувати свій характер. Він вимагає, щоб кожен чоловік і кожна жінка скористалися перевагою бути дітьми світла, справляли праведний вплив та були прикладом христоподібного життя. У такий спосіб Бог допомагає Церкві. Сатана з усіх сил намагається перешкодити Божому задуму, а Господь бажає, щоб визнавці віри в Нього не припускалися помилок, але щоб кожен їхній рух був правильним. Голова земної Церкви вимагає від членів Церкви, щоб вони підпорядковували свою волю волі Божій в добровільному послуху. Бог об'єднує земну Церкву із Церквою небесною (Рукопис 141. 19 червня 1907. «Слово членам Церкви»).

Бог допомагає нам виконати Його волю

20 субота
червень

Зі страхом і трепетом звершуйте своє спасіння. Адже то Бог за Своєю доброю волею викликає у вас і бажання, і дію (Филип. 2:12, 13).

Говоріть про Божі благословення. Зробимо ж наше життя максимально приємним. Коли інші починають сумніватися і критикувати, постараймося промовчати або переведемо розмо-

ву на іншу тему, уникаючи необдуманих слів. З покірною молитвою й проханням ми повинні продовжувати чекати допомоги від Господа. Будемо стримувати свій язик, щоб нам не вимовити незрозумілих слів із присмаком невір'я.

Нам слід говорити про віру, здійснюючи ті самі діла, для виконання яких ми просили благодаті в Господа. Так ми звершуємо власне спасіння, словами віри й добрими ділами намагаючись допомогти і врятувати тих, хто потрапив у біду. Адже то Бог за Своєю доброю волею викликає у нас і бажання, і дію. Обмежене та необмежене мають об'єднатися для виконання необхідної праці. Бог пообіцяв наділити нас силою, бадьорістю, приємністю і радістю в нашому Спасителі. [Якщо ми перебуваємо] в Ньому, то утримаємося від слів, здатних кинути тінь сумніву на інших.

Пам'ятаймо, що в досвіді кожного є якась темна пляма. Будемо ж робити все можливе, аби принести в життя інших людей бадьорість і надію. Яким же це буде благословенням для них! А вони, своєю чергою, говоритимуть добрі слова іншим людям, щоб принести світло в їхні серця. Звершуючи цю працю, ми відчуємо, що Господь слухає наші молитви, оскільки ми діємо в згоді з ними, виконуючи свій обов'язок перед Богом і самими собою. Будемо працювати з вдячним, молитовним настроєм, віруючи в незмінність обітниць: «Просіть – і дасться вам; шукайте – і знайдете».

Ми отримаємо відповідь на наші молитви, адже Бог здійснить те, що перевершить найсміливіші очікування. Яке дорогоцінне свідчення ми тоді принесемо Богові! Якою честю станемо для істини Його Слова. Ми зможемо сказати: «З великою тугою очікував я Господа, і Він прихилився до мене й почув моє благаання, витягнув мене з погибельної ями, з багнистого болота й поставив на скелі мої ноги та зміцнив мої кроки, вклав у мої уста нову пісню – пісню хвали нашому Богу. Багато хто побачить, їх охопить страх і будуть надіятися на Господа. Блаженна людина, яка на Господа покладається і не приєднується до зарозумілих – тих, що схильні до неправди» (Псал. 40:2-5) (Лист 87. 20 червня 1900. Едсону й Еммі Уайт).

Бог може використовувати «німічних» працівників

21 неділя
червень

Але Бог вибрав немудре світу, щоб засоромити премудрих, і Бог вибрав німічне світу, щоб засоромити сильних (1 Кор. 1:27).

Світ не завжди вважає талановитими тих, кого Бог обирає Своїми працівниками. Інколи Він обирає неосвічених людей. Ці працівники мають особливу справу. Вони досягають того класу людей, до якого ніхто інший не може знайти доступ. Люди, які працюють непомітно, будуть винагороджені так само, як і ті, чий вплив був помітним. Кожен працівник буде винагороджений згідно з тим духом, який спонукав його до дії.

Такі працівники відкривають свої серця для прийняття істини і стають мудрими в Христі й через Христа. Їхнє життя вдихає й видихає пахощі благочестя. Їхні слова ретельно зважені, а вчинки відображають їхнього Вождя. Ці люди прагнуть поліпшити життя ближніх. Вони несуть полегшення й радість знедоленим і засмученим. Вони відчують потребу постійно навчатися від Христа, щоб трудитися згідно з волею Божою. Вони досліджують, як ще краще наслідувати Спасителя, Котрий ніс хрест і виявляв самозречення. Ці працівники – Божі свідки, які наслідують Його приклад співчуття й любові та приписують всю славу Тому, Кого вони люблять і Кому служать.

Вони постійно навчаються у великого Вчителя, досягаючи нових сходин досконалості, але при цьому усвідомлюючи власну слабкість та уразливість. Їх вабить до Неба сильне захоплення красою характеру Христа.

Вони виявляють на практиці Його чесноти, оскільки Його життя поєднується з їхнім життям. Вони завжди рухаються вперед і вгору, будучи благословенням для світу та виявляючи пошану до свого Викупителя. Христос говорить про них: «Блаженні лагідні, бо вони успадкують землю» (Матв. 5:5).

Таких працівників слід підбадьорювати. Вони виконують свою працю не для того, щоб її побачили люди, а щоб прославити Бога; і вона витримає Його перевірку. Господь об'єднує цих працівників з тими, хто здатний компенсувати їхню недоскона-

лість. Він дуже радий, коли їх визнають і цінують як ланки Його ланцюга служіння. Бажання Господа полягає в тому, щоб вклад кожної людини, котра працює для Нього, був визнаний, яким би малим він не був...

Коли викуплені повернуться додому в небесні оселі, ця група людей стоятиме найближче до Сина Божого. Вони будуть яскраво сяяти у дворах Господніх, отримавши від Нього вшанування за те, що вважали за честь служити людям, за котрих Христос віддав Своє життя (Рукопис 5. 21 червня 1902. «Необхідність пробудження»).

Дозвольте Богові здійснювати Його волю у вас

22 понеділок
червень

Бог миру... нехай удосконалив вас у всякому доброму ділі, аби виконати Його волю, здійснюючи у вас усе, що Йому до вподоби, – через Ісуса Христа, Якому слава на віки віків! (Євр. 13:20, 21).

Вивчаючи Слово Боже та виконуючи його рекомендації в усіх своїх бізнесових справах, люди можуть розпізнавати дух, який контролює ці справи. Замість того щоб слідувати за людським спонуканням і природною схильністю, вони за допомогою старанного дослідження можуть навчитися принципів, якими повинні керуватися сини й дочки Адама.

Біблія – це керівництво для вирішення багатьох важких проблем, які виникають у підвладних егоїзму розумах. Вона відображає мудрість Бога і не тільки містить важливі принципи, а й пропонує практичні уроки життя і взаємодії з ближніми. Вона повідомляє подробиці, які визначають наше ставлення до Бога й один до одного. Біблія – це повне одкровення характеру та волі Бога в Особі Ісуса Христа, вона велить людині ревно служити Богові і на кожному кроці запитувати: «Чи це шлях Господа?»...

Оманливе лукавство помітне в умах тих, чиї очі не помазані небесною маззю, щоб вони могли бачити все у світлі Божого Слова. Воля потрапляє в рабство і змушена йти шляхом, який Біблія

не схвалює. Воля людини не має підкорятися іншій людині. Зливаючись із волею інших людей, вона починає помилятися...

За згодою людини Бог може і буде ототожнювати Свою волю з усіма нашими думками й цілями, узгоджуючи наші серця й уми з Його Словом. Тому, підкорившись Його волі, ми будемо виконувати спонукання свого розуму. Замість неосвяченого самолюбного характеру і впертого свавілля такі люди матимуть щире бажання все робити на славу Божу. Вони нічого не захочуть здійснювати власними силами, натомість будуть строго стежити, щоб не звеличувати себе.

Усі, хто хоче вдосконалити християнський характер, повинні носити ярмо Христа. Якщо вони збираються сидіти в славі на Небесах у Христі Ісусі, то мають навчитися від Нього, поки перебувають на цій землі. Наша природа потребує дисципліни. Вони повинні підкоритися природі Ісуса Христа, щоб Він міг звершити добро, яке бажає здійснити для всіх. Великий Учитель буде підтримувати кожну душу, котра візьме на себе Його ярмо (Лист 22. 22 червня 1896. Адміністратору церкви в Австралії).

Уроки безплідної смоківниці

23 вівторок
червень

Отж, принесіть плід, гідний покаяння (Матв. 3:8).

Я щиро бажаю, щоб ті, хто сіяв розбрат і чвари, усвідомили свою провину, покалися й навернулися. Скажіть людям: «Ще деякий час Світло є між вами. Ходіть, доки маєте Світло, щоб вас не огорнула темрява» (Івана 12:35). Оскільки часу мало, ми повинні бути вмілі в справі Царя.

Дві ночі тому в нічному видінні я зверталася до зібрання нашого народу... Я говорила: «У мене є слово для тих, хто намагається знищити вплив звісток, які Господь дає Своїм слугам. Декотрі протягом багатьох років скрізь пускали своє коріння, але, подібно до безплідної смоківниці, не принесли плоду для Христа»...

Ми повинні постійно пам'ятати урок безплідної смоківниці. Не заява про праведність задовольнить потреби сучасного світу і виконає Божу волю для людської сім'ї. Бог шукає плодоносні гілки. «Годуй овець Моїх чистою їжею» – це повеління Господа тим,

хто навчає Євангелія спасіння. Він передбачив, щоб спасенна сила Євангелія була представлена в усіх місцях.

Мені було показано, що помилки, які збентежили людські розуми, були допущені тому, що на відповідальні посади були поставлені люди, котрим не вистачало спасенної благодаті Євангелія. Вони не зробили чистоту й простоту Євангелія частиною свого життя і не шукали Бога в покірній, щирій молитві. Вони не вважали праведні самовіддані діла невід'ємною частиною християнського досвіду. Вони не бачили необхідності мати Дух Христа й наслідувати Його приклад у своєму служінні. Я чула слова попередження і благання, звернені до молодих людей. Їх благали повністю присвятити себе Богові та повернутися всією душею. Служителям було запропоновано провести рішучі зміни.

Я бачила, як Спаситель звертався в зібранні до тих, хто бентежив інших та всіма доступними способами заважав їм. Були сказані слова: «Зламайте кожне ярмо. Ви безнадійно відстали у виконанні Плану викуплення. Нехай кожен шукає вказівок для себе в Того, у Кому пробуває істина і праведність. Нехай усі через покаяння налагодять правильні відносини з Богом».

Уявімо нашу справу перед престолом благодаті... Я молюся про серйозні перетворення в наші дні. (Лист 202. 23 червня 1908. Президенту Каліфорнійської конференції С. Н. Хаскеллу).

Ви відвідали Мене

24 середа
червень

Пам'ятайте про в'язнів... (Євр. 13:3).

Учора, відповідно до запрошення, я зверталася з промовою до в'язнів [поблизу Салема, Орегон]. Сестра Джордан, дуже люб'язна віруюча жінка, узяла мене до свого екіпажу... Я була здивована, побачивши таку прекрасну групу інтелігентних людей. О, як сумно! Так багато молодих людей, молодших за наших дорогих хлопчиків. Вони мали такий вигляд, що могли претендувати на будь-яке становище в суспільстві. Важко було й подумати, що це – в'язні, їх видавало хіба що дивне вбрання, хоч і воно було акуратним і чистим. У їхній зовнішності не було нічого відразливого.

Начальник в'язниці спочатку завів нас усередину, а потім, при звуці дзвону, з гучним шумом відімкнулися важкі залізні засуви, і з камер вийшло сто п'ятдесят в'язнів. Згодом ми (наглядач, дружина начальника в'язниці, брат і сестра Картери, сестра Джордан і я) залишилися наодинці з ними. Ув'язнені співали під керівництвом брата Картера. На органі грав молодий чоловік, прекрасний перспективний музикант – і все ж, як не сумно, засуджений! Я почала молитися, і всі схилили голови. Вони знову заспівали, а потім я звернулася до них зі словами.

Вони уважно слухали, коли я цитувала біблійний текст: «Подивіться, яку любов дав нам Отець, щоб ми звалися Божими дітьми» (1 Івана 3:1).

Потім я розповіла їм про падіння і гріх Адама та викупний Божий дар; про любов, явлену заради спасіння людини від гріха й загибелі. Я говорила про спокусу Христа в пустелі, про перемогу, здобуту для людського роду, і про те, як людина, довірившись Христу, може уникнути звабливих пасток сатани.

Кілька хвилин виступу я присвятила природі гріха. Я сказала, що гріх – це порушення Закону, що через покаяння перед Богом та віру в нашого Господа Ісуса Христа грішник може бути повністю і безоплатно спасений. Однак він не зможе спастися заслугами Христової крові, якщо продовжить порушувати Закон Отця... Христос помер, щоб засвідчити грішникові: у нього немає надії, доки він грішить. Послух усім Божим вимогам – його єдина надія на прощення через кров Христа. Я докладно розповіла про велику нагороду, яка буде дана переможцеві, – нев'янучий вінець життя, котрий буде покладений на його чоло.

Люди слухали з урочистим виглядом, а сльози на очах і тремтячі уста свідчили, що їхні серця, хоча й огрубіли від гріха, сприймали сказані слова (Лист 32. 24 червня 1878. Джеймсу Уайту, котрий подорожував східною частиною США).

Готуючись до Небес

25^{четвер}
червень

Тілесні вправи в деякій мірі корисні, а побожність на все корисна, бо має обітницю як теперішнього життя, так і майбутнього (1 Тим. 4:8).

Відколи настала тепла погода, я добре себе почуваю. Дивуюсь, що в моєму віці [75 років] мені даровано настільки хороше здоров'я. Я можу підніматися і спускатися сходами настільки ж швидко, як і будь-який член моєї сім'ї. Зазвичай я перебуваю в гарному настрої. Мені не хотілося б чимось засмучувати свою родину. Я бажаю, щоб будь-яке слово з моїх уст, духмяніло пахощами хриstopодібної любові...

Як Божим місіонерам, нам доручено йти вперед. З Божого Слова ми знаємо, що нам довірена Божа справа, і воно ж повідомляє, як цю справу виконувати. Ніхто не може так упевнено знати Божу волю, як той, хто перебуває в Христі. Декотрі постійно запитують, розмірковують, висловлюють здогади, але замість того, щоб просуватися вперед, відступають назад. Вони не мають єдності з Христом.

Нам не слід спотикатися через невпевненість. Христос сказав: «Хто хоче йти за Мною, нехай зречеться себе самого, візьме свій хрест і йде за Мною» (Марка 8:34). «Хто піде за Мною, той не ходитиме в темряві, але матиме Світло життя» (Івана 8:12). У міру просування вперед зростає наша здатність слідувати за Христом. Шлях життя сяє дедалі яскравіше, доки не настане день.

Як глибоко сумує Спаситель через втрату однієї душі, заради якої Він приніс таку велику жертву! Він хотів би всіх привести в Царство. Він бажає, щоб усі побачили Царя в Його славі... Не будемо ж зосереджуватися на чужих вадах. Завжди дивімося на Ісуса... Грішників необхідно спасати, і ми, як Його знаряддя зцілення, повинні словом і ділом виконати мету Христа щодо них...

Я докладаю ревних зусиль, щоб отримати вінець життя, який останнього великого дня Суддя всіх покладе на голови тих, хто полюбив Його прихід. Нехай наші уста не заплямує невіра. Будемо говорити істину. Не дозволимо спокусливим духам, які прийдуть, обманути нас.

Сестро [Люсиндо] Халл, хіба це не благословення – бути переможцем, сісти разом із царською сім'єю в Царстві Небесному, отримати місце в оселях, які Христос пішов приготувати для тих, хто полюбили Його прихід? Будь сміливою, моя сестро. Нехай ніщо не позбавить тебе мужності. Будь бадьорою. Стій під яскравими променями Сонця праведності (Лист 121. 25 червня 1903. Люсинді Халл, близькій подрузі).

Любов Христа неможливо виміряти

26 п'ятниця
червень

Бо я переконаний, що ні смерть, ні життя, ні ангели, ні влади, ні теперішнє, ні майбутнє, ні сили, ні висота, ні глибина, ні будь-яке інше творіння не зможе нас відлучити від Божої любові, яка в Христі Ісусі, Господі нашім! (Римл. 8:38, 39).

Через наші провини Христос міг би віддалитися від нас. Проте замість цього, володіючи всією повнотою Божества, Він прийшов і жив з нами, став одним цілим з нами, щоб через Його благодать ми змогли досягнути досконалості. Ганебною смертю і стражданнями Він заплатив викуп за людину. Яка саможертвна любов! Він залишив неперевершену велич, зодягнув Свою Божественність у людську природу, крок за кроком спускаючись до глибин припущення. Нічим неможливо виміряти глибину цієї любові. Христос показав нам, як сильно може любити Бог та як страждав наш Викупитель, щоб здійснити наше повне відновлення. Він бажає, щоб у Його дітях був явлений Його характер, щоб вони справляли Його вплив та щоб їхні розуми узгоджувалися з Його розумом.

Христос, наш Спаситель, володіючи абсолютною досконалістю, став гріхом заради грішного роду. Він не згрішив ні в чому, але поніс жахливий тягар вини всього світу. Він став нашим примиренням, щоб усі, хто приймає Його, стали дітьми Божими. Хрест був піднесений, щоб спасти людину. Розп'ятий на хресті Христос був засобом, передбаченим Небом для того, щоб покаюнна душа усвідомила крайню гріховність гріха. Ісус прагнув за допомогою хреста усіх повернути до Себе. Його смерть була єдиною надією на спасіння для тих, хто через гріх став запеклим. Через служіння Святого Духа людина мала отримати розумову й духовну силу і через уподібнення Божественній природі стати одним цілим з Богом.

Щоб усунути перешкоди, які сатана спорудив між Богом і людиною, Христос приніс повну і досконалу жертву, явивши незрівнянне самозречення. Він відкрив світові дивовижний образ Бога, Котрий живе в людському тілі й жертвує Собою заради спасіння грішної людини. Яка приголомшлива любов! Розмірковуючи над

нею, я плачу від думки про те, як багато хто з нас, заявляючи про віру в істину, просочений самолюбством...

Я дивуюся з того, що люди, котрі називають себе християнами, не припадають до Божественних джерел. Вони не розглядають хрест як засіб прощення, примирення та залучення гордого, самолюбного серця до спілкування зі Святим Духом. Без цього щедроти Христа не можуть злитися в розуми, а люди не можуть наповнитися щедротами Духа, щоб Христос міг бути явлений тим, хто не знає Його (Рукопис 91. 26 червня 1902. «Жертва Христа заради нас»).

До чого ви готуєтеся?

27 субота
червень

Багато з тих, котрі сплять у поросі землі, пробудяться, – огні для вічного життя, а інші – на ганьбу й на вічну наругу (Дан. 12:2).

Наша перевага полягає в тому, щоб розуміти велику відповідальність, яку Бог поклав на нас, аби ми не були в темряві відносно майбутніх подій у нашому світі. Ми не можемо собі дозволити зустріти той день невідповідними. Утім, думаючи про велику урочисту подію з'явлення Христа на хмарах небесних з великою силою і славою, ми повинні жити у великій покорі перед Богом, щоб не відпасти від Божої благодаті та не виявитися недостойними вічного життя...

Ми бачимо, що світ переважно не думає про цей великий день, і багато людей не дбає, аби почути щось про нього. Однак ми маємо дати звіт за своє життя. Ми повинні пам'ятати, що всі наші діла відомі. Очі, подібні до полум'я вогню, дивляться на всі наші життєві вчинки. Усі наші думки, наміри й бажання нашого серця відкриті перед Божим поглядом. Як риси обличчя проступають на полотні художника, так і наші характери відображаються в небесних книгах.

Ми запитуємо вас: «Яким постає сьогодні ваш характер у Божих очах? Чи готуєте ви свої душі до великого огляду, щоб того дня у вас був білий одяг характеру?» Ви не можете дозволити собі припускатися гріха і беззаконня. Ви не можете дозволити собі бути знайденими порушниками Божого великого морального Закону праведності...

Небесний Бог наділив нас мисленням та інтелектом і бажає, щоб ми використовували їх. Він хоче, щоб дане Ним тіло ми утримували в доброму здоров'ї і могли звершувати служіння Йому. Господь Бог постійно спостерігає за нечестям, що коїться серед синів людських на цій землі. Як Він дивиться на чоловіків та жінок, заради котрих заплатив незбагненну ціну, а вони відмовляються коритися Його законам?..

Ми не можемо відкладати до суду наше рішення зректись самих себе і взяти свій хрест. Тоді ми не зможемо сформувати характер, придатний для Неба. Тут, у цьому житті, нам необхідно приєднатися до покірного самовідданого Викупителя. Саме тут ми повинні одержати перемогу над заздрістю, розбратом, самолюбством, грошлюбством, любов'ю до світу. Саме тут маємо навчатися в школі Христа, засвоюючи від Учителя дорожні уроки лагідності й покорі. І тут нашою метою повинні бути вірність і відданість Небесному Богові через покору всім Його Заповідям, щоб таким чином ми стали придатними для осель, які Христос пішов приготувати для всіх, хто любить Бога (Рукопис ба. 27 червня 1886. «Підготовка до суду», проповідь сестри Уайт в Еребру, Швеція).

Щодня уподібнюючись до Христа 28^{неділя} червень

Ми ж усі з відкритим обличчям, мов у дзеркалі, оглядаємо Господню славу і перетворюємося в той самий образ від слави в славу, як від Господнього Духа (2 Кор. 3:18).

Дорогий Джеймсе, сьогодні я отримала кілька рядків від Віллі з радісним повідомленням про те, що твоє здоров'я поліпшується. Про це ми безперестанку і ревно молилися. Бог має для тебе працю. Ти не повинен втрачати мужності, хоч у тебе бувають дні страждань, болю й втоми...

Тут я дуже сумую за тобою, але Господь не залишає мене. Сьогодні був дорожній день для нас в Орегоні. Дух Божий найчудовішим чином виявив Себе на спільній зустрічі о дев'ятій годині. Було виголошено багато смиренних, добрих свідчень, і Дух Божий спочивав на промовцях та народі. Я постаралася

звернутися до народу з коротким словом. Я сказала їм, що перевага християнина – приходити до Ісуса з живою вірою, бути щирими, просити виконання Божих обітниць, не залежати від почуттів, натомість покладатися на Бога в Його Слові. Він – Бог любові, ніжного співчуття, довготерпіння та перевершує Своєю добротою будь-якого земного батька...

Коли я говорила про віру та представляла Ісуса як нашого сильного Помічника, моє серце розтануло і в мене потекли сльози. Я рідко плачу, але пом'якшувальна любов Христа розтопила моє серце. У мене потекли сльози, коли я говорила про велику жертву, яку Ісус приніс за наші душі, щоб ми могли отримати прощення, чистоту, мир і небесне блаженство. Бог робить Своїх послідовників корисними на землі та прославляє їх у Царстві Божому...

Нам хотілося спонукати людей прагнути до того, що для нас приготовлено, досягаючи висот християнського характеру. У цьому ми повинні покластися на заслуги і праведність нашого Поручителя. Нам необхідно пробудити в собі святу ревність про самих себе та розвинути дух пильнування й молитви. Ми маємо захотіти наповнитися щирим пристрасним бажанням, яке було в Мойсея, коли він молився: «Покажи мені, благаю, Твою славу!» (Вих. 33:18). Його прохання не було самовпевненним. Бог не дорікнув Своему слугі за зухвалість і нешанобливість.

Господь хотів би, щоб ми з кожним днем ставали все більш схожими на Христа, дотримувалися Його Слова, виконували Його настанови та наслідували приклад, з кожним днем дедалі глибше вникали в дух і смисл Божих вимог та милостивих обітниць... Довіримося ж Богові. Будь мужнім у Господі. Повністю обіприся на руку Ісуса... Твоя Еллен (Лист 37. 28 червня 1878. Джеймсу Уайту, котрий подорожував східною частиною США).

Сила Євангелія

29 понеділок
червень

Бог, – Який сказав: Нехай із темряви засяє світло! – освітив наші серця, щоб просвітити пізнання Божої слави в особі Ісуса Христа (2 Кор. 4:6).

Дорогий Джеймсе, це останній день наших зібрань, не враховуючи прощального зібрання завтра вранці... Щовечора я зверталася зі словом...

З нами був шотландець на прізвище Кулі, котрий приїхав з дружиною з Індіанополіса. Його шурин, брат Фултон, проживає в Хатчинсоні. Кулі приїхав з Нової Шотландії і був переконаним пресвітеріанином. Він заможна людина. Його дружина прийняла істину, але натрапила на сильну протидію з боку чоловіка, котрий був рішуче налаштований і не бажав поступатися ні на міліметр. З якоїсь причини, щоб догодити дружині, він прийшов з нею на табірне зібрання. Він сказав, що піде з нею, але ніколи не змінить своїх поглядів...

Я проповідувала при настанні суботи і наприкінці запросила грішників зайняти перші ряди. У той момент він уже сидів там. Інші пішли, а він залишився. Ще приблизно сорок осіб вийшло вперед. Завдяки Божому благословенню сказані того вечора слова так глибоко переконали його в гріху, що він не міг позбутися їх. Він пішов до свого намету та попросив дружину вийти і помолитися за нього. Високий суворий старий кедр падав.

У неділю вранці, за годину до сніданку, я говорила про місію на тихоокеанському узбережжі. Чоловік знову відчув, що ця звістка безпосередньо торкається його. У неділю ввечері я знову говорила з великим запалом. Глибоко вражений, він знову вирушив до свого намету, тремтячи від найважчого переживання, яке будь-коли відчував. Він знову попросив свою дружину, якій колись так люто заперечував, помолитися за нього. Сьогодні вранці я прочитала близько тридцяти п'яти сторінок хвилюючого заклику до Божого народу щодо егоїзму й десятини. Він глибоко все відчув. Після того, як я перестала говорити, у нас було конференційне зібрання, котре тривало до дванадцятої години.

Брат Кулі підвівся і заговорив. Він повторив слова, сказані до цього дружині і, очевидно, жалкував, що в минулому був таким запеклим противником. Після того, як він замовк, я вперше звернулася до нього, спонукаючи вийти вперед... Нарешті він... зайняв місце поряд із дружиною, щоб прийняти хрещення... Він вважає мене своєю [духовною] матір'ю та відчуває глибоку прихильність, таку характерну для шотландців, оскільки завдяки моїй праці отримав викриття в гріховності свого шляху і прийняв рішення приєднатися до нашого народу...

Господь справді діяв на цьому зібранні... Потрібно їхати через п'ятнадцять хвилин... Подумала, що тобі не терпиться почути новини, і вирішила послати незакінченого листа. Твоя Еллен (Лист 37. 29 червня 1874. Джеймсу Уайту, котрий у той час засновував видавництво «Пасифік прес»).

Божі плани прості

30 вівторок
червень

А тим, які прийняли Його, дав владу стати Божими дітьми, – тим, які вірять у Його Ім'я (Івана 1:12).

Христос, Велич Небес, прийшов на цю землю в людському тілі, явивши доброту, співчуття і любов Бога до грішного роду та ставши на чолі людської сім'ї. Він прийшов викупити грішників і зодягнути їх у Свою праведність. Як Спаситель світу Ісус зазнав спокус. Ворог спокушав Його в усьому. Він постійно підходив до Нього з пропозицією здобути світ ціною невеликих поступок світові. Христос – наш приклад... [Хоч] Він був у світі, але не від світу. Спаситель не мав підкорятися світським звичаям, щоб виконати мету Свого життя. Він не повинен був догоджати Собі. Необхідно було досягнути найвищого стандарту. Відступ від суворой моральної норми затьмарив би все Його життя.

Щоб спасти людство, Христос зійшов до його рівня в можливостях. Він прийшов на землю, щоб, подібно до людей, бути випробуваним у всьому. У пустелі сатана прийшов до Нього і спокушав Його в тих великих питаннях, у яких спокушає людину, але Спаситель не поступився ворогові. У жодному конкретному випадку Він не був переможений. А спокуси були для Нього такими ж реальними, як і для нас сьогодні.

Фарисеї постійно намагалися відвести Христа від принципів Божого правління. Гучно заявляючи про своє благочестя, вони прагнули змусити Його порушити вірність Богові. Сатана переконав багатьох людей відступити від принципу, запевнивши їх, що мета виправдовує засоби. Міркуючи по-світськи, вони виправдовують свої проступки, заявляючи, що Божа справа матиме успіх завдяки їхнім хибним учинкам. Таке відступлення від святих принципів Небес поставило їх в один ряд із прихильниками великого спокусника...

Христос прийшов на землю в людській подобі, щоб почати духовну реформу. Він прийшов, аби показати, як відкинути будь-які хвастощі й самовихваляння; як жити відповідно до чистих, життєво важливих принципів реформи. Він прийшов, щоб зробити людський характер чистим. Через Свою благодать Він бажає наблизити чоловіків і жінок до Божого престолу.

Закони Царства Христового такі прості, лаконічні і водночас такі змістовні, що будь-яке штучне доповнення створить плутанину. І чим простіші наші плани й методи в служінні Богові, тим більшого ми досягнемо. Намагаючись перейняти світські методи у своїй праці для Бога, люди відходять від принципів скромності і простоти, котрих, згідно з Його бажанням, вони мають дотримуватися в просуванні Його Царства (Рукопис 53. 30 червня 1901. Рукопис без назви).

«Як люблю я Твій закон! Щодня роздумую над ним» (Псал. 119:97).

Нехай ті, котрі говорять, що ніколи не зрадять принципу, переконаються в тому, що вони розуміють принципи, викладені в Божому Слові для того, щоб ми ними керувалися. Деякі люди дотримуються помилковим принципам. Саме їхнє уявлення про принцип помилкове. Керуватися правильними принципами означає дотримуватися перших чотирьох і наступних шести заповідей. Підкоряючись цим Божественним принципам, ми споживаємо тіло і п'ємо кров Христа, засвоюючи все, що стосується викуплення, звершеного на Голгофі. Христос стоятиме поруч з усіма, хто приймає Його як особистого Спасителя. Він дасть їм владу стати Божими дітьми. «І Слово стало тілом, і перебувало між нами, і ми побачили славу Його, – славу як Єдинородного від Отця, повного благодаті й істини» (Івана 1:14).

Словом названий Син Божий, Який був Вождем Небесного війська та прийшов у цей світ, аби показати небесні реалії грішним людям. Він є дорога, і правда, і життя. Син Божий – Слово, яке було в Бога раніше від заснування світу. Зодягнувши Свою Божественність у людське єство, Він почав володіти двома природами – Божественною і людською. І завдяки цьому Він зміг звершити повне викуплення людського роду й повернути переваги небесного життя.

Син Божий розпочав Своє земне життя, як і всі люди, немичним Немовлям. Життя, яке Він прожив, зможе прожити кожна людина, яка отримала цей великий дар. Цей дар Господь дав нашому світу, послав Свого Сина виконати План спасіння.

Христос прийняв кару за гріх, відчув на Собі силу Божого правосуддя, щоб люди не були приречені на загибель. Вирок, винесений проти грішників, ударив по тілу Христа. Такою є наука спасіння, до якої можна безпечно вдаватися та яку корисно осягати.

Ті, хто продовжує жити в беззаконні, будуть судимі згідно з їхньою відмовою прийняти світло. Вони вибрали князя темряви, ставши прихильниками того, хто має намір звести, якщо вдасться, навіть вибраних. Ці люди відмовляються від чудового небес-

ного дару, і хоч вони можуть заявляти про свою праведність і говорити про свою «вірність принципу», та водночас керуються принципами, протилежними шляхетним небесним принципам, і навчають того самого інших (Рукопис 161. 1 липня 1903. «Небезпека відкидання світла»).

Продовжуйте підніматися

2^{четвер}
липень

«І не пристосовуйтеся до цього віку, але змінюйтеся оновленням [вашого] розуму, щоб ви пізнавали, що є Божя воля: добре, приємне і досконале» (Римл. 12:2).

Бог не прийме нічого іншого, крім цілковитого посвячення. Двоєдушні, розбещені, номінальні християни опоганили б Небеса, якби їм дозволили туди ввійти. Вони підняли б там друге повстання. Ті, хто знає істину, але не возвеличує Автора істини, ніколи не ввійдуть до Божого міста. Небо стало б для них тортурями, оскільки вони нічого не знають про піднесені, святі принципи, якими керується Небесна царська сім'я.

Дані Христом вказівки настільки ясні й чіткі, що нікому немає потреби робити хибний крок... Не думаймо, що якщо ми стали на кривий шлях, то всі, хто називає себе християнином, роблять те саме. Нехай той, хто в минулому вишукував вади, почне підніматися по драбині, що веде в Небо, не зводячи очей з небесного світла.

Справжній християнин відкриє серце назустріч Небу. Він живе в спілкуванні з Христом. Його воля узгоджується з волею Бога... Чи не повинні ми в ті декілька днів випробування, які відведені для нас, поводитися як ті, хто шукає життя в Царстві Божому й вічного блаженства?

Ми маємо ревно прагнути досягнення показаного нам стандарту. Це не повинність, а єдиний засіб стати по-справжньому щасливими. Єдиний спосіб здобути мир і радість – мати живий зв'язок з Тим, Хто віддав Своє життя за нас і помер, щоб ми могли жити. Він живий і бажає об'єднати Свою силу із зусиллями тих, хто в цьому житті прагне здобути перемогу.

Святість – це постійна згода з Богом. Хіба ми не повинні бути тими, ким Христос так палко бажає нас бачити, – християнами

на ділі та в істині, аби світ побачив у нашому житті одкровення сили істини, що спасає? Цей світ – наша підготовча школа, і доки ми тут, то будемо стикатися з випробуваннями і труднощами. Однак ми перебуваємо в безпеці доти, доки з'єднані з Тим, Хто пожертвував задля нас Своїм життям...

У початковій земній школі ми повинні засвоїти уроки, які підготують нас до вступу до вищої школи, де наша освіта буде продовжуватися під особистим керівництвом Христа. Тоді Він відкриє нам смисл Свого Слова. Ми не можемо втратити шанс побачити Його обличчя й почути Євангеліє з Його вуст. Присвятимо ж усю душу підготовці до вступу до вищої школи, де ми побачимо Христа лицем до лиця! (Рукопис 61. 2 липня 1903. «Цілковите посвячення»).

Світло для світу

З п'ятниця
липень

«Ось звістка, яку ми почули від Нього й сповіщаємо вам: Бог є світло, і в Ньому немає жодної темряви!» (1 Івана 1:5).

До гріхопадіння Адама наші прабатьки чітко розуміли Божий характер. Вони повністю підкорялися Божій волі. Прекрасне Боже сяйво оточувало їх. Природа була їхнім підручником. Господь давав їм настанови щодо світу природи і потім залишав їм цю розгорнуту книгу, щоб вони могли роздивитися красу всього творіння, на якому зупинявся їхній погляд. Господь відвідував святую пару і наставляв їх через діла Своїх рук.

Краса природи – це вияв любові Бога до людей як інтелектуальних істот, і в Едемському саду існування Господа було показано в об'єктах природи, які оточували наших прабатьків. Кожне дерево, посаджене в саду, свідчило їм, що Його невидиме, Його вічна сила і Божественність, через творіння стає зрозумілим.

І хоч Бога справді можна було побачити в природі, це не означає, що і після гріхопадіння досконале пізнання Бога відкривалося Адаму та його нащадкам у світі природи. Природа могла викладати свої уроки безневинній людині, але переступ затьмарив природу тінню гріха й постав між природою і Богом природи. Якби людина залишилася слухняною своєму Творцю й перебува-

ла в стані досконалої чистоти, вона змогла би зрозуміти й пізнати Бога. Та коли людина не послухалася Господа, вона показала, що повірила словам відступника, а не словам Божим...

Адам і Єва дослухалися до голосу спокусника і згрішили проти Бога. Осайні ризи небесної чистоти зникли. Позбавлені одягу невинності, прабатьки зодяглися в похмурий одяг невігластва. Ясне і досконале світло, яке оточувало їх, осявало все, до чого вони наближувалися; позбавлені ж цього небесного світла, нащадки Адама вже не могли розрізнити характер Бога в Його творінні.

Тому після гріхопадіння природа не залишилася єдиним наставником людини. Аби світ не перебував у темряві, у вічній духовній ночі, Бог природи явився людині в Ісусі Христі. Син Божий прийшов у світ як одкровення Отця. Він «справжнє Світло, яке освічує кожну людину, що приходить у світ» (Рукопис 86. 3 липня 1898. «Записки з молитовного тижня»).

Учення про Святилище

4 субота
липень

«А він відповів: Аж до двох тисяч триста вечорів і ранків, після чого Святина буде знову очищена» (Дан. 8:14).

Бог наказує нам знаходити час і сили для проповіді людям вісток, які хвилювали чоловіків і жінок 1843 і 1844 років...

Мої брати, займіть місце там, де Бог наказує вам. Залишіть у спокої тих, хто неодноразово отримував світло, але чинив опір... Беріться до роботи, яку нам доручили. Стійте на підвалині істини зі Словом Божим у руках і проголошуйте близький Прихід Христа. Вічна істина переможе.

Понад півстоліття (тобто з 1844 року) обговорювали і протиставляли різні уявлення про істину для теперішнього часу. За істину видавали нові теорії, які не були істиною, і Дух Божий показав їхню помилковість. У міру того як викладають основи нашої віри, Святий Дух засвідчує їхню істинність, й особливо це стосується вчення про Святилище. Знову і знову Святий Дух схвалював проповідь цього вчення. Проте сьогодні, як і в минулому, деякі люди спокусені висувати нові теорії та заперечувати істини, схвалені Духом Божим.

Будь-яку людину, яка викладає теорії, що відвертають нас від отриманого світла щодо служіння в небесному Святилищі, не треба сприймати як учителя. Справжнє розуміння питання про Святилище має важливе значення для нас як для народу. Ми щиро просили в Господа світла щодо цього питання й отримали його. У видінні мені була показана така яскрава картина небесного Святилища та служіння, яке відбувалося в цьому святому місці, що я багато днів не могла говорити про це.

Завдяки світлу від Бога я знаю про майбутнє відродження вісток, які були дані в минулому. Люди прагнутимуть привнести нові теорії та довести їхній біблійний характер, але це будуть помилкові теорії, здатні підірвати віру в істину. Ми не повинні приймати ці пропозиції та передавати їх нарівні з істиною. У жодному разі ми не маємо відходити від підвалин істини, у якій ми були утверджені.

Завжди знайдуться ті, хто шукає чогось нового, підтасовує Боже Слово, щоб воно підтримало їхні ідеї й теорії. Тож, брати, приймімо істини, які дав нам Бог і котрих навчає нас Його Дух. Повірно в них, відкинувши теорії, позбавлені схвалення Духа (Рукопис 125. 4 липня 1907. «Уроки з видінь Єзекіїля»).

Постійне пильнування

5 неділя
липень

«Будьте тверезі, пильуйте. Ваш ворог – диявол – ходить і ричить, мов лев, шукаючи, кого б поглинути» (1 Петра 5:8).

Христос показав, за яких умов наше служіння буде прийняте. «Хто любить душу свою, – говорить Він, – погубить її; хто ж ненавидить душу свою в цьому світі, той збереже її для вічного життя. Якщо хто Мені служить, хай іде за Мною, і де Я, там буде і Мій слуга. Якщо хто Мені служить, того пошанує Мій Отець» (Івана 12:25, 26).

Тільки метод служіння Христа має цінність у Божих очах. Служіння тих, хто використовує світські способи, не має користі, тому що звершується з корисливих мотивів. Егоїзм людської природи перемагає. Вони не служать згідно з тим прикладом, який дав їм Христос.

Вивчаймо життя і смерть Христа. Зробімо все від нас залежне, щоб виконати Божий задум. Хіба можливо словом і пером описати величні результати того, що ми звертаємо погляд на Ісуса й живемо Його життям? З тих, які називають себе християнами, мало хто має право називатися цим священним ім'ям.

Сатана щосили намагається захопити християн зненацька. Нехай же послідовники Христа пам'ятають, що постійне пильнування – це ціна вічного життя! У багатьох людей віра спить. Якщо вони не оживляться, не прокинуться, не пробудяться до дії, то їхні душі будуть загублені.

«Я» повинно померти, і Христос має бути зведений на престол серця як Той, Хто все і в усьому. Думки потрібно зосередити на Ньому. Саме тоді життя людини прославить Його Ім'я. Душа отримує силу згори, аби протистояти підступним пасткам сатани.

Невже адвентисти сьомого дня забули попередження, дане в шостому розділі Послання до ефесян? Ми ведемо боротьбу з піднебесними духами злоби. Якщо ми не будемо неухильно йти за нашим Вождем, сатана переможе нас.

«Тому візьміть усю Божу зброю, щоб ви змогли дати опір у день зла і, все подолавши, вистояти. Отже, стійте, підпережіться істиною, зодягніться в броню праведності, взуйтеся в готовність благовістити мир. Понад усе візьміть щит віри, яким зможете погасити всі вогненні стріли лукавого; візьміть шолом спасіння і духовний меч, яким є Боже Слово» (Ефес. 6:13-17) (Лист 140. 5 липня 1903. «Моїм дорогим братам»).

Міра Божественної уваги

6 **понеділок**
липень

«Якщо ж польову траву, яка сьогодні є, а завтра буде вкинута в піч, Бог так зодягає, то чи не краще зодягне вас, маловіри?» (Матв. 6:30).

Христос навчав Своїх учнів, що міра Божественної уваги, звернена на творіння Боже, пропорційна тому становищу, яке це творіння посідає на шкалі створеного. Маленький коричневий горобчик – непримітний птах, але його оберігає Провидіння. Жоден з них не впаде на землю без волі Небесного Отця. Польові кві-

ти, трава, що покриває землю зеленим килимом, – усе це також є об'єктом уваги й турботи нашого Небесного Отця.

«Погляньте на птахів небесних, що не сіють, не жнуть, не збирають у клуні, а ваш Небесний Отець годує їх; хіба ви не цінніші від них? Хто ж із вас, турбуючись, може додати до свого росту хоч один лікоть? І чого про одяг клопочетесь? Погляньте на польові лілеї, як вони ростуть: не працюють і не прядуть; та кажу вам, що й Соломон у всій своїй славі не зодягався так, як одна з них» (Матв. 6:26-29). Якщо польові лілеї є об'єктом турботи Великого Художника, Який створив їх такими прекрасними, що вони конкурують зі славою Соломона, найвеличнішого царя; якщо польова трава утворює чудовий килим на поверхні землі, то чи можемо ми собі уявити, якої Божої уваги удостоєна людина, створена за Його образом?

Бог наділив людину розумом, щоб вона могла розуміти значно величніші теми, ніж ці прекрасні творіння в природі. Він провадить людину у вищі сфери істини, захоплюючи розум дедалі вище і відкриваючи їй Божественний розум. І в книзі Божого провидіння, у Книзі життя, кожному відведена сторінка. На цій сторінці записані всі подробиці його історії. Навіть волосся на голові пораховане. Діти Божі завжди присутні в Божих думках.

І хоч гріх існував віками, намагаючись протистояти милосердному потоку Божої любові до людського роду, любов і турбота Бога до істот, створених Ним за Його образом, не зменшуються і не зникають. «Бо так Бог полюбив світ, що дав Свого Єдинородного Сина, щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне». Він увінчав Свою доброту безцінним даром Ісуса. Завдяки цій жертві на наш світ вилився цілющий потік життя і небесної благодаті. Це був Божий дар людині – дар, який не піддається жодному обчисленню (Лист 4. 1 липня 1896. «Людам, які обіймають відповідальні посади в Божій справі»).

Чи знайшли ви свою опору?

7 вівторок
липень

«Не любіть світу, ні того, що у світі: коли хто любить світ, нема в тому любові Отця» (1 Івана 2:15).

Пристосування до світу призводить до того, що багато хто з нашого народу втрачає свою опору. Я глибоко переживаю з цього приводу, оскільки Господь постійно нагадує мені про це...

Якщо колись і мав прийти час, коли ті, хто володіє знанням істини для теперішнього часу, повинні знайти свою опору, то це сьогодні. Хоч ніхто не має рухатися незалежно від своїх братів, але кожному необхідно оцінити власний стан, свої точні орієнтири. Кожен має поставити собі запитання: «Які в мене взаємини з Богом?».

Саме бажання відповідати світу вибиває опору з-під нашого народу. Спотворення правильних принципів не відбувається раптово. Ангел Господній показав мені це питання в символах. Мені було показано, що злодій поступово підкрадається дедалі ближче і врешті-решт краде відмітну особливість Божої роботи, спонукаючи наших братів наслідувати світську політику...

Господь очікує від нас найстаранніших зусиль, аби звільнитися від світського духу... Господь закликає до реформи. У всіх місцях, де віруючі перейняли світські принципи, Він бажає, щоб голос перестороги зазвучав гучніше. «Волай на все горло, – говорить Він, – не стримуйся; піднеси свій голос, як труба, вказуючи Моєму народові на його провини, і нащадкам Якова на їхні беззаконня!» (Ісаї 58:1)...

Чимало людей такі ж далекі від розуміння часу, у якому ми живемо, як небо від землі. Здається, що вони зовсім забули про свій обов'язок готуватися до зустрічі зі Спасителем, Який гряде. Бог хоче, щоб ми прийшли до тям. Він бажає, щоб ми діяли як розумні істоти, які живуть на порозі вічності.

Пам'ятайте, що, готуючи себе до Небесного Царства, ви готуйте інших. Писання говорить: «Стежки для ваших ніг зробить прямими, аби кульгаве не збочило»...

Доки ми трудимося для Христа, тримаючись за руку Всемогутнього, ми в безпеці; та коли ми вириваємося з Його руки й починаємо залежати від людей, то опиняємося у великій небезпеці.

Саме сьогодні Господь бажає, щоб ми досягли вищого стандарту, ніж будь-коли в минулому. День за днем ми повинні просуватися вгору, усе вище й вище, доки про нас як про народ не буде сказано: «Ви в Ньому маєте повноту» (Рукопис 96. 7 липня 1902. Ранкова бесіда перед засіданням Ради медиків-місіонерів Тихоокеанського уніону в Сент-Хелені, Каліфорнія).

«Підсумок усього почутого: Бійся Бога, і чини Його Заповіді, бо належить це кожній людині!» (Екл. 12:13, переклад І. Огієнка).

Того дня, коли кожен отримає відплату згідно з його ділами, якими побачать себе беззаконники, коли їм на якусь мить буде дозволено побачити запис їхнього життя, що вони прожили, не дотримуючись Закону, який упродовж вічності керуватиме Всесвітом? Тоді вони побачать, чого хотів від них Бог. Ці люди зрозуміють, що мали скористатися своїми перевагами, здобутими кров'ю, в ім'я істини та праведності. Вони побачать: замість того щоб віддавати свої таланти і вплив на користь повстання, зміцнюючи в такий спосіб могутність ворога, їм потрібно було присвятити свої сили тому, щоб чинити добро...

Судного дня люди побачать, якими вони могли стати завдяки силі Христа. Вони побачать той грабунок, який вчинили щодо Бога. Вони зрозуміють, що зрадили свого Творця. Ці люди побачать добро, яке вони могли б зробити, але не зробили. Вони відмовилися ставати кращими. Докладені заради них зусилля виявилися даремними. Вони знали про Божі вимоги, але відмовлялися дотримуватися умов, викладених у Його Слові. За власним вибором ці люди об'єдналися з демонами. Силу, дану їм для служіння Богу, вони використовували для служіння самим собі. Вони зробили своїм богом власне «я», відмовившись підкоритися будь-кому іншому. Вони обманули самих себе і зробили себе огидними в очах Бога...

Судного дня все це відкриється перед людьми, що відпали та збунтувалися проти Бога. Сцена за сценою проходить перед ними. Так само ясно, як у світлі сонця опівдні, усі вони бачать, ким би могли стати, якби співпрацювали з Богом, а не проти-стояли Йому. Цю картину неможливо змінити. За їхніми ділами рішення прийняте. Вони мають загинути разом з тим, чиї шляхи й діла вони наслідували.

Спалах світла осяє всі загублені душі. Вони ясно побачать таємницю благочестя, яку за життя зневажали й ненавиділи. І грішні ангели, наділені вищим розумом, ніж людина, зрозуміють,

що вони зробили, використовуючи свої сили, аби змусити людей обрати неправду й обман. Усі, хто об'єднався зі спокусником, навчився йти його шляхами й застосовував на практиці його зваби, повинні загинути разом з ним... Господь Ісус дивиться на них із розчаруванням і говорить: «Відійдіть». У цей час стануть зрозумілими розділи 3 і 4 з книги Захарії (Рукопис 37. 8 липня 1900. «Одкровення про суд»).

Розвиток характеру для Небес

9 **четвер**
липень

«Тому, брати, все більше старайтеся утвердити ваше покликання та обрання, бо роблячи так, ніколи не спіткнетесь» (2 Петра 1:10).

Той, хто дивиться на Ісуса, розуміючи, що Він означає для нас і що ми означаємо для Нього, буде старанним. Він додаватиме до своєї віри чесноту, до чесноти – пізнання, до пізнання – стриманість, до стриманості – терпеливість, до терпеливості – побожність, до побожності – братерство, а до братерства – любов... Це процес духовного зростання. Той, хто співпрацює з Христом, не буде завтра там, де він був сьогодні. Щодня він просуватиметься в пізнанні Господа, аби знати, що Його Прихід – як ранок. Про тих, хто так живе, урешті-решт буде написано: «Ви в Ньому маєте повноту».

Ми повинні працювати не тільки заради власних душ, але й заради всіх тих душ, з якими пов'язані. Батьки мають пам'ятати про вдосконалення характеру своїх дітей. Вони повинні щиро прагнути виконати це завдання, тому що майбутнє безсмертне життя покаже результат їхньої роботи.

Ті батьки, які виховують своїх дітей правильно, намагаючись позбавити їх кожної недоброї риси, готують їх до того, щоб вони стали місіонерами Христа в істині, справедливості та святості. Той, хто в дитинстві служить Богу, показуючи у своїй вірі чесноту, а в чесноті – пізнання, в пізнанні – стриманість, у стриманості – терпеливість, у терпеливості – побожність, у побожності – братерство, а в братерстві – любов, готує себе до того, щоб почути слова: «Дитино, піднімися вище. Вступай до вищої школи».

Думаєте, нам немає чого там навчитися? Ми не маємо жодного уявлення про те, що перед нами тоді відкриється. Із Хрис-

том ми будемо ходити біля живих вод. Він відкриє перед нами красу і велич природи. Господь покаже нам, що Він означає для нас і що ми значимо для Нього. Є уроки, які ми не засвоїли тепер, але зрозуміємо пізніше...

Це для нас означає все – звершувати своє спасіння зі страхом і трепетом. Бог за Своєю доброю волею викликає в нас і бажання, і дію. Якщо ми дозволимо Йому, Він працюватиме в нас. Наша відплата на Небесах залежить від нашого щоденного ходіння і розмов тут, на Землі. Ми можемо бути християнами тут. Бути християнином не означає жити в депресії, нарікаючи, що ми не можемо йти власним шляхом. Якщо ми справді християни, то в нас відображається Христос, надія слави! (Рукопис 102. 9 липня 1899. «Зауваження Е. Г. Уайт у шкільній каплиці»).

Будьте вірними управителями

10 п'ятниця
липень

«Він же сказав їм: Тому-то кожний книжник, що навчений про Царство Небесне, подібний до людини-господаря, що витягає зі своєї скарбниці нове й старе» (Матв. 13:52).

Істина постійно збагачує одержувача. Розум тих, хто слухає істину, стає жвавішим. У міру того як такі люди виявляють свої таланти, прагнучи розвинути кожну здібність, їхні розумові та духовні сили зміцнюються, бо там, де духовне життя, є розвиток і зростання. Запаси управителя ніколи не вичерпаються, якщо ними правильно розпоряджатися.

Могутні істини були поховані під хибними доводами, але старанний шукач знайде їх. Коли він знаходить і відкриває скарбницю дорогоцінних каменів істини, це не привласнення чужого, оскільки всі, хто правильно оцінює ці коштовності, можуть володіти ними. І їхня скарбниця так само має бути відкритою для інших. Той, хто віддає, не позбавляє себе скарбу, адже коли він досліджує його, щоб показати привабливим для інших, він знаходить нові скарби.

Скарби істини, якими ми володіємо, повинні бути запропоновані світу, щоб люди мали можливість зрозуміти цінність

істини. Необхідно задовольняти потреби тих, хто страждає від духовної убогості. І не тільки розум тих, кому відкривається істина, а й розум того, хто виконує цю роботу, будуть оживлені силою Святого Духа. Завдяки силі, що виходить від Бога, служитель Божий зможе зробити істину настільки зрозумілою, що вона звучатиме в інших умах...

Христос помер за весь світ, але як мало людей виконує доручену їм роль управителів! Таланти, дані нам для управління, ми маємо використовувати на благо і для благословення інших. Вони довірені нам для того, щоб ми їх примножували. Вони цінні самі собою, незалежно від того, чи усвідомлює їхню цінність той, кому вони довірені. Та якщо він не цінує їх, вони не принесуть йому жодної користі.

Гроші можуть лежати мертвим вантажем. Це ті самі гроші, але особливої користі від них нікому немає. Однак мудро вкладені кошти приносять прибуток, який можна знову пустити в обіг. Це стосується і скарбу господаря – Слова живого Бога. Те, як використовуються дорогоцінні камені істини, визначає їхню цінність для власника. Їх треба використовувати для допомоги, благословення та спасіння тих, заради кого Господь віддав Свого Єдинородного Сина. Тоді вони мають для нас найвищу цінність, і таким чином наші таланти постійно зростають. Ми додаємо коштовність до коштовності (Рукопис 88. 10 липня 1898. «Притча про господаря скарбниці»).

Збалансований християнський розвиток

11 субота
липень

«Він виявить твою праведність, наче світло, і твою справедливість, наче полудень» (Псал. 37:6).

Існує велика потреба в покорі. Якби її цінували, вона була б дорогоцінною прикрасою в Божих очах. Вона дуже важлива в роботі. Проте не слід думати, що покірність межує з безсиллям. Хоч покірність завжди необхідна для служіння Богу і має постійно зростати, будьте обережні, щоб вона не виродилася у

боязкість, яка змушує людей вагатися, коли обставини вимагають, щоб вони твердо стояли за істину. Не має бути жодного половинчастого служіння Богові. Кожній людині Господь дав свою роботу. Кожен повинен бути каналом, через який Господь може працювати, щоб передавати волю Небес...

Необхідно виконувати важкі й неприємні обов'язки. Ніхто не повинен потрапляти в становище, коли він схвалює зло своїм мовчанням. Люди сприяють задумам ворога, тримаючи свої уста закритими, коли необхідно говорити рішуче, але без хвастощів і зарозумілості. Вони повинні говорити істину з любов'ю...

Бог зі Своєї великої милості дасть усім віруючим у Нього людям здатність і силу для виконання Його роботи та служіння, як Він дав силу Йосипу, Самуїлу, Даниїлу, Тимофію й багатьом іншим. Усі вони скористалися Його обітницями. Вони вірили Йому й покладалися на Нього, і в цьому полягала їхня праведність. Чоловіки і жінки повинні ходити вірою. Вони мають пробиватися крізь хмару заперечень, яку згущує сатана, щоб перешкодити їхньому просуванню. Коли Бог бачить, що ці люди довіряться Йому як своєму Помічнику, вони можуть безпечно пройти крізь морок відсутності людського посвячення...

Без постійної допомоги, що виходить тільки від Бога, навіть ті, кого вважають видатними віруючими, ризикують упасти в гріхи, які сатана приготував, аби збездіяти Бога. Пам'ятайте, ви всі, хто заявляє про свою віру: що тільки тоді, коли у вас є віра, яка проявляється через любов та очищає душу, коли у вашому серці живе радість спасіння Христа, ви маєте право спрямовувати грішників до покаяння і реформи. Справжній віруючий – той, хто не тільки погоджується з істиною, але й вірить і застосовує її в житті, хто завжди шукає присутності Божої як сили творити добро у світі...

Христос, Який віддав Своє життя за життя світу, щоб усі віруючі в Нього не загинули, але мали життя вічне, – істинний Сторож дому... Нас береже сила Божа. Присутність і благодать Христа – це таємниця всього життя і світла (Лист 79. 11 липня 1901. А. Г. Даніельсу).

«Ангелові Ефеської Церкви напиши: Оце говорить Той, Хто тримає сім зірок у Своїй правій, Хто ходить серед семи золотих світильників: Я знаю твої діла...» (Об'явл. 2:1, 2).

Ці слова виходять з уст Того, Хто не може обманювати. Ця картина показує постійну пильність. Христос перебуває посеред семи золотих світильників, Він ходить від церкви до церкви, від зібрання до зібрання, від серця до серця. Не дрімає й не спить Охоронець Ізраїлю! Якби світильники були залишені під охорону людських служителів, то їхнє світло часто мерехтіло б і гасло. Однак Бог не віддав Свою Церкву до рук людей. Христос, Який віддав Своє життя за життя світу, щоб усі віруючі в Нього не загинули, але мали життя вічне, – істинний Сторож дому. Він – вірний та істинний хранитель дворів храму Господнього. У нас є підстави дякувати Богові за те, що ми не залежимо від присутності земного священика або служителя. Нас береже Божа сила. Присутність і благодать Христа є таємницею всього життя і світла...

Святий Спостерігач відзначає кожную роботу й дію нашого життя та зважає кожен мотив, який спонукає до дії. Рука, яка виводила літери на стіні палацу Валтасара, усюди пише: «Бог тут». Бог перебуває на кожному місці. Усі наші слова, усі наші плани й усі наші таємні мотиви зважуються на вагах безкінечної справедливості й істини.

Чи знайде співчутливий, самовідданий Спаситель нас легкими в тому, що стосується чуйності, любові, співчуття до тих, заради кого Він віддав Своє життя? Бог подарував нам благодатні можливості для служіння. Він наділив нас дорогоцінними талантами, і ми відповідаємо перед Ним за їх використання. Якщо ми будемо використовувати їх мудро, Бог назве нас Своїми співпрацівниками. Якщо ми очистимо себе від усякої нечистоти й себелюбства, то одного разу почуємо благословення: «Гаразд, рабе добрий і вірний» (Матв. 25:21).

Натхнена Святим Духом, Анна, мати Самуїла, сказала: «Господь є Богом, Котрий досліджує вчинки» (1 Сам. 2:3). Давид промовив: «Щодо людських синів, то вони, як подув вітру. На-

віль сина вельможних ненадійні. На вазі вони всі разом легші від пари» (Псал. 62:10). Ісая проголошує: «Дорога праведного пряма, Боже справедливий, Ти вирівнюєш стежку праведного» (Ісаї 26:7).

Соломон пише: «Усі дороги людини видаються їй чистими, та Господь зважає на дух» (Прип. 16:2). Немає такого мотиву серця, який би Господь не зміг розпізнати. Він читає кожну мету, кожну думку (Рукопис 99. 12 липня 1902. «Народ святий»).

Шукайте мудрості згори

13 понеділок
липень

«А та мудрість, що згори, насамперед чиста, потім мирна, лагідна, покірна, повна милосердя і добрих плодів, безстороння, нелукава» (Якова 3:17).

Дорогі Едсоне й Еммо... Моє найбільше бажання полягає в тому, щоб ви могли бути відточеним знаряддям у руці Бога, яке можна використовувати для Його слави.

Сподіваюся, ви не думаєте, що можете йти вперед самотужки силами, покладаючись на власний розум. Шукайте мудрості згори. Будьте правдиві та благородні у своїх цілях. Будьте піднесені в житті, і хай Бог миру повністю освятить вас, ваш дух, і душу, і тіло. Не переставайте шукати, вивчати й проникати в саму суть речей. Бог допоможе вам у всіх ваших щирих зусиллях, мої дорогі діти. Якщо ви обоє безкорисливо присвятите себе Богу і Його роботі, Він прийме вас. У вас не буде нагороди тут [на Землі], але ви повинні очікувати як нагороди слів Учителя: «Гаразд, рабе добрий і вірний»...

Усі, хто потрапить на Небеса, мають бути випробувані в цьому світі, як золото у вогні. Наша найбільша небезпека – гріхозна безпечність. Нехай допоможе вам Бог, діти мої, ніколи не звеличуватися. Якщо ви обоє не будете пильнувати в молитві, то зазнаєте поразки. Ніколи не вважайте життя, коли можна чинити за власною волею, ознакою хоробрості...

Будь упевнений, сину мій, копай глибше, закладай тверду основу. Ретельно шукай Бога. Не намагайся приховати або замаскувати один гріх, але шукай глибоко. Не піддавайся пориву, називаючи його релігійним завзяттям. Оточення може вплинути

на почуття багатьох. Чужий гарний приклад може певний час справляти вплив, але якщо серце не буде оновлене, якщо воно не буде повністю перетворене, то повернеться до свого звичного стану. Мої дорогі діти, стережіться самообману. Егоїстичні цілі можуть закрастися в добрі вчинки, але не давайте місця дияволу. Щодня втікайте від гріха. Об'єднайтеся з Небесами, і ангели служитимуть вам...

Тримайтеся за Ісуса, свого Викупителя. Він постійно свідчить вам про Свою любов, посилаючи випробування. Якщо ми не в змозі подолати ці легкі випробування, якщо успіх або нещастя виявляють обман, гордість та егоїзм у серці, якщо ми піддаємося смутку і гріху, якщо посмішка й несхвальні гримаси злих людей засмучують нас і позбавляють мужності та надії, якщо ми слабшаємо в день лиха, то як встоїмо, коли Він з'явиться?..

Ми часто молимося за вас. Ми віримо, що Господь допомагає вам і благословляє вас. Ставте високі цілі. Шукайте гідності, яка має небесне походження. Мама (Лист 23. 13 липня 1875. Едсону й Еммі Уайт).

Чудовий обмін

14 вівторок
липень

«О нерозумні галати! Хто звів вас не коритися істині, адже перед вашими очима був зображений розп'ятий Ісус Христос?» (Гал. 3:1).

Викуплення, яке звершив для нас наш Господь на Голгофському хресті, мало привести нас до покори Закону Божому. Зарахована нам праведність наділяє нас здатністю дотримуватися Божого Закону...

Жодне досягнення людини, яке б становище вона не посідала, не може зрівнятися з цим великим подвигом заради грішної людини. Ця тема дуже обширна й важлива. Тоді чому так мало людей звертає на неї увагу? Люди поводяться так, ніби їхні душі не потребують спасіння, ніби їм не треба досягнути раю й уникнути пекла. Що все це означає?

Апостол Павло говорить: «О нерозумні галати! Хто звів вас не коритися істині, адже перед вашими очима був зображений

розп'ятий Ісус Христос?» (Гал. 3:1). Істина, котра стосується вічної долі, була для апостола такою великою, ясною і важливою, що він не міг пояснити вперте нечестя і нехтування великим даром спасіння не чим іншим, як лише звабливою силою сатани. Хіба сьогодні знайдеться мало тих, хто настільки спокушений хитрістю сатани, що не кориться істині й не бачить переваг послуху? Хто ж такий нерозумний? Саме ті, хто не звернувся до Господа по допомогу, щоб перестати порушувати Його Закон.

Немає нічого образливішого для Бога, ніж гріх. Замість того щоб знецінювати Закон Божий і продовжувати грішити, кожна істинно навернена душа йтиме шляхом покірності й послуху всім Божим Заповідям. Вони будуть вивчати Слово Боже, щоб пізнати істину. Хто спокусив беззаконника, закоренілого в гріху так, що він обрав гріх, а не послух? Це сила сатани, який прийшов до Адама і Єви в Едемі, спокуслива сила грішного ангела...

Як мало людей говорить про цю велику жертву – смерть Ісуса заради спасіння грішника! Якби ми цінували цю любов, виявлену Богом до наших душ, ми б зростали духовно, приймаючи заслуги Ісуса Христа, адже без праведності Христа людина не може виявити досконалий послух Богу...

Він принизив Себе до цієї великої жертви не для того, щоб гріх у людині став чеснотою, не для того, щоб гріх став праведністю. Він зробив кроки, які людина повинна зробити при наверненні. Христос прийняв хрещення і, вийшовши з води, став на коліна й підніс таку молитву до Свого Отця, яку Небеса ніколи раніше не чули (Рукопис 25. 14 липня 1887. «Особливий народ»).

Освятіть для Бога дар мови

15 середа
липень

«Бо за словами своїми будеш оправданий, і за словами своїми будеш осуджений» (Матв. 12:37).

Ми всі знаємо, що може накоїти неслухняний язик, якщо дати йому волю. Ті, хто приєднався до Церкви, зобов'язалися утримуватися від лихослів'я. Ті, хто посідає відповідальне становище в церкві, зобов'язані уважно стежити за тим, щоб у церкві підтримували порядок і гармонію...

Ви ніколи не повинні говорити погано одне про одного, адже в такому разі ви виконуєте роботу сатани. День за днем ви маєте допомагати одне одному зростати до міри зрілості повноти Христа. Виконуючи цю роботу, ви зачиняєте ворогові двері. Мова – це великий дар, аби благословляти інших, або велике прокляття, що викликає суперечки та чвари.

Той, хто вишукує чужі помилки, нехтує своєю дорогоцінною душею. І ті, хто дозволяє такій людині без перешкод виконувати її погану роботу, несуть відповідальність перед Богом за заподіяння шкоди своїм братам...

Чи можемо ми очікувати благословення Божого для церкви, коли її члени відчують злобу одне до одного?.. Ті, у чиїх серцях перебуває Христос, виявлять у своєму житті плоди Духа – любов, радість, мир, довготерпіння, лагідність, доброту. Ті, хто перебуває під контролем ворога, будуть наповнені заздрістю, ворожнечею, гнівом і злими домислами...

Якби хтось із людей, про яких сказані ці жорстокі слова, сьогодні лежав би в труні, про них говорили б зовсім інше. Як часто буває: доки людина живе і її можна благословити добрими словами, про неї говорять злі й гіркі слова. Та коли її земна праця закінчилася, а руки складені на грудях, то лунають слова любові та вдячності. Однак слова любові звучать тоді, коли її вуха вже не чують. Вони звернені до сердець, яких вже не потішиш. Занадто пізно! О, якби деякі із цих слів любові були промовлені за життя, наскільки це було б краще...

Бог бажає, щоб Його діти принесли у свої сім'ї мир, радість і любов. Любов, яку вони виявляють у сім'ї, вони виявлятимуть і в церкві. Мої брати і сестри, ви можете принести небесний мир у сім'ю і до церкви, якщо освятите для Бога дар мови (Рукопис 26. 15 липня 1886. «Лихослів'я», проповідь виголошена в Осло, Норвегія).

Покладіть на Господа турботи ваші 16 четвер липень

**«Поклади на Господа свої турботи, і Він буде опікуватися тобою.
Він повік не допустить, аби праведник захитався» (Псал. 55:23).**

Дорогий брате, я люблю вас найніжнішою любов'ю, і нехай вона в будь-якому разі буде з вами; і нехай ті, хто переслідує вас, залишать вас у спокої. Однак, мій брате, ви повинні пам'ятати, що ці труднощі й неприємні моменти – це «все», що сприяє до добра тим, які люблять Бога. Очі Господа над вами... Якщо ви будете мужніми, якщо ви покладетеся душею на Бога, якщо ви довірятимете своєму Небесному Отцю, як дитя довіряє своєму батькові, і будете чинити суд, любити милосердя, то Бог зможе працювати з вами. Тоді серед усіх ваших випробувань ви прославите Бога, і Його обітниця буде непохитною: «Адже тих, котрі шанують Мене, вшаную і Я» (1 Сам. 2:30).

Пам'ятайте, що ваш досвід не новий. Ви знаєте історії Йосипа і Даниїла. Господь не перешкодив злим змовам з боку їхніх ворогів, але Він зробив так, що всі їхні хитрощі обернулися на користь тих, хто зберіг свою віру й відданість в умовах випробувань і боротьби.

Вогонь печі призначений не... [знищувати], а очищати, облагороджувати, освячувати. Без цих випробувань ми б не відчували такої сильної потреби в Бозі та Його допомозі. Ми б стали гордими й самодостатніми. У цих випробуваннях я бачу підтвердження того, що Господні очі спрямовані на вас і що Він хоче повернути до Себе ваше серце. Воно зранене й потребує лікаря; ті, хто відчуває нестерпне гноблення, потребують Помічника. Зверніться до Твердині. Засвойте дорогоцінний урок: «Прийдіть до Мене, усі втомлені та обтяжені, – і Я заспокою вас! Візьміть Моє ярмо на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і покірний серцем, – і знайдете спокій своїм душам. Бо Моє ярмо любе і Мій тягар легкий» (Матв. 11:28-30).

Ісус любить вас. Ваші переживання тішать мене не тому, що ви страждаєте, а тому, що вони свідчать про те, що Господь випробовує й перевіряє вас, щоб побачити, чи прийдете ви до Нього, аби прозріти, чи будете покладати надію на Нього, чи знайдете мир і спокій у Його любові...

Ісус зробив усе, щоб ви не боялися випробувань і труднощів, з якими зіткнулися. Він розповів вам усе про них і також сказав вам, що ви не повинні журитися, коли прийдуть випробування. Ви маєте дивитися на Ісуса, свого Спасителя, бути бадьорими духом і радіти... У нас є живий Спаситель, Який так полюбив нас, що помер за нас, щоб у Ньому в нас була надія, сила й мужність і ми могли сісти з Ним на Його престолі (Лист 8. 16 липня 1886. Доктору Дж. Х. Келлогу, директору санаторію в Баттл-Кріку).

«Благослови, душе моя, Господа і все моє єство, – святе Ім'я Його! Благослови, душе моя, Господа і не забувай усіх Його благодіянь» (Псал. 103:1, 2).

Я хотіла б звернути твою увагу на обітниці в Слові Божому. У всіх Божих дітей різні сила, темперамент, упевненість і рішучість. Я рада, що наші почуття не доводять того, що ми не діти Божі. Ворог спокушатиме тебе думати, що твій учинок розділив тебе з Богом і що Він більше не любить тебе, але наш Господь, як і раніше, любить нас, і ми можемо знати це зі слів, які Він записав для таких випадків, як твій. «А коли хто згрішить, то маємо Заступника перед Отцем, Ісуса Христа – Праведника» (1 Івана 2:1). «Якщо ж визнаємо свої гріхи, то Він, вірний і праведний, щоб простити нам гріхи й очистити нас від усякої неправедності» (1:9).

Тепер, моя люба сестро, у мене є доказ, що Бог любить тебе. Дорогоцінний Спаситель, Який віддав Себе за тебе, не відштовхне тебе від Себе через те, що ти під час спокуси у своїй слабкості, можливо, оступилася. Він усе ще любить тебе.

Петро відрікся від Господа в час випробувань, але Ісус не залишив Свого бідного учня. Хоч Петро ненавидів себе, Господь любив його, і після воскресіння Він назвав його на ім'я й послав йому вістку любові. О, який у нас добрий, люблячий, співчутливий Спаситель! І Він любить нас, хоч ми помиляємося.

Тепер не журися й не виривайся з обіймів дорогого Спасителя, але спочивай у вірі, довіряючи Богові. Він любить тебе, піклується про тебе, благословляє тебе і дасть тобі Свій мир і благодать. Він каже тобі: «Прощаються тобі гріхи твої». Ти можеш бути пригнічена тілесною неміччю, але це не є доказом того, що Господь не працює заради тебе щодня. Він повністю пробачить тобі. Збери у своїй душі солодкі обітниці Божі. Ісус – наш незмінний Друг, і Він хоче, щоб ти довіряла Йому...

Ісус бачить вину – наслідок минулих помилок, але Він говорить про прощення; і ми не повинні ганьбити Його, сумніваючись у Його любові. Це почуття провини потрібно залишити біля підніжжя Голгофського хреста. Відчуття гріховності отруює джерела життя і справжнього щастя. Тепер Ісус говорить: «По-

клади все це на Мене. Я заберу твої гріхи. Я дам тобі спокій. Більше не дорікай собі, бо Я купив тебе ціною власної крові. Ти належиш Мені. Твою ослаблену волю Я зміцню. Я заберу твої докори сумління». Тоді зверни до Нього своє вдячне серце, що тріпоче від невпевненості, і тримайся за надію, яка перед тобою (Лист 49. 17 липня 1898. Дорогій сестрі).

Привнесіть Слово Боже в серцевину життя

18 ^{субота}
липень

«Знову й знову запевняю вас: якщо не будете їсти тіла Сина Людського і не будете пити Його крові, не будете мати в собі життя» (Івана 6:53).

Господь Ісус – ваш Спаситель. Що заважає вам гідно оцінити велику жертву, яку Він приніс заради вас? Жоден не може виправдати відступлення від біблійних принципів...

Той, хто пильно ставиться до настанов Господа, буде звершувати своє спасіння зі страхом і трепетом, знаючи, що це Бог діє в ньому згідно зі Своїм наміром і благодаттю. Істина Божа, яка перебуває в серці, привносить принципи Закону Божого в повсякденне життя.

Людина, у серці якої немає істини, погоджується бути обманутою. Думка, що можна вряди-годи бути християнином, іноді бути посвяченим, – це велика помилка. Це життя в обмані. Побіжного погляду на Слово Боже недостатньо. Випадкове прохання до престолу благодаті, висловлене лише на словах, не приносить благодаті для задоволення потреб душі. Для того щоб істина Бога керувала життям, вона має ввійти в серце. Її потрібно привнести в серцевину вашого життя.

Настане день, коли ви побачите, що не слід нехтувати добробутом вашої душі, дозволяючи їй захворіти так серйозно, що Христос скаже: «Ти ні холодний, ні гарячий... А що ти ледь теплий, – ні гарячий, ні холодний, – то Я змушений викинути тебе з Моїх уст» (Об'явл. 3:15, 16). Що це означає? Він більше не представлятиме ім'я такої людини перед Своїм Отцем.

Христос одягнув Свою Божественність у людську природу і прийшов у цей світ, щоб жити життям, що не має ні плями, ні вади, щоб люди, доторкнувшись до Божественності, могли стати учасниками Божої природи, уникнувши морального розтління, що панує у світі. Для тих, хто приймає Христа як особистого Спасителя, буде відхилена завіса, що приховує славу Божу від людського сприйняття. Очима віри вони бачать вічні реалії.

Слово Боже має бути привнесене в серцевину життя. «Я – хліб життя, – проголошує Христос. – Якщо не будете їсти тіла Сина Людського і не будете пити Його крові, не будете мати в собі життя. Хто їсть Моє тіло і п'є Мою кров, той має вічне життя, і Я його воскресну останнього дня». «Дух оживляє, а тіло ніяк не допомагає. Слова, які Я вам сказав, є дух і життя» (Івана 6:48, 53, 54, 63). Дослідіть увесь шостий розділ Євангелія від Івана. Прагніть зрозуміти його заради блага своєї душі (Лист 253. 18 липня 1904. Літньому адвентисту в Баттл-Кріку, штат Мічиган).

Воїни Христа

19 неділя
липень

«Коли хто хоче йти за Мною, хай зречеться самого себе, візьме свій хрест і йде за Мною» (Матв. 16:24).

Природні схильності вимагають земних задоволень. Однак ті, хто любить Ісуса, узгодять ці схильності з Божою волею. Вони стали на бік Господа, і їхнє життя має помітно відрізнитися від життя світських людей, зайнятих пошуком свого.

Спокусник прийде до них зі своїми умовами і підкупам, кажучи: «Коли ти поклонишся переді мною, то все буде твоє». Проте вони знають, що в нього немає нічого вартого уваги, і відмовляються піддатися його спокусам. Завдяки благодаті Божій вони можуть зберегти вірність принципам. Святі ангели перебувають поруч з ними, і в їхній непохитній прихильності істині відкривається Христос. Вони – служителі Христа, що як справжні свідки несуть рішуче свідчення на користь Його істини. Вони показують, що існує духовна сила, яка допомагає людям не відступати ні на міліметр від істини та справедливості, тому що всі дари можуть бути дані людям. Такі люди, де б вони не були, бу-

дуть ушановані Небесами, тому що вони узгодили своє життя з волею Бога, пожертвувавши для цього всім необхідним.

Релігія – це не вдавання. Необхідно уникати будь-якої поверховості. Християнський характер будується на прийнятті Христа і вірі в Нього. «А тим, які прийняли Його, дав владу стати Божими дітьми, – тим, які вірять у Його Ім'я» (Івана 1:12). Істинний християнин дбайливо зберігає істину, розуміючи, що вона дорожча за золото. У нього є аргументація, яка відбиває всі нападки ворога.

Ніщо, крім істини Божої, не може задовольнити потреби душі. Ця істина має бути записана в серці, стати частиною життя. Таким чином, набувається досвід, який робить душу пильною, обережною, щоб не зробити нічого, що суперечить волі Того, Хто помер, щоб чоловіки і жінки могли мати вічне життя. Він був випробуваний у всьому, як і ми, за винятком гріха. Він знає, як допомогти тим, кого спіткають випробовування.

Сатана завжди шукає можливості погубити душу та зруйнувати особистість. Той, хто необережний, буде взятий в облогу і переможений. Наша безпека залежить від Христа як нашого Спасителя. Прощення, яке Він дає, приносить душі спокій і захищає. Переконаймося, що ми вкорінені та твердо стоїмо у вірі. Біблійні вчення дорогоцінні для душі, тому що в них містяться святі принципи (Лист 249. 19 липня 1904. Брату і сестрі Артур).

Слово Твоє – світильник

20 понеділок
липень

«Ходіть, зійдемо на Господню гору, до Дому Бога Якова, а Він покаже нам Свої дороги, і ми ходитимемо Його стежками! Адже з Сіону вийде Закон, і слово Господнє – з Єрусалима» (Ісаї 2:3).

Старозавітні Писання були підручником для Ізраїлю. Коли законник прийшов до Христа із запитанням: «Учителю, що маю зробити, аби досягнути вічне життя? Він же відповів йому: Що в Законі написано? Як читаєш? Той у відповідь сказав: Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією силою своєю, і всією думкою своєю, і ближнього свого, як самого себе. Сказав же йому: Правильно ти відповів. Роби це, – і житимеш!» (Луки 10:25-28)...

Якби в Біблії не було іншого тексту, це твердження вже несло б достатньо світла, знання і впевненості для кожної душі. Законник відповів на своє запитання, але, бажаючи виправдатися, запитав Ісуса: «А хто є моїм ближнім?» (в. 29). Потім притчею про доброго самарянина Христос показав, хто наш ближній, і дав нам приклад любові, яку ми повинні виявляти до тих, хто страждає й потребує допомоги. Священик і левит, до чиїх обов'язків належало служити потребам прихоська, пройшли повз нього.

У кінці розповіді Христос запитав законника: «Кого з цих трьох ти вважаєш ближнім того, який попався розбійникам? Він відповів: Того, хто змилосердився над ним! Тож сказав йому Ісус: Иди і ти чини так само» (вірші 36, 37).

У Слові Божому є практичні уроки... Це Слово навчає живих святих принципів, які спонукають людей чинити з іншими так, як вони хотіли б, щоб інші чинили з ними. Ці принципи люди мають утілювати в повсякденне життя і взяти із собою в небесну школу... Усі, хто шукає вічного життя, повинні пройти через досвід жертovníка й досвід плуга. Ми дуже мало знаємо про велич любові й Боже співчуття. Нехай учні напружують усі свої розумові здібності, щоб осягнути такі розділи, як 45-й розділ книги Ісаї. Їх слід ввести в програму наших навчальних закладів. Це краще, ніж романтичні твори або байки. Чому наші навчальні заклади такі залежні від книг, у яких так мало сказано про бажане Місто, художником і будівничим якого є Бог?.. Небеса – це наш дім. Наша батьківщина на Небі, і наше життя не має бути присвячене світу, який незабаром буде знищений. Ми маємо потребу в Слові Божому, яке відкрите в живих персонажах. Якою чистою, чудовою мовою написане Слово Боже! Які піднесені, благородні принципи! (Рукопис 96. 20 липня 1899. «Біблія як підручник»).

Не судіть

21 вівторок
липень

«Бо яким судом судите, таким будуть судити і вас; і якою мірою міряєте, такою буде відміряно і вам» (Матв. 7:2).

Минулої ночі я довго не могла заснути. Переді мною промайнуло чимало сцен. В одній зі сцен я бачила засідання ради з

кількох людей. Одна людина підвелася й почала звинувачувати одного зі своїх братів. Я подивилася на одяг того, хто говорив, і побачила, що він непривабливий.

Підвелася інша людина й почала висловлювати свою образу на колегу. На ній був інший одяг, але й він був непривабливий. Підвелася ще одна і ще, і вони промовляли слова звинувачення й засудження на адресу інших. Усі хотіли поговорити про певні проблеми та помилки інших людей. Усі вони викривали вади християн, які намагаються щось зробити в нашому світі; і вони заявляли, що ці люди нехтують тим чи іншим.

На зібранні не було ні порядку, ні ввічливості. У своєму прагненні бути почутими оратори перекрикували одне одного...

Після того як більшість висловилося, з'явився Той, Хто має владу, і повторив слова: «Не судіть, щоб і вас не судили» (Матв. 7:1)... Там був присутній Сам Христос. Вираз болю з'явився на Його обличчі, коли одне за одним ці люди виходили вперед, у неохайному одязі, щоб розповісти про вади різних членів Церкви.

Нарешті небесний Відвідувач підвівся. Присутні, які так завзято критикували своїх братів, неохоче дали Йому слово. Він заявив, що дух критики і взаємного засудження сьогодні є причиною слабкості Церкви. Люди говорять про те, про що ніколи не повинні говорити. Усі, хто своїми устами ставить перешкоду на шляху свого брата-християнина, повинні дати відповідь перед Богом.

Той, Хто говорив, урочисто заявив: «Церква складається з багатьох людей, кожна з яких володіє індивідуальністю. Я віддав Своє життя для того, щоб чоловіки і жінки завдяки Божественній милості могли явити досконалий зразок Мого характеру, зберігаючи при цьому свою індивідуальність. Ніхто не має права зазіхати на індивідуальність будь-якої іншої людини, промовляючи слова критики, докору й осуду» (Рукопис 109. 21 липня 1906. «Любов до Бога і людини»).

Христос – наш Взірець

22 *середа*
липень

«Борися добрим подвигом віри, тримайся вічного життя, до якого ти був покликаний, склавши добре визнання перед багатьма свідками» (1 Тим. 6:12).

Іти за Христом – це не свобода від боротьби. Це – не дитяча забава. Це – не духовне неробство. Задоволення від служіння Христу не скасовує священних обов'язків щодо вирішення жорстоких конфліктів. Слідування за Христом означає суворі битви, активну працю, ворожнечу проти світу, тіла й диявола. Наша радість – це перемоги, здобуті Христом у серйозній і важкій війні. Думайте про це.

«Бо ми є Божими співпрацівниками» (1 Кор. 3:9). Христос звершив велику справу, заради якої Він жив і помер. Ми повинні стояти на посту в урочний і в позаурочний час. Чому? «Бо ви викуплені за ціну» і записані під прапором князя Еммануїла. Нас закликають жити не задля «поживи, яка гине, але для поживи, що залишається на вічне життя» (Івана 6:27). Ми маємо звершувати своє спасіння зі страхом і трепетом. Ми не належимо самим собі. Ми викуплені за ціну, аби прославляти Бога в нашому тілі й душі, які належать Йому. Робота повинна бути виконана. У Його винограднику необхідно добре попрацювати. І кожна людина має свою роботу. Якщо нам дано право споживати Хліб життя, ми повинні працювати у винограднику Господа. Наше завдання – зректись себе, узяти хрест і йти за Христом. Ми повинні бігти на перегонах з наполегливою серйозністю. Це часто вимагає від нас енергійних дій. Ми не можемо бути ледарями. Нас закликають боротися добрим подвигом віри, триматися вічного життя...

Ми повинні постійно нагадувати тим, хто вирішив служити Христу, що це означає виявляти старанність. Це означає бути вірними працівниками, робити все можливе, щоб завоювати душі для Христа. Це постійне пильнування – бути вірними до смерті, боротися добрим подвигом віри, доки битва не закінчиться і ми як переможці отримаємо вінець життя.

Це означає значно більше, ніж ми думаємо. Христос – наш приклад. Християнська битва – це не потурання бажанням, коли ми їмо, п'ємо й одягаємося, як світські люди. Господь Ісус прийшов у людському тілі в наш світ, щоб віддати Своє дорогоцінне життя, і це приклад того, яким має бути наше життя. Він – приклад не духовного послаблення, а життя самозречення, самопожертви, що постійно знаходиться перед нами. Ми маємо правильне бачення, яке Христос, наш Взірєць, дав нам. Перед нами – Князь Небес, Син Божий. Він відклав царський вінець і княже вбрання і прийшов у наш світ як Страждалець, Який зазнав болю. Як мало людей розуміє це! (Рукопис 156. 22 липня 1907. «Фрагменти зі щоденника»).

«А Тому, Хто може зберегти вас від пагіння і поставити перед Своєю славою непорочними в радості» (Юди 24).

У нас повинна відбуватися справжня робота. Ми маємо постійно підпорядковувати свою волю Божій волі, свій шлях – Божому шляху. Наші особисті специфічні ідеї будуть постійно прагнути до першості, але ми повинні зробити Бога всім і в усьому. Ми не застраховані від людських помилок, але нам треба постійно намагатися уникати їх, не виглядати досконалими у власних очах, але бути досконалими в кожному доброму ділі. Ми не повинні перебувати на боці темряви. Наші душі мають бути зосереджені не на власному «я», а на Тому, Хто є все й у всьому.

Оглядаючи, мов у дзеркалі, Господню славу, ми справді повинні перетворюватися в той самий образ від слави в славу, як від Господнього Духа. Ми очікуємо небагато й отримуємо згідно з нашою вірою. Ми не маємо чіплятися за наші власні шляхи, плани, ідеї; ми повинні змінюватися оновленням нашого розуму, щоб пізнати, що є Божа воля: добре, приємне і досконале. Гріхи, які нас зупиняють, повинні бути переможені, а злі звички подолані. Погані схильності й почуття мають бути викорінені, а святі думки та емоції – народитися в нас Духом Божим.

Цього навчає Слово Боже, але Господь не може діяти в нас за Своєю волею і за Своїм уподобанням, якщо ми не розпинаємо себе за пристрастями і пожадливостями на кожному кроці. Якщо ми спробуємо працювати по-своєму, то зазнаємо нищівної поразки... На нас чекає велика робота, і якщо ми працюватимемо з Богом, ангели-служителі будуть співпрацювати з нами в цій роботі... Тож звернімося до цієї могутньої сили, живучи вірою, молячись, сподіваючись і працюючи. Тоді Бог зробить те, що до снаги тільки Йому...

Своє «я» – це найважче, з чим нам доводиться справлятися. Знімаючи із себе тягар біля ніг Христа, не забуваймо залишити там своє «я». Віддайте себе Ісусу, щоб Він ліпив і формував вас, аби ви могли стати посудиною для почесного вжитку. Ваші спокуси, ваші ідеї, ваші почуття покладіть до підніжжя хреста. Тоді душа буде готова слухати слова Божественної настанови. Ісус дасть вам пити воду, яка тече з річки Божої. Під

впливом Його Духа, що пом'якшує та впокорує, ваша холодність і млявість зникнуть. Христос буде у вас джерелом води, що тече в життя вічне...

Нехай сила освячувальної істини проявиться у вашому житті та виразиться у вашому характері. Нехай Христос ліпить вас, як гончар ліпить глиняний посуд (Лист 57. 23 липня 1887. Дж. Х. Дурланду і А. А. Джону, що працюють в Англії).

Цілковите і безплатне прощення 24^{п'ятниця} липень

«Але в Тебе є прощення, щоб шанували Тебе. Я чекаю Господа, всією душею сподіваюсь, покладаючись на Його слово» (Псал. 130:4, 5).

У нашому середовищі є гріхи, як були вони і в стародавньому Ізраїлі, але слава Богу, що в нас є відчинені двері, які ніхто не може зачинити. Люди можуть сказати: «Я прощаю тобі весь збиток, що ти мені завдав», однак їхнє прощення не зітре жодного гріха. Проте голос, який звучить з Голгофи, – «Сину Мій, дочко Моя, прощаються тобі гріхи твої» – дієвий. Тільки ці слова мають силу і пробуджують подяку в щирому серці. У нас є Посередник. Існує лише один канал прощення. Цей канал завжди відкритий, і через нього до нас летиться щедрий потік Божественного милосердя та прощення...

Багато людей висловлює здивування, що Бог вимагав від євреїв так багато тварин для жертвоприношень, але це було необхідно для того, щоб закріпити в їхніх умах величну й урочисту істину: без пролиття крові не буває прощення гріхів. Цей урок містився в кожній жертві, був відображений у кожному обряді, його урочисто проповідували священники на святому служінні та виклав Сам Бог. Тільки завдяки крові Христа відбувається прощення гріхів...

Сподіваюся, що змогла представити нашому народу в правильному світлі велику жертву, принесену заради людини. Справедливість вимагала страждань людини. Христос, рівний Богові, зазнав страждань Бога. Він Сам не мав потреби у викупленні. Це було зроблено для людини – усе для людини... Глибина Його

агонії була відповідна гідності й величі Його характеру. Ніколи ми не зрозуміємо глибини страждань безгрішного Агнця Божого, доки не відчуємо, яка глибока та прірва, з якої ми були врятовані, який важкий гріх, у якому винне людство, і вірою не досягнемо цілковитого прощення.

Ось де тисячі людей зазнають невдачі. Вони насправді не вірять, що Ісус прощає їх особисто. Вони не вірять Богу на слово. Він переконав нас, що вірний Своїй обітниці простити нас і дотриматися Свого Закону. Його милосердя не має жодних недоліків. Якби в цьому ланцюзі була хоча б одна слабка ланка, то ми безнадійно загинули б у своїх гріхах... У ньому немає жодної вади, жодної відсутньої ланки. О, яке ж це дорогоцінне викуплення! Чому б не повернути цю велику істину до нашого життя? Яка то велич, що Бог заради Христа прощає нас, зокрема й мене, тієї миті, коли ми просимо Його із живою вірою, віруючи, що Він здатний зробити це (Лист 85. 24 липня 1886. Урії Сміту, редактору Review and Herald).

Немає миру за будь-яку ціну

25 субота
липень

«Не думайте, що Я прийшов принести мир на землю; не мир прийшов Я принести, а меч» (Матв. 10:34).

Мир, який Христос називає Своїм миром і який Він заповів Своїм учням, не виключає будь-яких незгод, але ним можна насолоджуватися всупереч незгодам. Мир, даний вірному захисникові справи Христа, полягає в усвідомленні того, що він виконує волю Божу й відображає Його славу в добрих ділах. Це внутрішній, а не зовнішній мир. Навколо вирують війни і битви на тлі протистояння явних ворогів, а також холодності й підозрілості тих, хто називає себе друзями.

Христос наказує своїм послідовникам: «Любіть ваших ворогів... що ненавидять вас, і моліться за тих, що кривдять і переслідують вас» (Матв. 5:44). Він хотів би, щоб ми любили тих, хто пригноблює нас і завдає нам шкоди. Ми не повинні виявляти словами й ділами той дух, який вони виявляють, але маємо використовувати кожную можливість робити їм добро.

Хоч ми й повинні бути подібними до Христа у стосунках з ворогами, та не маємо заради цього світу закривати очі на вади тих, хто, як ми бачимо, введений в оману. Ісус, наш Викупитель, ніколи не досягав миру, приховуючи беззаконня або йдучи на згубний компроміс. Хоч Його серце постійно переповнювала любов до всього людського роду, Він ніколи не був поблажливий до людських гріхів. Христос був для них надто близьким Другом, щоб мовчати, коли вони йшли шляхом, згубним для їхніх душ, куплених Його кров'ю. Він був суворим викривачем усіх пороків, і Його мир полягав у усвідомленні того, що Він виконує волю Отця, а не в стані справ як результату виконання Ним Свого обов'язку.

Христос працював над тим, щоб людина виправдала очікування Бога, аби вона була вірною своїм найвищим і вічним інтересам. Живучи у світі, затьмареному прокляттям непослуху, вона [людина] могла примиритися з іншими, тільки якби перестала докучати їм своїми застереженнями, настановами й викриттями. Та це означало б знайти мир, нехтуючи своїм обов'язком.

Усі, хто любить Ісуса і ті душі, за які Він помер, сприяти-муть миру. Проте Його послідовники повинні виявляти особливу обережність, щоб у своїх спробах уникнути розбрату вони не зрадили віру, щоб, захищаючись від розколу, не приносили в жертву її принципи. Істинне братство ніколи не може підтримувати принципи, що допускають компроміс. Інакше, прагнучи до христоподібного зразку, християни... відчують силу й отруту стародавнього змія, диявола (Рукопис 23b. 25 липня 1896. «Як забезпечити мир»).

Послух – ціна вічного життя

26 неділя
липень

«Той у відповідь сказав: Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією силою своєю, і всією думкою своєю, і ближнього свого, як самого себе» (Луки 10:27).

Запитання, поставлене Христу законником, було життєво важливим. Фарисеї, які спонукали законника поставити це запитання, очікували, що Господь Ісус так відповість на нього, що вони зможуть знайти зачіпку, аби звинуватити й засудити Його

перед народом. Самовладання Христа, мудрість і сила Його слів були недоступними для їхнього розуміння.

Коли законник поставив це запитання, Христос зрозумів, що це хитрощі Його найлютіших ворогів, які заманювали Його в пастку. Господь Ісус змусив самого законника відповісти на своє запитання перед натовпом і взяти всю відповідальність за свою відповідь. «Що в Законі написано? Як читаєш? Той у відповідь сказав: Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією силою своєю, і всією думкою своєю, і ближнього свого, як самого себе. Сказав же йому: Правильно ти відповів. Роби це, – і житимеш!» (Луки 10:26-28). Послух Заповідям Божим – ось ціна вічного життя.

У грішному людстві має бути проведена велика і ретельна робота. Це істинне тлумачення того, що означає справжнє навернення. Закон Господа досконалий, він зміцнює душу. Відповідь на це запитання, дана законником, указує на обов'язок людини, яка шукає вічного життя. Законник не зміг ухилитися від настільки прямолінійного запитання про умови вічного життя. Він розумів його сенс і необхідність відповідати вимогам Закону – любити Бога і ближнього, як самого себе. Законник знав, що не робив ні того, ні іншого, і переконаність у тому, що він нехтує першими чотирма й останніми шістьма заповідями, ясно зазначеними у святих словах Божих, зростала в його серці під впливом Святого Духа. Він бачив, що зважений на вагах святилища і знайдений легким. Законник не служив посвячено Богу, бо не любив Його всім серцем, душею, силою і розумом. Свідомо не виконуючи цю вимогу Закону Божого, він не міг віддано любити свого ближнього, як самого себе.

Отже, перед натовпом народу він сам коротко виклав євангельські умови вічного життя для кожного члена людської сім'ї, що стоїть сьогодні перед Богом (Рукопис 45. 26 липня 1900. «Що спільного в куколю із пшеницею?»).

Надійся на Бога

27 **понеділок**
липень

***«Чому впадаєш у відчай, душе моя, чому тривожишся в мені?
Поклади надію на Бога, адже я прославлятиму Його й далі за
Його спасіння» (Псал. 42:6).***

Дорогий Джеймсе, я отримала твою телеграму...

Сатана не просіватиме кукіль, тому що він нічого не отримує від цього. Він просіює пшеницю. Диявол не буде спокушати й переслідувати тих, у кому він упевнений, адже [вони] живуть, відкрито порушуючи Закон Божий. Сатана прагне переслідувати і знищувати тих, хто записався до Господнього війська, яке стоїть під закривавленим прапором князя Еммануїла. Християни наражатимуться на підступи нещадного ворога. Він зробить їхнє життя максимально важким, а потім радітиме, спостерігаючи за їхнім нещастям. Однак, слава Богу, Ісус живий, щоб заступатися за кожного з нас. Наша безпека полягає в тому, аби присвятити себе Богові й покласти вірою на заслуги Того, Хто сказав: «Я тебе не покину і не відступлю від тебе!» (Євр. 13:5).

Я радію, що Ісус міцно тримає нас. Наша хватка легко слабшає, але ми в безпеці, тому що Христос міцно тримає нас у Своїх руках. Сьогодні я радію в Ісусі. Ми, Джеймсе, понад тридцять років ішли пліч-о-пліч через життєві випробування й битви серед спокус і ударів сатани. Його стріли були націлені на нас, щоб поранити і знищити. Однак Ісус був нашим захистом. Нападки сатани були відбиті. Дух Господній підняв за нас прапор проти ворога. Наше сонце хилиться до заходу, але ми не в темряві. Ісус завжди живий, щоб заступатися за нас. В останні дні нашої мандрівки ми будемо спочивати в Бозі й очікувати Його. Якщо ми будемо ходити з Богом, наша віра буде світити дедалі більш аж до повного дня, і нагорода вірних нарешті стане нашою.

Іноді мій дух торжествує в Бозі. Я бачу перед нами вічну славу. Ми її не заслужили. О ні, Ісус заслужив її для нас, і це дар згори, а не результат нашої праведності й чесноти. І в ці години випробування, які залишилися, покірно прямуймо з Богом і з вірністю виконуймо роботу, яку Він доручив нам.

Я рада, що ти у величних стародавніх горах [Колорадо]. Я збираюся бути там найближчим часом. Бути так близько до Бога, споглядаючи Його творіння, – це оживляє й надихає... Розглядаючи великі діла Божого творіння, ми можемо ходити з Богом. Ми можемо говорити з Ним. Бог стане нашим супутником, гостем, і це буде для нас найвищою честю від Небес.

Твоя Еллен молиться, щоб Господь благословив вас усіх (Лист 42. 27 липня 1878. Джеймсу Уайту, президенту Генеральної Конференції).

«Любов не в тому, що ми полюбили Бога, а в тому, що Він полюбив нас і послав Свого Сина як примирення за наші гріхи» (1 Івана 4:10).

Сатана оголосив своїм слухачам, що жодна людська душа не зможе бути слухняна Божим Заповідям. Одна спасенна душа довела б хибність цього твердження. Створена за образом Божим людина не мала залишатися у владі сатани і бути приреченою на смерть. Христос прийшов на цю Землю й життям послуху показав, що людина може бути слухняною. Він зняв з грішника вину. Аби грішник міг постати перед Богом в Його одязі праведності, Він одягнув шати скорботи.

Хто може досягнути страждання Христа в Гетсиманському саду, коли Він у всій повноті відчув важкість гріха світу? Він так гостро відчував гріховність гріха, що на мить чаша затремтіла в Його руці й усе Небо почуло болісний вигук: «Отче Мій, якщо можливо, нехай Мене обмине ця чаша» (Матв. 26:39). «Однак не Моя хай буде воля, але Твоя!» (Луки 22:42). Усемогутній Бог страждав зі Своїм Сином.

Станьте біля Голгофського хреста й дізнайтеся там ціну викуплення. Зі змученим серцем святий Страдалець на Голгофському хресті дивиться на Бога й вигукує: «Боже Мій, Боже Мій, чому Ти Мене покинув?» (Матв. 27:46). Ангели небесні співчували своєму улюбленому Вождю. Вони б з радістю зімкнули свої лави й кинулися б Йому на допомогу. Та це не входило до Божих планів. Наш Спаситель топтав чавило один, і з народів нікого не було з Ним.

План викуплення був задуманий, аби спасіння стало доступним для грішників. Христос виконав Своє призначення. Його смерть дарує вічне життя всім, хто приймає Його як особистого Спасителя. Однак багато, дуже багато людей, заради спасіння яких Він помер, відмовляються коритися Йому. Світ швидко стає таким, яким він був до потопу...

Христос проголошує: «Бо так, як було за днів Ноя, таким буде прихід Сина Людського. Бо так, як у ті дні перед потопом іли й пили, одружувалися і виходили заміж – аж до того дня, як Ной увійшов у ковчег, і ніхто не знав, аж ось прийшов потоп і забрав усіх, – таким буде і прихід Сина Людського» (Матв. 24:37-39).

Нехай ті, хто має велике світло, не складають своїх рук, погодившись нічого не робити (Рукопис 66. 28 липня 1901. «Фрагменти: робота на Півдні»).

Листя дерева життя

29 середа
липень

«Серед його вулиць – і з одного, і з другого боку ріки – дерево життя, що приносить дванадцять плодів, щомісяця приносить свій плід. А листя дерева – для оздоровлення народів» (Об'явл. 22:2).

Чи повинні ми чекати, доки вознесемося, щоб їсти листя дерева життя? Той, хто приймає у своє серце слова Христа, знає, що означає їсти листя дерева життя...

Знання, яке виходить від Бога, – це хліб життя. Це листя дерева життя для оздоровлення народів. Плин духовного життя зворушує душу, коли ми віримо й дотримуємося слів Христа. Так ми стаємо єдиними з Христом. Досвід, який був слабким і немічним, стає сильним. Вічне життя для нас полягає в тому, щоб почате життя ми твердо зберегли до кінця.

Потрібно приймати всі істини, як і життя Ісуса. Істина очищає нас від усякої нечистоти і готує душу до присутності Христа. Христос живе в нас, надія слави!..

Важливо, щоб ті, хто присвячує себе дотриманню Божих Заповідей, володіли розумним знанням Священного Писання. Отже ми вчимося зрікатися себе й бути максимально чесними з Богом, використовуючи Його блага. Господь дав нам Біблію, щоб ми могли зрозуміти Божественну волю. Ми не можемо дотримуватися Його Заповідей, доки не дізнаємося, що це за заповіді.

Батькам немає виправдання, якщо вони не здобувають ясного розуміння Божої волі, щоб підкорятися законам Його Царства. Тільки так вони зможуть привести своїх дітей на Небеса. Мої брати і сестри, ваш обов'язок – зрозуміти вимоги Божі. Як ви можете наставити своїх дітей у тому, що стосується Бога, якщо не пізнаєте спочатку самі, що правильно, а що – ні, якщо не усвідомлюєте, що послух означає вічне життя, а непослух – вічну смерть?

Ми повинні зробити справою всього свого життя розуміння Божої волі. Тільки так ми зможемо правильно навчати наших дітей. Кожне ваше слово і діло мають узгоджуватися з волею Божою, незалежно від думок і дій тих, хто відмовляється коритися Богу...

«Господній Закон бездоганний, він укріплює душу» (Псал. 19:8). Господь дає все необхідне для навчання Своїх дітей. Ніхто не може скаржитися, виправдовуючи беззаконня, що він не знав і що шлях на Небеса не був чітко позначений. Ми не залишені служити Богу невизначеним, незрозумілим чином (Рукопис 103. 29 липня 1902. «Виконуючи волю Божу»).

Любіть одне одного братньою любов'ю

30 четвер
липень

«Про братолюбство нема потреби писати вам, бо ви самі Богом навчені любити один одного» (1 Сол. 4:9).

Істина, дорогоцінна істина, має освячувати, підпорядковувати, очищати, підносити і в результаті посадити нас праворуч престолу величі на Небесах. Чи станемо ми духовно слабкими через нестачу духовних вправ? Чи будемо ми день за днем обходитися без явного та ясного досвіду в релігійному житті через те, що дозволяємо своєму розуму бути поглинутим світськими справами?

У цьому, мій дорогий сину [Едсоне], полягає твоя небезпека. Сатана обплутує тебе своїми хитрощами. Сильними стають тільки ті здібності або органи, які розвиваєш, а ти непомітно спускаєшся до такого стану, який непридатний для роботи на благо справи Божої. Замість того щоб щиро присвятити себе роботі, ти робиш себе нездатним до неї. Один привід за одним виникають у твоєму розумі, щоб уникнути роботи, яку ти міг би виконати відразу, якби не чекав, коли та чи інша задача буде виконана або той чи інший проект буде завершений. Нині ти ще непридатний до великої роботи. Та саме невеликі обов'язки, пов'язані зі справою Божою, невеликі обов'язки, які ти виконуєш зі смиренням і вірністю, дадуть тобі право на більші обов'язки, важливіші справи. Ти повинен плекати чистоту мотивів, безкорисливий інтерес.

Тримайся ближче до свого молодшого брата Віллі. Нехай жодне суперництво або розбрат не віддавить твоє серце від нього. Нехай жодні егоїстичні почуття або ревності не знайдуть місця у твоєму серці. Звільни його від цих вад. Зрошуй любов, впевненість і довіру. Живи за біблійними стандартами. Неси світло, дане тобі Богом. Покажи в добрих ділах, словах і безкорисливих учинках свій справжній інтерес і прихильність до Віллі. Усі твої досягнення позначаються на тобі ж. Я ніколи не буду задоволена, доки не побачу вас обох, міцно й сильно пов'язаних найтіснішими узами братньої любові. Бог допоможе вам працювати для цього. Ти старший за Віллі, і ти маєш прагнути всіляко допомагати йому і викликати прихильність до себе. Любіть один одного братньою любов'ю, будьте милосердними та чемними.

Релігія, сину мій, не зводиться до розумової праці й теорії, як думають деякі. Вона повинна знайти практичне застосування у всіх життєвих ситуаціях. Релігія має регулювати життя, а також переконувати розум. Вона повинна очистити серце. Бог вимагає, щоб кожен, хто сповідує Його Ім'я, був добропорядним громадянином і щоб його благочестиве і віддане життя проливало яскраве світло на світ (Лист 35. 30 липня 1876. «Дорогим дітям». Едсону на момент написання листа виповнилося 27 років, Віллі – 21 рік).

Свої очі я зводжу

31 п'ятниця
липень

«Я звів свої очі до гір. Звідки прийде мені допомога? Моя поміч – від Господа, Який створив небо й землю» (Псал. 121:1, 2).

Дорогі діти, Едсоне й Еммо! Я в гостях у містера Фейра, чоловіка вашої кузини Адді Клаф Фейр, дивлюся на прямовисні скелі заввишки сто п'ятдесят метрів...

Містер Уоллінг повів нас у гори. Іноді нам здавалося, що ми ніколи не досягнемо вершини. Звідти відкривався краєвид на околиці. Ми могли повністю оглядати Блек Хок і Сентрал [Сіті]...

Гірський пейзаж Колорадо неможливо описати. Він надзвичайний і чудовий! Перед нами постають величні давні гори – подекуди покриті деревами! Внутрішній трепет і глибоке благоговіння

наповнюють душу покорою, коли усвідомлюєш силу Неосяжного. Я б нізащо не відмовилася від переваги побачити гірські пейзажі Колорадо...

Учора я пройшла багато кілометрів угору по крутих горах і не відпочивала до одинадцятої години. А сьогодні вранці я прокинулася о п'ятій годині, бадьора й активна. Ця подорож горами благотворно позначається на моєму здоров'ї. Ніхто з вас не знав про мій поганий стан здоров'я. Їдучи з Баттл-Кріка, я знала: якщо буду скаржитися, сім'ї від цього не стане краще.

Ми впевнені, що батькові краще, але інколи в нього виникає задишка, слабкість або запаморочення. Він обережний у харчуванні...

Містер Уоллінг переконує нас піти з ним через засніжене гірське пасмо до так званого Парку... Нам доведеться їхати на поні через гори. Наші припаси на три-чотири тижні будуть перевезені у візку. Усі ми будемо їхати на поні через гори, а двоє коней потягнуть провізію і ковдри для ночівлі. Там, у горах, ми будемо далеко від усіх поселень і маємо бути забезпечені всім необхідним...

Прагніть, діти мої, зберегти ваші душі вільними в Господі, і тоді Він поведе вас. Він провадить покірливих у справедливості й навчає Своїх шляхів смиренних.

Ваш батько бадьорий і щасливий. У лісах і горах у нас був дорогоцінний час молитви Богу про себе, про вас і про справу Божу в Баттл-Кріку (Лист 12. 31 липня 1872. Едсону й Еммі Уайт).

«Плід же Духа – любов, радість, мир, довготерпіння, ласкавість, доброта, віра, лагідність, стриманість. На таких немає Закону!» (Гал. 5:22, 23).

Питання релігійної свободи наш народ повинен ясно розуміти. Люди намагаються затримати ковчег витягнутими руками, і гнів Господа палає на них, адже вони думають, що їхнє становище дає їм право говорити, що мають робити слуги Господні і чого вони не мають робити...

Мойсей був обраний, аби стати видимим керівником синів Ізраїлевих. Протягом довгих років навчання він засвоїв урок покорі і став людиною, сприйнятливою до Божого керівництва. Він ніби бачив Невидимого і був непохитний. Щодня він навчався в школі Христа, і Бог довірив йому керівництво Ізраїлем. Бог говорив з ним віч-на-віч, як людина говорить зі своїм другом. Мойсей був найлагідніший з усіх людей. Він не намагався керувати Святим Духом, але Дух Святий керував ним...

Кожна людина – особистість, і вона не повинна розчинятися в особистості іншої людини. Життя кожного має бути поховане з Христом у Бозі. Люди перебувають під Божим керівництвом, а не під керівництвом слабких людей, які помиляються. Вони мають залишатися вільними, щоб керуватися Святим Духом, а не поривчастим і спотвореним духом неосвячених людей...

Нехай Бог буде визнаний верховним Правителем Своєї спадщини. Нехай кожна людина підкорить себе Його керівництву. Нехай Його побачать на всіх наших зібраннях, на кожному діловому засіданні, у кожній раді, у кожному комітеті. Він бачить усе, що зроблено, і чує все, що сказано.

«Ти – Бог, що бачиш!» (Бут. 16:13). Нехай ці слова завжди будуть у пам'яті. Вони стануть захистом від необережних і безглузвих слів, від будь-якого бажання домінувати. Вони будуть зупиняти протиправні слова й рішення, що обмежують свободу людини...

Бог закликає людей діяти під Його керівництвом, приймати Його стандарти, приносити всі свої рішення та плани для Його затвердження. Його святість і справедливість мають утримати їх від безпринципних дій...

«Блаженний той, кому допомагає Бог Якова, і хто покладається на свого Господа Бога, Який створив небо й землю, моря і все, що в них, і Який повіки зберігає вірність, чинить правосуддя скривдженим, дає поживу голодним... Господь царюватиме вічно, твій Бог, Сіоне, – протягом усіх поколінь. Алілуя!» (Псал. 146:5-10) (Рукопис 51. 1 серпня 1895. «Бог керує Своєю спадщиною»).

Енох догодив Богу

2 неділя
серпень

**«Енох ходив з Богом й не стало його, бо забрав його Бог»
(Бут. 5:24).**

У Бога з'явилася Церква, коли Адам, Єва й Авель з радістю прийняли Благу вістку про те, що Ісус – їхній Викупитель. Вони так само добре усвідомлювали обітницю про присутність Бога серед них, як і ми сьогодні. Коли Енох знаходив одного або двох охочих послухати його вістку, Ісус приєднувався до їхнього поклоніння Богові. За днів Еноха серед нечестивих жителів Землі були й ті, хто зберіг віру. Господь ніколи не залишав вірних Йому без Своєї присутності, а світ – без свідчення.

Енох був учителем істини свого часу. Він навчав істини й жив згідно з нею. І характер учителя, який ходив з Богом, відповідав величчю його священної місії. Енох виголошував пророцтва, коли його спонукав до цього Святий Дух. Він був світлом серед моральної темряви та зразковою людиною. Енох ходив з Богом і був слухняний Закону Божому – тому самому Закону, якому відмовився підкорятися сатана, який порушив Адам, якому підкорився Авель і внаслідок цього був убитий. І тепер Бог покаже Всесвіту помилковість заяви сатани про те, що людина не може дотримуватися Закону Божого. Незважаючи на те, що людина згрішила, вона може мати близькі взаємини з Богом, у неї можуть бути розум і дух Божі і вона може стати представником та відображенням Христа. Цей святий чоловік був обраний Богом, щоб засудити нечестя світу й засвідчити, що люди можуть дотримуватися всього Закону Божого...

Енох не тільки роздумував, молився й пильнував. Після своїх молитов до Бога він ішов благати своїх братів, щоб вони наверну-

264

лися до Бога. Він не приховував істини, аби здобути прихильність невіруючих, нехтуючи їхнім спасінням. Цей тісний зв'язок з Богом зробив його мужнім творити діла Божі. Енох ходив з Богом, і було «засвідчено, що він догодив Богові». Це перевага кожного віруючого сьогодні. Людина живе з Богом, а Бог буде Своєю оселю з людиною. «Я в Отці, а Отець у Мені», – говорить Ісус. Ходити з Богом і мати свідчення, що твої шляхи для Нього приємні, – це досвід, доступний не тільки Еноху, Іллі, патріархам, пророкам, апостолам і мученикам... Це не тільки перевага, але й обов'язок кожного послідовника Христа – мати Ісуса в серці, нести Його із собою в житті; і тоді вони справді будуть плодоносними деревами (Рукопис 43. 2 серпня 1900. «Пророк Енох»).

Великий Медик-Місіонер

3 понеділок
серпень

«Хто каже, що в Ньому перебуває, той має жити так само, як жив Він» (1 Івана 2:6).

Великий Медик-Місіонер був чудовим Цілителем. Він творив найпереконливіші чудеса. Він є Дорога, і Правда, і Життя. Христос говорив лише істину. З Його уст постійно лунали дорогоцінні слова, які дарували духовну силу тим, хто робив їх частиною повсякденного життя. Духовно ми складаємося з тієї поживи, яку даємо розуму.

Наша перевага полягає в тому, що ми отримуємо хліб життя у великого Медика-Місіонера, Котрий прийшов, щоб дати життя світу. Істина – чиста, яка очищає й облагороджує, – виходила з Його серця... Його серце постійно палало любов'ю, яка привела Його з Небес у наш світ. Його доброта і Його сила допомагали Йому розкрити у Своєму житті істину для грішного роду, яку Він приніс на Землю. У кожному слові та вчинку Він виявляв любов Божу, підбадьорюючи страждених і пригноблених. З небесною мудрістю Він стверджував Свою справжню велич, спямовуючи все до теперішнього та майбутнього щастя людей. Він прийшов, щоб навчити чоловіків і жінок жити на Землі тим життям, приклад якого Він залишив. І це життя мало зробити їх придатними для блаженних осель.

Можна сказати, що Його груди переповнювало милосердя. Послухайте Його слова співчуття, сказані, щоб полегшити душевні муки грішника: «Прощаються тобі твої гріхи!» (Матв. 9:2)... Він приніс зцілення душі й тіла. У Його житті відображалися небесні любов, жалість, співчуття та радість. Тисячі людей зцілювалися за Його словом: «Хочу, стань чистим». Завдяки Ісусовій праці Його слава була відкрита так ясно, що біси страждали і, змушені припинити мучити людей, визнавали Христа Святим Божим.

Цю працю Христос звершував, аби показати людям, що Він був Ковчегом свідчення, що Слово стало тілом. У людському таборі, серед заблудлих і грішних, Христос поставив Свій намет заповіту. Він жив поруч з бідними та смиренними, але Він був Царем слави. Христос знайомив усіх зі Своїм характером, щоб ми могли стати учасниками Божої природи та єдиними з Ним у вірі та практичному житті. Він проголошує: «Все передав Мені Мій Отець» (Матв. 11:27). «Все, що має Отець, є Моє» (Івана 16:15). «Дана Мені вся влада на небі й на землі» (Матв. 28:18). Ця чудова передача влади дозволила Христу стати Викупителем світу, утіленим Спасителем!.. Великий Учитель, перебуваючи на цій Землі, віддав Своє життя, щоб навчити нас працювати як віддані, посвячені місіонери для Бога (Лист 281. 3 серпня 1904. Доктору У. Х. Райлі).

Справжні воїни Христа

4 вівторок
серпень

«Будьте виконавцями Слова, а не тільки слухачами, що обманюють самих себе» (Якова 1:22).

Аби стати справжніми воїнами Христа, ми повинні відповідати вимогам Його Слова як віддані піддані Небесного Царства... Ті, хто заявляє, що вірить в істину, мають розуміти, що нас очікує велика битва, і знати, що означає бути вірним воїном Ісуса Христа... До воїнства Спасителя люди запрошені добровільно вступати. Вони повинні повністю підпорядкувати свої бажання, волю та шляхи волі Учителя. Наше завдання – підкорятися наказам могутнього Вождя війська. Необхідно підтримувати тіло в бадьорому стані. Почуття мають бути привчені до послуху; необхідно ви-

266

конувати обов'язки, які не завжди вважають істотними; але нині є необхідність віри в мудрість і силу вищу, ніж власна. Майте віру в Бога, непохитну віру в майстерність, здібності й вірність вашого Вождя, Який знає план битви.

Господь Ісус не обманює Своїх воїнів. Він відкриває перед ними протистояння, представляє план битви, указує на ризики й закликає всіх підрахувати витрати. Він не залишає їх у невіданні. Христос пропонує всім підрахувати витрати, перш ніж вони стануть воїнами Його війська, оскільки життя воїна підпорядковане обов'язку.

Кожному служителю Бог довірив роботу, і не може бути жодного виправдання тому, що вона не виконана. Деякі люди недбалі й ліниві. Деякі – недбалі слуги, як людина, яка, замість того щоб вкласти у справу та примножити отриманий талант, закопала його в землю... Коли їй треба було повернути талант Богу, у неї був тільки один невикористаний талант. Ніхто не отримав користі від довіреного їй дару. Найменше, що вона могла зробити, – вкласти його в міру своїх здібностей, але вона повернула його назад зі скаргою на Бога: «Пане, знав я тебе, що ти жорстока людина: жнеш, де не сів, і збираєш, де не розсипав. Я, побоявшись, пішов і сховав твій талант у землю. Ось, бери своє!» (Матв. 25:24, 25). Господь повторив його слова: «Ти знав». Правда полягала в тому, що він не мав знання про Бога, Його діла та шляхи, Його милість і доброту, що виявилися в можливості примножити довірений дар. Слово говорить: «Тож візьміть у нього талант і дайте тому, що має десять талантів. Бо тому, хто має, дано буде, і матиме ще більше, а в того, який не має, то й те, що має, забране буде в нього» (в. 28, 29) (Рукопис 98. 4 серпня 1900. «Справжні воїни Христа»).

Хибне освячення

5 **середа**
серпень

«Не впрягайтеся разом з невірними в чуже ярмо. Що може бути спільного в праведності з беззаконням? Що спільного у світла і темряви?» (2 Кор. 6:14).

Дорога сестро! Я не буду відкладати написання вам того, що Господь спонукав мене сказати. Ваш випадок був представлений

мені два роки тому. Тоді я побачила, що ви помилилися. Ви вважали, що маєте ясне світло від Бога, але це була темрява. У вас були свої погляди й досвід, що суперечать досвіду народу, який веде Господь...

Немає такого поняття, як миттєве освячення. Це щоденна праця. Павло говорить: «Я щодня помираю» (1 Кор. 15:31). Він щодня переживав досвід навернення до Бога. Коли Дух Божий відкривав йому вади його характеру, він залишав їх, помирав для себе й очищав себе «від усякої нечистоти тіла та духа, звершуючи святі справи в Божому страху» (2 Кор. 7:1)...

Ваші особливі ідеї настільки заволоділи вашим розумом, [що] ви не можете думати ні про що інше. Ви вирішили, що повинні переконувати зібрання в правильності ваших поглядів. Ви піднесли над церквою, ніби були піднесені й отримали світло, а людям не залишалося нічого іншого, як прийняти ваші погляди. Ви фанатичні, у вас хвора уява. Ваш вплив заподіє тільки шкоду, якщо ви не станете покірною та сприйнятливою до повчання...

Сатана найбільш успішний, коли може затуманити розум думками про благочестиве посвячення, яке не має нічого спільного з освяченням, представленим у Слові Божому. Це ваш випадок. Ви отримали свої погляди на освячення від тих, хто стверджує, що він освячений і святий, хто не має любові до Закону Божого і хто не полюбив Його Прихід. Ви отримали своє світло з поганого джерела, а все, що виходить з такого джерела, – нечисте.

У міру того як я пишу вам, ваша справа стає для мене дедалі яснішою та зрозумілішою. Ви допустили, щоб ваші погляди на освячення об'єднали вас з украй розбещеними людьми. Ви не послухалися Божого Слова й не утрималися від різного зла. Сатана побажав заволодіти вашою душею, щоб пересіяти вас, як пшеницю. Ваш «святий освячений союз» (як ви його назвали) з окремими людьми був сатанинською оманною...

Ваші неправильні ідеї про освячення відвели вас від Слова Божого. У вас є робота, яку потрібно виконати, щоб у роки життя, що залишилися, відкинути оману, уподібнитися до малих дітей, навернутися, змиритися і стати відкритою, аби Бог міг вести вас (Лист 10. 5 серпня 1870. Члену церкви в штаті Нью-Йорк).

«Слухайте іншу притчу. Був чоловік-господар, що насадив виноградник, обгородив його огорожею, викопав у ньому чавильню, збудував башту, найняв робітників і відійшов» (Матв. 21:33).

Ця притча дуже важлива для всіх, кому довірена відповідальність служити Господу. Бог обрав народ, який мав настановити Христос. Він привів їх [євреїв] до пустелі, щоб навчити служити Йому, і там дав найвищий моральний кодекс – Свій святий Закон. Їм був довірений Божий підручник – Писання Старого Завіту. За допомогою хмарного стовпа Христос вів їх пустелею мандрів. Своєю силою Він пересадив дику виноградну лозу з Єгипту до Свого виноградника. І Бог запитує: «Що ще зроблю для Мого виноградника, і що Я для нього не зробив?» (Ісаї 5:4).

Неможливо перерахувати переваги, які Господь приготував для світу, зробивши єврейський народ хранителем Своїх дорогоцінних знань. Вони були об'єктом Його особливої прихильності. Як люди, які знали й поклонялися істинному Богу, вони мали повідомляти іншим принципи Його Царства. Вони були наставлені Господом. Він не приховував від них методів формування характеру, який зробив би їх гідними представниками Його Царства. Їхні свята – Пасха, П'ятидесятниця і свято Кущів, а також церемонії, що проводили на цих зібраннях, мали проголошувати істини, які Бог довірив Своему народові. На цих зібраннях люди повинні були радіти й веселитися, висловлюючи подяку за свої переваги і милостиве ставлення свого Господа. Таким чином, вони мали показати світу, який не знав Бога, що Господь не залишає тих, хто вірить у Нього. Радісними голосами вони мали співати: «Чому ти сумуєш, душе моя, і чому тривожися в мені? Покладайся на Бога, адже я прославлятиму Його – Бога мого особистого спасіння» (Псал. 43:5)...

Історія синів Ізраїлевих написана для повчання й настанови тих, хто досягнув останніх століть. Ті, хто бажає встояти у вірі в ці останні дні та врешті-решт увійти до Небесного Ханаану, повинні слухати слова попередження, сказані Ісусом Христом ізраїльтянам. Ці уроки були дані церкві в пустелі, аби Божий народ

усіх поколінь протягом усіх століть вивчав їх та уважно до них ставився. Досвід народу Божого в пустелі буде перегукуватися з досвідом Його народу нашого століття. Відданість істині в усі часи буде гарантією безпеки для тих, хто вирішив боротися за віру, одного разу передану святим (Рукопис 110. 6 серпня 1899. «Невірні виноградарі»).

Тільки один світильник для освітлення шляху

7 п'ятниця
серпень

«Дорога ж праведних, як проблеск світанку, який стає дедалі яснішим, аж поки не настане світлий день» (Прип. 4:18).

Любов Христова в серці, яка виявляє в житті свою дивовижну силу, – найбільше чудо, яке може побачити грішний і ворожий світ. Спробуймо показати це чудо, але не власною силою, а в Ім'я Господа Ісуса Христа, Якому ми належимо та служимо. Зодягнімося в Христа, і чудотворна сила Його благодаті настільки ясно виявиться в перетворенні характеру, що світ буде переконаний: Бог послав Свого Сина, щоб зробити людей подібними до ангелів у характері й житті.

Ті, хто справді вірить у Христа, сидітимуть з Ним на Небесах. Приймемо ж знак християнства. Це не зовнішній знак, це не носіння хреста або вінця, а те, що вказує на союз людини з Богом. Тож «скиньте з себе стару людину з її вчинками й зодягніться в нову, яка оновлюється для пізнання образу Того, Хто її створив» (Колос. 3:9, 10). Краса святості розкривається, коли християни зближуються, об'єднуючись у хриstopодібній любові.

«Тому, брати, маючи відвагу входити до святині через кров Ісуса – новою і живою дорогою, яку Він відкрив нам через завісу, тобто через Своє тіло, – і маючи Великого Священика в Божому домі, приступаймо зі щирим серцем, у повноті віри, очистивши серця від недоброго сумління, обмивши тіла чистою водою. Непохитно тримаймося визнання надії, бо вірний Той, Хто обіцяв. Будьмо уважні одне до одного, заохочуймо до любові та добрих діл; не залишаймо своїх зібрань, як то деякі ввели у звичку, але

заохочуймо одне одного, і тим більше, чим більше бачите, що наближається день» (Євр. 10:19-25).

Є тільки одна істинна релігія, єдиний шлях до Небес; один світильник для освітлення шляху, яким ідуть мандрівники. Якщо ми продовжимо пізнавати Господа, то на кожному кроці будемо визнавати, що Христос – Світло для світу, що Він – Дорога, і Правда, і Життя. І ми виявимо, що шлях, яким Він запрошує йти, – «проблиск світанку, який стає дедалі яснішим, аж поки не настане світлий день» (Прип. 4:18)...

Господь добрий, і ми маємо за що Його славити... Який благословенний той дім, де батько, мати і діти присвятили свої життя служінню Христу! (Лист 126. 7 серпня 1902. Євангелісту в Нью-Йорку).

Що Бог засуджує, те не є безпечним

«Слухайтеся Мене, і Я буду вашим Богом, а ви будете Моїм народом! Ходіть тільки тими дорогами життя, які Я вам накреслюю, – і вам буде добре» (Єрем. 7:23).

Господь бажає, щоб кожен працював для свого духовного й вічного добра. Це можливо, тільки якщо ми підкорюємося урокам, які викладає Христос. Якщо ми хочемо отримати вічну нагороду, то повинні наслідувати приклад Христа – нашого Взірця. Він робив тільки добро за допомогою довірених Богом талантів. Він з радістю віддав Своє життя як викуп за нечестивий рід, який відступив. Однак сьогодні себелюбство, пристосування до світу, гордість і догоджання собі постійно поглинають кошти, довірені тим, які називають себе християнами. Вони неправильно використовують гроші, які за визначенням Господа мають бути використані, щоб привести до Нього багатьох синів і дочок.

Коли християни працюють так, як працював Голова Церкви, вони не будуть постійно вигадувати, як можна використовувати гроші Господа для власного задоволення. Хіба недостатньо честі для них співпрацювати з Викупителем світу? Світські схеми та світські вкладення, щоб догодити собі та звеличити себе, не при-

носять жодного вартого уваги прибутку. Бог засуджує їх, а те, що засуджує Бог, небезпечно для будь-якої живої душі.

«І не пристосовуйтеся до цього віку, але змінюйтеся оновленням вашого розуму, щоб ви пізнавали, що є Божя воля: добре, приємне і досконале» (Римл. 12:2). Ось досвід, який необхідно набувати і який не розчарує. Могутній Бог, Який через Ісуса Христа створив людину, закликає кожну душу випробувати Його й подивитися, що це їм принесе. Вони випробовуються і в згоді з волею Божою усвідомлюють, що є добре, приємне й досконале.

Коли люди узгоджують власні дії зі світом, це заважає й унеможливорює послух простому і ясному «Так говорить Господь». Євангельське освячення й перетворення душі, тіла й духу спонукають усіх входити тісними ворітьми і йти вузьким шляхом, тим шляхом, яким повинні прямувати викуплені Господом. У співпраці з Богом вони трудяться так, як Христос трудився для душ і тіл Своїх братів...

Господь закликає вас... дивитися на все очима, які просвічені не світськими порадами, але Його Духом. Прийміть Слово таким, яке воно є... Перебувайте там, де щедра небесна слава буде сяяти попереду, позаду і обабіч вас, тому що самі ви станете світлом у Господі (Лист 110. 8 серпня 1899. Заможній жінці).

Наслідуйте приклад жертви Христа **неділя серпень**

«Візьміть Моє ярмо на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і покірний серцем, – і знайдете спокій своїм душам» (Матв. 11:29).

Ті, кого в результаті приймуть на Небеса як членів царської сім'ї, повинні присвятити себе, тіло, душу і дух, на служіння Тому, Хто заплатив ціну їхнього викуплення. Усе, що в нас є, належить Господу. «Ви не належите самим собі – заявляє апостол, – ви викуплені за ціну. Отож прославляйте Бога у вашому тілі та у вашому дусі, що належать Богові» (1 Кор. 6:19, 20).

Чи присвятили ви себе повністю Господу? Чи може Він використовувати вас як посудину для почесного вжитку? Чи вір-

но ви виконуєте свою частину Його роботи? Бог довірив кожній людині певну справу. Він очікує, що кожен віруючий буде співпрацювати з Ним у роботі спасіння душ. Коли Його справа страждає від нестачі коштів, то як може хтось встановлювати ціну на свої послуги, відмовляючись щодня брати хрест і практикувати самозречення заради Христа?

Виконання обітниці про те, що ми будемо співспадкоємцями Христа, залежить від нашої готовності зректися себе. Коли Христос прийматиме Царство, ті, хто на цій Землі пішов за Ним, зрікаючись себе й жертвуючи, зможуть отримати нагороду вічного життя.

Заклик Христа до послуху й повного підпорядкування означає розп'яття свого «я». Щоб підкоритися цьому заклику, ми повинні мати непохитну віру в Нього як у досконалий Взірець і чітко усвідомлювати, що маємо представляти Його світу. Ті, хто працює для Христа, повинні йти Його слідами. Вони мають жити Його життям. Заклик Христа до повного підпорядкування повинен бути для них головним. Вони не мають допускати, аби будь-яка земна прихильність або інтерес заважали їм поклонятися Йому серцем і служити життям. Ревно й невтомно вони повинні працювати з Богом заради спасіння душ, що гинуть, від влади спокусника.

Ті, хто таким чином пов'язаний із Христом, постійно пізнають Його, проходячи через послідовні етапи зростання в християнському досвіді. Труднощі допомагають їм краще пізнати волю та шлях Христа. Їхня віра зростає в міру того, як вони її виявляють і моляться.

«Візьміть Моє ярмо на себе!» – сказав Христос, коли жив і трудився в людській природі на цій Землі. Він постійно носив на Собі ярмо покори, зустрічаючи труднощі, з якими стикаються люди, долаючи випробування, які вони мали подолати. Ворог буде постійно нападати на нас, як він нападав на Христа, вводячи нас у сильну спокусу. Проте в кожного є спасений шлях (Рукопис 88. 9 серпня 1903. «Роблячи добро, не втрачаймо запалу»).

«Усі були свідками Йому, дивуючись словам благодаті, що линули з Його уст. Тож вони казали: Чи не син це Йосипа?» (Луки 4:22).

Сьогодні вранці моє серце спрямовується до Бога в щирому бажанні отримати керівництво Святого Духа. Які слова я можу сказати, щоб вони були оцінені та прийняті? Коли Христос був у нашому світі, Він промовив до фарисеїв і книжників: «Чому ви не розумієте Моєї мови?» Вони постійно додавали свої вигадки до простих слів істини, які линули з Його уст...

З ясністю і силою Він говорив слова, які мали бути дійти до нашого часу як скарб благодаті. Які це були дорогоцінні й підбадьорливі слова! Його Божественні уста промовляли блаженства, і це свідчило про те, що Він – Джерело всього добра і що Його прерогатива – благословляти і справляти враження на розум усіх присутніх. Христос був залучений до Своєї особливої та священної сфери діяльності, і скарби вічності були доступні Йому. У розпорядженні ними Він не знав обмежень. Він не вважав посяганням діяти як Бог. У Своїх благословеннях Христос розкривав обійми тим, хто повинен був увійти до Його Царства в цьому світі. Він приніс у світ усі благословення, необхідні для щастя й радості кожної душі, і перед цим великим зібранням Він представив багатство небесної благодаті, накопичені скарби вічного Отця...

Бували випадки, коли Христос говорив із владою, яка наділяла Його слова непереборною силою, величчю Того, Хто говорив, і людські істоти гостро відчували свою нікчемність. Вони були глибоко зворушені. Їхні уми були вражені тим, що Він повторював повеління від величної слави. Коли Ісус закликав світ прислухатися, вони були захоплені, і в їхньому розумі з'явилася впевненість. Кожне слово було доречне, і слухачі вірили та приймали слова, яким не могли чинити опір. Кожне слово, яке Він промовляв, здавалося слухачам Божим життям...

«І Слово стало тілом, і перебувало між нами, і ми побачили славу Його, – славу як Єдинородного від Отця, повного благодаті й істини. Іван свідчить про Нього і закликає, промовляючи: Він Той, про Кого я говорив, що Він іде за мною, і Він був переді

мною, бо був раніше від мене!» (Івана 1:14, 15). Так, він був раніше від Івана. У стовпі хмари вдень і в стовпі вогню вночі Він вів синів Ізраїлевих пустелею. «Адже з Його повноти ми всі одержували благодать за благодаттю» (Рукопис 118. 10 серпня 1905. «Божественний Спаситель»).

Щоденне посвячення

11 вівторок
серпень

«Жодне погане слово хай не виходить з ваших уст, а тільки добре для зміцнення віри, щоб воно принесло користь тим, що слухають» (Ефес. 4:29).

Посвячення – дуже проста річ. Якщо ми в нашому житті будемо щодня посвячувати себе Богові, то пізнаємо значно більше, ніж через досвід. Щодня і щогодини нехай серце спрямовується до Бога: «Ось я, Господь, я належу Тобі; візьми мене, використовуй мене сьогодні. Я складаю всі свої плани до Твоїх ніг; я не чинитиму свавільно в цьому питанні. Мій час належить Тобі, усе моє життя – Твоє». Нехай серце кожен мить звертається до Бога за силою та благодаттю.

Жодне погане слово хай не виходить з ваших уст, тому що наші уста, наш голос належать Господу й повинні бути посвячені Богу і Його служінню. Ці уста не мають ганьбити Ісуса, оскільки вони належать Йому. Він купив їх, і я не повинна говорити нічого, що образило б Ісуса. Мої вуха мають бути закриті для злого. Отже, щодня ми можемо посвячувати себе Богові. Не можна опоганювати свій слух чужими плітками, адже я не тільки змушую цих людей грішити, дозволяючи їм говорити про чужі вади, а й сама грішу, слухаючи їх. Я можу запобігти багатьом злим речам, присвятивши свій слух Богові. Перш ніж буде вчинене зло, я можу сказати: «Помолімося», а потім попросити Бога просвітити наш розум, щоб ми могли правильно ставитися одне до одного й до Бога.

Відкриймо наші серця Ісусу з усією простотою, з якою дитина розповідає своїм земним батькам про свої труднощі й тривоги. Так ми можемо стримувати зло не тільки в собі, а й в інших. Щодня присвячуйте себе Богові; тоді у вашому житті служіння

Богові не буде жодної небезпеки. Ми хочемо, щоб подяка ввійшла в наше життя, у наші слова й діла.

Кожне слово нарікання – це докір на адресу Бога, безчестя для Його Імені. Ми бажаємо, щоб наші серця були налаштовані на хвалу Йому, сповнені подяки і свідчили про Його любов. Хотілося б, щоб вони були пом'якшені й підкорені благодаттю Христа, наповнені добротою, миром і пахощами. Ми будемо терплячі, ласкаві, м'якосерді, співчутливі, ввічливі, навіть коли маємо справу з тими, хто неприємний. О, скільки дорогоцінних благословень ми втрачаємо, тому що занадто високо цінуємо себе й так мало поважаємо інших!..

Ми не повинні принижувати себе і легковажно ставитися до здібностей, даних нам Богом, але й не маємо переоцінювати нашу власну важливість і надмірно довіряти нашим людським здібностям (Лист 7а. 11 серпня 1886. Подружжю, що працює в Англії).

У Христа є для нас сила

12 середа
серпень

«І ви в Ньому маєте повноту. Він – Голова всякого начальства та влади» (Колос. 2:10).

Ми покликані жити в теплих і м'яких променях Сонця праведності. Ніщо інше, крім Його люблячого співчуття, Божественної благодаті й усемогутньої сили, не зможе дати нам можливість дезорієнтувати неблаганного ворога та придушити опір людського серця. У чому наша сила? У радості в Господі. Нехай любов Христа наповнить і пом'якшить серце, і ми покірно приймемо силу, яка є в Нього для нас.

Щодня дякуймо Богові за наші благословення. Якщо людина впокориться перед Богом, зрозумівши, що їй не личить плекати почуття самодостатності, усвідомивши свою повну нездатність досягнути очищення душі, відмовившись від власної праведності, Христос накреслить Свій образ на душі...

Христос ніколи не знехтує справою, яка була Йому доручена. Він пошле самовпевненому учневі усвідомлення порочності, гріховності, розбещеності серця, над яким Він працює. Справді розкаяна людина бачить марність зарозумілості. Дивлячись на Ісуса,

порівнюючи власний зіпсований характер з досконалим характером Спасителя, вона тільки говорить: «Мені нема чого запропонувати Тобі, Господи, я лише пригортаюсь до Твого хреста».

Разом з Ісаєю вона промовляє: «Господи, подаруй нам мир, адже всі наші справи Ти учинив для нас. Господи, Боже наш, інші можновладці, а не Ти, оволодівали нами! Але ми шануємо лише Тебе і Твоє Ім'я!» (Ісаї 26:12, 13).

Шукач істини, який дивиться на Христа, щоб стати подібним до Нього, бачить досконалість принципів Божого Закону й сильно бажає досконалості. Його життя сховане з Христом у Бозі. Він бачить, що святість Божественного Закону розкривається в характері Христа, і прагне бути схожим на Нього. Битву можна очікувати в будь-який час, оскільки спокусник бачить, що втрачає одного зі своїх підданих. Необхідно боротися з тими якостями, які сатана зміцнює для свого використання.

Людина бачить те, з чим їй доводиться боротися, – чужу силу, протилежну ідеї досягнення досконалості, якою наділяє Христос. Однак у Христа є спасенна сила, яка допоможе здобути перемогу в боротьбі. Спаситель зміцнить і допоможе людині, коли вона прийде, благаючи про благодать і допомогу (Рукопис 89. 12 серпня 1903. «Примирися спочатку з братом своїм»).

Приберіть сміття критики

13 ^{четвер}
^{серпень}

«Бо я вважав за правильне не знати серед вас нічого, крім Ісуса Христа, і то розп'ятого» (1 Кор. 2:2).

Не критикуйте інших. Дух критики з'їдає всі сили Божого народу. Ми не можемо собі дозволити перелопачувати сміття. Небо бачить, коли ми збираємо гори словесного сміття. А якщо припустити, що ми вирішили нічого не додавати до цієї купи непотрібних, суєтних і безглузвих слів? На нас чекає священна, урочиста робота...

Утворені гори сміття потрібно прибрати. Як? «Очистьмо себе від усякої нечистоти тіла та духа, звершуючи святі справи в Божому страху» (2 Кор. 7:1). Зрошуйте особисте благочестя. Бог спонукає нас запитати себе: «Хто пізнав розум Господній?», щоб Він міг наставити нас і ми змогли сказати: «Ми маємо розум

Христа». Тоді все сміття злих слів буде прибрано. Нехай Господь наповнить нас Своїм Духом і торкнеться наших вуст палаючим вугіллям із жертovníка. Пильнуючи, очікуючи та працюючи, ми повинні у наполегливості не лінуватися, духом палати, Господеві служити (див. Римл. 12:11).

Церква – це єдиний об'єкт пильної турботи Христа в цьому світі. Ця Церква поширює знання про Бога й Ісуса Христа, яке стає вічним життям для всіх, хто його приймає. Бог шукає в кожній душі твердих принципів, які проявляються в словах та ділах. Тоді вони винесуть зі скарбниці слова, зважені з урахуванням принципів вічної істини.

У нас немає часу прославляти диявола; немає ні часу, ні голосу, щоб критикувати. Ми повинні показати, що благодать Христа перебуває в наших серцях. Її вплив виявиться, у якій би компанії ми не були, глибоко важливими словами, що мають вічний вплив.

У цей період земної історії ми не можемо дозволити собі послаблювати вплив одне одного. Наближається сувора християнська битва. Нам треба буде битися з невидимими ворогами, і ми маємо виступати заодно з Небесними силами, які прагнуть очистити нас від схильності критикувати наших братів і виносити їм вирок. Господь бажає, щоб ми взяли ярмо Христа...

Ми повинні вірити в істину й любити її заради Христа. Ми маємо підніматися дедалі вище в чистоті [і] пізнанні. Ми – свідки Христові. Тож не будемо говорити про труднощі або займати свій розум думками про випробування. Наближаймося до Господа Ісуса Христа, Який є Проводирем і Вершителем нашої віри. Дивлячись на Нього й говорячи про Нього, ми перетворюємося в Його образ (Лист 119. 13 серпня 1899. Подружжю, що працює в південних штатах).

Необхідність реформи

14 п'ятниця
серпень

«Так каже Господь Саваот: Якщо ходитимеш Моїми дорогами, і будеш дотримуватись Моїх постанов, то ти чинитимеш правосуддя в Моєму Домі. Ти наглядатимеш за Моїми дворами й ходитимеш серед тих, котрі тут стоять» (Зах. 3:7).

Майбутнє Церкви залежить від зусиль, докладених її членами, аби зрозуміти гріховність себелюбства, та їхньої готовності прийняти засіб, який зцілить їхню хворобу. Нехай буде проведена реформа, щоб ті, хто приймає істину, у майбутньому не були схильні до згубного впливу сатани...

Багато хто з осуджених людьми виправданий Господом. Багато з тих, кого люди звеличують, Бог називає нужденними, мізерними, вбогими, сліпими і голими. Людське судження часто буває помилкове. Людина часто засуджує свого брата через своє спотворене сприйняття. Бог дивиться на серце. Він читає мотиви вчинків.

Бог спонукає нас запитати себе: «Чи правильно буде, якщо я зроблю це?». Сатана спонукає людину говорити: «Я можу зробити це». Правомірність – це вірний підданий. А сила – це гордовитий тиран, що веде до війни, порушення миру. Правильність учинків відрізняє досконалу людину в Христі Ісусі. Це основа будь-якої праведності й миру – олія, яка наповнює Божественні посудини...

Серед церков адвентистів сьомого дня належить виконати роботу, яка ще не зроблена. Ангели-служителі чекають, аби побачити, хто візьметься за роботу й виконає її в правильному дусі... Нехай усі упокоряться перед Богом, просячи благодаті й мудрості, щоб зрозуміти, у чому вони порушили Його святий Закон. Якщо Його Дух не просвітить їх, вони ніколи не дізнаються про свій злочин, навіть якщо на нього будуть указувати їхні брати. Ті, хто відмовляється будувати правильні взаємини з Богом, хто не підкоряється принципам Його правління, не мають на собі Його печатки...

Господь милостивий. Він карає Свій народ не тому, що ненавидить його, а тому, що ненавидить гріхи, які він чинить. Бог змушений покарати їх, щоб вони знову стали слухняні Йому. За Божим задумом їхнє покарання служить попередженням для них самих та інших. Нікому немає потреби ходити в темряві. Ніхто не повинен говорити: «Укажіть мені, у чому саме я винен». Тим, хто так говорить, я передаю слово Господнє: «Шукайте з молитвою, і ви дізнаєтеся!»

Якщо застереження і викриття, дані в Слові Божому й у свідченнях Його Духа, недостатньо ясні, які ще слова зможуть сприяти пробудженню і реформі? (Рукопис 108. 14 серпня 1901. «Щоденник»).

«Ось тоді й волатимеш до Господа, і Він відповість, кликатимеш про допомогу, і Він скаже: Ось Я! Але маєш усунути з-посеред себе ярмо, перестати погрожувати пальцем і лихословити» (Ісаї 58:9).

Минулої ночі я пережила чудовий досвід. [У нічному видінні] я була на зібранні, де ставили запитання і звучали на них відповіді. Я прокинулася о першій годині і встала. Певний час я ходила по кімнаті, ревно молячись про ясність розуму, гостроту зору й силу писати те, що я мала написати. Я запросила Господа допомогти мені нести свідчення, яке ще здатне пробудити Його народ. Я була рада, що нікого не було в кімнаті піді мною. Сара [Макентерфер] і Меггі [Хеа] зазвичай займають цю кімнату, але влітку вони сплять у наметі під великим дубом біля будинку...

Ми наближаємося до завершення земної історії, необхідно розвивати справу Божу в різних напрямках з більшою самопожертвою, ніж раніше. У ці останні дні має поширюватися місіонерська робота. Істина для теперішнього часу вимагає місіонерських зусиль. Робота, яку потрібно виконати, вимагає жертви на кожному кроці. Працівники мають подолати труднощі очищеними й вибіленими, як випробуване у вогні золото...

Я не можу зараз описати всі дані мені настанови. Були сказані такі слова: «Деякі нерозумні, вони не розуміють наслідків гріха, не звертають уваги на попередження. Незабаром незрозумілий їм напис на стіні буде прочитаний. Однак, як і Валтасар, вони не помічають небезпеки. Наші церкви й установи повинні отримати прямий заклик пробудити тих, хто спить»...

Досвід, пережитий мною минулої ночі, справив на мене сильне враження. Здавалося, Христос був поруч зі мною. Я була наповнена надією, мужністю, вірою і любов'ю до душ. Я благала Бога підтримати мене, і Він благословив мене й допоміг здобути перемогу в Ньому. Я знаю, що Господь працюватиме для Свого народу, коли вони освятять свої душі, підкоряючись істині. Потім усе їхнє єство – тіло, розум і душа – буде узгоджене з Богом. Люблячи Господа і ближнього, як самих себе, ми знайдемо свободу і будемо увінчані славою.

«Чого око не бачило й вухо не чуло і що на серце людини не приходило, – те приготував Бог тим, які люблять Його!» (1 Кор. 2:9) (Лист 130. 15 серпня 1902. Едсону Уайту).

Ми – представники Христа

16 неділя
серпень

«Любі! Не дивуйтеся вогневі, що трапляється з вами для вашого випробовування, – наче якомусь дивному випадкові» (1 Петра 4:12).

Наш щоденний досвід життя з Христом повинен мати для нас найвищу цінність. У кожного з нас є своя справа в Його служінні. Наш благословенний Спаситель дав нам... дорогоцінні обітниці для нашого підбадьорення. Він бажає, щоб ми знали: що Він спостерігає за нами і навчить нас чинити так, як Він очікує від нас. Якщо ворог підійде до нас уранці або вдень зі спокусами, пам'ятаймо ці дорогоцінні обітниці і не дозволяймо собі дратуватися. Пам'ятаймо, що ми – представники Христа і тому не повинні ображати одне одного словом чи ділом.

Ви думаєте, що, можливо, жодних випробувань не буде? Випробування неодмінно прийдуть. Якби їх не було, ви могли б радіти, що немає диявола, який міг би вас спокушати. Однак ви відчуватимете спокуси до самого кінця часу. Таким чином, вам потрібно бути в близьких взаєминах із Христом. Його ангели послані, щоб наглядати за вами. Їм доручено охороняти вас. Якщо хтось намагається спровокувати вас, пам'ятайте, що такої миті мовчання – золото. Не намагайтеся відплатити тією ж монетою. Краще нічого не говорити, ніж говорити необачно. У всіх нас будуть свої битви, хоч ці битви можуть відрізнятися за характером залежно від нашого становища й досвіду.

Радіймо, що Ісус Христос дав нам змогу триматися за Його Божественність. Коли ми відчуваємо себе надзвичайно втомленими у випробуваннях, згадаймо, що на нашому боці воює небесний ангел. Ця думка допоможе нам прославити Христа, Який дав нам можливість стати синами і доньками Божими. Якщо ми не будемо постійно насторожі, то можемо бути захоплені зненацька і сказати щось поспіхом. Потім нам не вдасться змінити враження, яке

ми справили, адже далеко не всі захочуть позбутися його. Їм подобається плекати зло. Промовляймо наші слова згідно з настановами Спасителя, не даваймо людям приводу для образ.

Стикаючись із протилежними поглядами, ми, звичайно, відчуваємо велику спокусу говорити недоброзичливо. Однак пам'ятайте, що в таких ситуаціях мовчання красномовніше за слова. Утримуючись від випадів у відповідь, ви здивуєте тих, хто вас провокує. І якщо, відчуваючи спокусу, ви щоразу зберігатимете гідність, вони зрозуміють, що ви пов'язані з Вищою Силою (Рукопис 55. 16 серпня 1909. «Уроки Нагірної проповіді». Виступ на ранковому богослужінні в санаторії Медісона, штат Вісконсин).

Використовуючи талант впливу 17 понеділок серпень

«Бо ніхто з нас не живе сам для себе, і ніхто сам для себе не вмирає» (Римл. 14:7).

Люди схильні вважати, що будь-який вплив, який вони справили, є результатом чогось цінного в них самих. Бог не має з такими людьми нічого спільного, оскільки Він не дасть жодній людині слави, яка належить Його Імені. Бог хотів би, щоб усі були під Його наглядом і визнавали, що Йому належить уся слава їхнього успіху...

Якщо працівник живе в покорі, звертає погляд на Бога, довіряє Йому, звершує своє спасіння зі страхом і трепетом, то Господь буде співпрацювати з ним. Це Бог діє в нас, щоб виконувати Свою волю для слави Свого Імені. Він дасть Свою мудрість, Свою Божественну силу кожному, хто звершує Його служіння. Господь робить Своїм представником смиренного й довірливого слугу, який не величається і не думає про себе більше, ніж повинен думати. Життя такої людини буде присвячене Богу як жива жертва, і це життя Він прийме, буде використовувати й підтримувати...

Наше життя не належить нам. Воно належить Христу. Усі ми належимо Йому й повинні самовіддано виконувати Божу волю. Пильнуйте й моліться; від щирого серця звершуйте Його волю і дозволяйте використовувати себе для звершення Його волі. Зберігайте всі довірені вам здібності, як священний скарб, який можна використовувати для передачі іншим отриманих знань і благодаті...

Неемія, здобувши такий великий вплив на [перського] монарха, при дворі якого він жив, і на своїх співвітчизників у Єрусалимі, замість того щоб віддати хвалу прекрасним рисам свого характеру, своїй мудрості й енергійності, сказав правду. Він заявив, що досягнув успіху завдяки дії Божої руки. Він цінував істину про те, що Бог був його захистом у всьому. За кожен рис свого характеру, завдяки якій він здобув прихильність, Неемія хвалив могутню силу Божу... І Бог дав йому мудрість, тому що він не звеличував себе. Господь навчив його, як використовувати довірені йому дари з максимальною користю, і під керівництвом Божим він примножив свої таланти...

Кожна крихта впливу має бути оцінена як Божий дар. Наш розум необхідно спрямувати лише на славу Божу. Тоді почуття відповідальності зросте. Наші таланти будуть віддані мінійлам для примноження. Якби сотні чоловіків і жінок належним чином оцінили небесну довіру, то вони б старанно працювали, щоб використовувати те, що в них є (Лист 83. 17 серпня 1898. Провідному служителю в Австралії).

Віра, що розрізняє

18 вівторок
серпень

«Тоді ви знову побачите різницю між праведним і нечестивим, між тим, хто служить Богові, й тим, хто Йому не служить» (Мал. 3:18).

Сила, що пробуджує, має проявитися в кожному віруючому. Ми більше не повинні чинити як грішники, а як християнам нам необхідно демонструвати живу віру, що спасає. Жива віра в Христа Ісуса принесе плід – святе непохитне посвячення Господу. Працюючи й постійно дивлячись на Його славу, ми відчуємо підтримку серед небезпек останніх днів.

Що підтримувало християн у всі віки серед засудження, спокус і страждань? Чиста довірлива віра, яка постійно виявляється, аби зрозуміти, що є істина, котра освячує того, хто приймає її; а також відданість душі Богові за будь-яких обставин. Вони знали, що Бог не підведе їх. Наш Творець збереже довірені їм до того дня.

Своєю жертвою заради спасіння грішників Христос показав Свою велику любов до людської душі. Він віддав Своє життя, щоб забезпечити наше спасіння. Якої образи завдають Спасителю ошукані в спокусах сатани люди, коли зловживають своїми перевагами, відмовляючись визнавати Його любов і турботу про них! Проте Він, їхній Творець і Визволитель, довго терпить їхнє постійне презирство до Його милостей. Це питання щодня турбує мене настільки, що я не можу заспокоїтися. Я бажаю достукатися до грішників і звернутися до них: «Тож наверніться, зійдіть з ваших злочинних шляхів! Для чого вам помирати, роде Ізраїлів?» (Єзек. 33:11).

Христос Своєю Кров'ю викупив усю людську сім'ю. Ми – придбана Ним власність. Він бажає, щоб ті, хто заявляє, що вірить у Нього, отримали Його силу, аби в цей злий і розбещений вік вони змогли стати синами Божими й показати світу, занапащеному сатаною, що Бог є любов і що є проста і зрозуміла різниця між тими, хто Богові служить і не служить Йому. Господь знає Своїх.

Роздільна лінія між тим, хто служить Богу, і тим, хто не служить Йому, стає дедалі чіткішою. Усе відбувається так, як задумав Господь. Активна жива віра відрізняє народ Божий від грішників, які своїм відкиданням Христа постійно несуть світові таке свідчення: «Я не хочу, щоб людина Христос Ісус керував мною. Я не їстиму й не питиму на славу Божу, а буду керуватися власними бажаннями, їсти й пити, як мені заманеться. Я не братиму ярмо Христа; я не буду вчитися Його уроків лагідності й покірності серця; у мене буде свій шлях, і я житиму в цьому світі життям задоволення» (Лист 131. 18 серпня 1902. Еммі Уайт).

Будьмо переможцями

19 середа
серпень

«Переможець успадкує все, і Я буду його Богом, а він буде Мені сином» (Об'явл. 21:7).

Якщо ми вилучимо своє «я» з поля зору й побудуємо правильні взаємини з Господом, то виявимо довготерпіння і доброту, які зроблять нас благословенням для всіх, з ким ми пов'язані.

Нам потрібно будувати правильні взаємини з Богом, оскільки тільки під широким щитом Усемогутнього ми перебуваємо в безпеці. Тільки тоді Бог може працювати через нас, виконуючи Свою благу волю, коли ми звершуємо своє спасіння зі страхом і трепетом...

Багатьом із нас потрібне чіткіше розуміння того, що означає перемогти кров'ю Агнця та словом свого свідчення. У міру пізнання Господа нам необхідно засвоїти, що міцно поставлений Прихід Його, мов зірниці. Ви бачили, як сходить сонце й поступово настає день на Землі. Стає світліше, доки не з'явиться сонце. Потім світло посилюється, доки день не досягає своєї повної слави. Настання ранку – чудова ілюстрація того, яким Бог бачить удосконалення нашого християнського досвіду. Ми не можемо собі дозволити виконувати безсистемну роботу в цьому світі. Ми шукаємо життя, яке відповідає життю Бога...

Ми повинні завжди бачити шлях, яким ішов Христос. Це був шлях подолання. Коли диявол спокушав Його в пустелі перетворити каміння на хліб, щоб Він зміг вгамувати голод, знесилений Спаситель відмовився дослухатися до його поради... Згідно з планом Божим, Він мав пережити цей досвід, щоб зрозуміти почуття голодних і дізнатися, як виявити співчуття до страждальців та нужденних...

Так само, як ворог намагався здолати Спасителя, він буде діяти сьогодні щодо людської сім'ї. За часів випробувань і труднощів пам'ятайте, що Христос пройшов через подібні випробування й вийшов з кожного без гріховної плями на Своєму характері. Він прийшов показати, ким може стати кожен член людської сім'ї завдяки Його благодаті. Христос розуміє всі труднощі, з якими ми повинні зустрітися, і Він готовий зміцнювати тих, хто бореться разом з Ним проти сил зла. Він бажає почути їхні молитви й відповісти на них.

Коли ми опинимося на Небі і пройдемо через брами Божого міста, щоб почути слова: «Гаразд, рабе добрий і вірний!.. Увійди в радість свого пана», то якими незначними будуть здаватися випробування і труднощі, які перегороджували нам тут шлях (Рукопис 1. 19 серпня 1911. Проповідь у Лонг-Біч, Каліфорнія).

«І не ввійде до нього ніщо нечисте, ані той, хто чинить гиду й неправду; але тільки ті, що записані в книзі життя Агнця» (Об'явл. 21:27).

Сьогодні вранці я надіюся на Христа, мого Спасителя. Я молю, щоб Він щодня наділяв мене Своїм Святим Духом, щоб серцем, розумом і всією силою своєю я могла би прославляти Його в цьому житті. Ми повинні робити діла Божі не згідно із власними планами, а за прикладом, який подав нам Господь Ісус. Він прийшов у наш світ, щоб виконати призначену Отцем роботу, аби ми навчилися науки справжнього служіння нашому Господу.

Якщо ми слухаємо повчання, які Він дав нам у Своєму Слові, ці принципи стають частиною життя. Ось що означає їсти тіло Христа й пити Його кров. У цьому світі ми щодня повинні готуватися до життя на Небі; і коли ми об'єднаємося з Небесною родиною, то нам будуть викладені не нові уроки, а продовження тих уроків, які Христос дав Своїм учням, коли був тут...

Ми ніколи не повинні забувати, що ми – видовище для світу, для ангелів і для людей. Ми маємо працювати з постійним відчуттям обов'язку перед Тим, Хто віддав Своє життя заради нас... Таким чином ми прославляємо свого Небесного Отця; і коли прийде час відкласти свою зброю, ми зможемо сказати, що завершили свою роботу...

Кожну нашу здібність треба розглядати як священну довіру до нас і використовувати для розкриття сили спасенної благодаті. День за днем старанно працюймо для Бога. Таким чином ми підготуємося зайняти місце в оселях, які Христос пішов приготувати для тих, хто любить Його... Він готує їх для тих, хто приймає запрошення «Прийдіть до Мене... і Я заспокою вас» (Матв. 11:28). Це найвища наука, яку ми можемо засвоїти, але ті, хто відкидає Христа, ніколи цього не зрозуміють. Вивчаючи Слово Боже й підкоряючись йому, чоловіки і жінки стають придатними для входу в Небесні двори. Небесні ангели оберігають тих, які прагнуть бути справжніми християнами, оскільки вони співробітники Бога...

Щодня ми повинні дедалі більше уподібнюватися до Ісуса, пізнаючи лагідність і покірність Того, Хто, будучи Єдинородним Сином Божим, прийшов у цей світ як наш Спаситель, віддавши Своє життя, щоб понести покарання за гріх. Хоч Він сховав Свою Божественність під шатами людської природи, однак був Дивним Порадником, Богом сильним, Князем миру. Його життя було наповнене співчуттям і любов'ю, великодушністю і доброзичливістю. Він відкрив науку вічного життя, яку ми повинні привносити в усі свої зусилля (Рукопис 83. 20 серпня 1904. «Відкриваючи Христа світу»).

Будуйте на Скелі

21 п'ятниця
серпень

«Адже ніхто не може покласти іншої основи, крім уже покладеної, а нею є Ісус Христос» (1 Кор. 3:11).

Багато з тих, хто вважає себе послідовником Христа, не споглядають винятково Його славу. У них є власні ідеї та стандарти, і вони дотримуються їх, замість того щоб дотримуватися стандарту Слова Божого. Що нам справді потрібно, так це чиста й неопоганена релігія. Нам потрібно благати про праведність, яку отримує істинно навернена душа, що дивиться на життя Викупителя як на приклад для себе.

Нам не слід думати, що ми можемо жити в цьому світі, як нам заманеться, і що Бог, незважаючи на це, прийме нас як послідовників Свого Сина. Брами Небесного міста ніколи не будуть відчинені перед тими, хто не ніс хреста і не йшов за Христом, зрікаючись себе й жертвуючи. Ми ніколи не повинні забувати: якщо хочемо успадкувати Царство слави, то маємо вірою прийняти заслуги Ісуса Христа...

Ті, хто долає труднощі й розчарування, можуть вирішити, що на їхню долю випав безрадісний жереб. Нехай вони пам'ятають, що Христос мав подібний досвід. Він знав, що таке бідність і труднощі. Він закликає вас вірити Його любові та йти Його слідами. Він працюватиме через тих, у кого є кошти, щоб подбати про нужденних.

Перед нами світ, який потребує спасіння. Що ви робите, щоб співпрацювати з Христом? Що ви робите, щоб представляти Його

покірний дух? Чи прагнете ви познайомитися з тими, хто має труднощі та страждає, хто потребує вашої допомоги?

Чи використовуєте ви можливості й засоби для придбання душ для Христа? Ви можете сказати: «Я не служитель і тому не можу проповідувати істину». Можливо, ви не служитель у загальноприйнятому значенні цього слова; можливо, вас ніколи не закликали стати за кафедру. Однак ви можете бути служителем Христа. Якщо ви відкриєте очі, щоб побачити можливості, які з'являються для того, аби сказати слово тій чи іншій душі, Бог говоритиме через вас, щоб привести їх до Христа...

Багато з нас нехтує вивченням Слова Божого. Ми не змогли сформувані такі характери, які може використовувати Христос. Син Божий залишив славні царські оселі та прийшов у наш світ, мав спокуси і труднощі, аби благословити нас і зробити синами й доньками Божими. Він закликає кожного з нас особисто взятися до довіреної нам роботи, де б ми не були. Ми повинні наглядати за душами як ті, що покликані дати звіт. Ми маємо робити все можливе, щоб служити духовним потребам людства...

Кожен день ми формуємо характер. Будуймо ж на Скелі – Ісусі Христі. Це правильна основа для кожного з нас (Рукопис 85. 21 серпня 1909. Проповідь у Неваді, Айова).

Заприязнися з Богом

22 субота
серпень

«Тож, заприязнися з Богом, уклади з ним мир, – і через це прийде до тебе добробут» (Йова 22:21).

Любов до Бога має спонукати нас до того, щоб знаходити справжню радість у пізнанні й виконанні Його волі. Таким чином, ми щодня стаємо дедалі краще підготовленими, аби бути переможцями, прикладом сили, за допомогою якої небесна благодать повинна виховати й облагородити людей. Христос був випробуваний у всьому, як і ми, однак Він здобув перемогу. І сьогодні Він чекає на щирі прохання Своїх дітей про благодать, яка допоможе їм здобути перемогу, і готовий відповісти на них.

Будьте ввічливі з тими, з ким спілкуєтесь; так ви зможете виявити пошану до Бога. Прославляйте Господа за Його доброту;

таким чином ви хвалите Його й готуетесь приєднатися до ангелів. У цьому світі ви навчаєтеся того, як поводитися в сім'ї Христовій на Небесах.

Не відкладайте – навчайтеся принципів, якими повинні керуватися діти Божі. Ми тут для того, щоб наслідувати характер Христа, навчитися Його лагідності й покори. Це дозволить нам почути на свою адресу слова: «І ви в Ньому маєте повноту» (Колос. 2:10). Добротою і довготерпінням ми повинні показати, що ми не від світу, що день за днем ми засвоюємо уроки, які роблять нас придатними до вступу до вищої школи.

Коли Божі викуплені будуть покликані на Небеса, вони не зупиняться у своєму розвитку, якого досягнули, звертаючи погляд на Христа. Вони продовжуватимуть навчатися, дізнаючись дедалі більше про Бога. Вони візьмуть свої духовні досягнення в небесні двори, не залишивши в цьому світі нічого, що належить Небу. У міру того як розгортаються небесні книги, кожному переможцеві призначається його жереб і місце на Небесах відповідно до того, чого він досягнув у цьому житті.

Завдяки наполегливій праці сини й доньки Божі здобувають перемогу, щодня усвідомлюючи, що їм потрібно навчатися від Святого Духа доброго та праведного шляху. У їхньому служінні немає місця показній діяльності. Кожен день вони розуміють, що повинні твердо триматися своєї віри до самого кінця. Коли людина відхиляється від правильного шляху, Святий Дух, впливаючи на її розум, спонукає її визнати свою помилку, щоб інші могли уникнути її. Ніхто не повинен відчувати, що його становище настільки високе, що йому не потрібно визнавати свої помилки, доки їх не помітять інші...

Ніколи людині не слід... бути такою гордою, щоб не зізнатися: «Я помилилася». Найменше, що вона може зробити після того, як згрішила, – це висловити свій жаль і покаятися. Люди, які чинять так, будуть ушановані Богом, навіть якщо вони припускаються помилок (Рукопис 31. 22 серпня 1903. «Уроки з третього розділу Першого послання Івана»).

**«А ви, батьки, не дратуйте своїх дітей, а виховуйте їх у послу-
ху та вченні Господа» (Ефес. 6:4).**

Господь хотів би, щоб ми зрошували сімейну релігію, аби страх Божий був у сім'ї. Коли батьки нехтують своїм обов'язком щодо дітей, не скеровуючи їх згідно з правильними принципами, ворогові надається можливість отримати контроль над їхніми життями. Діти, які не поважають батьківський авторитет, ніколи не бувають щасливі. Ранні роки життя – це час, коли всі мають готуватися до того, аби стати членами царської родини. Батьки і молодь повинні дякувати Господу в молитві та прославляти Його за перевагу стати дітьми Божими і громадянами Його Царства.

Авраам – чудовий приклад вірного господаря дому, і його беззаперечна покора має бути для нас прикладом. Той, Хто благословляє праведника, сказав про Авраама: «Я вибрав його для того, щоби він заповів своїм синам і домові своєму після себе дотримуватися Господньої дороги» (Бут. 18:19). Вони збережуть Господній шлях, щоб чинити суд та праведність. Він не промовлятиме лицемірних і фальшивих слів. Священна довіра не буде зраджена...

Якщо ми разом працюємо, як і Авраам, то отримаємо похвалу Небес. Авраам був обраний для того, щоб іти шляхом Господа, управляючи своїм домом за допомогою авторитету й любові. Святий Бог дав нам правила, якими неможливо знехтувати, не вчинивши гріха. Ми куплені за ціну. Віра й діла повинні зробити нас досконалими у Христі. Так ми збережемо шлях Господній. Коли серце лагідне й покірне, Бог може вплинути на душу. Слово Боже – наш порадник. Корімося ж його вченням.

Виконуючи свою роботу, ми не повинні зводити очі з Божої слави. Слово Боже – наш провідник. Нехай це свідчення пошириться як сила Божа на спасіння кожному, хто вірить. Говорімо з вірою і ходімо вірою. О, яка ж це робота, яка перевага – зміцнювати впевненість у серцях і свідомості людей! Святий Дух дає нам Своє керівництво в цій роботі, і успіх приходить, коли ми сповнені Божого страху. Він керує серцями й дає нам підбадьорення: якщо наше служіння Богу буде розумним і ми покір-

но ходитимемо у світлі, яке Він милостиво дає нам, наша праця отримає Божественну підтримку.

Христос прийшов у цей світ, страдник, знайомий з хворобами, щоб подолати випробування і зустрітися з розчаруванням, щоб навчити чоловіків і жінок уподібнитися до Бога (Лист 242. 23 серпня 1908. Президенту Каліфорнійської конференції С. Н. Хаскеллу).

Вірність у малому

24 понеділок
серпень

«І відказав йому: Гаразд, добрий рабе, так як в малому ти був вірний, володій десятима містами» (Луки 19:17).

Якщо наш активний темперамент залучається до великого обсягу роботи, а в нас немає ані сили, ані благодаті Христової, щоб виконати її осмислено, упорядковано й точно, то всі зусилля марні. Бог не буде прославлений, якими б добрими не були мотиви...

Бог бажає, щоб ми дослухалися до Його слів. Добре виконане служіння в очах Бога цінне, хоча часто люди не беруть його до уваги. Воно необхідне в цьому світі, де ми виконуємо свою роботу. Богу потрібні розумні працівники, які трудяться неспішно, обережно й ретельно, завжди зберігаючи покірність Ісуса. Потрібно вдумливо й ретельно виконувати як вищі, так і нижчі обов'язки, виявляючи точність і старанність.

Більшою частиною роботи нехтують або залишають недоробленою, тому що є постійне бажання взятися за вирішення важливіших завдань. Роботу, пов'язану зі служінням Богу, виконують недбало і мало що доводять до кінця. Однак будь-яка робота повинна бути випробувана Суддею всієї Землі. Менші обов'язки, пов'язані зі служінням Учителю, набувають важливості, оскільки це – Христове служіння. Потрібно остерігатися егоїзму й зарозумілості як ваших найлютіших ворогів. Проте як легко «я» знаходить можливість виявити себе і як сатана радіє, спостерігаючи за цим! Смуток і сором наповнюють серця Божих ангелів, коли вони бачать нерозважливість людини. Як це не схоже на Ісуса Христа; наскільки відрізняється від прикладу, який Він залишив нам у Своему житті. Як це далеко від Його вимог розпіяти себе з пристрастями й пожадливістями...

Якими будуть наші почуття, коли ми стоятимемо на кришталевому морі? Чи озирнемося ми на години, проведені в нетерпінні? Чи будемо ми стояти на вічних пагорбах раю й роздумувати над подіями нашого минулого життя, усвідомлюючи, скільки непотрібних випробувань у нас було, адже ми думали, що Бог залежить від нас у всіх справах? Хай допоможе нам Бог побачити власну нікчемність і велич Господа. Не дай Боже, щоб ми втішалися власною величчю. Цінність досвіду не вимірюється його величиною. Боже мірило оцінки не схоже на людські стандарти, і якби ми подивилися на себе очима Божими, то побачили б цінність того, що здавалося нам малим, і нікчемність того, що здавалося великим (Лист 48. 24 серпня 1886. «Дорогим братам, що працюють у Німі» [Франція]).

Ухиляйтеся від скептицизму

25 ^{вівторок}
серпень

«Тому візьміть усю Божу зброю, щоб ви змогли дати опір у день зла і, все подолавши, вистояти» (Ефес. 6:13).

Сатана докладает всіх зусиль, щоб насадити спіритуалістичні ідеї та звабити уми. Нині настав час для кожного послідовника Христа зодягнутися в усю Божу зброю й мужньо боротися проти зазіхань сил темряви. Наші воїни не повинні спати на своєму посту. Світ має бути попереджений...

Є сильні люди, дорогоцінні в очах Божих, які перебувають під сатанинськими чарами. Вони не розуміють, що представлені в образі нерозумних дів. Спіритуалістична філософія відводить уми від вістки, яку повинні проголошувати в наш час. Є ті, хто живе тільки для того, щоб критикувати. Вони об'єднуються з тими, хто навчився від великого ошуканця. Їхні серця мають жало змія, і вони готові до підриву віри.

Ті, хто заснув на своєму посту, тепер повинні прокинутися й поправити світильники. Вони не мають плекати жодного сумніву щодо істини для теперішнього часу. Гіпноз сатани має бути показаний у неприкритому вигляді. Ми повинні йти не до Єгипту, а до Ханаану, Обітованого краю. Господь говорить мені: «Я зміцнив тебе, щоб ти несла вістку для цього часу. Буди людей,

які приймають оманливі умовиводи. Вони не знають про велику важливість теперішнього часу й небезпеки майбутнього». Деякі з тих, хто в минулому мав справжній досвід, пробудяться, тому що їхнє життя не завжди суперечило істині...

Наші думки, мотиви і бажання мають узгоджуватися з волею Божою. Господь повинен надихати й контролювати їх. Ми маємо запитати себе: «Чи докладаю я максимальних зусиль, щоб мій світильник був наповнений олією, а гніт підправлений, щоб з нього сяяло світло істини для теперішнього часу? Чи пробуджую я у світі усвідомлення небезпеки? Чи веду я душі, що гинуть, до Христа? Чи пробуджую я людей, щоб вони побачили, що наблизився всьому кінець?»...

Ті, хто представлений в образі мудрих дів, хто в минулому мав дорогоцінний досвід пізнання істини, повинні пробудитися й поправити свої світильники. Нехай ті, хто слухав софістику, видалять усі її сліди зі свого досвіду. Не дозволяйте собі витратити час на обговорення цих помилкових ідей. Ухиляйтеся від скептицизму, щоб не втратити орієнтирів, ніби в тумані. Цілковите посвячення Богу покладе край усім марним, безглуздим припущенням і фантазіям (Рукопис 80. 1905. 24 серпня 1904. «Встаньте й поправте свої світильники!»).

Христос очищає з конкретною метою

26 середа
серпень

«Я є справжня Виноградна Лоза, а Мій Отець – Виноградар. Усяку галузку в Мені, що не приносить плоду, Він вігтинає, а всяку, що родить плід, очищає, щоб рясніше родила» (Івана 15:1, 2).

Коли приходять випробування, не зосереджуймося на масштабі проблем і не думаймо, що ми не можемо мати радість у Господі. Наші почуття будуть змінюватися. Настане час розчарування та зневіри. То як ми будемо жити – почуттями чи вірою? Коли наші брати і друзі промовляють необдумані слова й завдають нам болю, не засмучуймося. Пам'ятаймо, що ми живемо у світі нещастя і горя, скорботи й розчарування. Коли ці переживання приходять у наше життя, вони повинні вести нас до Христа, інакше ми зазнаємо втрат.

Коли ми готові здатися під тягарем розчарувань і труднощів, досліджуймо життя і досвіди Христа. Він був змушений боротися із силами темряви, щоб вони Його не подолали. Нас чекають ті самі битви й ті самі перемоги. «Бо так Бог полюбив світ, що дав Свого Єдинородного Сина, щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне» (Івана 3:16). Наша перевага – триматися за силу Того, Хто здатний спасти всіх, які приходять до Бога через Нього. Він запрошує вас представити вашу справу перед престолом благодаті й довірити Йому свою безпорадну душу.

Очищення – не найприємніший процес, але пам'ятаймо, що Христос прийшов у наш світ і прийняв людську природу, щоб понести наші болі й узяти нашу неміч, бути прикладом вірності й терпіння в будь-якому випробуванні. Бог бажає, щоб ми усвідомили: ми – частина великої людської сім'ї і маємо подолати її випробування...

Нехай ваша людська природа вхопиться за Бога. Підійдіть до престолу Божої благодаті і скажіть: «Господи, я покладаюся на Тебе своєю безпорадною душею. Допоможи мені контролювати мою мову. Навчи мене перемагати». Христос дасть вам дух перемоги. «І вони перемогли його [диявола], – читаємо ми, – кров'ю Агнця та словом свого свідчення» (Об'явл. 12:11).

Ви можете нести свідчення, протилежне тому, яке сатана очікує від вас. Ви можете зберегти серце і розум освяченими послухом істини. Дивіться на Нього вранці, удень і вночі. Нехай серце і розум будуть міцно прив'язані до Христа. Це ваша перевага. Стражданнями і смертю Христа сплачена ціна за ваше викуплення, і через віру в Нього ви можете перемогти... Нехай любов Христа живе у ваших серцях... Ми повинні гідно закінчити школу цього життя, якщо хочемо, щоб нас перевели до вищої школи в Небесних дворах (Рукопис 79. 26 серпня 1909. «Щоб я міг принести більше плоду». Проповідь, виголошена в Каунсіл-Гроув, Канзас, табірне зібрання).

**Наважтеся бути подібними
до Даниїла**

27 четвер
серпень

«Даніїл вирішив не осквернятися стравами зі царського столу й вином, що той пив, тому просив начальника євнухів, щоб дозволив йому не осквернятися» (Дан. 1:8).

Перший розділ книги Даниїла викладає нам урок: те, що ми їмо і п'ємо, впливає на розумові сили. Якщо ми хочемо мати здорове тіло і ясний розум, то нам необхідно обережно підходити до питання харчування. Якщо ми безтурботні в цьому питанні та їмо тільки заради смакових відчуттів, травні органи працюють з порушеннями, а мозок збентежений, і вони не можуть працювати так, як задумано Богом...

Даниїл і його друзі вирішили прибрати зі свого раціону все, що могло осквернити їх, і сила згори діяла в злагоді з їхніми зусиллями. У результаті вони здобули перевагу йти своїм шляхом у процесі навчання. І здобута ними освіта була кращою, ніж те, що отримали маги, астрологи або мудреці в усьому царстві.

Тим, хто бажає будувати правильні взаємини з Богом, слід вивчати план Даниїла. Це перевірене рішення. Ви можете наслідувати це рішення й мати схожий досвід. Багато хто думає, що ті, хто приймає реформу здоров'я, страждають від втрати фізичної сили, та якби вони перевірили це на собі, то змінили б свою думку щодо цього питання...

Даниїл посідав доволі відповідальне становище у Вавилонському царстві. Завжди знайдуться ті, хто обіймає менш відповідальну посаду; та якою б не була наша робота, наш приклад може скерувати інших на правильний шлях. Ми повинні упокоритися перед Богом, молитися Йому й надіятися на Нього...

Ми не можемо втратити жодної можливості для вдосконалення християнського характеру. Який би досвід не мали інші, пам'ятайте, що ви на своєму місці будете випробувані Богом. Надійдуть часи, коли ви опинитеся в несприятливому становищі, але в такі моменти моліться Богу, довіряйте Йому й ходіть у простоті віри перед Господом. Тоді ангели небесні вплинуть на ваш розум. Нехай ваш розум не буде зайнятий виключно особистими інтересами.

Господь дивиться на нас сьогодні з милістю і любов'ю. Хто виконуватиме волю Господа? Хто буде вчитися долати нетерплячий характер, пам'ятаючи, що слова, які вони говорять, чують небесні ангели? Ці небесні служителі постійно служать нам (Рукопис 73. 27 серпня 190. «Уроки з першого розділу книги Даниїла». Проповідь, виголошена на табірному зібранні в Каунсіл-Гроув).

«А ще інший ангел, третій, слідував за ними, промовляючи гучним голосом: Якщо хто поклоняється звірові та його образові й приймає знак на своє чоло або на свою руку, той питиме вино Божого гніву, вино нерозбавлене, змішане в чаші Його гніву; і буде покараний у вогні й сірці перед святими ангелами та перед Агнцем» (Об'явл. 14:9, 10).

Господь бажає, щоб робота поширення вістки третього ангела посилювалася. Як протягом століть Він дарував перемоги Своему народу, так і в цей вік Він бажає тріумфально виконати Свій задум щодо Своїї Церкви. Господь закликає святих просуватися єдиним фронтом, дедалі більше зміцнюватися в силі, рухатися від віри до ще більшої впевненості й переконаності в істині й праведності Його справи.

Завжди пам'ятаймо, що наша робота має просуватися вперед. Ми повинні продовжувати пізнавати Господа. Бог розуміє спонукальні мотиви кожного розуму. Він був свідком упертого заколоту окремих людей, яких Він постійно застерігав і яким давав поради. Його всевидюче око помітило завзяте дотримання людських вигадок. Шлях людини перед Господом. Він знає думки. «Господні очі є на кожному місці: вони бачать і злих, і добрих» (Прип. 15:3). Він дивиться до краю землі й бачить усе, що відбувається під небом. Господь досліджує серця.

Ми повинні стояти твердо, як скеля, на принципах Божого Слова, пам'ятаючи, що Бог з нами, щоб дати нам силу пережити кожен новий досвід. Завжди дотримуймося принципів праведності в нашому житті, щоб ми могли йти вперед, дедалі більше зміцнюючись в силі в Ім'я Господнє. Ми повинні свято берегти віру, яка була підтверджена настановою та схваленням Духа Божого від самого початку нашого досвіду й дотепер.

Спонукайте людей усвідомити важливість часу, у який ми живемо, щоб вони змогли стати слухняними Христу. У своєму людському житті Христос явив Божественну природу, у Його характері не було вади. Споглядаючи Його життя самозречення й самопожертви, яка допомогла донести істину світу, вони можуть змінити власне життя й навчитися відображати Його подобу...

Поставмося серйозно до нашого обов'язку формування праведних характерів, підкорімо себе впливу Святого Духа, щоб ми могли сформуванати характери, які будуть відображати Божественне життя (Лист 66. 28 серпня 1911. Президенту Каліфорнійської конференції С. Н. Хаскеллу).

Небо віддало найцінніший скарб 29 субота серпень

«Бо так Бог полубив світ, що дав Свого Єдинородного Сина, щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне» (Івана 3:16).

Після того як Спаситель постив протягом сорока днів і ночей, Він «зрештою зголоднів». Саме тоді Йому з'явився сатана. Він прийшов в образі прекрасного ангела з Неба, заявивши, що уповноважений Богом повідомити, що піст Спасителя добіг кінця. «Якщо Ти Син Божий, – сказав він Христу, – скажи, щоб це каміння стало хлібом» (Матв. 4:3). Проте в спробі сатани посіяти сумнів Христос розпізнав ворога, адже Він прийшов на Землю чинити опір його владі. Він не прийняв виклику й не піддався спокусі. Ісус твердо стояв на своєму. «Не самим хлібом житиме людина, – сказав Він, – але кожним словом, що виходить з Божих уст» (вірш 4).

Христос відстоював кожне слово Боже і здобув перемогу. Якби ми завжди займали таку позицію, коли відчуваємо спокусу, відмовляючись піддаватися спокусі або сперечатися з ворогом, то такий самий досвід був би і в нас. Саме тоді, коли ми перестаємо вести переговори з дияволом, ми перемагаємо. Ми повинні знати, що маємо право у війні прийняти підтримку з боку Бога і стояти на цьому. Таким чином, ми отримаємо обіцяну силу згори – «усе те, що потрібне для життя і побожності, подарувала нам Його Божа сила – пізнанням Того, Хто покликав нас власною славою і чеснотою» (2 Петра 1:3).

У нас є можливість бути учасниками Божої природи. Ми всі будемо стикатися з різними спокусами, але в такі моменти нам потрібно пам'ятати, що Бог передбачив засіб, за допомогою якого ми можемо перемогти... Той, хто справді вірить у Христа, стає

учасником Божої природи й має силу, яку він може використовувати для боротьби з кожною спокусою. Він не піддається спокусі й не буде переможений...

Ми думаємо, що така позиція перед світом буде нам чогось коштувати, так воно і є. Та чого коштувало наше спасіння небесному Всесвіту? Аби зробити нас учасниками Божої природи, Небеса віддали Свій найдорожчий скарб... Він [Христос] мав стати в грішному світі представником Отця й померти заради грішного роду. Який це був подвиг! Якби Він зазнав невдачі, якби піддався спокусі, то світ загинув би (Рукопис 99а. 29 серпня 1908. «Покликані до слави і чесноти». Проповідь у Лома-Лінда, Каліфорнія).

Христос – драбина

30 неділя
серпень

«Вони об'єднуються проти праведника і засуджують на смерть невинуватого. Але Господь є для мене захистом, мій Бог – Скеля моя і мій притулок» (Псал. 94:21, 22).

Твердо спираючись на землю й досягаючи на Небі престолу Божого, стоїть осяйна драбина. Над драбиною перебуває Бог, і Його світло освітлює її по всій довжині. Ця драбина – Христос. На кожному щаблі ви долучаетесь до страждань Христа й перетворюєтеся за Його Божественною подобою. Ангели Божі постійно підіймаються і спускаються по цій славній драбині. Вони не дозволять вам упасти, якщо ви будете постійно звертати погляд на славу Божу, яка зверху на драбині...

Сатана прагне кинути свою жакливу тінь на ваш шлях, щоб перешкодити вашій мандрівці на Небеса. Дійте з урахуванням того, що вам була дана сила згори і в Ім'я Ісуса Христа з Назарета ви можете протистояти силі, яка діє з пекла. Значно важливіше мати в серці лагідний дух Ісуса Христа, ніж самодостатність і самозвеличення, які відокремлюють вас від Господа.

Христос навчає людей ніколи не покладатися на себе. Він каже: «Навчіться від Мене, бо Я лагідний і покірний серцем, – і знайдете спокій своїм душам» (Матв. 11:29). Навчіться від Того, Хто був лагідний і покірний серцем та обіцяв: «Знайдете

спокій своїм душам». Ви відчуєте цей мир і зможете сказати: «Я знаю Його! Я випробував і перевірів Його, і Він ніколи не підводив мене»...

Якщо ви звертаєтеся з проханням до Бога, Він говорить, що чує вас. Які у вас докази? Чи почуваєтеся ви краще, ніж раніше? Чи оцінюєте ви свої почуття, щоб побачити, чи відбулася серйозна внутрішня зміна? Ви повинні покластися на Слово Боже і йти вперед, знаючи, що Бог відповідає на ваші молитви, адже Він обіцяв відповісти, якщо ви попросите. Таким чином, виявляючи віру, [ви] наближаєте відповідь на свої прохання. Працюючи над відповіддю на свої молитви, ви виявите, що Бог відкриє Себе вам... Почніть зараз, щоб піднятися дедалі вище. Цінуйте небесне більше, ніж земні прихильності та спонукання... Навчіться молитися, навчіться нести ясне й розумне свідчення, і Бог прославиться у вас. Якщо ви покладаєтеся на Бога, якщо вручаєте свої душі Йому як вірному Творцеві, ви матимете запевнення в Його любові (Рукопис 85. 30 серпня 1901. «Учителі повинні мати в собі Христа». Виступ в інституті вчителів церковних шкіл, Гілдсбург, Каліфорнія).

Христос має владу

31 понеділок
серпень

«Оскільки Ти дав Йому владу над усяким тілом, щоб усім тим, кого Ти дав Йому, Він дав їм вічне життя» (Івана 17:2).

Бог бажає, щоб кожна людина дивилася на Ісуса – Проводиря і Вершителя віри. Ми, християни, повинні на словах і ділами виявляти благородні риси характеру, які були в Ісуса Христа, як найбільший дар, який може бути подарований людській душі. Чи залишить людина, яка носить Ім'я Христа, усе беззаконня? Беззаконня не завжди означає великі гріхи. Воно означає всі вчинки, з якими нам не хотілося б зіткнутися на Небесах. Нам потрібно залишити такі вчинки. Ми не повинні чинити їх у житті, як у родині, так і в церкві. Усі, хто увійде на Небо, де перебуває Ісус, сформує в цьому житті риси характеру, які створять небо вже тут, на Землі. Благословенними є промені світла від Сонця праведності, Чие сяйво просвітлює та зцілює кожного, хто відчиняє вікна душі.

Чимало людей, хоч і вважають себе християнами, осквернили б Небеса, якби вони були піднесені з таким духом і характером, як зараз. У їхньому житті занадто багато земного; їхні характери не освячені; вони керуються неприпустимими заборонами; вони сповнені людського. Оскільки їхню душу оточує атмосфера, далека від Христового характеру, вони навряд чи змогли б насолоджуватися вознесінням із Землі на Небо. Земля – наша школа, де ми маємо подолати випробування на можливість стати управителями благодаті Христової. Сила благодаті Христової повинна діяти в синах непокори доти, доки в них не відобразиться Сам Христос – надія слави. Ми маємо показати, що ми навершені, народжені згори, перш ніж зможемо побачити Небеса. Чи почнемо ми тепер працювати як покірні учні Ісуса Христа? О, які нескінченні Його любов і благодать! Яка безцінна Його любов до грішної людини! Христос любить нас і тому тримає владу, Він прийме нас і зробить схожими на Себе...

Завдяки вірі всі люди можуть багато отримати, якщо відчинять вікна душі назустріч Сонцю праведності... Ми повинні прийняти шлях і діла Божі, через кого б Він не посилав їх. Ми маємо покірно йти шляхом Господа. Щоб довести світові, що ми послідовники Христа, потрібно виявляти безкорисливу любов одне до одного, а не прагнути домінувати...

О, нехай Бог вплине на Свій народ так, щоб він побачив Його славу й вигукнув: «Я бачив Царя, Господа Саваота!» (Рукопис 93. 31 серпня 1903. «Про підписання договорів»).

«Наш лист – це ви; він написаний у наших серцях, його знають та читають усі люди» (2 Кор. 3:2).

О, як сильно ми потребуємо Ісуса щохвилини!.. Нехай кожна людина працює на своєму місці із завзяттям, рішучістю і силою, аби просувати Божу справу, високо піднімаючи прапор, на якому написані слова: «Божі заповіді та віра Ісуса»... Ми можемо навчати Біблії так ревно, як ніколи, але якщо ми не шануємо істину зусиллями, пропорційними її величі, то створимо уявлення про Христа, які не прославлять самозречення і самопожертви Спасителя. Ми потребуємо Христа щохвилини. Нам потрібно спрямувати погляд угору й вивчати Його характер. Запитання «Що би зробив Христос, якби був на моєму місці?» має визначати наші обов'язки. Можна проповідувати Слово й жити прямо протилежно його вченню, мати в сімейному і діловому житті вигляд благочестя, але сили його відректися.

Туманних припущень щодо Христа недостатньо. Нам потрібен Христос, Який перебуває в нас. Нам потрібно наповнюватися Його Словом. Він – Хліб життя. Відкрите нам Слово – це для нас як фотографія Христа. Звільнити душу від світських ідей і звичок можна тільки тоді, коли вона наповнюється Христом. Як життя тіла підтримує фізична пожива, так і життя душі підтримує пожива духовна.

Той, хто хоче мати духовне життя і сили, повинен їсти тіло й пити кров Сина Божого. Христос заявляє: «Я хліб життя! Хто приходить до Мене, – не буде голодувати, і хто вірить у Мене, – ніколи не буде спраглим». «Хто їсть Моє тіло і п'є Мою кров, той має вічне життя, і Я його воскресну останнього дня. Бо Моє тіло – справжня пожива, а Моя кров – справжній напій. Хто споживає Моє тіло і п'є Мою кров, той перебуває в Мені, і Я в ньому. Як ото послав Мене живий Отець, – і Я живу через Отця, – так і той, хто буде споживати Мене, житиме через Мене» (Івана 6:35, 54-57).

О, якби працівники всіх напрямків служіння Богу споживали листя дерева життя, які призначені для оздоровлення народів!

Зараз я не можу написати більше. Постараюся написати знову незабаром. Я не могла заснути після першої години ночі. Мені

було про що подумати. Сьогодні Віллі і д-р [А. Дж.] Сандерсон їдуть до Сан-Франциско, щоб відвідати зібрання медичного комітету, де будуть вирішувати деякі важливі питання. Ми сподіваємося, що учасники матимуть розум Христа (Лист 125. 1 вересня 1901. Пастору С. Н. Хаскеллу і його дружині, які звершували євангельську роботу серед афроамериканців Нью-Йорка).

Користь неприємностей

2 середа
вересень

«Дати тим, котрі плачуть на Сіоні, замість попелу, вінець слави, оливу (пахощі) радості, замість плачу, і одяг слави, замість пригніченого духу. І зватимуть їх губами праведності, – Господніми саджанцями слави» (Ісаї 61:3).

Нешастя і неприємності можуть завдавати багато незручностей і призвести до сильного смутку, але для духовного життя найнебезпечніше – процвітання. Якщо людина не перебуває в постійному підпорядкуванні Божій волі, якщо вона не освячена істиною і не має віри, яка діє любов'ю й очищає душу, то процвітання, безсумнівно, викличе природну схильність до самовпевненості...

У долині приниження, де люди залежать від Божого керівництва, перебувати досить безпечно. Однак нехай кожен, хто має живий зв'язок з Богом, молиться... за тих, хто посідає високе становище і повинен мати велику мудрість. Якщо ці люди не відчують своєї потреби в Руці сильнішій, ніж людська, на яку можна було би покластися, якщо вони не роблять Бога своєю опорою, то їхній погляд на важливі стає спотвореним і вони впадуть.

Господь наставив мене спонукати кожного до усвідомлення того, що людина – лише тіло. Церкві Христа потрібний тісний зв'язок з Господом Ісусом. Найсильніше свою залежність від Бога зазвичай відчують ті, хто не обтяжений земним скарбом, на який можна було би покластися.

З усіх дерев сосна – найкраще дерево, у якого християни можуть запозичити натхненні уроки. Сосні потрібно менше ґрунту для коренів, ніж будь-якому іншому дереву. На сухому ґрунті й серед голих скель вона знаходить удосталь живлення, аби бути однаково зеленою взимку і влітку. За мінімальної кількості землі

для свого коріння вона підноситься над усіма іншими деревами лісу, здіймаючись високо в небо...

Члени Церкви, які перебувають на своїх місцях, – це роди праведності, Господні саджанці слави. Хоч навколишні обставини можуть бути несприятливими, усе-таки, подібно до сосни, що чіпляється корінням за неглибокий шар ґрунту, вони незмінно тягнуться до Небес, черпаючи силу згори. Як пахучі гілки сосни, вони докладають благодать до отриманої благодаті. Прихована пожива, яка приходить від Бога, повертається до Нього в найчистішому служінні... Бог вимагає найкращих сил кожної людини. Жодна людина не може знайти у власному естві силу, яка спонукала б її самовіддано служити Богу. Вона повинна стати учасником Божественної природи (Рукопис 145. 2 вересня 1902. «Щоденник»).

Таємниця втілення

3 четвер
вересень

«Безперечно, що таємниця благочестя велика: Той, Хто з'явився в тілі, оправдався в Дусі, показався ангелам, був проповідуваний між народами, в Нього повірили у світі, Він вознісся в славі» (1 Тим. 3:16).

Чи була людська природа Сина Марії змінена на Божественну природу Божого Сина? Ні, дві природи таємничим чином поєдналися в одній Особі – Людині Ісусі Христі. У Ньому тілесно перебувала вся повнота Божества. Коли Христос був розп'ятий, то померла саме Його людська природа. Божественність була поглинена й не померла, оскільки це було неможливо. Безгрішний Христос спасе кожного сина і доньку Адама, які приймають запропоноване їм спасіння й погоджуються стати дітьми Божими. Спаситель викупив грішний рід Своєю кров'ю. Це велична таємниця, яка не буде до кінця зрозуміла, доки не відбудеться вознесіння викуплених. Тоді сила, велич і дієвість дару Божого людині стануть зрозумілі. Проте ворог сповнений рішучості оточити цей дар глухою стіною таємничості, щоб він став неважливим...

Хто може за допомогою дослідження знайти Бога? Євангелія показують характер Христа як нескінченно досконалий. Я хоті-

ла б говорити про це, щоб увесь світ міг почути про мету місії та роботи Христа. Прочитайте й дослідіть Писання, у якому сказано про Христа як про Божественний об'єкт нашої віри. Коли смертна людина через непомітний вплив спокусника ставить під сумнів слова Того, Кого називають «Дивовижний Порадник, сильний Бог, Отець вічності, Владика миру» (Ісаї 9:5), то її зарозумілість зростає, а її уявлення про Христа і Бога змінюються...

Найбільш обдаровані люди на Землі змогли б використати дані Богом сили для вдосконалення характеру Христа віднині й аж до суду. Та вони все одно не зможуть уявити Його таким, яким Він є. Таємниці викуплення, які охоплюють Божественно-людський характер Христа, Його втілення та викуплення гріха, могли б задіяти перо й вищі розумові сили наймудріших людей віднині й до тієї миті, коли Христос прийде на хмарах небесних з великою силою і славою. Та навіть якщо ці люди намагалися уявити Христа і Його роботу, їхня картина буде поступатися дійсності...

Тема викуплення буде займати уми й уста викуплених протягом вічних століть. Відображення слави Божої сятиме на віки вічні на обличчі Спасителя (Лист 280. 3 вересня 1904. «Служителям, лікарям і вчителям»).

Сцени Другого приходу

4 п'ятниця
вересень

«Бо запалав вогонь Мого гніву, і він палатиме аж до підземних глибин; він пожирає землю з її плодами, спалює підніжжя гір» (П. Зак. 32:22).

Усі сатанинські посередники черпають свої сили з пекла. День смерті не представлений у Слові як головний стримувальний мотив, який спонукає нас пильнувати і якнайкраще використовувати наші можливості. Який мотив Бог представляє у Своему Слові всім Своїм працівникам?.. «Адже близький великий Господній День, він наближається і дуже швидко наступає» (Соф. 1:14). І перед цим останнім великим днем ми повинні проголосити останню вістку милості грішному світу, щоб підготувати чоловіків і жінок до Другого приходу Господа.

Усе, що може вигадати ворог, щоб зайняти розум і відвернути увагу від цієї вістки, буде придумано. Однак ми повинні йти вперед у проголошенні Слова Божого. Кінець усьому близький. Прихід Господа на хмарах небесних з великою силою і славою при дверях...

У день Його Приходу прозвучить остання труба та здригнуться земля і небо. Уся земля, від найвищих гір до найглибших шахт, почує цей звук. Усе буде охоплене вогнем. Забруднена атмосфера буде очищена вогнем. Цей вогонь виконає своє завдання. Мертві, що лежали в могилах, воскреснуть – одні для нового життя і підхоплення на хмари, на зустріч з Господом у повітрі, а інші – щоб побачити Прихід Того, Кого вони зневажають і Кого тепер визнають Суддею всієї Землі.

Усіх праведників не зачепить полум'я. Вони зможуть пройти крізь вогонь, як Шадрах, Мешах та Авед-Него ходили посеред печі, розпаленої усемеро сильніше, ніж зазвичай. Єврейські знатні юнаки не могли бути знищені, тому що Син Божий був з ними. Тому в день Приходу Господа дим і полум'я будуть безсилі зашкодити праведникам. Ті, хто єдиний з Господом, спасуться неушкодженими. Землетруси, урагани, полум'я і повені не зможуть завдати шкоди тим, хто готовий зустріти свого Спасителя в мирі. Ті ж, які відкинули нашого Спасителя, бичували й розп'яли, опиняться серед воскреслих з мертвих, аби побачити Його Прихід на хмарах небесних у супроводі небесного воїнства – тисячі тисяч і десятки тисяч по десять тисяч...

Ця сцена постала переді мною настільки яскраво, що я ледь могла її витримати. Потім картина змінилася, і події теперішнього часу промайнули переді мною (Рукопис 159. 4 вересня 1903. «Вістка провідним лікарям»).

Битва навколо Закону Божого

5 субота
вересень

«Діла Його рук – вірність і правосуддя. Всі Його Заповіді непорушні, встановлені на віки-віків, бо засновані на вірності й справедливості» (Псал. 111:7, 8).

Сатана працює непомітно, щоб ополчити злі сили проти праведних. Він використовує людей, які мають його риси характеру.

Злі ангели спільно зі злими людьми докладуть зусиль, щоб непокоїти, переслідувати і знищувати. Однак Господь Бог Ізраїлю не залишить тих, хто довіряє Йому. Серед невірності, що зростає, і відступництва, серед уявної освіченості, за якою стоять зарозумілість і омана, народ Божий буде осяяний світлом з Небесної святині. Істина Божа переможе.

Заповіді Божі будуть зневажені, як вони були знехтувані сатаною на Небесах. Доки Бог не вилле Своєї сили для навернення і благодаті на душу, люди не робитимуть спроб протистояти сатані, а будуть перебувати під його контролем як добровільні бранці. Ворожнеча проти сатани закладена в людину Самим Богом. Бог закликає Свій народ посісти особливе становище. Праведне завзяття, з яким Христос викривав усяку нечистоту в нашому світі, і непорочність, що робила явною розбещеність тих, хто обманював народ своїм святим виглядом, збуджували ворожнечу проти Нього.

Сьогодні така сама поведінка Його народу викличе подібне ставлення. Кожна людина буде перебувати під одним із двох прапорів. Вибрані й вірні стоятимуть під закривавленим прапором князя Еммануїла, а всі інші – під прапором сатани. Прихильники сатани об'єднуються з ним у дотриманні фальшивої суботи, тим самим віддаючи данину поваги людині гріха, яка піднеслася понад усе, назване Богом, і [яка] захоче змінити часи та Закон. Вони зневажають закони Єгови і створюють свої закони, щоб змусити всіх поклонятися фальшивій суботі – ідолу, якого вони звеличили. Проте день звільнення Божого народу близький.

Я б хотіла, щоб усі змогли оцінити чудову роботу Бога заради людини. Для грішних ангелів не було передбачено викуплення, але для грішної людини була принесена досконала й достатня жертва, щоб спасати всіх, хто приходить до Бога через Його Сина. Він не відвернеться від жодного шукача, що розкався. «Адже не ангелів Він приймає, але приймає з нащадків Авраама [щоб людська природа могла досягти людської природи і Божественна могла покластися на Божественність]» (Євр. 2:16) (Лист 33. 5 вересня 1892. С. Н. Хаскеллу).

«Коли вони йшли, дехто з вартових, прийшовши до міста, сповістив первосвящеників про все, що сталося» (Матв. 28:11).

Ангели Господні міцні силою. Один ангел з'явився римській сторожі, якій було наказано стерегти гробницю Христа, і викликав у них страх і тремтіння, так що вони стали наче мертві. Однак уся ця сцена закарбувалася в їхньому розумі. Могутній і славний ангел спустився з Небес до земної гробниці та відвалив камінь від її отвору, немов гальку. Потім голосом, від якого здригнулася земля, він сказав: «Ісусе, Сину Божий, Отець Твій кличе Тебе». Тоді Той, Хто заслужив владу перемогти смерть і могилу, вийшов і проголосив над гробницею Йосипа: «Я є воскресіння і життя».

Воїни поспішили до священиків і з хвилюванням розповіли їм, що сталося. Обличчя священиків зблідли. Каяфа спробував заговорити. Губи його ворушилися, але не видавали жодного звуку. Воїни вже збиралися залишити залу для нарад, коли їх зупинив голос. До Каяфи нарешті повернувся дар мови. «Зачекайте, зачекайте! – сказав він. – Нікому не розповідайте про те, що бачили!»

Воїнам було наказано говорити неправду. «Говоріть, – вчили їх священики, – що Його учні, прийшовши вночі, викрали Його, коли ми спали» (Матв. 28:13). Воїни погодилися за гроші поступитися чесністю. Вони прийшли до священиків із приголомшливою вісткою істини; а вийшли від них з мішком грошей і брехливими свідченнями, вигаданими для них священиками.

Неправдиві свідчення поширилися скрізь. Проте були свідки воскресіння Христа, яких священики не могли змусити замовкнути. Деякі з воскреслих разом із Христом явилися багатьом і засвідчили, що Він воскрес. І Сам Христос залишався зі Своїми учнями ще сорок днів після того, як воскрес із мертвих, і перед Своїм вознесінням дав їм доручення йти по цілому світу й усьому творінню проповідувати Євангеліє.

У наш час сатанинських чудес буде сказано та зроблено все можливе, щоб звести, якщо вдасться, навіть і вибраних. Нехай віруючі не говорять нічого схвально про силу сатани. Господь відзначить Свій народ, який дотримується Заповідей, особли-

вими знаками Свого благовоління, якщо ними керуватиме Його Дух і якщо вони будуть наставляти себе найсвятішою вірою, пильно прислухаючись до голосу Його Слова (Лист 195. 6 вересня 1903. У. К. Уайту).

Свідчення іншим

7 понеділок
вересень

«Ось який піст Я визнаю: розбий кайдани несправедливості, розв'яжи мотуззя ярма, відпусти пригноблених на свободу; розірви кожне ярмо! Поділись своїм хлібом з голодним, а нещасних безпритульних поклич у свій дім. Коли побачиш нагого, зодягни його, і від свого рідного не відвертайся!» (Ісаї 58:6, 7).

Ми живемо в останні дні земної історії, і саме час зрозуміти, що ми повинні робити, щоб спастися. Господь розумно працюватиме для всіх, хто буде розумно працювати для Нього. Мої брати і сестри, ви можете зробити значно більше, ніж сидіти у своїх церквах щосуботи і слухати проповідь Слова. Вам доручена робота, призначена для [ваших] друзів і сусідів. Бог вимагає... щоб ви відвідали ці сім'ї, намагаючись пробудити інтерес до істини для теперішнього часу. Ви не працюєте разом з Богом, якщо не допомагаєте іншим людям засвоїти небесні реалії.

Наших служителів не треба заохочувати до того, щоб вони відвідували церкви і щотижня повторювали віруючим ті самі істини. У нас є дорогоцінна істина, що спасає. Слово Боже має бути посіяне в багатьох серцях; хліб життя повинен бути розданий багатьом спраглим душам... Це благословенна робота – звеличити Спасителя перед світом.

Коли завершиться суд і будуть прийняті остаточні рішення, стане зрозуміло, що саме ті, хто цілком присвятив себе служінню Богу, гідні Небес. Деякі з них, можливо, не могли залишити свої сім'ї, щоб поїхати на місіонерські поля, але вони були місіонерами серед своїх сусідів. Їхні серця були наповнені любов'ю Божою, а їхнє найбільше бажання полягало в тому, аби здобувати душі для Господа. Це означало для них більше, ніж срібло, золото і коштовності світу. І коли вони працювали в простоті, щоб служити Слову істини, Дух Божий досягав Словом сердець людей.

Мої брати і сестри, вивчаймо ту простоту, яка є в Слові Божому. Подивімося, що ми можемо зробити, щоб розвивати Божу справу на Землі. Христос прийшов у цей світ Страдником, знайомим із хворобами. Багато людей було налаштовано проти Його справи. Будуть ті, хто протидіятиме вам. Однак ваша робота – проповідувати Ісуса Христа, і то розп'ятого; і коли ви робите це, то спасіння Боже відкриється в наверненні душ...

Нехай світло світить там, де ви є. Міцно тримайтеся за силу Христову й навчіться перемогати кров'ю Агнця та словом свого свідчення (Рукопис 93. 7 вересня 1909. «Звернення до церкви в Солт-Лейк-Сіті»).

Обіцяна допомога в боротьбі

8 вівторок
вересень

«Але тепер так говорить Господь, Який створив тебе, Якове, Який тебе сформував, Ізраїлю: Не бійся, бо Я тебе викупив, назвавши тебе на ім'я, – ти Мій!» (Ісаї 43:1).

Будь-яку перешкоду для викуплення Божого народу треба усунути. Для цього достатньо розгорнути Слово Боже й заявити: «Так говорить Господь». Істинне світло повинно засяяти, бо темрява землю вкриває, а морок – народи. Істина живого Бога має протистояти омані. Проголошуйте Благую вістку: у нас є Спаситель, Який віддав Своє життя, щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне.

З'являться перепони для розвитку Божої справи, але не бійтеся. Усемогутній Цар царів, наш Бог, Який береже заповіт, поєднує в Собі м'якість і турботу доброго Пастиря. Ніщо не встоїть на Його шляху. Його сила абсолютна, і вона є запорукою виконання Його обітниць для Свого народу. Він може усунути всі перешкоди на шляху поступу Його справи...

Церква Божа – це Божа організація для проголошення істини, наділена Ним повноваженнями для виконання особливої роботи. Якщо вона слухняна Богу і всім Його Заповідям, у ній житиме повнота Божественної сили. Якщо вона буде шанувати Господа, Бога Ізраїлю, то жодна сила не встоїть проти неї. Якщо вона буде вірна своєму підданству, то сили ворога не зможуть її здолати, як полова не може опиратися бурхливому вітру.

Перед церквою відкриється зоря світлого, славного дня, якщо вона зодягне одяг Христової праведності й розірве стосунки зі світом. Члени Церкви повинні тепер визнати своє відступництво й виступити єдиним фронтом. Мої брати і сестри, не допускайте нічого, що відокремить вас одне від одного і від Бога. Не говоріть про розбіжності в думках, але об'єднуйтеся в любові до істини, якою вона є в Ісусі. Станьте перед Богом і на підставі пролитої крові Спасителя благайте про допомогу в боротьбі зі злом. Запевняю вас, що наша молитва не буде марною. Коли ви наблизитеся до Бога зі щирим каяттям і самовідданою вірою, ворог, який прагне знищити вас, буде переможений.

Зверніться до Господа, в'язні надії! Шукайте сили в Живого Бога. Покажіть непохитну, покірну віру в Його силу і готовність спасти вас. Від Христа тече живий потік спасіння. Він – джерело життя і будь-якої сили (Лист 199. 8 вересня 1903. «Моїм братам, що обіймають відповідальні посади в справі Божій»).

Мужність у Господі

9 середа
вересень

«Адже Бог не дав нам духа страху, але духа сили, любові й розсудливості» (2 Тим. 1:7).

Одягніться в усю Божу зброю... Протистояння буде. Невір'я виявлять ті, хто не вселяє віри і надії. Коли ви не знаєте, яким шляхом піти, залиште всі ці питання Богу. Плекайте у своєму серці віру, яка діє любов'ю й очищає душу...

У Господа є для вас робота, але в якій би сфері вона не була, присвятіть себе їй повністю. Щиро прагніть прославити Бога, Який віддав Свого Єдинородного Сина, аби спасти вас. Коли ви викладаєте Слово, зберігайте позитивний настрій і впустіть у серце милість Божої любові, що зігріває, а живильний вплив Його Святого Духа – у свій розум...

Будьте мужні в Господі... Саме час молитися, вірити й виконувати серйозну працю для Церкви, яка є закладом вищої освіти й посередником Святого Духа. Це посередництво воістину дане для вашого життя. Христос, Великий Лікар, єдиний має мудрість і може дати правильні ліки.

Я отримала настанову від Святого Духа, щоб сказати: «Усі, хто вірить в істину, є посланцями Господа». Як учні, вони покликані постійно навчатися в Христа підносити свої думки, розширювати свої очікування й мати правильне уявлення про Його вищість і благодать, щоб дар Святого Духа зміг компенсувати Його відсутність. Саме це Спаситель бажав відобразити в умах Своїх учнів.

Нехай буде більше щирих молитов у процесі пошуку Господа. «Бо кожний, хто просить, – одержує, – сказав Христос, – і хто шукає, – знаходить» (Луки 11:10). Мені наказано переконувати кожного вчителя Євангелія в необхідності поглиблювати й розширювати свої уявлення про те, яка роль Христа у виконанні їхніх обов'язків. Можливості дивовижно зростають під керівництвом Святого Духа...

Чи будете ви ревно шукати Господа? Моліться як смиренні прохачі. Не намагайтеся виявити винахідливість, щоб довести, що інші – зло, а тактовно порадьте досліджувати свої гріховні серця й молитися, щоб Господь очистив храм душі від гріхів. Нехай кожен визнає свої гріхи; після цього нехай наблизиться до Бога з твердою вірою (Лист 296. 9 вересня 1906. О. А. Олсену, секретарю Північноамериканського відділення міжнародного співробітництва Генеральної Конференції).

Життя постійної перемоги

10 четвер
вересень

«Бо таким чином щедро забезпечиться вам вхід до вічного Царства нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа» (2 Петра 1:11).

Господь не прийме працю людини, якщо вона виконана без чуйності, любові й доброти. Він не поставив нас управителями, щоб панувати над Його спадщиною. Нехай Христос торкнеться інших людей так само, як ми бажаємо, щоб Він доторкнувся до нас.

Ночами я бачила сцени, у яких невеликі групи молилися Богу. Він показував їм ідола, якого вони плекали. Деякі припиняли це робити, а інші – ні. Однак світло небесне сяяло на обличчях тих, хто відмовлявся від свого ідола. Потім їм показували інших ідолів, і деякі відмовлялися від них. І знову світло небесне сяяло над усіма, хто жертвував усім заради Христа.

Ми хочемо отримати все, що бажає дати нам Бог у ці дні, коли нечестя стрімко зростає. Спостерігаючи, як воно зростає, чи розуміємо ми, що маємо воістину зростати в праведності? Чи усвідомлюємо ми, що повинні зростати в благодаті й пізнанні Господа нашого і Спасителя і підніматися сходинками християнських чеснот?

«Тому докладіть усі старання, покажіть у вашій вірі чесноту, а в чесноті – пізнання, в пізнанні – стриманість, у стриманості – терпеливість, у терпеливості – побожність, у побожності – братерство, а в братерстві – любов. Бо коли це у вас є та примножується, то не залишить вас без діла, ні без плоду для пізнання Господа нашого Ісуса Христа. А в кому цього нема, той сліпий, короткозорий; він забув про очищення від своїх попередніх гріхів. Тому, брати, все більше старайтеся утвердити ваше покликання та обрання, бо роблячи так, ніколи не спіткнетеся. Бо таким чином щедро забезпечиться вам вхід до вічного Царства нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа» (2 Петра 1:5-11).

Тут ідеться про гарантії нашого вічного життя. Ми повинні впевнитися, що піднімаємося цими сходинками, а Бог збагатить нас усяким добрим ділом. Він примножить у нас благодать і мир. Нехай наші погляди постійно будуть прикуті до Голгофського хреста. Дивлячись на жертву Христа, ми будемо впевнені у вічному житті. «...Бо роблячи так, ніколи не спіткнетеся. Бо таким чином щедро забезпечиться вам вхід до вічного Царства нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа» (вірші 10, 11) (Рукопис 73. 10 вересня 1906. «Робота в Маунтін-В'ю»).

Продовжуйте дивитися вгору

11 п'ятниця
вересень

«Тому й ми, маючи довкола себе таку велику хмару свідків, відкиньмо всяку гордість та гріх, що нас легко обплутує, з терпінням прямуймо до тієї боротьби, що перед нами» (Євр. 12:1).

Божі посланці повинні бути прикладом для невіруючого світу і для пастви Божої в словах, дусі й характері. Вони мають бути однодушні. Христос молився до Свого Отця, щоб це стало можливим, і вони повинні відповісти на цю молитву, виконуючи волю Божу, люблячи й цінуючи одне одного. Це означає не шукати постійно слабких місць і не прагнути знайти привід для докору.

Якщо вони дивляться на Ісуса, який є Проводирем і Вершителем їхньої віри, то не будуть так трепетно ставитися до свого дорогоцінного «я». Вони чекатимуть й уважно слухатимуть, щоб отримати наказ від Проводиря свого спасіння, і не будуть говорити, як Петро: «Господи, а цей що?». Христос відповів Петру: «Що тобі до того? Ти йди за Мною!» (Івана 21:21, 22). Ми не повинні відривати свій погляд від Ісуса...

Бог дав кожній людині свою роботу. Сумно, коли, отримавши від Бога особливе завдання, Його слуга береться за безліч справ, які Бог йому не доручав, і йде, ремствує і скаржачись.

Яка мова може висловити, яке перо може описати значні моральні зміни в серцях віруючих, які звертають погляд на Ісуса, нашого Помічника? «Ми ж усі з відкритим обличчям, мов у дзеркалі, оглядаємо Господню славу і перетворюємося в той самий образ від слави в славу, як від Господнього Духа» (2 Кор. 3:18). Яка велика перемога! Споглядаючи, ви стаєте іншою людиною. Подумайте ось про що: ми дивимося та вловлюємо яскраві промені, які сяють від обличчя Ісуса Христа. Ми отримуємо стільки, скільки можемо винести. Не зупиняймося, сварячись із різних приводів, а тримаймо Христа в полі зору. Завдяки перетворювальній силі Святого Духа ми уподібнюємося до образу благодійного Взірця, на Який дивимося.

Не нарікайте й не вишукуйте вад. Коли ми дивимося на Ісуса, образ Христа закарбовується в душі й відображається в дусі, словах та істинному служінні нашим ближнім. Радість Христа перебуває в наших серцях, і наша радість стає повною. Це справжня релігія. Переконаймося в достовірності своєї релігії й будьмо добрими та ввічливими, бережімо любов у душі – ту любов, яка виливається і виявляється в добрих справах, яка є світлом для світу й робить нашу радість повною (Рукопис 26. 11 вересня 1889. «Заклик до єдності та згоди»).

«Я» має померти

12 субота
вересень

«З усякою оманю неправди для тих, які гинуть, бо любові до правди вони не прийняли, аби спастися» (2 Сол. 2:10).

Істини Божого Слова мають силу, що освячує й оживляє. Прийняті в серце та втілені в життя, вони виявляються запахом життя – на життя...

Є робота, яку потрібно виконати для тих, хто вважає, що йому не дуже потрібна допомога. Це відбувається тому, що вони не відчують своєї потреби в перетворенні. Вони є прикладом зіпсованого характеру. Якщо ці душі не народяться згори, вони ніколи не побачать Царства Небесного. Якщо зло не буде видалене з їхнього життя, то вони не зможуть опинитися в присутності святих ангелів. Бог ніколи більше не дозволить увійти в Небесні двори тому, що завдасть шкоди і принесе смерть.

Ми оточені сатаною зліва і справа. Він постійно прагне знищити віру тих, хто пов'язаний з Божою справою. Однак наша дорогоцінна віра не повинна бути зіпсована ненаверненими людьми, яких сатана може використовувати для отруєння умів і зваблювання душ. Нам потрібно більше молитися й менше говорити. Нам необхідно навчитися у Христа і уподібнитися до Нього у в лагідності й покірності серця.

Нам потрібно зрозуміти, наскільки це необхідно – померти для свого «я». Розп'яття свого «я» ставить душі у вигідне становище. Я закликаю тих [з вас], хто називає себе християнином, померти для себе, щоб ви могли прокинутися до нового життя силою Духа Святого. Сатана працює з усякою оманю неправди для тих, які гинуть. Нам щодня потрібна Божа перетворювальна сила, щоб ходити слідами Христа. Коли розум освічений щодо того, що таке чистота й освячення, серце відповідає на спонукування Святого Духа й завдяки цьому щодня наvertsється.

У день остаточної відплати два класи людей постануть перед Суддею всієї Землі. Тим, хто не пішов за Христом, будуть сказані слова: «Відійдіть від Мене ви, що чините беззаконня!» (Матв. 7:23). Ті ж, хто втілює у практичне життя святі непідробні істини Слова Божого, почують благословення: «Гаразд, рабе добрий і вірний! У малому був ти вірний, над великим тебе поставлю. Увійди в радість свого пана!» (25:21). Ми ніколи не зможемо увійти до Божого Міста, доки не дізнаємося, що означає померти для себе, і доки дух Христа не оселиться в нашій душі (Рукопис 69. 12 вересня 1909. «Помічникам у нашому санаторії»).

Уникайте суперечок і гострих випадів

13 неділя
вересень

«А нерозумні дослідження, роговоди, суперечки і сварки про Закон оминай, бо вони некорисні й марні» (Тита 3:9).

Святий Дух не працює з людьми, які гострі на язик і люблять критикувати інших. Цей дух плекають сперечальники, а деякі сформували звичку кидатися в бій. Цим вони знеславлюють Бога. Тримайте при собі гострі випадів; не навчайтеся в школі сатани його методів ведення війни. Дух Святий не надихає говорити слова осуду. Нас чекає час утиску, і кожна чесна душа, яка поки не має світла істини, тоді стане на бік Христа. Ті, хто вірить істині, повинні переживати досвід навернення щодня. Вони будуть посудинами у святості й честі.

Не повторюйте слів своїх опонентів і не вступаєте з ними в боротьбу. Ви зустрічаєтеся не просто з людьми, а із сатаною і його ангелами. Христос не висував проти сатани звинувачень щодо тіла Мойсея. Якщо Спаситель світу, Який розрізняв хитрі виверти сатани, не наважувався обвинувачувати й судити, а зі святістю й лагідністю говорив: «Нехай заборонить тобі Господь, сатано!», хіба не буде мудрим, якщо Його слуги наслідуватимуть Його приклад? Навіщо смертним людям іти шляхом, якого уникав Христос, і давати сатані привід спотворювати й фальсифікувати істину?

У цей період земної історії у нас занадто багато роботи, аби вступати в ще одну сутичку з агентами сатани, які володіють надприродною силою. Ми не повинні переходити на особистості, як би [сильно] ми не були спокушені отримати вигоду зі слів або дій. Ми маємо терпеливо берегти наші душі. Брати, покажіть, що ви повністю на боці Господа. Нехай істина Божого святого Слова викриє беззаконня та гріх і покаже силу освячувальної істини, в людських серцях. Гордий дух не повинен зашкодити справі Божій. У нас є причини для вдячності Богові щохвилини, оскільки ми маємо перевагу спілкуватися з Ним...

Душа потребує каяття щодня, і Господь заявляє про велику перевагу кожного, хто вгамує своє серце й чие життя буде поховане з Христом у Бозі. «Адже так говорить Всевишній, Величний,

вічно Живий, Святий на ім'я: Я живу на Високому і святому місці, а також зі смиренними і скрушними духом, щоб оживляти дух смиренних і давати життя упокореним серцем!» (Ісаї 57:15)...

Нехай ті, хто ненавидить Закон Господній, дратуються й виливають свої анафеми на тих, хто має моральну мужність прийняти істину й жити згідно з нею. Господь – наша сила (Лист 21. 13 вересня 1895. Євангелісту з Австралії).

Єдність, якої очікує Христос

14 понеділок
вересень

«Він і поставив одних апостолами, інших пророками, ще інших благовісниками, а тих – пастирями та вчителями, щоб приготувати святих для справи служіння, для збудування Христового тіла, аж поки всі досягнемо єдності віри й пізнання Божого Сина, досконалого змужніння, міри зрілості повноти Христа» (Ефес. 4:11-13).

Нашою єдністю ми повинні пред'явити твердий і безсумнівний доказ того, що Христос прийшов у цей світ, аби спасти грішників. Сатана працює з усією своєю винахідливістю, щоб перешкодити людям пред'явити цей доказ. Він бажає, щоб вони розвивали згубний індивідуалізм, аби вони не любили одне одного. Занадто часто ті, хто називає себе християнином, поступаються йому, і тоді найменша дрібниця викликає ворожнечу між ними. Чоловіки і жінки, які сповідують благочестя, зводять стіни поділу між собою та своїми колегами, тому що не всі мислять однаково або використовують ті самі методи. Ті, хто тримається осторонь, відмовляючись дійти згоди, ганьблять Бога перед світом. Христос молився про єдність. Його воля полягає в тому, щоб Його послідовники взаємодіяли християнському спілкуванні...

Відповімо на запрошення Христа: «Прийдіть до Мене, усі втомлені та обтяжені, – і Я заспокою вас! Візьміть Моє ярмо на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і покірний серцем, – і знайдете спокій своїм душам. Бо Моє ярмо любе і Мій тягар легкий» (Матв. 11:28-30). Щоб відповісти на це запрошення, ми повинні позбутися зарозумілості, будь-якої зверхності й підкоритися Божій волі.

«І Я передав їм славу, яку Ти Мені дав, – щоб були одне, як і Ми одне. Я в них, а Ти – в Мені; хай будуть досконалі в єдності, аби світ пізнав, що Ти Мене послав і полюбив їх, так як і Мене полюбив» (Івана 17:22, 23).

Які б дивовижні зміни відбулися в нашому світі, якби всі підкорилися словам Христа. Він поєднав Свої інтереси з інтересами людства, щоб чоловіки і жінки отримали від Нього силу виконувати Його волю. Ті, хто завдяки Його благодаті стає учасником Божественної природи, отримують щедрі благословення, які, згідно з рішенням Небесної ради, даровані тим, хто вірить у Христа як особистого Спасителя...

Щоб ми могли приносити плід, який прославляє Бога, наші серця мають бути наповнені любов'ю Христа. Ми повинні навчитися від Нього Його лагідності й покорі. Тоді ми не будемо прагнути до самозвеличення... Коли люди ясніше побачать повноту Христової жертви й поблажливості, вони краще зрозуміють, що означає єдність із Ним (Лист 205. 14 вересня 1903. «Моїм дорогим братам і сестрам в Австралії»).

Урочистість останнього суду

15 вівторок
вересень

«Тоді у відповідь скаже їм: Запевняю вас: коли ви не зробили цього одному з найменших, то не зробили й Мені. І підуть ті на вічне покарання, а праведники – на життя вічне» (Матв. 25:45, 46).

Яка нас очікує робота! Хто зможе її оцінити? Христос хотів би, щоб усі зрозуміли, що близький кінець усього й незабаром відбудуться урочисті сцени останнього суду. Того великого дня ті, чий характер зможе виправдати Суддю всієї Землі, постануть перед світом прославленими й удостоєними честі. На цій Землі вони показали світло та славу Божу, і Господь тепер винагороджує їх згідно з їхніми ділами.

Тоді весь світ отримає свій вирок. Усім буде поставлено запитання: «Чи вивчали ви старанно Слово Боже, щоб пізнати волю Божу та зрозуміти різницю між гріхом і праведністю? Сумною буде доля тих, хто не прийде до Христа, щоб очиститися від усякої

неправедності. Тоді грішники побачать характер Божий таким, яким він є. І вони також зможуть побачити всю згубність гріхів, які відвели душі від Христа й долучили до заколоту, щоб воювати проти Того, Хто віддав за них Своє життя.

Оскільки Христос був єдиний з Отцем і рівний Йому, Він міг здійснити викуплення за беззаконня і спасти людину – не в її гріхах, але від її гріхів. Ті, хто відкидав Його благодать, побачать, що вони втратили, зневажаючи Того, Хто принизив Себе, щоб стати на чолі людства. Вони чують слова осуду: «Відійдіть від Мене! Своїм прикладом ви змусили багатьох помилятися. Ви відвели їх від Заповідей, дотримуючись яких вони знайшли б життя вічне».

Зовсім інші слова чують Божі вірні діти. «Прийдіть, благословенні Мого Отця, – говорить Христос, – успадкуйте Царство, приготоване вам від сотворення світу!». Тоді зазвучить переможний хор, що складається з безлічі викуплених: «Смерте, де твоя перемога? Де твоє, смерте, жало?» О, нехай наші уми зрозуміють велич теми і дивовижну важливість цієї події.

«І кожний, хто живе й вірить у Мене, – не помре повік». «Коли хто збереже Моє слово, не побачить смерті повік!». Вибрані Божі можуть померти на своєму посту, але вони заспокояться доти, доки Ісус не розбудить їх, щоб вони могли розділити з Ним вічну славу (Лист 363. 15 вересня 1904. Синові Едсону Уайту).

Кожній людині дана своя робота 16 середа вересень

«Погібно, як один чоловік, відходячи, покликав своїх рабів та передав їм своє майно» (Матв. 25:14).

Людина може не бачити місця для прояву певних дарів, тому що це не її дари, але нехай кожен думає про себе, як йому дав Бог. Нехай кожен пам'ятає, що його здібності дані йому лише на певний час і що так Бог перевіряє, чи буде він використовувати довірені йому таланти, аби прославити Господа та працювати на благо свого брата і ближнього.

Богу до вподоби така святість, яка означає безмежну відданість Йому. Павло посадив, Аполлос поливав, та зростив Бог. «Адже хто сіє для свого тіла, – пожне від тіла тління, а хто сіє для

Духа, – поже від Духа вічне життя» (Гал. 6:8)... У світі природи невидимі сили постійно працюють, щоб досягти значних результатів, але якість зібраного врожаю залежить від того, яке було посіяне зерно. Після того як людина ретельно приготує землю і посадить насіння, Бог повинен постійно діяти, щоб насіння проросло.

Так само і в духовних питаннях. Слово Бога живого – це насіння. Христос – Сіяч, і якщо Він постійно не оброблятиме ґрунт серця, то не буде плоду. «Ви є Божою нивою, Божою будівлею» (1 Кор. 3:9). Бог віддав Свого Сина на смерть, праведного за не-праведних, щоб зібрати багатий урожай душ. Людське серце – це Божа нива, і там має зрощуватися праведність Христа. Нехай же ніхто не довіряє тілу, а лише Богу. Нехай кожен засвідчить, що в нього є віра і він не релігійний карлик, оскільки зростає під россою і дощем благодаті Христової, що його праведне життя – це не творіння людини, а праведність Христа, яку Божа благодать зрощує в його серці...

Деякі вістки приходять, наче удар Божого молота, щоб зруйнувати діла сатани й повернути людей до живого Бога. А рішуче відстоювання істини супроводжується втіхою від Христа, яка дається, коли покаяння людини свідчить, що гріх насправді є. І тоді як деякі покликані відчайдушно боротися зі злом, є ще один вид вістки, яку потрібно донести до тих, хто, страждаючи від неправди, відчуває спокусу плекати почуття несправедливості...

Деякі отримали від Бога дар діяти як організатори. Інші працюють на пенсії, відчуваючи себе незначними й невідомими. Лише деякі звертають увагу на їхню роботу, і ніхто не жалкує про їхні помилки і не хвалить їх за перемоги. Однак Господь використовує і тих, й інших. Ніхто не може перебувати всюди, а велику роботу Бога потрібно розвивати (Рукопис 116. 16 вересня 1898. «Два великих принципи Закону»).

Міста слід застерегти

17 четвер
вересень

«Ще інший ангел, другий, слідував за ним, проголошуючи: Упав, упав великий Вавилон, який напоїв усі народи лютим вином своєї розпусти!» (Об'явл. 14:8).

У кожного з нас і в народу Божого загалом є урочиста робота, яку ми покликані виконати. Щоденно серце й розум мають бути готові, щоб ми змогли бути придатними для реалізації Божих цілей. Нас чекають випробування останніх днів, і сьогодні кожен визначає, якою буде його вічна доля. Кожен з нас покликаний сформувавши характер, який витримає випробування судом. Кожен з нас покликаний подавати приклад вірності й посвячення в церкві, де ми перебуваємо.

Служіння Слова має на меті приготувати людей, щоб вони встояли в часи спокуси, у які ми живемо. Члени Церкви покликані брати участь у цьому служінні, відкриваючи в житті принципи істини, щоб жодне слово не було сказане і жоден учинок не скоєний, які повели б на помилкові шляхи або призвели до такого становища, що Бог не може схвалити.

Я бачила смертельні небезпеки, з якими ми зіткнемося в ці останні дні негараздів і спокус. Наше єдине надійне світло і провідник у цей час – Слово Боже. Ми повинні звертатися до цього Слова як до поради й ретельно виконувати його вказівки. Інакше ми виявимо, що нас контролюють наші специфічні риси характеру, а наше життя покаже егоїстичну роботу, яка буде перешкодою, а не благословенням для наших ближніх...

Обов'язок тих, хто виконує роль керівників і вчителів народу, – навчання членів Церкви, як звершувати місіонерську роботу. Потім слід розпочати служіння масштабного проголошення цієї вістки в кожному новому місті до того, як спалахне криза і стараннями сатанинських сил зачиняться двері, які нині відчинені для вістки третього ангела...

Праведні Божі суди невідворотно наближаються до Землі. Не відсиджуйтеся в церквах, повторюючи людям знову й знову ті самі істини, тоді як міста загрузли в невігластві й гріху. Вони не підготовлені до роботи. Скоро шлях буде перекритий, і ці міста будуть закриті для євангельської вістки. Розбудіть членів Церкви, щоб вони могли об'єднатися у виконанні самовідданої роботи...

Світ готується до завершальної стадії проголошення вістки третього ангела. Істину нині повинні проголошувати із силою, якої не бачили багато років. Істина для теперішнього часу має бути проголошена скрізь (Рукопис 61. 17 вересня 1909. «Слова настанови»).

«Ісус сказав йому у відповідь: Якщо хто любить Мене, той буде виконувати Моє слово; і Мій Отець полюбить його, і Ми прийдемо до нього, і зробимо оселю в ньому» (Івана 14:23).

Найурочистіше завдання – представляти світові характер Христа. Коли б це не робили, хто б це не робив, сіється насіння для вічного життя. Які б учинки людей ви не зауважували і як би ваші думки не переконували вас, що вони не личать християнину, упевніться в тому, що ви ніколи не повторите їх. Ніколи не засмучуйте серце Ісуса, Який узяв наші недуги і поніс хвороби. Служіть Богові в покорі й лагідності серця.

Господь любить вас, і доки ви прямуєте слідами Ісуса, ви перебуваєте в безпеці. Дуже важливо, щоб кожна душа, яка носить Ім'я Ісуса, вирівняла стежки для Нього. Навіщо? Аби кульгаве не збочило. Немає нічого гіршого, ніж дати душі помилковий приклад і повести її на кривий шлях. Незабаром ми станемо перед престолом суду Христового, але не для того, щоб нам було винесено вирок, тому що це вже зроблено раніше. Судді засідають, розгортаються книги і з'ясовується, що кожна людина отримує за своїми вчинками, добрі вони чи погані. Робіть усі можливі добрі справи у своєму житті...

Ісус багатий благодаттю. Беріть, постійно беріть її у Нього, адже ви можете мати багатий запас. Демон оман розробив план і вирішив заволодіти світом та зробити його своїм царством. Багато хто став на його бік. Вони опираються будь-якому Божественному впливу й використовують усі способи, щоб погубити хоча б одну душу. Вони мають дивовижне завзяття, такт і здібності та прокладають собі шлях скрізь, де здійсмається прапор істини.

Що робитимуть співпрацівники разом з Богом? У чому виявляються їхні здібності й ефективність? Ті, хто є співпрацівниками Бога, будуть працювати, як Христос. Наповнені духом Христа, вони піднімуться до своєї істинної гідності й відповідальності. Церква не повинна складати руки в безпечності й говорити: «Я багатий, розбагатів і нічого не потребую!». Послідовники Христа не мають довіряти минулому досвіду і переставати прагнути до досконалості. Чинячи так, церква зазнає поразки та смерті. На що

вона повинна покладатися? Цілком і повністю на Бога (Лист 89. 18 вересня 1894. Едсону й Еммі Уайт).

Майте віру в Бога

19 субота
вересень

«Господь зі мною – я не боюсь нікого, що може зробити мені людина?» (Псал. 118:6).

Дорогий брате... Я знаю, що ви часто відчуваєте спокуси та стикаєтеся з випробуваннями. Я знаю, що Господь не залишить вас долати ці спокуси наодинці. Тільки вірте Ісусові як вашому Помічнику, вашій Допомозі в стражданнях. Сьогодні мені здалося, що я повинна побачитися з вами і переконати вас дивитися вгору; дивіться вгору крізь туман і хмари на Сонце праведності. Ви не повинні бути пригнічені. Зневіра виснажує ваші життєві сили. Ви маєте бути бадьорим, незважаючи на розчарування в людях. Ісус розуміє; Він – істина; Він – ваш Спаситель. Після короткого періоду випробування і скорботи відкриється вічна слава.

Я пишу вам, як писала би власним синам. Ви перебуваєте там, де Господь бажає вас бачити. Кажу вам, мій брате, про це безпомилково. Я знаю, про що говорю. Залишайтеся вірні Богу, і ви будете віддано виконувати роботу, яку Він доручив вам. Бог живе й царює. У нас є живий і воскреслий Спаситель. Він піклується про вас... Христос ніколи не зраджував вас; Він ніколи не обманював вас. Він буде вашим Проводирем і Визволителем у найважчих обставинах. Господь буде праворуч вас. Ми щохвилини огорнені Його силою й оточені Його присутністю, як ізраїльтяни посеред моря, що розступилося.

Глибокий та істинний сенс життя і віри полягає в тому, щоб мати близькі взаємини з Богом. Бог дає вам досвід, і якщо ви не будете надто засмучуватися і надто гостро переживати, то матимете фізичну силу. Однак смуток, ворожнеча й обман для вас – це справжня смерть. Вам необхідно з вірою присвятити свою справу Богу. Істина восторжествує, і ви тріумфуватимете разом з нею.

Тримайтеся міцно за Ісуса. Подивіться на гавань відпочинку й оселю блаженства. Зберігайте свою душу в Божій любові,

що б не сталося, і ви станете духовно сильним. Ісус – ваш люблячий Друг; Він візьме вас за руку й допоможе вам у кожному випробуванні. Вдячне, довірливе визнання Бога лежить в основі правильної поведінки та справжнього характеру. Ви ніколи не повинні втрачати віри в Бога. Було б менш згубно й нерозумно забути кожного друга-людину у світі, ніж забути Бога. Я знаю, що ви любите Бога й намагатиметеся служити Йому з усією ревністю й вірністю, і ніхто ніколи не зможе змусити вас боятися або соромитися того, що ви слуга Всевишнього Бога. Нехай Господь благословить вас – ось моя молитва (підпис) Еллен Г. Уайт (Лист 22. 19 вересня 1886. Доктору Дж. С. Гіббсу, лікарю замиського Будинку здоров'я, Сент-Хелена, Каліфорнія).

Вістка миру

20 неділя
вересень

«Отже, напиши, що ти побачив, і те, що є, і те, що має статися після цього» (Об'явл. 1:19).

Вістка третього ангела повинна бути детально проголошена в усіх частинах світу. Це значно більша робота, ніж люди уявляють. Наші місіонерські ініціативи – це один великий об'єкт, який потребує нашої безроздільної уваги в цей час. «Ідіть по цілому світі й усьому творінню проповідуйте Євангеліє». У цій роботі ми повинні навчитися простоти.

Ця вістка має випробувальний характер. Прийнята в серце, вона виявиться протиотрутою проти гріха та смутку світу. Жодні кліматичні умови, бідність, невігластво або забобони не повинні перешкодити її дії або зменшити її цінність для задоволення потреб людства.

Проголошення великої євангельської вістки – це робота учнів Христа. Деякі працюватимуть для цього одним способом, а інші розвиватимуть інакший напрямок цієї роботи в міру того, як Господь закликає і скеровує їх особисто. Не в усіх однакова робота, але всі можуть об'єднувати свої зусилля. Слово живого Бога має бути проголошене всьому світу. Євангеліє необхідно проповідувати з великою силою, і воно буде ознаменоване практичними проявами Духа Божого. Наші працівники повинні своїм життям

показати, яку мету мав Бог, коли закликав їх до Своєї роботи. Слово славного Євангелія мають проповідувати з Божественною ясністю. Живим голосом і добрими, співчутливими вчинками ми повинні показати приклад дії євангельських принципів...

Істина може поширюватися за допомогою справ благодійності, завдяки неосвіченим, хворим, голодним і безпорадним. Однак наша робота не має обмежуватися нужденними... Шлях церкви буде очищений від егоїзму й гордості та набуде досвіду єднання одне з одним, щоб підбадьорювати серця тих, хто сумнівається, і відновлювати тих, хто оповитий туманом невір'я.

Усі повинні почути останню вістку застереження. Виконуються пророцтва з 12-го і 18-го розділів книги Об'явлення. У 18-му розділі записаний останній заклик до церков. Цей заклик повинен прозвучати тепер. У 19-му розділі показаний момент, коли звір і лжепророк будуть схоплені й кинуті в озеро вогняне. Дракон, який був призвідником великого повстання на Небі, зв'язаний і скинений у безодню на тисячу років. Потім настає воскресіння нечестивих, остаточне знищення сатани та всіх нечестивих й остаточна перемога і правління Христа на Землі (Рукопис 75. 20 вересня 1906. «Пересторога проти вкладення значних коштів у виготовлення продуктів харчування»).

Бог науки й одкровення

21 понеділок
вересень

«Бо Христос не послав мене хрестити, але звіщати Радісну Звістку, і то не в премудрості слова, щоб не був позбавлений сили хрест Христа» (1 Кор. 1:17).

Ті, хто читає і слухає софістику, яка переважає в цьому столітті, не знають Бога таким, Який Він є. Вона суперечить Слову Божому, звеличує природу і закликає поклонятися їй замість Творця. Хоч ми можемо побачити діла рук Божих у тому, що Він створив, але вони – не Бог... Фізичне творіння свідчить про Бога та Ісуса Христа як про Великого Творця всього. «Все через Нього постало, і без Нього не постало нічого з того, що постало. У Ньому було життя, – і життя було Світлом людей» (Івана 1:3, 4). Псалмист говорить: «Небеса розповідають про Божу славу, а

небозвід сповіщає про твориво Його рук. День днєві переказує вістку, а ніч ночі сповіщає пізнання. Немає мови, немає слів й не чуто їхніх голосів» (Псал. 19:2-4).

Неосвічені язичники сприймають уроки через природу та свої потреби і, незадоволені темрявою, шукають світла, шукають Бога як Велику Першопричину. У книзі Буття записано багато способів, за допомогою яких Бог звертається до язичників. Однак контраст між одкровенням Божим у Бутті й ідеями язичників разючий. Чимало язичницьких філософів мало чисте знання про Бога; але виродження, поклоніння творінню почали розмивати це знання. Люди почали поклонятися ділам рук Творця в цьому світі – сонцю, місяцю, зіркам.

Сьогодні багато хто заявляє, що вчення Христа про Бога неможливо обґрунтувати явищами, які відбуваються у світі, що природа не узгоджується з Писаннями Старого і Нового Завітів. Розбіжності між природою і наукою припускають, але їх не існує. Слово Небесного Бога вступає в конфлікт з людською наукою, але воно перебуває в повній гармонії з Його власною наукою творіння.

Цей живий Бог гідний займати наші думки, гідний нашої хвали і захоплення як Творець світу й людини. Ми покликані прославляти Бога, тому що ми дивно утворені. «Не була прихована від Тебе жодна моя кісточка, хоч я створювався у тайні, коли в земних глибинах уміло формувалося моє ество. Мій зародок бачили очі Твої, і в книзі Твоїй були записані всі майбутні дні, коли жодного з них ще не було». Він вдихнув у нас дихання життя. Дух Божий дав нам розуміння (Рукопис 117. 21 вересня 1898. «Особистий Бог»).

Стійте твердо в Господі

22 вівторок
вересень

«Тож вирушай і йди до вигнанців, – до синів і дочок твого народу, говори з ними і, звертаючись до них, передай слова Владки Господа, – слухатимуть вони, чи не захочуть» (Єзек. 3:11).

Я знову і знову отримую нагадування, що не повинна усувати замішання, розбіжність віри і почуттів, а також невір'я, які

висловлюють люди. Крім того, я не повинна впадати в депресію, але маю владно говорити слова Господні, а потім віддати Йому всі наслідки. Я отримала настанову від Великого Лікаря говорити слово, яке мені дає Господь, незалежно від того, слухатимуть люди чи ні. Мені було сказано, що наслідки не залежать від мене, що Бог, Господь Єгова, збереже мене в досконалому мирі, якщо я буду спочивати в Його любові й виконувати ту роботу, яку Він мені доручає...

Господь бажає, щоб ми покладалися на Нього. Я продовжую стояти на сторожі, не знаючи, коли мене можуть покликати скласти мої обладунки. Я хочу, аби будь-яке моє слово, спонукання і дія були такими, щоб на суді мені не було соромно за них. Я добре розумію, у який час ми живемо. Ваш і мій час навчання тут, на Землі, дуже обмежений...

Я ніколи не усвідомлювала так ясно, як нині, допомогу Господа в моїх промовах і творах. Я буду перебуватиму на полі битви, доки Бог не звільнить мене. Я боюся за наш народ – боюся, що любов до світу позбавляє їх благочестя і богобоязливості. Я намагаюся розбудити їх, щоб вони побачили небезпеку бути ошуканими ворогом у Зачарованій країні¹. Я намагаюся показати їм потребу в збудуванні віри й любові в усі часи і за будь-яких обставин.

Тільки завдяки міцній вірі сильна любов до Спасителя може зберегтися живою в серці. Наша віра в Христа повинна бути чистою, міцною та справжньою. Існує фальшива віра, яка призводить до самовпевненості й критики інших. Така віра гасить у душі найменшу іскру Христової любові.

Бог закликає Свій народ бути єдиним. Однак наша єдність може бути справжньою тільки тоді, коли ми прямуємо до Голгофського хреста, щодня розпинаючи своє «я». Усі спроби єднання, які не ґрунтуються на пом'якшувальній, покірній любові Христа в серці, неодмінно зазнають невдачі...

У справжній релігії є сила. Завдяки вірі й послуху Божій волі ми станемо настільки подібними до Христа, що люди побачать: ми – учасники Божественної природи й постійно заглиблюємося в пізнання Христа (Лист 146. 22 вересня 1902. Брату та сестрі Белден).

¹Посилання на твір Джона Буньяна «Подорож пілігрима» – (прим. редактора).

«Стережіться, щоб ви не погордували жодним з цих малих, бо кажу вам, що їхні ангели на небі повсякчас бачать обличчя Мого Небесного Отця» (Матв. 18:10).

Коли завіса, що приховує славу Христа, відсувається, стає видно, що Спаситель не Сам у святому й величному місці, Він не байдужий до наших потреб, а оточений тисячами тисяч святих ангелів. У кожного з них є доручення, що має на меті благословення людства.

Спаситель підтримує зв'язок з кожною частиною Свого великого володіння. Він схиляється зі Свого престолу, щоб вислухати зойк Своїх дітей. Його любляче серце сповнене жалю і співчуття до них. Однак найсильніше Його засмучує, коли люди засмучують тих, кого Він поставив виконувати певну роботу; коли ті, хто не розуміє Божої волі, затуманюють судження багатослівністю. Можуть знадобитися місяці й роки, щоб виправити те, що було зроблено недоречними словами, сказаними за кілька хвилин.

О, ми не повинні засмучувати Спасителя нестачею любові одне до одного... Одного разу учні прийшли до Ісуса із запитанням: «То хто найбільший у Царстві Небесному? Ісус покликав дитину, поставив її серед них і сказав: Запевняю вас: якщо не навернетесь і не станете, як діти, не ввійдете в Царство Небесне» (Матв. 18:1-3)...

Ми беремо участь у великій та урочистій роботі й повинні невідступно слідувати за Спасителем. Він відкриватиме нам дедалі грані істини. «Ще більшого від цього побачите, – говорить Він, – тільки будьте старанними учнями!». Він розгортає для перевірки книги, де записані імена всіх послідовників, і вони дивляться з подивом на записи про вчинки, які ганьблять Бога, і справи, що Він схвалює. Щоденний запис показує роботу Провидіння – зусилля Господа, спрямовані на те, щоб люди залишалися лагідними й покірними, щирими та співчутливими.

Христос чує кожне слово, сказане зі зневагою щодо Його дітей. Він знає, коли вони відчують збентеження у своїй роботі, тому що настирливі люди, замість того щоб виконувати свою роботу, сильно ускладнюють чужу... Якби в того, хто виношує погані підозри, відкрилися очі, він побачив би, як Спаситель підхо-

дить до того, кого він звинуватив, і схиляється над ним тієї миті, коли той збентежено схиляється біля свого ліжка, плаче і благає Господа про силу, мудрість і підтримку (Рукопис 94. 23 вересня 1904. «Гріх лихослів'я»).

Божа церква – це храм

24^{четвер}
вересень

«І ви самі, мов живе каміння, збудовуйтеся в духовний гім, щоб бути святим священством, приносити духовні жертви, приємні Богові, через Ісуса Христа» (1 Петра 2:5).

Юдейський храм був побудований із тесаного каменю, видобутого в горах, і кожен камінь був припасований до свого місця в храмі, висічений, відполірований і випробуваний, перш ніж його доставили до Єрусалима. І коли всі вони були покладені на підвалини, то будівлю побудували без сокири чи молотка. Ця будівля символізує духовний храм Бога, який складається з людей, зібраних від усякого племені й народу, усіх класів, високих і низьких, багатих і бідних, учених і неосвічених. Вона не складається з мертвої матерії, яку обчищають молотком і зубилом. Це живі камені, здобуті зі світу за допомогою істини; і великий Головний Будівельник, Господь храму, тепер випилює й обчищає їх, ставлячи на відповідні місця в духовному храмі. Коли цей храм буде завершено, він буде досконалим у всіх своїх частинах, стане [об'єктом] захоплення ангелів і людей, оскільки його творцем і будівничим є Бог.

Нехай ніхто не думає, що він не потребує обробки. Немає жодної людини і жодного народу, який був би досконалий у всіх звичках і думках. Один повинен навчитися від іншого. Тому Бог бажає, щоб різні національності змішувалися, були єдиними й мали спільну мету. Тоді буде явлений приклад такого єднання, яке є у Христі.

Я завжди боялася приїхати в цю країну, оскільки чула від інших, що різні національності Європи мають свої особливості й до кожної потрібен особливий підхід. Проте мудрість Божа обіцяна тим, хто відчуває свою потребу і просить про це. Господь може привести людей туди, де вони засвоять істину. Дозвольте Богу

328

впливати на розум і розтопити серце, як глину в руках Гончара, і ці відмінності перестануть існувати. Брати, дивіться на Ісуса; наслідуйте Його поведінку й дух і у вас не буде проблем у проповідуванні цим різним класам людей. У нас не шість і не п'ять прикладів, які ми повинні наслідувати. У нас тільки один приклад – Ісус Христос. Якщо італійські, французькі й німецькі брати бажатимуть бути подібними до Нього, то вони зійдуться на загальній основі істини; той самий Дух, що живе в одному, житиме і в іншому – Христос у них, надія слави! Я застерігаю вас, брати і сестри, не будувати стіну розділення між різними національностями. Навпаки, намагайтеся зламати її, якщо вона є. Ми повинні прагнути привести всіх до згоди, яка є у Христі, працюючи для однієї мети – спасіння наших ближніх (Рукопис 135. 1901. 24 вересня 1885. «Єдність різних національностей», проповідь у Базелі, Швейцарія).

Як зустрічати спокусу

25 п'ятниця
вересень

«Брати мої, майте велику радість, коли попадаєте в різні випробування» (Якова 1:2).

Якщо це [введення в різні спокуси] – наша перевага і ми не можемо подумати, що апостол намагається спантеличити нас, то вірою приймімо цю Божу обітницю для нас.

«...Щоб ви були досконалі та бездоганні і щоб нічого вам не бракувало». Слово не говорить: «Майте велику радість, коли падаєте у випробуванні», а «коли попадаєте в різні випробування». Ви можете наразитися на спокусу, але не піддатися їй! Однак як приємно усвідомлювати в момент спокуси, що ви – сини й доньки Божі і що випробування вашої віри виробляє не слабовільність, нарікання чи дратівливість, а терпеливість! І якщо випробування нашої віри справді наділяє терпеливістю, це підтвердження того, що ми – сини і дочки Божі. Ісус допоможе нам, оскільки ми звертаємося до Бога за підтримкою і силою у кожній критичній ситуації.

У цих випробуваннях ми засвоюємо урок... «Отже, виправдавшись вірою, маємо мир з Богом через нашого Господа Ісуса Христа, через Якого ми вірою одержали доступ до тієї благодаті, у якій перебуваємо і хвалимося надією на Божу славу. І не лише нею, а

й хвалимося, коли страждаємо, знаючи, що страждання виробляє терпеливість, а терпеливість – досвід, а досвід – надію. Надія ж не засоромлює, бо Божя любов влилася в наші серця через даного нам Святого Духа» (Римл. 5:1-5). Проте багато хто схильний думати, коли ці спокуси з'являються, що ми будемо змушені здатися, бо в нас немає сили подолати їх. Це – невір'я. Ми стаємо слабкими, тому що піддаємося спокусі та грішимо своїми устами проти Бога, кажучи про розчарування і сумніви, а не про надію й віру. Ви знаєте, що Христос відчував усі ці спокуси. Він був спокушений в усьому, як і ми. Христос говорить: «Надходить князь світу, та в Мені Він не має нічого» (Івана 14:30)...

Як народ, ми очікуємо Приходу нашого Господа на хмарах небесних з великою силою і славою. Ми повинні ретельно досліджувати себе, щоб дізнатися, чи у вірі ми. Погляди багатьох людей затуманені так, що вони не можуть розрізнити духовне й роботу сатани, який загрожує спіймати й погубити нас. Християни не будуть рабами пристрастей; вони перебуватимуть під керівництвом Духа Христа. Коли вони потраплять у скруту, то не втратять терпіння, віри й надії. Господь Ісус досі допомагав нам у труднощах, пов'язаних з небезпеками й тиском, і Він може допомогти нам у наших нинішніх випробуваннях (Рукопис 20. 25 вересня 1887. Виступ на зібранні працівників в Гренд-Репідс, штат Мічиган).

Приготування до Пізнього дощу 26 субота вересень

«Просіть у Господа своєчасного, пізнього дощу весною. Господь засяє блискавкою і пошле вам сильну зливу – кожній рослині в полі» (Зах. 10:1).

Якщо ви будете вірні Богові, то ваше «я» буде розп'яте й помре, а Христос Ісус житиме в нас і буде надією нашого покликання; тоді ми явимо Ісуса Христа світу. Чесно запитайте: «Чи я християнин?». Якщо я – християнин, то дивлюся на Ісуса, Проводиря і Вершителя моєї віри. У Ньому зосереджена моя надія на вічне життя...

Нам не потрібно хвилюватися щодо Пізнього дощу. Усе, що нам необхідно робити, – берегти наші посудини у святості й че-

330

сті та готуватися до злиття небесного дощу, постійно молячись: «Нехай Пізній дощ виллється в мою посудину. Нехай слава другого ангела, який об'єднається з третім ангелом, осяє мене; дозволь мені взяти участь у цій роботі; дозволь проголошувати цю вістку; зроби мене співпрацівником Ісуса Христа». Якщо ви в такий спосіб будете шукати Бога, Він приготує вас і подарує Свою благодать повсякчас.

Вам не слід непокоїтися. Вам не варто думати, що настане особлива мить, коли ви повинні розіп'яти своє «я». Час розп'яти себе настав саме зараз. Щодня і щогодини «я» має помирати; «я» потрібно розіпнути; і потім, коли прийде випробування до ревних Божих дітей, ми будемо спочивати у вічних руках. Ангели Божі поставлять вогняну стіну навколо вас і звільнять вас.

Тоді розп'яття вами власного «я» буде марним. Воно має бути [звершено], перш ніж буде вирішена доля душ. Зараз необхідно розіпнути своє «я» – доки є робота, яку потрібно виконати; доки нам довірені здібності, які треба використовувати. Саме зараз ми повинні спустошити й ретельно очистити посудину від нечистоти. Саме зараз ми маємо дозволити Богу зробити нас святими. У цьому полягає наша робота нині. Вам не треба очікувати будь-якого особливого періоду, щоб виконати цю чудову роботу; цей час настав нині. Я сьогодні віддаю себе Богу...

Чи готові ви сьогодні посвятити себе Богу? Ви покликані нині усвідомити свій гріх і залишити його... Не залишайте собі простору для маневру, вирішивши долати гріх поступово. Доки можна говорити «нині», прислухайтеся до запрошення й не робіть запеклими свої серця.

О душе моя, що заважає залишити проклятий шлях сьогодні? Гріх розп'яв мого Господа. Що заважає відвернутися від нього з відразою? Що заважає полюбити те, що любив Христос, і зненавидіти те, що Він ненавидів? Він передбачив для вас достатній засіб, щоб ви змогли через Нього стати більше, ніж переможцями (Рукопис 35. 26 вересня 1891. «Необхідність роботи і хрещення Святим Духом»).

«Блаженні голодні й спрагли праведності, бо вони наситяться» (Матв. 5:6).

У Нагірній проповіді Христос дав визначення істинного освячення. Він жив святим життям. Він був наочним прикладом того, якими мають бути Його послідовники. Ми повинні бути розіп'яті з Христом, поховані з Ним і потім оживлені Його Духом. Тоді ми сповнимося Його життям.

Наше спасіння – це мета Божої роботи щодо нас. Господь обрав нас від вічності, щоб ми були святи. Христос віддав Себе заради нашого викуплення, щоб, вірячи в Його силу спасати від гріха, ми могли мати повноту в Ньому. Даючи нам Своє Слово, Він дав нам хліб з Небес. Він заявляє: якщо ми будемо їсти Його тіло й пити Його кров, то отримаємо вічне життя. Чому ми не приділяємо більше часу для роздумів над цією темою? Чому ми не прагнемо зробити її доступною для розуміння, якщо це так важливо? Чому християни не розплющують своїх очей, щоб побачити працю, виконання якої очікує від них Бог? Освячення – це справа всього життя. Господь заявляє: «Це ж воля Божа – ваше освячення» (1 Сол. 4:3). Чи хочете ви, щоб ваші бажання й уподобання узгоджувалися з Божественною волею?

Як християни, ми взяли на себе зобов'язання усвідомлювати й виконувати свої обов'язки і свідчити світу, що ми маємо тісний зв'язок з Богом. Отже, завдяки благочестивим словам і ділам Своїх учнів повинен бути представлений Христос.

Бог вимагає від нас досконалого послуху Його Закону – вираженню Його характеру. «То що, ми скасовуємо Закон вірою? Зовсім ні! Ми утверджуємо Закон!» (Римл. 3:31). Цей Закон – відлуння Божого голосу, що говорить нам: «Прагніть до більшої святості».

Бажайте повноти благодаті Христової; ревно прагніть до праведності. Обітниця говорить: «Наповнитесь ви повнотою». Нехай ваше серце наповниться сильною тугою за цією праведністю, яка, згідно зі Словом Божим, дає мир і дарує спокій і вічну впевненість.

Наша перевага – бути учасниками Божественної природи, уникнувши морального розтління, яке є у світі. Бог ясно заявив,

що вимагає від нас досконалості; і якщо Він вимагає цього, отже, Він передбачив, що ми можемо бути учасниками Божественної природи. Тільки так ми зможемо досягнути успіху в нашому прагненні до вічного життя. Силу дає Христос. «А тим, які прийняли Його, дав владу стати Божими дітьми, – тим, які вірять у Його Ім'я» (Івана 1:12) (Лист 153. 27 вересня 1902. Брату та сестрі С. Н. Хаскелл).

Два духа у світі

28 понеділок
вересень

«Згадуйте слова, які Я сказав вам: Раб не більший за свого пана. Якщо Мене переслідували, то й вас будуть переслідувати; якщо Моє слово зберегли, то й ваше зберігатимуть» (Івана 15:20).

Якщо з Тим, Хто був чистий, святий і непорочний, Хто творив у світі лише добро, поводитися, як з розбійником, і засудили до смерті без явних доказів провини, то чого ще можуть очікувати Його учні, як не такого самого поводження, яким би безневинним не було їхнє життя і яким би чистим не був їхній характер? Людські постанови і закони, прийняті сатанинськими посередниками під приводом боротьби зі злом, будуть піднесені, тоді як Божі святі постанови виявляться знехтуваними й будуть потоптані ногами...

Це – відступлення від істини, яке діє в синах непокори, щоб заглушити голос тих, хто закликає їх до послуху, і переконати покірних бути непокірними, як Каїн намагався переконати Авеля. Бісівський дух опановує людей у цьому світі... Бісівська мудрість... буде терзати і знищувати людей, створених за Божою подобою, оскільки... [людина] не може контролювати свідомість свого брата і зробити його неслухняним Божому святому Закону, бо сама ця людина несправедлива, як неслухняний Каїн...

Світські звичаї виявляються в церквах, які відступили та зневажають Слово Боже, порушуючи Його святий Закон. Вони не знають, якого вони духа, не бачать кінця темного тунелю, через який проходять. Ці люди поспішають уперед, ошукані, введені в оману, сліпі, назустріч першій і другій смертям. Нестримний

потік людських бажань і пристрастей призводить до подій, яких вони не очікували, коли відмовилися від Закону Єгови на користь людських вигадок... У них є піднесені ілюзії, а вічні реалії для них нічого не означають.

Однак Той, Хто прийшов у наш світ, щоб знайти і спасти те, що загинуло, віддав Своє життя, щоб у людей був другий шанс. Його жалість, співчуття і любов незрівнянні; і Він зробив усе, щоб ніхто з людей не загинув. Син Божий, Світло і Життя, прийшов у наш світ, аби привернути до Себе кожну людину, що перебуває під владою сатани. Він запрошує їх: «Прийдіть до Мене, усі втомлені та обтяжені, – і Я заспокою вас! Візьміть Моє ярмо на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і покірний серцем, – і знайдете спокій своїм душам» (Матв. 11:28, 29). Отже, Він об'єднує із Собою новим подихом благодаті всіх, хто приходить до Нього. Господь ставить на них Свою печатку – знак послуху й вірності Його святій суботі (Рукопис 104. 28 вересня 1897. «Засуджений юдеями»).

Нехай Дух Божий формує нас

29 ^{вівторок}
^{вересень}

«Не давайте ваших членів гріхові як зняряддя неправедності, – але, як ожилі з мертвих, віддавайте себе Богові, а ваші члени віддавайте Богові як зняряддя праведності» (Римл. 6:13).

Господь бажає, щоб Його обрані слуги навчилися об'єднуватися. Потрібно наполегливо справляти добрий вплив на жителів світу. Якими б різноманітними не були таланти Його працівників, ці люди повинні працювати в єдності, виявляючи доброту і любов. Істину мають проголошувати за допомогою різних дарів, котрі дає Той Самий Дух...

«Прийдіть до Мене, усі втомлені та обтяжені, – і Я заспокою вас!» (Матв. 11:28). Це засіб зцілення всіх духовних, розумових і фізичних недуг. Це дар Христа тим, хто шукає Його в щирості та правді. Він – могутній Цілитель. Потім звучить ще одне запрошення. «Візьміть Моє ярмо на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і покірний серцем, – і знайдете спокій своїм душам. Бо Моє ярмо любе і Мій тягар легкий» (в. 29, 30). Несучи ярмо Христа

і навчаючись від Нього уроку лагідності й покори, ми знаходимо спокій у вірі, упевненості й довірі. Ми усвідомлюємо, що ярмо Христа любе і Його тягар легкий.

Нехай ті, хто несе відповідальність, пам'ятають, що саме Святий Дух повинен формувати людину. Це – завдання Господа. Нам не треба намагатися змінювати за нашими власними уявленнями тих, для кого ми працюємо. Ми повинні дозволити Христу змінювати їх. Він не наслідує людського зразка. Він діє відповідно до Свого розуму і духу.

Завдання людини – відкрити світу те, що Христос вклав у її серце. Завдяки Його благодаті людина стає учасником Божественної природи, уникнувши морального розтління, яке є у світі. Духовні сили того, хто приймає Христа, зміцнюються й обгороджуються. Він стає придатним для служіння Богу...

Той, хто колись був помазаним херувимом-покровителем, чия робота полягала в тому, щоб ховати від небожителів славу Божу, спотворив свій розум і відокремився від Бога. Якщо така піднесена істота могла впасти так низько і стати родоначальником гріха, то нехай не хвалиться людина, а навчається за допомогою благодаті носити ярмо Христа, відкриваючи Його лагідність і покірність, віруючи в Нього, співпрацюючи з Ним. «Бо ви викуплені за ціну. Отож прославляйте Бога у вашому тілі та у вашому дусі, що належать Богові» (1 Кор. 6:20) (Лист 197. 29 вересня 1901. Подружжю С. Н. Хаскелл).

Готуйтеся до Пізнього дощу

30 середа
вересень

«Також і ви, діти Сіону, радійте і веселіться у Господі, Богові вашому, тому що Він посилатиме вам ранній дощ у міру; Він даватиме вам дощі, – дощ ранній і пізній, як і раніше» (Йоїла 2:23).

Дух Божий здатний переконувати. Коли Він виливається на церкву, її духовне життя стає ефективним. Господь Бог готовий дати Духа, але багато хто не розуміє своєї потреби в Його отриманні. Вони слабкі, хоч можуть бути сильні; безсилі, хоч можуть наповнитися силою Святого Духа...

Від тих, хто пізнав світло й істину, вістка повинна розходитися із силою, якої в них немає, і вони не відчують, що вкрай важливо її мати. Коли ці люди живою вірою линутимуть до Всемогутнього; коли істина стане для них реальністю, тоді вони побачать, що виконана така робота, про яку вони й не мріють сьогодні. Сонна байдужість сковує народ, який стоїть на порозі вічного миру. У них є місіонерська робота, яку вони повинні виконати, рішуче свідчення, яке повинні нести. Сурма має видавати звуки застереження, викриття і благання. Усі повинні серйозно працювати, прагнучи спасти душі, що гинуть.

Що означає ця холодність? Що означає цей егоїстичний дух? Час минає! Кінець близько! Кого ви намагаєтеся спасти від прірви загибелі? Нехай Бог вдихне Свій дух у ці світські душі; нехай вони відчують усім своїм єством, що повинні пильнувати в молитві, що довірені їм таланти треба використовувати саме зараз для поступу Його роботи в нашому світі. Чи чують вони голос Божий, який говорить: «Ви – світло для світу»? Фантазій, мрій і знання істини недостатньо. Кожен віруючий повинен запалити свою свічку від Божественного жертовника. Усі мають сяяти, тому що світло істини зійшло на них і вони не можуть не сяяти серед моральної темряви світу...

Багато душ потребує відродження; багато – радості спасіння. Вони оступилися, не сформували правильний характер, але Бог радіє можливості відновити їх. Живе свідчення дарує дієвість, щастя й освячену впевненість. Скажіть бідним, засмученим, тим, хто збився з прямого шляху, [що] їм не потрібно впадати у відчай. Зцілення й очищення чекає кожную душу, яка прийде до Христа. У Галааді є бальзам, і там є Лікар (Лист 93. 30 вересня 1896. А. Т. Робінсону, піонеру-місіонеру й організатору роботи в Південній Африці).

...Не бійся – відтепер ти будеш ловити людей! (Луки 5:10).

Ісус попросив Симона скористатися його човном. Хоч рибалка був виснажений важкою працею й розчарований, він охоче відгукнувся на прохання Христа. Скромний рибальський човен став кафедрою, з якої лунали слова Ісуса. Невеликий човен Симона ніколи не був настільки значущим, як цього разу. Ніколи господар не використовував його задля такої мети.

Ось Ісус проголошує біблійну істину; Він промовляє слова вічного життя. Істини, які звучали в цій проповіді... поширилися по всьому світу, і виконали роботу, справжній масштаб якої відкриє лише вічність.

Коли засядуть судді й розгорнуться книги записів, а також стане відома історія докладених зусиль, то стане очевидним, що світло... яке [тоді] засяяло, має поширитися по всьому світу протягом усіх віків і всієї вічності. Цей досвід повторюється для тисяч вісників Господа Ісуса, вселяючи надію, мужність і віру.

«Коли ж перестав навчати, Він промовив до Симона: Відпливи на глибину і закинь сіті для риболовлі!» (Луки 5:4).

Ніч була найбільш сприятливим часом для риболовлі, адже вдень у прозорій воді риба бачила невід і не запливала до нього. Після невдалих нічних спроб, за людською мудрістю, закидати сіті вдень – марна справа.

«Симон у відповідь сказав Йому: Наставнику, цілу ніч ми трудилися, але нічого не піймали, та за словом Твоїм закину сіті!» (вірш 5).

Це був справжній послух. Тут наведений приклад довіри словам Христа попри негативний минулий досвід.

Наш перший урок полягає в тому, щоб дізнатися Божу волю, навіть якщо нам доводиться проходити через важкі обставини, а потім, зрозумівши її, беззаперечно підкорятися. Такий послух завжди буде винагороджений.

Яким був результат послуху Симона? «І зробивши це, вони наловили дуже багато риби, аж їхні сіті почали рватися. Тож вони дали знак друзям у другому човні, щоб прийшли їм допомогти. І вони прийшли й наповнили обидва човни так, що ті стали потопати» (вірші 6, 7).

Ісус через цей досвід надихнув рибалок на служіння, запропонував їм іти за Ним і стати «ловцями людей»... Який сильний вплив справив цей чудовий випадок на уми скромних рибалок! Сила Христа загнала рибу в сіті Симона, а ці добросерді люди самі виявилися спійманими в «сіті», які Ісус приготував для них. Вони «залишили все і пішли за Ним» (вірш 11) (Рукопис 79. 1 жовтня 1906. «Залиште свої сіті та йдіть за Мною»).

Славте Бога, незважаючи на випробування

2 п'ятниця
жовтень

Бо я вважаю, що страждання теперішнього часу нічого не варті в порівнянні з майбутньою славою, що має з'явитися нам (Римл. 8:18).

Я вдячна Богу за Його щедрі благословення. Нехай хвала Йому лине із серця з ранку до вечора. Не промовляйте жодного слова нарікання, але просіть, щоб Божа сила, що зцілює, торкнулася вашого серця й розуму. Будьте радісними та сповненими надії. Хваліть Господа!

Світ швидко наповнює міру свого беззаконня. Нехай же Господь щедро дасть мені Свою любов, благодать і силу, аби протистояти силам темряви й викрити їх. Ми повинні йти шляхом Господа, споглядаючи Ісуса, Котрий є Проводирем і Вершителем нашої віри. Ми не повинні допускати, щоб слова розчарування злітали з наших вуст. Хвалімо ж Господа за те, що можемо вірити й довіряти Ісусу. Він є світло, і в Ньому немає жодної темряви.

Говорімо з вірою і мужністю. Нехай наші вуста хвалять Господа, Котрий є Світлом для світу. Розповідаймо про Його любов і дивовижні діла...

Нині ми повинні бути вірними управителями, де б не працювали. Ми маємо дивитися на Ісуса і працювати за Божественним зразком. Господь вимагає вірності від кожної душі, яка долучається до Його роботи. У ній немає місця для сатанинської софістики.

Багато чого вказує на необхідність покарання... Оскільки ці неприємності допущені в нашому житті, отже, вони нам потріб-

ні. Господар скаже: «Гаразд, рабе добрий і вірний», а не «Гаразд, добрий і успішний рабе».

Нам необхідно змусити серце й життя підкоритися Богу. Ми повинні померти для себе. Прояви егоїзму впадають в око. Багато хто з наших служителів не готовий долучатися до роботи щодо спасіння людей. Душа, тіло й дух повинні бути знову на-вернені. «Блаженний муж, що подолає спокусу, бо коли буде випробуваний, то одержить вінець життя, що його [Господь] обіцяв тим, хто любить Його» (Якова 1:12).

Христос впливає на серця. Чи повинні ті, хто протягом багатьох років отримував істинні вістки, відчувати потребу повторного навернення? Деякі своїм життям свідчать про те, що вони не розрізняють дії Духа Божого. Вони виявляють дух руйнування. Будь-яка домішка гордині повинна бути видалена. Господь приготував велику роботу для тих, хто дозволить Йому використовувати себе (Лист 314. 2 жовтня 1906. Президенту Австралійської уніонної конференції О. А. Олсену).

Шукайте Божої, а не людської мудрості

З субота
жовтень

І чого тільки попросимо, одержимо від Нього, бо зберігаємо Його заповіді й робимо те, що Йому до вподоби (1 Івана 3:22).

Протягом тривалого часу я бачила в наших рядах небезпечну схильність шукати людську мудрість і покладатися на людське керівництво. Це завжди було пасткою для душ, і мені наказано застерегти від цього моїх співпрацівників і вказати їм на Господа Ісуса. Чоловіки і жінки, які покладаються на мудрість людського розуму, спираються на зламану тростину.

Мені наказано вказати тим, хто потребує мудрості, на Агнця Божого, що на Себе бере гріх світу... «Коли ж кому з вас бракує мудрості, хай просить у Бога, Який дає всім щедро і не докоряє, тож буде йому дано. Та нехай просить з вірою, без жодного сумніву. Бо хто має сумнів, той подібний до морської хвилі, котру підіймають та женуть вітри. Така людина хай не думає, що от-

римає щось від Господа, адже двоєдушний чоловік непостійний на всіх своїх шляхах... Блаженний муж, що подолає спокусу, бо коли буде випробуваний, то одержить вінець життя, що його [Господь] обіцяв тим, хто любить Його» (Якова 1:5-8, 12).

«Просіть – і дасться вам; шукайте – і знайдете; стукайте – і відчинять вам. Бо кожний, хто просить, – отримує; а той, хто шукає, – знаходить; і тому, хто стукає, – відчинять» (Матв. 7:7, 8).

Ніколи працівник не повинен спонукати того, хто потребує настанови й допомоги, звертатися відразу до людей за роз'ясненням своїх обов'язків... Це неправильна настанова – навчати наш народ покладатися на людську мудрість, замість того щоб звернутися до Господа в молитві. Ворог душ спонукає до цього, щоб уми стали затуманеними... Ті, хто несе відповідальність за цю роботу, повинні співпрацювати з небесними ангелами, навчаючи чоловіків і жінок сприймати Бога як джерело сили...

Присвятіть себе Господу Ісусу Христу. Шукайте Того, Хто розуміє кожную вашу слабкість і ніколи не помиляється. Він може наділити вас Своєю щедрою благодаттю. Дивлячись на Ісуса, досліджуючи Його Слово, навчіться упокорювати свою душу перед Богом і боротися* з Ним у молитві...

Христос завжди виявляв небесну ввічливість у ставленні до людських душ. Його життя було життям постійного самозречення й самопожертви. Ті, хто зарахований до переможців, практикують чесноти Христа (Лист 324. 3 жовтня 1907. Адміністратору церкви).

Наша відповідальність

4 неділя
жовтень

Чому ж не дав ти моїх грошей купцям, а я, повернувшись, узяв би своє з прибутком? (Луки 19:23).

Час нашого життя дорогоцінний, і потрібно замислюватися над кожним своїм учинком. Нам було довірено завершити роботу, яка буде визнана Господом такою ж хорошою та надійною, як вічність, якщо ми візьмемося за неї, керовані правильними

*Алюзія на Бут. 32:29 (прим. редактора).

мотивами. Надзвичайно важливо жити, усвідомлюючи, що ми повинні віддати Богові наш час, таланти і вплив...

У питанні використання довірених нам талантів Бог не закликає жодну людину поступитися комусь особистою відповідальністю, щоб та могла виконати за неї роботу. Кожній людині Бог дав свою роботу, і людина несе відповідальність перед Богом за її виконання...

Ми покликані відзвітувати за наші таланти не перед людьми, а перед Богом. Наш розум, судження, такт і мудрість – усе це дане нам від Бога, щоб ми примножили для Нього ці дари; і саме Бог вимагатиме від нас відповіді...

Будь-який період часу пов'язаний зі спокусами, але тільки через віру в Ісуса Христа ми зможемо одержати благодать для своєчасної допомоги. У кожного працівника є життя, яке він повинен прожити, і характер, який він повинен сформувати. Кожен період життя разом з прожитими роками приносить особливі можливості для роботи. Потрібно здобувати користь із кожного року, що минає, якнайкраще розвиваючи людські здібності. Діючи так і отримуючи допомогу від Бога, ми побачимо зростання й поступове просування безпечним шляхом уперед і вгору – до Неба.

Щодня й щогодини нашого життя, з дитинства до юності, з юності до зрілості й далі до старості наша життєва історія точно записується в небесних книгах, подібно до того, як фотознімок відображає риси людини. Кожен день і кожна година приносять переваги, які людина повинна використовувати. Ми не можемо витрачати дорогоцінний час, безтурботно виконуючи роботу для Господа. Ми повинні добросовісно використовувати довірених нам таланти, щоб серйозна, чесна й сумлінна робота могла принести славу Богу. Ніщо інше не буде Ним прийняте. Наша праця в цьому світі повинна явити чисті принципи, за якими живуть Небеса. Тільки така робота буде визнана в небесних оселях і прийнята Господом як чиста і свята (Рукопис 28. 4 жовтня 1896. «Тим, хто зацікавлений у публікації книги “Нагірна проповідь”»).

Служіння Богові починається на Землі

5 **понеділок**
жовтень

Щоб випробування вашої віри, – набагато ціннішої за золото, яке гине, хоч і випробовується у вогні, – виявилось для похвали, слави і честі і при з'явленні Ісуса Христа (1 Петра 1:7).

Ті, хто діє всупереч природним законам буття, повинні понести покарання за свій злочин. Однак Спаситель шкодує нас, навіть коли ми страждаємо від немочі внаслідок наших неправильних учинків. У Ньому відкривається для нас сила, що зцілює. Прославляймо Бога за дерево життя, листя якого призначене для оздоровлення народів...

Скрізь простежуються наслідки прокляття. Прославляймо Бога за те, що на Новій Землі «жодного прокляття більше не буде. А буде в ньому престол Бога і Агнця, і Його раби будуть служити Йому» (Об'явл. 22:3). Деякі не розуміють, що означає справжнє служіння. Ті, хто планує своїм співом розважати публіку, проводять час у репетиціях, вивчаючи музику та слова. Щоб навчитися служити Господу на Небесах, ми повинні служити Йому вже тепер, знайомлячись із Ним і навчаючись бути вірними рабами...

Це наша перевага – розуміти благословенне Слово Боже. Так, ми впали, але не повинні завжди залишатися в гріху. Ми перебуваємо у вигідному становищі. Господь Бог «так... полюбив світ, що дав [Свого] Єдинородного Сина, щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне» (Івана 3:16). Яку дорогоцінну надію ми маємо в Христі!..

Спокуси прийдуть. Однак коли сатана кидає перед нами свою жахливу тінь, ми повинні вірою проходити через темряву до Світла життя – Того, Хто не тільки створив людину, а й викупив її Своєю кров'ю. Ми – дорогоцінна Христова спадщина. Живою вірою ми повинні співпрацювати з Ним щодо нашого спасіння. Серед випробувань і спокус Його рука оберігає й підтримує нас. Ті, хто знайшов спокій у Христі, не повинні тривожитися. Він закликає нас довірити наші душі Йому як вірному, дбайливому Творцеві.

Ті, хто до кінця відстоює свою віру, вийдуть з горнила випробування, як чисте золото, сім раз очищене. Пророк Ісаї говорить

про цю роботу: «Я зроблю смертного ціннішим за золото, людину – значнішою за золото офірське» (Ісаї 13:12). Коли ви в біді, пам'ятайте, що віра, випробувана в горнилі скорботи, дорожча за золото, очищене вогнем. Пам'ятайте, що є Той, Хто стежить за кожним рухом, щоб побачити, коли з вашого характеру буде видалена остання частка сміття (Рукопис 110. 5 жовтня 1901. «Надія християнина»).

Як діє закваска зла

6 ВІВТОРОК
ЖОВТЕНЬ

Хіба не знаєте, що невелика кількість закваски заквашує все тісто? (1 Кор. 5:6).

Мені було показано, як діє закваска зла. Сатана зійшов на Землю у великій люті, знаючи, що має обмаль часу. Він діятиме з усякою оману. Ті, хто в минулому отримав велике світло, але не цінував його й не очищав свої душі покорю істині, зазнають тяжкої втрати...

Дух антихриста розвивається швидко. Незабаром настане час, коли ті, хто керується своєю людською природою, хто виявляє любов до зверхності, опиняться на боці тих, хто зазнав поразки. Господь скидає царів, і Він скаже всім, хто, заявляючи про служіння Йому... прикидається й не дослухається до настанови: «Що ти говориш про Мій Закон, тоді як сам живеш у беззаконні?» ...

Нехай кожен, хто вважає своїм правом чинити так, як йому заманеться, пам'ятає: Господь дозволить йому йти своїм шляхом, але його чекають гіркі випробування. Це істина, брати мої, якої ми всі потребуємо, істина, яка діє любов'ю й очищає душу...

Хіба Бог, створивши світ, повністю поклав відповідальність за нього на людей? Чи пішов Він зі сцени, залишивши людину панувати в ньому? Чому серед тих, хто заявляє про свою покору та служіння Йому, є розбрати й конфлікти? Як жажливо, коли гріх нав'язує себе, проявляючись у відступництві, бунті й розбраті в справедливому Божому Царстві!...

Господь створив усі небесні сили. Люцифер, який мав бути прекрасною, славною істотою в небесних оселях, приніс заздрісні [і] злі підозри, тому що позаздрив становищу Бога. Він заявив, що

людина буде зв'язана й скута, якщо зробить Бога першим, останнім і найкращим у всьому. Раніше Богу не доводилося говорити про вірність Своїм законам, тому що не було ані найменшого приводу для невдоволення, родоначальником якого став сатана.

Ми, як і раніше, усюди бачимо спокусливу роботу сатани. Бог хоче, щоб ми твердо дотримувалися Його істини, щоб не були обмануті... [сатанинськими] чудовими спектаклями. Наша безпека лише в Скелі – Ісусі Христі (Лист 310. 6 жовтня 1906. Брату [У. Д.] Салсбері та особам, пов'язаним з видавництвом «Відлуння» в Австралії).

Довіряйте Божим словами, а не людським

7 середа
ЖОВТЕНЬ

Господній Закон бездоганний, він укріплює душу. Господнє свідчення вірне, навчає мудрості простодушних (Псал. 19:8).

Ми можемо засвоїти урок з розповіді про підготування ізраїльського суспільства до слухання закону...

Закон Божий – це опис Його характеру. Святі приписи прозвучали із Сінаю, проголошені голосом Божим і записані Його перстом на кам'яних скрижалях. Вони стоять відособлено, несучи ясний зміст першорядної важливості. Вони означають життя для слухняних і смерть для неслухняних. Протягом століть Божий Закон зберігався як найвищий моральний стандарт. Навряд чи всі винаходи науки або фантазії плідних умів можуть виявити хоча б один важливий обов'язок, не порушений у цьому законі.

Закон Божий – це гарантія безпеки життя і майна, це мир і щастя. Він був даний, щоб забезпечити наш добробут, як нині, так і у вічності. Допотопні люди порушили цей Закон, і земля була знищена потопом.

Нехай жодна людина за допомогою наукових гіпотез не відведе уми від реальності в уявний світ. Нехай Бог відкриється у Своїй істинній величі. Бог шукає людей, які серед ідолопоклонства, зосередженого на природі, переведуть свій погляд від природи на Бога, Котрий створив її. Бог використовує природу як одного зі

Своїх слуг, щоб розкрити Свою силу. Це творіння свідчить про діла Його рук. З усього створеного Богом людина, вінець Його творіння, найбільше безчестить Його. На суді люди постануть перед Богом, осоромлені й засуджені через те, що, незважаючи на дані їм розум, логіку і дар мови, вони не корилися Божим законам...

У сатани є свої учні. Він навчає їх своїх методів конспірації, а також звершувати таємні справи. У нього велика сім'я. У його руках злочин став жорстокою наукою. Знищити – ось девіз батька неправди. Сатана розставив багато пасток для необережних душ. Є ті, хто так довго виконував його геніальні плани, що тепер, очевидно, не спроможні зруйнувати його чари.

Коли керівники Божого народу відступають від принципу й ганьблять Його справу, їхній гріх більший за гріх тих, чиї можливості й переваги були меншими...

Людина – це всього лише людина. Слова, які злітають з її вуст, не слід сприймати як такі, що походять від Бога. Якщо Господь не стоїть поруч із тими, хто служить Йому, і не співпрацює з ними, то їхня праця – ніщо. Для Божого народу покладати надію на людей і робити тіло своєю опорою – це вершина божевілля (Рукопис 119. 7 жовтня 1903. «Уроки, запозичені в Ізраїля»).

Значення спілкування з Богом

8 **четвер**
жовтень

Те, що ми побачили й почули, сповіщаємо й вам, щоб і ви мали спільність з нами. А наша спільність – з Отцем і з Його Сином – Ісусом Христом (1 Івана 1:3).

Спілкування з Богом – це життя для душі. Це не те, що можна втілити в гарні слова, але не можна пояснити або торкнутися його. Завдяки спілкуванню з Богом ми здобуємо щоденний досвід, який насправді робить нашу радість повною.

Ті, хто має такий союз із Христом, проявлять його в душі, словах і вчинках. Наші гучні заяви нічого не варті, якщо в словах і ділах не проявляється добрий плід. Єдність, спілкування одне з одним і з Христом – ось плід, який приносить кожна гілка на живій виноградній лозі. В очищеної відродженої душі є ясне й певне свідчення...

Знати Бога – у духовному сенсі означає бути єдиними з Ним у серці й розумі, знати Його на особистому досвіді, підтримувати з Ним благоговійне спілкування як з Викупителем. Тільки через щирий послух можна досягнути такого спілкування. Там, де його немає, серце не є храмом Божим, його контролює ворог, що досягає своєї мети, використовуючи людей. Така людина, незалежно від її заяв або претензій, не є храмом Святого Духа.

Досвід стає досконалим завдяки принесенню плодів. Хто не приносить добрих плодів у словах і ділах, у силі піднесеного, облагороджувального принципу, той і є поганим деревом. Плід, який така людина приносить, неприємний Богові. Її уявне знання Христа – це неправда й обман...

У світлі Христової любові Євангеліє – це розгорнута книга. Це правдиве світло, яке Христос прийшов принести світу. Справжні учні Спасителя отримали цю любов...

Завдяки світлу, яке дав мені Бог, я знаю, що найбільша небезпека для людей – бути обманутими. Сатана чекає слушного моменту. Він прийде до людей у людській подобі та говоритиме найчудовіші слова. Він запропонує їм ті самі спокуси, які запропонував Христу. Якщо їхні уми й серця не будуть сповнені чистої, безкорисливої, освяченої любові, яку явив Христос, вони потраплять під владу сатани й будуть робити, говорити й писати щось дивне, аби звести, якщо вдасться, навіть і вибраних...

Наслідуючи приклад безкорисливого служіння Христа, сподіваючись, як малі діти, на Його заслуги й підкоряючись Його заповідям, ми отримаємо схвалення Бога (Рукопис 120. 8 жовтня 1903. «Уроки з [Першого] Послання Івана»).

Не привласнюйте славу собі

9 п'ятниця
жовтень

Тому так говорить Господь: Нехай мудрий не хвалиться своєю мудрістю, і сильний нехай не хвалиться силою своєю. Нехай багатий не хвалиться своїм багатством! А хто хоче хвалитися, нехай хвалиться тим, що знає Мене; розуміє, що Я Господь, Котрий творить милосердя, правосуддя і правду на землі, бо саме це Мені подобається, – говорить Господь (Єрем. 9:22, 23).

У... [нашій] праці для Вчителя «я» має [бути] приховане. Наше серце повинно говорити: «Йому належить зростати, а мені – меншати...». Любов до свого «я» помирає, а любов до Ісуса горить на жертovníку душі. Немає місця ницим, егоїстичним або світським амбіціям, тому що ми живемо в Його присутності, виконуємо Його роботу й перебуваємо у зв'язку з Ісусом Христом і Його життям. Його характер і праця всеосяжні. Життя непомітно стає єдиним із Христом, як Він єдиний з Отцем. Істина, світло й життя переплітаються із життям і характером, а сподівання стають піднесеними, чистими, жертвними, відповідають небесному порядку...

Якщо будь-коли якийсь народ і потребував духовного сприйняття, енергії, непохитної віри й дієвої молитви, то це народ, який стверджує, що дотримується Божих Заповідей та очікує Господа Ісуса Христа, Котрий прийде на хмарах небесних з великою силою і славою.

Любов до Христа завжди проявлятиметься в тих, хто співпрацює з Богом. Звичайні земні думки й мотиви сходять нанівець у міру зростання любові до Христа. Наскільки б слабкими не були в людині віра, надія і мужність, не слід впадати у відчай, оскільки Христос надає Божественну допомогу, яка поєднується з людськими зусиллями. Христос постійно працює, щоб оточити душу чистою та святою атмосферою. Йому відомі наші труднощі й неміч, з якими ми постійно стикаємося у світі. Допомога передбачена для кожного наступного кроку. Коли щира душа, борячись, відчуває неміч, оточена ворогами й зазнає розчарувань, до неї наближається Утішитель. Святий Дух допомагає в нашій немочі.

Щоб перемогти, ми повинні використовувати доступні нам засоби. Ми маємо зодягнутися Господом Ісусом Христом. Вірою ми повинні зодягнутися в праведність Христову й не покладатися на власні заслуги. Багато хто прагне бути присутнім на шлюбному бенкеті Агнца у власному одязі, відмовляючись від безцінного одягу, зітканого на небесному ткацькому верстаті й запропонованому як безкоштовний дар усім, хто буде присутній на Його бенкеті. Ми повинні носити небесне вбрання. Ми маємо бути одягнені в праведність Христа й виходити на битву з Його силою й під Його закривавленим прапором, інакше ми не належимо Йому (Рукопис 41. 9 жовтня 1890. «Щоденник: праця в центрі Адама»).

Тож пізнаймо, намагаймося пізнати Господа: Його прибуття надійне, як вранішня зірниця. Він прийде до нас неодмінно, як дощ, як пізній дощ, аби зросити землю (Осії 6:3).

Нехай нині кожен визнає свої помилки й усім серцем шукає Бога. Господь дасть силу для навернення кожному, хто шукає миру Ісуса Христа. Його слова настанови звучать для всіх, хто послухає Його й піде за Ним.

Зі Своєї милості Бог прагне привести нечестивих до покаяння. Слухняні радітимуть Закону Господа. Він вкладає Свої закони в їхній розум і записує їх на серці. Спаситель, Який живе в них, підказуватиме їм, що і як говорити. У них є та віра, яка діє любов'ю й очищає душу від усякої скверни, що насаджує в людях сатана. Серце цих людей тужить за Богом. У своїх розмовах вони зосереджують увагу на Його милості й доброті, бо для них увесь Він – розкіш*. Вони вивчають мову Небес – своєї нової Батьківщини.

Обітниця для нас: «Тоді Я дам вам єдине серце, і вкладу у вас нового Духа; Я вийму з вашого тіла кам'яне серце, і дам вам серце тілесне, аби ви жили за Моїми постановами і дотримувались Моїх Заповідей, виконуючи їх. Ви будете Моїм народом, а Я буду вашим Богом» (Єзек. 11:19, 20).

Мені доручено сказати, що грішники повинні загинути не через відсутність можливості пізнати волю і шлях Божий, а через свою рішучість виконати власну волю. Вони відмовляються стати духовно освіченими в Слові Божому. Ці люди охоче залишаються в невіданні щодо переваг християнина і його обов'язків щодня запитувати Бога. Господь бажає дати кожному глибокий, осмислений досвід духовного життя. Проте багато хто задовольняється випадковим досвідом...

Господь закликає до вірності в служінні. Він бажає мати слуг, які щиро допомагатимуть тим, хто помиляється. День Господній наближається... Нехай жоден камінь спотикання не буде поставлений перед тими, хто прагне дізнатися волю Господа. Не розголошуйте помилки, які помічаєте в тих, хто сповідує

*Алюзія на Пс. Пісень 5:6, переклад І. Хоменка (прим. редактора).

істину. Скажіть те, що повинні їм сказати, наодинці, зі співчуттям і ніжністю в серці...

Воля Божа така ясна, що найслабший розум може зрозуміти її, якщо серце налаштоване виконувати волю Божу. Ті, хто піде за Господом, дізнаються: як вранішня зірниця, прибуття Його (див. Осії 6:3). Крок за кроком Господь буде безпомилково керувати тими, хто сподівається на Нього (Лист 281. 10 жовтня 1905. Доктору і місіс Д. Х. Кресс).

Характер, який випробовується **неділя жовтень**

Хмара й морок навколо Нього, праведність і справедливість – основа Його престолу (Псал. 97:2).

Бог ретельно випробує характер. У Нього серце Отця, Він довго-терпеливий до Своїх дітей. Господь з милістю і любов'ю благає Ізраїлевих синів. Він терпляче показував їм їхні гріхи й чекав, коли вони побачать і визнають свою провину. Коли люди каялися й визнавали свої гріхи, Він прощав їх; і хоча злочини часто повторювалися, не було промовлено ані глузливих слів, ані обурених вигуків.

Христос чітко заявив: хоч один і той самий гріх повторюється знову і знову, він має бути прощений, якщо людина кається в ньому, навіть якщо вона згрішить до сімдесяти по сім разів...

Слова – це довірений нам таланти, і Бог примножить кожен внесок, зроблений у любові і страху перед Ним. Він підніме й підтримає тих, хто потребує підтримки... Пам'ятайте, що мовчання буває красномовнішим за будь-які слова. Говорити так, як звикли [деякі], – означає відокремлювати душу від Бога й висловлювати осуд...

Нехай буде більше молитов і менше розмов про чужі помилки. Завдяки багатьом молитвам повністю присвятить своє «я» Богу. Потім працюйте, використовуючи всі дані Богом засоби й сили, щоб допомогти одне одному досягти вищого стандарту. Служіть разом з ангелами-служителями, і ви здобудете досвід, який матиме найвищу цінність.

Перетворювальна Божа сила повинна контролювати нашу мову, стримуючи слова, яких не слід промовляти. Тоді Святий Дух відкриється як об'єднувальна сила...

Усі охочі бути серед тих, хто постане перед Богом непорочним, повинні негайно взятися до практичної роботи, прагнучи здобути перемогу. Господь допускає випробування, щоб ми позбулися земного егоїстичного характеру. Він бажає пробудити в кожному серці глибоке й щире бажання очиститися від будь-якої плями гріха, щоб ми могли вийти чистішими, святішими й щасливішими з кожного Його випробування. Наші душі затьмарені самолюбством, але якщо ми лише зможемо побачити Ісуса, то помремо для свого «я». Зміни торкнуться слів і діл. Якщо будемо терплячі у відповідальному випробуванні, ми вийдемо з нього, відображаючи Вчителя. «Він виявить твою праведність, наче світло, і твою справедливість, наче полудень» (Псал. 37:6). «Праведність і справедливість – основа Його престолу» (Псал. 97:2) (Рукопис 61. 11 жовтня 1900. Рукопис без назви).

Як Бог сприймає гріх

12 понеділок
жовтень

Але Господь сказав Мойсеєві та Ааронові: Оскільки ви не довірилися Мені, коли потрібно було виявити Мою святість перед очима ізраїльських синів, то ви не введете цієї громади в край, який Я їм даю! (Числ. 20:12).

Деякі вважають, що... на гріх [Мойсея] можна було не звертати уваги, але Бог сприймає це не так, як людина. Коли ізраїльтяни були недалеко від пагорбів Ханаана, вони обурилися через те, що струмка, який протікав усюди, де вони розташовувалися табором, цього разу не було. Гнів народу був спрямований на Мойсея та Аарона, яких звинувачували в тому, що ті привели їх до пустелі, аби знищити.

Керівники пішли до входу в скинію і впали на свої обличчя. Знову «з'явилася їм Господня слава», і Мойсею було сказано: «Візьми посох і зберіть, ти й твій брат Аарон, громаду. Промовте перед їхніми очима до скелі, і вона дасть від себе воду. Ви виведете їм воду зі скелі, і напоїте громаду та їхню худобу» (Числ. 20:8).

Два брати постали перед натовпом, у Мойсея в руці був жезл Божий. Тепер це були люди похилого віку. Тривалий час вони терпіли заколот і впертість Ізраїлю, але тепер навіть терпіння Мойсея

350

вичерпалося. «Послухайте ви, бунтівники! – вигукнув він. – Хіба із цієї скелі нам вивести для вас воду?» (вірш 10). І замість того, щоб сказати скелі, як звелів йому Бог, він двічі вдарив по ній палицею.

Вода ринула, щоб задовольнити народ. Однак було вчинене велике зло. Мойсей говорив з роздратуванням... «Вивести для вас воду?» – запитав він так, неначе Господь не виконав обіцяного. «Оскільки ви не довірилися Мені, – сказав Господь двом братам, – коли потрібно було виявити Мою святість перед очима ізраїльських синів» (вірш 12).

Окрім того, Мойсей і Аарон привласнили владу, яка належить тільки Богу. Необхідність Божественного втручання зробила цю подію надзвичайно урочистою, і керівники Ізраїлю мали використовувати її, щоб викликати в людях благоговіння перед Богом і зміцнити їхню віру в Його силу й доброту. Коли вони роздратовано вигукнули: «Хіба із цієї скелі нам вивести для вас воду?» – то поставили себе на місце Бога, неначебто сила виходила від них самих. Цими словами вони збезчестили Христа, свого невидимого Вождя. Бог, а не людина, мав бути прославлений.

Господь дорікнув цим вождям і заявив, що вони не ввійдуть в Обітовану землю. Перед юдейським народом Він продемонстрував, що гріх керівника більший за гріх тих, кого він веде (Рукопис 169. 12 жовтня 1903. «Слова застереження щодо небезпеки сьогодення»).

Ніхто не йде на Небеса один

13 ВІВТОРОК
ЖОВТЕНЬ

Я маю і інших овець, які не з цієї кошари, тож Мені треба і їх привести; вони почують Мій голос, і буде одна отара й один Пастир (Івана 10:16).

Дорога сестро Мері, коли я записую все, показане мені у видінні в Рузвельті [Нью-Йорк] щодо окремих ситуацій, надійшла черга твого випадку. Я спробую описати, якою ти була мені показана.

Зокрема мені було показано, що ти не перебуваєш у світлі і не користуєшся благоволінням Божим, але надто тісно пов'язана зі світом. Твоя любов до братів і сестер, які дотримуються суботи... згасає.

Твій вплив останнім часом не узгоджувався з Духом Божим і Його справою, і ти не рухаєшся вперед, а відступаєш назад. Думка невіруючих має надто сильний вплив на твій розум... У тобі повинні відбутися певні зміни. Ти повинна мати глибоку покору душі й вести боротьбу зі своїм «я» й непокірною волею, інакше неодмінно потрапиш до пастки ворога.

Деякі, кому подобається слухати або розповідати новини, засмутили тебе й поранили, і ти подумки засудила тих, хто не заслуговує на осуд. Ти плекаєш підозри щодо тих, кому могла б цілком довіряти. Коли ти займеш правильну позицію, твоє серце буде міцно пов'язане з твоїми братами і сестрами, а їхні серця – пов'язані з твоїм. Однак ти відсторонюєшся від своїх братів, і причина цього криється в тобі. Ти не хочеш, щоб тобою керували й тебе наставляли. Темрява і хмари збираються над тобою. Сатана хоче просіяти тебе, як пшеницю...

Бог закликає Свою Церкву бути більш відокремленою від світу в питаннях одягу, ніж ти думаєш. Господь постійно наставляє Свій народ уникати гордості щодо зовнішнього вигляду, себелюбства, а ти дієш цілком протилежно Духу Божому в цьому питанні, тому ходиш у темряві й опиняєшся на полі битви ворога.

Я бачила, що Бог любить тебе. Добрий Пастир ніжно піклується про тебе й береже тебе серед твоїх нещасть і розумових страждань; але ти повинна підпорядкувати свою волю й думки і бути готовою вчитися. Ніхто не здатний досягти Небес власними силами. У Бога є народ, який Він веде, скеровує й навчає. Ці люди мають бути підпорядковані одне одному. Якщо хтось зважиться рухатися самостійно до Небес, то виявить, що обрав... шлях, який не приведе його до життя.

Дорога Мері, я люблю тебе. Я спробувала викласти це питання так, як воно було мені представлене. Я молюся, щоб ти побачила його в правильному світлі й виконала сумлінну працю заради вічності. Твоя сестра Еллен Г. Уайт (Лист 19. 13 жовтня 1861. Молодій християнці).

Тоді скаже й тим, що ліворуч: Ігить від Мене, прокляті, у вічний вогонь, приготований дияволів та його ангелам! (Матв. 25:41).

Люди можуть формально віддавати шану Спасителю, бути християнами на словах, мати вигляд благочестя, тоді як серце, покірність якого Він цінує найбільше, далеко від Нього. Такі носять імена, неначе живі, але вони мертві...

На весілля Агнца прийде чимало тих, у кого немає весільного одягу – одягу, який [Христос] придбав для них ціною Своєї крові. З уст Того, Хто ніколи не помиляється, лунають слова: «Друже, як ти ввійшов сюди без весільного одягу?» (Матв. 22:12).

Ті, до кого так звертаються, мовчать. Вони знають, що слова тут даремні. Істина з її освячувальною силою не була прийнята серцем, і язик, який колись залюбки говорив про істину, тепер мовчить. Потім звучать слова: «Заберіть їх від Мене. Вони не гідні споживати Мою трапезу» (порів. Луки 14:24).

Коли їх відокремлюють від слухняних, Христос дивиться на них із глибоким смутком. Ці люди посідали високе становище в ділі Божому, але в них немає страхового поліса, який дав би їм право на вічне життя. Тремтячі вуста Христа промовляють слова жалю: «Я любив їх; Я віддав за них Своє життя. Однак вони вперто відкидали Мої благання й продовжували грішити. О, якби ти зрозумів хоч цього дня, що потрібно для твого миру! Тепер же це сховано від твоїх очей».

Сьогодні Христос із сумом дивиться на тих, чії характери Він не може прийняти. Люди впевнені у своїх характерах, переконані, що їх чекає вічність. Однак останнього великого дня дзеркало, що викриває, показує їм зло, яке жило в їхньому серці, а також неможливість змін. Було докладено всіх зусиль, аби вплинути на цих людей. Проте вони відмовилися упокорити свої серця. Тепер чути гіркий плач: «Проминули жнива, скінчилось літо, а ми не спасенні» (пор. Єрем. 8:20)...

Що це за сцена! Я знову і знову схиляюся в агонії, яку не можна висловити жодною мовою, коли бачу кінець багатьох людей, котрі відмовилися прийняти свого Спасителя.

Запанує правосуддя, і рука, яка досі спасала, зітре та знищить ворогів Божого Царства. Христос розкриє мотиви і справи усіх людей. Кожна таємна дія постане перед виконавцем так само ясно, начебто вона була проголошена перед Усесвітом (Рукопис 121. 14 жовтня 1903. «Урочисте застереження»).

Діти – це Божа власність

15 четвер
жовтень

Діти є Господньою спадщиною – винагородою плоду лона (Псал. 127:3).

У мене є особлива вістка для батьків. Мені доручено донести їм сувору вимогу Бога щодо кожної сім'ї. Батькам і матерям необхідно щодня переживати досвід навернення, щоб нести світло у свої родини. Прищеплюйте дітям християнську ввічливість у процесі їхнього навчання. Слідкуйте за собою. Ніколи не карайте дитину в гніві. Ваші діти – власність Господа, і з ними потрібно поводитися доброзичливо, але не потурати їхній зневазі до праведності й істини власним необережним прикладом.

Запропонуйте їм праведність. Христос – істина, досконалий зразок того, якою має бути кожна людина, якщо вона входить у небесні оселі. Усі великі факти викладені. Ви ніколи не зможете вилікувати злого духа, звершуючи нерелігійну роботу...

Будьте ласкаві в розмові зі своїми дітьми. Жодні гучні, бурхливі лайки не врятують ваших дітей від злих дій. Не хапайте своїх дітей у запалі емоцій і не смикайте їх, щоб повернути від помилки до виконання Божої волі. Вони – Божа власність. Як люди, які претендують на звання реформаторів, найкраще, що ви можете зробити для своїх дітей у це згубне століття, – це не потурати їхній гонитві за світською модою. Ви повинні навчити своїх синів та дочок, що означає бути слухняними Божим вимогам. Це потрібно вам і їм, щоб потрапити до Небесного Царства.

Батьки та матері, пильнуйте й моліться, щоб не впасти в спокусу. Віддайте свої серця, розум і душі на служіння Богу. Ви не повинні бути суворими. Схиліть коліна перед Господом, щоб ваші серця пом'якшилися благодаттю Божою. Будьте наверненими, щоб мати завдаток Святого Духа. Яка ж радість знати, що

Господь допоможе вам у будь-якій надзвичайній ситуації, тому що ви співпрацюєте з Ним...

Батьки та матері, ви берете на себе відповідальність за народження дітей у цьому світі. Чи вважаєте ви, що працювати марно – це не для вас? «Ми, як співпрацівники, благаємо, щоб ви Божої благодаті не приймали надаремно»... Ці слова стосуються християнського досвіду. Тут міститься велике підбадьорення. Ось благословення, які ми повинні отримати на умовах послуху. Батьки, матері, якщо ви не навернені, то як зможете оцінити переваги покорі?.. Ваші діти – це власність Господа, якою ви наділені, щоб виховувати їх у турботі та настановах Господа (Рукопис 61. 15 жовтня 1911. «Особиста відповідальність батьків і матерів»).

Перебувайте в Христі

16 п'ятниця
жовтень

Перебувайте в Мені, а Я – у вас. Як галузка не може приносити плоду сама по собі, якщо не буде на виноградній лозі, так і ви, якщо не будете перебувати в Мені (Івана 15:4).

Христос допускає, щоб у житті Його послідовників були випробування, щоб вони могли більш ревно звертатися до Господа. Коли приходить випробування, не думайте, що Господь – ваш ворог. Він має на меті очистити вас. Бог не хоче, щоб ви були розчаровані. Проте Він збирається перевірити вас, щоб побачити, чи будете ви вірні Йому й чи будете поводитися обачно за будь-яких обставин. Він бажає не відштовхнути вас, а наблизити до Себе. У Бозі єдина надія християнина в будь-якій скруті.

Не розповідайте іншим про свої випробування, адже в людей чимало своїх переживань, і наші друзі не завжди можуть зрозуміти нас. У вас є перевага звертатися до Того, Хто завжди зрозуміє, оскільки Його безгрішне життя на Землі було низкою випробувань і труднощів...

Недостатньо, якщо ви будете зрідка молитися й правильно чинити. Ви повинні мати риси Христа, Котрий живе у вас, постійно діючи у вашому житті. Чи багато з нас має цей досвід? Однак він доступний нам і здатний зробити нас найщасливішими

людьми на Землі. Якщо Слово Христа перебуває в нас, ми покажемо, що повністю прийняли Того, Хто в людському тілі прожив безгрішне життя. Божественною силою ми переможемо будь-яку злу схильність...

Відмінність між характерами Христа і Його сучасників була в усьому очевидна; і через це світ ненавидів Його. Він ненавидів Ісуса за Його доброту й непохитну чесність. Христос сказав, що тих, хто проявляє ті ж риси, будуть так само ненавидіти. У міру того як ми наближаємося до кінця часу, ця ненависть до послідовників Христа проявлятиметься дедалі більше.

Христос прийняв людську природу й відчув ненависть світу, виявлену до Нього, щоб мати змогу показати чоловікам і жінкам: вони можуть жити без гріха, їхні слова, вчинки й дух можуть бути освячені для Бога. Ми можемо бути досконалими християнами, якщо проявимо цю силу в нашому житті. Коли на нас постійно спочиватиме небесне світло, ми явимо Христа. Саме праведність, яка проявилася в Його житті, вирізняла Його від світу й викликала ненависть людей...

Слова Христа звучать для Його народу в усі часи – для нас, які досягли останніх століть (Рукопис 97. 16 жовтня 1909. «Я – справжня виноградна Лоза». Проповідь, виголошена в Сан-Жозе, Каліфорнія).

Чи прийняли ви запрошення?

17 субота
жовтень

Схоже Царство Небесне на одного чоловіка – царя, що справив весілля своєму синові (Матв. 22:2).

Господь Бог приготував бенкет для всього людського роду. У притчі описується святкова вечерея, приготовлена для кожної душі. Усі запрошені на неї можуть насолоджуватися небесною трапезою – Євангелієм. Цей бенкет відкритий для всіх, хто приймає запрошення. Усіх запрошують і переконують прийти...

Ті, хто бере участь у шлюбному бенкеті, євангельській трапезі, свідчать, що вони прийняли Христа як особистого Спасителя. Ці люди носять Його відмітний одяг. Вони отримали істину, якою вона є у Христі, – одяг Христової праведності. Тільки ті шанують

Христа, хто приймає запрошення: «Прийдіть, бо все вже готово; прийдіть на весілля Агнца». Ці люди одягають білі льняні шати – очищений характер як ознаку того, що вони відкинули стару людину з її попереднім способом життя, більше не живуть її життям. Їхня мова змінилася, а розмови течуть зовсім в іншому руслі...

Усі, у кого є світло відкритого їм Слова, мають велике благовоління. Це Слово – хліб життя для тих, хто споживає його. «Тієї години [Ісус] звеселився Святим Духом і сказав: Прославляю Тебе, Отче, Господи неба й землі, бо приховав Ти це від премудрих та розумних і відкрив це немовлятам» (Луки 10:21).

Священики, книжники та правителі були настільки самодостатні, що не прислухалися до слів Христа. Вони мали свої переконання, але не прийняли Посланого Богом. Вони володіли різноманітними цивільними й духовними привілеями, але Христос бачив у них тих, хто відкинув милість, співчуття, ніжність і любов, які Він приніс у світ. Ці люди відвернулися від світла та свідчень, які дав їм Христос, і відкинули Його милість. Він подивився на них з тугою і сказав: «Так, Отче, бо так було Тобі до вподоби!» (вірш 21). Він був засмучений тим, що народ, який Він любив понад усе, відкине Його й відмовиться від Його дару вічного життя.

Ми повинні постійно рухатися вперед. Об'явлення Отця людині буде таким, що людський розум зможе його досягнути. Усі, хто прагне зрозуміти істину, якою вона є в Ісусі, знатимуть, що ще багато чого належить навчитися. Усебічний розвиток, зростання віри та святості забезпечать нам релігійний досвід відповідно до закону християнського життя (Рукопис 143. 17 жовтня 1898. «Притча про весільний бенкет»).

Христос – наш Приклад у праці для інших людей

18 неділя
жовтень

Доки є день, потрібно, щоб ми робили діла Того, Хто Мене послав; надходить ніч, коли ніхто не зможе робити (Івана 9:4).

Роки стрімко минають, залишаючи записи, які визначають нашу вічну долю. Бачачи роботу, яку потрібно виконати, робіть

її якнайкраще, дотримуючись правил Христа. Приймайте повчання Боже. Той, хто визнає себе християнином і водночас діє в душі світської людини, свідчить, що він – неправдивий учень...

Небеса повинні відображатися в характері християнина. Він має працювати, як Христос. Наша справа відстає на роки. Це був Божий план, щоб ті, хто перебуває в темряві, побачили велике світло... Господь не припиняє трудитися. У Своєму житті Він залишив нам приклад того, як ми повинні працювати. Він постійно творив добро...

Мені доручено нести вістку всім, кому засяло світло істини. Вони повинні терпляче й наполегливо працювати заради тисяч грішників, які близькі до загибелі й розкидані всюди, як уламки корабля на безлюдному березі. Усі, хто причетний до слави Христа, повинні брати участь у Його служінні, допомагаючи бідним, слабким і бездомним. Ми маємо виявляти горливість, використовуючи всі можливості в служінні Господу. Безкорисливі зусилля, безумовно, сприятимуть безцінним результатам. Великий Учитель дасть працівникам найвищу освіту.

Вищевказана освіта полягає в тому, щоб зробити життя Христа нашим постійним підручником. Нехай кожна людина, чие ім'я записане в церковних книгах, відкине гордощі, легковажність і бажання наслідувати світську моду. Ми повинні здобути від Христа найкращу освіту, яку тільки можливо, щоб не відвести душі на заборонений шлях. Немає межі досконалості того прикладу, який ми повинні подавати невірującym. Жодна безтурботна, бездумна робота не повинна ставати частиною нашого релігійного досвіду й навчання.

Люди не мають права думати, що є межа їхнім зусиллям щодо спасіння душі. Ті, хто справді навернені, зрозуміють, що ніколи не побачать Господа в Його славі, якщо не сформуєть характеру, подібні до Христового. Ті, хто не прагне узгодити думки, слова та вчинки з Христом, ніколи не увійдуть у брами Божого міста. Зусилля, викликані щирою любов'ю до Христа, сприятимуть дорогоцінним результатам. Господь закликає Свій народ взятися за справу, до якої Він від початку їх закликав (Лист 104. 18 жовтня 1910. Брату та сестрі С. Н. Хаскелл).

Чому ти сумуєш, душе моя, і чому тривожишся в мені? Покладайся на Бога, адже я прославлятиму Його – Бога мого особистого спасіння (Псал. 43:5).

Ви стоїте на боці світу чи на боці Христа? Яку цінність матиме для мене весь світ разом з усім його золотом і сріблом? Яку цінність він матиме для вас? Моє життя практично добігає кінця. Багато друзів моєї юності вже спочивають. З нашої колись великої родини залишилася лише одна з моїх сестер; і вона слабка. Бог дав мені силу. Він – моя фортеця. Щоранку я радію в Ньому. Я знаю, що довірила Йому своє життя як вірному Творцеві й що Він ніколи мене не підведе. Якщо ви покладаєтеся на Господа, Він дасть і кожному з вас Свою силу, благодать і спасіння.

Коли хтось запитує вас про стан здоров'я, не скаржтеся, не нарікайте й не намагайтеся вигадати щось скорботне, щоб домогтися співчуття. Візьміть людину за руку і скажіть: «Хвала Богу! Господь є Бог, нехай Він буде прославлений! Я люблю Його, бо Він першим полюбив мене». Нехай ваші слова будуть радісними та вселяють надію. Не промовляйте гірких слів, не розповідайте про своє невір'я, смуток та страждання, адже дияволу приємно чути такі слова. Порушуючи песимістичні теми, ви прославляєте ворога. Говоріть про віру, надію і мужність, прославляючи таким чином Бога.

Замість того щоб пліткувати, чинячи зло, розкажіть про незрівнянну силу Христа й поговоріть про Його славу, звеличуючи та прославляючи Господа Бога Саваота і тренуючись у співі пісні перемоги, яку ми заспіваємо в Царстві слави. Виконуючи вже зараз пісні перемоги й подяки, ми зможемо гідно заспівати пісню Мойсея й Агнця на скляному морі.

Господь буде з нами протягом життя, якщо ми дозволимо Його Духу вести нас і не будемо нехтувати прославлянням Його Імені. Ми повинні запровадити в це життя якомога більше небесних реалій. Небесне світло, яке сяє в серці, передаватиметься в приємних словах, в добрих справах тим, хто поруч з нами. Краще пізнавши Бога, ми зможемо сказати, коли Він прийде: «Ось наш Бог! На Нього ми покладали надію, і Він нас спас!» (Ісаї

25:9) (Рукопис 111. 19 жовтня 1901. Проповідь, виголошена в Молитовній залі санаторію Сент-Хелена).

Нам обіцяна сила для перемоги 20 ^{ВІВТОРОК} ^{ЖОВТЕНЬ}

Вічне життя є те, щоб знали Тебе, єдиного істинного Бога, і Того, Кого Ти послав, – Ісуса Христа (Івана 17:3).

Якщо ми налагодимо близькі взаємини з Богом, якщо віддамо Йому те, що належить Йому, – наш розум, серце і єство, ми справді отримаємо мир і щастя, яких не знайдемо деінде.

Що означає жити в цьому світі й залежати від оплесків і розваг, які ми можемо тут знайти? Чи приносять вони нам щастя? Ні, натомість лише занепокоєння й незадоволення, тоді як ми втрачаємо найдорогоцінніший скарб, найбагатші благословення, які Бог може подарувати нам. Отож потрібно краще усвідомити цінність наших душ. Нам потрібно знати, як ми можемо творити діла Божі. «Боже діло є те, щоб ви повірили в Того, Кого Він послав» (Івана 6:29). Він може стати для нас усім, чим ми побажаємо.

Останнього великого дня свята Ісус закликав: «Якщо хто спраглий, хай приходить до Мене і п'є» (7:37). І знову ми чуємо Його слова: «Прийдіть до Мене, усі втомлені та обтяжені, – і Я заспокою вас! Візьміть Моє ярмо на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і покірний серцем, – і знайдете спокій своїм душам. Бо Моє ярмо любе і Мій тягар легкий» (Матв. 11:28-30).

Чи пробували ви це зробити? Багато хто спробував і знає, що слова Христа – це істина, і коли приходить біда, як річка, вони дивляться на Ісуса, втішаються і зміцнюються.

Христос обіцяв: якщо ми будемо нести Його ярмо, то знайдемо спокій, розраду й надію і на власному досвіді переконаємося в правоті Його слів. Він хоче, щоб усі спаслися. «Бо так Бог полюбив світ, що дав Свого Єдинородного Сина, щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне. Бо не послав Бог Свого Сина у світ, щоб судити світ, але щоб через Нього спасти світ» (Івана 3:16, 17)...

Ісус Христос знав: людство самотужки неспроможне протистояти спокусам ворога душ, тому Він одягнув Свою Божествен-

ність у людську природу. Христос залишив царський престол і верховну владу, прийшов у спаплюжений гріхом і затьмарений прокляттям світ і принизив Себе, щоб дати нам приклад...

Христос прийшов у цей світ не для того, аби бути присутнім на перегонах, відвідувати театр, але Він прийшов лагідним і покірним і закликає нас навчитися від Нього, Царя слави. Таким чином ми отримуємо моральну силу. Заради цього Він залишив небесні оселі (Рукопис 16, 20 жовтня 1895. Рукопис без назви. Очевидно, проповідь, виголошена в таборі Армадейл, Австралія).

Він має зростати

21 середа
ЖОВТЕНЬ

Йому належить зростати, а мені – меншати (Івана 3:30).

Одного разу юдейські начальники відрядили вісників до Івана Хрестителя, щоб запитати: «То хто ж ти такий?» «Він відповів: Я голос того, що кличе в пустині: Рівняйте дорогу Господню! – як сказав пророк Ісая» (Івана 1:23).

Ніхто з тих, хто чув слова Івана й відзначав щирість його поведінки, не сумнівався в тому, що він говорить про Христа, Який так давно був обіцяний світу... Багато людей приймали проповідь Івана і йшли за Ним з місця на місце. Багато плекали у своїх серцях надію, що він – Месія. Однак коли Іван побачив, що люди тягнуться до нього, він спробував спрямувати їхні уми до Того, Хто має прийти...

У наш час, безпосередньо перед Приходом Христа на хмарах небесних, повинна відбутися така ж робота, яку виконував Іван Хреститель. Бог закликає людей приготувати народ, здатний вистояти у великий день Господній. Суспільному служінню Христа передувала вістка: «Покайтеся, блудниці і грішники покайтеся фарисеї і садукее; покайтеся ви, бо наблизилося Царство Небесне» (див. Матв. 3:2).

Як народ, який вірить у скорий Прихід Христа, ми покликані проголосити вістку: «Приготуйтеся до зустрічі зі своїм Господом». Наша вістка повинна бути настільки ж ясною, як вістка Івана. Він викривав царів у їхніх злочинах. І хоч його життя загрожувала небезпека, він без вагання проголошував Слово Боже.

Ми маємо сумлінно виконати свою роботу. Щоб донести вістку, яку ніс Іван, ми повинні мати духовний досвід, який можна порівняти з його досвідом... Ми повинні дивитися на Бога, а не на своє «я».

Іван за своєю природою мав недоліки та слабкості, властиві людині, але дотик Божественної любові змінив його.

Коли після початку служіння Христа учні Івана прийшли до нього зі скаргою на те, що весь народ прямує за новим учителем, Іван засвідчив про свої стосунки з Месією й радісно вітав Того, для Кого він приготував шлях... «Йому належить зростати, а мені – меншати» (Івана 3:30). Дивлячись з вірою на Спасителя, Іван досягнув повного самозречення. Він прагнув не привертати людей до себе, а спрямовувати їхні думки дедалі вище, доки вони не будуть повністю зосереджені на Агнці Божому...

Той, хто вірний своєму покликанню вісників Божих, не шукатиме почесі для себе. Любов до свого «я» буде поглинена любов'ю до Христа. Вони усвідомлять, що це їхня робота – проголосувати вістку Івана Хрестителя: «Ось Агнець Божий, що на Себе бере гріх світу!». Вони піднесуть і прославлять Ісуса, і з Ним піднесеться людство (Рукопис 113. 21 жовтня 1907. «Не судіть»).

Могутнє Євангеліє

22 ^{четвер}
^{жовтень}

Ви ж, напевно, чули про служіння Божої благодаті, що дана мені для вас, бо мені через об'явлення відкрита таємниця (Ефес. 3:2, 3).

Через Божественне одкровення Павло дізнався про План спасіння, здійснений Христом. Покликаний Богом, він мав навчити мертвих через переступи й гріхи людей, позбавлених надії, що звільнення можливе через Євангеліє Ісуса Христа. Є життя і сила для досягнення святості. Завдяки цим одкровенням Павло отримав чудове прозріння. Хоч він не міг викласти іншим все побачене, він був твердо вкорінений і утверджений в істині. Жодні страждання або нападки не могли змусити його заперечувати ті великі істини, які були йому відкриті. Ніякі помилкові теорії не могли похитнути його переконань щодо небесних питань...

Євангеліє, представлене в працях Павла, сьогодні настільки ж потужне, як і тоді, коли було викладене. Людям в усі віки відкриваються щедрі скарби благодаті Христової, яка рясніє Божою любов'ю, явленою через Його Сина. Чи можемо ми, перебуваючи в холодному, мертвому стані, оцінити ці істини?

Євангеліє Христа було проповідуване юдейському народу. Якби вони прийняли Його істини, то були б спасенні. Через віру в Христа ці люди могли стати членами царської сім'ї, свідкуючи наступним поколінням про багатство Його благодаті. Однак цей народ відкинув Христа, відмовився від Його милостивих пропозицій і був відрізаний від батьківської лози, до якої змогли прищепитися язичники. Однак у них ще є перевага стати учасниками Божого спасіння разом з язичниками. Віра в Христа здійснить зміни в характері кожної наверненої людини.

Завдяки перетворювальній благодаті Христа плід Духа виявляється в житті тих, хто колись був мертвий через переступи й гріхи. Слова та вчинки цих людей свідчать, що вони стали учасниками Божественної природи. Ця чудова благодать була відкрита Павлу, і він невтомно працював, щоб інші могли прийняти спасенні істини.

Під керівництвом Святого Духа Євангеліє проповідували як для юдеїв, так і для язичників. Перешкода в стосунках між ними була зруйнована в Ісусі Христі. «Адже всі ми хрещені одним Духом в одне тіло: чи то юдеї, чи греки, чи раби, чи вільні, – всі одним Духом напоєні» (1 Кор. 12:13) (Рукопис 111. 22 жовтня 1906. «Пересторога проти знаку»).

Не існує іншого шляху в рай

23 п'ятниця
жовтень

«Тому вийдіть з-поміж них і відділіться, – каже Господь, – і до нечистого не доторкайтеся, і Я прийму вас» (2 Кор. 6:17).

Не існує іншого шляху у відновлений рай, окрім Божого. Вістка, дана людині в ці останні дні, не повинна змішуватися з людською вигадкою. Ми не повинні покладатися на стратегію світських юристів. Нам необхідно бути покірними людьми молитви, а не поводитися подібно до тих, хто засліплений діями сатани...

Найбільше світло і благословення, які дав їм Бог, не є гарантованим захистом від гріха й відступництва в ці останні дні. Ті, кому Господь довірив високі посади, можуть віддати перевагу людській мудрості, а не Божому світлу. Їхнє світло тоді стане темрявою, дані Богом здібності – пасткою, а характер – образою Богу.

Бог осміяний бути не може. Відхід від Нього завжди супроводжується незмінними наслідками. Якщо рішуче не покається в недобрих вчинках, які неприємні Богу, і не відмовитися від них, а шукати собі виправдання, це введе в оману того, хто чинить зло, доки людина не загрузне в гріхах. Усі, хто прагне мати характер, який зробить їх співпрацівниками з Богом, й отримати похвалу від Бога, повинні відокремитися від ворогів Божих і підтримувати істину, яку Христос доручив сповістити Івану [Богослову]...

Об'явлення Христа Івану – це чудова, гідна, піднесена й урочиста вістка. Щоб наполегливо донести її, необхідно використати всі дані Богом таланти та здібності. Перш ніж Іван отримав вістку, Святий Дух працював над ним, оскільки Сам Христос зійшов з Небес і сказав йому, що написати.

Ті, хто зараховує себе до учнів Христа, часто проявляють жорстокість і недалекоглядність, тому що вони не обирають і не практикують Божий шлях замість власного. Егоїстичні мотиви опановують розум і характер людей, і вони самовпевнено вважають, що власний шлях сповнений мудрості. Такі люди не поспішають прямувати Божим шляхом і дослухатися до Його слів. Вони кажуть, що все залежить від обставин. Керовані світськими поглядами, вони спокушуються і сходять зі шляху. Ці люди рухалися відповідно до своїх неосвячених бажань, прокладаючи криві стежки для себе й інших. Кульгаві та слабкі вважають, що їх веде Бог, і тому переконані в правильності власних суджень. Отож багато хто йде хибним шляхом, яким не слід ходити викупленим Господом (Рукопис 139. 23 жовтня 1903. «Вістка в книзі Об'явлення»).

Небеса – літо християнина

24 субота
жовтень

Очікуючи блаженної надії і появи слави великого Бога і Спасителя нашого Ісуса Христа (Тита 2:13).

Христос скоро прийде вдруге. Ми повинні часто говорити про цю велику подію. Це має стати найголовнішою думкою.

Він прийде з великою силою і славою, і побачить Його кожне око. З ним прийдуть усі святі ангели. Про цю групу Іван написав: «І я поглянув, і почув голос багатьох ангелів довкола престолу, живих істот і старців – і число їх було десятки тисяч разів по десять тисяч» (Об'явл. 5:11).

Ще не чути звук Божої сурми. Ті, хто зійшов у могилу, ще не вигукнули: «Смерте, де твоя перемога? Де твоє, смерте, жало?» (1 Кор. 15:55). Праведні, що померли, ще не підхоплені на хмари, щоб разом із живими святими зустрітися з Господом у повітрі. Однак наближається час, коли відбудуться події, описані апостолом Павлом: «Адже Сам Господь з наказом, при голосі архангела і при Божій сурмі, зійде з неба, – і першими воскреснуть померлі в Христі. Потім ми, що живемо, які залишимося, разом з ними будемо підхоплені на хмари, на зустріч з Господом у повітрі, – і так завжди будемо з Господом» (1 Сол. 4:16-18).

Ми повинні змінитися, щоб уподібнитися до Спасителя (див. Филп. 3:20, 21). Тепер для нас настав час привносити в щоденне життя чесноти життя Христа. У нас немає часу, щоб гаяти його. Ми повинні будувати на добрій основі... виконувати роботу Христа й постійно пильнувати й молитися. Тоді ми будемо готові до Його Приходу, а також до вічного життя.

Усі охочі можуть стати переможцями. Докладаймо ревних зусиль, щоб досягти запропонованого нам зразка. Христос знає наші слабкості, і до Нього ми можемо щодня звертатися по допомогу. Немає потреби отримувати силу на місяць уперед. Ми повинні щодня перемагати.

Земля – це місце приготування до небесного життя. Час, проведений тут, – це зима для християнина. Тут над нами дмуть холодні вітри нещастя і хвилі бід накочуються на нас. Однак у недалекому майбутньому, коли прийде Христос, смуток і зітхання назавжди припиняться. Тоді для християнина настане літо. Усі випробування припиняться, і не буде більше ані хвороби, ані смерті. «І Він обітре кожну сльозу з їхніх очей, і більше не буде смерті, ні страждань, ні голосіння, ні болю, – вже більше не буде, бо перше минулося» (Об'явл. 21:4) (Рукопис 28. 24 жовтня 1886. «Дана нам надія». Проповідь, виголошена в Німі, Франція).

Тому Я кажу вам: Все, про що молитесь і просите, – вірте, що одержите, і сповниться вам (Марка 11:24).

Багато хто заявляє, що хоче спастися й бути синами і дочками Божими. Проте вони жалюгідним чином нарікають на Бога, оскільки не відчують того, що, на їхню думку, повинні відчувати. Ці люди кажуть: «Я знаю, що в мене є всі підстави бути вдячним. Господь благословляв мене багато разів, але я не відчуваю бажаних почуттів. Я не наважуюся застосовувати до себе обітниці й стверджувати, що я Божя дитина. Я вважаю, Він благословляє інших. Думаю, Він прийме їх, а не мене. Я не можу повірити, що Він простить мої гріхи».

Це не що інше, як невіра, і це гріх перед Богом, оскільки вони ганьблять Бога й стримують Святого Ізраїлевого. Христос – твій Спаситель... Милостиві обітниці дані Його Церкві, і якщо ви зробили необхідні для навернення кроки, якщо відкрито сповідали Христа, ви є частиною тіла Христового, Його єдиного організму.

Занепокоєння, сумнів і підозрілість свідчать про те, що ви не вірите в Бога й не застосовуєте до себе Його обітниці. Тому вам не вистачає розради, надії та мужності в Господі, які є щоденною необхідністю та перевагою. Чи любите ви Ісуса? Чи прагнете ви Його миру? Тоді вірте, і бажання вашої душі здійсняться...

Вам немає виправдання, якщо ви тримаєтеся за свої сумніви й невірство й ідете до інших зі своїми скаргами. У людини, яка не вірить словам Христа, немає жодного виправдання.

Божі слова сповнені розради, надії й вічної впевненості. Якщо ви відкинете їх і залишите холодний сніг Лівану в пошуках проходів з людських джерел, то у вас не буде ані миру, ані розради, бо ви відмовляєтеся від допомоги, яку пропонує вам Бог.

Господь проголошує, що брами аду не переможуть Його Церкви. Кожен щирий член Церкви може застосувати до себе ці обітниці й сказати: «Я належу Господу. Завдяки Його силі я непереможний». Нехай ваш вираз обличчя не буде засмученим. Не спотворюйте характер мого Господа й не поведіться так, ніби Він образив вас порожніми обіцянками, ніби вам було важко боротися самотужки із силами темряви.

Він говорить: «Я не залишу вас сиротами, Я прийду до вас» (Івана 14:18)... Ви особисто вірите цим словам? Чи ви сприймаєте їх як байки? Чи сприймаєте їх вірою, приймаєте і радієте їм? Це означає їсти тіло й пити кров Сина Божого (Рукопис 42. 25 жовтня 1890. «Щоденник»).

Христос говорив істину

26 ПОНЕДІЛОК
ЖОВТЕНЬ

Ніколи ще жодна людина не говорила так, як Цей Чоловік (Івана 7:46).

На Землі Син Божий був Сином Людським; проте іноді Його Божественна природа заявляла про себе виявом надприродної сили...

Христос, не зволікаючи, говорив істину й діяв згідно з нею. Слова істини текли з Його уст з дивовижною свіжістю й силою як нове одкровення. Нехай усі будуть упевнені, що Ісус не промовив жодного вигадливого або сентиментального вислову. Він прийшов від Отця, щоб стати Світлом для світу. Це світло не було захищене під посудину.

Христос авторитетно говорив на всі теми. Кожна істина, яка була необхідна Його народу, була ясно й зрозуміло розкрита в Його настановах. Він не промовляв ані вигадок, ані припущень, ані чужих людських думок – лише істину. Його твердження ґрунтувалися на особистому пізнанні. Він передбачав фальшиві вчення, які наповнять світ, але не висловив жодного з них. Жодні вигадки, помилкові теорії, викладені красивою мовою, не злітали з уст великого Вчителя. У всіх Своїх настановах Він наголошував на незмінних положеннях біблійної істини. Христос... прийшов відобразити ідеал усієї істини. Він показував дорогоцінну істину – перлина за перлиною...

Кожному з призначених Господом слуг надіслано вістку: «Займіть місце на своєму посту й відстоюйте істину». Усім Божим працівникам я повинна сказати: «Знайдіть своє місце, якщо ви послані Богом. Не переймайте дивних почуттів людей, які не вчилися в Бога. Христос прагне дати вам розуміння небесних істин; Він чекає, щоб підвищити ваш духовний пульс. Не дозволяйте ніякому злому впливу або схильності – природній чи на-

бутій – поставити буденність цього життя вище за вічні інтереси. Ніхто не може служити двом панам, які мають різні цілі. «Не можете служити Богові й мамоні»...

Христос не вважав посяганням бути рівним Богові, утім, Він не Собі догоджав. Ісус прийняв на Себе людську природу тільки для того, щоб підняти людину перед світом і всім небесним Усесвітом. Він підносить освячене людство на Небеса, щоб воно назавжди залишилося таким, ніби людина ніколи не порушувала Божого Закону. Переможців, які на Землі були учасниками Божої природи, Він робить царями і священиками Бога (Рукопис 156. 26 жовтня 1903. «Христос – наш приклад Боголюдини»).

Думайте про довіру, а не про проблеми

27 ВІВТОРОК
ЖОВТЕНЬ

Тому не будьте нерозумні, але пізнавайте, в чому полягає Господня воля (Ефес. 5:17).

Довіртеся Богу, віддайте своє життя в Його руки. Перестаньте скаржитися, навіть якщо вважаєте, що для цього є причини. Сатана каже: «Я переслідуватиму його доти, доки він не зазнає краху у вірі». Однак ви можете уникнути того, аби бути переможеними його хитрощами. Бог підтримає вас, якщо ви тільки дозволите Йому. Часом ви схильні повністю віддатися Господу й тоді відчуваєте спокій; утім, потім дієте інакше, не дозволяючи Ісусу нести ваші тягарі.

Ви хочете, щоб Божя воля здійснилася у вашому житті, проте ухиляєтеся від болю й самопожертви, пов'язаних із цим досвідом. Щоб воля Божя могла виконатися у вас, ви повинні довіряти своєму Небесному Отцю, як дитина довіряє своїм батькам. Однак у вас тривожне, неспокійне серце; ви справді боїтеся довіритися Богові, побоюєтеся наслідків, які може спричинити таке підпорядкування. Благаю вас, не затьмарюйте свій християнський досвід.

Дух говорить вам: «Не будьте нерозумні, але пізнавайте, в чому полягає Господня воля» (Ефес. 5:17). У словах і стосунках ви покажете слабкість характеру, коли вам здається, що з вами

погано поводяться, вам не довіряють і до вас не виявляють належної поваги...

Ви повинні знати, що Бог піклується про вас; ви маєте довіряти Йому, адже любите Його, а Він любить вас. Господь підтримуватиме всіх, хто довіряє Йому. Бог зробить усе для вашого освячення, якщо ви перестанете непокоїтися й покладетеся на Нього. Той, Хто не може помилятися, сказав вам: «Не піддавайся спокусі завдавати собі мук і робити себе нещасним власними роздумами, які часто є безпосередніми навіюваннями сатани». Ви не відпускаєте своїх образ і знову повторюєте одне й те саме, ріжете, і травмуєте, і калічите власну душу...

Не привносьте у своє нинішнє життя неприємні моменти минулого. Засвідчіть, що життя з Христом не є помилкою... Залиште сатану, ходіть з Ісусом і будьте досконалими в Ньому. Ніколи не давайте сатані втіху насміхатися над вами чи над іншими й заявляти, що наша віра – це обман.

Святий Дух повинен виконати Свою роботу в серці; коли це станеться, гіркі сльози висохнуть, а обітниця буде виконана. «Вода, яку Я йому дам, стане в ньому джерелом води, що тече в життя вічне» (Івана 4:14). Ви можете встояти тільки в Бозі. Коли серце примириться з Богом, це виявиться у вашому спілкуванні з братами. Буде видно, що Христос перебуває в храмі душі (Лист 10. 27 жовтня 1894. Євангелісту, що працює в Австралії).

Будьте особливими заради Христа

28 середа
жовтень

Не слідуватимеш з більшістю за злом і не свідчитимеш з більшістю на суді, аби викривити правосуддя (Вих. 23:2).

Бути особливим заради самої винятковості, звичайно, є неприйнятним, недостойним звання християнина. Однак коли людина обирає особливий шлях, щоб поклонятися Богу й тільки Йому, це наділяє людину небесною гідністю. Не біймося здаватися незвичайними, коли обов'язок вимагає від нас звеличувати Бога й шанувати Його...

Прагніть до винятковості не заради того, щоб когось здивувати, а щоб уникнути гріха й безчестя щодо Бога. І в цьому випадку

ми не повинні орієнтуватися на більшість, навіть якщо вона поводитися інакше. «Не слідуватимеш з більшістю за злом».

Через те що Закон Божий став порожнім звуком у нашому світі, хіба порушення цього Закону стає чеснотою? Християнину може здатися незначним те, що він перебуває в гармонії зі світом, дотримуючись неділі як дня спокою замість сьомого дня. Проте Господь у Божому Слові говорить, що сьомий день – це Його святий день. Людина гріха каже: «Я передбачила для вас день спокою, і ви повинні дотримуватися першого дня тижня»...

У Бога є Церква. Це не величезний собор, не національна установа, не різноманітні деномінації, а люди, які люблять Бога й дотримуються Його Заповідей. «Бо де двоє або троє зберуться в Ім'я Моє, там і Я серед них!» (Матв. 18:20). Там, де Христос перебуває серед невеликої кількості покірних душ, є Церква Христова, бо тільки присутність Піднесеного і Святого, що живе у вічності, може зробити зібрання Церквою.

Де присутні двоє чи троє, які люблять Божі Заповіді й коряться їм, там панує Ісус, чи це в малонаселеному місці Землі, чи в пустелі, чи в місті за тюремними стінами. Слава Божа проникає крізь стіни в'язниці, освітлюючи славними променями небесного світла найтемніше підземелля. Його святі можуть страждати. Утім, їхні страждання, подібно до страждань давніх апостолів, поширяють їхню віру й завоюють душі для Христа й прославлять Його святе Ім'я. Найжорстокіше протистояння, яке чинять ті, хто ненавидить великий моральний стандарт Божої праведності, не повинно й не зможе похитнути душу, що повністю довіряє Богу...

Ті, хто будуть виконавцями слова, будують на надійній основі, яку буря гонінь не похитне, тому що їхні душі вкорінені на вічній Скелі (Лист 108. 28 жовтня 1886. Старшій сестрі та її чоловіку, які не прийняли істини про суботу).

Природа недосконало свідчить про Бога

29 четвер
жовтень

Оскільки світ своєю мудрістю так і не зрозумів Бога в Його Божій премудрості, то Бог забавив спасти тих, що вірять, безумством проповіді (1 Кор. 1:21).

Існування особистісного Бога, єдність Христа з Його Отцем лежать в основі будь-якої істинної науки. Спостерігаючи за природою, ми можемо отримати лише недосконале уявлення про велич Бога. Ми бачимо прояв Його сили, але Він Сам перебуває за межами нашого розуміння. Океан, водоспад, величні й непрохідні гори – усе це свідчить про діла Його рук, але це свідчення недосконале. Сатана спричинив замішання й порушення в творінні Бога. Щоб розкрити характер Отця, потрібно щось більше, ніж природа.

Христос прийшов на Землю, щоб засвідчити: обмежений людський розум може досягнути славу Божу. Він прийшов об'єднати Божество і людство, щоб через Нього та Його досконалий характер люди змогли побачити Бога у всій повноті Його слави. Завдяки заслугам принесеної Ним жертви ми можемо стати «учасниками Божественної природи, уникнувши морального розтління, що у світі» (2 Петра 1:4). Яскраві промені Божества через Христа звернені до Його послідовників. «А тим, які прийняли Його, дав владу стати Божими дітьми, – тим, які вірять у Його Ім'я» (Івана 1:12)...

У наші дні безліч оман зображують як істину. Деякі з наших братів навчали поглядів, які ми не можемо підтримати. З'являються химерні ідеї, спотворені та своєрідні тлумачення Писання. Може здатися, що деякі з цих повчань малозначущі, але вони розростуться й стануть пастками для незміцнілих душ...

Ми повинні щодня вивчати Писання, аби знати про дорогу Господню і щоб нас не зваблювали релігійні омани. Світ наповнений помилковими теоріями та спокусливими спіритуалістичними ідеями, що прагнуть зруйнувати ясне духовне сприйняття й відвести від істини і святості. Особливо в наш час ми повинні прислухатися до застереження: «Нехай ніхто з вас не піддається обманові марних слів».

Ми повинні бути обережними, щоб не тлумачити Писання неправдиво. Просте вчення Слова Божого не має бути обтяжене прихованими значеннями настільки, щоб реальність зникла з поля зору. Не переоцінюйте значення речень у Біблії, прагнучи щось вигадати, щоб догодити фантазії. Намагайтеся зрозуміти Писання так, як воно написано. Уникайте вигадок (Рукопис 30. 29 жовтня 1904. «Цінуюте час»).

Оторопійте і дивуйтеся! Осліпніть і залишайтеся осліпленими! Ви, наче п'яні, але не від вина, хитаєтесь, але не від міцних напоїв! (Ісаї 29:9).

Мені було показано, що в нашому досвіді ми зустрічалися й зустрічаємося з такими ситуаціями. Люди, які отримали велике світло й чудові переваги, послухалися слів керівників, які вдають із себе мудрих. Ці керівники бачили милість Господа й отримували Його благословення, але вони вирвалися з рук Божих і вступили до лав ворога.

Світ наповниться оманю. Один людський розум, приймаючи ці омани, впливатиме на інші уми, які перетворюють дорогоцінний доказ Божої істини в неправду. Ці люди будуть обмануті грішними ангелами, тоді як вони повинні були пильнувати як вірні охоронці, дбаючи про душі, оскільки мали дати звіт. Вони склали свою зброю й дослухалися до духів-спокусників. Ці люди не звертають уваги на волю Божу, ігнорують Його застереження й докори, і стають на бік сатани...

Нині духовне сп'яніння вражає людей, які не повинні хитатися, як п'яні. Злочини та порушення, шахрайство, обман і несправедливі угоди наповнюють світ відповідно до вчення ватажка повстання в небесних оселях.

Історія повториться. Я могла б сказати, що станеться в найближчому майбутньому, але час поки не настав. Унаслідок хитрого зваблювання сатани з'являтимуться примари померлих, і багато людей долучиться до того, хто обманює й любить оману. Я застерігаю наш народ, що деякі з нашого середовища відвернуться від віри, слухаючи духів підступних і наук демонів, вони погано відгукуватимуться про істину.

Відбудеться неймовірна робота. Служителі, юристи, лікарі, які дозволили цій омани перемогти їхню проникливість, самі стануть звабниками, об'єднавшись з обманутими. Духовне сп'яніння оволодіє ними. Невірним управителям Господь говорить: «Радійте й ходіть у сліпоті, немов п'яні, бо, розгубивши отримані можливості, ви діятимете нерозсудливо, позбавляючи себе надії на вічне життя». Нехтуючи порадою від Господа й роблячи оману своїм

притулком, вони неправильно тлумачитимуть попередження і вістки, послані Богом, замінюючи їх своїми помилковими твердженнями, роблячи марним Боже Слово (Лист 311. 30 жовтня 1905. Братам Данієльсу і Прескотту та їхнім соратникам).

Бог не змінюється

31 субота
жовтень

Я покладу ворожнечу між тобою і жінкою, між твоїм насінням і її насінням. Воно розчавить тобі голову, а ти будеш жалити його в п'яту (Бут. 3:15).

Як важко людині ходити покірно перед Богом, вірити Його Слово й приймати Його плани. Пропозиції сатани явно обіцяють більшу вигоду, але вони зазнають краху. Знову і знову люди на особистому досвіді відчують наслідки відмови ходити шляхом послуху. Чому б іншим не навчитися мудрості, беручи до уваги їхній досвід? Необхідно замислитися про досвід наших прабатьків і остерігатися будь-яких планів, які не ґрунтуються на Божій волі.

Коли люди усвідомлюють, що Господь – Бог, а не людина, і Він не змінюється? Кожне лихо, кожна смерть свідчать про силу зла й істину живого Бога. Слово Боже – життя, і воно перебуватиме вічно. Як може людина, яка знає Господа та Його діла, обирати шляхи сатани замість Божих? Є тільки один шлях у відновлений рай – шлях послуху

Вістку, дану людині для проголошення в ці останні дні, не слід змішувати зі світськими думками. У цей небезпечний час ніщо, крім послуху, не втримає людей від відступництва. Бог подарував людству велике світло й багато благословень. Утім, якщо це світло й благословення люди не приймають, вони не зможуть убезпечити себе від відступництва й непослуху. Коли ті, кому Бог довірив високі посади, відвертаються від Нього до людської мудрості, їхнє світло стає темрявою. Яка страшна ця темрява! Дані цим людям здібності стають пасткою. Вони стають приниженням для Бога...

Так було завжди. Доти, доки боротьба не закінчиться, завжди хтось відходитиме від Бога. Гріхи тісно взаємопов'язані. Один акт непокорі, якщо в ньому не покається, призводить до іншо-

го. Той, хто виправдовує свій гріх, поступово впадає в спокусу, доки не починає грішити, незважаючи ні на що.

Часто ті, хто називають себе послідовниками Христа, мають запеклі серця й сліпі очі, тому що вони не коряться істині. Егоїстичні мотиви й цілі опановують їхній розум. Ці люди самовпевнено вважають, що прямують шляхом мудрості. Вони не намагаються простувати вказаним Богом шляхом. Вони заявляють, що обставини все змінюють, і коли сатана спокушає їх дотримуватися світських принципів, то поступаються. Ідучи кривим шляхом, вони вводять в оману й інших. Недосвідчені наслідують їх, вважаючи, що настільки мудрі християни не можуть помилятися (Рукопис 135. 31 жовтня 1902. «Настанови церкви»).

Скуштуйте й побачите, Який добрий Господь. Блаженна людина, яка покладається на Нього (Псал. 34:9).

Христос був Князем Небес, але Він приніс безмежну жертву й зійшов у світ, запламований прокляттям, яке на нього наклав грішний ангел...

Ісус Христос запрошує нас: «Прийдіть до Мене, усі втомлені та обтяжені, – і Я заспокою вас! Візьміть Моє ярмо на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і покірний серцем, – і знайдете спокій своїм душам. Бо Моє ярмо любе і Мій тягар легкий» (Матв. 11:28-30). Це запрошення звернене до нас, і ми отримуємо всі переваги, якщо приймемо його умови...

Блага вістка про благодать, що спасає, має поширитися в усіх напрямках. Світ має почути застереження, однак потрібно проявляти бережливість, якщо ми діємо в дусі Христа...

Євангеліє асоціюється зі світлом і життям. Якби не було світла, усі рослини та тварини б загинули, людина не могла б існувати. Ми маємо усвідомити, що ні в чому не повинно бути марнотратства... Ми готуємося до майбутнього вічного життя в Небесному Царстві. Ми очікуємо, що будемо виконувати свою роботу у світлі і в силі великого й могутнього Лікаря. Усі повинні працювати із самопожертвою. Кожен із нас повинен навчитися у Христа. «Навчіться від Мене, – говорить Він, – бо Я лагідний і покірний серцем, – і знайдете спокій своїм душам» (Матв. 11:29).

Наша праця буде ретельно досліджена, вона повинна узгоджуватися з планом нашого Спасителя. Він міг закликати воїнства ангелів, щоб вони явили Його істинний характер як Князя Неба, але Він залишив Своє високе становище й прийшов у наш світ у людській подобі, щоб розділити з людиною всі її спокуси. Він подібно до нас був випробуваний у всьому, щоб показати: ми можемо бути переможцями – єдиними з Христом, як Ісус єдиний з Отцем. «До своїх Він прийшов, та свої Його не прийняли. А тим, які прийняли Його, дав владу стати Божими дітьми» (Івана 1:11, 12).

Бог закликає адвентистів сьомого дня показати світу, що ми готуємося до життя в оселях Христа. Він пішов приготувати їх для тих, хто очистить душу послухом істині, яка вона є в Ісусі.

Нехай кожна душа, що прямує за Христом, зречеться себе, візьме свій хрест і йде за Ним (Лист 309. 1 листопада 1905. Подружжю Берден).

Щаслива надія

2 **понеділок**
листопад

«Я тебе не покину і не відступлю від тебе!» (Євр. 13:5).

У нас лише одне життя. Завдяки щоденним взаєминам з Богом ми маємо в Господі Ісусі Христі й через Його заслуги постійну підтримку у виконанні роботи, яка представлятиме Христа світу. Можливо, у нас немає всіх зручностей, які є в інших, як-от: дозвілля, комфорт і земні блага. Проте ми маємо блаженну впевненість, яку Христос дав Своїм віруючим учням... Він сказав їм: «Хай не тривожиться ваше серце: вірте в Бога і в Мене вірте. В домі Мого Отця багато осель. А якби не так, то Я сказав би вам, оскільки йду приготувати місце вам. І коли піду та приготую вам місце, то Я знову прийду і візьму вас до Себе, щоб де Я, там і ви були» (Івана 14:1-3)...

Благословенні слова! Ми можемо прийняти Господа у своє серце, і Він стане для нас надією, мужністю і благодаттю, що підтримує. Господь бажає, щоб ми повністю поклалися на Нього. Тоді ми будемо широко вірити, що Христос зробить для нас усе, що обіцяв. Нехай усі прийдуть до Спасителя, переконані що Він виконає обіцяне.

Ми не можемо догодити Спасителю більше, ніж вірити в Його обітниці. Ви можете отримувати Його благословення, а ваші молитви доходитимуть до Нього. Ніщо не може зруйнувати цю лінію зв'язку. Ми повинні навчитися приносити всі труднощі до Ісуса Христа, Котрий допоможе нам. Він вислуховуватиме наші прохання. Ми можемо прийти до Нього цілком упевнені, без жодного сумніву, тому що Він – живий Шлях ...

Що частіше ми звертатимемося до Господа, то більше можемо бути впевнені, що постійно отримуємо велику благодать нашого Господа Ісуса Христа.

Ти не втрачаєш сили на шляху, якщо прямуєш ним вірою. Однак ти зростаєш у силі й упевненості, тому що поруч з тобою йде Провідник і ти можеш просити Його з досконалою вірою, щоб Він скерував тебе.

Тож довір Господу Ісусу вести тебе крок за кроком правильним шляхом. Ти маєш змогу отримати силу й упевненість на кожному кроці свого шляху, адже можеш бути впевнена: твоя рука в Його руці. Ти можеш «бігти і не втомитися», «іти і не втомитися», тому що вірою ти усвідомлюєш: твоя рука в руці Христа. Ти не розчаруєшся, тому що, пізнаючи Господа й довіряючи Йому, ти здобуваєш упевненість, що Він ніколи не залишить тих, хто повністю покладається на Нього як на свого постійного Помічника (Лист 313. 2 листопада 1905. Мейбл Уайт, дев'ятнадцятирічній онучці автора).

Станьте на бік Христа

3 Вівторок
листопад

Знаючи, що випробування вашої віри розвиває терпеливість. А терпеливість хай має досконалу дію, щоб ви були досконалі та бездоганні і щоб нічого вам не бракувало (Якова 1:3, 4).

Ангелам здається вкрай непослідовним той курс, яким ідуть люди. Вони бачать, як невіра й потурання апетиту призводять до явної деградації і як невтомно працює сатана, щоб знищити Божий образ у людині. Ангели дивуються, чому істоти, залежні від свого Творця в кожному подиху, поведуться так нерозумно й непослідовно; чому стають на бік того, хто розіп'яв Христа й наповнив світ міжусобицями, заздрістю й ревностями...

Ісус Христос, Господь – виправдання наше. Станьмо на Його бік саме зараз. Нехай ніхто не посоромиться визнати Христа своїм Спасителем, Порадником, Провідником і великою нагородою. Хіба це означає пожертвувати чимось? Невже почесно бути серед сатанинського війська? Ті, хто робить цей вибір, нічого не здобувають. Їх чекає лише вічна смерть.

Нехай ті, хто зазнає спокуси обрати світ і завоювати його визнання, пам'ятають: якщо вони не виберуть Христа тут, на Землі, то не отримають визнання на Небі. Ті, хто наражається на спокусу, кого ви обрали своїм ватажком?..

Прийдіть до Христа такими, якими ви є, – слабкими, безпорадними, готовими померти. Повністю покладайтеся на Його милість. Немає такої внутрішньої або зовнішньої проблеми, яку

неможливо подолати Його силою. У деяких нестримні характери. Проте Той, Хто приборкав бурхливе Галілейське море, може сказати вашому серцю, якщо ви покаєтесь: «Перестань, усьухни». Немає такого природного явища, яке Христос не може підпорядкувати Собі, немає такого нестримного характеру, який Він не може втихомирити, якщо серце підкориться й довіриться Йому.

Тому, хто присвячує свою душу Ісусу, не потрібно впадати у відчай. У нас усемогутній Спаситель. Споглядаючи Ісуса, Проводиря і Вершителя вашої віри, ви можете сказати: «Бог – наш захист і сила, надійна допомога в стражданнях. Тому ми не злякаємось, хоча б затряслась земля і гори рухнули в серце морів. Від Його величі ревуть і бушують води, здригаються гори» (Псал. 46:2-4)...

У майбутньому житті ми зрозуміємо те, що нас тут сильно бентежить. Ми усвідомимо, наскільки сильним був наш противник і як ангелам Божим було довірено охороняти нас, коли ми діяли за порадою Слова Божого. Христос говорить нам, що наше море не завжди буде спокійним. У нас буде смуток. Це частина нашого виховання, необхідна для формування сильного, гармонійного характеру (Рукопис 130. 3 листопада 1903. «Христос утихомирює бурю»).

Сонце Небес сяє через Божих послідовників

4 середа
листопад

Ви – світло для світу. Не можна сховати міста, що стоїть на горі (Матв. 5:14).

Тому, хто наближається до Христа, не потрібно змушувати себе сяяти. Споглядаючи Спасителя, він уловлює Божественні промені світла від Сонця правди й не може не сяяти. Світло, що в ньому, сяє яскравими променями в словах і ділах праведності.

Божа благодать перебуває в такій людині, і небесне світло сяє через неї. Вона шанує Христа цілковитим послухом. У неї виникає спонукання ревно трудитися на ниві Божій, використовуючи для цього дані Господом дари. Така людина несе світло для світу, проливаючи його на тих, хто перебуває в темряві омани.

Вона не віддаляється від Христа, а прагне бути поруч, спілкуючись із Ним, дотримуючись небесних принципів Божого Слова. Така людина прямує життєвою дорогою, творячи добро, втішаючи пригнічених, скеровуючи ноги, що блукають, на вузький шлях, підсолоджуючи гірку чашу, яку п'ють люди внаслідок обраного власного курсу.

Є люди, які потребують, щоб чиясь тверда рука привела їх до ніг Учителя. Ті, хто навчився здобувати перемоги, допоможуть іншим мужньо боротися в битвах Господніх.

У самій людині немає нічого, чим можна було б прославитися. Скажіть сміливо про це. Усе, що в неї є, – розсудливість, прихильність, мова, духовна проникливість – дане з милості Сина вічного Бога. Усе це має бути перепосвячене Богу. Умертвіння свого «я» – це важкий процес, адже «я» бореться за існування і вмирає важко. Однак молитва й віра дають перевагу найслабшому грішникові міцно вхопитися вірою за руку Спасителя. У Христі й через Нього ми можемо стати переможцями...

Бог дав нам настанову трудитися, для кожної Його дитини є робота. Кожному дані таланти згідно з їхніми силами. Щоб служити Христові, людині не обов'язково бути проповідником. Є багато людей, які, хоч і не відчують покликання проповідника, проте служать Христу. Сонце правди світить на них, і вони свідчать про єдність із Христом. Ці люди узгоджують свої дії зі Словом Божим. Вивчаючи Писання, вони отримують можливість розуміти прочитане.

Ці люди співпрацюють у єдності. Серед тих, кого навчає Бог, не буде розбіжностей у думках. Справжні святі єдині в душі й ділах. Святий Дух об'єднує їх, і вся сатанинська сила не може зруйнувати цей союз (Рукопис 176. 4 листопада 1899. «Щоденник». Написано в Рокгемптон, Квінсленд, Австралія).

**Христос прийшов,
щоб відкрити Бога**

5 четвер
листопад

Хіба можна дослідженням знайти Бога, або досягнути досконалості Вседержителя? (Йова 11:7).

Ісус Христос відкрив Бога. Нехай ті, хто прагне пізнати Господа, вивчають працю та вчення Христа. Тим, хто приймає Його й вірить у Нього, Він дає владу стати Божими дітьми. Христос говорить: «Прийдіть до Мене, усі втомлені та обтяжені, – і Я заспокою вас! Візьміть Моє ярмо на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і покірний серцем, – і знайдете спокій своїм душам. Адже Моє ярмо любе і Мій тягар легкий (Матв. 11:28-30)...

Бога намагаються знайти за допомогою людського таланту й припущень. Багато хто прямує цим шляхом. Найвищий інтелект може до знемоги робити припущення щодо Бога, але ці зусилля будуть марними. Факт залишиться фактом: людина не може лише завдяки дослідженням знайти Бога. Перед нами немає такого завдання. Усе, що людина повинна й може знати про Бога, було відкрите в житті й характері Його Сина, Великого Вчителя. У міру того як ми дізнаємося, що є людина, якими ми є в очах Бога, ми будемо боятися й тремтіти перед Ним.

Тим, хто бачить у кожній людині природженого царя; хто не помічає відмінності між наверненим і ненаверненим; хто не відчуває потреби в Христі як в особистому Спасителі, я скажу: «Подумайте про свій стан за весь час вашого існування! Чи було б вам приємно споглядати один за одним епізоди вашого життя очима Того, Хто знає кожну думку людини й перед Чиїм поглядом усі діла людини – як розгорнута книга?»

Я закликаю всіх, хто зайнятий служінням Богу, повністю перейти на бік Христа. Небезпеки чатують усюди. Наша найбільша небезпека від людей, які впали в марнославство, не почули застережень і пересторог, посланих їм Богом. Коли такі люди вибирають власну волю і свій шлях, спокусник, одягнений в ангельський одяг, перебуває поруч з ними, готовий об'єднати свій вплив з їхнім. Він показує їм привабливу оману, яку вони представляють Божому народу. Деякі з тих, хто їх слухає, повірять почутому й будуть виконувати небезпечну працю.

Господь звертається до людей. Чи почують вони Його голос? Він посилає застереження. Чи дослухаються вони до нього й до останньої вістки милості грішному світу? Чи приймуть вони ярмо Христа й навчатися від Нього лагідності й покори? (Лист 240. 5 листопада 1903. «Студентам-медикам і медсестрам». Під час кризи, викликані пантеїстичними ідеями).

Тож я покладаю надію на Твоє милосердя. Моє серце радітиме Твоїм спасінням (Псал. 13:6).

Що більше ми відкриваємо силу Спасителя, Який живе в нас, то більше Його сила проявлятиметься...

Коли фермери пропонують або демонструють плоди своєї праці, вони вибирають найкращі зразки. Жінки приносять найкращі золотисті грудки масла, ідеальної форми і з гарним маркуванням. Чоловіки приносять добірні овочі всіх видів. Люди приносять найкращі й найпривабливіші плоди, які свідчать про сумлінну працю вмілих працівників. Різноманітні фрукти – яблука, персики, абрикоси, апельсини, лимони та сливи – своїм привабливим виглядом викликають у людей бажання опинитися в сільській місцевості, де вони зможуть обробляти землю...

Чому б християнам, які живуть у ці останні дні, не показати найпривабливіших плодів у безкорисливих учинках? Чому Божому народу, що дотримується заповідей, не виявити свій найкращий плід у вигляді добрих справ? Їхні слова, поведінка, одяг повинні приносити урожай найкращої якості. «За їхніми плодами, – каже Христос, – впізнаєте їх»...

Випробування – це знаряддя Христа для вдосконалення в християнських чеснотах... Ці випробування посилаються не для того, щоб віра зазнала краху, а щоб підняти її на належну висоту, аби всі побачили: вона може стати значно ціннішою за золото, яке гине, хоч і вогнем випробовується. Будь-яке допущене випробування має підняти істину, щоб її більше цінували, щоб на устах справжнього учня Христа була хвала лише Богу. І зростання в благодаті відбувається для слави й честі Божої при з'явленні Ісуса Христа, «Ви Його любите, не бачивши, ви вірите в Нього, хоча не бачите нині, радієте невимовною і преславною радістю, бо досягаєте мети вашої віри – спасіння душ! Про це спасіння розвідували та допитувалися пророки, які провістили для вас благодать» (1 Петра 1:8-10)...

Світлий і радісний бік нашої релігії буде представлений усіма, хто щодня присвячує себе Богу... Ми не хочемо дискредитувати Господа скорботним ставленням до випробувань, які здаютьсяся

тяжкими. Усі випробування, якщо їх приймати як виховний засіб, приведуть до радості. Усе релігійне життя буде піднесеним, шляхетним, його приємними пахощами будуть добрі слова й діла. Ворогові приносить задоволення, коли люди скаржаться, ремствують і спотикаються – пригнічені, засмучені, скорботні; бо сатана хоче, щоб ми саме так «свідчили» про дію нашої віри. Бог задумав, щоб розум не опускався до такого низького рівня (Рукопис 70. 6 листопада 1897. «Щоденник»).

Обітниця переможцю

7 ^{субота}
листопад

Вам випало лише людське випробування. Та вірний Бог не допустить, щоб ви випробовувалися понад міру, але при випробуванні дасть і вихід, аби ви могли його витримати (1 Кор. 10:13).

Ми не повинні думати, що, прямуючи дорогою послуху, уникнемо випробувань, оскільки ворог зробить усе можливе, аби не пустити нас на Небеса. Однак Спаситель обіцяв допомогти нам.

Чи зазнаєте ви випробувань? Ісус теж їх зазнавав. Він подібно до нас був випробуваний у всьому, окрім гріха. «У світі Він був, і світ через Нього постав, але світ Його не пізнав. До своїх Він прийшов, та свої Його не прийняли. А тим, які прийняли Його, дав владу стати Божими дітьми, – тим, які вірять у Його Ім'я» (Івана 1:10-12).

Коли Христос жив на Землі, народ юрмився, щоб почути Його. Слова Ісуса були такими простими й зрозумілими, що найменш освічені з народу могли зрозуміти Його. Люди слухали Його, як зачаровані. Це дратувало книжників і фарисеїв. Вони були сповнені заздрості, оскільки народ дуже уважно слухав слова нового Вчителя. Вони вирішили перешкодити його впливу на натовп. Книжники й фарисеї почали чинити несправедливі напади на характер Христа, стверджуючи, що Він народжений в гріху і що виганяє бісів силою князя бісівського. Так справдилися слова: «Зненавиділи Мене безпідставно» (Івана 15:25; пор. Псал. 69:5). Юдейські вожді обмовили й переслідували Того, Хто визначніший від десяти тисяч інших.

У міру того як ми відокремлюємося від світу та його звичаїв, ми зіткнемося з невдоволенням світських людей. Світ ненавидів Того, Хто був втіленням чеснот, оскільки Він був кращим за його представників. Раб не вищий за свого пана. Якщо наші шляхи до вподоби Богові, світ буде ненавидіти нас. Якщо Ісус, Велич Неба, зійшов у цей світ і зазнав приниження й ганебної смерті, чому ми повинні відступати через те, що послух передбачає хрест? Якщо Його переслідували, чи можемо ми очікувати того, що з нами будуть поводитися краще?.. Я вказую вам на Агнця Божого, що на Себе бере гріх світу. Він підбадьорить і підтримає всіх, хто прийде до Нього по допомогу...

Вічна слава і життя, яке можна порівняти із життям Божим, очікують переможця. Наш розум має бути постійно зосередженим на Божій доброті й майбутній оселі святих. Ми повинні завжди прагнути до досконалості характеру, аби врешті-решт отримати доступ до Божого міста (Рукопис 30. 7 листопада 1886. «Християнський шлях»).

Великий Я Є

8 неділя
листопад

Перш ніж постали гори, і Ти поклав початок Землі і Всесвіту, від віку й до віку Ти – Бог (Псал. 90:2).

З Божого Слова і Його діл ми черпаємо знання про Нього – те, що Господь вважає за потрібне відкрити нам. Ми можемо зрозуміти Боже одкровення про Нього. Проте нам необхідно розпочинати дослідження зі страхом, трепетом і усвідомленням власної гріховності. Замість бажання пояснити дії Бога, у нас має бути прагнення здобути знання, що зробить наше служіння Йому ще більш гідним. Нехай ніхто не намагається пояснити Бога. Люди не завжди можуть пояснити свої дії. Як же вони насмілюються пояснювати Творця?..

Допитливим я повідомляю: Бог звелів мені не відповідати на запитання людей, котрі цікавляться тим, що не було відкрито. Відкрито належить нам та нашим дітям навіки. Людям не слід намагатися проникнути за рамки цього знання, пояснювати те, чого Бог не відкрив. Ми повинні вивчати одкровення Божого характе-

ру, яке Христос, великий Учитель, дав нам, щоб у душі, слові та дії ми могли представляти Його людям.

Що стосується Особи й прерогатив Бога, Його сутності й місцеперебування, то це тема, яку ми не сміємо порушувати. У цьому випадку мовчання красномовніше за слова. Ті, у кого немає глибоких знань про Бога, наслідують робити припущення щодо Нього. Якби вони знали про Нього більше, то менше б висловлювали суб'єктивних думок. Той, хто в повсякденному житті має найближче спілкування з Богом, хто володіє глибокими знаннями про Нього, найбільш гостро усвідомлює цілковиту нездатність людини пояснити Творця...

Бог існував завжди. Він – великий Я Є... Він безмежний і всюдисущий. Жодні наші слова не можуть описати Його велич.

Біблійне вчення про Бога – це єдине вчення, яке людина може безпечно наслідувати. Ми повинні контролювати нашу віру за допомогою простого принципу: «Так говорить Господь». Якщо чоловіки й жінки прислухатимуться до Бога й застосовуватимуть у повсякденному житті знання про Нього, почерпнуті з Його Слова, вони здобудуть силу протистояти злу й приготуються представляти Його.

Ми повинні побачити й оцінити простоту Христового вчення. Ісус закликає до молитви й покори. Це наш захист від помилкових поглядів, якими сатана намагається змусити нас звернутися до інших богів і прийняти теорії, які вводять в оману й зодягнені ним в одяг світла (Рукопис 132. 8 листопада 1903. «Обраний Богом народ». Написано під час кризи, викликаной пантеїстичними ідеями).

Поклоняйтеся Богу природи

9 **понеділок**
листопад

Господня земля і все, що наповняє її; всесвіт і всі його мешканці (Псал. 24:1).

Бог звертається до нас через природу. Ми чуємо Його голос, дивлячись на її красу й багатство. Ми бачимо Його славу в красі, яку створила Його рука. Ми стоїмо й безперешкодно дивимося на Його діла. Бог дав нам цю можливість, щоб у такий спосіб ми могли пізнавати Його...

Господь дав нам ці дорогоцінні творіння як прояв Його любові. Творець любить прекрасне. Щоб порадувати нас і догодити нам, Він відкрив перед нами красу природи, подібно до того, як земний батько прагне показати дітям те найкраще, що подобається йому самому. Господь завжди радий бачити нас щасливими. Якою б гріховною й недосконалою не була Земля, Бог щедро обдарував її корисним і прекрасним. Гарні квіти різних відтінків свідчать про Його ніжність і любов. У них є своя мова, що нагадує нам про Того, Хто дарує добро.

Ми можемо дивитися через природу на Бога природи. У гарних величних деревах, кущах, квітах Бог розкриває Свій характер. Його можна порівняти з найпрекраснішими ліліями, трояндами і гвоздиками.

Я люблю дивитися на Божі творіння в природі, оскільки Господь відкриває через них Свій характер. Люблячи нас, Він дав нам їх, щоб ми насолоджувалися ними. Не поклоняймося ж прекрасним витворам природи, але дивімося через них на Бога, сповнюючись бажанням поклонятися Творцеві. Нехай це чудове служіння любові відповідає меті Бога й приваблює до Нього наше серце, щоб наш характер уподібнювався до Його прекрасного характеру й ми захоплювалися Його добротою, співчуттям і невимовною любов'ю.

Великий Господь і прославлений вельми. Господь добрий до всіх, а Його милосердя – на всі Його творива! Він оточив нас знаками Своєї любові. Язичники можуть бунтувати й задумувати марне, але Господь незмінний. Під покровом вічних пагорбів Він сховає Свій народ. Він приготував гори й печери для Своїх пригноблених і переслідуваних дітей. Ми можемо співати: «Бог – наша охорона та сила, допомога в негодах». Ми можемо споглядати Того, Хто створив високі гори й вічні пагорби. Бог зглянеться з висоти небес і святилища на тих, хто любить і боїться Його...

У красі природи нам дані символи Небесного Царства. Слава Богу, у нас є чисте місто, творцем і будівничим якого є Бог. Це місто не можна зрушити з місця. Воно міцне, як престол Божий (Рукопис 153. 9 листопада 1903. «Через природу до Бога природи»).

Адже, Бог – моє спасіння! Надіюся на Нього і не боятимусь, тому що моя сила і моя пісня – Господь! Він став моїм спасінням (Ісаї 12:2).

Ви пишете у своєму листі про розчарування. Я співчуваю вам і хочу вказати на дорогоцінного Спасителя, Носія тягара. Він прийме вас, якщо ви шукатимете Його. «Просіть – і дасться вам; шукайте – і знайдете; стукайте – і відчинять вам» (Матв. 7:7). Покладіться на цю обітницю, начебто вона була дана особисто вам. Не зациклюйтеся на тому, що ви хотіли б змінити в собі, і не бентежтеся, турбуючись і сумніваючись в благодаті й милості Бога.

Прийдіть до Нього такими, якими ви є, довіртеся Йому й віддайте своє життя в Його руки. Вірте, що Він справді приймає вас, як і обіцяв. Не прагніть зробити щось велике, щоб заслужити Божу милість, але довіртеся Йому саме зараз... Прийдіть з покірною вірою до Того, Хто ніколи не сказав нужденному й стражденому: «Даремно шукаєте Мого лиця». Знаємо: ми, грішники, часто помиляємося й зазнаємо поразки у випробуваннях. Утім, це не повинно утримувати нас у нашій великій потребі далеко від Того, Хто єдиний може допомогти нам і спасти нас від сили сатани. Це завдання ворога – розчарувати й занурити нас у відчай.

У нас є чудове підтвердження незрівнянної любові Ісуса, Який залишив Небо і зійшов на Землю, щоб допомогти нам. Він сказав: «Прийдіть до Мене, усі втомлені та обтяжені, – і Я заспокою вас! Візьміть Моє ярмо на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і покірний серцем, – і знайдете спокій своїм душам. Бо Моє ярмо любе і Мій тягар легкий» (Матв. 11:28-30).

О, мій дорогий брате, Ісус живий, щоб заступатися за вас... Якщо ми згрішимо, «то маємо Заступника перед Отцем, Ісуса Христа – Праведника» (1 Івана 2:1). Співчутлива любов Божа звернена до нас у всіх наших потребах, і попри всі наші недосконалості, Ісус любить нас з вами. Тож відгукніться на цю любов радісною довірою Йому. Відкиньте всі свої гріхи, які здатні засмутити Спасителя й завдати Йому болю. Прагніть наслідувати Його святе життя й непорочний характер... Дорогий Спаситель передбачив удосталь засобів, щоб очистити нас від усіх гріхів і

Своєю благодаттю виправити вади нашого характеру, зараховуючи нам Свою праведність.

Однак ми самі повинні проявляти віру. «Тим, які приходять до Бога, треба вірити, що Він є і що винагороджує тих, які Його шукають» (Євр. 11:6)...

Вірте, брате мій, вірте. Моя душа говорить: «Вірте». Прийміть обітниці Божі вірою й застосуйте їх до себе... З великою любов'ю до вас і до всієї вашої сім'ї ваша сестра в Христі, Еллен Г. Уайт (Лист 36. 10 листопада 1875. Розчарованому члену церкви).

Дивитися на Ісуса, а не на інших 11 середа листопад

Дивлячись на Проводиря і Вершителя віри, на Ісуса, Який, незважаючи на сором, замість належної Йому радості, перетерпів хрест і сів праворуч Божого престолу (Євр. 12:2).

Нехай ті, хто заявляє про свою віру в істину, найщиріше прагнуть прямувати за Вчителем, служачи всім, хто потребує Спасителя. Христос ясно вказав умови, від яких залежить спасіння: «Коли хто хоче йти за Мною, – говорить Він, – хай зречеться самого себе, візьме свій хрест і йде за Мною» (Матв. 16:24). Отож ідіть за Христом. Нехай кожна дорогоцінна душа, яка бажає коритися Богу, прямує за Спасителем. Ми повинні бути лагідними й покірними серцем. Ми маємо приносити плоди праведності відповідно до даних нам Богом здібностей.

Моя сестро, ми повинні потрапити на Небеса. Ми не можемо допустити, щоб щось завадило нам розраховувати на вічне життя. Будьте лагідні, покірні, скромні, милостиві й щирі. Не дивіться на чужі помилки й не обговорюйте їх. Пам'ятайте: ви стаєте схожі на те, на що дивитесь. Вічне життя найдорожче. Говорімо про доброту, силу та славу Христа.

Ви можете бути благословенням у церкві, якщо дозволите сяяти своєму світлу. Своїм прикладом ви можете навчити сяяти інших. Не поширюйте темряву, звеличуючи силу ворога над силою Господа Ісуса. Усе, що вам потрібно, – це відкрити своє серце для яскравих променів Христової благодаті та слави. Говоріть з вірою – чистою, священною і святою. Розповідайте про

милість Божу. Хіба у нас недостатньо причин славити Його на кожному кроці?

Христос запевняє: «Ось Я перед тобою відчинив двері, і їх ніхто не може зачинити» (Об'явл. 3:8). Тож не розчаруйте інших, говорячи про вади характеру. Розповідайте про світло Небес. Христос – Світло для світу. Використовуйте слова підбадьорення, переконливі й заспокійливі слова. Не зауважуйте вади інших і своїм практичним благочестям засвідчіть людям про кращий шлях.

Я хочу, щоб ви знову отримали все, що втратили. Не дійте, керуючись емоціями, щоб не нашкодити жодній душі. У своїй родині покажіть своїм дітям шлях Христа. Нам потрібно краще усвідомлювати цінність домашнього виховання, згідно з яким істина закладається поступово з любов'ю і ніжністю, трохи тут, трохи там. Приємні слова здійснять чудеса. Нехай Бог допоможе вам, моя люба сестро! Про це моя молитва (Лист 148. 11 листопада 1900. Адвентистці сьомого дня, дружині успішного, але невіруючого бізнесмена).

Справа нашого Отця

12 четвер
листопад

І пішла чутка про Нього по всій Сирії, і привели до Нього всіх хворих на різні недуги, знеможених стражданнями, біснுவатих, лунатиків і паралізованих, – і Він оздоровив їх (Матв. 4:24).

Життя Христа було життям постійної самопожертви. Його робота не залежала від конкретного часу або місця. Вона була зумовлена Його любов'ю та співчуттям до душ, за які Спаситель незабаром повинен віддати Своє життя. Його співчуття не знало меж. Розмах Його служіння зцілення та настанов був такий великий, що в Палестині не було будівлі, здатної вмістити натовпи народу, що стікалися до Нього.

У кожному місті та селі, через які Він проходив, можна було зустріти зцілених Ним людей. На пагорбах Галілеї, на шумних дорогах, на березі моря, у синагогах – усюди, де були охочі почути Його вістку, Ісус зціляв людей і вказував їм на їхнього Небесного Отця. Увечері, коли години важкої праці завершувалися, Він роз-

мовляв з тими, хто протягом дня змушений був працювати, щоб заробити гроші на утримання своїх родин.

Якби ми тільки усвідомили, як старанно Ісус працював, щоб засіяти світ насінням Євангелія, ми б... невпинно працювали, щоб дати хліб життя душам, близьким до загибелі...

Сприймійте дух великого Учителя-Працівника. Навчіться від Друга грішників, як служити ураженим гріхом душам. Його серце завжди було зворушене людським горем. Чому ми такі холодні й байдужі? Чому в нас немає чуйності? Христос поклав Себе на жертovníк служіння як жертву живу. Чому ми так неохоче беремося до роботи, якій Він присвятив усе Своє життя? Необхідні зміни, щоб виправити жахливу байдужість, яка охопила нас. Схилімо голови зніяковіло, коли проаналізуємо, наскільки менше ми зробили, ніж могли, щоб посіяти насіння істини.

Коли ми по-справжньому наведемося до Бога, наше бажання комфортного життя зміниться. Христос підпорядкував свої бажання місії, призначеній Йому Небесами. Він усе підпорядкував великій роботі для грішного роду, виконати яку прийшов у цей світ. Коли мати знайшла Його, ще юнака, у школі рабинів і сказала: «Дитино, чому Ти нам таке вчинив? Ось Твій батько і я, страждаючи шукали Тебе. А Він їм відповів: Чому ж ви шукали Мене? Хіба ви не знали, що Мені треба бути при справах Мого Отця?» (Луки 2:48, 49). (Рукопис 147. 12 листопада 1902. «Заклик до великих зусиль»).

Що б ви відповіли?

13 п'ятниця
листопад

Коли це побачили пророчи учні з Єрихона, що стояли здалеку, то сказали: Дух Іллі спочив на Єлисеєві. Тож вони вийшли йому назустріч, і долілиць поклонилися йому (2 Цар. 2:15).

Слуги Божі мають працювати для вищих верств суспільства. Утім, це не означає, що вони повинні пов'язувати себе з поважними людьми Землі, залежачи від них у силі, впливі й успіху. Господь часто спонукає серця тих, хто посідає чільне становище, виявляти милість до Його народу, який дотримується заповідей. Однак коли Божі слуги залишають Господа, щоб заручитися визнанням світських людей, вони обмінюють силу на слабкість.

Нам необхідно виконати найурочистішу роботу, важливість якої ми зможемо зрозуміти, лише оцінюючи минуле й сьогодення у світлі Божого Слова. Хто міцно бореться за віру, одного разу передану святим? Хто серед вигуків «ось тут» і «ось там» виявляє непохитну впевненість у Слові Божому? Віра нині пов'язує нас із минулим і скеровує в майбутнє.

Ми можемо почерпнути цінні уроки з досвіду пророка Єлисея. Господь обрав його помічником Іллі, й у випробуваннях і труднощах він довів свою вірність дорученій справі. Єлисей був готовий робити все, що накаже Господь. Він не прагнув уникнути цього скромного служіння, але був вірний у виконанні як малих, так і великих обов'язків. Єлисей завжди був готовий служити на будь-якому місці, на яке вказував йому Господь, незалежно від своїх природних нахилів. На кожному етапі свого життя він навчався покори і служіння...

«Так сталося, що коли вони перейшли, то Ілля промовив до Єлисея: Проси, що я мав би для тебе зробити, перш ніж я буду взятий від тебе! А Єлисей відповів: Нехай на мені подвійною мірою спочине твій дух!» (2 Цар. 2:9). Він не просив світської слави, високого становища серед впливових людей Землі. Єлисей бажав подвійної міри Духа, даного тому, кого Бог збирався вшанувати вознесінням на Небо. Він знав: ніщо, крім подвійної міри Духа, який був на Іллі, не зробить його придатним посісти місце пророка. Адже старший за нього Ілля мав досвід і мудрість, чого не було в молодого Єлисея...

Якби вам поставили вищевказане запитання, що б ви відповіли? Що є найбільшим бажанням вашого серця, коли ви берете участь у служінні Богу? (Рукопис 114. 13 листопада 1901. «Уроки з досвіду Єлисея»).

Досконалі сліди

14 субота
листопад

На це ви були покликані, тому що й Христос постраждав за нас, залишивши нам приклад, щоб ми йшли Його слідами (1 Петра 2:21).

Існує небезпека, що ми багато втратимо в нашому духовному досвіді через те, що випускаємо з уваги дані Богом слова. Він гово-

рять до людських сердець, вони чують Його слова, але не надають їм належного значення. Почуте не закарбовується в людському розумі. Бог бажає, щоб ми донесли ці слова до кожного серця.

«Бо якщо слово, сказане ангелами, було непохитним, і кожний переступ та непослух отримали справедливу відплату, то як ми уникнемо її, якщо знехтуємо таким великим спасінням? Воно мало початок у проповіді Господа і було підтверджене нам тими, хто почув» (Євр. 2:2, 3). Тут підкреслюється важливість слів. Бог бажає, щоб ми спілкувалися. Нехай скарбниця серця буде наповнена дорогоцінними словами Писання. Роздавайте без зволікання її вміст; це дорогоцінна вістка Божа до людей...

Багато людей говорять і діють так, неначе вони соромляться Ісуса. Вони не думають про Нього й не знайомлять з Ним своїх друзів. Ці люди не живуть для того, аби прославляти Його – соромляться Ісуса, Котрий прийняв людське тіло, щоб вони могли мати життя!..

Ви не можете виконувати чужу роботу. У кожного свій особливий характер... Ми очікуємо не того, що люди підуть за нами, а що вони попрямують шляхом нашого самовідданого Спасителя. Візьміть свій хрест і йдіть за Ним. Він – наш Провідник. Він залишив досконалі сліди. Прямуючи за Христом, ми перебуваємо в безпеці. Однак, намагаючись змусити всіх іти за кимось іншим, ми припускаємося помилки. Тоді виникають розбіжності, яких між нами не повинно бути. Нам необхідно вірити, що інші такі ж щирі перед Богом, як і ми.

«Бо так і мало бути, щоб Той, задля Якого все і через Якого все, Хто привів багатьох синів до слави, – Того, Хто є Першопричиною їхнього спасіння, через страждання зробити завершеним» (Євр. 2:10). Йому довелося відчувати всю слабкість людини й усю силу сатанинських спокус. Христос прийняв на Себе людську природу й відчув спокуси диявола. Він знає, що доводиться переживати кожній людині. Подумайте про співчуття Христа до людей. Йому відомо, як вони народилися, чим були оточені в дитинстві. Ви не знаєте, які спокуси з'явилися відразу після їхнього народження. Вам невідомі умови, у яких перебували їхні батьки. Відкладіть будь-який суд – він належить Сину Божому, Котрий повинен судити світ (Рукопис 174. 14 листопада 1901. «Ранковий урок з другого розділу Послання до євреїв»).

Приступаймо зі щирим серцем, у повноті віри, очистивши серця від недоброго сумління, обмивши тіла чистою водою (Євр. 10:22).

Ми маємо постійно відчувати залежність від Сина Божого для отримання спасіння, мудрості та духовного досвіду. Якщо не буде більшої любові до Бога та людини й постійної залежності від благодаті Христа, яка відновлює, освячує, змінює серце й перетворює характер (це виявляється в словах, дусі і вчинках), ми зазнаємо невдачі у своїй праці...

Нам потрібні посилені віра, якомога менше впевненості в тому, що ми здатні самі зробити, і якомога більше впевненості в тому, що Господь бажає зробити для нас, якщо ми приготуємо Йому шлях. Нам необхідне ще більше бажання об'єднатися з Богом. Ми повинні ревно просити Його про це. І коли ви будете шукати Господа, Бога свого, то знайдете, якщо будете шукати Його всім серцем своїм та всією душею.

Бажання великого благословення і глибокої наповненості має зрощуватися. Однак цей процес неможливий, доки ми відчуваємо себе самодостатніми, доки плекаємо неглибоку любов до Бога й так мало христовподібної любові до наших братів. Коли егоїзм видалений із серця, Христос заповнює порожнечу Собою. Нехай душа менше бере участі в ділових питаннях і менше довіряє мудрості, яка є радше людською, аніж Божественною. Ушановувати когось із людей, звеличуючи словами чи ділами, – це образа для Бога. Однак Господь похвалить кожную людину, що дотримується Його Заповідей в істині й праведності.

Людині властиво покладатися й довіряти іншій людині, але зі значно меншим бажанням вона виконує волю невидимого Бога...

Господь визнає потреби душі. Однак наш народ, маючи великий скорб – Слово Боже, не усвідомлює цього. Зарозумілість і самодостатність так роз'їдають душу земним егоїзмом, що вічні цінності ледь залишають слід у людському серці...

Потрібно прагнути до Бога не час від часу, а постійно, відкриваючи серце, сповідуючи та упокорюючи душу перед Господом. Божий народ повинен увійти в присутність Усевишнього...

Бог розуміє, що ви маєте потребу в Ньому. Тому якщо попросите в Нього про допомогу, зазнаючи спокус і випробувань, то неодмінно отримаєте. Ваші прохання, звернені до Бога, Який випробовує серця, будуть почуті. Він відповість на них (Лист 45. 15 листопада 1897. А. Г. Данієльсу й «Моїм братам-служителям і церкві в Мельбурні»).

Вожді в невидимій боротьбі

16 понеділок
листопад

Усе передав Мені Мій Отець; і ніхто не знає, Хто Син, один тільки Отець; і Хто Отець, – один тільки Син, – і кому Син захоче відкрити (Луки 10:22).

Жодна людина не може пояснити Божі таємниці. Його слава прихована від світу. Не варті уваги припущення і спекуляції людей про те, який Він... Христос – представник Отця, печать Його єства.

Творіння свідчить про майстерність і силу Бога. У Своїй доброті Бог насадив на Землі прекрасні квіти й дерева, яким чудово підходить клімат країн, де вони ростуть. І хоч гріх спотворив форму і красу природних творінь, хоч на них ми можемо бачити сліди роботи князя цього світу, проте вони все ще свідчать про Бога і певною мірою відкривають красу Едемського саду.

На небесах, на землі і в глибоких водах океану ми бачимо діла Божих рук. Усе творіння свідчить про Його силу, мудрість і любов. Однак ми можемо дізнатися про характер Бога, не тільки дивлячись на зірки, океан або водоспад. Христос прийшов, щоб розкрити його...

Ісус прийшов, щоб відкрити грішному роду любов Божу. Він, Світло для світу, приховав осяйну велич Своєї Божественності й прийшов жити на Землю як людина, щоб людство не загинуло і змогло познайомитися зі своїм Творцем. Ніхто ніколи не бачив Бога, а Христос явив Його.

Через часті перемоги сатана стає дедалі сміливішим і зухвалішим у своєму повстанні проти Бога. Стрімке поширення зла, сум'яття серед робітників свідчать про те, що люди швидко стають на чийсь бік. Вони утворюють в'язки, щоб їх спалили. Профспілки швидко переходять до насильства, якщо їхні вимоги не виконують. Очевидним стає факт, що жителі Землі не перебувають у згоді з Богом.

Жодна наукова теорія не може пояснити неухильний хід лихих діячів під проводом сатани. У кожному натовпі діють злі ангели, спонукаючи людей чинити акти насильства... Розбещеність і жорстокість людей досягне такої сили, що Бог постане у Своїй величі. Дуже скоро беззаконня світу досягне своєї межі, і, як було за днів Ноя, Бог вилле Свої суди.

Однак навіть коли нечестя в самому розпалі, ми знаємо: наш Помічник поруч з нами (Лист 250. 16 листопада 1903. Дж. І. Уайту, який працював серед темношкірого населення Південних штатів).

Покладіть ваші тягарі на Ісуса **17** вівторок листопад

Тож покоріться під міцну Божу руку, щоб Він вас підняв свого часу. Покладіть на Нього всі ваші турботи, бо Він дбає про вас (1 Петра 5:6, 7).

Ваш розум часто може бути затуманений через біль. У такі моменти не намагайтеся думати, просто відпочивайте, засвідчіть, що ви довірили життя Богові як вірному Творцеві. Це ваша перевага – свідчити у вашій слабкості та стражданнях, що ви не маєте сумніву в любові Бога щодо вас і що ви переконані: вірний Той, Хто обіцяв. Ви довіряєте свою душу й тіло в Його руки, адже знаєте, що Господь збереже довірене Йому.

Нехай ваш розум розмірковує про Божу милість і викуплення, про велику любов, якою Він полюбив нас. Якби Господь не любив людей і не вважав їх цінними, тоді б не приніс викупну жертву за їхні гріхи. Він добрий, навіки Його милосердя. Нехай ваше серце і розум спочивають, як втомлена дитина спочиває на руках у матері. Ви в Його вічних руках. Христос відчуває біль ваших страждань. Яка це перевага для вас, що страждаєте, знайти притулок в Ісусі.

Євангельські обладунки здаються важкими. Ваші обладунки – це Ісус Христос. Сховайтеся в Ньому – і лукавий не бентежитиме вашу віру. Ісус заповідав вам Свій мир...

Хвала Господу, що ви відчули очишувальну силу Крові Спасителя. У вашій душі засяяло Сонце правди і лікування – у про-

міннях Його. Яке порожнє та спотворене гріхом усе земне. Проте Ісус, дорогоцінний Спаситель, – це ваша духовна опора. Він об'єднав ваше життя зі Своїм. Слово Його благодаті – манна для віруючої душі. Обітниця Слова – це життя, велич і мир.

Не тривожтеся. Ісус любить вас і благословлятиме, Він постійно піклуватиметься про вас. Вам уже не під силу боротися, але ви можете дозволити Ісусу боротися за вас. Він звертається до вас: «Віддай свою справу в Мої руки. Будь спокійна, знаючи: Я – Бог».

Дорога сестро, ми надіємося на Господа й молимося, щоб Він вам допоміг і дав сили встояти під важким тягарем, який лежить на вас. Той Бог, Котрий бачив Натаніла під фіговим деревом, бачить і вас. Він розуміє ваше горе і ваш смуток. Господь Ісус буде вашою силою у день вашого лиха...

Слово – це живий хліб. Смакуйте його щодня. Це буде рушійною силою у вашій праці. Він наповнить вашу душу безсмертною енергією, зробить досконалим ваш досвід і принесе вам справжню радість, яка повіки стоятиме (Лист 16. 17 листопада 1896. Сестрі літнього віку).

Природа відкриває Бога

18 середа
листопад

Підніміть свої очі угору і подивіться. Хто все це створив? Хто виводить зорі за числом і всіх їх кличе по імені? Настільки велика Його могутність і сила, що ні одної не забракне (Ісаї 40:26).

Пантеїстичні ідеї про Бога в природі вигадані Люцифером, грішним ангелом. Дивно, що ці ідеї були сприйняті багатьма як чудова істина. Однак те, що вони вважають світлом, призведе їх до цілковитої темряви. Відмітна риса досвіду адвентистів сьогомого дня – прославлення Бога. Прославляючи людей, плекаючи безмежну довіру до когось із них, говорячи про його чудові, на наш погляд, риси характеру, ми поклоняємося не тому, кому слід. Нехай буде звеличений Господь. Нехай немічні люди, які помиляються, упокоряться перед Ним...

Я можу багато чого розповісти про славу Божу, яку бачимо в Його творчій роботі. Проте я ніколи не говорила, що наш Усюдисущий Бог, Котрий царює на Небесах і наповнює Усесвіт, перебу-

ває в квітці, листку або дереві. Говорячи про Божі діла в природі, я вказувала на Бога природи й давала зрозуміти, що вся слава повинна належати Тому, Хто царює на Небесах...

Люди повинні виконувати свій обов'язок перед Господом. Їм необхідне благоговіння й пізнання особистісного Бога. Вони повинні хвалити й прославляти Його Ім'я як Того, Хто дав безліч прекрасних дарів цій зіпсованій гріхом Землі, щоб від дитини до дорослого – усі могли побачити любов Господа до Його земної сім'ї.

Він так любить нас, що дав нам особливий доказ Своєї любові, пославши Свого Єдинородного Сина понести на Собі гріх світу, щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав вічне життя.

Бог бажає, щоб ми розмірковували про ширину й довжину, висоту й глибину Його особливої безмірної любові, і пам'ятали: ми – придбана Ним власність. «Хіба ви не знаєте, що ваші тіла – *то храм Святого Духа, Який є у вас і Якого ви маєте від Бога, і що ви не належите самим собі*. Бо ви викуплені за ціну. Отож прославляйте Бога у вашому тілі [та у вашому дусі, що належать Богові]» (1 Кор. 6:19, 20). Ми повинні діяти, пам'ятаючи, що за нами спостерігає Всесвіт, і сумлінно виконувати свої зобов'язання перед Творцем.

Світ буде захоплений у полон ованою сатани. У чому ж тоді гарантія нашої безпеки? Як нам уберегтися від сатанинських хитрощів? Читаючи Слово Боже, прагнучи пізнати Його у світлі одкровення, яке Він залишив про Себе на сторінках Святого Письма (Лист 253а. 18 листопада 1903. Доктору Дж. Х. Келлогу, який захопився пантеїстичними ідеями).

Ходить вірою, а не баченням

19 ЧЕТВЕР
ЛИСТОПАД

Подивись на зухвалу людину, – немає в її душі правди, тоді як праведний житиме своєю вірою (Авак. 2:4).

Дорогий брате, я отримала й прочитала вашого листа. Хотіла спонукати вас, брате мій, пам'ятати, що Ісус Христос віддав Своє дорогоцінне життя заради вас. Якщо ви довіритесь Йому, Він буде вашим Помічником. Довірте турботу про вас Тому, Хто віддав Своє життя на жорстоку, ганебну смерть, щоб викупити кожну душу, яка прийме Його...

Нині, брате мій, ми зустрічаємося з багатьма людьми, котрі у своєму християнському досвіді пройшли через обставини, схожі на ваші. Вам не слід довіряти своїм скептичним уявленням. Ви повинні проявити впевненість у Тому, Хто віддав Своє життя за вас. Тоді ви будете серед тих, хто приймає Господа та Його Слово, хто ходить не почуттями, а вірою.

Боже Слово істинне. Віра тримається за Слово живого Бога, тоді як почуття затьмарює віру в нього ... Бог має намір виконати через Своїх слуг роботу, щоб прославилося Його Ім'я. Брате мій, ви не повинні впадати в зневіру. Покладіться на Божі обітниці з вірою дитини...

Брате мій, благаю вас: відмовтеся від себе, наверніться до Христа й живіть. Довіртеся Тому, Хто любить людей. Цілком покладайтесь на Христа. Він може завжди спасати тих, хто до Нього приходить. Вірте, що Ісус простить усі ваші злочини й гріхи. Упокорюйтеся, як мала дитина, і Христос прийме, благословить і зміцнить вас. Не думайте й не говоріть про зневіру, натомість прийміть Бога в Його Слові й залишіться в Його руках, щоб Він навчав і вів вас...

Брате мій, тіште своє серце думкою, що ви Його дитя. Господь прагне, щоб ви були спасенні. Не думайте, що ваш розум має наповнитися певними почуттями, без яких Бог не може вас прийняти. Ваша віра повинна покладатися не на почуття, а на обітниці Божі. Ходіть вірою в написане «так говорить Господь». Довірте свою справу Господу... Покладіться на Боже Слово й ходіть вірою, а не баченням. Присвятіть себе заново Богу. Будьте вірні й віддані принципу «так говорить Господь», стійте твердо у свободі, яку вам дав Христос (Лист 388. 19 листопада 1907. Члену церкви в Південному Ланкастері, штат Массачусетс).

Пильнуйте

20 п'ятниця
листопад

Отже, ви знаєте час, що пора вже нам від сну прокинутися. Бо тепер спасіння ближче до нас, ніж тоді, коли ми повірили (Римл. 13:11).

Сатана завжди прагнув захопити уми людей хитромудрими байками. Так він звабив Єву і так прагне спокусити людей сьо-

годні. Ті, хто неправильно тлумачить Слово Боже, намагаючись обґрунтувати оману, наслідують приклад ошуканця Єви, котрий спокушував і Христа в пустелі. Ворог замінив Слово Боже власними твердженнями, які вводять в оману.

Та ж сама зваблива сила, яка спокусила ангелів на Небесах, діє і сьогодні на людський розум. За допомогою своїх звабливих висловлювань сатана завоював довіру багатьох ангелів, і на Небесах почалася велика війна. Михаїл і ангели Його воювали проти сатани і його ошуканих послідовників ...

Деякі люди, що отримали застереження й настанови від Бога, свідомо відвернулися від вісток, які були надіслані їм. Вони начебто йшли із зав'язаними очима в підготовлені сатаною пастки. Сатана бореться за їхні душі не на життя, а на смерть. І деякі з тих, хто міг би допомогти цим спійманим у пастку душам, самі стають бранцями батька неправди.

Божа любов до Його Церкви безмежна. Він зробив усе можливе для її зростання й поширення. Його турбота про Свій народ невпинна. Господь дав настанову щодо небезпеки помилкових теорій і легковажних аргументів батька неправди. Він посилав застереження, докори та вістки, щоб спасти Свій народ. Однак деякі, як і багато учнів Христа, ображаються, тому що неправильно витлумачили послані Богом вістки.

Випробування допускаються, коли вони необхідні для очищення церкви. У цих випробуваннях деякі вважають, що з ними погано поводяться, і замість того, щоб упокорити своє серце, обурюються. Сатана очікує нагоди викласти міркування, які зачарують уми тих, кого спокушують, і змусити їх прийняти його вигадки. Ошукані таким чином стають каналами, через які спокушаються інші уми...

Богу не приносить задоволення смерть нечестивих. Він довго терпів жорстокі, уперті серця. Той, Хто віддав Христа світу, послав вістки застереження, але багато хто відмовився прислухатися до них. Він довго терпів людей, які не виявляли бажання прославляти Його Ім'я. Тепер Він закликає Свій народ ретельно виконати роботу й усунути всі перешкоди. Очистимо шлях для нашого Бога (Рукопис 106. 20 листопада 1905. «Благання про вірність»).

Пам'ятай про Нього на всіх своїх дорогах, і Він вирівняє твої стежки (Прип. 3:6).

У нічний час Дух Святий торкнувся мене особливим чином. Моя душа полинула в щирій молитві до Бога. Я була засмучена відступленням Його народу.

Лежачи на ліжку, не в змозі заснути через той тягар, який відчувала, я благала Господа. Я заснула. Уночі Бог наставляв мене. Мій провідник сказав: «У мене є для тебе робота. Ти говоритимеш слова, дані тобі Господом. Після того як вони будуть сказані, твої обов'язки тут припиняться. Тобі не потрібно вдаватися в подробиці в розмові з людьми, незалежно від їхнього становища чи роботи, якщо вони не визнають голосу Божого в даній Ним вістці. Усі твої спроби розсіяти їхні сумніви будуть марні, якщо вони стягнуть темні хмари навколо своїх душ. Якщо ти вдаватимешся в подробиці, то послабиш вістку. Це не ти говориш, а Господь говорить через тебе. Тих, хто бажає дізнатися Божу волю, хто не хоче керуватися власними судженнями, буде легко переконати. Вони будуть готові розпізнати правильний шлях».

«Відповіді на запитання “навіщо” і “чому” приховані від тебе. Проте передавай слова, які Я даю тобі, як би тобі не було боляче». Бог веде Свій народ таємничими шляхами. Ти просила про те, щоб дізнатися Божий шлях. Твоя молитва була почута. Бог краще знає, що необхідне й добре для Його дітей. Він ніколи не веде їх інакше, ніж вони самі бажали б того, якби могли бачити так ясно, як Він, що їм необхідно зробити, аби сформувати характери, придатні для небесних осель».

Народ, який веде Бог, має вийти з Його Словом. Вони повинні прямувати вперед, керовані вірою. Людям були дані істини, яким вони повинні підкоритися. Божя робота має наступальний характер. Ніхто не може займати нейтральну позицію й водночас бути воїном війська Господнього. У Бога є заповіді для Його народу. Якщо вони підтримуватимуть тісний зв'язок з Господом, то почують Його голос і прямуватимуть разом зі своїм Полководцем. Вони підуть уперед в боротьбі, аби брати участь у битвах Господніх. Проте ті, кому байдуже й хто не дотримується

Божого курсу, не здобудуть перемог (Рукопис 29. 21 листопада 1890. «Щоденник»).

Бог і Його творіння

22 ^{неділя}
листопад

Господнім словом створені небеса, а подихом Його уст – уся їхня сила... Ажже Він сказав – і сталося, Він звелів – і з'явилося (Псал. 33:6-9).

Нам потрібно не просто мовчати в присутності Бога, а й охороняти власні думки. Ми, безперечно, живемо серед небезпек останніх днів. Ми повинні ходити перед Богом сумирно, з глибокою покорою, бо тільки так ми зможемо бути піднесені.

Мало хто може досягнути досконалості Бога, Його всюдисущість, поєднану з Його всемогутньою силою! Майстерність художника – від Бога. Людина може створити досконалий витвір тільки в тому разі, якщо має необхідні матеріали. Обмежена фізично, вона не здатна творити і змусити матеріали служити своїй меті, якщо перед нею не буде великого Художника, Котрий дає їй ті ж ідеї, які спочатку з'являються в її уяві.

Господь – Творець, за Його словом усе виникло. Він був першим Художником. Бог не залежить від людини, Він милостиво привертає її увагу й співпрацює з нею у виконанні найвищих задумів. Людина ж привласнює всю славу собі й підноситься над своїми братами як видатний геній. Однак вона лише людина. Першопричина ж забута...

Наші ідеї мало чим примітні. «Ажже небеса і небеса небес не в стані Тебе вмістити» (1 Цар. 8:27). Нехай ніхто не наважується обмежувати силу Святого Ізраїлевого. Якщо є припущення й запитання щодо Божої роботи, «зніми твоє взуття зі своїх ніг, бо місце, на якому ти стоїш, це – свята земля!» (Вих. 3:5)...

При створенні нашого світу Бог не користувався субстанцією або матерією, яка існувала раніше, оскільки «з невидимого постало видиме» (Євр. 11:3). Навпаки, усі предмети – матеріальні чи духовні – постали перед Господом Єговою за Його словом, створені задля Його мети. Небеса й усе їхнє військо, земля і все, що на ній, – не тільки діло Його рук; вони з'явилися завдяки подиху Його уст.

Господь довів, що Своєю силою Він може відразу зруйнувати всю природну систему. Він може все кардинально змінити і знищити те, що людина завзято й наполегливо створювала... У пожежах, повенях, землетрусах, у шаленстві безодні, у нещастях на морі й на суші дається попередження, що Дух Божий не буде вічно знехтуваний людьми (Рукопис 127. 22 листопада 1897. Без назви).

Одкровення Божої волі

23 понеділок
листопад

У відповідь Ісус говорив їм: Знову й знову запевняю вас: Син не може робити нічого Сам від Себе, а тільки те, що бачить, як Отець робить; що Він робить, – те й Син також робить (Івана 5:19).

Ми перебуваємо в безпеці, якщо чинимо волю Небесного Отця... Цілковита залежність Сина від Отця показана в словах: «Син не може робити нічого Сам від Себе, а тільки те, що бачить, як Отець робить; що Він робить, – те й Син також робить» (Івана 5:19). Такою ж має бути наша залежність від Христа, таким самим – наш послух. Слова Христа з цього питання конкретні й чіткі...

«Бо Отець любить Сина й показує Йому все, що Сам робить» (вірш 20). Заради нашого блага Христос зійшов у цей світ, щоб відкрити волю Свого Отця й показати людям, якими вони мають бути, перш ніж зможуть постати перед Богом у небесних оселях. Нам необхідно підкоритися Богу – пізнати закони Його Царства й дотримуватися їх.

Господь обрав Ізраїль бути Його народом і Своєю могутньою силою звільнив цих людей від єгипетського рабства. Єгиптяни бачили й відчували на собі Божий бич. Уся земля свідчила про силу Того, Хто править на Небесах. Увесь Єгипет був спустошений, перш ніж фараон підкорився волі Бога. Так Господь трудився, щоб Його народ у наступні століття звеличив Божу силу і сприймав Його як на Верховного Правителя.

Син Божий у стовпі хмари вів синів Ізраїлевих, спостерігаючи за кожним етапом здобуття ними досвіду. Він виховував і карав їх, часто випробовуючи їхню віру. Утікаючи від воїнства фараона,

ізраїльтяни свого часу виявилися затиснутими між неприступними горами, попереду було Червоне море, а позаду – ворог. Коли прозвучало повеління йти вперед і вони підкорилися, то води розступилися перед ними. У своїй мандрівці пустелею ізраїльтяни перебували під захистом стовпа хмари вдень і стовпа вогню – уночі...

Мойсей, керівник ізраїльтян, був допущений на таємні ради Всевишнього. Людям було дане підтвердження того, що Мойсей справді говорив з Богом, отримуючи від Нього настанови... Божественні принципи розкриваються в досвіді Ізраїлю, обраного бути Його особливим народом. Аналізуючи дії Господа щодо ізраїльтян, усвідомлюємо: Йому слід коритися; ті, хто підносить себе, будуть стерті з книги життя (Лист 259. 23 листопада 1903. «Дорогій сестрі Халл»).

Як свідчити про свою віру

24 ^{вівторок} листопад

З'явилася... благодать... вона навчає нас, щоб вігреклися безбожності й світських пожадань, жили чесно, праведно і по-божно в теперішньому віці (Тита 2:11, 12).

Перебуваючи серед невіруючих, не промовляйте легковажних слів, тому що вони оцінюють вас. Якщо ви сидите за їхнім столом, їжте помірно ту їжу, яка не впливає негативно на розум. Зберігайте себе від будь-якої нестриманості. Будьте наочним прикладом, ілюструючи правильні принципи. Якщо вам пропонують пити чай, увічливо поясніть, що він шкідливо впливає на організм. Скажіть цим людям, що ви не п'єте спиртних напоїв, оскільки хочете зберігати свій розум у такому стані, щоб Бог міг мати на нього вплив священними істинами Свого Слова. Поясніть їм, що ви не можете дозволити послаблювати свої розумові й фізичні сили, інакше не зможете розрізняти священне. Таким чином можна посіяти насіння істини й порушити в розмові питання збереження душі, тіла і духу в стані, у якому можливо розуміння вічних реалій.

Вивчіть самі настанови, дані Надаву і Авігу – синам Аарона. Вони «принесли перед Господом сторонній вогонь, якого Він не велів їм приносити». Узявши звичайний вогонь, вони помістили його у свої кадильниці, «Тож вийшов від Господа вогонь та по-
402

глинув їх, так що вони померли перед Господом. Мойсей сказав Ааронові: Це те, про що говорив Господь кажучи: Серед тих, що близькі до Мене, виявиться святість Моя, і перед усією громадою Я прославлюся» (Левит 10:1-3).

Господь бажає, щоб ви трудилися задля спасіння інших. Не прагніть постати перед ними як богослови, нехай навіть знаючи біблійну істину. Роблячи так, ви скажете людям багато слів, складних для розуміння... З'єднайтеся міцно з Христом і викладіть істину такою, якою вона є в Ньому. Працуйте, як працював Павло. Де б він не був – перед похмурими фарисеями чи римською владою, багатими чи бідними, вченими чи невігласами, кульгавим у Лістрі чи засудженими грішниками в македонській в'язниці – він усюди звеличував Христа як Того, Хто ненавидить гріх і любить грішника, Того, Хто взяв на Себе наші гріхи. Він вчинив так, щоб мати повну владу наділити нас Своєю праведністю.

Історія викуплення не може не торкнутися серця. Ті, хто усвідомлює необхідність тримати серце під контролем Святого Духа, отримають можливість посіяти зерно, яке зійде у вічному житті (Рукопис 23. 24 листопада 1890. «Щоденник»).

Використовуйте ввірені таланти 25 середа листопад

Бо тому, хто має, дано буде, і матиме ще більше; а в того, який не має, то й те, що має, забране буде в нього (Матв. 25:29).

Нехай мій брат не ... сумнівається в мудрому Божому упорядкуванні, оскільки Бог сказав, що Його сила виявляється у вашій немочі. Майте покірне, розкаяне серце, і ви надасте Богу можливість проявити Свою любов і благодать до крихкого знаряддя. Нехай жодна мить не буде згаяна в жалкуванні про можливості, яких у вас ніколи не було.

Ви часто думаєте: «Якби я посідав інше становище в житті й мав би переваги, які є в інших, то зміг би вкласти значно більше коштів у справу мого Господа». Бог усе передбачив, коли обрав вас для тієї роботи, яку Він доручив вам виконати. Відповідно до Божого плану один талант може примножитися в процесі використання й обернутися на десять талантів. І завжди пам'ятайте:

Бог оцінюватиме працю за тим, що людина має, а не за тим, чого в неї немає (див. 2 Кор. 8:12).

Бог дав вам таланти. Він довірив вам нести відповідальність не тому, що у вас гарна освіта, не тому, що ви оратор або людина блискучих розумових здібностей. Він обрав вас тому, що завдяки Його благодаті ви покірно ходили з Богом і проявляли вірність у малому.

Ісус дає блага Своїм слугам століття за століттям. Одне покоління за іншим приймає спадщину; таланти щедро примножуються завдяки використанню та переходять до нас. Ми – найняті Ним слуги. Він викупив нас Своєю кров'ю й розраховує на наше добровільне служіння.

Деякі, як і ви, відчувають особливу відповідальність, примножуючи довірені Небесами блага. Ви бажаєте принести великий прибуток своєму Господу. Ви не задоволені тим розміром найбільших дарів, які можете покласти на вівтар Христа. Максимум часу й зусиль, які ви можете присвятити Учителю, здаються вам мізерно малими. Вам здається незадовільним ваше служіння. Погляньте на піднесеного Спасителя. Він не мертвий і не перебуває в гробниці Йосипа, до входу якої привалений великий камінь. Він воскрес! ... Христос служить як наш великий Первосвященик! Він заступається за вас.

Усе, що Він від вас очікує, – щоб ви використовували довірені вам таланти. Знаючи, що Бог дав вам п'ять талантів, радійте, що Він не вимагає від вас вкладання в справу десяти талантів. В ім'я Ісуса Назарянина, прошу вас: погляньте вгору! Веселка обітниць оточує престол (Рукопис 8. 25 листопада 1892. Одному з керівників Генеральної Конференції).

Поки очищається святиня

26 четвер
листопад

Ви є Моїми свідками, – каже Господь, – і Мій Слуга, якого Я обрав, аби ви дізналися, і повірили Мені, та зрозуміли, що це Я! Переді Мною не було бога, й опісля не буде (Ісаї 43:10).

Сатана постійно відводить від головної роботи, яка потребує вірності й ретельності, – приготування до великої події, яка стане

випробуванням для кожної людини. Робота в Небесній святині виконується. Ісус очищує святиню. Праця на Землі відповідає праці на Небесах. Небесні ангели постійно трудяться, щоб людина споглядала Христа й розмірковувала про Нього, щоб, споглядаючи досконалість Христа, вона могла усвідомити недосконалість власного характеру... Христос... проголосив, що обіцяний Утішитель «засвідчить про Мене». У цьому полягає зміст вістки для теперішнього часу...

Говоріть так, як говорив Христос. Працуйте так, як працював Він. Ми повинні жити, дивлячись на Христа. Бачачи красу Його характеру, ми прагнемо втілювати чесноти й праведність Ісуса. Споглядаючи Христа, ми уподібнюємося до Нього. Відрікаючись від себе, повністю присвячуючи свої серця Ісусу, щоб Його Дух пом'якшив, ушляхетнив і підніс їх, ми встановимо тісний зв'язок із прийдешнім світом і будемо осяяні яскравими променями Сонця правди. Ми радіємо невимовною і преславною радістю. Потім ми отримуємо повеління йти в міста й селища із серцями, осяяними Божественною любов'ю, розповідати Благую вістку всім, кого покликав Господь, Бог ваш.

Передайте людям благословенні Божі істини й, підкоряючись словам Христа, продовжуйте ходити в Його любові. Спонукувані любов'ю до Господа, ми маємо виконувати Його заповіді. Бог не прагне переконати нас творити неможливе, Він знає, що означає дотримуватися заповідей Отця. Господь бажає, щоб кожна душа, яка відгукується на Його запрошення, говорила те ж саме іншим і отримувала Його щедрі дари. Він знає: дотримуючись Божих заповідей, ми стаємо не рабами, а вільними через кров Ісуса Христа. «В їх дотриманні [Його заповідей] – велика нагорода» (Псал. 19:12).

Розкажіть це людям із благочестям, покорою і любов'ю, представляючи характер Христа. «А Дух і наречена кажуть: Прийди! І хто чує, хай каже: Прийди! І спраглий нехай прийде, і хто хоче, хай візьме воду життя даром» (Об'явл. 22:17). (Рукопис 48. 26 листопада 1890. «Роздуми про працю в Брукліні»).

Шукайте Господа

27 п'ятниця
листопад

Пам'ятай свого Творця за днів твого молодого віку... (Екл. 12:1).

Мій дорогий юний друже, я переживаю за тебе, як мати хвилюється за свою дитину. Чи дозволиш ти мені стати твоїм другом? Я б з радістю допомогла тобі стати шанованою, надійною людиною. Тобі потрібен Друг, Котрий завжди допоможе, – Ісус Христос. Я не запитую, наскільки далеко ти відійшов від Бога в дні спокуси. Я не прагну видалити завісу, яка приховує минуле. Однак те, що було мені відкрито щодо твого минулого життя, викликає в мені непереборне бажання вберегти тебе від того суспільства, яке не стане тобі підтримкою, яке не підніме тебе, а принизить...

Твій єдиний порятунок – рішуче рухатися в правильному напрямку. Я не можу зробити вибір за тебе. Якби я могла, я б з радістю його зробила... Ти тривалий час був далекий від Христа, однак тобі дається шанс. У тебе є світло й можливості пізнати істину. За тобою рішення, чи вибереш ти служіння сатані, чи служіння Тому, Хто віддав Своє життя за тебе...

У твої ранні роки в тебе були щирі переконання, але ти не був обережний у виборі своїх друзів. Живучи власним розумом, ти накликав на себе небезпеку й страждання. Відбиток цього залишається на все життя. Якби ангел Божий не був посланий, у відповідь на багато молитов, які підносили до небес про тебе, і не стояв поруч з тобою під час нещасного випадку, то твоє життя закінчилося б там і тоді... Однак Господь сказав: «Я збережу його для іншого випробування»...

Часом ми припускаємося грубих помилок. Утім, якщо ми їх бачимо й каємося у вчиненому, Бог готовий простити нам гріхи й очистити нас від усякої неправедності. Наші помилки не повинні розчаровувати нас, натомість мають обернутися на перемогу. Твоя перевага в тому, щоб обрати сьогодні, кому будеш служити...

Тобі доступні безмежні можливості. Якщо ти прийдеш до Бога, навернувшись до Нього всією душею, Він прийме блудного сина...

Зроби свій вибір щодо сьогодення й вічності. Нехай жодна людина не занапастить твою душу. Ніхто не може заплатити викуп за людську душу, і за твою зокрема. Це зробив Ісус. Чи можеш ти залишитися байдужим до такої любові? ... Я знову кажу: «Прийди». Ісус запрошує [тебе]; усе Небо говорить: «Прийди» (Лист 33. 27 листопада 1896. Молодому адвентисту в Австралії).

Мій Отець, Який дав їх Мені, є більший від усіх, і ніхто не може забрати [їх] з руки [Мого] Отця (Івана 10:29).

Ми маємо піднятися на вищий щабель у своїй вірі. У нас надто мало віри. Слово Боже – наша підтримка. Ми повинні прийняти його, повіривши кожному слову. Із цією впевненістю потрібно просити про щось більше, і згідно з нашою вірою нам буде дано... Якщо ми упокоримо серця перед Богом, якщо шукатимемо можливість перебувати в Христі, то здобудемо більш високий і святий досвід...

Справжня віра полягає в тому, щоб робити те, що наказує Бог, утримуючись від того, чого Він не схвалює. Справедливість, істина, милосердя – це плоди віри. Нам потрібно ходити у світлі Божого Закону; тоді добрі діла будуть плодом нашої віри, ознакою щоденного оновлення серця.

Ми не повинні в жодному разі робити зі свого «я» бога. Господь віддав Своє життя за нас, щоб очистити нас від усякої нечистоти. Господь вдосконалюватиме нас, якщо ми дозволимо Йому керувати нами...

Робота праведності не може відбуватися, якщо ми не проявимо віру. Щодня звертайтеся до Божої сили. Плід правди – це завжди спокій і впевненість. Якби ми виявляли більше віри в Бога й менше довіряли власним ідеям і мудрості, то Бог би проявив Свою силу видимим чином у людських серцях. Завдяки союзу з Ним, завдяки живій вірі ми маємо благословення Його ефективного посередництва. Ми розіп'яті з Христом, поховані з Ним через хрещення в смерть, щоб так, як Христос встав із мертвих славою Отця, так щоб і ми почали ходити в оновленні життя.

Ми не повинні триматися осторонь. Необхідно віддати себе в руки Бога... Через відсутність віри ми не бачимо великої Божої сили. Ми віримо радше у власні зусилля, ніж у роботу Господа для нас. Бог хоче, щоб було зроблене все можливе, аби стояти з Ним пліч-о-пліч, маючи одне серце й один розум. Відсутність любові й довіри одне до одного послаблює нашу віру в Бога.

Нам потрібно молитися так, як ніколи раніше, про хрещення Святим Духом, оскільки настав момент, коли ми маємо в

ньому найбільшу потребу. Господь часто говорив нам, що готовий дати дар Святого Духа, котрий більше за інші дари сприяє прославленню Його Імені. Коли ми приймемо Духа, то чоловіки й жінки народяться згори... Душі, одного разу втрачені, будуть знайдені й повернені до Бога (Лист 105. 28 листопада 1898. Пастору і місіс С. Н. Хаскелл).

Бог природи

29 неділя
листопад

Достойний Ти, Господи і Боже наш, прийняти славу, честь і силу, бо Ти створив усе, і завдяки Твоїй волі все постало і було створене! (Об'явл. 4:11).

Істина починає свою роботу в серці. Вона має бути силою в житті та характері людини. Якщо її прийняли й зрошують у серці, вона діятиме як закваска животворного принципу, змінюючи все єство людини.

Істина спроможна зробити слова Христа духом і життям. Якщо її плекають і шанують, вона спонукає людину відвернутися від злих шляхів. Істина й омана не можуть перебувати в одному і тому ж серці. «Хто не зі Мною, той проти Мене, – заявляє Христос, – і хто зі Мною не збирає, той розкидає» (Матв. 12:30).

Мудрість, інтелект, сила – це не Бог. Бог – Автор кожної мудрості, благодаті й сили. Господь дав Люциферу Свою силу й мудрість, однак ця розумна істота не була Самим Богом. Ми повинні пізнати Бога таким, яким Він показав Себе у чудових справах. Хто дослідженням може знайти Бога? Це не наше завдання... Божий характер відкритий у Десяти Заповідях. Пізнати Бога таким, який Він є, – це наука благочестя, істини та праведності. Ми повинні коритися кожному прояву Його характеру, відкритому в Його Законі.

Бог вимагає послуху не для того, щоб показати Свою владу, але щоб ми змогли стати єдиними з Ним, уподібнюючись за характером. Божий характер гідний не лише захоплення, а й наслідування. Нам необхідно сформувати характер за Його подобою. До цього закликає Господь. Таким чином, кожен елемент нашої природи стає натхненним.

Ми не можемо описати словами Божу славу і велич. Однак можемо насолоджуватися спогляданням Бога й відчуттям Його присутності. Ми маємо змогу дізнатися про Нього все, що нам відкрито, а також говорити з Ним у молитві.

Іноді, коли здається, що наша віра от-от згасне, ми розмовляємо з Господом і вірою бачимо Невидимого. Віра відкриває Його, і ми споглядаємо все, що можемо осмислити. Коли в скрутні часи ми повністю довіряємо Йому, то відчуваємо глибокосяжну, підбадьорливу Божу присутність і силу. Ми усвідомлюємо: Господь – наша сила і доля довіку. Ми можемо бути єдині в Бозі з Христом. Однак ніколи не визначаєте Бога як сутність. У жодному разі не наважуйтеся зробити крок у напрямку до того, щоб поставити Бога на один рівень з Його творінням (Рукопис 26. 29 листопада 1905. «Пересторога з приводу нинішніх небезпек»).

Шукайте допомоги в Бога

30 понеділок
листопад

Ти даси мені пізнати дорогу життя, у присутності Твоїй повнота радості; у Твоїй правіці розкошування повіки (Псал. 16:11).

Біблія повинна бути правилом для вашого практичного життя, оскільки всі, хто дотримується її вчення, стають мудrimi для спасіння через віру в Ісуса Христа.

Ви не можете покласти на власну праведність. Якщо ви постійно будете покладатися на Господа, то не будете втягнутими в оману. Для збереження сили повністю довіряйтеся Тому, Хто розуміє всі ваші духовні потреби. Бог щедрий. Покладайтеся лише на Нього. Смерть Христа викупить ваші гріхи. Він заступається за вас. Прагніть догодити Йому, щоб виконувати всі Його заповіді.

Що більше кожен з нас знайомиться з Біблією і що сильніше критикує себе, порівнюючи наші серця й життя зі стандартом Божих вимог, то повніше будемо довіряти Мудрості, Яка не помиляється. Через віру ми приймемо обітницю, дану тим, хто приймає Христа як свого особистого Спасителя: Він дасть їм владу бути синами і дочками Божими.

Мій брате, завжди дивися на досконалість характеру Христа. Якою б не була людська думка щодо вашої ситуації, пам'ятайте:

Бог не уповноважував жодної людини бути суддею свого ближнього. Покладіться на Бога повсякчас, і ви переконаєтеся, що Він здатний зберегти вас Своєю всемогутньою силою. Господь буде постійним захистом від злих язиків, які за намовою сатани спантеличують, послаблюють і бентежать...

Друг грішників знає, як допомогти, зміцнити й благословити тих, хто, згрішивши, знову наворачтається до Господа. Ті, хто шукає Бога всім серцем, усвідомлять, що Він є своєчасною допомогою в скруті. Господь зцілить заблудлих, замість того щоб засудити й скрушити їх. Він почує молитви каяття й помилує розкаяних, прощаючи переступи згідно з багатством Своєї благодаті...

Прославте серцем і душею Бога за те, що Він визнав вас Своєю дитиною. Господь зробить вас Своїм інструментом і благословить ваші зусилля щодо надання допомоги іншим. Святий Дух працюватиме з кожним серцем, сприйнятливим до Його святого впливу. Праведність Христа піде попереду такої людини, і слава Господня піде за нею (Лист 192. 30 листопада 1902. У. О. Палмеру, одному з помічників Дж. І. Уайта в служінні темношкірому населенню південних штатів).

Отож, стійте, підпережіться істиною, зодягніться в броню праведності (Ефес. 6:14).

Ворог іде слідом за нами. Якщо ми хочемо протистояти спокусам, на які наражаємося ззовні та зсередини, то маємо бути переконані: ми на боці Господа, Його істина в наших серцях, вона пильнує в наших душах, готова бити на сполох і закликати нас до боротьби з ворогом. Без цього захисту серед невидимих ворогів ми будемо подібні до верби, яка від вітру згинається й може зламатися. Утім, якщо Христос перебуває в душі, ми можемо зміцнюватися Господом та могутністю Його сили...

Розум може бути поглиблений і ушляхетнений, думки повинні бути про небесне. Наші сили необхідно повністю розвинути, інакше ми не зможемо відповідати Божим стандартам. Якщо... розум не налаштований на небесний лад, він стає легкою здобиччю сатани, який схиляє його до участі у світських проєктах і заходах, де немає Бога... Завзяття, відданість, невгамовна енергія й палке бажання виявляються в роботі людей, біля котрих стоїть диявол і сміється, спостерігаючи, як вони наполегливо борються за об'єкт, який ніколи не отримають...

Бути незалежними й самостійними щодо деяких питань – це наш обов'язок перед самими собою. Однак там, де ворог розкидає пастки, гордість замінює собою покірність. І коли ви або я довіряємося власним можливостям і мудрості та звернемося за порадою до свого серця, тоді розчарування, сором і сум'яття стануть нашою долею. Ми рухаємося до перемоги тільки тоді, коли тісно пов'язані з Богом і зодягнені в броню праведності...

Важливо, щоб ви відчували силу істини, а також вірили в неї. Вона повинна справляти стійкий, постійний вплив на розум. Проте перевагу віддають мрійливим проєктам, які загороджують глибокі Божественні принципи. Буденні предмети життя викликають більше інтересу, ніж те, що пов'язане з майбутнім безсмертним життям.

Буденне й земне притуплює відчуття вічного. Існує захист від омани й пасток сатани – це істина, якою вона є в Ісусі. Укорінена в серці істина, що живиться пильнуванням і молитвою і зро-

щується благодаттю Христа, дасть нам духовну проникливість. Сила укоріненої в серці істини має бути відчутною всупереч усім привабливим чарам сатани. Ваш і мій досвід повинен бути таким, щоб істина могла очищати, спрямовувати та благословляти душу (Лист 17. 1 грудня 1886).

Молитва вночі

2 ^{середа}
грудень

Ти випробував моє серце, навістив уночі. Ти перевіряв мене і не знайшов нічого злого, я вирішив, що зло не виходитиме з моїх уст (Псал. 17:3).

Минулої ночі [1 грудня] у мене був особливий досвід. Мені здалося, що я перебуваю на зібранні, де багато людей – віруючих і невіруючих. У певний момент натовп розділився на кілька дрібних груп. Відчуваючи особливе спонукання, я звернулася із зауваженнями до деяких людей, спокушуваних ворогом. Вони захопилися хибними ідеями, які могли привести їх до відкинення істини. Ми живемо в період, коли на людей чатує небезпечна спокуса прислухатися до помилкових відчуттів і навіювань духів-спокусників, об'єднуватися зі злими ангелами й представляти оману як істину для теперішнього часу. У відповідь на мої зауваження був виявлений глибокий інтерес до вивчення Писання.

Я відчувала особливе спонукання молитися, адже небезпека для душ вкрай обтяжувала мене. Я висловила свої переживання Господу. Я щиро благала Бога зруйнувати силу ворога і звільнити нас, щоб уми наших улюблених, які зазнають спокусу, стали вільними, щоб дорогоцінна істина засяяла серед моральної темряви. Я піднесла свою молитву до Господа, щоб Він прийшов на допомогу Своему народу і звеличив істину, щоб необізнані душі не були обмануті в цей небезпечний час. Я висловила Господу нашу велику потребу в особливій допомозі, яку очікує від Бога Його народ, оскільки Він постійно трудиться заради нас і відповідає на наші молитви заради слави Його Імені.

Я дедалі сильніше благала Бога відповісти на наші щирі благання й дати змогу Його істині в цей час з'явитися в усій її

гідності, красі та спасенній благодаті. Оскільки Господь часто виявляв Свою особливу любов і силу й давав змогу істині проявитися в силі й авторитеті... я благала, щоб Він знову показав Свою ясну й священну істину без домішок половини. Я відчула, що Господь запрявся. Перемога була здобута. Я прокинулася, голосно вигукуючи від радості, що Господь явив нам Свої благодаті, істину і спасіння. Від членів своєї сім'ї я дізналася, що увісні я голосно молилася.

Дорогоцінна доброта й любов Бога, виявлені до мене, давали мені підбадьорення, силу й радість. Я відчувала, що в мене з'явилося нове джерело надії й оптимізму, що звільнення буде дане душам... Слово Боже буде утверджене на віки вічні (Рукопис 177. 2 грудня 1903. «Щоденник – грудень 1903 року»).

Будьте першими в добрих ділах

З четвер
грудень

Яка користь, брати мої, коли хтось каже, що віру має, а діл не має? Чи віра може його спасти? (Якова 2:14).

Христос вів Свій народ у стовпі хмар. Він дав людям постанови й закони, щоб, підкоряючись Його вимогам, вони могли стати народом, названим Його Ім'ям. Він обдарував їх багатствами Неба, але очікував, що вони поділяться Божими благословеннями з іншими, у кого менше переваг. Так само Господь поводить ся зі Своїм обраним народом сьогодні...

Ніщо так не тішить ворога, як чвари всередині Божого народу. Ми всі потребуємо щоденної Божої благодаті, яка перетворює, адже багато хто з наших громад відступив. Ці люди не живуть справжнім християнським життям і не мають духу Христа. Могло бути зроблено значно більше для поширення євангельської вістки по всій Землі...

У мене є вістка для наших церков... Повинно бути глибше посвячення, ніж те, що ми спостерігаємо, інакше багато людей будуть неготові увійти до святого Божого міста. Деякі мають бажання бути першими, прагнення панувати. Непогано бути першими в добрих ділах, у набутті християнських чеснот, але до багатьох можна застосувати слова Христа, записані в розділі 7 Євангелія

від Матвія. Прочитайте й вивчіть цей розділ... Кожна людина повинна старанно виконувати роботу для спасіння власної душі...

Ми маємо об'єднатися у виконанні Божого діла, твердо й рішуче проголошувати Його істини. Проте ми повинні перешкоджати створенню непотрібних забобонів. Нехай ніхто в розмові не допускає різких випадів, бо таким чином двері зачиняються й можливості втрачаються.

Якби всі наші церкви пробудилися, то нині ми б не стикалися з таким отруйним впливом. Багато людей, котрі мали зрозуміти істину, потрапили до пасток сатанинської софістики. Сатана діє серед Божого народу, як він діяв серед ангелів у небесних оселях. І багато хто піддається його впливу.

Суди Божі наближаються, і наші свідчення мають бути під впливом Святого Духа. Саме тепер для нас настав час працювати під освячувальним впливом Святого Духа. Ми повинні передавати вістку швидко, правило на правило. Люди будуть спонукувані до прийняття рішення. Наше завдання полягає в тому, щоб вони отримали можливість зрозуміти істину, щоб змогли свідомо стати на правильний бік (Рукопис 101. 3 грудня 1906. «Бог любить того, хто дає з радістю»).

Слово Боже істинне

4 п'ятниця
грудень

Жодна зброя, викувана проти тебе, не буде успішною, і будь-якого язика, що виступатиме проти тебе на суді, ти засудиш. Така спадщина Господніх слуг, і їхнє виправдання від Мене, – говорить Господь (Ісаї 54:17).

Велике відступництво посилюватиметься й стане масштабнішим... поки Господь не зійде з Неба при голосі архангела. Ми повинні твердо дотримуватися віровчення нашої деномінації та зростати у вірі. Ми завжди маємо зберігати віру, підтверджену Святим Духом Божим від самого початку нашого досвіду до сьогодення.

Тепер нам потрібна більш широка й глибока, більш серйозна, непохитна віра в керівництво Святого Духа. Якщо нам потрібен був очевидний доказ сили Святого Духа, щоб підтвердити істину на початку, то сьогодні потрібні всі докази на користь істини, коли

душі відходять від віри, прислухаючись до спокусливих духів та вчення бісів. Тепер не повинно бути ніякого душевного смутку.

Якщо будь-коли ми й потребували сили Святого Духа в наших промовах, молитвах і вчинках, то цей час саме тепер. Ми не повинні зупинятися на першому досвіді. Утім, поки ми несемо одну й ту саму вістку людям, вона повинна посилюватися й поглиблюватися. Ми повинні бачити й усвідомлювати важливість вістки, надійність якої обумовлена її Божественним походженням. Нам необхідно продовжувати пізнавати Господа, щоб ми могли усвідомити: міцно поставлений Прихід Його, мов зірниці. Нашим душам потрібне відживлення від Джерела кожної сили. Ми здатні зміцнитися й отримати підтвердження в досвіді минулого, який пов'язує нас з істотними пунктами істини, що роблять нас адвентистами сьомого дня.

Останні п'ятдесят років не затуманили жодної йоти або принципу нашої віри відтоді, як ми отримали великі й чудові свідчення, що стали очевидними для нас 1844 року. Спустошені душі мають бути утверджені й оживлені за Його Словом... Жодне слово не було змінено або відкинуте. Те, про що Святий Дух з плином часу свідчив як про істину, після Великого розчарування є твердою основою істини. Стови істини були показані. Ми прийняли основоположні принципи, що зробили нас адвентистами сьомого дня, які бережуть Божі заповіді та віру Ісуса.

Хіба серця учнів Христа не горіли, коли Він говорив з ними й відкривав їм Писання? Хіба Господь Ісус не відкрив нам Святе Письмо і не представив те, що зберігалось в таємниці від заснування світу? (Лист 326. 4 грудня 1905. У. К. Уайту).

Значення християнської досконалості

5 субота
грудень

Усе можу в Тому, Хто мене зміцнює, – в Ісусі Христі (Филп. 4:13).

Господь вимагає досконалості, і на менше Він не згоден. Якби ми були досконалими, то не покладалися б на своє «я». Ми повинні щодня усвідомлювати, що своєму «я» не слід довіряти. Нам необхідно міцною вірою покластися на Божі обітниці. Ми маємо просити Святого Духа, цілком усвідомлюючи власну безпорадність.

Коли Святий Дух діятиме, ми не віддаватимемо славу власному «я». Святий Дух милостиво піклуватиметься про наше серце, доносячи до нього яскраві промені Сонця правди. Ми будемо збережені силою Божою через віру.

Щодня перебуваючи під контролем Святого Духа, ми станемо народом, який виконує заповіді. Ми зможемо засвідчити світові, що покора Божим заповідям винагороджує вже в цьому житті й дарує блаженство у вічності. Незалежно від нашого сповідання віри Господь, Який зважає всі наші діла, бачить лише недосконале відображення Христа. Він заявив, що це не може Його прославити.

Довірити душу на піклування Богу означає, що ми повинні жити й ходити вірою, не прославляючи своє «я» і не покладаючись на нього, але дивлячись на Проводиря і Вершителя віри, на Ісуса, нашого Заступника. Святий Дух діятиме в розкаяному серці, але ніколи Він не зможе виконувати Свою роботу в самовдоволеній, самоправедній душі. У власній мудрості така людина сама себе виправляє. Вона стає між своєю душею і Святим Духом. А Він діятиме, якщо власне «я» не перешкоджатиме...

Святий Дух готовий співпрацювати з усіма, хто прийме Його й навчатиметься в Нього. Усі, хто дотримується істини й освячуються нею, настільки єдині з Христом, що зможуть представляти Його словами й ділами... Нехай Святий Дух говорить до сердець Божого вибраного народу, щоб їхні слова були настільки ж добірними, як золото, коли вони несуть хліб життя тим, хто перебуває в беззаконні й гріху...

Божя радість і бажання полягають у тому, щоб подаровані людині благословення були в досконалій повноті. Він передбачив, що Святий Дух допоможе подолати будь-які труднощі, задовольнить будь-яку потребу. Так Він передбачає, щоб людина удосконалила християнський характер. Бог бажає, щоб ми розмірковували про Його любов і обітниці, подаровані тим, хто не має в собі заслуг. Він хоче, щоб ми повністю поклалися на праведність, яка нам дана в Христі. Бог охоче слухає всіх, хто приходить до Нього визначеною Ним дорогою (Рукопис 148. 5 грудня 1897. «Християнське життя»).

Божественна милість продовжує виливатися

6 неділя
грудень

З Господньої милості ми все ж не загинули, тому що Його милосердя не вичерпується. Щоранку оновлюється Твоя велика вірність, Господи! (Пл. Єрем. 3:22, 23).

У мене виникають тривожні відчуття, коли я розмірковую про стан, у якому перебуває світ. Який же він безтурботний, наповнений злочинами, гріхами й непослухом! Як прикро й жально те, що світ не визнає Божої любові в тому, що Він віддав Ісуса Христа – нашого Спасителя, рівного з Богом. «Бо так Бог полюбив світ, що дав [Свого] Єдинородного Сина, щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне» (Івана 3:16). Гріх століттями перешкоджав великій роботі Божественного милосердя, перекриваючи цей канал через людей, що відмовляються прийняти небесний дар і тому не можуть бути посередниками.

Бог закликає чоловіків і жінок стати Його співпрацівниками. Хоч гріх та зло протягом століть перешкоджали потоку щедрої благодаті, Земля не була відрізана від нього. Він спрямований до Землі. Якби люди співпрацювали з Богом і якби канал спілкування зі світом був відкритий, нічим не ускладнений, то небесне світло сяло б у всіх частинах світу, розсіюючи моральну пітьму.

Я переконана, що ми повинні старанно працювати. Не тільки служителі мають сяяти, в усіх церквах необхідно готувати до служіння працівників. Оскільки ті, хто приймає істину, виявляють покірність і розкаяння, Бог буде використовувати їх (усі докладені ними зусилля, що звершуються в міру їхніх можливостей), аби благословити їхніх ближніх. Господь відкриває Себе не через найбільш освічених і красномовних людей. «Адже так говорить Всевишній, Величний, вічно Живий, Святий на ім'я: Я живу на Високому і святому місці, а також зі смиренними і скрушними духом, щоб оживляти дух смиренних і давати життя упокореним серцем!» (Ісаї 57:15). «Але ось на кого Я зверну увагу: на лагідного і скрушеного духом, – на того, хто тремтить перед Моїм Словом» (Ісаї 66:2).

Господь закликає нас повернути Йому ті дари, які Він дав людині, і таким чином використовувати всі свої розумові, фізичні й

моральні сили для служіння Йому, аби творити добро і благословляти інших. У правлінні Бога на Землі настав переломний момент. Божественне співчуття продовжує зливатися на людей, незважаючи на те, що вперті серця відхиляють цей потік (Лист 52. 6 грудня 1895. Служителю в Австралії).

Де ваш скарб?

7 **понеділок**
грудень

Хай не тривожиться ваше серце: вірте в Бога і в Мене вірте. В домі Мого Отця багато осель. А якби не так, то Я сказав би вам, оскільки йду приготувати вам місце (Івана 14:1, 2).

Як приємно усвідомлювати, що у нас є вірний Друг – Той, Хто наділить нас благородним, піднесеним характером і зробить придатними до спілкування з ангелами в небесних оселях! Він опікується всіма Своїми дітьми. Господь дав їм мир, не так, як світ дає. Цей мир світ не може ані дати, ані забрати. Втрата земних скарбів не позбавляє їх надії і не робить бездомними...

Христос бачить світ, який шукає земні скарби. Він знає: люди докладають багато зусиль, щоб отримати бажаний земний скарб, який, як вони вважають, задовольнить їхню егоїстичну жадібність. Однак у своєму прагненні вони проходять повз єдиний шлях, що веде до справжнього багатства.

Христос, Той, Хто має владу, звертається до таких людей, запрошуючи їх прямувати за Ним. Він пропонує привести їх до вічних і неминущих багатств. Господь указує їм на вузький шлях самозречення й жертви. Ті, хто прямує цим шляхом, долаючи всі перешкоди, досягнуть чудової Землі. Піднімаючи хрест, вони виявляють, що він підносить їх, і вони, нарешті, отримують негнучий скарб.

Багато хто хоче отримати безпеку, маючи земні багатства. Однак Христос прагне видалити з їхніх очей скалку, яка затьмарює зір, і таким чином дати їм можливість побачити незрівнянно більшу, вічну славу. Вони приймають оману за реальність і втрачають з поля зору славу вічного миру. Христос закликає їх розширити свій погляд за межі сьогодення й додати перспективу вічності до свого бачення (Лист 264. 7 грудня 1903. Успішному підприємцю. С. 1-6).

Немає місця на Землі, де скарб надійно захищений від утрати. Однак є місто з підвалинами, творцем і будівничим якого є Бог. Христос прагне застерегти від нерозумних вкладень у тлінні багатства, попереджаючи людей про те, щоб вони зберігали свої скарби на Небесах (там само. С. 8).

Ті, хто виявляв свою любов до земних скарбів, не звертаючи уваги на небесні багатства, незабаром отримають відплату. Вони втратять земні скарби, щоб отримати те, [заради чого] продали свої душі сатані...

Невже ті, хто ще не повністю віддав життя великому заколотнику, тепер не перейдуть на бік Господа? Невже вони, доки ще не надто пізно, не залишать безбожних вчинків і не стануть під закривавлений прапор князя Еммануїла? (Там само. С. 6, 7).

Наближається ваше визволення

8 **Вівторок**
грудень

Коли ж почне це збуватися, випроstaatесь і підійміть свої голови, бо наближається ваше визволення! (Луки 21:28).

Нам необхідно бути ближчими до Бога. Значно менше свого «я» і значно більше Ісуса Христа і Його благодаті повинно бути в нашому щоденному житті. Ми живемо у важливий період історії цього світу. Кінець його близький; пісок часу швидко зникає; незабаром на Небесах буде сказано: «Звершилося», «Неправедний нехай далі чинить неправедність, і нечестивий хай ще опоганюється» (Об'явл. 21:6; 22:11).

Нам, Його народу, необхідно, наскільки це можливо, очиститися від морального опоганення й тяжких гріхів. Коли гріх входить у середовище людей, які стверджують, що вони підносять моральний стандарт праведності, як ми можемо очікувати, що Бог оберне Свою силу на благо й спасе нас як народ, який чинить правду?

Уся політика у світі не може спасти нас від страшного просіювання, і всі зусилля, докладені вищою владою, не врятують нас від Божого бича, якщо плекаємо гріх. Якщо ми, як народ, не бережемо себе у вірі й лише проповідуємо заповіді Божі, але не дотримуємося їх, тоді на нас чекають слабкість і смерть. Ми маємо виконувати довірену нам Богом роботу в кожній з наших церков...

Сатана творитиме свої звабливі чудеса; він установить свою верховну владу. Може здатися, що Церква близька до падіння, але вона не впаде. Церква встоїть, доки грішні в Сіоні не будуть просіяні, доки половина не буде відокремлена від дорогоцінної пшениці. Це жахливе випробування, але воно повинно відбутися. Нікого, крім тих, хто переміг його кров'ю Агнця та словом свого свідчення, Бог не визнає вірними й правдивими, без плями чи вади гріха, без лукавства в устах...

Останок, який очищає свої душі, підкоряючись істині, набирається сил у процесі випробувань, являючи красу святості серед навколишнього відступництва. Щодо кожного із цих людей Бог говорить: «Я записав тебе на долонях» (Ісаї 49:16). Вони вічно, нетлінно зберігаються в пам'яті. Ми потребуємо зараз живої віри...

Дорогі брати та сестри, Господь гряде. Спрямуйте вгору свої думки та погляд і радійте. Розмірковуймо про те, що ті, хто чує радісну вістку, хто стверджує, що любить Ісуса, наповняться радістю невимовною і преславною. Ця добра, радісна вістка повинна заряджати енергією кожну душу. Вона має звучати в наших домах, а також для тих, кого ми зустрічаємо на вулиці (Лист 55. 8 грудня 1886. Дж. І. Батлеру, президенту Генеральної Конференції, і С. Н. Хаскеллу, активному працівникові).

Ціна нашого викуплення

9 **середа**
грудень

Адже наше життя – на небесах, звідки й очікуємо Спасителя, Господа Ісуса Христа (Филп. 3:20).

Коли Христос підносився, Він простягнув Свої руки, аби благословити Своїх учнів. Хмара ангелів прийняла Його і прикрила. Коли учні з напруженими обличчями дивилися на свого Господа, Який підносився, два ангели з радісного воїнства поставили перед ними і сказали: «Галилейські мужі, чого стоїте і вдивляєтеся в небо? Цей Ісус, що вознісся від вас на небо, прийде так само, як оце ви бачили, коли Він відходив на небо!» (Дії 1:11)...

Учні були сповнені великої радості. Знову і знову вони повторювали останні настанови Христа, записані в розділах 14-17

Євангелія від Івана. Кожному було що сказати про ці вказівки, особливо щодо слів 14-го розділу Євангелія від Івана...

Обітниця про те, що Він прийде знову, а також думка, що Він дав їм Свій мир, наповнили їхні серця радістю...

Сатана зробив чоловіків і жінок своїми бранцями й називає їх своїми підданими. Коли Христос побачив, що немає людини, здатної бути заступником для людей, Він Сам вступив у жорстоку битву й воював із сатаною. Первородний Божий був єдиним, Хто міг звільнити тих, що через гріх Адама віддані в підпорядкування сатані.

Син Божий дозволив сатані випробувати на Ньому всю свою майстерність. Ворог спокушав ангелів на Небесах, а потім і першого Адама, котрий піддався спокусі. Сатана припустив, що він може досягнути успіху в поневоленні Христа, коли Той прийняв людську природу.

Усе грішне воїнство розглядало цю обставину як можливість здобути владу над Христом. Вони прагнули проявити свою ворожнечу проти Бога. Коли уста Христові були запечатані смертю, сатана і його ангели уявили, що вони здобули перемогу.

Думка про те, щоб узяти на Себе злочин усього світу, завдавала невимовного болю Христу. У смертельній боротьбі Син Божий міг покладатися тільки на Свого Небесного Отця; усе було дане за вірою. Сам Він був викупом, даром за звільнення бранців. Своєю рукою Він дав спасіння людям, але якою ціною!..

Яким видовищним був цей конфлікт! Він привів до того, що весь небесний Усесвіт побачив справедливість Бога (Рукопис 125. 9 грудня 1901. «Незмінний Закон Божий»).

Перебуваючи в єдності

10 четвер
грудень

***Улюблені, коли Бог нас так полюбив, то й ми повинні любити
огне одного! (1 Івана 4:11).***

Світ із задоволенням спостерігає за розділенням серед християн. Він схильний до невірності. Бог закликає Свій народ до змін. Єднання з Христом і одне з одним – наша єдина безпека в ці останні дні. Не дамо ж сатані права вказувати на наших членів

Церкви й говорити: «Дивіться, як ці люди, що стоять під прапором Христа, ненавидять одне одного. Нам немає чого боятися їх, доки вони витрачають більше сил, борючись один з одним, ніж у битві з моїм військом».

Після злиття Святого Духа учні вирушили проголошувати вістку про воскреслого Спасителя, маючи єдине бажання – спасати душі. Вони раділи єднанню зі святими. Ці люди були ніжними, турботливими, безкорисливими, готовими принести будь-яку жертву заради істини. У своєму щоденному спілкуванні одне з одним вони виявляли любов Христа. Благодатними словами і вчинками ці люди прагнули запалити цю любов у серцях інших...

Однак ранні християни почали шукати вади одне в одному. Зосередившись на помилках, заховаючи підозри й сумніви, допускаючи злісну критику, вони випустили з уваги Спасителя й велику любов, яку Він явив грішникам. Вони стали більш суворими щодо зовнішніх обрядів, більш розбірливими щодо теорії віри, більш жорсткими у своїх критичних зауваженнях. У своєму завзятті засуджувати інших вони самі спіткнулися. Ці люди забули урок братерської любові, який дав Ісус Христос. І, що найгірше, вони не усвідомлювали своєї помилки. Ці люди не розуміли, що щастя і радість залишають їхнє життя і що скоро вони ходитимуть у темряві, прогнавши Божу любов від своїх сердець.

Апостол Іван зрозумів, що братерська любов в Церкві згасає, і зосередив свою увагу саме на цьому. До дня своєї смерті він закликав віруючих до постійного прояву любові одне до одного...

У Божій Церкві сьогодні бракує братерської любові. Багато людей, котрі сповідують любов до Спасителя, нехтують любов'ю до тих, хто об'єднаний з ними в християнському спілкуванні...

Злагода і єдність між людьми різних характерів – найсильніше свідчення того, що Бог послав Свого Сина у світ, щоб спасти грішників. Велика честь для нас – свідчити про це. Однак для цього ми повинні бути під керівництвом Христа. Наші характери повинні формуватися відповідно до характеру Христа; наша воля має бути підпорядкована Його волі (Рукопис 143. 10 грудня 1903. «Єдність»).

Шукав я Господа, і Він відізвався. Від усіх моїх небезпек Він визволив мене (Псал. 34:5).

Не обговорюйте помилок інших людей. Обробляйте власний сад. Стежте за тим, щоб ваше серце було очищене силою Божою. Коли приходять труднощі, замість того аби втрачати терпіння, хвилюватися й переживати, прийдіть до Господа й розкажіть Йому про це... Не звертайтеся до друзів, тому що в них чимало своїх проблем...

Не думайте, що, переклавши свої труднощі на інших, ви зможете знайти полегшення. Звертайтеся безпосередньо до Того, Хто несе кожний тягар, і розкажіть Йому про проблеми. Вірте, що Він здатний і готовий змінити ті чи інші обставини вашого життя. Коли розкаяними ви приходите до підніжжя хреста, коли маєте віру в заслуги розп'ятого й воскреслого Спасителя, ви отримуєте силу через Нього. Коли ви розкриваєте перед Господом свою безпорадну душу, Він дає вам мир, радість, силу й мужність. Тоді ви стаєте здатними розповісти комусь ще про те, який дорогоцінний для вас Христос. Ми можемо сказати: «Я шукав Його і знайшов, Він дорогий для моєї душі».

«І знайдете спокій». Як? Через живий досвід, тому що ярмо Христа – це ярмо ніжності й довготерпіння. Ті, хто навчився Його покори, навчилися любити одне одного так, як Він полюбив їх. Вони досягли такого стану, у якому відмовляються критикувати й засуджувати інших. Вони дізналися, що їм доручено роботу, яку ніхто за них не зможе виконати, – роботу пізнання Христа. Коли ми вручаємо себе в Його руки, Він показує нам можливості і пропонує звертатися по допомогу до Того, Хто нескінченно вищий за людей, схильних помилятися.

Христос – запорука нашого успіху. Звідки я про це знаю? Із власного досвіду. Деякий час, багато років тому, я була в розпачі. Тоді я поклалася на милість і любов Спасителя, і Його сила зійшла на мене. Одного разу ті, хто працював [у видавництві], подумали, що я померла. Однак у той момент я піднесла голос у молитві. Сила Божа була на мені протягом усього вечора. Відтоді я зрозуміла, що повинна довіряти Христу. Я молилася про

допомогу, і весь цей час мій Спаситель стояв поруч зі мною, чекаючи, що я визнаю Його своєю опорою, силою і благодаттю. Я засвоїла урок. Після цього я схилилася на коліна для молитви, вірячи, що отримаю відповідь незалежно від відчуттів...

Як я прагну, щоб ми вшанували Христа, усвідомивши, що Він хоче зробити для нас, і повіривши Його словам. Якби ми зробили це, то були б сяючими християнами. Дивлячись на Христа, ми змінимося на Його подобу (Рукопис 118. 11 грудня 1904. «Союз із Христом»).

Поверніть належне Богу

12 субота
грудень

Твої небеса, земля теж Твоя. Ти заснував Усесвіт з усім, що наповнює його (Псал. 89:12).

Багато хто в цьому світі нечесно поводить з тим, що належить Господу. Ці люди не люблять істину. Вони відвертаються від праведності Христа, звертаючись до нікчемних цінностей світу. Вони топчуть ногами приписи Закону Божого, особливо заповіді про суботу. Серце Спасителя засмучене їхньою поведінкою. Він бажає врятувати кожну душу, яку Він придбав. О, якби люди зрозуміли це й були пов'язані узами з головним Працівником!

Незабаром Господь прийде на Землю із силою і славою великою. Робота, яку ми тепер маємо виконати, описана в 58-му розділі книги Ісаї. Хто виконує цю роботу? Хто буде жертovníки Господу? Хто готує народ до великого Господнього дня?

Саме тепер кожен, хто стверджує, що він Божа дитина, повинен принести свої кошти до Божої скарбниці, щоб там був запас, з якого можна було б черпати, щоб надати працівникам можливості вирушати до нових місць, аби представити істину тим, хто ніколи її не чув. Нехай не буде нестачі в Господній скарбниці. Зі своїх сховищ Бог забезпечує нас усім необхідним. Чи будемо ми тільки споживачами? Хіба ми не повинні бути жертovníми, віддаючи наші кошти, щоб істина могла бути представлена багатьом, котрі визнають вістку, приймуть її і повернуть Богу те, що Йому належить, і будуть зараховані до подателів?..

Ми повинні не тільки приймати Божі дари. З почуттям відповідальності ми маємо повернути те, що належить Господу, щоб для виконання Його роботи в Божій скарбниці був достатній запас коштів. Це дасть змогу Його працівникам нести вістку з міста в місто і з країни в країну. Божі самовіддані працівники мають бути забезпечені достатніми коштами, щоб їхня робота була успішною...

«Господня земля і все, що наповнює її» (Псал. 24:1). Цей світ – скарбниця Господа, з якої ми завжди черпаємо. Він дав нам фрукти, зернові та овочі для харчування. Для нас Він посилає сонце і дощ. Як добрі, так і злі члени людської сім'ї постійно черпають необхідні дари з Божої скарбниці. Для тих, хто має такі переваги, важливо, як вони отримують дари Господа і як ставляться до договору, укладеного з ними Господом. Він зробив їх Своїми управителями, звелівши їм черпати з Його сховища, а потім повертати Йому дари і приношення, «щоб у Моему Домі була пожива» (Рукопис 73. 12 грудня 1900. «Принесіть дари Господу»).

Дивовижна Божа любов

13 неділя
грудень

Коли ж кому з вас бракує мудрості, хай просить у Бога, Який дає всім щедро і не докоряє; тож буде йому дано. Та нехай просить з вірою, без жодного сумніву. Бо хто має сумнів, той подібний до морської хвилі, котру підіймають та женуть вітри (Якова 1:5, 6).

Якщо ви станете учнем у школі Христа, підпорядкуєте Йому свою волю й довіритесь Його керівництву, то зможете ходити Його шляхами. Живучи в постійному зв'язку з Ісусом, ви зможете бути каналом світла для інших. Ви і я... потребуємо того, щоб відчувати нашу повну залежність від Бога, Його благодаті й керівництва. Господь бажає, щоб ви узгодили своє життя з Його планами. Покірність владі Христа, що є головною умовою, аби бути Його учнем, не тільки протилежна гордості, що опирається будь-яким порадам і рекомендаціям. Ті, у кого є ця покірність, будуть готові до взаємного підпорядкування...

Згубні помилки загрожують душам. Вони самовпевнено вважають себе християнами просто тому, що згодні з істиною. Ця омана заковує й ув'язнює серце, так що стріли Господні не зна-

ходять до нього доступу. Глибокі випробувальні істини, які ясно вказують саме на цю оману, люди безрезультатно вислуховують без застосування до себе. Прагніть підготувати серце біля престолу благодаті, щоб, відчувши свою нездатність, ви могли мати чітке уявлення про силу й гідність Христа, вірою покластися на обітниці й мати живий зв'язок з Богом...

«Бо так Бог полюбив світ, що дав [Свого] Єдинородного Сина, щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне» (Івана 3:16). О, яка дивовижна любов! І як мало тих, хто її цінує! Як мало учасників Божої природи! Узавши на себе дивовижну місію – викуплення, Господь вирішив, що не відмовиться від цього плану, але принесе необхідну жертву; віддасть найдорожче, щоб виконати Свій задум і, даючи людині дар за даром, відкрити їй усі скарби Небес.

Спасення Божі благодаті, зростаюче розуміння Його величчя, справедливості, милосердя й любові не наповняють наші серця надаремно. До цих знань про Бога, для передачі яких Ісус прийшов з Неба, потрібно ставитися серйозно. Божі любов не може залишатися в нас, якщо ми її не виявляємо (Лист 48. 13 грудня 1888. Девіду Х. Лемсону, євангелісту й адміністратору форуму).

Рухайтесь вперед

14 понеделок
грудень

Досить вже вам кружляти навколо цієї гори. Повертайте на північ (П. Зак. 2:3).

«Ідіть вперед» – такими були слова Господа до ізраїльтян, коли вони стояли перед Червоним морем, а військо фараона невідступно переслідувало їх. Ізраїльтяни підкорилися. І коли Мойсей вдарив по воді своїм жезлом, вона розступилася, ставши стіною і створивши шлях, яким народ міг безпечно пройти. З вірою й довірою рухаймося вперед за словом, яке дав нам Господь, запевняючи, що Він буде з нами як Помічник і Захисник.

Ідіть уперед без зверхності і хвастощів, але з вірою, надією і мужністю. Ангели Божі охороняють Його вірних дітей. Якщо вони дотримуються Господніх шляхів, то отримають усю необхідну допомогу. Божі справа спочатку має скромні обриси. Нею

нехтують ті, хто хотів би відразу ж бачити її виконання із силою і важливістю. Однак Господь повинен випробувати Своїх працівників, багато з яких не здатні пережити успіх: якщо він прийде до них, то вони звеличать своє «я».

Нехай Бог буде прославлений і звеличений. Нехай люди ходять у покорі перед Ним, прославляючи Його, а не себе. Найуспішніше працюють для Бога ті, хто проводить багато часу в молитві, хто повністю покладається на Нього.

У багатьох випадках нестача коштів відчувається відповідно до Божого задуму, щоб Його роботу продовжували виконувати так, як це робив Той, Хто є Величчю Небес. Економію, самозречення і самопожертву необхідно виявляти завжди. До кінця часу Церкві доведеться долати труднощі, щоб Божа праця вирізнялася своєю чистотою й не була заплямована оманами або інтригами. Кожну установу Бог очистить, вигнавши продавців і покупців.

Вірте в Бога й дійте за Його порадою. Можливо, буде допущено, щоб ви долали труднощі й перешкоди, і тоді Господь відкриє Свою силу й мудрість у відповідь на покірну молитву. Виявляйте віру в Нього як у Бога, Котрий чує молитву й відповідає на неї... Він відкриє Себе вам як Бог, Який може допомогти в будь-якій надзвичайній ситуації...

Служіння Слова доручено не тільки тим, хто проповідує Слово, а й усім, хто читає й чує його. Серця Божого народу мають бути настільки наповнені любов'ю Христа, щоб їхня подяка і хвала зігрівали інші серця, які потребують допомоги. Це служіння може виконати кожен, і Господь приймає його як здійснене для Нього. Він робить його дієвим, наділяючи старанного працівника благодаттю, яка примиряє людину з Богом (Рукопис 158. 14 грудня 1902. «Фрагменти»).

Покора небесному вигінню

15 вівторок
грудень

Правда, я вважав, що мені належить багато зробити проти Імені Ісуса Назарянина (Дії 26:9).

Багато хто ставить себе в таке становище, за якого важко зберегти чесність і чистоту. Бог закликає їх вийти із Содому. Проте

вони чіпляються за свої ідеї й діють на власний розсуд. Роботу, яку ці люди могли б виконувати за межами міста, вони роблять у містах заради своєї зручності. Вони збирають навколо себе працівників, які повинні працювати поза містами. Деякі з цих працівників можуть бути невіруючими, але вони могли б навернутися, якби релігійні інтереси були поставлені на перше місце.

Господь закликає тих, хто обіймає відповідальні посади в ділі Божому, створити центри роботи за містами, щоб вони могли зібрати віруючих і невіруючих, а потім передбачити все необхідне, щоб надати їм духовні переваги.

Християни будуть випробувані. Однак якщо вони щиро прагнуть служити Богу, то їм буде дана сила для кожного протистояння. Цим людям не потрібно прислухатися до поширених помилкових чуток. Їм необхідно прямувати Божим шляхом і бути вірним своєму обов'язку. Ці люди мають навчитися думати самостійно, і їхні дії повинні узгоджуватися з Божим Словом.

Не звертайте зі свого шляху, щоб закликати свого ворога до відповіді. Його осудливі та злі слова подібні до іскор, які самі собою згаснуть, якщо на них не дмухати. Пропускайте повз вуха злі чутки тих, чиї язики розпалюються від пекельного полум'я. Якщо ви вирішите сперечатися, то лише відкриєте шлях для подальшого лихослів'я.

Часто проблеми можна вирішити мовчанням. Залиште того, хто лихословить, на самоті. Продовжуйте виконувати свою роботу як людина, котра має священне доручення. Коли вас критикують, дійте, неначе глухі. Ваше серце може бути поранене; однак не відвертайтеся від своєї роботи. Приділяйте свій час і увагу питанням, які становлять вічний інтерес.

Христос – ваш приклад. Він прийшов у цей світ і в людському тілі прожив те життя, яке бажає, щоб прожили ви. Споглядайте Христа. Вивчіть Його плани, цілі та методи. Життя Христа – наш підручник. Спаситель, що має боголюдську природу, стоїть перед нами із запрошенням: «Прийдіть до Мене... і Я заспокою вас... Бо Моє ярмо любе і Мій тягар легкий» (Матв. 11:28-30).

Життя Христа – це досконале одкровення Божого характеру. У чому ж тоді полягає наш обов'язок? Павло говорить нам. Христос відкрився Павлу, коли той переслідував святих, і він заявив: «Я не став чинити опір небесному видінню» (Дії 26:19) (Рукопис 159. 15 грудня 1902. «Фрагменти»).

Адже Господь Свого народу не відкине і не залишить напризволяще тих, хто став Його спадщиною (Псал. 94:14).

Небесний Господь підтримує зв'язок з грішними жителями Землі. Він не байдужий до нашого світу і його турбот. Господь представлений у Його Слові як Той, Хто схиляється над землею та її мешканцями – обманутими, роздратованими і введеними в оману сатанинськими слугами. Він прислухається до кожного слова.

Коли Мойсей побачив кущ, що охоплений полум'ям, але не згорає, Господь покликав: «Мойсею, Мойсею! Той відгукнувся: Ось я! Не наближайся сюди, – сказав Бог, – зніми твоє взуття зі своїх ніг, бо місце, на якому ти стоїш, це – свята земля! І Він продовжував говорити: Я – Бог твого батька, Бог Авраама, Бог Ісаака і Бог Якова. Мойсей закрив своє обличчя, оскільки не наважувався глянути на Бога» (Вих. 3:4-6).

Тепер зверніть увагу на слова Господа: «Я дійсно бачу гноблення Мого народу, який у Єгипті, і чую їхнє голосіння через утиски наглядачів. О, Я знаю їхній біль! Тому Я зійшов визволити їх з рук єгиптян» (вірші 7, 8) ...

Господь не байдужий до Свого народу, і Він каратиме й засуджуватиме всіх, хто пригнічує його. Бог чує кожен стогін і кожну молитву. Він спостерігає за вчинками усіх людей, схвалює або засуджує кожну їхню дію. Господь Небес піднімає тих, хто впав. Він – Друг усіх, хто любить і боїться Його. Бог покарає кожного, хто наважиться відвести цих людей з правильного шляху, поставити їх у скрутне становище, якщо вони прямуватимуть Господньою дорогою до небесних осель.

Жоден горобець не впаде на землю без волі вашого Небесного Отця. Нехай люди будуть обережні, щоб не заподіяти словом чи ділом одному з найменших смуток або горе. Якщо малий горобець, який не має душі, не може впасти на землю без волі нашого Небесного Отця, то душі тих, за кого помер Христос, безцінні. І хіба Бог не судитиме тих, хто заподіює біль або розчарування серцям, заради яких Христос віддав Своє життя?..

Хто може виміряти або збагнути дар Божий? Століттями гріх переривав Божественний потік милості до людини. Утім, милість

і велика любов Бога, призначені для грішного роду, не припиняли накопичуватися і зливатися на Землю... Бог живе й царює, і в Христі Він злив на світ цілющий потік. Наш Спаситель зробив усе необхідне для людини (Рукопис 142. 16 грудня 1897. «Божа турбота про Своїх працівників»).

Як злодій уночі

17 ^{четвер}
грудень

А про часи та про пори, брати, вам не потрібно писати, адже самі з певністю знаєте, що день Господній приходить, як злодій уночі (1 Сол. 5:1, 2).

Ми не знаємо точного часу, коли прийде наш Господь. Чи це відбудеться цього року, чи наступного, або через кілька років, Христос сказав, що Він прийде, як злодій уночі. Ісус попереджає: «Пильуйте». Для багатьох Він прийде тієї години, коли вони не думають. Під час Його Приходу люди будуть шукати відповіді на запитання: «Де обітниця Його Приходу?»...

Сатана, родоначальник зла, тепер розкриває свою силу серед людей. Це його час і влада темряви. Очевидно, що він тримає світ під контролем. Євангельський провісник виявить, що існує сила, яка спонукає світ до ще більшого опору Христу і Його вістці. Про останнє велике протистояння між силами добра і зла сказано як про «час утиску, якого не було від існування». Злочини, які наповнюють землю, перевершать ті, що були перед знищенням світу потопом.

Сатана працює, докладаючи всіх зусиль, щоб перешкодити Божій роботі. Якщо Божий народ присвятить частину свого часу тому, щоб розповідати про оманливі почуття сатани, царство зла радітиме. Коли ті, хто має знання про шлях, яким Бог вів, прислухаються до спокусливих духів та вчення бісів і відходять від віри, то час і зусилля, необхідні для виправлення подальшого зла, віднімаються від проголошення євангельської вістки. Ми повинні застерегти наших братів і сестер не звертати уваги на помилкові теорії й остерігатися тих, хто дозволив зловити себе в пастку.

Якщо колись Божі вартіві й повинні бути наготові, то це саме зараз... Труба має видавати певний звук. Буде повсюдне

проголошення істини, Божа слава освітить усю землю, але світло визнають тільки ті, хто прагнув зрозуміти різницю між святістю і гріхом.

Коли сатана завершить свою працю, упіймавши тих, хто піддався його спокусливому впливу, коли він закінчить свою справу пересівання*, Христос з'явиться й принесе звільнення кожному, чиє ім'я записане в Книзі життя. Сатана і його послідовники будуть знищені. Тоді «розумні сятимуть, як світила небозводу, – ті котрі на вернули багатьох до праведності, – як зірки, повік-віків» (Лист 268. 17 грудня 1903. Доктору Девіду Полсону, ректору Американського медичного місіонерського коледжу в Чикаго і редактору «The Life Boat»).

Вигаліть кукіль зі свого саду

18 п'ятниця
грудень

Випробовуйте себе самих, чи ви у вірі, пізнавайте самих себе. Хіба ви не знаєте самих себе, що Ісус Христос у вас? Хіба тільки, що ви не такі, якими мали б бути? (2 Кор. 13:5, переклад І. Огієнка).

Передавати слово Боже з вірністю – це надзвичайно важлива робота. Вона не має нічого спільного з тим, щоб постійно засуджувати, думати зле й віддалятися одне від одного. Засудження і викриття – це різні поняття. Бог доручив Своїм слугам викривати з любов'ю тих, хто помиляється, але Він забороняє й засуджує бездумний осуд, поширений серед людей, котрі сповідують істину.

Ті, хто працює з Богом, повинні відкласти всю злісну критику й об'єднатися. Їм потрібно вивчати Господнє вчення щодо цього. Христос бажає, щоб Його воїни стояли пліч-о-пліч, об'єднані в битвах хреста. Спаситель прагне, щоб єдність між тими, хто працює для Нього, була такою ж тісною, як і єдність між Ним і Його Отцем. Ті, хто відчув освячувальну силу Святого Духа, засвоять уроки Божественного Вчителя й доведуть свою щирість, роблячи все можливе, аби працювати в злагоді зі своїми братами...

Тільки той, хто має причини не довіряти власним принципам, пильно стежить за недоліками інших. Якби в нашому досвіді не

*Алюзія на Луки 22:31 (прим. редактора).

було помилок і вад, то ми б не були такими підозрілими до наших братів. Саме той, хто відчуває докори власного сумління, поспішає засуджувати інших. Нехай кожен тремтить і побоюється самого себе*, нехай стежить за тим, аби власне серце було праведним перед Богом. Нехай кожен видалить кукіль із власного саду; він знайде багато необхідних для себе занять. Якщо людина вірно виконуватиме цю працю, то не матиме часу знаходити вади в інших. Замість того щоб судити інших людей, судіть самих себе. Нам потрібно переконуватися, що ми серед тих, хто вибраний «за передбаченням Бога Отця, освяченням Духа, на послух і окроплення кров'ю Ісуса Христа» (1 Петра 1:2). «Очистивши Духом ваші душі на нелицемірне братолюбство через послух істині, ревно й щиросеречно любіть один одного» (в. 22).

Бог помістив нас у цей світ для спілкування. Необхідно ходити разом у любові, спрямовуючи свої сили на справу спасіння душ. Коли ми будемо таким чином служити Богу у святому спілкуванні, то засвідчимо, що є співпрацівниками з Ним (Рукопис 75 а. 18 грудня 1900. «Не судіть»).

Дар, якого бажає Христос

19 субота
грудень

Тож благаю вас, брати: заради Божого милосердя, принесіть ваші тіла як живу, святу, приємну Богові жертву, як ваше служіння розуму (Римл. 12:1).

Доки ще не завершився старий рік, замисліться: чи відкине кожна душа стару людину з її попереднім способом життя й зодягнеться в нову – Христа Ісуса? Нехай не буде лихоманки у зв'язку з купівлею подарунків на Різдво і Новий рік. Невеликі подарунки для дітей, можливо, не будуть помилкою, але народ Божий не повинен витрачати Його гроші на купівлю дорогих подарунків.

Христос чекає найбільшого з усіх дарів – дару серця, розуму, душі та сил... Господь вимагає служіння щирого серця. Ті, хто вибудовує правильні взаємини з Богом, вистоять випробування судом. Якщо люди вважають свої серце, розум, душу і сили спадщи-

*Алюзія на Филп. 2:12 (прим. редактора).

ною, купленою кров'ю Господа, то Він буде використовувати їх у служінні. Ті, хто отримає вічне життя, повинні засвідчити світу, що вони люблять Бога всім своїм серцем. Ці люди мають дотримуватися двох найголовніших принципів, які охоплюють увесь Закон, свідкуючи своїми ділами, що вони є виконавцями Закону...

Слабкій душі, яка з покайним духом приймає на віру сказане Богом і з відчуттям своєї немічності просить допомоги, буде дано здобувати перемогу за перемогою й отримати вічну славу в майбутньому житті. Господь Ісус Христос, Єдинородний Син Отця, є істинним Богом у Своїй безмежності, але не щодо індивідуальних якостей. Його праведність наділяє людей силою перемогати всі нападки сатани. Він зарахує Свою праведність віруючому святому, який Його наслідує.

Князь Небес, Христос, став рабом, і Він приймає людей як Своїх співпрацівників. Ісус заявляє: «І ось, Я з вами по всі дні аж до кінця віку!» (Матв. 28:20). Не зазнає невдачі ніхто з тих, хто ходить в покорі розуму, навчаючись від Христа Його уроків. Ми перебуваємо в безпеці, доки прагнемо опанувати навички переможців, які мають глибоку, щиру любов до Бога й одне до одного...

Господь прагне, щоб віруючий у Христа сформував характер, що зробить його придатним для осель, які Христос пішов приготувати для тих, хто дотримується Божих заповідей... Усім, хто вірний, хто був випробуваний і освячений, хто постійно піднімається сходами християнських якостей, додаючи чесноту до чесноти і благодать до благодаті, приготовано краще Царство (Рукопис 116. 19 грудня 1905. «Повне посвячення»).

Досліджуйте Писання

20 ^{неділя}
грудень

Ці були шляхетніші від тих, які в Солуні. Вони прийняли слово з усією ревністю, щодня досліджуючи Писання, чи так воно є (Дії 17:11).

Мало користі в тому, щоб поверхово вивчати Святе Письмо. Якби ми повністю усвідомили слова Христа, то досліджували б Писання осмислено. Ми повинні відкривати Святе Письмо з великим благоговінням, а не з недбальством і лінню. Слово Христа – це

дух і життя для того, хто його приймає. Ісус Христос сказав фарисеям: «Дослідіть Писання! Бо ви думаєте через них мати вічне життя, – а вони свідчать про Мене» (Івана 5:39). Ці люди досліджували Писання в пошуках ознак Приходу Спасителя, збираючи всі підтвердження того, як саме, на їхню думку, Він мав прийти. Тим часом Христос стояв посеред них, але вони не розпізнали Його вірою...

У наші дні, як і за днів Христа, люди неправильно розуміють і тлумачать Писання. Якби юдеї з молитвою, зі щирими й покірними серцями вивчали його, то їхні дослідження були б винагороджені істинним знанням про Перший прихід Христа. Вони б не плутали Другий прихід Христа у славі з Його Першим приходом. У цих людей було свідчення Даниїла, Ісаї та інших пророків, крім того, було вчення Мойсея.

Сам Христос стояв посеред них, але вони продовжували досліджувати Писання в пошуках доказів Його Приходу. Водночас їхні дії щодо Христа були передбачені. Ці люди настільки осліпли, що не впізнали часу відвідин Його й не розуміли того, що чинили. У такий спосіб вони виконували Писання.

Багато хто сьогодні робить те ж саме... адже вони не мають досвіду щодо випробувальної вістки, яка звучить у вістках трьох ангелів. Дехто досліджує Писання в пошуках доказів, що ці вістки прозвучать у майбутньому. Вони визнають істинність указаних вісток, але не можуть знайти їм належне місце в пророчій історії. Таким чином, існує небезпека ввести людей в оману щодо часу звучання вісток. Вони не бачать і не розуміють часу кінця... Сторож повинен знати, яка пора ночі. Усе тепер має відтінок урочистості, яку повинні відчувати всі, хто вірить в істину... Усі дрібниці життя тепер – лише сміття. Те, що стосується вічності, має особливе значення (Рукопис 41а. 20 грудня 1896. Рукопис без назви).

**Бог дає нам те,
чого ми потребуємо**

21 понеділок
грудень

Тому що Господь Бог – сонце і щит. Господь обдаровує милістю і честю, не позбавляє добробуту тих, котрі живуть бездоганно (Псал. 84:12).

У нас мудрий і люблячий Небесний Отець, Який чує молитви Своїх дітей. Однак Він не завжди дає їм те, чого вони бажають. Господь утримує те, що не послужить для їхнього добра. Проте Він дає людям те, чого вони потребують, що необхідно для зростання в благодаті.

Молячись, ми повинні сказати: «Господи, якщо те, про що я прошу, буде мені на користь, дай мені; якщо ні – то не потрібно. Утім, злий на мене Свої благословення».

Бог чує наші молитви. Він розуміє наше становище й бачить саме те, чого ми потребуємо. Він зміцнить нашу віру і примножить нашу духовність. Господь добрий і милостивий, досконалий в розумінні і нескінченний у мудрості.

Деякі моляться про тимчасові благословення, які, на їхню думку, принесуть їм світський добробут. Бог бачить, що такі благословення зашкодять духовному життю людей. Він дає їм розуміння того, що не буде користі від багатства і що вони повинні задовольнятися благодаттю, миром і любов'ю.

Бог, Який знає кінець від початку, пильно охороняє добробут Своїх дітей. Відповідаючи на їхні молитви, Він дасть їм те, що дозволить їм стати учасниками Божої природи й уникнути морального розтління світу. Ми повинні підпорядкувати свою волю Божій, вірити в Його любов, мудрість, вірність і підтримку.

Господь дав мені настанову, що надійшов час, коли в рядах Його народу має панувати єдність. Ті, хто не вірить Божим вісткам, даним нам через Його Слово і через свідчення Його Духа, повинні самі дізнатися, що таке віра, одного разу передана святим. Вчинки свідчать про те, що деякі з них втратили своє покликання...

Служіння Христа має бути служінням Його послідовників. Захоплюватися спіритуалістичними ідеями – означає відійти від віри, прислухаючись до спокусливих духів та вчення бісів.

Вістки, дані Богом через Свого слугу Івана, мають особливе значення й мають бути проголошені. Це наша робота – відродити священні істини, які викликали нас зі світу і зробили такими, якими ми є.

Ми не повинні відмовлятися від жодного елемента віри, але маємо бути утверджені в ній до кінця. Ми не повинні поступатися вченням, які не перебувають у гармонії з істиною для теперішнього часу (Лист 270. 21 грудня 1903. Едсону Уайту).

Збудовані на основі апостолів і пророків, де наріжним каменем є Сам Ісус Христос (Ефес. 2:20).

Ніхто не повинен вважати, що це надто принизливо... припадати до престолу благодаті, щоб поповнити її запаси. Двері храму мають бути відчинені. Храм душі повинен бути очищений від морального опоганення, жертovníки – відновлені, себелюбство – видалене з душі, ідоли – знищені...

Сьогодні в церквах молодь часто буває спантеличена вчителями і слугами Слова, оскільки вони поводяться, як юдейський народ, «навчаючи людських заповідей»... Біблію загалом сприймають [як] Боже Слово, але не все в ній визнають богонатхненним. Деякі мудрі люди ставлять під сумнів одні її частини, а дехто, про кого гарної думки, – інакші, і збентеження закрадається в уми молоді. Незабаром знання істини слабшає, і їхня віра зазнає краху. Молодь не знає, у що вірити...

Коли людина ставить ноги на тверду скелю, обравши Ісуса Христа своєю основою, вона черпає силу із Джерела всього пізнання, мудрості й духовних плодів, щоб усі могли бачити, на чієму боці вона – виконавців чи порушників заповідей. Прапор князя Еммануїла, що майорить над її головою, неодмінно усуне невизначеність і допоможе всім зрозуміти, що ми виконуємо заповіді Божі й маємо свідчення Ісуса Христа. Любов Сина Божого має стримувальну силу...

Застосування в житті біблійної істини приводить до зростання. Кожна чеснота зміцнюється в міру її прояву. Укraj складно опиратися світському звабливому впливу. У процесі просування вперед ми бачимо перешкоди, споруджені сатаною, і змушені долати труднощі. Однак, долаючи їх, ми набуваємо корисний досвід. Відкривається шлях, ми отримуємо з Небес нові спонукання, а віра зміцнюється, коли ми дивимося на Христа.

В Ісусі Христі ми маємо все необхідне й завдяки Йому отримали нетлінну, непорочну і нев'янучу спадщину. Для нас досить Його благодаті. Ісус зі Своєї милості й любові благає нас прямувати за Ним, пізнавати Господа доти, доки не дізнаємося, що міцно поставлений Прихід Його, мов зірниці (Лист 128. 22 грудня 1895. Едсону і Еммі Уайт).

Уникай молодечих пожадань, настирливо шукай праведності, віри, любові, миру з тими, що кличуть до Господа від чистого серця (2 Тим. 2:22).

Нехай усі будуть наставлені, щоб вивчати Святе Письмо, постійно дивитися на Ісуса, а не на людей у пошуках керівництва. Боже Слово має стати нашим Порадником, воно безмежне. Якщо йому підкоритися, воно спрямує нас на безпечні й чисті шляхи. Однак Слово, розбавлене людськими елементами й домислами, не є надійним провідником...

Приймайте Боже Слово кожен окремо. Ми можемо зустріти сатану зброєю: «Бо написано: Господеві, Богу своєму, поклонятимешся і Йому єдиному служитимеш!» (Матв. 4:10). Біблія – це великі родовища істини, які ми повинні шукати, як захований скарб. У жодному разі не можна відводити погляд від цього Слова...

Тепер більше, ніж будь-коли, кожна душа потребує, щоб очі були помазані очною маззю й могли бачити. Бог нікому не доручав знецінювати й принижувати Його роботу в ці останні дні. Він закликає нас піднести, звеличити, облагородити, ушанувати й поширювати Його істину, відкриваючи Його мудрість, яка перевершує будь-яку іншу. Говоріть про біблійну істину й виносьте зі скарбниці старе і нове. Говоріть про принципи нашої віри рішуче й упевнено, стверджуючи: «Так говорить Біблія».

Життя згідно з істиною, застосування уроків Христа завжди очищають, облагороджують і освячують душу. Моє завдання полягає в тому, аби вселити почуття гідності чоловікам і жінкам, прославляючи перед ними Ісуса. Коли Бог стає темою всіх помислів, об'єктом любові, благоговіння й поклоніння, коли Господь Ісус, наш Взірець, постійно в нашому розумі, серце очищається від будь-якого морального розтління. Тоді душа правильно судить учинки; усі взаємини пронизані благодаттю.

Почуття відповідальності перед особистісним усевидющим Богом зводить кожную людину вгору, до піднесеного; і вона демонструє глибоке мислення і справжнє самозречення щодо кожного питання. Адже Бог працює над серцями дітей Своєю любов'ю, вони – Його спадщина.

Любов Божа завжди веде до страху Божого – страху образити Його. По-справжньому навернені не будуть загравати зі злом, щоб не засмутити Духа Божого й не залишитися на власному шляху, зі своїми справами. Слово Боже – це Керівництво; не відвертайтеся від його сторінок, щоб залежати від людини. Ця книга містить застереження, Божі настанови, викриття будь-якого зла, чітке визначення гріха як порушення Закону, який є великим Божим мірилом чистоти і святості... Ті, хто буде вивчати Слово Боже й застосовувати в житті його вчення, не зіб'ється зі шляху (Лист 4. 23 грудня 1893. «Дорогим братам і сестрам»).

Яскраво сяйте

24 ^{четвер}
грудень

Вони будуть Моїми, – говорить Господь Саваот, – у той День, який Я вчиню; Я помилую їх, як чоловік милує свого сина, котрий йому послушний (Мал. 3:17).

Християни – це коштовні камені Христа, куплені за безмірну ціну. Вони повинні яскраво сяяти для Нього, поширюючи світло Його краси. Віруючі завжди мають пам'ятати, що їхній християнський характер відображає сяйво Сонця праведності.

Блиск Христових коштовних каменів залежить від їхнього полірування. Бог не змушує нас до цієї операції. Ми можемо вибирати – бути відполірованими чи ні. Проте кожен, кого оголосять гідним перебувати в Божому храмі, повинен підкоритися процесу полірування. Він має погодитися на те, щоб гострі кути його характеру були згладжені. Це дасть йому змогу набути форми і краси, які гідно представлять досконалість характеру Христа...

Божественний Працівник витрачає мало часу на марний матеріал. Тільки коштовні камені Він полірує за подобою тих, які є в палаці. Молотком і стамескою Він зрізає гострі кути, готуючи нас посісти місце в Божому храмі. Це кропіткий і важкий процес. Він ранив людську гордість. Христос заглиблюється в той досвід, який людина у своїй самодостатності вважає досконалим, і видаляє з характеру самовпевненість. Він зрізає верхній шар і, поклавши камінь на полірувальне колесо, щільно притискає його, аби позбавити шорсткості. Потім, підносячи дорогоцінний камінь

до світла, Майстер бачить у ньому відображення Свого образу. Христос оголошує його гідним місця в Його храмі.

Благословенний досвід, яким би складним він не був, що надає каменю нову цінність, дозволяючи йому яскраво сяяти!..

[У Господа] є працівники, яких Він закличе з бідності й невідомості. Їх, зайнятих звичайними життєвими обов'язками й одягнених у грубий одяг, люди сприймають як маловажних. Однак Христос бачить у них безмежні можливості, і в Його руках вони стануть дорогоцінними каменями, щоб яскраво сяяти в Божому Царстві. «Вони будуть для Мене, – говорить Господь Саваот, – у той День, який Я вчиню» (Мал. 3:17).

Досконале знання Христом характеру людини дає змогу Йому працювати з людським розумом. Бог знає, як поводитися з кожною душею. Він судить не так, як судить людина. Господь знає справжню цінність матеріалу, з яким працює, готуючи чоловіків і жінок до відповідальних посад (Рукопис 168. 24 грудня 1902. «Гріх лихослів'я»).

Осяйні камені для небесного храму

25 п'ятниця
грудень

На Ньому вся будівля, досконало збудована, зростає у святий храм у Господі, в Якому й ви разом будуєтеся Духом в Божу оселю (Ефес. 2:21, 22).

Якщо ми не відгукуємося на дане нам світло й не виявляємо належного послуху, зберігаючи свої душі в любові Божій і перебуваючи у Христі, те, що для нас могло бути благословенням, стає прокляттям. Не Дух істини, а спокусник змушує нас вірити, що ми не можемо стати чистим, святим і могутнім народом, відокремленим від світу, об'єднаним у любові та єдності в Ісусі. Нам не потрібно чекати іншої долі, ніж та, що була дана нашому Господу. Відповідно до завзяття в служінні Господу виявлятиметься ворожість сатани щодо послідовників Ісуса. А діти Божі значно мудріші й сильніші, коли мудрість і вплив світу спрямовані проти них, ніж коли світ прихильний до них...

Юдейський храм був побудований з тесаного каменю. Ціною великих витрат це каміння висікали зі скелі і пристосовували до

певного місця в будівлі, перш ніж їх збирали разом. Тому при зведенні храму не було чути ні сокири, ні молота. Камені священного Божого храму зібрані не з юдейських гір, а з народів, поколінь, народностей та племен. Це не мертвий матеріал, який потрібно підготувати молотком і стамескою, а живе каміння, що випромінює світло.

Велика сокира істини висікла їх із каменоломні світу й помістила в руки великого Майстра-Будівельника, Господа храму. Він полірує їх у Своїй майстерні, розташованій у цьому світі, аби повністю видалити шорсткість та кривизну і вони могли посісти місце в духовному Божому храмі та зрости у святий храм Божий.

Нині ми перебуваємо в Божій майстерні, і саме зараз відбувається процес випробовування, щоб ми могли відповідати славному храму. Тепер нам не можна бути байдужими, недбалими, безтурботними і схильними до гріха. Ми повинні померти для наших вад характеру й очікувати, що станемо чистими, святими і благородними, як майстерно вирізьблені стовпи палацу. Коли Христос прийде, буде занадто пізно, аби набути святий характер.

Нині день приготування; зараз у нас є час, коли ми можемо видалити наші вади; коли ми зізнаємося в гріхах і сповідуємо їх. Необхідно покаятися в них, отримати прощення, і навпроти наших імен має бути записано «прощений» (Лист 60. 25 грудня 1886. Джон Корліссу та його дружині, працівникам-піонерам в Австралії).

Рішення на Новий рік

26 субота
грудень

Брати, я не вважаю себе тим, що досягнув. Але забуваючи те, що позаду, і прямуючи до того, що попереду, я відчайдушно біжу до мети – до нагороди високого Божого покликання в Ісусі Христі. Отож, хто досконалий, хай так і думає. Коли ж щось інше думаєте, то й це Бог вам відкриє (Филп. 3:13-15).

Учора святкували Різдво. Чи вчинили ви як мудреці, які принесли свої дари Ісусу? Чи ворогові вдалося внести зміни і спрямувати поклоніння на себе? Сьогодні дари приносять друзям, а не Тому, Хто приніс заради нас таку велику жертву. Усі дари не-

обхідно спрямовувати по іншому каналу – туди, де вони можуть бути використані для спасіння людей.

Новий рік на порозі. Чому б дарам не мати краще призначення, ніж раніше? Чому б нам не сповідатися й не скористатися кров'ю Христа, Який може й хоче очистити нас від гріха? Заради нас Христос збужив.

Останнього великого дня ми будемо судимі згідно зі своїми вчинками. Христос скаже: «Бо голодував Я, а ви не дали Мені їсти; спраглим був Я, а ви не напоїли Мене; чужинцем був, а ви не прийняли Мене; нагим був, а ви не зодягнули Мене; **був** хворим і у в'язниці, а ви не відвідали Мене. Тоді озвуться і ті, кажучи: Господи, коли це ми бачили Тебе голодним, або спраглим, або чужинцем, або нагим, або хворим, або у в'язниці й не послужили Тобі?» (Матв. 25:42-44). «Тоді у відповідь скаже їм: Запевняю вас: коли ви не зробили цього одному з найменших, то не зробили й Мені» (вірш 45). Христос скаже: «Ідіть від Мене, прокляті, у вічний вогонь, приготований дияволові та його ангелам» (вірш 41).

Христос прийшов і показав приклад жертовності, і якщо ми Христові, то повинні виконувати діла Христа. Замість того щоб догоджати собі, ми будемо здобувати користь для інших і благословляти страждення людство. І якщо це не зроблено, ми не можемо очікувати спадщини з Христом.

Душі навколо нас потребують спасіння, й у кожного є робота, яку необхідно виконати, аби бути примиреними з Богом. За цю роботу нам необхідно взятися вже наступного року. Ми живемо зараз і для вічності. Бажаємо, щоб світло сяяло на нашому шляху і, своєю чергою, ми прагнемо поширити його благословення на інших...

Нехай кожен прагне, щоб наступного року були зроблені кращі записи про наше життя. Живімо так близько до Бога, аби бути оточеними небесною атмосферою як представники Христа (Рукопис 60. 26 грудня 1886. Проповідь у ратуші Трамелана, Швейцарія, у перекладі Джона Вейлем'єра).

«Нехай буде воля Твоя»

Як хтось між вами хворіє, нехай покличе пресвітерів Церкви і хай помоляться над ним, намастивши його оливою в Ім'я Господнє. І молитва віри спасе хворого, і Господь підійме його, а коли він учинив гріхи, вони йому будуть прощені (Якова 5:14, 15).

Під час молитви за хворих не буде ознакою невіри сказати: «Якщо це для Твоєї слави буде зробити для нас, ми звеличимо Тебе і прославимо Твоє святе Ім'я»...

Оскільки жодна людина не має цілющої сили, ми повинні довіряти Богові, Який любить нас і віддав Себе за нас. Чи живемо, чи помираємо, ми – Господні. У вас є милосердний, люблячий і співчутливий Викупитель, Котрий любить і благословляє вас. Він не опустить вас і не покине. Той, хто розуміє нинішню й майбутню історію всіх, робитиме те, що сприяє на добро і прославляє Його Ім'я...

Ісус любить і благословляє вас. Його обітниці непорушні... Христос – Відбудовник, а сатана – руйнівник. Усе, що можуть зробити смертні, – це беззаперечно дотримуватися настанов Господа. У такий спосіб вони виконують свою частину роботи. Хіба Господь не виконає Своєї частини? Висловіть свої прохання перед престолом благодаті, а потім з довірою і надією чекайте...

У всіх своїх проханнях я говорю: «Нехай буде воля не наша, але Твоя, Господи». Він знає, що це молитва не сумніву, а цілковитої довіри. Бог знає, що краще... Наша справа – молитися, вірити й терпляче очікувати нашого Спасителя.

Я молюся: «О, Боже, живий Боже, відкрий Себе. Дай відчувати Твою силу Своєму народові, і нехай ця хвороба приведе до нашого блага і слави Імені Твого». У цій молитві немає ані краплі невіри, натомість досконале підпорядкування волі Бога, Котрий спроможний завжди спасати тих, хто вірить у Нього. Якими б суперечливими не були обставини справи, не слід поверхово судити.

Бог бажає, щоб ми беззастережно вірили в Нього. Якщо це зцілення задля нашого блага і для слави Його Імені, то буде здійснене. Ми повинні почекати. Сила Господа безмежна. Ми, нещасні смертні, маємо очистити свої душі, щоб під час праці

Бога заради віруючих це не погубило нас. Ось чому так мало хворих зцілюються. Якби вони були [зцілені], то люди б загордилися. Ми повинні навчитися від Ісуса бути лагідними і покірними серцем, і ми знайдемо спокій душам нашим.

Ані на секунду не сумнівайтеся, що Бог любить вас. Він справді любить вас і пропонує докази Своєї любові. Подякуйте нашому Небесному Отцю за співчутливого Спасителя, Який може завжди спасати і душу, і тіло (Лист 127. 27 грудня 1898. Брату та сестрі Вілсон).

Навчіться вірити

28 понеділок
грудень

В усіх своїх справах довіряя Господеві, й твої задуми здійснюються (Прип. 16:3).

Брате А., ви повинні позбутися своїх страхів. Ви надто намагаєтеся спасти себе, зробити самотужки щось значне, аби прихилити до себе Бога. Усе, що Господь вимагає від вас, дорогий брате, – це цілковите підпорядкування Йому з усіма наслідками після вашого прийняття істини. Сатана намагається посіяти сумнів: «А якщо це все-таки помилка? Чи можеш ти так ризикувати?»

Ісус любить вас. Якщо ви присвятите себе і все, що у вас є, Йому, Він прийме вас і понесе ваш тягар, ставши надійним Другом.

Ви зі страхом і тривогою дивитеся на хрест Христа. Це ярмо здається вам незручним. Сатана представляє його таким. Ісус запросив вас прийти до Нього: «Прийдіть до Мене, усі втомлені та обтяжені, – і Я заспокою вас! Візьміть Мое ярмо на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і покірний серцем, – і знайдете спокій своїм душам. Бо Мое ярмо любе, і Мій тягар легкий» (Матв. 11:28-30).

Ісус називає легким ярмо, [яке] ви боїтеся надіти на свою шию, вважаючи, що воно вас гнобитиме. Тягар, до якого ви не наважуєтеся доторкнутися, – легкий. Усе, що необхідно, – це твердо нести його, і ви знайдете в ньому підтримку. Якщо ви радісно візьметеся за хрест і піднімете його (хоч він здається вам незручним і важким), він підніме вас і буде вашою опорою і силою...

Ви повинні навчитися вірити, посісти своє місце на піднесеній основі вічної істини і приймати наругу й випробування зара-

ди Христа. Ісус зарадить вам; ангели Божі допоможуть вам протистояти дияволу, і він утече від вас. Наблизьтеся до Бога, і Він наблизиться до вас...

Вірте, що Ісус любить вас. Якщо у своєму прагненні коритися істині ви припуститеся помилки, не думайте, що повинні постійно переживати й бентежитися, відмовитися від своєї віри в Бога й бачити в Ньому свого супротивника. Ми – заблудлі смертні. Якщо ми грішимо, «то маємо Заступника перед Отцем, Ісуса Христа – Праведника» (1 Івана 2:1). Ви не можете очистити себе від скверни. Принесіть свій тягар до Ісуса. Він допоможе вам. Христос не бажає, щоб ви сподівалися завдяки своїм добрим ділам отримати викуплення гріха або стати праведним. Покладайтеся на заслуги Крові розп'ятого й воскреслого Спасителя (Лист 20. 28 грудня 1867. Розчарованому члену Церкви).

Вияв безмежної любові

29 Вівторок
грудень

Але Бог, що багатий на милосердя, через велику Свою любов, якою нас полюбив, – нас, що були мертві через наші переступи, оживив разом із Христом, – адже ви спасенні благодаттю (Ефес. 2:4, 5).

Серце, яке підкоряється мудрому покаранню Божому, довіритиме всьому, що відбувається завдяки Його провидінню... Спокуси прийдуть, щоб розчарувати нас. Утім, чого ми досягнемо, піддавшись будь-якій з них? Чи стає душа хоч трохи кращою після нарікань та скарг на своє єдине джерело сили? Чи входить цей якір за внутрішню завісу? Чи здатен він підтримувати нас під час хвороби? Чи буде він свідченням при останніх заключних сценах життя, коли уста скоує смерть? Цей якір тримає! Я знаю, що мій Викупитель живий...

О, дорогоцінний, люблячий, довготерпеливий Ісусе, як моя душа захоплюється Тобою! Ця бідна, не варта уваги, забруднена гріхом душа може стояти перед Святим Богом досконалою в праведності нашого Заступника і Гаранта! Дивуйтеся, Небеса, і будь здивована, земле, що грішна людина є об'єктом Його неосяжної любові й радості. Він радіє з небесними піснями, і людина, у минулому спаплюжена гріхом, очищена через праведність Христа,

представлена перед Отцем як така, що «не має ні плями, ні вади, і нічого такого подібного» (Ефес. 5:27). «Хто буде звинувачувати Божих обранців? Бог, Який оправдує!» (Римл. 8:33).

Нехай кожна слабка, охоплена бурями душа знайде притулок в Ісусі Христі й не буде настільки егоїстичною, щоб думати лише про свої невеликі розчарування й руйнування своїх планів і надій. Чи не є тема Плану спасіння всепоглинальною? Якщо неосяжний Бог виправдовує мене, «хто судитиме? Ісус Христос, Який помер і воскрес» (вірш 34). Своєю смертю за людину Він показав, як сильно її любить! Закон засуджує грішника й провадить його до Христа. А Бог виправдовує і прощає.

Сатана буде звинувачувати й шукати змоги знищити, але саме Бог відчиняє двері притулку. Бог виправдовує того, хто входить у ці двері. Тому якщо Бог за нас, то хто проти нас? О, яка яскрава і славна істина! Чому люди її не помічають? Чому б не ходити в її яскравих променях? Чому не всі віруючі говорять про незрівнянну любов Христа?..

Бог живе й царює. Усі спасенні мають мужньо боротися як воїни Ісуса Христа; тоді вони будуть записані в небесних книгах як істинні й вірні. Вони створені в Христі Ісусі для добрих діл, які потрібно виконувати, а також боротися добрим подвигом віри (Лист 2. 29 грудня 1889. Першій дружині У. К. Уайта Мері Уайт, яка помирала від туберкульозу).

Фігове листя чи Христове вбрання?

30 **середа**
грудень

А Господь Бог зробив Адамові та його жінці одяг зі шкур – і зодягнув їх (Бут. 3:21).

Ісус Христос приготував покров – одяг Своєї праведності, яку Він одягає на кожну душу, що кається й вірою приймає її. Іван сказав: «Ось Агнець Божий, що на Себе бере гріх світу!» (Івана 1:29). Гріх – це порушення Божого Закону. Христос помер, щоб гріхи кожної людини могли бути видалені.

Пояс із фігового листя ніколи не покриє наготи. Гріх має бути вилучений, а одяг Христової праведності – одягнений на

порушника Закону. Потім, коли Господь дивиться на віруючого грішника, Він бачить не фігове листя, що покриває наготу, а одяг Христової праведності, який є досконалим послухом Закону Єгови. Людина приховала свою наготу не під фіговим листям, а під шатами Христової праведності.

Христос приніс жертву, щоб задовольнити вимоги Закону. Яка безмежна ціна викупу порушника Закону Єгови! Однак цей священний Закон не можна було виконати меншою ціною. Замість того щоб скасувати Закон і прийняти людину в її грішному стані, Закон був дотриманий у всій своїй священній гідності. У Своїм Синові Бог віддав Себе, аби спасти від вічної загибелі всіх, хто повірить у Нього.

Гріх – це невірність Богу, гріх заслуговує на покарання. Зшите фігове листя використовується від часів Адама, але нагота душі грішника не покрита. Усі аргументи, зібрані тими, хто був зацікавлений у цьому вбранні, зійдуть нанівець. Гріх – це порушення Закону. Христос прийшов у наш світ, щоб видалити беззаконня і гріх і замінити пояси з фігового листя чистим одягом Своєї праведності. Закон Божий був виправданий стражданнями і смертю Єдинородного Сина нескінченного Бога.

Разове порушення Закону Божого за будь-яких обставин є гріх. І відсутність покарання за нього було б злочином у Божому правлінні. Бог – Суддя, Месник справедливості, яка є підставою Його престолу. Він не може обійтися без Свого Закону, не може позбутися навіть його найменшої частини, щоб прийняти і пробачити гріх. Прямота, справедливість і моральна досконалість Закону повинні підтримуватися й підтверджуватися перед небесним Усесвітом і безгрішними світами (Рукопис 145. 30 грудня 1897. «Нотатки про роботу»).

Управителі Божої благодаті

31 четвер
грудень

Хворих оздоровляйте, прокажених очищайте, мертвих воскрешайте, бісів виганяйте; даром отримали – даром давайте (Матв. 10:8).

Ті, хто йде вузькою дорогою, повинні дотримуватися Дорого-вказу. Тільки так вони зможуть досягнути брами Божого міста.

Бог довірив чоловікам і жінкам дорогоцінні дари. І у всіх вони різні; не у всіх однакова сила характеру або однакова глибина знань. Утім, кожен повинен використовувати свої дари на служіння Господу, якими б незначними вони не здавалися. Вірний управитель мудро пускає в обіг довірені йому дари.

Дари розуму і здоров'я необхідно ретельно оберігати. Наші дари не повинні послаблюватися потуранням своїм бажанням. Усі сили мають бути збережені, щоб вони завжди були готові до негайного використання. Жодна частина організму не повинна бути ослаблена неправильним використанням. Кожен орган, незалежно від розміру, впливає на все тіло. Зловживання одним нервом або м'язом знижує працездатність усього тіла. Ті, заради кого Христос віддав Своє життя, повинні узгодити свої звички і звичаї з Його волею.

Слово Боже проголошує: «Той, хто грішить, той помре» (Єзек. 18:20). Проте Бог не бажає смерті нікому. За нескінченну ціну Він дав людині другий шанс. Господь «так... полюбив світ, що дав [Свого] Єдинородного Сина, щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне» (Івана 3:16).

Чи не повинні ті, хто отримав світло істини для теперішнього часу, вступити в тісний зв'язок з Богом, використовуючи свої можливості для справи спасіння душі? Чи не повинен той, хто володіє розумінням Слова Божого, передати знання тим, хто не знає істини?

На кожному віруючому в істину для теперішнього часу лежить відповідальність працювати для грішників. Бог указує їм на особливу роботу – проголошення вістки третього ангела. Вони повинні виявити свою вдячність великому дару Божому, присвятивши себе роботі, за яку Христос віддав Своє життя. Ці люди мають бути управителями Божої благодаті, роздаючи іншим благословення, подаровані їм.

Той, хто знайшов розраду в Слові Божому, повинен поділитися цією втіхою з іншими. Тільки так він може продовжувати отримувати розраду (Рукопис 147. 31 грудня 1903. «Вузький шлях»).

Ранкові читання 2020 р.

Еллен Уайт

Погляд угору

Директор видавництва **Василь Джулай**
Головний редактор **Лариса Качмар**
Переклад **Надії Качмар**
Богословська експертиза **Ігоря Корещука**
Коректори: **Юлія Лунгу, Інна Джердж,**
Людмила Шаповал, Олена Мехоношина
Комп'ютерна верстка **Віри Кузьменко**
Дизайнер обкладинки **Артур Аптер**
Відповідальна за друк **Тамара Грицюк**

Папір газетний. Офсетний друк. Підписано до друку 1.10.2019 р.
Гарнітура Ostava. Наклад 6 000 примірників.

*Видавництво «Джерело життя» 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
тел. (044) 425-69-06, факс 467-50-64, E-mail: dzhereło@ukr.net*